

Mehmet Halil

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.8.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

'Yeşilci' bir sevda uğruna...

Kapattılar bir bir
Havayı kirletenleri
Bacası duman tütenleri
O kara kömür madenlerini...
Bedavadan pahalıya sattılar hepsini.

Bütün hayatlar, oksijene borçludur
'Borçları bitireceğiz!' dediler, gelirken
Alacaklıyı temizlemek en kolay yoldur
Yardım aldılar, eli silah tutan beylerden...

Hijyenik adamlar ithal ederek, hayatı ucuzlattılar
Bütün varlıklarını,
Tüyü bitmemiş çocuklarımıza adıyorlar
'kendileri için bir şey istiyorlar mı? "

Tek sermayemiz çocuklarımız...
Çocuklarımızı, milli güvenliğe bıraktık
Özel ellerde, paralı sağlığımız
Eğitim için, geceleri, milli meşalelerle dolaştık

Tek sermayemiz çocuklarımız,
Güvenlikleri için, topla tüfekte donattık.
Korkudan, dokuz doğuran anaların çocuklarına
Mama üretirken, kan ter içinde kaldık...
Üretimde koştuk dünya rekorlarına...
Vurun karanlığa, yalanımız varsa.

Mehmet Halil

“Ben marka alırım”

Bir dere den geçerken suda ucu görülen bir taş a basarak karşıya atlayabilirsin. Taşı suda oynarken görürsün, oynar. Ne kadar hızlı davranırsan, o kadar başarılı olur karşıya geçmeniz. Biraz oyalanırsanız taş yuvarlanır, suya düşersiniz. Hızlı bir geçiş köprüsüdür bu.

Su üstünde kayak yaparsınız, dalgaların üstünde oynarsınız. Ne kadar hızlı ise hareketleriniz, o kadar rahat kayarsınız. Hızınız azaldıkça batarsınız suya. 60-80 -100 kilo da olsanız, hızınız oranında yatay olarak, su üstünde kaydırır sizi ağırlığınız. Su size yol olur.

Bütün bu hareketleri yapabilmeniz için, çalışmanız gerekir, vücudunuz bunlara alışmalı, düşünceleriniz hareketlere konsantre olmalı, tecrübe kazanmalısınız. Yani, bunlar da emek ister.

Bir araçla hızlı giderken, yüksekte aşağıya, hızlı inişlerde, bir boşluk doğar içinizde, uçuyor gibi olursunuz, hem korkar, hem bir anlık da olsa, uçma duygusunu yaşarsınız. mutluluk verir size. Mızrap vurulmuş sazın teli gibi, titrer içiniz. Uyanır bütün duygularınız. Bundan sonsuz bir mutluluk duyarsınız.

Pahalı zevklerdir bunlar, bu zevkleri tadabilmek için, çok ve boş zaman ister. Bir ömür ister. Buna sahip olanlar bu zevkleri tadabilirler. Kim istemez bu imkanlara sahip olmayı... kim tatmak istemez bu zevkleri... Ama çok az kişi ulaşabilir bunlara.

Kim dünyayı dolaşmak istemez, kim görmek istemez kanarya adalarını? Ama bütün bunlar zaman ve para ister. Gidemediğimiz yerlerin fotoğrafını görmek isteriz. Görünce az da olsa mutlu oluruz. Hiç görememekten iyidir bu...

İşte, marka böyle bir şey...

Lüks hayat yaşamak isteriz. En lüks yaşayanlar modelimiz olur. Ama aynı imkanlara sahip değiliz. Mutsuz oluruz. İşte bu mutsuzluğu, mutluluğa dönüştürmek için pazarlar kurulur. Size, mutluluk pazarlayarak para kazanmayı hedef edinirler. O mutlu hayatlar, o

zengin hayatlar markalaştırılır... size markası satılır.

TV’lerdeki shov programları gibi... bir anda parlar, güzel gelir. Biraz düşününce, çam devrilir.

Bir avuç mutluların hayatı fotoğraf gibi pazarlanır sizlere. Milyonlar o markaları kullan-

dıkça, kendilerini, o bir avuç mutlular gibi, mutlu hisseder... ama ne kadar? Taşın üstünden

atlayıp, karşıya geçinceye kadar. Bir anlık bir mutluluk. İplik aynı, kumaş aynı, dikiş aynı...

Ama ödenen para 3-4 katı. Mutluluk satın alırsınız. Alınan malzeme, yanında eşantiyon olur...

Bir üründen çok, bir yaşam tarzını satın alırsınız. Yaşam tarzı, bir kara kutuya sığdırılır

bu markada. Aldığınız kalite değil markadır. Belki %10 kalite farkı vardır. Ama verilen para bu kaliteye değil... Fark, ödenen para farkı, %10 değil artık. %200- 300

Manzaralı lüks bir lokantada, aynı yemekleri yediğiniz halde, 3-4 katı yemek parası verdiğiniz gibi... Yani manzara ve ortamdaki diğer zenginlerle aynı havayı teneffüs etmenin

fiyatı olur bu fiyat.. ‘Her simge, derinlerde hissedilen arzuları karşılar.’ Bizim bilinç dışı arzu ve ihtiyaçlarımızı yapılandırmaya çalışan bu simgelerin şirketlerce üretimidir.’ Elle tutulmayan hayallerin pazarı, en karlı pazar olur, bu simgelerle...

Kendi ezilmişliğinden utanan insan rol yapmaya başlar. Başka yüzlerle dolaşmaya ihtiyaç

duyar.. işte marka bu boşluğu doldurur.

Markaya inanmanın saflığı ile, markayı kullananın kurnazlığı arasındaki uçurum... dağ ile çukur gibidir. Bu yüzden birbirine aşıkırlar. Melankolik insanlar, daha çabuk aşık

olurlar.

İnsan güneşe baka baka parlar mı?

Markayı onaylayan müşteri zamanla o markanın oyuncağı olur. Parayı basanın, sonra paranın oyuncağı olduğu gibi...

Köyümüzde bir Tahir ağa vardı. Tarlası çoktu. Tarlalarını yarıcılar sürer, eker, biçerdi.

Hasat sonu yarısını Tahir ağanın ambarına doldururlardı. Tahir ağa her söylediğini yaptırırdı.

Haklı veya haksız bağırir aşağılardı yarıcıları.

Yarıcılardan birinin oğlu Almanya'ya gitti. 5-6 yıl sonra geldiğinde, ilk işi ağanın tarlasını istemek oldu. Tahir ağa 'sen kim oluyorsun benim yeri alacak lan, sümüklü! ' dedikçe tarlanın

fiyatı arttı. Yanında bir başka köylünün tarlası da vardı. O kendi yerini alması için Almanya'lıya

yalvardı ama, ı-ıhhhh! .. İlla da 'ağanın yeri olacak' dedi. Sonunda ağanın yerini, öbürünün istediğinden üç katı fazla para ödeyerek aldı. Yarıcı ağadan arsayı değil, yıllarca biriken öfkesini

aldı kendi parasıyla... Diğer yarıcılar gözünde büyüdü. Kurtuldu yarıcı olmaktan... Onlarla olan

eski yakınlıkları değişti... Alaylı, şakalı, argolu konuşmaların yerini, saygılı, tedirgin, ciddi davranışlar aldı. Bütün marka alanlar gibi... Oysa bir başka zengine satamadı Tahir ağa, öbür

tarlalarını, aynı fiyata... Zenginler diğer fakirlerin yerlerini aldı, daha ucuz fiyatlara. Marka giyen de ancak işportadan giyenlerin yanında zengin görünmeye çalışır ama zengin

olamaz. Marka bilinçsiz insanların zaafalarını paraya çevirmek için bir tuzaktır.

İnsanlardaki ezilmişlik kompleksini kullanırlar.

Cehaletin de en güzel mazereti... çarığa secde edeceğime, çizmeye secde ederim ve çizmeli

adam arar kendine... 'aklı' olan da, hiçbir şeye para yatırmıyor çizmeye yatırıyor

Eğer onlar gibi giyiniyorsanız 'bizden' olduğunuzun en önemli karinesini taşıyorsunuz demektir. Bu arada sizin (kafanızın içi) darbeci olmuş, kontur gerillacı olmuş, jitemci ya da işkenceci olmuş, hortumcu, ırkçı, uyuşturucu kaçakçısı, mafya tetikçisi olmuşsunuz önemi yok. Rejimi karanlıktan kurtarmaya sahipsiniz demek.

Mantıklı insan gerçeklerin gözünün içine bakmaktan korkmaz... Bu tuzağa düşmezler.

Nihayet en önemli güç, - her şeyi birbirine kaynatan çimento- kişinin kendi düşüncesinden utanmasıdır. Böylesine bir güç bu işte. Hiç kimsenin kafasında kendisinin olan bir düşünce kalmasın istiyorlar. Ayıp sayıyorlar böyle bir şeyi...Başkanım demek, müdürüm demek, güç

kaynağı artık. Bütün umutlar ondadır. Ona bağınazca inanılır. Her şey ondan beklenir. Bir kütüphanede, elinden binlerce ciltli kitap geçen biri, onları hiç okumamış olsa

bile, bir kitapsever gözünde büyük bir kişidir...

Yasalarca yasak olmasa bile bir alt kimlikli, üst kimlikten olan birine sen diye hitap

edemez...

Zengin yoksulu döverse doğaldır, haber olmaz da, yoksul zengini döverse yer yerinden oynar.

Aynı şey, alt kimlik üst kimlik için de geçerlidir...

Bakan memuru döver, olağan karşılanır. Suç sayılmaz. Memur bakana bir tokat atarsa hayatı söner.

Basılı bir davetiye neden önemlidir.. Sözle söylendiği zaman ciddiye alınmaz ama bir davetiye gelince... asla unutulmaz en ciddi iş o olur...

Bir başkan karısı olmak, bir müdür karısı olmak, bir subay karısı olmak marka. Kocasının subay rütbesi, öbür kadınlardan üste çıkarıyor onu...

Zenginlerle veya ünlülerle evlenmek de bir marka... Hatta evlenmek değil, bir gecelik yatağa girmek marka. Her türlü ahlak kuralları, ünlüler söz konusu rafa kalkıyor.

Geleneklerine en fazla

bağlı olanlar bile dayanamıyor bu markaya.

Her türlü inancın halkı sersemletmek için gerektiğini anlıyorsun. Elinde fazla imkanın yok.

Güçlü ve sürekli çıkmıyor sesimiz. Okuyup hak verenler de üç gün sonra unutacaklar bunları.

Görsel ve işitsel araçlar, bangır bangır bağırarak sizlere, bu markaları. Çocuklarınıza laf anlata-

mayacaksınız. Boyun eğeceksiniz. Markaların gücüne teslim olacaksınız. Suçlu bir iki kişi arayacaksınız. Bulamayacaksınız. İyi araştırırsanız, koca bir sistem çıkacak karşınıza. Öyle ki,

sizin gibi insanları öldürmek için bile markalayan. Bir tarafınızı kesip atarken bir tarafınız gu-

rurla bakacak, havada hedeflere uçan silahlara...Kaç sorti oldu, diye durup dinlenmeden sayacak-

sınız. Hangi hedefe gittiği ve hangi parçanızı götürdü, aklınıza bile gelmeyecek. Yeni öğren-

diğiniz sorti sözünü tekrarlayacaksınız gururla... Sizin için sanal bir oyun sanki.. Çünkü bilgisayarınızda alıştınız bunlara. Bir gün sizin üstünüze düştüğünde işte o zaman öğreneceksiniz bunun ne demek olduğunu. Ama çok geç kalmış olacaksınız.

Markalanmış bir toplumun markalaşmış hedefleriyiz.

Hepimiz marka peşindeyiz.

, İnsanlar kendi dilini bile unutuyor. Artık kimse adını sormuyor, 'Nikiniz ne efendim?

Bu durum karşısında, aptal aptal bakarken dilimizi yutuyoruz. Geldiğiniz yerden, doğup büyüdüğünüz topraklardan utanıyorsunuz. Ama ne olduğunu bilmediğiniz için, ezberlediğiniz, milliyetçilik kültürünü de çeyiz sandığında el değmemiş bir şekilde, saklamaktan

ve daraldıkça kullanmaktan gurur duyuyorsunuz.

Peşinde koştuğumuz özgürlük, markaların özgürlüğüymüş.

Markalar özgürlük olarak satılıyor şimdi...

Hadi, marka alın siz...

Mehmet Halil

“Çok anlamlı” kelimeler

“Duracak” ışığı yandığı halde, durakta açılmayan kapı için, pardon diye seslendi inmek isteyen bayan. Sırtındaki geniş yük ile, daha hızlı ilerleyebilmek için, pardon dedi, kalabalığa dalan hamal. Adres sormak için köşedeki büfeye yaklaşan genç, pardon diye başladı sorusuna. Gıcığı tutunca, elini ağzına götürüp, pardon dedi, haberleri sunan spiker.

Pardon... pardon... pardon...

.....
Burada dört satırla geçiştirdiğime bakmayın, aslında, kırk katır bile az gelir, günlük ihtiyacı karşılamak için, bu kelimeyi taşımaya ...

Hı, hı- cık, cık – he, he- şışt- hey- gibi birçok yerli kelimenin yerini aldığı gibi o kelimelerin on katından fazla kullanılmakta her gün. Gizli bir anlaşma ile kaldırıldı sanki yerli kelimeler.

Milliyetçilik buralarda etkilenmiyor, demek ki küçük Amerika oluşumuz bunu gerektiriyor.

Yabancıların önünde simit olurken, yerlileri linç ediyoruz. Yerlileri kötü tıraşından dolayı cezalandırırken, yabancılar moda oluyor. Onları çerçeveletip kullanıyoruz günlük dilimizde...

Bazı kelimelerde küreselleşti, pardon da, lügatte, Buch’un yerini aldı.

Her yerde kullanılabilir. Hiç kimse yadırgamıyor.

Küresel bir özelliği, joker gibi bir gücü var.

Her yıktığı bir anıt oluyor.

Mehmet Halil

“Çok şükür! ”

Ne isabet ki
Terfi listelerinin hepsi
Ergenekon listesinde...

Ne isabet ki
‘Yüceltmek’ için devleti
Kan, uygun görülür harcın içine

Ne isabet ki
Karanlığa çekiliyor tetikler
‘ayaklar!’ çıkıyor hep önüne

Ne isabet ki
Çözülünce Baykal’ın dili
Yasalar tersinden okunur günümüzde

Ne isabet ki
Askerliğe soyunmuş parti liderleri
Asker de, hukuk da siyasetin içinde...

Ne isabet ki
El uzanmaz işçilere,
Yardım koşar adım şirketlere...

Ne isabet ki
Lütuf gibi görürler ekonomik mücadeleyi
Yasaklarlar siyaseti emekçiye...

Ne isabet ki
Çiçek’ler hazırlıyor darbeleri
Hayaller afişe, gerçekler yerin dibine...

Ne isabet ki
Güçlü medyanın çöpçüleri
Köşe oluyorlar geri dönüşümle...

Ne isabet ki
Biliyoruz şükretmeyi,
Şükrediyoruz cehennemimize...

Mehmet Halil

“Kutsal” görevler!

Aynasızlar evde arama yapıyordu
Kalbim
Kulakları dik, yabancı bir köpek,
Bana yaklaşırken ki gibi atıyordu...

Ha ısırıldı! Ha ısıracak!
Zemin çürük ayaklarımın altında
Bütün vücudum
Belirli belirsiz titriyordu...

Cellat sanırsın aradıkları
Meğer! En tehlikeli silahmış
Bilgi depoları...

Aniden gelmeyi seven felaketler
Aniden gitmeyi sevmiyordu
Uzadıkça ivmesi artan bir keder
Zaman yaratıcısına ihanet ediyordu...

Sevinçli günde ne kadar kısa ise
Kederli günde on kat uzayarak
Şanki ihanet eden benmişim de,
Oç alıyordu suyumu çıkararak...

Çiftleşen hayvanlara saldıranlar gibi
Saldırıyor aynasızlar üretenlere
Düşünmeden anlayamazlar ki
Vurdukları her cop kendilerine...

Kötü olan her şey kutsanmış...
Yasaklanmış severek yapılan işler
Esas olan göreve bağlılıkmiş,
Koşullandırılıp yaptırılıyor pis işler...

Sıkıştıkça akla neler geliyor
Zekayı bileyen sert deneyler
Basınç sıkıştıkça yükseliyor
Üstünde çarkı çevirenler...

Mehmet Halil

“Olacak o kadar! ” deme

Bana tavsiyede bulunuyor
Beslenme uzmanları
Fazla kilo risk taşıyor
Yeme! Şekerli ve yağlıları.

Nereden bilsin ki uzmanlar
Şişko harfleri yuttuğumu
Onlar kitaptan öğreniyorlar,
Beni tanımazlar, bilmezler huyumu.

Bir alışkanlık var milletimizde
Dinlemezler, anlamazlar birbirini
Bu nedenle, bilemezler dilimi de
Kurtaramazlar, SOS veren Türkçemi.

“O”lar elma, “R”ler muz, sanki
Nefes alır gibi, farkında olmadan
Onlarla doldururum midemi,
Konuşamam! Geliyor! , Gidiyor! ’dan.

Bilinçaltında suç işleme duygusu var ya
Kaptırıyorum kendimi öyle bir hıza
Bir hırsız gibi sıralarım arka arkaya
Soruya... Gidiya... Geliya... Yatiya...
Memet Türkçeyi ana dili gibi yutuya...

Mehmet Halil

“Olamaz böyle şey! ” demeyin!

Başbuğ emredince ne olamaz ki!
“Farklı düşünceleri barındırmayan demokrasi,”
Yumurtasız omlet, kemiksiz iskelet gibi...
Beyinler asker tıraşlı, omurgalar çelik korse,
Apoletli, postallı, maskeli ve paletli,
Ne de yakışıyor, sıcak buse, bu soğuk yüze
Nesneler düşünceden daha kıymetli
Ne de çok farklılığı barındırıyor
Bunlar; bir askerın üstünde,
“Yenilir, yutulur! ” bir demokrasi,
Labirentlerden çıkışa gelince,
Belediye kanalı son adresi...

Mehmet Halil

“Ya tam hayvan ol, ya tam insan!” /düz yazı

Bütün köylü çocuklarının kaderi benim de kaderimdi. İlk okul ikinci sınıfa gidiyordum. Köyde iş çok, çalışacak adam yok. Genellikle kadınların sırtındadır, bağ, bahçe, çubuk, hayvanlar ve ev işleri.

Erkekler madende veya başka işlerde, sekiz saatlik iş saatine en az dört saat de yolda geçen zamanı eklersen, söylenecek söz yok onlara da... İşte bu yüzden erken sorumluluk almak zorundaydık. ‘Hadi bakalım koca adam oldun artık’ dediler mi, koltuklarımıza karpuz sığardı... Şişinip dururduk, o hava ile de işe koştururduk. İçgüdüsel bir dürtü olsa gerek, sevmeyeceğimiz bir işe gitmemek için hemen de kendimize, kendimiz iş bulurduk. Ben de bir buzağıya bakmayı üslendim. Çaktırmadan aldığım ekmekleri kendi elimle vererek beslerdim onu. Kısa zamanda iyi dost olduk. Beni görünce hemen gelir saçlarımı yalayarak, minnet duygularını belirtirdi bana. Daha tarak bile alamamıştım kendime, babam üç numara tıraş yapardı bizim için aldığı makine ile, saçım üç numaradan uzun olmadı orta okulu bitirene kadar. Ama ben saçım geriye yatsın diye buzağıya ters yalatmak isterdim saçlarımı, diken gibi sert olduğu için, bana kızar, burnuyla iter, yine kendi istediği gibi yalardı saçlarımı. Ama anneler pazara gittiği zaman evdeki bütün sorumluluk da yine çocuklarda olurdu, iki abim okulda olduklarından (orta okul köye 8 km. Uzakta) ben en müsait olandım ev sorumluluklarını almaya. Annem akşamdan sıralardı ertesi günkü, benim görevlerimi. Evin arka tarafındaki bahçede, sebzeler ve mısır ekilmişti. En önemli görev onlara hayvanların girmemesi, tavuklara zarar gelmemesi, yemlerinin verilmesi, benden iki numara küçük olan kardeşimin bakımı vs...

Oyun oynamak suçtu. Okulda öğretmenimiz bile oyun oynarken görürse cezalandırırdı okula gidince...

Bir gün amcamın kızını çarliston oynarken görmüş öğretmen, okulda ‘seni gidi çarlistoncu seniiii’

diyerek tahtaya kaldırdı. Cezalandırmak için de bilemeyeceği sorular sordu, bilemeyince de döverken

amcamın kızı bütün sınıfın önünde çişini yaptı. İşte o gündür bu gündür hala adı, sidikli sıdika kaldı... o benden de iki yaş küçüktür.

Annem ‘benim aslan gibi oğlum var’ derdi pazara giderken, bütün komşuların önünde, bana da o aslanlığın hakkını vermek düşüyordu. ondan sonra kendimi bütün köyden sorumlu hissederdim.

İşte bu sorumlulukla tek başıma kaldığım bir günde, birde ne göreyim benim buzağım, (aslında artık altı aylık olmuştu, buzağı değil düve olmuştu artık) bahçede mısırların ve fasulyelerin arasında.

Birden bağırdım. Sesimi duyunca, başını kaldırıp bana baktı. Benim dostluğumdan, benden zarar gelmeyeceğinden o kadar emindi ki, hiç istifini bile bozmadan, bana bakarken de fasulyeleri yemeye devam ediyordu. Ben istiyordum ki korksun ve nereden girdiyse hemen oradan çıksın. Benim korkumla, onun güven duygusu hiç de çakışmıyordu birbiriyle. O içgüdüsel duyguyla, küçük yassı bir taş aldım elime, taşı atar atmaz güzelim düştü yere. Bir kere öğürdü, sonra sesi kısıldı. Ben korkuyla avaz avaz bağırıma başladım. Sesimi duyan Yunus amca koştu. Ardından Kani abi... Düve yere yan yatmış sanki suda boğulmuş gibi ayakları gerilmiş, dört ayak da dümdüz açılmış, Kani abi hemen ‘çenesini aç’ dedi biri alt çenesinden biri üst çenesinde tutup açtılar, bir elleri ile de dilini çekip boğulmaktan kurtardılar düveyi. Artık düvemi diyemiyorum. İki üç dakika sonra kıpırdanmaya başladı biraz sonra da ayakları üstüne kalktı ama, garibim ondan sonra insanlardan hep kaçtı.

Ben utancımın bir daha yanına yaklaşip sevedim. Oysa öyle bir ihtiyacım vardı ki ona, bunu kaybettikten sonra hissettim. Anam koca adam oldun dedikten sonra onun kucağına yatıp başımı okşatamazdım, sessizce onun yanına gidip başımı yalarken, anamın elleri dolaşıyordu başımda... o kadar sıcak gelirdi bana.

Küçücük bir taşın benim elimden çıkıp onu yere yıkması bir mucizeydi. Etkili olan taşın darbesinden kaynaklanan bir travma değildi. Benden beklemediği bir davranışın verdiği tarvmaydı. "Sen de mi Bürütüs" der gibi bakıyordu bana artık. Bunu kurtarma çabaları sırasında benim gözlerime ilk bakışındaki yaşlardan ve gözlerindeki kırgınlıktan anlamam zor değildi. Ama anlatmam çok zor. İnsan bazen hissediyor ama anlatamıyor. Bunu anlatabilmek için özel bir gücüm yok. Ama o ana sevgisi kadar sıcak bağımız koptu ondan sonra. Ben göz göze gelemedim, hep duvar arkalarından, mısırlar arasından gizli gizli baktım ona... Yıllarca yüreğimde bir sızı olarak kaldı bu anı. Eminim benden daha fazlaydı onun acısı. İnanın göz bebeklerinin ardında, o saf güzellikten başka, hiç bir şeytanlık okunmuyordu. "Ya tam cahil ol, ya tam oku!" sözü benim kulaklarımda, "Ya tam insan ol, ya tam hayvan" olarak çınlar o günden bu yana.

Mehmet Halil

'Şapka düştü kel göründü'

Muhalefet için 'muhalefet,'
Çirkin yüzüyle sırttı nihayet
Daha dün karşıydı 'açılıma'
Bu gün örnek oldu kurbağaya.

Çıkar için halkçılık işte bu
Halkı, ne çok seviyorlar bilsen
Kasabın sevdiği gibi koyunu
Ders alın sosyal demokrasiden.

Baykal istemiyor ki huzuru
'Taş çıkartıyor!' " Bahçeli'ye
Nasil oynanacak muhalefet oyunu,
Yazık, politikasız ve aç kalacaklar
Kanlı paralar çekince suyunu.

Halk dayattı isteklerini
Barışı dayattı zorbalara
Kim o kanlarla beslendi
Niyetleri olmaz huzura.

Mehmet Halil

'Vakit, nakit! ' diyorlar.

Elimizi alnımıza koyup
Şöyle bir ufuklara baktık
Bulutlar arasında, ala, bele
Beş, dört, sıfır görünüyordu.
Belki de bize öyle geliyordu
Zamanı üç dakikaya çaktık
Zamana göre mesafeyi hesapladık.
Üç dakika ne kadar da uzakmış
Oysa uzansak ufukları tutacaktık
Birer ucundan tutup üç dakikayı
Sanki biz uzattık mesafeleri...

Üç dakika bekleyip,
üç milyon kazanalım dedik.
Fazla da bir şey istemedik
Otobüsümüz gelecek diye
Dolmuşla dalga geçtik.

Zaman da amma tokmuş ha! ...
Ufuklar kaçıyordu bizden
bulutlar kaçıyordu
zaman ise
Üç milyona
kırkbeş dakika verdi bize
Otobüs üç adım ileri, iki adım geri
'Kırkbeş dakikada
daha fazla kazanırız' demeye kalmadı
'para puştta yakışır! ' diye cevabı yapıştırdı
bizim karnımızın derileri ise,
birbirine çoktan yapışmıştı.

'Uzaklardan ne kadar güzelmiş davulun sesi''
o güzel sese ne kadar hayran kalmışız
beklemek çok zor gelse de bize.
Bu zeki Belediye Başkanımız
hocanın torunuymuş meğer
biz, uzun süre bekledikten sonra,
otobüsü gönderip, bizi sevindirdi
bu kadar çok beklemeseydik
bu kadar çok sevinmeyecektik
miktarı ne kadar çoksa bir şeyin,
değerinin o kadar düşeceğini öğrendik.
Bizim için ne önemi var ki zamanın...
'vakit, nakit' diyorlar, ama, biz göremedik.

Mehmet Halil

12 Eylül artıkları

İdeal devleti, 'liberal devletle' karıştıran işgüzarların
..kini tutmaktan işini tutmaya fırsat bulamayan bayların
Organlar arası seçimde, soğuk darbe ile müdür olanların
Örgüde ve dedikoduda, birinciliğe hazırlanan bayanların
İspat edilemeyenlerin, ispat edilmemesinde ustalaşanların

+

Uskuru, pervanesi, motoru ve dümeni derinlerde bulunan
Yukarda sıralanan aksesuarlarla, ete ve kemiğe kavuşan
Her sıkıştığında, batarsak siz de gidersiniz diye korkutan
Ve 'çok gizli" zarfıyla gelenleri, harfiyyen uygulayan.
Anadan asker doğdukları için, vicdanı-ret'i anlamayan.

+

Artık tırnakları uzayan parmaklar yerine para kullanılan
Çağımızın hacivat ve karagözü, camlı beyaz ekrandan
Sahte demokrasi, sahte adalet ve sahte iman pazarlayan
Sağlık ve eğitimle, halkın yastık altını da hortumlayan
Soydukları için, soyularak denge sağlayan kuklalardan

+

Bunalanların bunalımlarını, bunalanlara karşı kullanan
Din ayrımıyla, milliyetçilikle, azınlıklarla, özel hayatla
Toplumunu kaosa sürükleyip, darbelere zemin hazırlayan
Milliyetçilik türküleri ile, emperyalizme kapıları açan
Milli savunmayı, kirli savunmaya çevirip toplumu korkutan.

+

Şikayet duyunca "sen daha bıraktığımız yerde mi otluyorsun"
"Ananı da al git." "babalar gibi yerim" diyerek dayılanan.
Buldukları makamlardan, ve esvaplarından adam sanılan
Ama; kadroları, sam amcadan icazetli, sonrdan görme aylardan
Ayıplarını kaderin salamı diye, bala bulayıp susuz yutturan.
Daha neler neler ama... özetlersek, bunlar bize 12 Elülden kalan.

Mehmet Halil

24 Kasım

şehrin sokaklarında,
ve
Karşiyaka Konak vapurunda,
Karanfiller kuş olmuş.
Her karanfil,
Bir öğretmene konmuş.

Çiçekler, öğretmenlerin ellerinde,
Tohumları, genç beyinlerde,
Çiçekler açsın ülkemde,
Yakın gelecekte...

Bugün, ne güzelsin öğretmenim,
Her yerde seçiliyorsun.
Günün kutlu olsun.
Dileğim,
Her günün böyle olsun.

Mehmet Halil

6 - 7 Eylül Korkusu

Fırtınaların sertleştiği bir sonbahar
Taze bir darbenin sessizliği hakim ortalığa,
Kurumamış daha,
Kimsenin sırtındaki soğuk teri.
Arayış içinde,
Yuvası yıkılmış bir demokrasi neferi.

Biraz korku, biraz umut, biraz ürkek,
Yol sürünüyor ayakları altında,
Sokaklarda ölüm sessizliği
Hareketler gönülsüz,
İnsanlar birbirine sokulmaya korkuyor.
Sanki yürüyüş koluna geçmişler,
Aradaki mesafeler bozulmuyor.

Kurtuluş'un dar sokakları
yüksek gri binaların gölgesinden,
sıra gelmemiş süngülerin gölgesine.
Çok kullanılmayan ara sokakların birinde,
Küçük bir dükkan, kibrit kutusu kadar.
Kutunun içinde yetmiş gösteren bir adam,
Onu, on yaş büyük gösterir çektiği acılar.

O kara kasvetli duvarlar arasında,
Beyaz yüzü
ve ortasındaki ışıldayan gözleri olmasa,
takım taklavatla bütünleşmiş,
tanınmayacak adeta.

"ey! ... neredesin anahtarcı"
Yüzünde anlaşılmaz bir acı
Çökmüş, küçülmüş, kaybolmuş,
Daha altı ay önceki,
Tükenen azınlıkların son çınarı.

Kirli bir perde gibi, asık duran yüzü
Açılıverdi.
Sanki onu bekliyordu günlerden beri.
İşte gelmişti...
Onun iyileşmez yaralarının merhemi.
İşildadı kısık bir fener gibi gözleri.

Günlerdir konuşup rahatlayamamıştı.
Bu defa "hoş geldin" deyişi,
Daha içten, daha candan.
Ağlamaklıydı sesinin titreyişi
"Yardıma ihtiyacım var" dedi.

Şimdiye kadar,
Baba gibi davrandığı kişi
Karşısında ilk defa çaresizdi...
İlk defa yardım istedi

Ama kendi için değil.

İşe gider gibi gittiler,
Takım taklavat,
Tam teçizat.

Önünde durdukları kapı
Para kasası kadar sağlamdı
Güzel işlenmiş,
Çelikten yapılmıştı.
Gözetleme deliğinin önünde durdular,
Kapı tokmağına dört defa vurdular.
Kapı önce aralandı, sonra açıldı.
Emniyet tedbirlerinin hepsi uygulandı.

Yüz yetmiş metre kare daire,
İçi tıklım tıklım eşya dolu,
Hiçbir şey almadan bırakacak,
Tek kurtuluşu,
Onu paris'e atacak,
Uçak biletinde görüyordu.
Mümkünse bu gün,
Mümkünse bu saat diyordu.

Gelen dost,
Böyle bir durum beklemiyordu.
"size ne oluyor" diye sordu?
Sendikalı değilsiniz...
Partili değilsiniz...
Öğrenci değilsiniz...

Acı bir sarsıntı ile baktı öteki;
Gözleri ateşe düşmüş çocuk gözleri...
Yuvalarından fırlamış...
"Keşke onlardan biri olsaydık;
Ama azınlık olmasaydık" dedi.
25 yıl önceki 6-7 eylül'den beri
Çeyiz sandığında saklanmış gibi gözleri.
Aynı o günkü gibi...
Ateşe düşmüş çocuk gözleri,
"biz 6-7 eylülü unutmadık" dedi.

Darbe olur olmaz
Uzatmış ellerini,
Azınlık düşmanları.
Emniyet, emlakçı, mülkü amir.
Kimi kime şikayet edeceksin?
Tahrik unsuru var, diyerek
Cesaret aşısıyla desteklemiş
Azınlıklara her saldırıyı
devlet mekanizması.

Siyaset bu...
Matematik problemi değil ki...
(-) X (-) = + olsun.
İki çaresiz insan, sıkıntıya çare bulsun.

Son görüşme oldu bu...
Yumuşak yüzlü, tatlı dilli o ihtiyar.
İlkbahar da, yaz da, sığınılan,
o koca çınar.
Seni de alıp götürdü 12 eylül,
Seni de alıp götürdü
O son bahar.

Mehmet Halil

68'in Kırkınıcılı Yılında!

Bin dokuz yüz altmış sekizin
Kırkınıcılı yılında, gündem yine,
O kuşağa damgasını vuran devrimcilerin

Nice medyatörler çıktı o kuşaktan
Nice yazarlar
Ses bombasıyla devrimci sesleri boğan.

Yere çakılan sesler filizlendi yeniden
Temelsiz, paralı sesleri susturup
Fışkırdı ülkenin kırk yerinden.

Asıldı basın tekellerinin suratı
Unutulmuştu onları besleyenlerin
Ve gençleri asanların adı.

Diyet borcu vardı kanlarında medyatörlerin
Gündemi çelmek için soyundular
Önünde soyunur gibi generallerin.

Ama nafile! Unutuldu,
Bir daha anılmayacak
Dolarla beslenen hükümet reisleri
Devrimciler ise güçlenerek yaşayacak.

Bin dokuz yüz altmış sekizin
Kırkınıcılı yılında, gündem yine,
O kuşağa damgasını vuran devrimcilerin.
Kazıdık onları gönlümüze.

Mehmet Halil

ABD kazığında doğru, halka karşı, eğri duranlar

Dağdakiler 'silah bırakıyoruz' deyince
Ovadakiler ateş kusuyor.
En çok komisyon, silah ticaretinde
Barış milliyetçileri korkutuyor.
Üzülüyorlar sekiz asker bırakıldı diye.

Yaşamak için görevliler var dünyada
Bir de ölmek için görevlendirilenler
Kartallar, akbabalar, Şahin'ler yaşayacak
Ne özgürlükler bilinir, ne 'vicdanı ret'ler
Onlar, şehitliğe aday diye seçilmişler.

Kimse sevinmiyor Nobel ödülüne
Ülkeyi küçük Amerika yapmak isteyenler
Kükredi, Nobel'i alan 'Amerikancı!' diye
'Haklı' çıkıyor, kendiyle çelişenler.
Seslerini yükseltiyor, o para ellerinde...

Kurtuluş savaşında karşıydılar Kemal'e
Bugün yine karşılar... Tapınçları,
yalnızca içi boşaltılmış heykellere
boşluk ve hiçlik, tek sığınakları
yetkinlik, olgunluk onların neyine?

Ne kaldı kurtuluş savaşından geriye?
İki halk, emperyalizme karşı
omuz omuzaydı o günlerde
şimdi emperyalizm baş tacı
halklar girmiş birbirine...

'Milliyetçilik, ulusalcılık
Savaş üreten makine' demişler
Barış istiyorlar! Ama
Amalar hep umutsuz
82 anayasasından bu yana.

Kurtla kuzu girerse aynı yatağa
Yatak kan gölüne döner
milliyetçilik yaparak, çağrı çıkarırsan barışa
bütün umutlar söner
ırkçılık sarılır kırmızı bayrağa.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Açılım!

Açılım! Açılım! Açılım!
Yılın modası bu
Saçılım! Saçılım! Saçılım!
Bu bir barış tohumu.

Açılım! Açılım! Açılım!
Ayrılıktan kaçalım
Repliklerimiz uyarsa
Şeytan giremez aramıza.

Açılım! Açılım! Açılım!
Bir avuç sevgi saçalım
Düşsün yüreklerin yatağına
Başlayalım yumuşamaya.

Mehmet Halil

Açlık korkusu, ölüm korkusunu yener

Ölüm riski,
savaştan yüksektir.
Madenci için..
Yüzü kararacak,
dişleri gülecektir.

Mide sancısı,
Bütün sancılardan beter.
Binlerce metre yerin altına,
Açlık korkusuna girer.

Kazma omuzda,
Yürür madenci..
"Kuzusu olan, koyun bile diklenir."
Madenci, düşünmeyi bırakıp,
Korkuları yüklenir.

Mehmet Halil

Açtırma kutuyu...

Bir kara kutu
Dillerinin altında
Hem de USA marka

Hiçbir şey net değil
Kara kutu açılacak
öyle aydınlanacak.

Konuşacak, en yetkili
"demokrasiden taviz yok"
tek renk olacak bahçenin gülleri.

Mehmet Halil

Adalet

000I000

Her zaman, herkese eşit dağıtılıyor,
Adalet.

bundan kuşumuz yok.

Beşlik simit gibi,

Adaletin,..oku ortada,

Simitlerin yarısı sağda,

Yarısı solda,

Adalet adil dağıtılıyor da,

Soldakiler simide talim,

Sağdakilerin,

bir eli yağda,

bir eli balda.

Mehmet Halil

Adaletin temeli

Halka; paran kadar konuŖ
Ege/men/lere,
Ko-nuŖ-tu-Ėun kadar para.
Ŗimdi ıra yak,
Bun/da doğruluk ara.

* ege: Bir çocuğu koruyan, ondan sorumlu olan

Mehmet Halil

Adam İzindeyiz!

Yıllar geçiyor aradan, yıllar,
Bütün izler silindi, kayboldu.
Üstünden geçti paletli araçlar
Her geçilen yol, yeni bir iz oldu.

İşte iz! denildi her çizgiye.
Her çizgi kabul gördü, iz diye,
Kimse kendi izini sahiplenmedi.
Günahları yükledi günah keçisine.

İz peşinde, en çok güvendiklerimiz.
Kimsenin, iz bırakmaya niyeti yok.
Devir değişir ama değişmez izimiz.
İstismar edenlere güvenimiz yok.
Belirleyelim kendi izimizi kendimiz.

Mehmet Halil

Adil mekan

Dünyanın şu eşitsiz düzeninde
Ortak paylaşılan şeyler de var
İşlemez orada Darwin'cilik bile
Hava, güneş, mezar.

Bir şey daha varki...
Orada kimse kimseye kıyamaz.
Zengini fakiri
Ölüsü, dirisi,
Akıllısı, delisi,
Türk'ü, Ermeni'si,
Yan yana, sırt sırta, omuz omuza.
Kelimelerin adresi belli
Bilirsiniz alfabeyi
Alfabetik sıralama
Kızdırmaz hiç kimseyi.
Kura çekmekten
Zar atmaktan, daha iyi.

Mehmet Halil

Adil/eye...

İlk tanıdığım günden beri adil/e
Gözüm takılı kaldı pencerene
Ne seni görebildim
O günden beri,
Ne de duyabildim sesini.

Sen olmayınca
Doldurdu yerini,
O sarışın bomba!
Kusuruma bakma.
Kapayıp gözlerini
Fitili çekiyor şimdi.

Mehmet Halil

Adres değişikliği

Düne kadar,
Her işimizi `Allah'a havale ediyorduk.
Şimdi adres değiştii.
Artık `AB'ye havale ediyoruz,
Yeni adresi, önemle duyururuz.

Mehmet Halil

Afet bölgesi Dilova

Dilova'sı kanser gibi yayılıyor
Kanser de Dilova'sına ayak uyduruyor
Kanseri kazımak için çözüm
Dilovasını kazıyın iki gözüm
Önemli olan fabrikalar
Çözüm narsist, nazist politikalar
Yüzde kırklarda işsizlik oranı
Üretime katılmayan insanlar
Sizin için ne işe yarar.

Mehmet Halil

Ağca'lı, Çatlı'lı, Çakıcı'lı ellerin itirafı! ...

Elim görüldü, tuttuğum maşada
Suçlanan parmağı kestim.
Daha dokuz parmak var sırada
Onları kurtarmak adına...
ardındaki gövdede gizlendim.

Fabrikasını kurdum tabancaların
Oyuncak yaptım eğlensinler diye
Canına kıydım nice hayatların,
Kabzayı okşadım, ceza kestim! tetiğe.

Yılanlar besledim özel çiftliklerde,
Gönderdim, kalem tutanlar üstüne,
Kayıtsız gelirlere, örtülü ö/dönelere,
İmzalar attım, yattım üstüne...

Kendim için magandalar yarattım
Planlar yaptım, onlara uygulattım
Vatan, millet adına destan yazacak
Kiralık kalemler, kağıtlar aldım...

Bir lekeyi temizlemek için,
Değişik kimyasallar kullandım.
Kir daha da yayıldı dokularda
Katlandı, bitecek sandığım.

Para, çölde su gibi bizim gibilere,
Beleş bulunca içilir tuzlusu bile,
'Tuzlu su içtikçe hararet yapar.'
Ne kadar içsen, kesmez de yakar! .

Yaşamak için, paraya taparız,
Paraya bağlanmış damarlarımız
Tıkanmasın diye hazırdır, kiralanmış,
Bay-pas yapacak adamlarımız.

Hastaneyi kuran, parayı basan
Anılmaz bile, onlar 'önemsiz.'
Önem kazanır, bay-pası yapan,
Bir de bay- pası yapılan 'şeref/siz'

Literatür unutulur zaman, zaman
Kot olarak deniz seviyesi alınmaz
insanlarda alçalma arttığı zaman,
Yüksekte kalanlar dikkate alınmaz.
Görüntüye engeldir yükseklikler,
İşini o çevrede çeviren beyler,
Engel istemez önlerinde,
'Londra asfaltı" isterler.

Parayla satın alınır uzmanlar,
Alışmış, aşınmış, kabuklaşmış,

Kobaylar üzerinde eğitilen eller,
Bilim adamı siyasete karışmazmış.
Bilim adına, her şeye girerler.

Siyaset eşittir muhalefet olmuş,
Düzeni savunmak doğallaşmış...
Kur'ana basan, elini kılıfa sokmuş,
Ahlak,
altına yaparken, ayağı kaldırmakmış.

kanlı olaylardan, kan alan
reklam ve reytingle doyan
pembe tablolarla göz boyayan
sinekleri gösterip, bataklığı koruyan,
derin devlet, özel harp daireleri ile,
her sabah, batıdan Doğan,
sanki herşey, doğal ve sıradan.

Gerçekler kaybolur, tozdan dumandan
Herkes bir parça kapmak ister paydan
Maşalar suçlanırken,
kahraman yapılır, bir taraftan.
Demokrat kesilir, ortalığı bulandırıp,
Kanlı ellerin uşağı olan.
Yine, bütün bu sisli ortamda,
yine yoksul halka olur,
kaşla göz arasında, olan...

Mehmet Halil

Ah Şu Fransa

Bir tarafı yanarken, bir tarafı tartıŐacak
Soykırım var diyenler cezalandırılacak
Güzel Türkiye'm böyle kurtulur ancak
elde kaç parmak var sayılmayacak
yüksek organlarında, karar alınacak

Soykırım yok diyenler cezalandırılacak
Türkiye ile sidik yarışında, bu Fransa
Ortadoğu'da yeni soykırımlara bakılmayacak
İki milli takım çıktı sanki sahaya
Amigoların da katkısı küçümsenmez savaşa.

Ben, ben olunca başka oluyorum, sanki
Başkaları, yabancılar, neye göre yabancı
İnsanlar birbirinden nasıl ayrıla bilir ki
Rozetler, formalar, bayraklar olmasa
Ayrıla bilir mi ki, karıŐınca, hepsi plajda.

Ortak bu dünya, yabancılaŐmasını insanlar
Soykırıma yağ sürer, Şimdi bunu tartıŐanlar
Bir tarafta soykırım sürerken sessiz duranlar
Sıcak soykırım sürerken, bunu tartıŐanlardır
Hırsız evi soyarken, ev sahibini oyalayanlar.
Kolay gelsin, konuŐarak vicdanı rahatlatanlar.

Mehmet Halil

Ah! emeklerim

Biz bu memleketin demokrat/uyuz
Nerede güçlü zayıfı ezerse
Elimiz kolumuz bağılı dururuz

Biz bu memleketin demokrat/uyuz
Nerede zayıf baş kaldırıyor
"Kanuna karşı gelinmez" diyoruz

Kitaplar yaz boz tahtası olmuş
Güçlü ne istemiş, yoksula karşı
Kiralık parmaklar kalkmış yukarı
yazılıp kanun diye yerini bulmuş.

Oh be! ne güzel düzen, bu böyle
Kimi dudaklar satılıp, sözcükle
Kimi dudaklar bir öpücükle
Uyutur milleti işte böyle
Gider emekler pezevenge.

Mehmet Halil

Ah! Halimiz

Altı ok avukatlık bürosu,
Savunmak için Ergenekon'u
Kalkan yapmış,
On iki eylül hukuksuzluğunu

Silahla paranın tutkalı Kemalizm
Korku cumhuriyetini perçinlemiş
Hukuku kalıba çekmiş! Faşizm...
İki dudak arasını geçerli bilmiş...

Darbelere karşı darbeciler
Darbecilere karşı darbeler
Cumhuriyetin yol haritası
Gururla sunulur! Darbeler

Hukuk'ta darbe,
Ekonomide darbe
Eğitimde darbe,
Partilerde darbe,
Kıyafette darbe,
Öğretiyorlar bize
Alfabemiz darbe...

Kimimiz alkışçı
Kimimiz seyirci
Kimimiz tetikçi
Kimimiz tek tekçi
Ayık adam çıkarsa,
Hak eder linç edilmeyi

Birlik olmanın güçlüğü bilimiz
Üç kişi yan yana gelirse birbirimizi yeriz
En sağlam birlik, tek kişiyle sağlanır bilimiz,
İşte onun için de yine 'bir' kurtarıcı bekleriz...
Başımıza ne gelirse bu mantıktan gelir bilemeyiz.

Mehmet Halil

Ahbab

Tarih 1967
Sıcak savaşla,
Soğuk savaş, sırt sırta
Cesaretinden vurulmuş
Bir altın düştü toprağa.

Günah çıkarır gibi
Akladı onu katilleri
Bereler, kızıl yıldızlı,
T-shirt'ler, altın işlemeli
CHE! baskılı kartpostalları.

katilleri değil, onu değerlendiren,
Amaç, rant sağlamak değerinden
O zekiymi, örgütçüydü, Marksist'ti,
O, isyancı, seçkin ve erdemliydi
Ve hiçbir zaman, "kendim için,
bir şey istiyorsam namerdim" demedi.

Dirisi kadar, ölüsü de değerli
"altın toprağa düşmekle paslanmaz"
o, kızışan topluma kıvılcım taşıdı
ve onun kıvılcımı aydınlattı
geride kalan kırk yılı.

Hiç sönmedi kıvılcımı
Ve bu günlerde 'aptallık' sayılan
erdemiyile aydınlatacak yine
onlar, bundan sonrasını.

Mehmet Halil

Ahh.. İstanbul!

Daha İstanbul'a girerken
Kuzular arasında sığırtaç gibi,
Binalar arasından sivrilmiş,
Zenginler cumhuriyeti.
Biz, buradayız, diyor...
İnsanlara tepeden bakıyor.

.....
insanlar oradan oraya,
telaşla koşuyor.

Ben iskelede girdim sıraya.
Deniz hatları vapuru yaklaştı,
Baraj kapısı gibi açıldı kapılar.

Bekleyen kalabalık, vapura aktı.
Boş yer kalmadı koltuklarda,
Yolcuların bir kısmı ayakta.

Önünden ve arkasından köpüren,
Mavi sulara, hiç aldırış etmeden,
Ve yüküm fazla demeden,
Bir vatoz gibi...
Ağır ve vakur.
İlerledi sakın sakın.
İlerledi, suyun üstünden.
Yaşlı... yorgun vapur.

.....
Eminönü'nde yolcuları,
İshal olmuş gibi...
İçinden çıkartıp attı.

Üst geçitler kalkmış,
Eminönü açılmış,
Alt geçitler yapılmış...
Şöyle bir baktım,
Caminin koltuğunda
o, gizlenmiş çarşıya.

Beni iten bir korku vardı,
Bir de çeken merak oraya.
Yavaş yavaş yaklaştım kapıya,
Urpererek baktım sola,
Sanki ben de düşecektim.
hazırlanmış bir tuzağa
Güzel bir ceylanın,
geleceğini karartmaya.

Kafeste bülbül,
Kafeste saka,
Kafeste, papağan,
En güzel balık yine,
Akvaryum için yakalanmış.

Sanki ipin ucundaydı hayatım.
Yakalanmaktan,
Ve kafese konmaktan daha büyük,
o yakalanma korkusu.
Kapıyı geçer geçmez hızlandım.
Tüylerim diken diken,
Hep o korkuyu yaşadım.

Mahmut paşaya tırmanmaktı niyetim.
Arka kapıdan,
izleyen biri varmış gibi çıktım.

Tam kapının çıkışında,
'hacı malzemesi mi amca? ' diye
iki taraftan, iki kişi koluma girdi...
'eyvah' dedim 'işte yakalandım.'

Kollarımı, ani bir refleksle salladım.
Kendime gelince,
Pazarlamacılar olduğunu anladım.
Biraz rahatladım.
Küstah küstah suratıma bakana,
'Allah kahretsin Nasrettin Hoca 'dedim.
Onlar gülüştüler,
Benim hala,
Sırtımdan, buz gibi ter akıyor...
Ben şaşkınım,
Ayaklarım beni yüklenmiş kaçıyor.

Sokaklarda insan seli...
Hareketleri o kadar rahat ki..
Tıpkı karıncalar gibi...
Hepsi korkusuz,
Hepsi erkek,
Bir tek, ben varım ürkek.
ah! İstanbul'um
güzelliğın böyle mi ünlenecek?

Mehmet Halil

Ahıskalı'nın hikayesi

İnsanın isteği biter mi?
İş derdi yok, aş derdi yok,
Güvenli eğitim ve sağlık sistemi
İnsanın istemi sonsuz değil mi?
Çıldırıyor insanı ekranın albenisi
"uzaktan gür çıkarmış davulun sesi"
"Gitmeli... Gitmeli anavatana gitmeli..."
Kar etmemiş yaşlı babanın nasihatleri
Açmış büyümüş hayallerin çiçeği,
İnandırıcı gelmemiş,
Oradaki yöneticilerin söyledikleri...
Düşmüş yollara Ahıskalı, toplayıp aileyi,
Son durak İzmir Menemen,
İşte vatan toprağı burası, in hemen,
Sonsuz heyecan, sonsuz istekle
Arı gibi başlar, yeni hayatı örerken...

Vatandaşlık hakkı yok daha, kaçak işçi,
Ama boş durmuyorlar, çalışıyor her biri
Coşturmuş onları yeni bir kimlik şehveti
Kalabalık bir aile, seksen ikilik dedeleri,
Dede bile koşturuyor her gün ileri geri...

Ülkede işsizliğin kol gezdiği dönemdi
Hiç, çalışmayı düşünmemiş olsa bile,
Dengesini bozuyormuş işsizin, yabancı biri
Krallar bile ihtiyaç duyarsa günah geçisine,
Ve sarayda adam beslerse, şamar oğlanı diye,
Nasıl kızabiliriz ki cahil birine, milliyetçi diye,
Hele, milliyetçilikte körüklendikçe, devlet eliyle...
Şerseriler de ihtiyaç duyar, hiç kuşkusuz, teselliye
İşte Ahıskalı'ların eklenen yeni dertleri, dertlerine.

Neler neler borçluyuz yeni liberalizme...
Bütün yeraltı ve yerüstü kaynakları satılmış,
Tarım ve sanayi üretimi durdurulmuş,
"İthalat daha ucuza geliyor" diye...
İşsizlik çığ gibi büyümüş,
Açlık korkusu, kefen gibi gözlerde...
İşportacılık bile,
Dönüşmüş savaştan büyük riske,
İşte böyle bir dönemdeyiz...
Devletin emniyet supabı diye,
Göz yumduğu, küçük hırsızlık şebekesi...
Daha önceki şikayetler alınmamış bile dikkate.
Dağda bir lokma et diye, saldırdığı gibi keklige,
Keklik gibi bakmaya başlamış bu yeni aileye,
En zayıf yerinden vurmaya hedeflemiş,
Liseye giden kızlarını tacizle başlamışlar işe,
Kızlarını, her akşam karşılamak zorunda kalmış aile.

Alkole, tinerle dönmüş tacizcilerin gözleri,

Korkaklıklarını bastırmışlar, cesaret deyi
Saldırmışlar beş kişiye on beş kişi
Sonuç: bir ölü, dört yaralı
O gün gördük!
O güne kadar,
Kan dökülmedi diye kıpırdamayan, jandarmayı
Polis, Jandarma koruyucu değil,
Sanki ölümden sonraki "paralı ağlayıcı"

İfadeler çaresizliklerin somut belgesi
Bir anda ne olduğunu anlayamamış kimse
Saldırganlar, bıçak, kazma, kürekle,
Acımasızca saldırmış hedeflerine,
Ardından şok... Çığlık... Gözyaşı...
Kopmuş gibi duruyor dedenin,
Avuçları arasında tuttuğu başı.
Soruyor kendi kendine, içini çeke çeke,
"Faturası bu kadar ağır mı olur,
Oradan, buraya göçmenin..."
Son damlaları da torunu için,
Gözleri kurumuş dendin...

Kısık göz damlaları gibi, kısık sesiyle,
Acıyı içinde eritircesine...
"ben sana demedim mi... demedim mi?
Kötüyü görmeyen iyiyi bilir mi?
Devrim öncesini sen görmedin ki..."

Suçluluk duygusu içinde baba,
Suçunu hafifletmiyor vücudundaki yara,
Hem ölen oğlu, hem yaralı, hem tutuklu,
Bu acıyla kalır mı insanda sağduyu?
"...min komünistleri, öğretmediler ki yalanı,
Buraya geleli de, hiç duymadım doğruyu,
Gelirken nasılda açmışlardı kucaklarını,
Ne doydüğüm yer, ne de doğduğum yer vatanım oldu
Göğsünde duymak istemiştim sıcaklığını,
Anlatamam şimdi yaşadığım boşluğu,
Bir hiç uğruna verdim oğlumu..."

Dede Ulyanov döndü geriye,
Baba Ulyanov kaldı
"Oğlumun ölüsünü yerde bırakmam diye..."
Daha yeni başladı bu hikaye...

Mehmet Halil

Alıştılar

Güvenlik sinyali gibi 'HAYIR'cılar
Düşmanı da dokunsa
Dostu da okşasa
Zır zır ötüyorlar
Daha dün
'darbeciler yargılansın' derlerken
Bu gün 'HAYIR' diyorlar.
Demek ki:
'Hayırda hayır vardır' demeye
Onlar da alıştılar.

Mehmet Halil

Allah'ın adaleti

Bebelere alış/mama 6zg6rl6đ6
Çocuklara cam silme 6zg6rl6đ6
Evsizlere k6pr6 altı 6zg6rl6đ6
Dilencilere avuç açma 6zg6rl6đ6
Kadınlara itaat etme 6zg6rl6đ6
Zenginlere para şama 6zg6rl6đ6

6zg6rl6klere boğulmuşuz be
Bedenlerimiz eşit, ruhlarımız terk edince
Kurulamıyor ruhlar arasında denge
Allah'ın adaletine bak ki...
Bedenler toprak olacak, 6l6nce
Ruhlar melek olup uçacak cennete.

Mehmet Halil

Altı (b) oklu demokrasi

Baykal çok şey biliyor
'Dost başa düşman ayağa'
Baykal postal alıyor
Sokacak, düşmanının burnuna.

367 Baykal'ın can simidi
arazi, dört çeker, postallar
Anayasa, postalların eseri
Ödedi Anayasa bu diyeti

Siyaset bol geldi Baykal'a
Garnizon komutanı oldu o da
Mecliste gücü yetmedi, ama
Yasa yaptı süngünün ucuyla.

Helal olsun altı oklu başkomutana.
Biri Garnizon bana bağlı derken
Baykal ben garnizona bağlıyım dedi
İşte böyleymiş, altı.oklu demokrasi.

Mehmet Halil

Ampul/erimiz sönmüş!

Bağrımıza bastık 44 ölümünü,
'Adalet mülkün temelidir' sözü
tarihe karıştı, tarihe.
bu bizim, gelişmişliğimizin ölçüsü
istimlak, sit alanı, kompleks, diye diye
parçalana parçalana küçülen
atadan, oğla geçerken, birde
devlet harcı da büyük olunca arsa değerinden
erk sahipleri tarafından,
el konuluyor tapulu yerlerimize.
Avcı sersemletiyor,
Kurtlar biniyor tepemize.
Sonra gecekondulara sığınıyoruz
Onlar da yıkılıyor üstümüze
Ya da, eğreti dağ yamaçlarında
Kapılıp gidiyor sellere.

Dere kadar olamıyoruz, dere
Dere gibi cevap veremiyoruz
Arsalarımızı işgal eden hergelelere
Teslim oluyoruz, tabii afete
'Teslim oluyormuş dünyada
En gelişmiş ülkeler bile.'

Bu çağ, tecavüzler çağı
Ve öyle geçecek tarihe
Yalakalar sarmış ortalığı
Yalakalar çeteleşiyor her köşede
Rüşvet, tahsilat, berdel...
Geçinip gidiyorlar güzel güzel.

Sıra erdeme gelince, yoksula gelince
'durumunuz iyi' denilecek
bakılarak daha kötülere
bizde yöneticilik böyle
'ister sev, ister terk eyle''

Mehmet Halil

Ana dil - baba dil

Herkes konuşabilir ana dilinde
Ama mecliste kürtçe yemin suç.
Arapça ise, girebilir meclise...
Arapça dua edilir, açılır avuç.
Böyle laik görmüş dev/et kafa
Bizde böyle! , laikliğe uymak.
Önemli olan şey, pırasa/dur
Kürtçe konuşur/mamak.
tek dil, tek din, tek bayrak.

Mehmet Halil

Ana yasa devam ediyor

Asker doğduk
Asker keser göbeği
Asker büyüdük
Askerlik bitmedi

Rahat!
Hazır ol!
Yerinde say
Isınma hareketi bol...

Vitrinde güzel duruyor milletin efendisi
Egemenliği, eldeki silah belirledi
'Kurşun yine aynı kurşun,
Bir namlu değişti...'

Yağlı mirasa kim dönmüş sırtını,
Kuran gibi anayasa
Bir çırpıda affediyor günahları,
Ulaşırsan Nirvana'ya...

Kan içiyorlar çanak çanak,
'Doğal seçim' sürüyor
Göz yaşı sağnak sağnak
Ana yasa devam ediyor.

Mehmet Halil

Anam...

Dikenli hayatının içinde
Bir umut, bir çiçektim ben
Bütün açılara meydan okudun
Beni doğururken.

gonca gül gibi kolladın
Kendini hiç düşünmedin Hayatla dögüşürken
aslan gibi kükredin Beni büyütürken

Anam benim

Kendi açlığını
belli etmeden
dişini ve
memelerini sıkıp
beni besleyen

yediği her darbeye
Teselli için sebep bulan,
Ödül almış gibi
Taaa! Derinden
Şükreden,

Anam benim

Bütün sıkıntılara,
Yoksulluklara
Göğsünü siper ettin.
bir kaya gibi direndin

Babamın şekil vermek için
Salladığı her salvosunda
Bir örs gibi sırtımı dayadığım.
Çakır gözlü

Anam benim

Yarım asır dile kolay anam
Saatler bile duruyor zaman zaman
Sen hiç durmadın
Dik tut başını
Sil göz yaşını
Sana da cennette yer yoksa anam
Cennetin de
anasını....

Mehmet Halil

Anarşistlik

Her yerde hiyerarşi
Dar yollarda
Araç trafiği gibi
Öndeki izin vermeyince
Geçemez arkadaki...

Zorunluluklardan sonraki gebelik
Ve piç doğan çocuklar gibi
Masumdur anarşistlik
Suçlu ve güçlü aklar kendini
Ama bilir, kendindedir ibnelik.

Mehmet Halil

Anılardan bir parça...

üstat Necip Fazıl'a bir gönül borcu... ölüm yıldönümünde.

-Anılardan bir parça-

dünyanın sarsıldığı yıllardı
gençler frenlenemiyor
gelenekçiler telaşlı.
Hatırladın mı üstat
Altmış yedili, sekizli yıllardı.
Devrim aleyhine
Konferans veriyordun
Suriye'den kaçanlarla
gençlere adam olun diyordun
dalga geçenlere bol bol
pasaport kesiyordun Moskova'ya

Ve ülkeyi sokmak için düzene
Ahlak dersi veriyordun
Karabük'te işçilere.
Gençleri, geleneklere
bağlamak için örgütlüyordun
itaat etmeyenlere karşı,
askerlerini kışkırtıyordun.
İşte ben!
İtaat etmeyenlerden

Dünya çalkalanıyordu.
asker millet geleneğiyle
yaşa göre terfi dağıtılıyor,
hıyerarşi korunmak isteniyor,
Gençlerden itaat isteniyordu.
Ama itaatsizlik
anti emperyalist
gösterilerle yükseliyordu.

Önünde bir bardak su
Parmakların arasında sigara
Üniversiteli genç kızlar
Çıplak dolaşüyor
büyük tanımıyor
Büyüklerin yanında
Bacak bacak üstüne atıp
Sigara içiyor diyordun.
Bir taraftan da
sigaranı tütürüyordun.

İşte tam önünde oturan
Önce utanıp ayağını indiren,
Saygıyla saygısızlık arasında bocalayan
Sonra anladım ki o saygı değildi kastedilen
Sen gözlerime bakıyordun

İpleri eline almak istiyordun.
Yerimden kalkıp
Gayet saygılı bir şekilde
Elindeki sigarayı alıp
Önündeki bardakta söndüren
İşte o saygısızım ben.
geleneklerin iplerini kesen.

Paniğe kapıldın
Askerlerine `bu ne? ' diyordu bakışın
Sanki bomba düşmüştü karargaha
Terbiyeyi sizden öğrenen
Terbiyeli askerler fırladı ayağa
Ben salonu terk ederken
askerlerin ardımdan koşuyordu
İşte o zaman öğrendim sizden
Adam dövmenin terbiye olduğunu.

Suriye'den kaçan iş adamları
Altı fabrikamdan birini
Altı arabamdan birini bıraktılar
diğerlerini aldılar diye ağlıyordu
"darbeden önce milliyetçiler yardım isterken
baştan savmak için üç beş kuruş verirdim.
Şimdi niye bir arabamı vermedim,
niye bir fabrikamı milliyetçilere vermedim,
diye pişmanım
Şimdi komünistler hepsini elimden aldı,
pişmanım" diyordu.
"ben ettim bakın bu hallere düştüm
siz etmeyin benim durumuma düşmeyin
milliyetçilere yardım edin,
sonra pişman olmayın diyordu"
yani kar zarar hesabı yapıyordu.

İşte üstat, sen!
bunları dinlerken
dudakların arasında
dişlerin -tek tek de olsa -
leblebi gibi parlıyordu.

Milliyetçiliği parayla ölçüyordunuz
Siz konuşmalardan mutlu
Kürsüde kasılarak
milliyetçilere yapılacak
yardımları hesaplıyordunuz.

salonda beş yüze yakın milliyetçi namzet
işte orada kendi nezdinde
milliyetçiliğe tokatı atan
namzetler arasındaki
işte ben, o memet...

sen yardım dileniyordun
ilerlemiş yaşınla.
ben halkımı savunuyordum.
gençlik ateşimle
ve inancımla,
sen milliyetçilik adına
sınır tanımayan iş adamlarına
ülkeyi pazarlıyordun
ben beğenmediğin gençlik olarak
karşı çıkıyordum.

işte senin "büyüklüğün" orada
çok pazarlamacı yetiştirdin
milliyetçilik adına
ben ise ülkeye layık değildim
pazarlamayı
bir türlü öğrenemedim.

Üstündeki selvi gibi
ülkede "milliyetçilik"
Yükseldi de yülseldi.
Öyle ki...
O zaman sloganın "küçük Amerika olmağı"
Şimdi "Küçük Amerika" olmak yetmedi.
Büyük Amerika'yı seçtik
moda oldu her şeyin ithali
milliyetçilik de ithal şimdi.
Zulaya indirdik milli devleti.

Mehmet Halil

25 mayıs1983 ölüm yıldönümü

Mehmet Halil

Anıt Kabir'de diz dövmeleer

Emperyalizme karşı şavaştın,
Güzel yurdumuzu kurtardın.
Ama! tohumlarını da ektin,
Suladın, çapaladın, kolladın.
Kale gibi karşımıza diktin.

Sevdiği şeyden nefret ettiği gibi,
İnsan, nefret ettiği şeyi severmiş.
Maksadın bunu ispat etmek miydi?
Buyur, işte! rakın bile zehirlendi.
Paranın gücü, insanlığı yendi.

Tek yürekle peşinden gelen halk,
Zafere ne kadar da sevinmişti...
Unutulmuş peşinden koşan halk
Şöyle başını kaldırıp ta bir bak,
Egemenlik kimin elinde şimdi.?

Mandacılık, tartışılırken o günlerde
genç biri, "tam bağımsızlık" dedi.
Düşünceye evet denildi oybirliğiyle
garantisi boğuldu, Karadeniz'de
Torunları zincirli hapishanelerde.

Koku alma duyguların bitmiş.
şu anason, bıyıklarına sinmiş,
birbirine karışmış kokular.
Parmağın da nasırlıymış anlaşılan,
bozuk çıktı seçtiğin kavunlar?

Emperyalizmin boyunduruğu sıktı yine,
Kıldan ince şimdi, eğilen boyunlar
İnim, inim! inliyor vatandaşlar.
Hadi kalk, önce sen dizlerini döv de,
Suçun sende olduğunu anlamasınlar.

Mehmet Halil

Arayış!

`Tüyü bitmeyen yetim! "ezberi
Boşbakan konuşuyor boş boş
Merkezinden ithal söyledikleri...
Sözleri birbirine bağlıyor floş

Boşbakan konuşuyor boş boş
"Aynı şartlarla çalışacak çokmuş kapıda"
Onları kapiya koyan bu godoş
İşsizleri silah yapmış şimdi sırtına...

`Ekmek yediği tekneye pislemesiz! ' itler
Amerika'ya gidiyorlar icazet almaya...
"Allahın kulları! " ya onlara oy verenler
"Çok şükür! " deyip razı oluyor sadakaya...

`Tüyü bitmemiş yetimler! "i kim doğuruyor.
Onlardan kaç tutuklu, kaç kurşunla öldürüldü?
Yoksa! Boşbakan hafızasını mı kaybediyor?
Belki de, çocukları yalnız saraylarda görüyor?

Akşam oldu, dışarıda kar, tipi, kurtlar uluyor...
Çocuklar soğuktan birbirine sokularak ısınıyor
Yetkili bir ağız, annelere ve babalara saldırıyor
"Soğuğa, açlığa ve esarete razı olun! " diyor...

Saldıranlar da benim gibi bir vatandaş değil mi?
Bizim adımıza orada geçici görevli değiller mi?
İt kemiğe koşar! Ama! Ev sahibine saldırmaz?
Şimdi yönetime gelenler, köpeği bile aratıyor...

Mehmet Halil

Arılar ve ayılar

Her bölgesi ayrı güzel anadolum,
Dağ dağ, orman orman, çiçek çiçek.
Binlerce çiçek binlerce hayat,
Vızır, vızır, hayvan, insan, böcek.

Bütün bu güzelliğe, bir sille vurulmuş,
Bütün imkanlar, imkansız kılınmış,
Yüzyıllarca süren, bir hayat durmuş,
Tarihi çalınmış, insanları vurulmuş.

İnsanları arı gibi, petek yapmış, bal yapmış,
Her bölgesi petek gibi oyulmuş,
Böyle mi sürecektir bu hayat, hep böyle mi?
Arılar üretsindir de,
Hep ayılar yesindir diye mi?
Bütün bu gayret, bütün bu çaba,
Başkaları için mi?

Mehmet Halil

Arınma

Osmanlı Roma'nın takipçisidir.
Roma adil bir ülkedir,
Halkını iyi eğlendirir,
Boldur taşranın izbelerinde günah keçileri,
Kanıttır, rengi, kemikleri, kıyafeti,
Suçsuz nasıl yaşayabilir yoksul, çaresiz biri?
Salyangoz gibi bir hayat, nasıl geçer?
Yoksulluk sömürüyü, suç yoksulluğu izler
Okullarda izcilik dersi almış gibiler
Adalet için icat edilmiş zincirler
Güçlüler için yükselir güvenlik kulübeleri
Zayıflar, hak ederler işkenceyi...
Hem "hukuk" işler,
Hem eğlenir çarpık beyinler...

Kuyuya atma, kayadan atma,
Aslanlara parçalatma, kazığa çakma
Kafa derisi yüzme, Dil kesme,
Göz oyma, darağacı kurma,
Hızlı bir ilerleme, uyulur modernizme
Giyotin, Canlı canlı yüzme...
Elektrik, gaz, zehir...
Hadım etme...
İnsanın her yaptığı kendinedir.

Suç suçtur, büyüğü küçüğü olmaz,
Adaletin sağ kanadıdır korku
Kanatsız kartal uçmaz,
Adalet aynı kalmış tarih boyu,
Adalet affetmez "suç"u...

Suç, büyüklerde arayanlar yanılır
Bir avuç pislik okyanusta kaybolur
Bir bardak suya atarsan, o bulanır
Dereler, ırmaklar, hep okyanusları doyurur
Bir bardak su kirlenirken, okyanuslar arınır.

Bütün okyanusların kaynağı aynı su değil mi?
Su, neden keşfedemez kendini?
Haydi! Çalkalan ve temizle kirini...

Mehmet Halil

Arkadaşım A...'nın karısı

Arkadaşımın güzel karısı,
Öylesine çok düşkün kü çula çapuda
Her gün iki-üç saat ayırır
İşportacı tezgahlarına.
Evde nefes alacak yer kalmamış
Yani evin akciğerleri
Bütün dolaplar tıka-basa.

Beğendiğini almak rahatlatıyor
Pardon, almak için beğeniyor
O gün yeni bir şey almazsa
Kendini çıplak hissediyor.
Bir giydiğini bir daha giymemek
Hayır! Bu tabir çok anlamsız
Aldıklarının beşte birini ancak
Ancak giyebiliyor.

Farklı zamanlarda aynı elbiseyi
Tekrar tekrar alıyor
O kadar dolu ki bun'larla kafa
Ne alıp ne almadığını bilmiyor.
Ve çoğu giysiyi
Gözleri kirletiyor.
Gözle zina gibi
Giysilerinin kirletilmesi.
Onlar bir daha giyilir mi?

İşportacıdan aldıklarını,
Mağaza fiyatlarıyla tokuşturup
Bire üç kazandığını hesaplıyor
İşte o böyle
Hiç çalışmadan
Kocasından çok kazanıyor.
Zamanla çok kazandığına
O da çok inanmaya başlıyor
Çünkü kocası hep,
O kar hesabı yaptıkça,
Ciddi ciddi başını sallıyor.

Kadın kazanınca özgür olur
Bunu bilecek kadar okumuştur
Okumaktan çok da duymuştur.
Kocasından çok kazanan kadın
Neden özgür olmasın?

Gırtlığına kadar borçlanmış
Alacaklılar, icracılarla
Kapıya dayanmış.
Arkadaşım A...'nın
Ödeyecek gücü kalmamış
Kim ister beş parasız adamı
'Çok kazanan' karısı boşanmış.

“Kaybetmeden,
hiçbir şeyin değeri bilinmez”
işte şimdi,
kilise çanı gibi kafa
ötmeye başlamış ilk defa
barışalım diyormuş A...’ya.
“Bir musibet
Bin nasihatten iyidir” diyorlar ya...
Arkadaşımın karısı da
Okulu başarıyla bitirmiş,
Yeniden dönüyor iş başına.

Mehmet Halil

Arkadaşım Atıf Kışla

Herkesin kendini
kurtarmaya çalıştığı çağda
o kurtarmaya çalışırdı herkesi
Bu yüzden de çok sevilirdi.

Her işte büyük oynuyordu
Bu yüzden menzilin dışında olurdu hedefi
Menzile girecek kadar sabrı yoktu
Kuşatmalar yaptı ama, düşüremedi hiçbir kaleyi

ölü deniz olmadı, kükredi her zaman
beyaz köpükler eksilmezdi omuzlarından
Don Kişot gibi, feyz alırdı maceradan
o her maceraya gönüllü bir kervan.

Kervanlar hazırdır, her zaman yola
Ne direndi, ne erken dedi
trafikte katıldı o da,
kurbanlar kervanına.

bir ana
bir yeğen,
bir de oğul yanında.
yalnız da değildi giderken.

Mehmet Halil

Asamız çiçek açtı

Ananın vurduğu yerde gül biter
Hocanın vurduğu yerde gül biter
Kocanın vurduğu yerde gül biter
Polisin vurduğu yerde gül biter
Hep vurdular başımıza...
GÜL bitti başımızda...

Mehmet Halil

Asansörün marifeti

Hiç düşünmezdim asansörde kalmayı
Bir hapishane, bir hücre gibi sanki
Duymak bile korkunçtu içindeyken arızayı
Titremem başlardı dizlerimdeki.

Güzel arkadaşım, sabah yolculuğundaki
"hadi seni kırmayayım bir çayını içeyim" dedi
beraber yürüdük, çalıştığım büroya
girdik asansöre, bakmadan arkaya.

Batar katta ayağım değmiş duvara
Asansör durunca, bastık alarma
Ötmeye başladı alarm acı acı.
"ay! korkuyorum" diye sarıldı güzel boynuma.

Bir cennetmiş bizim asansör
Sorumluluk duygusu kaplamış beni
Sen gözlerimdeki parlak ışığı gör
Bir elim boynunu tuttu, bir elim belini.

Beni sevmezler iş hanındaki görevliler
Yirmi dakika yardıma gelmediler
Bana sorarsan bir dakika bile olmadı
Ruhum ve gözlerim, bir türlü doymadı.

Buraya kadar her şey çok güzeldi ama
Kapı açılınca, kalabalık karşımızda
Güzelim, kendi adına günah çıkardı.
Ağzından, "kocam duymasın!" diye kaçırdı.

Fal taşı gibi açılmış o kara gözleri
Sinirlerimi bozdu, şüpheyle bakan kapıcı
Handa, görülen değil, görülmeyen yayıldı.
Zamparaya çıkardılar, bu masumun adını.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Asılan Türkiye

Her Şey aydınlık gibi gösterilir, her zaman,
Bazı kötölükler kabul edilse de yakalanınca,
Basınımız, pembe tablo ile onu tamamlayan,
Tünelin ucunda ışık gözlerimiz ama yıllarca,
Unutkan bir millet olduk, her acıya alışan.

Sıfırı tüketmek ne kelime kardeşim,
Çıkanın, yediğinden fazla olduğunu düşün,
"Kul sıkışınca hızır yetişir" demişim
tahıl var, su var taşıyı satmışım değirmenin.
Atıl kalmış, milyonlarca insan gücüm.

Gücünü azımsamıyoruz, biz bu milletin.
Ama gördük, sıfırı tüketen nice güçlülerin,
İthalat daha ucuz diye, yerli üreticilerin,
Örneği var mı, kota koyan kendi üretimine.

Önce zarar ettirildi, KİT' ler, birer, birer.
İthal edilmeye başladı, makineler, peynirler.
Fabrikalar kapandı, sokaklara atıldı işçiler.
millete, demokraside çare tükenmez dediler,
satıp savıp, Avrupa kapılarına dikildiler.
Bu mu sıfırı tüketmemek, bu mu onurlu millet.

Mehmet Halil

Aşkın halleri!

Aşk da denizin dalgaları gibi
Havanın yarı bulutlu hali
Çakar, parlar, gürlür, güler,
Halden hale sokar iklimi...

Aşkın birinci hali,
Tiner gibi...
Yakıcı, uçucu ve alkollü
Zehirler kendini gönüllü

Aşkın ikinci hali
Şirket gibi...
Tek olmaz! Paylaşılır, kurumlaşır
Ağır bir sorumluluk taşır.

Aşkın üçüncü hali
Gölge gibi...
Kaçarsan kovalar, kovalarsan kaçır
Ortalık kararınca, bütünleşir vücutlar.

Mehmet Halil

Ateş Çemberi

1978 İHE inşaatında un silosuna düşüp boğulan Mehmet Güler anısına

ne kadar da mutluydun, işe girdim diye
Üstünden dağlar kalkmış,
Gözlerin pırıl pırıl,
bir otomobil farı gibiydi gözlerin
bakarken, dimdik ileriye.

Sıcak, candan, fedakar,
Ne çabuk ısınmıştık sana,
Koşardın, her işe, tek başına.

İşe yeni giren işçilerin,
Deneme suresi denilen,
O ateş çemberinin içindeydin.

Diğerleri senden kıdemliydi.
Sana verirlerdi, en riskli işleri,
Kışlaya yeni girmiş, kıdemsiz asker gibi..

Un deposuna düşen, bir çatal anahtar için,
Deponun dibine indirildin.
Bir çatal anahtara, değiştirildin.

Sen yine de gülerek inmişsin,
Cesedini gördüğümde,
Gülücükler donmuştu yüzünde.

‘Ölenle ölünmez’ demişler,
üç çocukla geçinsin diye,
karına altı milyon vermişler.
Bir çatal anahtar parasına,
Defterini dürmüşler.

Sabah sekizde, silonun dibindeydin,
Saat on dörtte, toprağın dibinde.

Sendika, işveren ve işçiler,
Aynı oyunun içindeydiler.
İssız adada aç kalmış gibi,
İçlerinden birini yediler.

Mehmet Halil

Atıcılık

Zar atar araştırıcı Darwin
Sorumluluktan korkmaz
Babası sayılır böceklerin
İnceler yıllarca, usanmaz

Gaz/atıcılar de bulunur
Yalancılar yalanında boğulmaz
Gerçekçiler gerçeklerinde boğulur
Bu tersliğı çoğunluk anlamaz.

Hava atıcıdır siyasetçiler
Gerçekler nankördür bilirler
İnanılır yükseldikçe sesleri
Güçlülerin önünde eğilirler

Nar atıcıdır bahçıvan
Doyurur ama aç kalır
Pişman olur ardından
Başı avuç arasındadır

Yar/atıcıdır tanrım
Kendine güvenmez
Geniş yetki sınırları
Sorumluluk istemez

Domates atıcıdır dinleyici
İyi şey duymadı ki ömründe
Suratı adliye duvarları gibi
Atar ilk kaptığını eline

Söz atıcıdır işsiz gençleri
Kendidir dünyanın merkezi
Yürür genç kızların peşinde
Filmlerden ezber dilindeki

Yaratan tanrı da bilir ya
Cinsellik her zaman ön planda
En uzağı attırma yarışı
Girer dört-beş arkadaş sıraya

Yem atıcılar unutulmasın
Oltaya gelmek istemiyorsanız
Uyanıp, gözlerinizi dört açın
Yoksa! Çıra gibi yanarsınız

Unutulmasın mesaj atıcılar da
Yüzleri ekran gibi anlayana
Kah sırt sırta, kah ayrı odalarda
Onlara yetişilmiyor hızda

Nal atıcıların popüler olduğı yıllar
Silahlarıyla her yere girebiliyorlar

Yaratıcılığının farkında olmadan
O da, takdir aldı dünya halklarından.

Eski cirit atıcılar tarihe karıştı ama
Hırsızlar cirit atıyor şimdi ortalarda
Dünya aleme rezil olmayalım diye
Kitabına uydurdular şimdi onu da.

“demokrasilerde çare tükenmiyor”
Dünya yine de, eskisi gibi dönüyor.

Mehmet Halil

Avrupa Kapılarında 3

Duraklarda tabelalar mostralık,
Pazarda manavda,
Tezgahın önündeki mostralık meyveler gibi...
Yolcu 'müsait bi yerde' der,
Şoför hemen indirir.
Yolcuya göre, söyleyiş tarzı değişir.
Kibar bir bayan,
'müsait bi yerde efendim'
bir başka dolmuşçu ise, 'müsait bi yerde salla'
ev kadını 'müsait bi yerde indiriver'
genç delikanlı, 'müsait bi yerde abi'
hepimiz şimdiden Fransız,
yani, yarı yarıya Avrupa'lı.
Müsait yerler, yolcuya göre.

Aklını şaşırmış bir yolcu,
-'kaptan yol ağzında indir' dedi.
Yarım Avrupa'lıyız ya artık
Konuşmasını bilmeyeni, kimse ciddiye almaz.
Şoför dalga geçerek, epeyce geç durdu.
Ellerinde ağır yükleri var yolcunun, haliyle sinirli.
-'ben yol ağzında dedim kardeşim! duymadın mı? '
-Hadi in hadi konuşma,
-'yol ağzı değil, müsait yer deyeceksin, hala öğrenemedin mi? '
tepesi atan yolcu
-'hay senin müsait yerini'
Şoför hazır, hemen fırlar yerinden.
Yaka paça birbirine girerler.

.....
derler ki, suçlu lügat mış.
Ve yine derler ki,
Türkçe sözler nereye çeksen
Oraya gidermiş.
Müsait yer kimine göre çok dar,
Kimine göre çok geniş,
Lastik gibi esnermiş.

Mehmet Halil

Avrupa Kapılarında 4

Demokrasi, erdemli insanların elinde gelişir.
Erdem cila değil, süs değil.
Alınıp satılan, gümüş değil.
Erdemli, herkesin hakkını veren,
Herkesi kendi kadar sevendir.

İthalat daha ucuz dediler. Fabrikaları kapattılar.
madenleri kapattılar, tekstile vs. kota koydular. Eti
sütü ithal ettik, hayvancılığı öldürdüler. Bir lokma
yiyebileceğimiz izne tabi tutuldu. Kendi halkımızı sat-
tık, yok pahasına. Bütün bunlar unutuldu. Hovarda-
ca kullandık bütün imkanlarımızı. Şimdi el kapıla-
rında dileniyoruz. 'Kapı da bekle!' dedikleri için
gururlanıyoruz. Erdemli insan bu değil.

Bir taraftan sigara içip,
Bir taraftan,
doktor müdahalesiyle kurtulmayı uman,
bir akciğer kanserli,
hasta misali.

Ekonomik ve sosyal gelişme için, kendi gücümüze dayanan,
hiçbir çabamız yok. Kapitalizmin harmanlanıp kendi içinde
hesaplaşarak, güçlülerin zayıfları, kendi içinde eritmeye çalış-
tığı potadan, işçi ve emekçilerin ne çıkarı olabilir? Daralan
pazarının, önünü açmak için, uzun yılların, ince hesaplarına
dayanan, kapitalizmin, kaçınılmaz tıkanıklığı giderilecek.
Ama Kimlerin sırtından ne pahasına?

Bir tabii afet değil bu,
Denize düşenin yılanı sarıldığı,
Şikeli bir kavga,
Şayı farkıyla, güçlünün kazandığı.

Hakemler kiralık,
Ekranında görülen
Umut ve rahatlık,
belki bir tadımlık.

Birleşik kaplar misali,
Sermaye sahiplerinin kapları dolar.
Elek altına düşenler,
Yine, yoksulluğu paylaşırlar.

Demokrasi uzaklarda değil,
İnsanın içindedir.
Demokrasi için,
Kendi içine eğil.

Mehmet Halil

Avrupa Kapılarında 5

Ot/a/banda

Burası son model Avrupa
En geniş demokrasi burada
Kadın yayılmış caddenin ortasına
İki çocuk da arkasında
Yürüyüşü abul abul
Çok yaşa İstanbul.

Otobüsün gözleri kör mü ne?
Yarasa gibi gece mi görüyor?
Gündüz uyuyor kendi haline
Hey! Otobüs baksana...
Önündeki kaldırıma çıksana
Şimdi kadın çarpacak sana
Allah'tan korkmuyorsan bile
İki çocuk var arkasında.

Mehmet Halil

Aydınlık günler ellerimizde...

Yönetici olmak kolaydır burada
Zaman kaybedilmez araştırmakla
Kral olmak için cahillik revaçta
Baş eğmek yetiyor, esas duruşta.

Basının annesi o ithal komutlar
Çocuğu ağlatmazlar hiçbir zaman
Şefkatle verilir onlara mamalar
Beslerler, susturmak için kırmadan.

Teknoloji, bilişim, gelişim gibi
Ezberlerimiz rahatlatır da bizi
Her şeyi bırakırız kendi haline,
Oduncuk oluruz yarının ateşine.

İkelliğin pirim yaptığı bir zaman
Teknoloji gelişti, öldü yetenek
Makine gibi düğmesine basılan
Artık klavyede düğme seçilecek.

İnsan dediğin yaratık bu işte
Kendi yarattığının kulu olan
Kendine alışmış ve beğenmekte
O, değişmemek için dondurulan.

Kukla isterler o, sömürge şefleri
Kuklada, kendine çevrilmiştir silah
İpi koparan, için cezaevleri.
Sömürge ülkede karanlıktır sabah.

En çok değiştiren kazanır dünyayı
Kolay işler geliştirmez ki insanı
Güçlüleri çürütüyor yavaş yavaş
Güçlü olmanın rehaveti, rahatlığı.

Sabahımız aydınlık olmalı bizim
Kuklacıya ihtiyaç duymaz beynimiz
Kuklacının iplerini bir keselim!
Parmakların hiçliğini göreceğiz,
İsli bir gökyüzü değil istediğimiz.

Biz bir olup gücümüzü gösterelim!
Zorlular bizleri daha da eğitecek
Omuz verelim şu mücadelemize
Sırtımızdaki keneler dökülecek.
Yüzümüz sabah güneşi gibi gülecek.

Mehmet Halil

Ayet 667

Ulu tanrım, güçlü tanrım,
Çocukları sokaklara atma
Değiştir, alınlarındaki yazıyı
Onlar suçsuz, değil mi tanrım?
melek olarak göndermedin mi, onları dünyaya?

Hadi kullarını denersin
Meleklerden ne istersin?
Hadi göster mucizelerini
Yalnız ezmek için mi kullanır
Güçlüler, güçlerini?

Onlara
Büüklüğünü göster,
Onları aç, açık bırakma tanrım.
sıcak bir yuva, sıcak süt, bağışla ki
büüklüğüne inanayım.

Mehmet Halil

Ayip olmasın...

Boyumuza kadar batsak ta borca
Ayıp olmasın diye düşmana,
Bakarız bardağın dolu tarafına.
Alışkınız, iyimseriz çok şükür
Bizi acıtmaz, sığındık affına
Allah'ın vergisini avucuna tükür.
Sonsuz tevekkülle bak rahatına.

Mehmet Halil

Aynamız işimiz olsun

Bütün önemli günlerde olduğu gibi,
Özene bezene dilekler yazıldı.
Yine yılbaşı kutlamalarında...
Yağmur duasına çıkmış,
Sofudan farkımız ne?
Sindirdik mi mücadeleyi içimize?
Niyetli miyiz? Hayata geçirmeye.
Sabrımız var mı birbirimizi dinlemeye
Azmimiz var mı, bir araya gelmeye?
Güvenimiz var mı kendimize ve birbirimize?
Aklımız var mı, emekçileri örgütlemeye?

Cennet ve cehennem gibi iki ayrı cephe
Bilinç, zamanlama, özveri, bağ ve sabır
Mücadele zorlaşıyor, hırs büyüyünce
Bizi en çok vuran kendi silahımızdır.

Geminin yelkenleri atlastan olsa
Yerinde sayar rüzgar olmayınca
Birleşemiyorsak zorluklara karşı
Güven veremiyorsak insanlara
İyi dilekler de boşuna.
Ne kadar ağlasak
Ne kadar sızlasak da
Bir asker arıyorsak,
Küçük dükkan sahibi şeflerin arkasına
"Hık" deyici olmaktan kurtulamayız!
Kör baltalı, oduncuya...

Mehmet Halil

Aynasızlık!

'Küçük Amerika' kazınan beyinlerde
Fiziki büyüklük, büyüklük müdür?
Çömezlik varsa düşüncelerde...
Dağ gibi heybetli devlet görünürde
Bırakmaz dağlarda taş taş üstünde
Korkuya dayalı muazzam otorite...
Umut da oluyor güce güvenenlere.

Ateşe sarılıyor insan 540 metrede
Umut ilaç gibi işçi güvenliğinde
Eczacı gibi gördüğümüz yetkilerde
'Kader!' ve 'Alışkanlık!' reçete...
'Tanrı'nın büyüklüğü yetişir sermayeye
İnanarak bakılır kolayca dökülen sözlere
Adanmışlar! Grizu felaketinden büyüğüne...

Güç tapıncı insanı büyüleyince,
Büyüme arzusu da büyür büyüdükçe
Büyür denizlere, ırmaklar döküldükçe
İnanamaz ihtiyaç fazlası görüldüğüne.
Benzetemez kendini bir kibrit çöpüne.
Sermaye köleliğimiz sürer gider böyle...

Mehmet Halil

Ayrılık Türküsü

Aşkımlı beni ayrılıkla sınıadı
Başımı vurduğum taşlar kanadı
Yandıml! kül oldum, dostlar oynadı.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Ilık ılık dalga dalga damarım
Barut ile benzin ile dolarım
Nefes alsam, ateş olup yanarım.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Şimşek bile gözün gibi çarpamaz
Ateş değse senin kadar yakamaz
Balyoz bile senin kadar yıkamaz
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Tütün gibi kıyım kıyım kıyıldım
Üzüm gibi pres pres sıkıldım.
Senin için hücrelere tıkıldım.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Ne söylese onun için köleyim,
Dünya gibi etrafında döneyim,
Mermer değil çelik değil yüreğim,
Yürek buna ne yapsın da dayansın.

Mehmet Halil

Azami kazanç komisyonu, neden yok?

Çalışanları öldürmeyecek,
ücreti hesap ediyorlar,
çalıştırana azdırmayacak,
kazancı unutuyorlar.

Başlangıcı olanın, bir de sonu olur.
Asgarisi olanın, bir de azamisi olur.

Kurulsun azami kazanç komitesi.
Her şirketin çalışan sayısına göre,
Kazanç miktarı bilinsin.
Fazla üretimden,
işçiye pirim verilsin.

Ey! işçi kardeş sen,
Bugüne kadar üretilen,
Ve mal olarak maddeleşen,
Emeğin mirasçısı değil misin?

Ticaretin,
yasallaşmış hırsızlık olduğunu biliyorduk.
Ama çalışana da... ekmeği bekliyorduk.

Şimdi insana ne iş, ne ekmek veriyorlar.
Gelecek denilen çölde, serap gösteriyorlar.

En çok konuşanlar, sözlerini en az tutanlardır.
En çok konuşanlar, bugün iktidar olanlardır.

Üretilen mallara yüzde kırk zam,
Çalışanların ücretine yüzde on.
İşsizler ordusu, hazır kapılarda,
İçerde çalışanla,
Dışarıda iş bekleyen
Birbirine düşman.

Şeytanlar, şeytanlarla anlaşmış,
İşçiler ve işsizler,
Konuşmaya hakları yokmuş gibi..
İstemeyi, konuşmayı, haykırmayı bırakmış.
Canını verirken,
Tanrıya karşı inatlaşan,
"AÇLIK" korkusunu görünce,
bütün silahları bırakmış.

Suskunluğun sonu yok!
Delinmiş teknenin dibi,
Senin gücün daha çok,
Patla! .. yanardağ gibi.

Mehmet Halil

Bahar

İzmir'e bahar erken gelir.
İzmir'in çiçekleri güzeldir.
İzmirin çiçekleri kız,
Kızları çiçek gibidir.

bahar demek, çiçek demektir.
baharı saklar koynunda,
İzmir'in, binbir kokulu seraları,
İzmir'e bahar erken gelir.
Çingeneler koşturur baharı.

Mehmet Halil

Baharın güzelliği yetmiyor

Bahar havası var bu gün
Güneşini giyinmiş tabiat...
Yüzü gülüyor canlıların,
Bu gün bir başka hayat.

Ben de kendimi dışarı attım,
Okumayı yazmayı bıraktım.
Bindim otobüse bende,
merkezden uzaklaştım.

Biri bindi duraktan
Yardıma ihtiyacı vardı.
Elinden tuttum,
koltuğa oturttum.

Adam "notre dame"nin
kamburuna benziyordu.
Daha oturur oturmaz,
Ellerini açıp, dua'ya durdu.

"Allahım sen bizi, her türlü,
Beladan kazadan koru"
Ateş gibiydi gözü,
Otobüste sesi çınlıyordu.

Düşünmeye başladım derin, derin.
Irak'ta, Amerika'ya güvenen insanlara,
Ya da dünyadaki Statukoyu
savunan açlara benziyordu.

özürlüler kadrosundan,
Yeni girmiş belediyeye,
"tembeller, iş beğenmiyorlar" diye,
köpürüp kızılıyordu işsizlere.

düşünce bencilik denizine
en zayıflar bile
kral kesiliyor
biraz güçlenince.

Mehmet Halil

Bal yiyen bal kusar!

Şabah, öğlen, akşam
Önümüze sürülür
ulusal kahraman.

Doldur gırtlığına kadar
kusmuklar arasından
Doğar yeni bir vatan.

cüceler onunla gelir aşka
Her derde merhem
Akıldan başka...

Yapılacak ne kaldı
Bütün işler
Bir düğmeye bağlı.

Laiklik ve türban
En önemli konular
İşte bunlara kurban.

Mehmet Halil

Balonun üstüne kuluçkaya yattık!

Ağzı yırtıldı bre...
Yazık be spikere
Malta'ya bir gol attık
Tahrip gücü yüksek
Mayın patladı sandık.

Goooooooooooooooooool
"bir Türk dünyaya bedel"
sağol Nihat, sağooooool.
Malta, Manisa'ya bedel.
Goooooooooooooooooool.

Yediğimiz siyasi gollerin
Rövanşını kazandık sahada
gurur dolu balonla rahatladık.
Balonun üstünde kuluçkaya,
şahinlerin altında, ölmeye yattık.

Mehmet Halil

Basri'nin yaşam öyküsünden...

Bir yol vardır kaldırım taşlı
Kemerini geçince de sağlı sollu iki yurt
Yaşlı kemerler sanki romatizma ağrılı
Kararmış suratları yamuk yumuk
Yurttaki öğrenciler ise karşılıklı barut.

Süleymaniye'den Şehzadebaşı'na geçerken
İki dar yol birleşiyor kemere doğru
Esnaf hastanesinden ve eski evlerden
İki izbe yolu geçit birleştiriyordu
Semt sabah gibiydi geçince kemerden

Kurtarmak azmiyle kendini ve ailesini
Anadolu'dan kopup okumaya gelmişti Basri
Okutacak parası bile yoktu ailesinin
Duymuştu bir kere "taşı toprağı altın!" deyi
İlanları çok karlı işler vaat ediyordu gazetelerin.

Kemerden geçince hemen ileride
İki yurt binasının hemen orta yerinde
Bir adam işaret kazığı gibi her gün aynı yerde
Dikiliyordu sekiz kimlik kabıyla önünde
Sırtı dev-genç'lilere dönük, yüzü ülkücülere...

Okulla işi arasında bir örnekti bu adam
Harçlığını çıkarmak için en kolay yoldan
Bir gün hiç sıkılmadan izledi onu Basri
Para yatırmak istemiyordu kazanacağını anlamadan
Dört saatte adamın önünde duran bile olmadı ki...

Köyden yeni gelmişti ticaretin sırlarını çözemezdi
En çok satan gazeteler de yalan söylemez ki
Bu adam da ev geçindirir, burada boşuna dikilmez ki
Ayrıca Basri, Yahudilerin elinden alacaktı ticareti
Yıllarca dişleri bu amaç için bilenmişti...

Gazete ilanlarından işçi arayan adreslere gitti
Kurslarda öğretildi ticaretin sihirli incelikleri
Zararsız beyaz yalanların olduğunu öğrendi
Ne kadar rahat yalan söylenirse, satış o kadar iyi
Her satıştan sonra peşin alacaktı pirimi...

Basri denediyse de başaramadı ticareti
Çaresiz okuyabilmek için işe girmeliydi
Gel-git yol, gidecekti günün on iki saati...
Günde en az altı saat de derse girecekti
Sıkışmıştı, kalmamıştı artık başka çaresi.

O yorgunluğa altı saat uyku ile yetindi
Böylece İstanbul'u tanımadan okulu bitirdi
Artık hayata atılmak için önünde askerlik vardı
Yola koyulmak için bütün engelleri aşmalı dedi

Önündeki yol "Londra asfaltı" gibi olacaktı.

Askerlik bitince, Ankara'da buldu ilk işini
Başlarken düşüktü ücreti, dediler sık dişini
Yıllarca dişini sıkılmaktan ağrıdı artık çenesi
Diğer çalışanlarda huzursuzdu kendisi gibi
Nihayet başlattılar bir gün umut grevini...

Aradan bir ay geçti işveren kıramadı grevi
Bazı işçilere önerilen ayrıcalıklar da sökmedi
Basri de grev komitesindeydi, yani hedefti
Kuşattı bir gün işyerini polis kuvvetleri
Toplayıp götürdüler topluca direnen işçileri.

İşte orada, tam on yıl sonra, Basri o yüzü seçti
O kendine örnek almak istediği işaret direğiydi
Kara gözlüklerle gözlerini gizleyen işte o adam
Gözler gözleri retina tabakasından algıladı
Bir şimşek gibi aradan çıkarıp attı uzun yılları.
Böylece ayırmaya başladı Basri sapla samanı...

Mehmet Halil

Başlar ve ayaklar

İdeal insanlar
En yükseğe çıkanlar
En yüksekte
ideal insanlar

En yükseğe çıktığı zaman
Namertler, hırsızlar, soysuzlar
İdeal insan sayılırlar
Ve artık,
Onun ağzından çıkar yasalar.

İdeoloji ile felsefe buluşması bu
Ayaklar baş olur, başlar ayak
Neler, neler yaratmıyor ki insanoğlu
Öldürülünce kelimelerin ruhu.

Mehmet Halil

Bay/kal'ca çözüm

Sosyal demokrasi çağ atladı
"Soysal demokrasi"yi kurdu
Meşrebine uygun olanı aradı
Çakar almaz, Bay/kal'ı buldu.

Baykal, sivil taban bulamadı
Çağdaş partiye, modern kapak
Demir ökçelere çağrı çıkardı
Darbeyle, demokrasi kuracak.

Mehmet Halil

Bayramdan beklentimiz... / Düz yazı

Aynaya bak dediğimizde, gidip cam aynada suratına bakıyorsun, dünden bu yana ne değişebilirdi suratında? Orada kendi suratımızı değil kendimiz gibi olmayanları görebilmeliyiz. Kendimiz gibi olmayanlarla yüzleşebilmeliyiz. Yani tek boyutlu cam değil bakmanızı istediğimiz. İnsanlardaki derinlik...

Berberin koltuğunda otururken mayışırırsınız. Her iş bittikten sonra berber tecrübelerine dayanarak, sizin isteklerinizi yüzünüzden okumuştur. Yaşlısınız, saçlarınız, bıyıklarınız kırışmıştır... Bundan rahatsızlığınız yüzünüze yansımış, ama bunu belirtecek cesaretiniz yoktur. Berberle daha içli dışlı değilseniz, kulağınıza eğilip yavaşça "başka bir isteğiniz var mı?" diye sorar. Anlıyorsunuz ki, saç boyayalım mı? Bıyıkları boyayalım mı? diye sormaktadır. İsteklerinizin yerine gelmesi sizin cesaretinize kalmıştır. Ya da sessizliğiniz onayladığınızı gösteriyor, ama siz bunu açık yüreklilikle söyleyemiyorsunuz...

Sizin cesur olmadığınızı berber bile anlamıştır. Hemen ikinci hamleyi yapar, saçlar, bıyıklar sizi yaşlı gösteriyor. Siz aslında gençsiniz. Bu size haksızlık, bak şimdi nasıl da değişeceksiniz diye, başlar işine... Mazeretiniz hazırdır. Sizin suçunuz yok. Suçlu berberdir.

Boyayı o sürmüştür ve sonra değiştirmek zor olduğu için öyle kalmıştır. Dalga geçecek olanlara karşı günah keçisi olarak berber size kefil olmuştur. Sorumluluk onundur. Siz artık hem başka berbere gitmezsiniz, hem de berbere "kızarsınız", hatta küfür etme hakkınız bile vardır. İçiniz ister, dışınız reddedermiş gibi görünürsünüz. İçinizde bir suçluluk duygusunu da hissedersiniz, ama bir bakarsınız, oradaki koltukta oturanların çoğu da sizin gibi... Hem istemezmiş gibi görünüp, hem berbere boyun eğer. Kişilik zayıf olunca çoğunluk rol oynamaya başlar hayatınızda... O an için karşınızdaki berber sizden güçlüdür. Sizin konumunuz, kariyeriniz, rütbeniz ne olursa olsun...

İşte o an içeri berberin dalgacı arkadaşı girer. Herkesin yüzüne aynadan baktıktan sonra, ve boyama işlerinin en yoğun olduğu sırada, birkaç da tanıdık yüz görünce, şeytanlık yapmak ister.

- Ne bu sessizlik yahu? Yanlışlıkla müşterilerin dilini mi kestir, diye samimi olduğu berbere çıkarır, berber gülümseyerek işine devam eder. Bu sessizliği hep ben bozmak zorunda mıyım, diye devam eder. "Hadi sizlere bir hikaye anlatayım." Der ve başlar.

Bi tarihte, ünlü bir ressam varmış, ünü bütün dünyayı sarmış, kralların kraliçelerin resmini yapmaya başlamış, ünlülerin resmini yaptıkça ünü daha da artmış... Bu ressamın ününü duyan Afrikalı zenci Kral bir gün ressamı davet etmiş, kendi resmini yapmasını istemiş. Ressamla zaman ve ücret konusunda anlaşmışlar. Gün gelmiş ressam işe başlamış, bir... İki... üç... günler ilerliyormuş... ressam kralın portresini yapıyor, bu arada da kralın huzursuzluğunu yüzünden okuyormuş, bir şey söyleyecek diye zaman zaman gözlerine bakıyormuş... Ama kraldan ses çıkmıyormuş.

Artık tablonun sonuna yaklaşırken, Ressam "Nasıl buluyorsunuz efendim, beğeniyor musunuz?" diye sormuş. Atölyede ve yakınlarında hiç kimse olmadığı halde, Kral yavaşça "çok güzel çok beğendim ama, şu yüzümü beyaza boyar mısınız? Diye acı acı sormuş...

Berberin koltuklarındaki herkes gülmeye başlamış, sessizlik de böylece bozulmuş... Her ağızdan ayrı ayrı, zenci kralla dalga geçen farklı sözler sıralanmış...

Ünlü ressam nasıl olunur? O kadar çok resim yapan var ki... neden ünlüler bu kadar az? Ünlü ressam resmini yaptığı şeyin içini okuyabilen ve bunları yaptığı resimde yansıtabilendir.

Başkalarının göremediğini görebilendir. Gördüklerini olduğu gibi yansıtabilendir. Acılarıyla, sevinçleriyle, korkularıyla, düşünceleriyle... o ressamın yaptığı resimden, o kişinin ne düşündüğünü, ne yapabileceğini, iyiliklerini, kötülüklerini, neşesini, kederini, faydalı veya zararlı olabileceği hakkında kanaat edinebilirsiniz... Ne yapmış, ne yapabilir anlayabilirsiniz...

İşte böyle hepimiz, balığın deryadan habersiz olduğu gibi yaşayıp gidiyoruz. Başkalarının olumsuzlarına gülerken, kendi durumumuz aklımıza bile gelmez. Empati yapmak, kendimizle hesaplaşmak, kendimizi değiştirmek gibi bir alışkanlığımız yoktur. En doğru biz, en haklı biz... Dolayısıyla herkes bizi dinlemeli bize uymalı...

Aynaya hep berberin aynasından bakıyoruz. Bir türlü aynada kendimiz gibi olmayanlarla yüzleşemiyoruz.

İzmir'de hiç istenmeyen bir olay yaşandı Pazar günü, yoldan geçen DTP konvoyuna MHP liler tarafından saldırılar oldu. Saldırıları hiç suçlayan yok! Ama Başkanlarını karşılayan DTP'liler suçlanıyor.

Haberleri ve yorumları okudukça saldırıya yalnızca MHP saldırısı demek de çok güç, belli ki devletin sivil ve resmi güçleri de, işin ardında sağlam duruyor. Medya yine yangına körükle gitme yarışında...

Hiç kimse de sormuyor, Bu şehirde, CHP; MHP, BBP, AKP sıradan bütün partiler başkanlarını karşıladı. Hepsi de belediye ve devlet imkanlarını kullanarak bütün şehri süslediler, bütün duvarlar afişlerle donatıldı, trafik aksadı, hiç kimsenin onları suçlu bulduğunu duymadık. Hiç kimse onlara bu hakkı nereden bulduğunu sormadı da DTP olunca neden bu tepkiler? İkiyüzlülük neden? Neden bu partinin yasal bir parti olduğu unutuluyor?

Bayramlar kuzuları yüzmekle bayram olmaz, kendimizle yüzleşmekle bayramlara kavuşabiliriz. Umarım bu bayramın bayram olabilmesi için herkes biraz kendisiyle yüzleşme fırsatı bulur.

Kendisi olamayanlar her zaman başkalarının esiri olmaktan kurtulamaz. Özgür olamayanın bayramı da olmaz.

Kendimizle yüzleşip kendimiz olalım ve kendi bayramımızı kutlayalım.

Mehmet Halil

Bayramlar 2

Sokaklara taşan bir hava var
Bir başka bayramda insanlar
Suya ve güneşe kavuşmuş gibi
Doğanın glleri ve çiçekleri.

Çocuklar kedi yavrusu gibi
Dolanır annenin ayaklarına
Işıl ışıl parlayan, iri gözleri
Kavuşmak için oyuncaklara.

Anne! ... oyuncağımı bulamadım
Anne! Oyuncağım nerede?
Annenin-telaşlı-attığı her adım
Cevabı, "cehennem dibinde! "

Her şeye karşın, şımarır çocuk
Ağzı yayılır kurbağa gibi...
Aklında binbir muzurluk
Dibine baktım, görülmüyor ki.

Annenin yüzünde mutlu glck
Sarılır, sıkar çocuğu, mıcık mıcık
Kucağında kıvranır, kıkırdar küçük
Gülücükler, güneş gibi sıcacık.

Ah ne güzel şu bayramlar
Bir de insanlar birbirine kıymasa
kurban edilmese hayvanlar
Gözleri sulanmasa, güzelim canların
Tadı, daha da artacak bayramların.

Mehmet Halil

Bazen kralın da donu düşer! ...

De/velet yatan/taşını şehvetle kucaklar
Adam/daşımın fahi/şeyi kucakladığı gibi...
Derinlere çekilir, kucağa, ters oturanlar
Şehvetle gözü dönenlerin de görülür dibi.
Kusurluk/ta, tümsekova da olduğu gibi...

Mehmet Halil

Ben de Mehmetciğ'im

Benim adım da memet
Asker doğmuşum anadan
Bir bunun için arar devlet,
Servet de gelirdi havadan
Doğsaydım zengin anadan

Memetcik olur askerde adım
Memetcik ölüme bir adım
Acıyarak gönderdiler ölüme
Cik- cik-cik civcivleme...

Gönderirler, Afganistan'a Kore'ye
Yüzde altmış beş ipotek ülkeye
Omuzda tüfek gider Mehmet-cik-ler
Geriden serveti toplar köpekler.

Mehmet Halil

Benim halkım "münevver"

Benim halkım münevver
Her şeyin, ölçüsünü sever.
Severek evlenir,
Haftada 20 dakika sever,
Ak-şam-dannnn akşama döver.

Benim halkım münevver
Toz kondurmaz bildiklerine,
Dört yılda bir 20 dakikada seğer.
Her akşam kahvede,
Tatmin olana kadar söver.

Benim halkım münevver
Namusuna çok düşkündür.
Karisinin yüzünü çarşafı örter
Başka kadınlara gelince,
Dağa kaçıır, zorla tecavüz eder.

Benim halkım münevver,
Karıyla anlaşamaz,
Boşanmak için müracat eder.
Baktı ki, karısı ondan önce davranmış...
vazgeçip, dünyayı ona zindan eder.

Sonuna kadar da Atatürkçü halkım,
Dilde devrimi, medeni kanunu savunur,
Laiklik, vatan, millet, tek gururudur.
Kızını okula göndermez,
Karı, çarşafsız gezemez,
İmam hatip okullarından,
Türban'dan taviz vermez.
Günde beş vakit, Atatürk'ü savunur.
Ama! ... kanunu, töre kanunudur.
Benim halkım budur.

Mehmet Halil

Benin günahsız ieğim

Meryem'den bu yana
iek deniliyor kadınlara
iek gibi tohumlanmış uzaktan
iek gibi Meryem ana.

Bitkilerin pezevengi rüzgar
Kollarına beni de beni de al
Benim de uzaklarda ieğim,
Benim için de o kutsal...

Götür beni uzaklara bırak
Bırak ieğimin ta yapraklarına,
Günahsız benim de ieğim
İkimizde ulaşalım doyuma,
Meyveleri saılsın ortaya...

Mehmet Halil

Benzerlik

İnançla alkol aynı sayılırlar
Çok alınca ikisi de sarhoş eder
Onlarla demlenenler cesur olurlar
İnançlı alkolü sevmiyorsa eğer
Anla ki arada kıskançlık var.

Mehmet Halil

Beşi Birlik

İlk, seksen eylölünde tanıdık,
bizde, beşi birlik denildi.
küresel merkez sahip çıktı,
yoksa piç kalacaklardı.
Bir ipe sıralanmış gibi,
Yan yana düzölmüşlerdi.
yerine gelmişti
küresel merkezin keyfi

Sonra öğrendim altın olduğunu,
Beşibirlik denilen şeyin.
beşi birlik baş köşeye oturdu.
Bir kısmı nefret etti altından,
Altının hastasıydı, çoğunluğu.

Beşibirlik çıkınca ekrana,
Askeri eşya satan.
konfeksiyon mağazasını andırıyordu,
Yandakiler put gibi duruyor,
Ortadaki konuşuyordu.

Halka giydirilecek kıyafeti,
Ve kumaşı tanıtıyordu.
Ben bunu giymem diyenler çok azdı,
Çoğunluk susuyordu.
o günlerde konuşmak cesaret istiyordu.
Beşibirlik, demokrasi adına,
Dolunay görmüş kurt gibi uluyordu.
Cinayetler ve kayıplar kabarıyordu.
baş kaldırarak başımız yoktu.

Mevsime göre giyinenler,
Hemen haki renklere büründüler.
Beklemedikleri ilgi karşısında,
Onlar da kendilerine güvendiler.
Daha çok konuşup,
daha çok kükrediler.

Zamanla çoğunluk anladı,
Beşibirlik sözü yalanmış.
Hepsi çöpe atıldı.
Hepsi kapkara!
Hepsi paslanmış.

Geriye,
dibi kireçlenmiş çaydanlık gibi...
Bir hurda bıraktılar.
Kireçler kazındıkça, delikler açılıyor.
Bu gün,
Delikleri kapatmaya güç yetmiyor,

O gün, baş kaldırarak başımız yoktu,

Bugün, karnımızı doyuracak aşımız yok.
Ve hala, laf çok ama...
doğrulacak güç yok.

Mehmet Halil

Binici

İnsanda binicilik öğrenen,
At sırtında,
İnsandan düşmüşse döner.

İnsanın hisleri öldükçe,
Atın hisleri kükrer.

binici ezilen kişiliğini
ayağa kaldırmak isterken,
kendi de düşer.

kara kutudan,
edinilen bilgiye göre,
bir mart tezkeresi ile,
atın terkisi karışmış birbirine.

Mehmet Halil

Bir başka oluyor annelerin mutluluğu!

Yine yoluma çıktılar,
Yeşil yapraklar arasından kara gözler,
Benim dayanılmaz aşklarım!
Böğürtlenler.

Nedir benim sizlerden çektiğim
Her mevsimde
Sizi, neden arar gözlerim.
Suratımda tokat sızısı
ve yanar yüreğim.
Haberiniz var mı?
Babam elini alıp gitti,
Artık tokat yemeyeceğim.
ama yine,
Suratımda tokat sızısı
ve yanar yüreğim.

Elime ilk sapanı aldım
Dolanmaya başladım etrafınızda
Yapraklarınız oynayınca yavaşladım
İlk kuşu vurdum aranızda.
Benden;
o güzel kuşu gizlemediniz
aşk böyle bir şey demek
bana karşı cömerttiniz.
sizde ortak oldunuz cinayete
aşk uğruna cinayet işlediniz.

Gururla koşup gösterdim babama
kanadından tuttuğum kuşu
Aynı anda, bir tokat indi suratıma,
savruldum
kuş bir yana, ben bir yana
yaş doldurmuştu gözlerimi
ayağa kalktığımda.
"Bu vurulur mu oğlum,
bu bülbül" dedi.

Benim her işim ters
iyi bir şey olsaydı
hedefini bulur muydu ilk atışta?
kötülükmüş yüreğimin arkadaşı
Hak etmiştim o tokadı.

Kuşu görünce sizleri öpmedim ya
Düşürdünüz beni tuzaga.
Hiç, bülbüle de mi acımadınız?
Siz de, ortak oldunuz tokata.

Nasıl başladıyla öyle gidiyor hayat
Şimdi de, ne zaman çıksam durağa
Beklemediğim bütün otobüsler gelir,

Benimki gelinceye kadar,
Kara sular iner ayağıma.

Benim dayanılmaz aşklarım
Böğürtlenlerim.
Yine bir gün, yemeklik,
Yağ almaya yollamıştı babam.
Evde misafir vardı üstelik
Gözleriniz öyle parlıyordu ki bana bakarken
Hemen geçiverdim kendimden
Zamanla anlaşmışsınız, anladım!
iki dakikaya sığmış, iki saatim.

Bana karşı öcleri neydi, bilemiyorum
öyle dalmışım ki, sanki rüyadaydım
Babamın sesi, ve sese döner dönmez,
Suratımda bir ses duyuyorum.
Aynı yerde, bu ikinci tokat,
Ve ağlıyorum.

Ağlayarak,
Koştum cankurtaranım, abime
'Ne oldu?' diye sordu.
'Hiç suçum yokken babam vurdu'' dedim.
'Öyle miii?' dedi
Yavaş yavaş, cebine soktu elini
Kara kaplı yuvarlak cep aynasını çıkardı
Suratıma doğru tutup 'bak!' dedi.
Suratımı görünce anladım hatamı
Palyoçalar gibi boyalı suratım.
Babama karşı ortaya çıktı yalanım,
Hıçkırıklarım daha da arttı.
öyle büyüktü ki ona saygım...
Bir daha babamın yüzüne bakamazdım.

Bundan mı, neden acaba?
Yıllarca babamı göremedim bir daha
Kaptırmıştım kendimi siyasi rüzgarlara
Aramalar, baskılar, baskınlar!
ezilmesinler dedim,
çiğeri beş para etmez adamlara
İrtibatı kestim evle,
Zarar gelmesin diye onlara...

İnandırıcı olsun diye
Ters davrandım babama
'Oğlun değilim!
Bir daha beni arama! ''
Bütün köyüm inandı
kötü evlat olduğuma
ama bunun aileme faydası olmadı
yirmi yıllık ayrılık yetmedi buna

onlarda...
katlanmak zorunda kaldı, acılara.

Bütün bu geçmişi hatırlattı bana
Aşkım! Böğürtlemlerim...
hafızalarım benim...
Ne zaman dönsem çocukluğuma
Arıyor sizi gözlerim.
Ama bu söz de, neyin nesi?
Ben hiç adam olmadım ki.

Vaz geçemiyorum ben sizden
Bu defa yine
Daha eve gitmeden
Siz çıktınız önüme
Dudaklarım sulanmaya başladı
Sizi görünce.
Şehvetle saldırdım üstünüze
Sizden ayrılınca,
sokakta beni görüp, gülenlere.
Ben de şüpheyile baktım
Çoğu ispiyoncu diye...
Aklıma gelmedi mor bıyıklar
Esirgedim selamı bile.
Güce tapan yalakalar
Bir selam diye
şimdi,
bakıp dursunlar gözlerime.
geçersiz, anneme şikayetleri.
koymam onları adam yerine.

Bir yıllık aradan sonra
Morlara boyanmış girdim eve
Alaycı bir bakış vardı
ev halkının gözlerinde
ben de baktım onların baktığı gömleğime
mavi gökyüzüydü sanki, mavi gömleğim
mor yıldızlar dağılmış üstüne...
artık şaşırmadım,
gülerek bakıyordu annem bebeğine
kollarına atıldım.

Hiç yaşlanmadığımı farkedem
Bir tek annem oldu.
Beni görünce
Hasta yatağında,
bütün acılarını unuttu.
Bir başka oluyor,
annelerin mutluluğu.
unutulur mu o bakış ömür boyu
hey benim, acıların panzehiri anam, hey!
o çakır gözleri, bütün acıları boğuyordu.

'neredeydin Şimdiye kadar! ' deyip,
Bana, bir tokat bile atmıyordu.

Bir burukluk vardı gözlerinde
Ben dönerken geriye,
Yol boyu...
Sevgilim böğürtlenlerin
Büküktü boynu.
Kim bilir!
Belki bu son görüşleri.
Üzölmeyin canlarım
Artık taze dudaklar öpsün sizi.

Mehmet Halil

Biz alışkanlıklarımıza yenilmişiz! ...

Ahhhh!
Beni esir alan alışkanlıklarım
deryanın farkında olmayan balık gibiyim
"dile benden, ne dilersin" dediklerinde
su ve hava gelmez aklıma,
ilk istediğimiz de, para.

Frensiz arabaya binmeyiz de
öyle bir zamana binmişiz ki...
altımızdan kayıp gidiyor zaman
biz üstünde, bir hiçiz be...
hiç kimse şikayet etmez ondan.

Alışkanlık yapmış bizde, bu hal...
Gücümüz yetmeyen her şeye,
"Dikilmek kaderde varsa,
zevk almasını bileceksin" deyip
kaderimiz bu deriz, boyun eğip,

Zamanlar akıyor bizi iplemeden
Biz kutluyoruz.
Bir karışını vermemek için
Ant içtiğimiz topraklar
Satılıyor bir, bir
Biz alkışlıyoruz.
Alın terlerimizle yükselen
Bacalar şimdi alafranga oldu.
Bütün markalar yabancı dilden.
Güzel kokuyor,
yabancı olunca bok kokusu.

Geleneklerimize çok bağlıyız sözde
yabancı markalar alışkanlık yapmış.
kaderde,
geleneklere bağlı kadınlarımızı boşayıp
Nataşalarla evlenmek varmış.
Suç bizde değil
Alnımıza yazan, böyle yazmış.

Avrupalılık da varmış kaderde
Avrupa'dan gelen hastalık bile
Başköşe de, yada başımızın üstünde
Ama! ....
Kardeşlerimizi, linç etmeye gelince
"kaderde beraber yaşamak varmış"
diyemiyoruz.
Avrupa'daki, düşünce özgürlüğünü,
Hazmedemiyoruz.
Kullanmalarına alıştıklarımız, bizi kullansın
Kullanmaya alıştıklarımız, kullanılsın
Alışkanlıklarımız bozulmasın.

Tesbit edilmiş günlere sakladık
Mutluluklarımızı ve üzüntülerimizi
Kendimize zaman ayıramadık
Güçlere/güçlülere feda ettik kendimizi
Böyle doğduk, böyle büyüdük, böyle alıştık.

Büyüklerimizden,
Askere giderken de öyle öğüt aldık,
"Aman oğlum! ...
Ne önde öl, ne de arkaya kal,
ne fazla uyanık görün, ne fazla aptal"
ve öyle eğitildik askerde
önde ve arkada giden,
sopa yedi her seferinde.

Bize her buyrulana, "eyvallah" demişiz.
Hiç araştırmak olmamış, derdimiz,
Alışkanlık haline gelmiş tembellik,
Biz alışkanlıklarımıza yenilmişiz...

Mehmet Halil

Biz dünyalı olalı

En büyük deniz, dertler denizi
Her gün çalkantılı yeni sorunlar
Denize ulaşınca bitecekmiş gibi
Büyük bir umutla bize koşarlar.

Onu kaldırmaya çalışan omuzlar
Ayaklardan bekler ilk tepkiyi
denize gmldke ayaklar
kesilir nefes, alır götürür bizi...

Mehmet Halil

Biz mi sonuçları belirleyeceğiz, sonuçlar mı bizi belirleyecek?

Ezber olunca bilgilerimiz, gel de çöz,
"Balık verme, balık tutmayı öğret!"
Çoğumuzun ezberindeki bir söz,
Göğsümüzü gere gere aktardığımız...

Yine; "Hayvan severim!" diye,
Kendi ayakları üzerinde duramayan
Fare tutmaktan aciz kediler büyütür
Aynı insanlarımız...

Acıkan balığın oltaya atıldığı gibi
Bizi, enseler akılsızlığımız...
Sıkıntıya sabrımız yok, ruhumuz aceleci,
Kolaya kaçış, bizim tuzağımız.

Karşımızdaki güce karşı, aklımızı zorlamayız,
Fizik ötesi veya fiziki güce taparız,
Ve aklımızı çok beğendiğimiz için,
Bizim gibi düşünmeyenleri topa tutarız.

Bataklığa karşı mücadele zor gelince
Vicdanımızı rahatlatmak düşer bize,
Elimizdeki aletlerle, saldırırız sineklere,
Kendimizi tatmin etmek, ibadet diye.

Farkımız yok birbirimizden,
Kimi camiye gider, elleri havada rahatlar
Kimi küfür eder, sistemin tetikçisine,
Ama! Bin bir kusur bulur örgütlü mücadeleye.

Sonucu değiştirmek sinmemiş içimize
Alıştırmışız kendimizi değiştirmeye
Sistemin işine gelecek şekilde...
Kimi "Tanrı büyük!" der, kimi dağlar!
Sesler bomba gibi patlar...

Mehmet Halil

Bizdeki Kurbağa Aklı...

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
kurbağalar ülkesi, bir göl varmış,
uzun zaman yağmur yağmayınca,
gölün suyu azalmaya başlamış.

Göl dar gelmeye başlamış, kurbağa sürüsüne
Su azaldıkça, kurbağalar kapılmış paniğe,
Orası senin, burası benim, girmişler birbirine,
Hepsi, birbirini boğacak, bir kaşık suda.
Sesleri yankılanmış..vırak, vırak ta uzaklarda.

Aç yılanlar, duymuş kurbağa seslerini,
Liderleri toplamış, bütün yılanları,
Denize düşen sarılır da bize,
göle düşen sarılmaz mı? demişler,
Hemen yetişelim zaman kaybetmeden.

Döşenmişler yollara, petrol boru hattı gibi...
Dört bir taraftan, seslere doğru süzölmüşler.
Açık ağızları, bir karış dışarıda, ateş dilleri,
Tehlike apansız gelmiş, yaz ortasında kar gibi...
Kurbağalar onları görünce, hep birden,

Kesilmiş gırtlak gibi, kesilmiş sesleri...
şu - su - su - demişler. Susuvermişler.
Öyle kalabalıkmiş ki, kurbağa sürüsü,
Ön sırayı yerken yılanlar,
sırtını dönmüş arkadakiler.
Sıra bize gelmez zannetmişler.

Mehmet Halil

Boşluk politikası üzerine...

Ulama ile avukatın benzerliği...

Her ikisi de boşluklardan beslenir

Ulama; bilimin boşluklarında tanrıyı besler, tanrıdan kendi beslenir.
Avukat; yaşa boşluklarında karmaşa üretir, karmaşadan beslenir.

Bütün atomların %99,9'u boşluk olduğuna göre,
İnsanlar da atomlardan oluştuğuna göre,
Bütün insanların da %99,9 boş olduğuna şaşmayın

Boşluk politikasında doluluk arayanların vay haline...

Mehmet Halil

Bozulma!

Elmanın içindeki şeker gibi
Olmalı dediler siyaset şiirde
O kadar çok elma yedik ki
Göbekler uzadı önümüzde,
Bir türlü öğrenemedik siyaseti.

Doktorlarda ikiyüzlü
Tüketiciye
Elmayı soymayın diyorlar
Tacire
Elmayı ilaçlatıyorlar.

Tehlikeli diye şeker hastalığı
Karantinaya aldılar elmayı da
Moda oldu tatlandırıcı
Menşei Amerika olunca
Tadına bayılıyor alıcı
Yabancılaştık doğala.

Her şey değişti çağımızda
Genetikle oynaya oynaya
Şeker bırakmadılar elmada
Kendi şekerinden başka
Şeker sevmeyenler
Marks'ı da vurdular böylece
Kendi sözleriyle...

Fazla şeker zararlı dediler
Şekeri düşman ilan ettiler
Şekersiz hayat olur mu?
Düşüneni sevmediler.
Elma ağaçlarını
Arka bahçelerinde istediler,
sanki birer fedaiydiler.

Genetik gıdayı bozdu
Gıda insanı,
İnsan toplumu bozdu
Toplum doğayı
Bozuldu doğanın da huyu.

Huysuz at
Sahibini atar üstünden.
Doktor da yetişemez peşinden.

Mehmet Halil

Bölücülük

Böleriz ekmeği ikiye
Yemesi kolaylaşsın diye.
Bölüyoruz yine ekmek gibi..
Doğu, batı, kuzey, güney
Böleriz tarihi de,
MÖ... MS diye.
Kadın, erkek,
Dinli, dinsiz
Alevi, suni
Kürt, Türk diye.
Haydi bütün bölücüler içeriye,
Şimdi dışarısı hapisane...

Mehmet Halil

Böyle olmaz diyenlere

İlk şiirden önce şiir yoktu
Tabi şair de
Ne zaman ilk şiir yazıldı
İkisi de oldu.

Eski şablonlara bakıp,
Böyle şiir olmaz diyorsunuz
Ben şablonlara uymak zorunda değilim
Kendi yolumda gideceğim.

Şiir devrimci olacaksa
devrime kendinden başlayacak
Yeni bir ekol oluşacak
Bundan sonra
Böyle de şiir olacak.

Mehmet Halil

Bu bayram da böyle geçti... / Düz yazı

Bayramın birinci günü her yerde kurban kesiliyordu. Kurbanlar beni yazılarımdan tanıdıkları için, kuru sıkı atışıma aldanmışlar, bi şey zannetmişler. Beni görünce cesaretlenip, çığlık attılar, çığığı duyan cellatlar, kuzuların karın boşluğuna, sivri ayaklarıyla tekme atınca, bıçağa gerek kalmadı. Cellatla biraz hasbihal edeyim dedim. Elinde koca satır olunca aşağıdan almak zorunda kaldım. Yıllardır pratik deneylerimle öğrendim ki... Başka türlü konuşmak riskli. 'Hiç için titremiyor mu bu güzelim kuzuları keserken?' dedim. Adam nefesini tutup suratıma öyle bir baktı ki? Rengim attı. 'Sen etek giysen iyi edersin' dedi. 'Ne demek içi titremek, bir kuzuyu kesemeyen sınır ötesi harekette insanı nasıl kesecek' dedi. Aaaaa! Kafamda jeton düştü, doğru ya! ... İnsanın yüreği nasır bağlamadan bu katliamı yapabilir mi? Ayaklar çok yol yürüdükçe, yüreklerde çok adam kestikçe nasır bağlar. Hatta çelikleşen yürekler bile varmış... Hızını alamayıp, kulak, burun, meme kesen, kelleyi kesip, o kelle ile top oynayanlar... Biz değil miyiz ki, adam ettiğimiz adamların etrafında, sonradan pervane dönen... Kendi putlarımızın önünde diz çöken, bu defa da kuzuların yerine gökten yeniden İsmail'i indirip kurban da ederiz. Henüz yeryüzünde yeteri kadar İsmail olduğu için, şimdilik ona gerek yoktur. İşte birinci günüm böyle geçti benim. Yeniden doğmuş gibi oldum. Çok şey öğrendim.

İnsanın dönmesi önemli değil, nihayetinde, davadan döndü diye, bir kurşun sıkarsın olur biter. Ama çorap dönmesi öyle mi? Eve misafir gelir, şöyle bir yaslanırsın koltuğa... Misafir gelecek diye, ilk defa yakmışsın klimayı, ev ilk defa ısınmış adam gibi, geriye de yaslanmışım ki... Karımın suratı, yağmur bulutları gibi kapkara. Ne oldu der gibi çaktırmadan bakayım dedim, ayaklarımı gösterdi, baktım çoraplar dönmüş... Çorapları düzelttim ama, ne fayda, karım rezil olmuş gelen komşulara... Beni rezil ettin diye enseme boza pişirdi.

Ya ben, ben ne oldum. Dr. Kolombo gibi kafamın içinde şimşekler çaktı. 'Dost başa, düşman ayağa bakar' sözü hemen aklıma geldi. Demek düşman burada, 'düşman evin içinde ise yapılacak bir şey yok' demişti, bir zamanlar önemli birisi... İşte bu bayram da benim için, böylece önem kazandı. Neyse ki, bir büyük adam öyle bir söz söylemiş, yoksa ne yapacağım diye, kendi kendimi yiyecektim bütün bayram günlerinde... Bilirsiniz insanı en çok yıpratın şey kararsızlık, o söz beni kurtardı da, yapılacak bir şey yok deyip kesip attım. Ne polis aradım, ne de arkadaşlarımı eve çağırıp kendi dertlerimle başlarını ağrıttım. Büyük adamların sözleri işte böyle en dar zamanda imdadına yetişiyor insanın.

Üçüncü günde, ünü uluslar arası yayılan Osman Abi'mi merak eden ünlü bir gazeteci geldi. Osman Abi ile roportaj yapmak için beni devreye sokmak istemiş. Ne kadar zor bi iş olduğunu nasıl anlatayım. Böyle ünlüler bilirsiniz alt dudağı yerde üst dudağı gökte, onlara yaklaşmak için arada kaç kapı, kaç perde... Ben kara kara nasıl ayarlasam bu işi diye düşünürken, Osman Abi piyangodan çıkmış gibi gelmez mi, yüzüm bulutlar ardından çıkan güneş gibi parladı. Hah işte! 'Doktor iyi olacak hastanın ayağına gelmiş' dedim ama, ben daha ne olduğunu anlamadan Osman Abi 4-5 kişinin elini sıktı... Benim taaa İstanbul'dan gelen ve randevu almak için tam üç gün bekleyen ve Osman Abi'yi görünce heyecanla ayağına fırlayıp elini uzatan gazeteci arkadaşımın eli havada kalmaz mı, Osman Abi arkasını dönüp gitmez mi? Yerin dibine girmek istedim ama, fay hattına uzak olduğum için yer yarılmadı.

Devlet yönetiminin önemli üst kadrolarına hazırlanan Osman Abi'nin bu ciddi ve asaletli davranışına ne diyebilirim ki... Gazetecilere güven mi olur?

Biz cahiller nereden bilelim ki, büyük adamların adabı muâşeret kanunlarına göre, nazikane bir şekilde randevuyu reddetme şeklinin böyle olduğunu. Hayatta öğrenmenin sınırı yok diye boşuna dememişler.

Bayram öncesi karımla bir anlaşma yapmıştık. Ne olur şu dört gün kavga etme de, başım ağrımasın dedim. Buna karşı da koridora yolluk almayı kabul ettim. Ama bir şartla, bayram boyunca kavga etmezsen parasını bayramdan sonra öderim, kavga edersen, halıları toplar iade ederim dedim. Halıcı ile de sözleşmeyi böyle yaptık. Üç gün kavga edemeyen karım ne yapsın, biriyle kavga etmesi şart, yoksa hasta olur. Kendisi de aynı zamanda apartman yöneticisi, dördüncü gün öğleden sonra hemen bütün apartman sakinlerini bizde topladı. Gelmeyenlerle gelmedikleri için, gıyaplarında iyice azarladı. Gelenlerden ikisini aidatları geciktirdiği için azarladı. Üç apartman sakinini çocukları asansörü oyun için kullanıyorlar diye, tek ayak üstünde durma cezası verdi. Dört apartman sakinini ayakkabıları kapı önünde bıraktıkları için, keline iki çift ayakkabı almakla cezalandırdı. Bir bayan kiracıya evine girip çıkanın belli olmadığını tespit ettiği için iki hafta merdiven temizliğini yapma cezası verdi...

Karıma yahu sen ne yapıyorsun diyecek oldum, "sen karışma, sınır ötesi hareketin provası bunlar, topyekün hazırlanmalıyız. Bu millet itaat etmeyi öğrensin, bölücüler varsa daha burada elensin" dedi. Çok şükür bizim apartman o konuda sapsağlam...

Söz konusu vatan olunca boynumuz kıldan ince, ben de kuzu gibi boynumu eydim.

Sonuçta ben nasıl olsa bu kavga etmeden duramaz, halı geri gider diye düşünürken şimdi halı parası ödemek zorunda kaldım. Neden böyle bir gaflete düştüm diye düşünmek için hemen tuvalete gittim, iki saatlik bir düşünmeden sonra aklıma araştırmak geldi, bir araştırma yaptım ki, benim internet arkadaşlarım, benim bayramımı kutlamada görevlerini yerine getirmemişler. Bu bayram kutlama oranlarında yüzde otuz düşme var. Bu Deniz Baykal'ın oy kaybından daha yüksek bir oran, onun için ben onurlu davranarak, kendime 20 saatlik bir internete girmeme cezası veriyorum. Ceza'm tamamlandıktan sonra görüşmek üzere.

Mehmet Halil

Bu sıra, en iyi para, ıtkanlıkta! ...

Bu günlerde Dünya Bankası
Bell ki para ödeyecek
medya
gerçek haykırıyor gerçek
"Bekçi Murtaza" gibi
o da payını hak edecek.

Ülkenin üçte biri bölücü
Bir o kadarı vatan haini
Çocuklar ve yaşıllar c
Onlar alır üçte birini...

Kala kala geriye
ek-senet
ve ihale çeteleri
hepsi cıva gibi
onlarla doldu
boş bıra/ kılan
pi/yasa delik/geri

Mehmet Halil

Burası ölüler ülkesi

Ülkeyi ele geçiren öfke ile
Ülkeyi ele geçiren korku
Cephe aldı birbirine...

parladı silah tüccarlarının gözü.
Körükle gitti kalabalık üstüne
Deliye dönen kalabalık
Saldıracak yer aradı, döne döne.

Zenginlerin elinde çifte silah
Delikli demir ve cahillik
atıldı kalabalıkların önüne
erdem, sevi ve bilgelik.

Öfke, öldürmeye yeterli
Kalabalıklar vurdu,
kendi kendini...

işte o günden beri
mezar taşına yazılan
burası ölüler ülkesi.

Mehmet Halil

Bütün sorunların kökeni ekonomi...

Fazla geriye gitmeden, 1970'lerden sonraki Türkiye'nin ekonomik sorunlarına bir göz atmamız bile, bugün Anayasa oylaması konusunda nasıl tavır almamız gerektiği konusunda bize sağlam ipuçları verecektir.

60 anayasasını tanıdığı kısıtlı haklarla bile, 60-70 arası işçi ve emekçi kesimi ekonomik ve sosyal haklar mücadelesinde belli ilerlemeler kaydetti.

Sermaye birikiminde bol karlara alışan tekelci sermaye çevreleri karlarından taviz vermek istemeyince sık sık sıkıyönetim ve değişik baskılarla sınıf mücadelesinin önünü tıkamaya çalıştılar... (o günleri yaşayanların çoğu bunları bilir. Sadece hatırlatmak amacıyla yazıyorum.)

1970'lerde ard arda kurulan MC (Milliyetçi Cephe) hükümetleri gibi... Buna karşı 15-16 haziran olayları gibi işçi direnişleri de bütün bu baskılara karşı, egemen güçlerin rahatça oyun oynamalarına izin vermedi...

Ardında 24 Ocak kararları gibi ekonomik kararlar alındı, o zamanın sınırlı demokrasisine rağmen bu kararları da uygulamak kolay olmadı. Kararları uygulamak için ülke çapındaki olağanüstü hal tedbirleri bile sökmedi...

Uluslar arası sermayenin temsilcilerinde o zamanın Mercedes şirket yetkilisi İstanbul'un ünlü otellerinden birinde işverenler ve Hükümet temsilcileriyle yapılan toplantıda, konuşmalarını hatırladığım kadarıyla aktarmak istiyorum:

"Biz, orta doğuda ve Afrika'da Kore'de yatırımlar yapıyoruz büyük karlar elde ediyoruz. Burada, yok demokratik haklar, yok sosyal haklar, yok sigorta primumu, yok eğitim yardımı derken para kazanamıyoruz. Ne diye sermaye yatıralım ki buraya? Siz gelişmekte olan bir ülkesiniz, bırakın bunları..." 1979 yılı...

İşte ondan sonra askeri şefler Amerika'ya gidip darbe yetkisi alıp geldiler. Babalarını 12 Eylül gecesi memnun ettiler. İşçi sınıfının ve emekçi kesimlerin direnme gücü olmadığından, İtalya, Almanya, Şili, İspanya gibi çok kan akmadı ama, direnen olmadığı halde, geçmişteki grev ve direnişlerin öcünü almak için bile, rakamları hepimiz biliyoruz... Şimdi inanılmayacak boyutlarda idam, kayıp, ölüm, işkence, katliam oldu... Her dört aileden biri cezaeviyle tanıtı işkenceyle tanıştı...

Tekelci sermaye, uluslar arası sermayenin de desteğiyle, dikensiz gül bahçesine girdi...

Şimdi Türkiye'deki toplumsal yapıyı ve sınıflar dengesine bir göz atarsak

Tekelci sermaye: (Bankalar, Büyük Şirketler, Uluslar arası şirketler, Büyük ithalat ve ihracat şirketleri vs...)

Orta boy sermaye: KOBİ'ler diye geçen, montaj ve yedek parça üreten işyerleri

Esnaflar, Bakkallar, Anadolu esnafı:

Köylüler:

Hizmet sektörü: Memurlar, Belediye işçileri, vs...

İşçiler... (üretim yapacak makine üreten sanayi, madenler, enerji sektörü, Tekstil, vs.)

Küreselleşme, yani uluslar arası sermayenin, (ben üretiyim sen tüket demesiyle) denetimi ele almasıyla birlikte, Güçlü Şirketler, uluslar arası şirketlerle zaten çok önceden başlayan bütünleşmelerini, birleşmelerini hızlandırıp kendilerini garanti altına aldılar...

Bu oluşum da en güçlülerin dışında kalan orta boy (KOBİ) , esnaf ve sanatkarları, hızla piyasadan silmeye başladı. 2000 krizinde esnaf ve sanatkarlar, kendi odalarını bile tanımadan tarihte ilk defa kendiliğinden eyleme geçerek, önemli bir korku saldılar. Eylemi yönetmesi gereken odaları bile esnafı susturmaktan başka bir şey yapamadı...

İşte AKP'yi güçlendiren bu, her gün hızla küçülen Anadolu sermayesi, KOBİ'ler, bundan zarar gören toplum kesimleri...

Türkiye burjuvazisi Cumhuriyetten sonra palazlanmak için bu kesimleri yedeğine alabilmek için, Devlet ile DİN sarmal oldular. Dine yatırım en fazla 80 yıllardan sonra yapıldı. Hem de Kemalistlerin en güçlü olduğu dönemlerde... O zaman dini tehlike niye yoktu?

Büyük sermaye çevreleri, toplumu bölmek için Kürtleri, Alevileri, Komünistleri kullanıyordu.

DİN ise kucaklanıyordu... Şimdi Uluslar arası sermayenin devreye girmesi ile zorunlu bir cephe daha açtı kendisine... Ama bu cephe diğerleri gibi kolay sindirilecek bir cephe değil...

Bütün bu siyasetleri yapılandıran bu ekonomik alt yapı...

Bu alt yapıdan bağımsız yapılacak siyasi değerlendirmeler yanılmaya mahkumdur...

Sınıf mücadeleleri de, bütün mücadelelerde olduğu gibi, karşı cephelerin gücü mukayese edilerek değerlendirilir. Kimin elinde ne güç vardır? Dengeye güçlü olabilmek için kimlerle kimler ittifak yapabilir?

Faşizm üstünkörü değerlendirilmemelidir. Faşizm en güçlü tekellerin, en dar gurubun, en kanlı iktidarudur... Hiç kimse, bayatlamış İtalyan, Alman, İspanya faşizmi gibi açık bir saldırı beklemesin, 30 yıldır yer altı örgütleri ile yapıları ne zannediyoruz?

İşçi sınıfının ve emekçi sınıfının siyasi örgütleri ve sendikaları bir daha doğrulamayacak bir şekilde ezilmesinden sonra, Anadolu sermayesinin AKP siyasi örgütlenmesiyle, hem de açık bir tepki oyuyla hükümet olması, aslında faşizmin önünü tıkamıştır.

Bu aynı sermaye çevrelerinin güçlenip iktidarı da eline geçirmek için ağır baskıları uygulamayacağı anlamına gelmez. Bunun olmaması için en alt tabakaların da kendi arasında ciddi bir örgütlenmesi zorunludur.

Diğer ezilen kesimlerin kendi aralarında birleşip, en yakınlarıyla ittifak kurması gerekmektedir... Bu gün yapılabilecek tek şey iki büyükler kendi arasında mücadele ederken, Anahtar görevini üslenebilecek bir yapıya ulaşabilmektir...

Siyaset ve partiler birer üst yapı kurumudur. Şekillenme bu alt yapıdan ayrılamaz...

Bütün hesaplarımızı bu alt yapıya göre yapmalı, ittifaklarımızı da buna göre kendimizi güçlendirecek ve karşıt sınıfları zayıflatacak biçimde yapmalıyız...

Esas olan bu doğrultuda hesapları iyi yapmaktır. Örgütlenmemizin temellerini buna göre,
Ezilenler kendi (uzlaşabilir kesimler) arasında alabildiğine esnek, yapıcı olmalı, karşı

cepheyi yıpratmak ve bölmek için de alabildiğine katı ve hesaplı davranmalıdır.

Anayasa oylaması da bu açıdan bakıldığında bizim için bir sınav aracından başka bir şey olamaz...

Mehmet Halil

Büyük buluşma

Kan emicilerin elma şekeri
Buluşuyor dinlerin liderleri
Ön planda barışı pazarlarlar
Cam gibi parlar arka planda
Savaşın ateşli köpek gözleri

Ön planda beyaz bir perde
Tanrılaştırır bencil beyinleri
Arka planda, modern siperde
Oynar Hacivat ve Karagözleri
Öyle tezgahlanır ki senaryo
Heyecan en üst düzeyde..

Papa, papa/line, Meryem ana
Tanrı diye taparlar günaha
Yeni etler hazırlanacak Nato'da
Taze etler savaş makinelerine,
Sen köşkünden izleye dur,
İzleye dur, tanrı baba.
Umut ol kullarına.

Mehmet Halil

Büyüklük

İnsanoğlu celladına aşıktır,
-En çok korktuğuna sarılır-
En tehlikeli şeydir boşluklar,
Tanrı da boşluklara sığınır.

Büyüklüğün ölçüsü mantıktır
Onun için büyüktür tanrılar,
Tanrı, cahilliğin adıdır.
Cahillik kadar büyüktür tanrılar.

Mehmet Halil

Büüklük gösterisi

Etle tırnak gibi, Baykal ve asker,
Biri 'İçini doldur'' diyor
Diğeri dolduruyor.

Füze siparişleri yapıyor,
Halkın mideleri kururken,
Silah tekelleri çoşuyor.

'Ülkenin gülen yüzü' diyorlar buna,
Karşı diye 'Gülen iktidarı'na,
Medya güldürüyor.

Bir anne sokaklarda
Çocuğunun parçalarını topluyor
Filistin değil ki bura,
Dünya susuyor.

Üzeyir Garih cinayeti,
Günlerce oyaladı milleti,
Neredesin ey demokrasi?

Bu cumhuriyet,
kimin cumhuriyeti?
Saklıyor mu katillerini,
Yoksa katil kendi mi?

Mehmet Halil

Büyümenin sırrı

milyarlarca yıldır yalnız,
Canlıları öldürüp diriltiyor.
Hem uykusuz, hem vardiyasız.
Hovardalık bile bilmiyor.
Tanrının işi, ne kadar da zor.

bilgisayarı bir öğrenebilse,
O da çetleşip, oyun kursa
Bizim gibi tembellik etse,
Azraili de cebraili de unutsa..
Bizim de ömrümüz uzasa.

Bizim tekel bayisi Ali bile,
Karısına bırakıp dükkanı,
Nargile içer, karşı kahvede
Çıkarır yalnızlığın acısını,
Öyle fokurtatır ki hergele.

Alışkanlıklar ne kadar da kötü
Kaçırılmış tanrı da ölçüyü,
Otomatik pres gibi çalışıyor.
Her an milyonlarca ölüyü,
Yutup yutup büyüyor.

Mehmet Halil

Büyüt büyütebilirsen! ...

yaprakları kesip
Gülleri suladık
Yaşat bahçeyi
yaşatabilirsen.

Kürdü itip
Türkü sıvazladık
yaşat cumhuriyeti
yaşatabilirsen.

Medya cumhuriyeti
Atağa geçti
o yönetiyor artık savaşı
barut gibi ağızları
top gibi kıçları

Kökleri kesip
Dalları suladık
Büyüt insanlığı
Büyütebilirsen.

Mehmet Halil

Büyüyen ülke!

Demedik mi
borç arttıkça ülke büyür diye
22 yılda yapılan borcun,
üç yılda yarısını yapmış AKP
büyümeye bakın beyler büyüme
böyle bir başarıya aferin dedi şef, IMF
biz ki kazıkçı voyvo/donun torunlarıyız
büyürüz kığımızdaki kazık büyüdükçe.

Mehmet Halil

Camide Hoporlör

Bilim ilerledikçe,
metafizik zorlandı.
İmamlar, söylediklerine,
kendileri inansaydı
şesleri daha gür çıkardı.
İhtiyaç duymazlardı teknolojiye.
Bilimin her girdiği yerde,
Metafizik sarsıldı.

Mehmet Halil

Canım çok tatlı

Dişime girmiş bir cadı
Kuş gibi kurmuş yuvayı
Tık tık, vurur gibi gagayı
Öfkem beynime sıçradı.

Koştum vardım dişçiye
Beni cadıdan kurtar diye
Oturttu beni koltuğa
Dayadı göğüsleri şakağıma.

Terledim sıcak sıcak
Tam! İki buçuk saat
Söz yok ki, anlatacak
İkiye katlandı fiyat.

Mehmet Halil

Cennete yolculuk

Gönül pınar olup coşarak
Düşüp "yol"lara giderse
Bütün engelleri aşarak
Çıkarsa en yüksek tepeye
Elveda diyeceksin dertlere.

Zıfaf gecesinde, iffetimizi istedin
Bütün sevgimizi kendine bekledin
Hislerini öldürüp, ateşini söndürüp
Ağzına gem vurup şehvetimizin
Savaşa durduk, seni düşünüp?

Düşünmemiz gerekir her nefeste
Rahat etsin diye tanrı kafesinde
Ey tanrım bize, bu kadar yakınsın
Madem, her an, görüyorsun bizi de
Biraz ses verelim dedik düşüncelere.

Yüzyıllardır bastırılmış bunlar bizde
Sorsam! Sorulara, cevap verir misin?
Madem kullanılmayacaktı aletler de
Neden bunları, şehvetle besledin?
Günah işleyelim diye, bize verdin?

Tanrı ne kadar da egoistmiş
Malikane istiyor kafesimde
Yasaları da kendi düzenlemiş
Kral gibi yerleşecek içimize
Öyle kavuşacağız cennetine.

Kurban kes, değerli olsun
Kurban edersin oğlunu bile
Öldür! Defteri kebir dolsun
Sahip çıkmadı diye iffetine
Hep kadını suçlu bulursun.

Zayıf düşünce bir gün, zalimler
Öldürmüş olsa da, nice zayıfları
Dehşetinden korkup, sana gelirler
Affeder, günahkar, günahkarları
Kurulur cennetine yine zalimler.

Mehmet Halil

Cennetimi aldın elimden!

'Sevmek cennettir' diyordun şiirinde
O cenneti yaşattın, yaşadım sende
Cennette zaman sonsuzdur sandım
Bir rüya kadar kısaydı yaşadığım
Beni, balık gibi karaya attın
Şimdi çırpınırken cehennemde
Bir çiçek adı kaldı dilimde
Cennetimi elimden aldın
Cennetimi elimden aldın.

Mehmet Halil

Cennetin anahtarı

Her elli yılda artıyor sıcaklık
Her elli yılda, dört derece bu
şimdiden sıcaktan kavrulduk
ne ağaç gölgesi yetti, nede su
hemen ilk yardıma başvurduk.

Silahlar çatıldı üstümüzde
Bizim için, en etkili gölge
Satır ile açılmış iki dudak
Aradan, boyanmış pembelere
demokrasi çıkar homurdanarak.

Soğuktan ölenlerden çoksa, sıcaktan ölenler
Sıcağı savunanlara sarılıp, aman dilerler
Demokrasiyi böyle bilir çaresizler
Nöbetçiler aynı, değişen elbiseler
Bir gün resmi kıyafetli, bir gün siviller.
Bizi kurtaramaz bu zabaniler.

Cennetin anahtarı
Cehennemde orta yerinde
Ulaşmak için ona
atılmak zorundayız ateşe

Mehmet Halil

Cephelerin ülkesi

Cephede doğduk
Cephede büyüdük
Şiddetle doğduk
Şiddetle öldürüldük.

İrkçi cephe
Milliyetçi cephe
Sermayeci cephe
Erkekçi cephe

Cephe! Cepheyi doğurur
Bu yüzden cephe liderleri
Yan yana resimlere bozulur
-aynı arabaya koşulan atlar-
Ters yöne çevirir yüzlerini.

Donlara lastik takarken
Anaçtır, yuva yaparlar
Lastikleri koparıırken
Düşman sayılırlar.

Beylik, genetik bir kalıntı
Emeğe karşı içselleşmiş³⁰;
Hizmet sektörü kıpırdayınca, kaçır rahatı
Kadını bir kere hizmetçi bellemiş.

Bu rahatın garantisi cepheler
İşçilere karşı, azınlıklara karşı,
Kadınlara karşı, yüzlerini dönecekler
Onlara geçit vermeyecekler.

NATOr¹⁷; ya karşı,
IMFr¹⁷; ye karşı
AB-ABDr¹⁷; ye karşı
Arkalarını dönecekler.
r¹⁶; buyur, geçebilirsinr¹⁷; diyecekler

Çeşit çeşit cepheler
Zayıflara karşı yüzün dönük olacak
Ellerin çalışacak
Sırtın dönük olacak ki güçlüye karşı.
Sopayı atan kalles olacak.
Namusun böyle kurtulacak.

Aynı cephede birleşmiş cemaatsin
Kaçınılmaz sonuçlardan
Zevk almasını bileceksin
Beylik taşıyorsan,
Demek o ki, kölelik karakterin.
Güçlünün karşısında eğileceksin.

Mehmet Halil

Cin Kardeşlerim

Beni tutmayın arkadaşlar
İlahiyat çörelendi içime...
Edebiyat içindeki tarikatlar,
Camilerdeki sayıyı geçince.

İlk şiir, kuran değil mi?
Her şey dönünce tersine
Şiir de kuran oldu şimdi,
Fethetmeye çıkıyor göklere...

Haydi! Cin kardeşlerim
Şimdi her şey elinizde
Bir araya gelip birleşelim
Tanrı eğilsin önümüzde.

Mehmet Halil

Coştu akıncılar

Gülsüz diken olmaz diye
Dikenlerini çıkarıp geldi
Dikenler çıkınca zirveye
Önünde başlar eğiliverdi.

Gücün gölgesinde insanlar
Çiğ gibi, yumak oldular
Erdem denilen şey buymuş
Coştu! Coştu akıncılar.

Mehmet Halil

Cumhuriyet mitingi, sorular ve düşündükleri... / düz yazı

Hitler, "bir yalan ne kadar yüksek sesle söylenirse, o kadar gerçektir" demiş... Evet 14 nisan Tandoğan mitingine katılım sayısı ne olursa olsun, Ecevit'i başbakan yapan, seçimler gibi sürpriz oldu. Son yıllarda böyle bir kalabalık kitle gösterisini unutanlar şaşırıldı. Oysa yarı resmi kurumların desteğinde, otobüs bedava, nereden kaynaklandığı belli olmayan miting masrafları da göz önünde bulunulursa, bu kalabalık gücünü yoksul halktan almıyor. Ama mitingin, yüzbinlerce katılımcıyı bir araya getirip, Ankara'nın göbeğinde, en güçlü sesi çıkarması, gözleri yaşartmayı başarmıştır.

Bu göz yaşları, İncirlikten kalkan ve Irak'ı vuran Amerikan uçaklarını cam ekranlarda izlerken de aktı. Kederden mi sevinçten mi onu o zaman ayırmak mümkün değildi. O savaşa karşı olanlar bile, o gün yapılan sorti sayısını söylerken de gizli bir övünç seziliyordu. Sıkışan kitleler, böyle zamanlarda, kendi öfkelerini dindirecek bir sebebi yakalamış gibi rahatlıyorlar.

"Bütün sızılar okşayarak gelir" diye bir söz var. Sözde cumhuriyeti kurtarma adına yapıldı bu miting...

Şimdi Cumhuriyet ne kaybetti bu güne kadar, biz neyi kurtarmaya çalıştık? Cumhuriyetin altı okuna bir göz atalım.

Devletçilik: Devleti küçültme adına, bütün KİT'ler satıldı.

Bağımsızlık: Her nefes alışımız bile denetleniyor. ABD ziyaret edilmeden seçim bile yapılamıyor.

Halkçılık : En zengin %20 ile, en fakir %20 arasındaki uçurum 160 kat. Köylü ürününün maliyetini bile çıkaramıyor. Hayvancılık ölmüş... vs...

İşsizlik oranı ve çalışanların ücretleri, cumhuriyetin değil köleliğin işaretini veriyor. Cumhuriyetten geriye ne kaldı...?

Laiklik mi? Diğer oklar bir bir marifetmiş gibi elden çıkarılırken bu yüzbinler neredeydi?

Laiklik diye bir şey var mıydı da elden gidiyor?

"Laiklik, halkın dini değil, resmi din ve onun siyasetteki etkileri değiştirilmiştir. Laiklik dinsel araçların yenilikçi elite ve merkez devlete karşı siyasi direniş olanaklarını ortadan kaldırmanın bir yoluydu. Türkiye'de, laiklik özel bir yolda gelişmiştir; kutsal olmayan yeni bir siyasi meşruiyet kavramından Kemalist ideolojinin neredeyse yeniden kutsanmış bir dogmasına dönüşmüştür. Türkiye'nin Kemalist müesses yapısı ile siyasi İslam arasındaki artan ve kutuplaşmış mücadelede, kişinin laik olduğunu açıklaması bir tür "iktidar" nosyonu taşır. Özellikle 1990'larda, Türklerin laiklik kavramı neredeyse bir tür "sivil din" haline gelmişti ve Türk toplumunu inananlar ve inanmayanlar olarak ikiye ayırmıştır."

"Temelde devletin dinden ayrımı değil de, devletin din üzerindeki egemenliği anlamına gelen bir laiklik kavramına tutunmaya çalıştı. 1920'lerin başında Kemalistlerin yaptığı gibi, 1990'ların islamcılarını da siyasi rakiplerinin sembollerine karşı şiddetli bir saldırı yürüterek iktidar taleplerini güçlendirdiler. Toplumsal değişim tekrar kültürel devrim biçimini almaya başladı."*

Yabancı gözüyle değerlendirilen laiklik kavramı, bizim de, laik bir devlette, devlet dini korumamalı, herkes dini inançlarını kendi imkanları ile yapmalı görüşümüzü desteklemektedir. Din egemen güçlerin çıkar aracı olarak kullanılınca kaçınılmaz olarak gündemi büyük ölçüde dolduracak ve halkı ikiye bölecektir. Laik olamamanın ama laikmiş gibi davranmanın faturası bizim çıkarlarımızı olumsuz yönde etkileyecektir ve etkilemektedir.

"Din olmadığı zaman karanlıkta kalırız. Bu yüzden, dinin devlete bağlanması

önemlidir. Devlete nihai bir nüfuz sağlayan, ücretlerin devlet tarafından ödenmesi şartı devam edecektir.”

Var olmayan bir laiklik için, bir bardak suda fırtınalar koparılmaktadır. Cumhuriyet kurtarılmaya çalışılıyorsa ve Cumhuriyet halkın cumhuriyeti ise; neden bu fırtına halkın elinden işi gücü alınırken kopmamıştır. Sağlık ocakları kapatılırken kopmadı, KİT'ler yabancılara hediye edilirken bu halk düşünülmedi. Bu yaygaracı medya o zaman neden bu kadar gürültü çıkarmadı. Halkın somut çıkarları, zorla ellerinden alınırken, fabrikalar bir bir kapatılırken neden bu mitingler bu kadar kitlesel olmadı. O fabrikalar, o madenler halkın zararına mı çalışıyordu. Cumhuriyete zararlı mıydı? Zararlıydı da Cumhuriyetin ilk işi, neden KİT'leri kurmak için o en sıkıntılı dönemlerde o kadar özveride bulunuldu?

Halkın sınırlı imkanları ile cumhuriyetin ilk dönemlerinde, kurulan KİT'ler, daha sonra egemenliği elinde bulunduran azınlığın çıkarları uğrunda, her türlü tasarrufta bulunmaya başladılar. Askeri darbelerle halkı etkisiz hale getirerek, bu tasarruflar zorla ellerinden alındı.

Sermaye sınıfı bütün imkanlarını kendi çıkarları için kullanmaktadır. İletişim araçları ve siyasi araçlar

tümüyle kontrollerindedir. İktidar ile muhalefet arasında önemli bir fark yoktur. Zenginle fakir arasındaki uçurumu artırmaya yönelik tedbirleri alırken ortak davranıyorlar. İş koltuğa gelince horoz dövüşü başlıyor.

Toplumu sindirmenin en kolay yönü güç ve korku...

Sermayenin gönlünde ne yatarsa nutuklarda onu buluyoruz...

Baltayı elinde tuttuğun surece ben de senleyim, baltayı elinden bıraktığın zaman ben de seni bırakırım... Pekala biliyorsun ki ardından gittiğim sen değilsin balta...

Korku iyidir... korku kalkarsa... yoksullar daha kalabalık... onların da damarları kabarıp..

Korku kalkarsa, kontrolden çıkarlar. Yoksa halimiz haraptır. Bu kadar kolay idare demeyiz korku olmazsa...

“Asker millet” olmanın avantajlarını tepe tepe “kullanıyoruz.”

Asker, her şeyden önce, kumandanını kendinden daha bilgili ve kültürlü görmelidir. Asker, bu ünvanın anlamını iyice kavrayamadığı için ona saygı duyacaktır. (Rütbelere hiyerarşide bunun için önemlidir.)

Rütbelere sanki aklın ölçüsü gibidir. Aslında itaatın ölçüsüdür.

İtaatin ölçüleri aklın ölçüleri olarak pazarlanır.

Barış, bir askerin menfaatine aykırıdır.

Özel hastahanesi olan Hangi doktor salgın hastalıktan şikayetçi olur.

Toplum sindirilmiştir. Bunun için askeri darbeler, faili meçhul cinayetler, kapatılan dernekler, susturulan sendikalar, satın alınan aydınlar.

Durum böyle olunca:

Ekonomi ne kadar zayıflarsa, askeri-sanayi durumu o kadar güçlenir. Zenginler karşılıklı birbirinin sırtını kaşır, fakirler dalaşır.

Eğitimsiz toplumu yönlendirmek kolaydır. Toplumun uyanmasını istemeyenler ise, onun anlamayacağı dille konuşmayı marifet bilir. Çünkü: bu konuşma ona ezen ve ezilen her iki tarafın da takdirlerini kazandırır.

Bu miting çağrısından kim ne anladı acaba:

Miting çağrısından:

Cumhuriyetin, tam bağımsızlığı, ulusal egemenliği...

...insan haklarına dayalılık ve insan merkezliliğine ulaşmış çağcıl yönetim felsefesi

demokrasiye karşı, teokrasiye dönük, çağdışı ve din/dinsel merkezli bir yönetim felsefesi, cumhuriyet ve demokrasiyi savunan güçlerin aymazlığı, güç birliği, bağlaşma ve birleşik duruş bilincinden yoksunluğu ve askersel güçlerin Cumhuriyet Devrimi güçleri ile bağlaşıklıktan koparak 12 Mart 1971'den doğrultu düzeltmesi yaptığı 28 Şubat 1997'ye değin süren cumhuriyet ve demokrasiye karşı güçlerle bağlaşması ve belirleyici olarak da ABD emperyalizminin Türkiye için öngörüp planlayarak 12 Eylül 1980 askersel darbesi ile yürürlüğe koyduğu Yeşil Kuşak projesi, 12 Eylül despotik askersel diktatörlük güçlerinin bu proje uyarınca ülkemizdeki cumhuriyet ve demokrasi güçlerini bir daha toparlanamayacak biçimde dağıtarak, doğal bağlaşıkları dinsel ve feodal güçlerle bağlaşması sonrasında ve bugün İlimli İslam projesine dönüştürülmüş olarak iktidarı ele geçirmiş ve beş yıla yakın bir süredir iktidarda bulunmaktadır.' Evet, cümle bu! Halk anlamadığı bu çağrıya kendisi isimlere bakarak büyük anlam yüklemiştir.

Bu gün miting çağrıcılarının göğsü kabarık. Mitinge katılanların göğsü ve umutları da kabarık.

Ama, Ecevit'in başbakanlığı nasıl kısa sürdü ise bu da öyle uzun sürmez.

Cumhurbaşkanı olabilmek için, ağabeylerinin huzuruna çıktıklarını da er geç duyarız. O zaman kurtulan Cumhuriyeti de aramaya başlarız.

*(Kitap yayınevinden çıkan, Yol Ayrımında Türkiye, Dietrich Jung- Wolfango Piccoli)

Mehmet Halil

Cumhuriyetin temel ilkesi

Hükümetler değişir
Partiler değişir
Ama o değişmez
Çünkü o temel ilkedir.

Eğitim için para lazım, para.
"İlk öğretim parasız" demiş anayasa
Bütçeden para ayrılmaz okullara.

Okulda dirayetli bir müdür
Nihayet Anayasa da değişir.
bağışlar toplanır, kütür kütür.

Bakan, iyi bir idarecidir.
veliye döner "bağış vermeyin"
Müdüre göz kırpar "aferin"
Anayasa mecliste gereklidir,
Üstüne el basıp, yemin edilir.

Zorla bağış alınmaz
Evine tahsildar mı gönderdik?
Bağış verenin, gönlü kırılmaz.
Müdürün suçu ne ki,
O sadece
Paralı veliyi,
paralı öğrenciyi sevdi.
Sevmekte suç mu ki?

Mustafa kemal'de, seferberlik ilan etti.
Özelleştirdi ülkeyi
Kurtuldu türk milleti.

Bizim ki de, eğitim seferberliği
Tereyağından kıl çeker gibi
Sürdürecez özelleştirmeyi.

Hükümetler değişir
Partiler değişir
Ama o hiç değişmez
Çünkü o,
sistemin temel ilkesidir.

Mehmet Halil

Cumhuriyetiniz kutlu olsun!

Ne çok kutlayan var Cumhuriyeti
Kısırlaştırılmış olduğu için mi?
Üretim adına ne kaldı ÷lkede
Kutladık sarayda hadım ağası gibi
Kutladık 'Yürekten' Cumhuriyeti.
Memnun, mutlu padişahlar heyeti.

Bütün binaların suratı kırmızı,
Nasıl yorumlamalı o kırmızıyı
Hedefi bilinmeyen bir öfke mi?
Yoksa ertelenmiş bir neş'e mi?
Hangi fabrikanın bacası tütüyor
Fabrika olarak mı görelim IMF'yi?

Çocuklar 'evet' 'hayır' diye
Hazırlanın kolay gelen eğitime
Sorun olmasın kendini aşmak diye,
Anlayışlar değiştirdi günden güne
Şimdi böyle oldu 'kendi olabilme.'
Şelam emperyalizmin cumhuriyetine.

Mehmet Halil

Çakmaktaşıları

Zararlı insanlar, zararlı görür
diğer insanları da kendileri gibi...
onun için canlılar onları ürkütür,
severler, canlıdan çok ölüleri...
onların tek sloganları: Öldür! Öldür!

askerden de, kaçmış olabilirler
korkudan bastırılmış kompleksleri
bunu yine, kendi güçleriyle yenerler
ilaç gibi gelir kahramanlık şiirleri.
kebab içinde baharat gibi küfürler.

Kim pantolonun ütüsü bozulsun ister
Ütü bozulmasın diye kazık olacaksın
Bazı kafalar ütülü pantolondan beter,
Onları okuyunca C-50 beton sanırsın
İt faiyecilik adına, yangına körükle gider.

Göğsün nefes alış verişi gibi, körükler
Okordion çalar gibi kullanır onu ustası
İster mi ki bunu, yüreği yanan anneler
Nerede çözüm olmuş ki! Kan davası?
Sesinizi yükseltin ey barış diyenler.

Mehmet Halil

Çare

Aşk olsun! Beyler, aşk olsun,
"Demokraside çare tükenmez."
IMF'nin kabul edeceği rakamlar,
Ama bizim dediğimiz olsun.

Aşk olsun! Beyler aşk olsun!
Kürsüde mikrofonlar sağlam,
Salonda koltuklar ceylan olsun.
Laf olsun, torba dolsun,
meclis demeye dilim varmıyor,
Cemaat kabuksuz yumurta soysun.

Mehmet Halil

Çaydanlık

Biz çaydanlık içimiz su dolu
Pırıl pırıl temiz, içimizde su
Altımızda ateş, bir ömür boyu
Sürekli kaynadık, sürekli taştık.

Gelmişiz dünyaya tat vermeye
Ancak, her şey, içinde ne varsa
Ve içinde ne kadar varsa,
Ancak onu verebilir.
Önce çaydanlık doymalı tada.

Bünyemiz elverişli...
Güç veriyor, ateşle su arasında olmak
Ama! bizimde hakkımız değil mi?
Bir kahve hanede değil de,
Pırıl pırıl bir evde olmak.

gelmişiz dünyaya tat vermeye.
Biz kaynadıkça her şey güzel de,
ömür boyu sürmez bu nöbet diye
bir ders verelim şu ehli keyfe.
Bir gün üstlerine devrilelim de.

Mehmet Halil

Çelişkiler de yetmiyor uyanmamıza!

Tatlıses seçilseydi meclise
Tavandan çiğ köfte sarkardı
Alkışlanırdı memnuniyetle
Ekabir takımına çok yakışırđı.

Kendiyle adı çelişen biri girdi
Kendi Kürt, adı Türk'tü onun
Sembolü oldu kullanarak iki dili
Suni olarak bölünmüş vücudun.

Taze bir zeytin dalıydı uzanan
Bekliyordu adı Kürt olan, Türk'ü
Sönmemiş bir düşmanlık ateşi yanan
Kararttı, güzelim umutların önünü.

Onurlarımızın legal olması yasak
Kim önleyebilmiş illegalde o dili?
Bari 'şeffaflık' yalanından kurtulsak,
Özürden büyük olmasa kabahatleri!

Ağa olsun, her platformda evet!
Memleketi paylaştıırıp, paylaşacak
Kurulsun, devlet içinde devlet
Korunsun binlerce korucuyla Bucak.
Kim bu çelişkiyi anlayıp, anlatacak?

Mehmet Halil

Çıplak ayaklar!

Topkapı sarayı
Etnografya müzesi
Süleymaniye camisi
Aşınmış mermerlerin yarısı.

çıkarmın ayaklarından!
çıkarmın şu zımpara çarıkları
yoksa... hiç affetmiyor zaman
ve öyle de çok ki sayıları
mermeri bile yiyor ayakları.

Mehmet Halil

Çırak

Yaşı daha on üç
Yüzü yağ içinde
onu tanımak güç
Ekmek peşinde

En altta hiyerarşide
En ağır yük onda
Çalıştığı iş yerinde

Çay taşır içemez
Yemek taşır yiyemez
Eğer pişmezse evde.

Ustası çay molası verir
yemek molası verir.
çırak hizmet eder,
çırak mola veremez.

Yaşını dolduran
Sosyal güvenlik ister
Çocuk çalıştırmak yasak
Yasaya göre
Çırak isteyemez.

Çıraklık okulu var
Ama çıraklar bunu bilmez
İşyerinde çay hesabı verilir
Çırağın, hesabını vermez.

Mehmet Halil

Çifte standart

'Tek bayrak, tek vatan, tek din'
Tek değiller, emme velakin
Onları tanrıya eş koşuyorsun
Bir tek hamdolsun vardır! ama
Ama sı da var dır, 'hamdolsun.'

Haklıdır Askeri ağızdan çıkarsa
Laiklik lükstür, yemek dualarına
Sivil ağızdan çıkarsa suçlusun!
Teklik yakışıyor modern Tiran'a
Camide ezanı da asker okusun.

Mehmet Halil

Çingene Dersi

Bugün erken çıktım 1 Mayıs alanına
Guruplar haricinde tek başıma
kıyafetim düzgün, façam yerinde
Daha alanda hiç kimse yoktu.
Ağırlık İstanbul'a kaymıştı.
Boşluğu görünce alanda irkildim.
Ya gelen olmazsa dedim.
Utancımın kendimi denize atarım.

Denizin mavi sularına dalmış düşünürken
Önüme kırmızı karanfiller uzandı birden
Karşımda bir çingene kadın,
Üstü başı pejmürde,
Yerleşmiş ya kafamıza,
ya dilenci ya hırsız diye,
şaşırdım birdenbire.
sordum kaç lira? – dedi, bir milyon
bir milyonu bulana kadar
bütün ceplerim altüst oldu.
Sonunda uzattım bir milyonu
Hızlı, hızlı uzaklaşırken
Arkamdan koşturup, beş yüzü geri verdi.

Karşı olduğumu sandığım ırkçılık,
Meğer içimde saklanmış.
Alt üst oldu inançlarım,
Kendimden utandım.
Her 1 Mayıs'ta olduğu gibi
Bundan da bir ders aldım.

Mehmet Halil

Çocuğun Duası

dört yaşlarında
babasından aldı ilk dersi.
hiç oyun oynamamıştı daha
Çamurdan yaratıldığını öğrendi.
iki şeye önem verdi,
çamura ve allaha.

anlatıldığına göre,
allah tekti ve en güçlüydü.
bir gün,
çocuk heykelcikler yapanı görünce
Karşısında duaya durdu hemen.
"Allahım ben kardeş istemem"

Mehmet Halil

Çoğunluk

İyiyiz iyiyiz,
Çok şükür iyiyiz.
koyun değiliz ama...
çoğunluk neredeyse,
oradayız biz.
Emin ellerde,
Kendimize karşı,
Kale gibiyiz

Mehmet Halil

Çözüm 2

Biri ötekine "ikiyüzlü" dedi
Öteki itiraz edecekti ki
Birdenbire irkildi
Gözlerinin önüne, yarım başı geldi
Marşa basılmış motor gibi titredi
"İkiye bölünmektense,
ikiyüzlü olmak iyidir" dedi.

Mehmet Halil

Çözüm/sizlik

Paranın iki yüzü gibi
Kardeşlik ve düşmanlık
Biri varsa var öteki
Parayı dik tutamadık

Tabanı dar olanı
Dik tutmak zor
Dayandı iki taraftan silahlar
Denge zor tutuluyor

Önce kim çekerse
Para o tarafa devriliyor
Hadi zil sesiyle birlikte,
Altta kalan eziliyor.

Kim güvenebilir birbirine
Yürürken kılıç üstünde
Umut oluyordur kim bilir
Kanla beslenenlere...

Yine iki yüzü olacak,
Bölününce paraların
Tohumu atılacak,
Yeni çatışmaların.

Mehmet Halil

Çürümüş liberalizm, kokmasın TUZLA

Rus ruleti oynatılıyor
Tersane işçilerine
Şık, sık, tetik düşüyor
Ölüm! sırası gelene

Tepeden tırnağa örgütlü keneler
İşçilerin, tutundukları dal çürük
Ucuz kan bankası tersaneler
Çaresiz, mezarlığa yürüdük.

Liberalizmin yasaları böyle
Açlıktan ölümü görünce
Sıra bana gelmez düşüncesiyle
Razı olursun çekilişe...

Zaman sonsuz, iş tükenmez
Belli işçilerin sayısı
Sıradaki işsizler bitmez
Güvenceden ucuz işçinin fiyatı.

Ölümün gözleri büyüdü
İşçilerin üstüne yürüdü
Anladılar ki; kaçış kurtuluş değil
Öttürdüler GREV düdüğünü.

Mehmet Halil

Daha neler duyacağız!

Vay be!
Ŗiirinde cinsiyeti varmıŖ,
Ŗaire de bulaŖıyormuŖ Ŗiirlerden
Çok Ŗükür bunu da öğrendik
"Ŗaire" hanımefendiden.

Ŗiir meydanlarında
Bu kadar sünnetçi olunca
Sünnetten mi korktu acaba?
SıđınmıŖ cinsiyet odasına.

"Korkunun ecele faydası yok! "
Ölüm; korkudan olunca
"Ŗaire" hanımefendi,
"Yağmurdan kaçarken,
YakalanmıŖ doluya"

Merhaba!
Ŗiir meydanında
Haremlik ve selamlığa...

Mehmet Halil

Değişim 2

‘‘Aşk insanı değiştirir’’miş
Ben de değiştim
Aklım beni terk etmiş
Şimdi deli gibiyim...

Dün boş veriyordum her şeye,
Zaman tükenmez diye,
Bu gün yetmiyor ki
Uçup gidiyor
Kuş gibi önümde...

Ömür; karaborsaya girdi
Zamanı ince ince kıyıyorum
Özenle kullanıyorum her dilimi
Pastırma gibi lezzetli...
Doyamıyorum.

Her şey gibi
Azaldıkça değeri artıyor
Menzile az kaldı şimdi
Aşk büyüyor,
Şimdi anlıyorum değiştiğimi...

Mehmet Halil

Demokrasi oyunu

B derneği
K partisinin arka bahçesi
E derneği
D partisinin arka bahçesi
G derneği
M partisinin arka bahçesi

sigara tekeli ne ise, devletin elinde
derneklerde öyle, partilerin gözünde

Farkınız yok birbirinizden beyler
Hepiniz sınırları çekmişsiniz araya
Devlete karşı, militarist devletler
Sınırlar Çin Setti kadar kalın arada
Baş olun da, soğan başı olun
Hükmedin küçük dünyalara...

Sizin içinizdeki demokrasi de
Ali okulunda öğretilmiş askerde

Her, beş yılda bir seçim heyecanı
Bir eksi, bir artı, aranızda yapın hesabı
Sizi var edenler, karşı olduklarınız
Diyet borcunuzu ödeyin onlara
Hasar görmesin duvarlarınız
Katılın demokrasi oyununa.

Mehmet Halil

Demokrasinin zangoçu

Yeni kuklası aranıyor siyasetin
Her Şeye karşı Baykal olmalı
Onun iktidar olabilmesi için
Bütün partiler kapatılmalı...
O ki
patronu,
Eskimeyen demokrasi kliŐesinin,
Bunu kabullenmesi gerekir
Uyuyan kişilerin.

Uyku spirallerine rağmen,
Bu millet nasıl da uyanıyor?
Ona oy vermeyen eller kırılmalı,
Onlar oy vermeyince, sorun oluyor,
İkna olmuyorlarsa, sopaya sarılacaksın
Darbeyle demokrasi arayacaksın.
'Demokrasiye sahip çıkacaksın
İŞi Şansa bırakmayacaksın.
Sopayı sallayacaksın...

Ey kuklacı! İŞte kukla hazır
Öyle hazırlamıŐ ki kendini bu işe
Onun dıŐındaki bütün partiler muzır,
Diğerlerini kapat ve bölücülüğü engelle
Tanklarla oturt onu iktidara, bozulmasın huzur
Bir daha kavuşmak zor olur böylesine
Aküsü bitmiş otomobil gibi vitrinde
Bel bağlamış kürenin merkezine
Zangoçluk bekliyor yana döne...

Mehmet Halil

Demokrasiye şartlı kurtarma!

Kadınlarımız!
'Koca seçme' hakkından önce
Yönetici 'seçme ve seçilme hakkı'nı almış,
Sakıncası ne? Tapınç aşılınca güce,
Avrupa'nın bile ağız açık kalmış.
Hani kaç kadın gelmiş yönetime?
Böylece, lafla demokrasi kurtarılmış
Kadınlarımız, devam köleliğe...

Mehmet Halil

Dengeler

Kumda sırt üstü yatıyorum...
Gözlerim ne tam kapalı,
Ne de tam açık.
Güneşe bakıyorum.
Öyle bir an ki...
Kırpiklerim arasından,
binbir rengi yakalıyorum.

Cennet ile cehennem arasındaki
Kıldan ince kılıçtan keskin köprü gibi..
Kritik bir noktadayım
Bu güzelliği bırakmak istemiyorum.
Hassas dengeler üstünde titriyorum.
Hem çok kolay...
Hem çok zor
Parçalanmaz denilen ışığı parçalıyorum.
Pirizmaya ihtiyaç yok...
Sessiz ve Sakin!
Ne bir adım ileri
Ne bir adım geri
Kıldan ince
Kılıçtan keskin köprüyü yürüyorum.
Niyetim köprüyü geçmek
Dengelerim,
Bozulmasın istiyorum.

Mehmet Halil

Deniz kızı, İzmir

Ege'nin incisi, Şehirler güzeli İzmir
Kaç insan doğurdun, kaçını doyurdun.
Yaşın o kadar uzun ki, kim bilebilir.
Kimini kucakladın, kimini savurdun.

Anadolu'nun karnından, bir ayak gibi
Uzanmış denize, serinler kendince
Uzak yoldan gelen yorgun denizcileri
Sığırırlar sana, doyurursun evinde.

Her yerin ayrı bir tarih, öyle eskisin...
Meşhurdur, o tarihi yaşlı asansörü,
Dikilmiş Karataş'ta, tepesine denizin,
Sırtında işçi, öğrenci, esnaf ve köylü.
İnip çıkmakla geçmiş, yıllarca ömrü.

Teleferik, asansörün kaprisli babası
Stop! . Dedi, çalışmadı, kızınca kafası.
Tepesinde dağ, dipte deniz havası...
Sırtına binip inmiş, şu İzmir'in yarısı.

Su içmiş yılan gibi, kıvrılarak varyant,
Konak'tan tepeye tırmanır, rahat rahat.
Kuyruğu değer, Konak'ta tuzlu denize,
Saati gösterir dili, eski Bayramyeri'nde.

Fahrettin Altay'dan, uzanıp Bostanlı'ya,
Gelir gider feribotları, sırtında kamyonlar.
Taşır, sessiz sedasız, karşıdan karşıya...
İzmir'in böylece trafiği rahatlar.

Bacak arası gibi, çatal, Alsancak limanı,
Geri çevirmez dostu, kapıdan bakanı.
Alır içeri, dökülür binlerce tohum,
Orada kurulur Dünya ile uyum.

Sanki, tek hörgüçlü bir deve
Oturmuş devenin hörgücüne
İzmir'in en güzel yeri, Kadifekale.
Seksenlik alkolik gibi surati,
Yıllarca burnunun altında yatan,
Bu hale gelmiş, körfezin kokusundan.

Tam umutlar kesilmişti ki...
İzmir'den bir başkan, geldi geçti.
Kısa surede, başardı, imkansız denileni.
İzmir'in midisini temizledi...
Çekti İzmir'liler, burnundan ellerini.

Hiç kusursuz değil İzmir'imiz,
Kimi yerde sırttan logar kapakları.
Sanki, insana saldıran köpek balıkları,

Tükenmiş kavakları, dökülmez yaprakları.

İzmir'de elektrik kesintisi bilinmez
Her zaman temizdir, İzmir'in içme suyu,
İzmir'in sokakları, güzellerden geçilmez.
Trafikte tanıdı, İzmir'li de Metroyu,
yaşamıyor İstanbul'da yaşanan korkuyu.

İzmir güzel şehir, anaç şehir.
Bütün Dünya'dan sürekli göçmen gelir.
İzmir'e bir gelen, bir daha gitmez,
İzmir ana gibi, yar gibi sevilir.

Mehmet Halil

Depremlerden sonra

Ey! Her tarafı doğurgan
Her tarafı rahim olan toprak
Her gün milyonlarca canlıdan
Her gün milyonlarca döl alarak
Cana milyonlarca yeni can katan
ve kendini yeniden yaratan toprak
Sana geliyoruz bağrında çoğalmaya
Sana geliyoruz, suyu ve güneşi alarak.
Her depremden sonra dökülen tohumla.
Sana geliyoruz yeniden doğup çoğalmaya.

Mehmet Halil

Derdin üretimi, sağlamlaştırıyor yönetimi

Yaşamak için sevgiye ihtiyaç yokmuş,
Ama, öldürmeye ihtiyaç çokmuş,
Savaş geliştiriyormuş insanlığı,
Yaşayabilir mi kurt, kemirmeden,
İçinde barındığı elmayı?

İstersen hayat çok kolay
Yap - işlet - devret!
Parçala - ufala - yok et!
'Tek! Tek! 'çilik en iyi meslek
Tek din, tek bayrak, tek devlet!

Şart değil! Hatırlamak, düşünmek,
Şart değil örgütlemek ve üretmek
Yalnızca: emir komutaya itaat et,
Talep arzı belirliyor, arz talebi
Tüketmek! Tüketmek! Tüketmek!
Üretmek için, içimizde derdi...

İşçiler yok etmiyor artık,
Gelişen üretim araçlarını
Üretim kaynakları satıldı
Ektiler savaş tohumlarını...

Talep arzı belirliyor, arz talebi
Tüketmek! Tüketmek! Tüketmek!
Üretmek için, içimizde derdi...

Mehmet Halil

Dev aynaları

Adamlar ne kadar küçükse
O kadar büyür dev aynaları
Koltuklar büyür, makamlar büyür
O kadar artırılır saygı kuralları
Kurallar insandan daha üstündür
Kurallar belirler artık insanları
O kadar artar güvenlik yasaları
Çevrelerinde motorlu es-kortları.
Dayatır küçüklük dev aynaları.

Mehmet Halil

Devlet Baba

Anam doğurdu, kundakladı,
Besledi büyüttü beni.
Babam elime silah verdi,
Kundakladı,
"savaşacaksın" dedi
Cehenneme it ti.

Mehmet Halil

Devlet memurları

Biri,
Kağıt üstünde hakkı vardır
Sirtına her semer vurulur.
emirlere uymak zorundadır.
esas duruşta her zaman,
Başında şapkası olmayan.

Diğeri,
Önemli tavsiyelerde bulunur
Her tavsiyesine daima uyulur
Memuriyeti kağıt üstünde kalır.
Üst kademedен saygı duyulur.
Liderlik makamında oturur,

Biri, devlet içindir,
Devlet, diğeri içindir

Mehmet Halil

Devrim şehitlerimiz!

Karanlık geceye fırlayan
Ve karanlığı renkten renge boyayan
Havai fişeklerimiz...
Bizim devrim şehitlerimiz.
Tarihimizin çok kısa bir anını
Aydınlatmaya adanmışlar hayatlarını
Sıkıştırılmış gaz gibi atıldılar ortaya
Yazıp gittiler, tarihin önemli bir sayfasını
Hepsi, gelecek nesillere güzel bir örnek
Elden ele aktaracağız onların anısını.
Bayrak yarışı devam edecek...

Mehmet Halil

Devrim!

Her gün yükseliyoruz bulutlara bakarak
Eskiden burçlara dikiliyordu
Şimdi; Beyinlere dikiliyor bayrak
Şanki mantarı gösteriyor bu!

Mehmet Halil

Devrimci

sen ey doğacak ufukların müjdecisi
sen ey ekonomik mücadeleyi aşan
bu günle yetinmeyen kişi
arkandan koşuyor zaman
zamana yakalanmak
öpmektir tehlikeyi.
Koş! durma
Senin kurtuluşun
koşmada.
Hep ileriye
Hep ileriye
Koş durma.

Mehmet Halil

Devrimim

Düşüncelerim ışık hızı,
Bir anda gelip geçiyorlar beynimden
Şimşekler gibi her biri
Yakaladıklarım defterimde,
diğerleri kayıp gidiyor beynimden,
Kuyruklu yıldız gibi.
Kimbilir bir daha ne zaman gelirler.

Düşünceler devrim yaptı, ellere karşı,
hızına yetişemiyor ellerim.
Yeni bir hamle yapacağım.
Hırsın ve rekabetin,
oyuncağı olacağım.
Ellerimi hızlandıracağım.
düşüncelerin hızına yetişirsem...
Ben de devrim yapmış olacağım..

Mehmet Halil

Dibini aydınlatamayan Mum/cu

Bir otomobil farı gibi aydınlattı
Metrelerce ileriye.
Kendisi, karanlıkta kaldı
Farları parlak, otomobil gibi

Sonuna kadar kullandı sesini
Onun için yoktu daha ilerisi
Nice karanlıkları aydınlattı
Karanlıkta kaldı kendisi

Fayda/cılık ağır bastı
Demokrasibilik,
Bir oyundan ileri gitmedi
Sırlar daha büyük, daha popülerdi
Buydu hükümet olmanın ciddiyeti.
Onlara katiller de gerekiyordu,
Önemli dönemeçlerde,
Katiller değiştirir gündemi.

Bütün sular denizlere döküldü
Deniz, zaman zaman köpürdü
Tek güvencesi, başka deniz yok
Kim ki, mavinin içinde seçildi.
Deniz, onun işini bitirdi.
Bir deniz için onlar,
tehlikeliydi.

Mehmet Halil

Dikenli rüyalarım

düşünüyorum
Ben neredeyim,
ne yapıyorum
ben neyim?
dönüp dönüp
kendimi arıyorum.

Beni rahat bırakmıyor rüyalarım
Her gece
Elimde top
çırılçıplak
Şahaya çıkarım.

İki sol ayağım oluyor
Top yuvarlanıyor ayağıma
vuracak gibi oluyorum
Ama her hamle boşuna.

Koşuyorum! Koşuyorum!
Vıcık vıcık terliyorum
Daha ayağımı kaldırmadan
Yuvarlanıp düşüyorum.

Tüüüh be
Yine kaçırdım işte
Üzülüyorum her seferinde.
Üzülüyorum yine

Tükrük bezlerim kuruyor
Tüküre tüküre
Ben yine vazgeçmiyorum
Devam ediyorum küfüre

Vazgeçmiyorum,
vazgeçmiyorum.
Başka kurtuluş yok biliyorum
Ve kendimi yeniliyorum
Bu defa iki sol kolumla
Ringe çıkıyorum.

Bir sol kroşe
Bir sol kroşe daha
Rakibime yetişemiyorum
Boşa gidiyor bütün çaba
Sonunda yorgun düşüyorum

Tesellim hazır her defasında
Burada değil tamamım
Kitlemi arkama aldığımda
Bak nasıl kazanacağım.

Her maçtan sonra

Tüh demekten,
Tükrük bezlerim kuruyor
Kendime gelip bakıyorum
yanımda boşluk duruyor.

Tamamlamak istiyorum
Haykırıyorum
Ben sizin için! diyorum
Kimse duymuyor.
tek başıma kalıyorum.
Sesim kısılıyor
Susuyorum.

Geçmişin hesabı sorulunca
Başka gözlere bakan
Başarı söz konusu olunca
Üç adım öne çıkan
Aynaya bakışı
Bıyıkları sıvamak,
Saçları taramak için
Ne fayda beklenir ki?
Kendinde kusur aramayan
kişilik kayıplı çabalardan.

Sessiz haykırışlar diyor ki...
riske atacak kadar bol değil hayatım
hiçbir şeyi bırakmak istemiyorum şansa
sen arkama takıl diyorsun ama
ben güvenmiyorum, kendimden başkasına.

Bu kadar deneylerden sonra
Aynı söz, aynı hava,
Ya bilmiyorsun bu işi
ya da! şike var bu davada
sen benim de sesimi dinle
beraber çikalım sahaya
ben hazırım şikesiz
Tam takım oynamaya.

Mehmet Halil

Diktatörün çocuk sevgisi

Bir tören anında
Yakasına taktığı çiçek,
Bir çocuk odur,
diktatöre.
Çocuklar çiçektir.
Onlarla
fotoğraf çektilir.

Merasim ve sevgi gösterisi biter.
Çiçeği atar yakasından.
Mendili elinde silinir,
Alnından akan soğuk ter.
Oh! işte bu da bitti der.

İşte en zor işi bitmiştir.
Gider yayılır makam koltuğuna
Sıra gelir rutin işlere,
Ağzından her çıkan kanun,
Önüne açılmış dosya,
Yaşı büyütülür,
İdam edilecek
yaşı tutmayan çocuğun.

İkinci dosya maliye bakanının,
Düşürülür, sağlığa ve,
milli eğitime ayrılan pay,
artırılır savaş bütçesi.
Yaslanır arkasına diktatör.
kulaklarında,
resmi zer-zevatin alkış sesi,
rahatlar, katlanır ensesi.

Mehmet Halil

Dil Sürçmesi

Dil deyip küçümsemeyin kardeşim
Başımızdan önde gitmesin midemiz
İşkembe, paça, ulusal yemeklerimiz
mide fesadından çalışmaz beynimiz.

Bu yüzden dilimiz sürçer de
Kelimeleri doğru telaffuz edemeyiz
Kendimizi suçlamak işimize gelmez,
Dili önemsiz gibi gösteririz...

Netekem, haksız da değiliz
Biz çıkarmadan, yerinden kendi çıkamaz dil
Bu konuda Türk Dil Kurumunu bile aciz
Dili kendimize göre terbiye edeceğiz.

Egemenlik yurt/dışındadır etiketini
Pazar yerindeki satıcılar gibi yapacağız
Sokakta halk yürürken çevirip
Egemenlik yurttaşındır yazacağız.

Bu halk da zabıta gibi değil ki
Bir saatte on tur atıyor,
Çevirmekten ezberleyemiyoruz etiketi
Hiç nefes aldırıyor.

İkide bir dilimiz sürçüyor
Yurttaşlara, yurtdışının
Yurtdışına, yurttaşların diyoruz.
Bu yüzden de kötü puan alıyoruz.

İnanılmaz `sözde vatandaş'ın egemenliğine
Dudaklarını kıvırır kıyafetini görünce
Beyin de gizlenmiş kafatası içine
Gözler aldaniyor dış görünüşe.

O, jeymis bont çantalı, jumbo jet biletli
Birini görünce, çantası IMF etiketli
Esas duruşa ceçip, yakayı düzeltir.
Onları tanır, tam egemenlik deyince
Haklı! ona, ancak o kemik verebilir.

Mehmet Halil

Dilekler de adamına göre

Güçlüye "yaşay!" demek için
Okumak gerekmiyor
Zayıfa ise, "yaşay!" demek için
Dört okul bile yetmiyor.

Mehmet Halil

Dilenciler

Tanrım ilk senin kitabını tanıdım.
Yalan söyleme çarpılırsın dediler.
İlk camide çalındı ayakkabılarım.
Çocuk bu, yalan söyler dediler.

O günden sonra,
hırsız gözüyle baktım,
gördüğüm bütün sakatlara.
ve yüreğim burkuldukça,
kızdım Allah'a.

şimdi bakıyorum da tanrım.
senin evine sığılıyor hırsızlar.
Her gün aynı suçu işleyip,
her gün günah çıkarıyorlar.

Sakatlarsa, cami önünde,
Açılmış avuçlar.
Bükülmüş boyunları kulların önünde,
Sanki onların tanrısı kullar.

Mehmet Halil

Dinler de küreselleşiyor!

Uluslar arası sermayeden sonra
Dini liderler de başladı flört etmeye
Paralar akıyor dünyanın kasasına
Paylaşacak yorgan mı kaldı geriye
Ne gerek var artık haçlı seferlerine

Kudüs'le Mekke de birleşecek yakında
Yeni bir kabe kuruldu Amerika'da
Dini liderler yol gösterici yine
Yeni kabeden veriliyor pusula
Ey kullar, tanrı bir, başınızı eğin yine.

"yeni dini bulmadan, eski dini kovma"
 demiş bazı filozoflar...
İngilizce öğren şimdi, Arapça okuma
Üzerinde ayetle geliyor dolarlar.

Mehmet Halil

Dipsiz kuyulara düşme!

Bitlisli oldu İstanbul beyefendisi
İstanbullu oldu Sivas ahalisi
Parisli oldu Anadolu öğrencisi
Anadolulu oldu madam ve Misi
Başladı mı bu hamur bu teknede
Nasıl yoğrulacak düşüncesi...

Dünya küçük gelmeye başladı insanlara,
Egemenler biriken emekleri tekellerinde topladıkça
Biriken emeklerle gelişen teknoloji göz kamaştırıyor
Açlık korkusu da bir taraftan, üretenleri göçe zorluyor
Dünya değişiyor ama, üretenlerin yaşamı değişmiyor
Bu gelişim, bu değişim, kafaları alt üst ediyor...

Bu dünya bu kadar değişimi kaldırabilirdi mi?
Ardından savunmaya başladılar liberalizmi
Sözde, herkes bulacaktı kendi başının çaresini
Dil okulları, gıda okulları, uyum okulları
Eğitim kurumları aldı eline halkın yularını,
Egemenlerde, eğitim kurumlarının yularını.

“Bir koltukta iki karpuz olmaz” dediler
Çocuk üretiyoruz diye,
Diğer üretimlerden vazgeçtiler
Eller cepte, yanda doksan dokuzluk tespih
Bir de iftiralar üretip, saygı edindiler.
Hem de bunu, Vahdettin ‘efendimiz’ gibi resmileştirdiler.

Köylü çağa uyamadı, işini bitirdiler,
İşçi, çok para istedi diye, böldüler, sesini kestiler
Tüccar, ‘ihracatı bilmiyor!’ diye,
Dışardan büyük marketleri davet ettiler
Hayran kaldı IMF kehribar taşlardan tespihlere
Şimdi başımızda, kravatlı tespihli efendiler.

Toprak anamızda rahatladı böylece
Yarılmayacak karnı sabanla ve traktörle
Oturmuş seyrediyor bizi başköşede
“Cennet anaların ayağı altında” dediler
Analardan önce gitti çocukları cennete,
Analar için düzenlendi, özel cumartesiler.

Anaların kalbi oyuldu, derinlere gömüldü oğulları
Derin devlet tarafından, toprak gibi sarıldı
Şimdi, dalga dalga dolaşiyor ölenlerin ruhları
Anadolu’nun kalbi, sanki, dibi delik bir kuyu...
Çiğlik çiğlik, kuyuların başında analar.
Anaların gözyaşlarıyla doldu ırmaklar.

Doktorlar boşuna uğraşiyor hayatı uzatmaya
Egemenler öldürüyor, inat olsun diye doktorlara
Ne lüzum var, bu kadar uzun bir hayata?

Emekli olduktan sonra zararmış sigortaya
Şimdi kim düşünüyor ki, bu birikimler,
İşçilerin kanından akmış, damla damla.

Egemenlerin hesabı kendilerine göre
Kendileri üç beş manken gibi vitrinlerde
Yapılan bütün hesaplar kendilerine göre
Ne gerek var arka planda çula çaputa,
Önlerinde maddeleşmiş, birikmiş emek var ya
Paylaşan çok olunca bir şey kalmıyor paylaşıya paylaşıya.

Arka plandakilerin yürekleri dolu korkuyla,
Yürekler hep aynı atmadığına göre, arkadakilerle
Ön plandaki, kendi yüreğinin sesiyle baş başa
Güçlünün karşısında, yalnızlık kalmış arka plandakine
Kırılmış yüreği, kalmış göğüs içinde,
İnanmış çölde serap gibi bir demokrasiye.

Öğrettikleri kendi çıkarlarına, üretilen kendilerine
Ne veriliyor üreten arka plandakine,
Verilen sadece ölmeyecek kadar, üretim içindekine
Eyyyy! Arka plandaki sen de gel kendine
"Lanet olsun!" diyerek verdiği tek oy bile
Kurşun olarak, zincir olarak, dönüyor geriye...

Hiç medet umma başka elden, başka kuvvetten!
Hep kendine yontandan, fayda gelmez kimseye
Kuşlar bile, kaç uçak düşürdü göklerden
Kendi gücünü teslim etme zalim ellere
Uyan! Kendin ol! Kurtul kendi gücünle.
Düşmanlarını kendine güldürme...

Bir katil, cinayeti ortaya çıkmasın diye
Ardından öldürür zincirleme, kaç şahidi birden
Sonucu garantilemeden, hiç kimse gitmez oldu seçime
Bir düşün! Bir düşün bu neden?
Demokrasi beklenir mi? Korkulu rüya görenlerden
Kim ak! Kim temiz! Umudun hangi demokrasiden?

Bu kadar fişleme, bu kadar tele kulak neden?
Nasıl demokrasisi beklenir bu kadar -derin- örgütlerden
Cinayetleri örtmek için, işlenir sayısız yeni cinayetler
Tek kurtuluş! Temizlemek bunların hepsini birden,
İliklerine işlemiş, Sıradan olaylar haline gelmiş cinayetler
Sıksan kan damlayacak, kan damlayacak iliklerinden.

Onlara casusluktan medet ummasın, casuslar
Görüyorsunuz zamanla arınıyor en tepedekiler bile
Bataklıktan kurtuluş, kanserden kurtuluş gibi
Hepsi, lanetli toplum içinde, hepsi de geçici...
Tiranlık tepede tek kişi olmak ister
Diğerleri yükseldikçe dökülür birer birer...

Medya aracılığı ile kullanılıyor açlar kendilerince
Ürettikleri açlıktan da kendilerine gömlek biçtiler
Zengin olma umudu dağıtıp milyonda birine
Seni böyle sonsuza kadar kullansınlar mı?
Sen sustukça sattılar, hem seni, hem vatanı,
Tanı! Artık tanı! Kendi yüreğinle ortak atanı...
Silkin ve düşmanlarından kurtar yakanı!

Mehmet Halil

Dişçim

İnsan yaşlandıkça
çocuk oluyor ya...
dişçim, çocukmuşum gibi
azarlar beni.
ben de, çocuk gibi
yalan söylerim tabi.

Yumuşak koltuğunda
Tırnaklarım geçer avuçlarıma
Yine de acı duymam
Kenetlenmiş işiyle yüreği
Morfin gibi kullanır
Yumuşak ellerini.

Mehmet Halil

DNA testi

Kimliklerinden kuşku duyuyorlar
Bu yüzden cinayetten önce
Bayrak önünde poz veriyorlar
"Kan konuşmaz! " deyince
Bayrak konuştu, resimlerden
Katledildi bilgi ve bilimde
İrk çıktı, kumaşın DNA testinden.

Mehmet Halil

Doğanın hediyesi...

Her haliyle güzeldir doğanın yüzü
Doyumu olur mu piknik keyfinin?
Hiç unutulabilir miyim o güzel günü
Doğa gibi olmalı çöpçatan dediğin
Öfkeliydi, şimşek ve gök gürültüsü
Öfkesi bile, yararımıza oldu bizim
Gökyüzü, parçalanmış mavi kristaldi
Birbirinden habersiz içimizdeki çekim
Ne güzel oynamıştık birlikte rolümüzü,
Yüzümüzdeki o korku mutluluğa döndü
Kalbimizde hala, o mutluluğun türküsü.

Mehmet Halil

Doğru seçim

Vekilleri seşerken, cilasına baktık,
içleri çürük çıktı, yanılığıyı anladık.

Kitabın kabı gibi, insanın dışı da,
Okunmadan içi bilinmiyor ki.

ƙara dūřünceler varmıř ruhunda,
İçirmeden, iş yapmadan açılmıyor ki.

Nasırlı elleri, bir hamlede solladık
Sinekler gibi, parlak işığa daldık.

Kendimizden olana, güvenmedik de
Alın terlerimizi, vurguncuya sattık.

şimdi pişmanız, pişmanız çoktan,
Elden ne gelir ki, ok çıkmış yaydan.

Bir daha pişman olmamak için,
Bir daha aç kalmamak için,
Aç kalmış, açlığı tanımış,
Yine de! bir şey çalmamış,
Onuruyla, erdemiyle yaşamış,
Sevgiyle dolu ve güleç,
Kendine yakın birini seç.

Mehmet Halil

Doğumdan önce...

Koca gövdenin üstünde
Küçük bir baş
Gözleri far gibi parlıyor.

Karnında mukaddes bir yük
Korkusuz ve kararlı
Zırhlı bir araç gibi ilerliyor.

Mutlu ve sevecen,
Zaman tesbih gibi elinde
Gün sayıyor, gün sayıyor.

Gün sayıyor,
Damarları çatlayacak,
Vücudu yırtılacak.

Çıkacak gövdesinden,
Çıkacak yeni bir can,
Acı aklına gelmiyor.

Mutluluk, acıları yeniyor,
Acılardan
Yeni bir umut doğuyor.

Doğacak kıpkızıl bir bebek
Göç alan bir şehir gibi
Çalkantı içinde büyüyecek.

Mehmet Halil

Doğuştan asker olanlara...

Özel çiftliklerde eğitilmiş
Bir karış dışarıda dilleri.
Ardıç yayı gibi gerilmiş,
Kurulmuş, hazır tetikleri.
Tek işarete bakar her biri.

Kırıkkale silah gibi...
Ayrı silahlarda, aynı mermi,
Yivli, setli kafalarında,
Aynı kalıptan sözleri.
Ege ile kazınmış ezberleri.

Parlayan ışıkta gözleri
Ne yaptığını bile anlamaz
Bir kör ve sağır gibi...
Panik içinde, laf dinlemez,
Araştırmaz, nedeni, niçini...

Ya okumaz,
ya okuduğunu anlamaz
ya evet vardır,
ya hayır kafasında.
Kararı ön yargılarla.

Onun için, Bir o vardır dünyada,
o tek başına bir dünya
başka bir şey yok kafada
başkasının haklarına gelince sıra,
güneş enerjisiyle çalışır gibi...
patlar, zıplar havalara...

Mehmet Halil

Dolmuş

Arz ve talep yasası lehineydi.
Boş yer yoktu ama durağa yaklaştı.
Zafer kazanmış gibi kabarak,
"Adam gibi çökeceksen bin" dedi
dolmuştu yolcular, birbirini ezerek.

Boşunu beklemek, beyhudeydi.
Öyle doldu ki, balık istifi gibi...
Birinin kafası tam siper değildi.
Şoför bakar bakmaz başını eğdi,
böylece bir vatandaşımız daha,
Adamlık sınavından, sınıfı geçti.

Mehmet Halil

Doymak Bilmeyenlere.

Aç ruhların aşçısı, papaz ve imam efendi,
Yıllarca duaları ezberleyip, ezberlettin de,
Siz ateşin, rüzgarın, suyun içinde,
Her şeyi unutup, kendinizden geçip de,
Yüzyıllarca doyurduğunuz, ruhlar nerede?

Ey aç bedenlerin dünyası, ey iş dünyası,
Ey! ..Koç, ey! ..Sabancı, doyabildiniz mi?
Ey beyaz etlerin, kuyumcusu monukyan,
Serdin bütün çiçekleri, önlerine,
Erkekleri doyurabildin mi?

Kendinden öncekilerin, mezarında dua ederde,
Kendi ilerisini orda görmez, büyük sofralar peşinde,
savaşıp öldürüp, hepsine sahip olmak niye?
Küçümseyerek bakarsın bana, tadımlık yedim diye...
Çok yiyip de doymayanların, üstünlüğü nerede

Mehmet Halil

Dönek

O, hırslı, bencil ve korkusuzdu.
O, her zaman,
pirim yapan işlerin peşinde oldu,

Karşı, karşıyadır çarpışan teşkilat.
görölmeyen, erdemlerden dönünce,
o, düşmanın elinde; şimdi mühimat.
çoşkuyla fırlatılır kendi geçmişine.

En fazla kullandığı kelime...
Terörist... Kominist... bölücü,
eğilir, esen rüzgara göre.
Her an, ve her türlü,
mühimatla dolu hörgücü.

Karşı karşıya şimdi, geçmişiyile,
Haklı olduğunu kanıtlamak zorunda,
Ve bunun içindir ki!
Küfürü, en çok kendi geçmişine,
Mutlu bir hayat almış kendine,
sattığı erdemiyle.

Mehmet Halil

Döner sermaye

Doktorun varlık nedeni hastalıklar
Kim karşı gelebilir varlık sebebine?
Ortamı uygunsa güçlenir mikroplar
Kökü kurutulmaz, ilaç vermekle.

Paylaşım üzerine kurulmuş sistem
Hangi doktor rakibinde hoşnuttur?
Kazanılacak para, aynı merkezden
Akan suyun kaynağını kim kurutur?

Yemin edilir kitap üstüne,
Yemin edilir silah üstüne,
Yemin edilen şeyin üstünlüğü ne?
Kim bakmış dalıp da, onun içine?

Toplum hastalığı masaya yatırmadan
Neşter atıp yaraya, anlamadan iyice,
Hasarların sebebi mikrobu tanımadan
Nasıl yardımcı olabilir kendine?

Fayda yok! Ruhu süsleyen sözlerden!
Özü gizleyen, karanlığı aydınlat!
Uzak dur!
El yordamıyla yapılan işlerden,
Başka türlü,
Kurtulamazsın yanlış seçimlerden!
Kurtulamazsın kan emicilerden!

Mehmet Halil

Dörtlükler

Tanrım seni kalbinde taşıyanları,
Sen kalbinden atıyorsun.
İbadet edenlerin karınları aç,
İbadet etmeyenleri şımartıyorsun.

***

Tanrım, gönderdiğin son kitap mı hatalı
Yoksa, sen göndermedin mi o kitabı?
Hep insanlar alıyor, verdiğin canı?
Azrail dediğin, eli silah tutan mı?

***

İnsana, bazen kuş beyinli diyorlar,
Her ne kadar kuş küçümsense de,
Bazen kuş kadar olamıyor insanlar.
İhanet ediyorlar arkasını döndüğünde.

Mehmet Halil

Dörtlükler 10

Bize ışık, karanlıkta gerek
Kara tahtada beyaz tebeşir
Acıya dayanacak ki yürek
İşte orada sevgi yeşerir.
***

Can, malın yongası oldu, bilirsin.
O hep söz verir, hiç hayır demez.
Sen ona ömrünün yarısını verirsin,
O sana malının onda birini vermez.
***

Çalışmakla olmaz, Allah vergisi bunlar,
Burunları da hassas, penisin ucu kadar.
Para kokusu alınca hemen uyanıyorlar.
Hazır, onu koparıp almak için tezgahlar.

Mehmet Halil

Dörtlükler 13

O, Malı/ye bakanı olur,
Ameyefin buyruğunda.
Onur, semer gibi durur,
Yüksüz eşeğin sırtında.
*

Sık yapılan eylemler,
sık olan depremler gibi..
basıncı düşürüyor,
emniyet supabı sanki.
*

ağızlar yalan söyler de
kağıtlar söylemez mi? ...
Herkes gazete çıkarabilir ama! ...
Kolaydır yalan söyleyenin işi...

Mehmet Halil

Dörtlükler 14

Düşünce de değer kazanıyor,
Cam ekrandan savunulunca.
Düşüncesiz sayılıyor zayıflar,
Yüksek sesle konuşamayınca.

Anıtlar etrafında eşeleniyor
Ayakları havada Bay/kal
Denize düşmüş, çırpınıyor...
Yılanı bekliyor aptal.

Nasıl emin'olurum sevgisinden
Tanrı karşılık bekliyor benden.
Suç işleyip, günah çıkarana makbul,
Hiç suç işlememiş birinden.

Mehmet Halil

Dörtlükler 15

-Açlık utançtan daha iyidir- diye
insan kendini bir müddet avutur
bir gün sıfır noktasına gelince;
utanç unutulur, ekmek onun olur.

Enerji bazen kötü, bazen iyidir
Evlenmeyenlerin kanı kaynar
Düzeni değiştirmeye kalkarlar
Toplu nikahlar düzenlenir ki.
Enerjilerini emsin diye kadınlar.

Bu gün harfler tavşan,
kelimeler tren gibi...
bir dörtlük bile yakalayamadan,
kapadım gözlerimi.

Mehmet Halil

Dörtlükler 17

barış ve savaş, ölümle hayat gibi
her biri kapalı, iki "kara kutu"
ötekinin, şifresini saklar her biri
bu bilmece işte, kaçırın uykumu.
***

"eğer"ler "ama"lar
siyasi krizlerin nedeni
güçlüden yana dırlar
Evren "yasası" gibi.
***

CHP, 'İzmir kalesi düşmez' diye
Seçim öncesi, haykırıyordu
Tepeden bakıyordu, kuşatan beye
Şimdi kale komutanı, unuttu uykuyu.
***

CHP, '80"lerde başlayan
Kooperatif inşaatı gibi...
ayrılmıyor umudunu bağlayan
hortum gibi yutuyor emekleri.

Mehmet Halil

Dörtlükler 18

Gül ki güller açılsın
Pembe yanaklarında
Her an ben olayım
gülen dudaklarında.

Sen sarı bir topraksın
Ben acı bir tohum
Kucakla beni
İç yudum yudum

Bana hayat verdi
Senden gelen bir soluk
Beslendi çiçek gibi
Yüreğimde mutluluk

Babam nasihat ederdi bana
"ağzında ekmekle konuşma"
Şimdi sen varsın dudaklarımda
Şakin beni konuşturma.

Bereketli toprağım
Severmiş devşireni
Yazı da öyle canım
Musluk sanma kalemi

Mehmet Halil

Dörtlükler 19

Toprak olsan istemem
Olmam en güzel yeri
Ben bataklık olurum
Besleyen Nilüferi

Yalnızlıktan kaçtım
Sana sarıldım gece
Bir öpmeye başladım
Dudakların bilmece.

Her şeye doyarım da
Tatlı bana yetmez
Sen varsın önümde
Bal ile pekmez.

Şu gibisin bir yudum
İçtim doya doya
Seninle sarhoş oldum
Düştüm kollarına

Mehmet Halil

Dörtlükler 20

seninle açtım gözlerimi
sevgilim sözünü duydum
bir güzel ninni gibi
yine seninle, uyudum.

Sabah oldu çiçeğim
Seni uyandırırım
Eğilip dudağına
Öpücük kondurayım.

Esintilerin bana dokundukça
Bir canlılık geliyor ruhuma
Başka köprü yok aramızda
Tuşla hayatım! sen tuşla.

Kompleks yapma hayatım
Bu senin yaptığın,
Var olma hırsıyla,
Yok olmaya yatırım.

Zaman sonsuz, ömür ise kısa
Hayat zaman içinde minik bir nokta
zamanı kullanırız da kırpa kırpa
Sıra hayata gelince harcarız uluorta

Mehmet Halil

Dörtlükler 21

Su içer gibi, arzuyla içtim acıları
Yıllarca bir depo gibi biriktirdim
Beni yiyip bitiren sancılara
Şimdi ortak gelmiş sevgilim.

Hamsi gibi karaya vurdu aşkım
Geldi, kurtardı beni balıkçım
Şimdi yemeye hazırlanıyor
Ben yenmeye hazırım.

Bir kuşları severim,
Bir de Nilüferleri.
Büyük aşklarım benim
Bataklık adresleri.

Mehmet Halil

Dörtlükler 22

Havaya zehrin tohumunu ek
Yukarıya, sürükle! Sürükle!
Zehir değil de sanki ekmek
Durmadan körükle! Körükle!
***

Kimi yoksulluğu ezberlemiş,
Zenginliği ezberlemiş kimi,
Hayat şikayetle sürüp gitmiş
Bozmamış, hiç kimse ezberini.
***

Uçacaktı uçmasına bu Şahin
Organları parça parça söküldü
Kanatları emanettir devletin
Şahin iken, serçe oldu küçüldü.
***

İçinde et ve baharatla sucuğu
Bayılırsın tadına ve kokusuna,
Emek vermeden, yersin boku,
Dış görünüşüne hiç aldanma.

Mehmet Halil

Dörtlükler 4

“Laf la peynir gemisi yürümez”
Bizde, gemi ile laf yürütüz.
İş yapana fırsat verilmez,
Laf üreteni güldürürüz.
*

İyi ki Karadanız’li, şirket müdürümüz
Elliye alıp, otuza satıyoruz.
Onlar aptal aptal yüzümüze bakarken,
Biz sürümden kazanıyoruz.
*

İnsan öldürmeye ayrılan para ile,
İnsan öldürmeye ayrılan para
Ters orantılı artar birbirine
Katiller gelince iktidara.
*

“Kişi kendi gibi görür başkalarını”
Ayıplarını, halk muhalefetine yüklüyor.
Trabzonda, forma giydirilmiş kıtalarını
Halk muhalefetine karşı kışkırtıyor.

Mehmet Halil

Dörtlükler 5

İdeolojiyi, don gibi giyenler,
Sıkıştıkları yerde çıkarıverirler.
Yenilik anlayışlarına göre,
Sık sık değiştirirler.
*

Mısır piramitleri gibi,
Sistemin örgütlenmesi,
En geniş taban, en altta,
Zenginler, piramitin tepesi.
*

Çifte standart insan,
aradığını bulur baktığında.
Fili göremez çoğu zaman,
Pireyi görür sırtında.
*

Mehmet Halil

Dörtlükler 6

Ne kadar haklı sayın bakan
Maddiyat yakışmaz öğretmene
Onun için bütün bütçeler,
Ayrılır zenginlere ve,..nelere.

*

Çok etkili, bir zatı muhterem
"bindirilmiş kıtalar" dedi
Zikri gibi olacak, fikri de elbet
Karadeniz'de bir ordu giydirdi.

*

Ambalajda Cumhuriyet,
İçindeki şeriat ve arapça
Hep takiye, hep ard niyet
Cesur olamıyorlar bir parça...

*

Avrupa mı Arabistan mı?
Güçlünün iktidarsın artık
Güçlü devlete yakışır mı?
Okul önlükleriyle soytarılık.

*

AKP anketlerinden AKP çıktı
Hem suçlu hem hakim olunur bizde
Bizi hep bizden başkası yaktı,
Temizlenir, çürük çıkarsa içimizde.

Mehmet Halil

Dörtlükler 7

hepimizin kıcı, üretimde aynı
aynı kıcımızdan çıkan bok.
beyinlerimiz farklı farklı,
kiminin beyni kirli kıcıdan çok.

Öyle hayvansever ki, hayvansever
Dolabında renk renk elbiseler
Çıplak insanlara vermez,
Kumaşsız kalmasın diye fareler.

Başım kel olsa ne yazar,
Hayallerim kel olmasın.
Rengim solsa ne yazar,
Umutlarım solmasın.

Mehmet Halil

Dörtlükler 8

Öyle derin atılmış ki devletin temeli...
- tek övüncümüz bu oluyor-
Hırsızlık ve yolsuzluk çetelerini!
Tırtıllı araçlar bile oynatamıyor,
***

İş ve maaş vermek işlerine gelmez
Sadaka ve bahşış öderler kat kat.
Sanki çalışan kimse hakkını bilmez
hak vermez, verir sadaka ve zekat.
onur ticaretinde vergi ödenmez.

Mehmet Halil

Dörtlükler 9

Denizden bakınca şehir parlak
Şehirden bakınca deniz parlak
Uzaktakiler neden cezb'ediyor?
Neden solduruyor içinde olmak.
***

Şiirimden yaralanan biri
çirkin mesaj çekmiş özelime
Kel olmayan alınmaz kel sözünden
Sözler taş gibi düşüyorsa hedefine
Bilin ki boşuna söylenmediğinden.
***

Açlar sonsuza kadar yürütülür
Yürüdükçe umutları da büyür
Umut kapısı kapanırsa önünde,
Boşalır emniyet supabından küfür.

Mehmet Halil

Dua / düz yazı

Çukuru tepeye borçluyuz, çukur olmadan tepe, tepe olmadan çukur olmaz. Geceyi gündüze borçluyuz, gece olmadan gündüz, gündüz olmadan gece olmaz. Beyazı siyaha borçluyuz, siyah olmadan beyaz, beyaz olmadan siyah olmaz. Velhasıl her şeyi kendi zittina borçluyuz. Zıttı olmayan hiç bir şey olmaz.

Varlıkları var eden karşıtlarıdır.

Var olan her şeyi yokluğa borçluyuz. Yok olan her şeyi tarif etmek, tanımlamak imkansız. Evren var olduğuna göre, öyle büyük bir yokluğa borçluyuz ki evrenin varlığını, tarifi imkansız, tanımı imansız bir yokluk. Yokluğun yalnız adını koyabildik. Tanrı. Tanrı yok olduğu için; Evren var, biz varız. Varlığımızı o yokluğa borçluyuz. O yok olmasaydı biz yok olurduk. Yoklarımızı gidermek için, yokluğa açtık avuçlarımızı, Yokluğunla bin yaşa Tanrım.

Mehmet Halil

Dudaklar

süslü kadınlar bilir kıymetini
onlar bakar en çok dudaklara
bir güzel boyar kırmızıya rengini
yapıştırırlar kuşe kağıdına.

Bir Napolyon dudağı ise,
Para çıkar arasından, tek tek.
Dudak düşünüre ait ise,
Düşünmek düşünmek düşünmek.

Asker dudağı sürekli asık
Kuruyup çatlar, soğukta ve güneşte
Bürokratların yarı açık
Hazırdır her an, fırçaya ve rüşvete.

Dudakları devamlı sarı.
İşçiler ve köylüler tüketir sanki tütünü,
Çocukları, yan bakışlarla izler,
Görmek için, babalarının güldüğünü.

Dudaklar bir değil çeşit çeşit
Çok farklı işlevler görürler ama,
Görünüşte hepsi eşit.
Tabi değinmezsek argolara.

Aynı dudaktan girip çıkan da değişir,
Birinden girip, diğerinden çıkan da...
Acele eden iyi girip kötü çıkıyor,
Sabırlı olan, kötü girip iyi çıkıyor
Dudaklar insanı ele veriyor.

Mehmet Halil

Durak sohbetleri

Otobüs sırasında, uzadıkça uzadı kuyruk
Sıcak güneşin altında, ayakta uyuyorduk
Rüyadan sıçrar gibi konuşmaya başladı biri
'Hani bu günlerde metro devreye girecekti? '
Hemen arkasından okkalı bir cevap geldi

- Oyları hükümete verseydiniz çoktan girerdi
- görüyorsun adamlar İstanbul'da nasıl bitirdi
- Yani diyorsun ki şantajcılara verelim oyları
- Vermezsen işte böyle sürünürsün sende dayı...
- demek öyle ha, her anamızı şey edene baba diyelim...
- başka çare var mı, her gelen aynı şeyi yapıyor!
- baştakinden bile daha mantıklı savunma görmedim
- vatandaş hiyerarşiyi ekrandan takip ediyor-

Geriye dönüp bir şeyler söylemek istedi ama
Havvai fişek gibi geldi arka arkaya salvolar
Bir başka dalga, bir başka renk havada...
Kirlenen her nesneye, doğal bir muhalefet var.

- Ahhh! Bir adresin, bir kimliğin olmalı muhakkak
- Bir babamız olsun da, kim ve nasıl olursa olsun!
- Piç olmaktan daha iyi, şimdi oro... çocuğu olmak
- Hizmet sektörü hazır, yeter ki bir baban bulunsun...

Barutu bitti bizim, güce tapan vatandaşın
Her zaman kimseden ses çıkmazdı da...
O nedenle çok akıllı sanıyordu kendini,
Bu gün, o da şaşırdı ezberi bozulunca...
Neyse ki şoför geldi, Allah yetişti imdadına.

Mehmet Halil

Duygular

Bazen usta bir k r k n n elinde
Kabarıp gidersiniz, ilkbahar seli gibi
 n nde süpürüp götürerek nice  i ekleri.

Bezen kabarıp toprak gibi
Bağrında büyütür nice güzellikleri
Halı gibi serer önümüze bin bir çeşit renkleri.

Bazen kireç gibi taşlaşır kendi kendine
Zarar veremez dünya güzelliklerine
Gündüz bile kendini karanlıkta bulursun
Bir bardak su ile toz duman olursun.

Ne duygusuz oluyor
Ne de uslanıyor duygular
Duyguların eseri içimdeki
Yaz, kış ve baharlar.

Mehmet Halil

Düşman kardeşler!

Sınır ayırmak için değil, ayrılış anı
Gömleğin iki yakasında o fermuarı
Aç kapa, aç kapa, aç kapa, aç kapa
Aç kapa ki, ihtiyaç duy, su gibi silaha

Deniz karayı sınır çizdi, kara denizi
Ölüm hayatı sınır çizdi, hayat ölümü
Hangi sınıra kazık çaktık ey asker seni
Sınırdaki bir insan, ne güzel iş bölümü.

İnsanın iş yapma kapasitesinin sınırı
Nöbette eline geçirdiği silahla ölçülü
Şeytan üçgeninde bir ülkenin insanları
Ölüp, öldürmekle kazanmış o ününü.

İyi öğrenmiş dolara döndürme ayarını
Dolara endekslenmiş enerjisinin tümü
Dolar demek, silah demek, silah, dolar.
Paranın iki yüzü gibi ayrılmaz bunlar.

Mehmet Halil

Düştü gözümden

peşin yazmış alnıma yazıyı
Değil miyim ki suçluyum ben
Elmayı yiyen ilk insandan dolayı
Suçluyum, bilmediğim eylemlerden.
Bu yazıyı yazan, düştü gözümden.

yine onun yazısına güvenenler
kendine hak görüp, yargısız infazları
bir bir, toplu toplu, insan öldürttüler.
büyüklüğü, adaletle ölçülür bildiğimden,
adaletsizliği ilk kuran, işte bu yüzden
göz yaşlarıyla, düştü gözümden.

Mehmet Halil

Düşünceler üzerine deneme... / düz yazı

Tembel insan kendini yormak istemez, her zaman hazır konmak ister. düşünce alanında da aynı, arzu, şehvet, duygular, içki, eğlence daha çok ilgisini çektiği için, aklını, zekasını da yormaz. Bu nedenle, daha çok, aklına yatan, işine gelen hazır düşünceleri, onları araştırmadan kabullenir, bu kabullenme, internetteki piksel sayısını, hayattaki tekrar sayısıyla eşitlersek, (ona çok benzer) zaman geçtikçe, tekrarı arttıkça veya yüksek sesle söylendikçe onların kafasında daha netleşmiş olur. Daha belirginleşmiş olur. artık ondan başkasını görmez. Örnekleri: ikiyüzyıldır bu kadar insan buna inandığına göre, ben onlardan daha iyi mi düşüneceğim... Bunun fiyatı bu kadar yüksek olduğuna göre, vardır bir hikmeti, neden kaçırayım? Bu kadar insan bunun peşinden gidiyorsa boşuna değildir, ben neden üç beş kişinin temsil ettiği guruba gireyim... Kaç yüz yıllık devlet, en bilgili adamlar başında olduğuna göre neden devletin başındakiler doğru olmayacakmış? Bu kadar yüzyıl kadın için şeytan denilmişse, bu boşuna değildir. Hele tanrıların kitabı da böyle yorumlandıktan sonra, var düşün ötesini... Bunun ardında tabi ki... içgüdüsel olarak güce tapınç da vardır... Her zayıf insan aklını iyi kullanamazsa ki, zayıflığın en büyük sebebi de zaten budur, mutlaka kendinde olmayan, kendinde eksik hissettiği yanlarını başkasında görünce hayranlık duyar. O gücün karşısında erir. Çoğu zaman onun ekseni etrafında dönüp durur. Bütün çektiği sıkıntılara, yediği sopalara rağmen kocasının kulu kölesi olan kadınlar gibi... İşverenin bütün baskılarına rağmen onun ispiyoncusu olan işçiler gibi... Emperyalizmin bütün sömürsüne karşın, onsuz adım atmayan bazı devletler gibi... daha da uzatılabilir.

Ayrıca yine kolaycı insanların, ne kadar okumuş olursa olsun, işlerini iyi yapma uğruna, bol para kazanma, rahat yaşama kavuşmak için, toplumu aldatmada, zenginden yana tavır alması gibi...

Bunar kökten çözülmeyi bekleyen sorunlar. Kökten çözüm, kolay iş değil. Çözüm için radikal bir harekete geçildiğinde, çoğu yenilikçi, devrimci geçinenler bakarsın hemen karşı tarafa geçivermiş. Çünkü iş yapmak konuşmaktan çok farklıdır. Şansı açılmış, karşı taraftan iyi bir teklif almıştır. İletişim kurumlarında, kitleleri kandırmak için güvenilir insanlar daha çok prim yapmaya başlamıştır.

Yeni yapılmak için eskinin yıkılması gerekir. Yıkıma gelince, çok insanın rahatı kaçar, şöyle veya böyle, o yıkımdan korkar, o yüzden, yıkıma başlamadan önce yeninin somutlanması, belli ölçüde göz önüne çıkarılması gerekir. O yüzden denir ya 'yeni tanrılar çıkmadan eskileri yıkamazsın' diye...

Güçlü ve zayıf arasındaki hiyerarşide en altta çocuklar ve kadınlar kalmaktadır. O yüzden değilmi ki ikiyüzlüce, en fazla kullandığımız, en fazla çalıştırdığımız kadına en çok sevdiğimizi söyleriz. Ama hakka gelince kadının doğru dürüst hakkı bile yoktur. En çok çocuklar istismar edilir, büyükbaşlar nereye gitseler çocukları kucaklarına alıp poz verirler, dalkavuklar da resimlerini çeker ve yayınlayıp övgüler düzerler. Ama çiraklıkta en çok çocuklar ezilir, savaşlarda en çok çocuklar ölür, açlıktan en çok yine çocuklar ölür. en çok sopayı çocuklar yer.. ves..

Hiyerarşide onlardan sonra işçiler ve köylüler gelir. Onlarda kendi aralarındaki tali ilişkileri yüzünden birbirini harcamaktan geri kalmazlar. hiyerarşideki bir üstlerinden gördükleri baskının acısını kendilerinden zayıf olan karılarından veya çocuklarından çıkarırlar. Ya da köylüler hayvanlarından da bu öfkeyi çıkarabilir. Ara yerde olmanın bu kadarlık 'avantajıdır' bu.

Ardından gelen küçük esnaf, bütün gün hapsoldüğü işyerinde, kendi sorunlarından başkasını görecektir durumda değildir.

İşte bu alt tabakalar kendi aralarındaki küçük ilişkilerin arasında boğulmuş giderken, kendi arasında kavgalarla, kendi üstlerindeki, kendi cebindeki elini görmez. Gözlerine çekilen perdeyi görmez, ya da gözleri hiç açılmamıştır, öyle bir

perdeye de ihtiyaç duyulmamıştır.

İşte bu basit nedenler, basit olmayan çok ciddi sonuçları doğurmuş ve beslemiştir. Bu nedenle en zenginlerin sayısı günden güne azalmış, güçleri de günden güne artmıştır. En zayıfların ise sayısı günden güne artmış, gelirleri ise günden güne azalmıştır. Bu gün en zengin %20 ile en zayıf %20 arasındaki fark 250 katlara çıkmışsa bundandır. Güçlü gücünden %3 ayırdığı zaman fakirler için mükemmel at gözlükleri kullanabilmekte ve bu güçlerinin ve düzenlerinin sürdürülmesini sağlayabilmektedirler. TV'lerdeki diziler, Mafyaların eline düşen, spor etkinlikleri, seks panayırıları, tüketim pazarları...

Fakirler ise, onların dayattığı eğitim sistemine sanat ve kültürlere, alıştırmış, farklı kültürlerin ise, onların yanında samanlıkta iğne misali kaybolup gitmesi, gerçeklerin inanılmaz derecede yok sayıldığı bu günkü ortamı yaratmıştır.

Ama her şeye karşın bir gerçek, birçok yalanı bir anda silip atacak kadar güçlüdür. Rahata düşkün olanlar için bu gerçekler her ne kadar acıtıcı olsa bile, geleceğimiz ve çocuklarımız torunlarımız için korunması kaçınılmazdır.

Sayısal olarak çok olan ama ekonomik olarak zayıf olan, kesimin sayısından gelen güçlerini birleştirerek ve üretimdeki önemli fonsiyonlarından gelen güçlerini (Her ne kadar bazı akli evveller gelişen tennoloji ile bunun yok olduğunu satsalar bile bu hala geçerli bir güçtür) çok iyi değerlendirip, çarkı kendi lehlerine çevirebilecek güce sahiptirler. Ancak bunun farkında olan egemen güçler, bu birleşmeye karşı bütün güçlerini kullanmaktalar. İşte bilime değil de metafiziğe olan saptırmalar, geçmişten beri süregelen gelenekler ve bu geleneklere dayanarak alt kesim arasında keskinleştirilen bölünmeler. Buna benzer sürtüşmelerle gelişen ilişkilerin zayıflatılması, güvensizlikler. Güce tapınç, suni ayrılıklar... vs...

Mücadelenin ana hatları bu yapılanmadaki zayıflıkları gidermek doğrultusunda olmalı ve hemen yanlış gördüğümüz birini, aşağılayıp karşıya almak yerine yanlışın nerede olduğunu gösterip ikna etmeden yana bilincimizi kullanmalıyız.

Şu kesin ki bu yapılanma için insan aldanmamış olsa, mutlaka kendi çıkarının doğrultusunda tavır alacaktır. Bu gün bir kilo nohuta oy verenin, yarın cebinden, bunu on katıyla alacaklarını anlatabilsek, buna ikna olsa, hiç oyunu verir mi? İşte bize de burada kavga etmeden birbirimizi iyi anlayıp, anlatıp, geleceğin temellerini oluşturacak birliktelikleri oluşturmak düşünüyor.

Bu birlikteliklerin, bilime dayalı, özverili, sabırlı kadrolardan (doğru insanlardan) oluşan bir üst kurulu...

Doğru insanların doğru kalabilmeleri için, doğru kadrolar tarafından denetlenmesi ve bu denetimden çıkan doğru ve radikal hareketlerin, umutsuz toplumlara güven vermesine şiddetle ihtiyaç vardır.

Yapmamız gereken bıkmadan usanmadan bu doğrultuda çabalamaktır.

Bu gün 'nasıl olsa sırtımızda yumurta küfesi yok, ben de istediğim gibi davranırım'' diye düşünürsek, hiçbir zaman sırtımıza yumurta küfesini alamayız. Hepinize sevgiler.

Mehmet Halil

Düşünüyorum (mu?)

Başımı avuçlarımın arasına almış düşünüyorum. Düşünmek yetmiyor, insanın da görmesi gerekiyor düşüncelerinin zenginleşmesi için. Hayatın karmaşası içinde, sorunlara doğru çözüm bulabilmenin, ne kadar çok şey görmesi gerektiği, ne kadar çok istihbarata ihtiyacı olduğu çok açık...

Brett'in, parti şiiri geliyor aklıma, oradaki binlerce göz... Yine düşünüyorum. Brett, Bret olduğu için şiirini asıyoruz, okutmak istiyoruz. Okuyoruz da... Ama Bret'i gerçekten anlayabiliyoruz mu? Yoksa şiirin içindeki gözlerin içine yapmak mı istiyoruz?

Çocukluğumuzda, kışın soba başında en güzel eğlencemiz kedilerimizdi. Bir yün parçasını, bir yumağı önünde dolaştırırdır. Bütün gün tembel tembel yatan kedimiz kalkar başlardı onunla oynamaya, bizde mutlu olurduk...

Hırsız eve girmek için kapıdaki bekçi köpeğine bir kemik atar, o, oyalanırken hırsız işini bitirir.

Bir referandum geldi gündeme binlerce göz tek tek ona kilitlendi. Medya şimdilerde Pavlov'un rolünü oynuyor. Zaman zaman kamuoyuna bir gündem sürüyor, bütün gözler, kulaklar oraya dönüyor.

Kitabı Mukaddese'ye inananlardan farkımız ne? Herkesin kendine göre bir kitabı var. O kitaptakileri doğrulamak için araştırma yapıyor. Bu nedenle de sınıf mücadelesi tarihimizde

Özeleştiriyi diye bir şey yok. Çünkü bizde yanlış olmaz.

Pire için yargan yakarız. Bütün devrimciliğimiz bu... Sanki bizim ses tonumuza göre anayasanın maddeleri değişecek... Binlerce göz o piredede...

Ama diğer tarafta, doğuda olanları, cezaevlerinde olanları, dünyada olanları izleyecek göz yok.

Çünkü herkesin iki gözü var o da gündemde olanı görmeye çalışıyor... Görmeye çalışmak bile fazla söz... Oradan kendine kaç damla kan alabileceğinin hesabını yapıyor...

Bir kısmı Kürt sorununa destek amaçlı BOYKOT veya HAYIR vereceklerini söylüyor. Kürt sorununa dışardan bakım aferin, demekle, politikalarını alkışlamakla mı destekleyecekler?

Kürt sorununun geniş kitlelere ihtiyacı yok mu? Bu da Türk sosyalistlerinin birliğini sağlamaktan geçmez mi? Eğer bu yapılmıyorsa niyet ne?

Görülen o ki, kimse bu konularda ciddi değil. İşin aslı kendi küçük birimlerine birkaç damla

kan alabilmek.

İnsan bir kere kendisini beğenmeye başladı mı kimseyi beğenemiyor. Her alanda mücadelesi de kendinin reklamını yapmaktan ileri gidemiyor.

Emperyalizme karşı gibi görülmek yetmiyor. Özünde onun kültürüyle yoğrulmuşuz. Her birimiz birer Rambo olmaya çalışıyoruz.

Oysa binlerce göz olabilsek Brett'in dediği gibi, her birimize düşen rol azalacak, ya da aynı güçle daha fazla kazanım elde edeceğiz. Ama Rambo rolünü alacaklara fırsat kalmayacak.

Oysa bütün kitaplar, emperyalizmin şirketleşerek özneleri nasıl kaybettiğini, hedeflerin nasıl şaşırtıldığını anlatıp durur... Hedefi beli olan kişi okuduğu zaman orada kendine yarayan bilgileri hemen beynine kazır. Bizim hedefimizi kim biliyor. Ustalar gösterdiği için belki tek yol devrim denilebilir. Bu defa yolları ayırarak hedefler şaşar...

Velhasıl hedefin büyüklüğünü ve o büyüklüğe karşı koyacak büyüklüğün gerektiğini kimse görmek istemez.

Ayıya oynamayı nasıl öğretirler biliyor musunuz? Tef çalarak kızgın sac üstüne çıkarırlar...

Yavru ayı böyle büyüdüğü için bir müddet sonra tef sesini duyar duymaz oynamaya başlar.

Başım ellerimin arasında, aramızda ne fark var diye düşünüyorum. Evet bütün gözler

üzerimizde ama bakanlar bize gülüyorlar. Biz rollerimize o kadar alışmışız ki, hiçbir şeyin farkında bile değiliz...
Ya da farkındayız da kendimiz böyle mutlu oluyoruz... Çevremizin mutluluğuna bile ihtiyacımız yok...
"İmkansızı isteyen hiç bir şey istemiyor demektir! "

Mehmet Halil

Düzelme

ipleri gerilmeden
hangi uçurtma yükselebilir?
iki güç arasında ip
gerildikçe düzelir.

Mehmet Halil

Düzenbaz

Kar gibi yağmak düzenbazın işi
Kapatacak yaptıkları pislikleri
Kendini bembeyaz gösterecek
Kararsa da başkalarının içi,
Her an kendine övgüler düzecek

Gürültüyle gerçekleştirir yalanları
Meydan okur düzenbazlığın ustaları
Önemsemez küçük gördüğü insanları
Büyük yargıca bırakır büyük davaları,
Bilir ki bu dünyada bozulur fiyakası.

Mehmet Halil

Edebiyat pazarı

En pahalı arabalar verilince hıyarların altına önüne gelen soyunmaya başladı hıyar olmaya bol gübre, bol su, 26 derece ve ışıklı ortamda özenle yetiştirilir hıyar serada, üç- dört ayda...

benim neyim eksik ki dedim, bakıp hıyarlara üç dört yazı yazar, bende binerim bu arabaya iki ayak, iki el, iki göz, bir burun, bir ağızla hiç fark göremedim aramda diğer hıyarlarla.

Yazıyorum! , yazıyorum! , ama okuyan yok Oysa kalem sokulmalıymış bacak arasına Ama ben tuşlara basıyorum, tık tok, tık tok Kimine çok yazdığı için veriliyormuş, ama,

Bir yerde ama varsa, ardından geleni sorma Bu kalem, kuyruk gibi de sallanıyormuş elde, kurşun gibi de kullanılıyor, bu yazı yerine göre o yüzden, 'yazma! 'sın diye para verirler kimine.

Ama ben, inter-net-serada yetişen bir hıyarım Evelahlah bol gübre atılır üstüme ve bir ayda Alır rüzgarı arkama, dizi dizi yazılar sıralarım Bir de sopa aldım mı elime, cennetten çıkma.

şükür aramızda, liberal olan hıyarlar da var. Alışkanlık yapmış paranın yokluğu piyasada Bir sen oku benim yazımı, bir ben diyorlar Böylece kimseyi de sopayla korkutmuyorlar.

Bağdat'ın cennet bahçeleri halt etmiş yanımızda Bizde neler neler yetişiyor, bir bakın şu seralara Utanacak da, parmak ısıracak, Hasan Sabbah da Senden adam olmaz diye, sırtını dönecek Hayam'a.

Mehmet Halil

Eğilme sanatı

Kim demiş, "ağaç yaş iken eğilir! " diye
Millet, devletin başına ne yaşlılar seçmiş,
Seçtiklerimiz sağlam, eğilmez diye,
Yanlarında gençler çırak, tıfıl, süt bebe...
O kuru dediklerimiz, simit gibi eğilmiş.
İlaç etmiş milletini yabancı midelere.

Neler borçlu değiliz ki şu teknolojiye
Kök hücreden başlarlar tedaviye
İlik nakli yanında hediye,
Kavuşurlar yepyeni iskelete,
Bir taraf ışık, bir taraf dersane
Elemanlar hazır, her türlü öğretmeye.

"Hayat hem okul, hem öğretmendir! "
Devlet de devletliye, hayat okuludur.
Öğrendikleri; diştten, düşten çarpma,
Oraya masum seçilen niceleri kudurur
Dört dörtlük devletli olurlar beş yılda,
Öyle ki! "Çarığı ters giydirebilirler şeytana"

İncelirler ince işlerin peşinde,
İmzaları eğilir, girer her türlü şekle,
Vicdan yok! Her türlü dayanak belge,
Belgeler kirli ellerde, gizli gözlerde,
İz bırakmazlar, karıncayı ederler de.
Eğilmek bir sanattır, devletlinin dilinde.

Mehmet Halil

Eğitim

eğitim bir silahtır, hedef aydınlık,
öğretmen namludur, görevi kılavuzluk,
öğrencinin, görevi hedefe ulaşmak,
çekirdekle namlu, ne kadar uyumlu,
o kadar kolay olur hedefi vurmak.

silahsız değiliz, iyi güzel de,
bir soru var kafamda, çözümediğim,
acaba silahlar, kimin elinde?
Niye bakımsız, umudum, sevdiğim.
Hedefler mi birbirine karıştı ne?
Ben aydınlık istedim, ölüm istemedim.

Mehmet Halil

Eğri ivi

Bağlı olacaksın işine...
Pasolini'nin dediği gibi,
" sürekli varacaksın çiviye "

sermayenin çivisi, dik durur.
Çakar, boş kafalara kendini,
cam ekrandan, sürekli vurur.

sen, adalet istersin ama,
Adaletin (S) olmuş, duruşu.
Vursan da boşuna, vurmasan da,

eğri çivilerle iş bitmez,
ivileri değiştir, yoksa!
eki iner kendi parmağına.

Mehmet Halil

Erkek egemenlik

Taaaa! Avcılığa dayanır kökleri
İyi atıcı bil ki; her atışta vurur son ikiyi
"Karım! " diye diye karısını tepeledi
"Demokratım! " diye diye demokrasiyi
"Sağlık! " diye diye sağlığı tepeledi
Yaşasın egemen Türk erkeği.

Düşman, diye diye,
Düşmanı büyüttü içinde
Dostluğa, kadına yer yok, sinede
Egemenlik kayıtsız şartsız erkeğin
"Aşkta ve sevgide..."
Nasıl bir şeyse...
Tadını çıkarır köleliğin,
Gücü yetmediği yerde...

Mehmet Halil

Ermeni Sorunu

1977 bir mayıs katliamı
Sivas madımak katliamı
Bahçelievler katliamı
Kahramanmaraş katliamı
Doğuda dizi, dizi katliamlar
Bir bir aydınların katliamı
Dahası... dahası... dahası var.
Faili bulunmayan cinayetler.
Bunların failini arayan var mı?

Ermeni katliamı yok diyorlar,
Dünkü cinayetler unutulmuş beyler.
Yüzyıl öncesi unutulmaz mı?
Bu,
Ne duygulardan, ne düşüncelerden,
Bunu sessizliği, taaa derinlerden.
Arkasını görülebilir mi?
Önündeki,
koca koca dağları göremeyen.

Mehmet Halil

Eski hamam eski tas, kuran kursuna devam arkadaş... bilim senin neyine?

Her cümleye başlarken, önünde
Gerçekten de!
Gardını alıyor bu kelimeyle
Demek ki kendi de emin değil,
İnanmıyor kendi söylediklerine.

İnsanların yöneticilerine,
Saygı, içinden gelmiyor mu?
saygıyı hak etmediklerinde,
Sayın demek mecbur oldu.

yemin etmemek yüce kürsüde
Kitaba el basıp, namus üstüne
zamanın en büyük skandalıydı
Hırsızlık yapmak sa sıradanlaştı.

Poz verirken ekranlara
Çocuklar süslü kucaklarda
Çocuklar için bayram da yapılıyor
Ama kırk bin çocuk sokakta
Rakam veremiyoruz kayıplara
Yetiştirme yurtlarında,
Tacizler, tecavüzler de caba.

Neden hep krizlerden önce
Ekonomide iyi durum mesajları
Etkiye karşı tepkime
Yönetenlerin içgüdüsel yasaları
Ne zaman geçeceğiz bilime?

Bilim, kaldırım taşı özgürlüğe
Çoban istermi özgürlüğü
O zaman
Söz geçirebilir mi sürüye?

.

Mehmet Halil

Esnafın zom hali

Esnaf, kabuğunun içinden
dışarıya bakan,
bir deniz kabuklusu...
uzatmış başını dükkanın kapısından,
dışarıya bakıyor.
Önünden geçen her insanı,
alıcı gibi süzüyor...

Bir zamanlar,
çay içmeye, fırsat bulamamışlar.
Şimdi,
Şanki tatile çıkmış gibi...
Sıkıntıların, ruhsal bunalımı altında,
suratları asık.
Bir türlü gelmek bilmeyen,
"tünelin ucundaki ışığı" bekliyor.
ve daha ne olduğunu anlayamadığı
kendi kasabı
küreselleşmeden medet umuyor.

Mehmet Halil

Eşęini dövemeyen...

Alın yazısı diyorlar.
Yazıya göre,
suç işliyorsan insan,
Neden ceza veriyorlar?
Yazıya göre ise, başarılar,
Neden terfi ediyorlar?

Din hocaları,
öğretmen okulunu
Nasrettin Hoca'da mı okudu?
Neden, yazıyı yazanı değil de,
kara tahtayı dövüyorlar?

Mehmet Halil

Et = yeşil gözlü koyun – Yeşil gözlü koyun = et

Köyde doğdum, köyde geçti çocukluğum
İneğimiz, koyunumuz, tavuklarımız vardı.
Yumurtasını, sütünü yer, yününden kazak örerdı annem
Fazlasını satar, parasıyla bizi okula yollardı.

Kesime vermezdi annem hayvanları
Kendi gibi kollardı onların canlarını
Annem bizi, et almaya kasaba gönderirdi.
Kendi büyüttükleriyle arkadaş gibiydi,
Onlarla konuşur, zaman zaman ağlardı.

kimseye açamadığı sırlarını, onlara açardı.
Biz okurken harçlığımız onlardan çıkardı
Paraya sıkışınca annem, birini satardı.
Damızlık olacak diye de, şart koşardı.

Annemi inandırmak ve ucuza kapatmak için,
Kasap, başkasına aldırırımış bizim hayvanları
Duymuş anam bunu, bir fitnenin ağzından
borcum kapandı diye, sevinemedi, kahrından

babam da o gün et getirdi eve, et, koyun eti
rutin işleri arasında pişirdi onu annem
koca sahanda, koydu önümüze,
ne zaman iş bitti offff.. çekti.
Sattığı koyun geldi gözlerinin önüne
Değişti bir hoş oldu, aniden annem.
kaçmıştı keyfi...çakır gözlerinde.

Sonra gözlerinden yaşlar boşandı
Biz ne olduğunu anlayamadık,
öylece kalakaldık.
Annem kalktı, ardından babam da kalktı.
Gece sessizliğine boğuldu ortalık...

O sessizlikte fısıltılar duyuluyordu
"kuzu tepsiden başını kaldırıp bana bakıyor,
Donuk, küskün gözlerinden yaşlar boşanıyor"
Diyordu, ve ardından hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

Bu konuda babam anneme neler söylemedi,
"bunlar, allahın kulları için, birer nimetiydi"
Annem, "ben onları çocuklarım gibi büyüttüm,
Ben, yamyam değilim" dedi. ve o günden sonra,
Bizim eve, bir daha, et girmede.

Mehmet Halil

Etki, tepki, yetki mafyası

Yasalar iki dudak arasından çıkarsa
Dönerse Anayasa yaz-boz tahtasına
Halk, seyirci kalırsa geniş tabanıyla
Bu gün olanların, hiç birine şaşırma

Hukuk göstermelik, kaba güç atakta
Yasa yapıyor, silahı alan koltuğuna
Yetki gaspı, mülk gaspı hep onlarda
Masumlar içerde, gaspçılar dışarıda!

Ardı arkası kesilmiyor bu oyunların
Koyun gibi güdülüyorsun ey halkım!
Hani nerede senin egemenlik hakkın?
Bitsin suskunluğun, bitsin bu yıkım,
Piyonları olma şu yaz-boz tahtasının.

Mehmet Halil

Evrenin oluşumunu... (masal)

Bir zamanlar bir kara nokta varmış, bu kara noktanın ortasında kara delik varmış, işsiz güçsüz birini, boş zamanında, bir merak sarmış, deliğe ağzını dayamış, üflemiş, üflemiş... ama, nafile! Hiçbir şey olmamış. Çünkü üfleyenin ağzı geniş, delik çok dar, işsiz güçsüz adamın aklına, düdükle üflemek gelmiş, taze ayva ağacının taze dallarından birini kesmiş, ucundaki kabuğu kesici bir aletle çizip kabuğu çıkarmış, ucunu biraz sivriltilmiş, düdüğü kara deliğe dayayıp öyle düdüklemiş... işte, ondan sonra, delikte bir patlama olmuş, patlamadan sonra deliğin arkası balon gibi şişmiş, balonun üstünde noktalar düşünün hele... o noktalar da eşit uzaklıkta uzaklaşmaz mı? Hem patlayan noktaya, hem de birbirine? İşte öyle... Evrende de gezegenler sürekli uzaklaşıyorlar birbirinden. Evren de bisiklet gibiymiş velhasıl... o durduğu zaman, her şey bitirmiş... İşte her şey o kara büzükle başlamış... "İlk bir" öyle meydana gelmiş... O "ilk bir"den sonra her şey kolaylaşmış... ondan sonra, "bir insan bir evrendir" denilmiş... bütün insanlar o "mutlak bir"i kendine örnek alarak çoğalmış...

İyi de, o ilk üfleyen nerden gelmiş?

Görüyorsunuz onun altı günde yarattığını, biz burada iki dakikada yarattık, yaratana da yaratana varmış... o da, insanmış...

Bir gün bir insan çıkmış, ben "evren"im demiş, bu toplum kendini aştı, dünyayı dolaştı, yaratana tanımaz oldu... Kendini "mutlak bir", "yani nedensiz neden" ya da osuruktan biri... Kendisi görülmeyecek, ama, kokusuyla havayı bozacak... Velhasıl bu düşüncelerle, "kendimi yeni baştan yaratacağım..." demiş... eline bir düdük almış, düdüğü tek üflemede "evreni yeni baştan kuracağım" derken, bu defa, arka deliği patlamış, geride bir sürü pislik bırakmış...

Şimdi yaşayan insanlar, o pisliği temizlemekle uğraşıyorlarmış...

O ise, bütün masal kahramanları gibi kaf dağına yaslanmış, yalnızlığıyla baş başa kalmış...

Yeni doğmuş çocuklar gibi, kendi bokuyla övünüyormuş...

Onlar uğraşa dursun... Biz bakalım eğlencemize...

İşte, diğer yarısı da böyle...

Uzanmış bekliyor kerevetinde...

Birileri temizlesin bu pislikleri diye...

Mehmet Halil

Eylül ihaneti

12 Eylül'ün yıldönümünde başladığım bu çalışmayı ancak bitirebildim. Gecikmeli olarak yayınlıyorum.

EYLÜL İHANETİ

Eylül fırtınasının 26.cı yıldönümünde
Kapanmıyor yine! , fermuar önümde.

Hiç kimse kabul etmiyor, peçete gibi kullanıldığını
Tıkamışlar " bizim çocuklar başardı" sözlerine kulaklarını
Ülkeyi kurtardık diye övündüler, övünüyorlar ama
Kurtardıkları bir tek kendilerinin ve analarının.mı
Stratejik bölgedeyiz diye, kasılıp, giriyorlar havaya,
ülkenin her tarafına, ördürüp emperyalizmin ağını,
'hak' ediyorlar, jandarmalık üslenip, komisyonlarını.

Terazinin bir tarafında demir,
diğer tarafta üstünde yıldızları olan pamuk
Akıl olmayınca bir tarafta,
denge sağlansın diye, yıldızlara boğulduk
Milyonlarca seyirciydik bizler,
karşılarında, korkuyla, acıyla bakıyorduk

Kaynak olmayınca, ezberlenmiş, derslerle çıkıyorlardı.
Ezberlerini, istiklal marşı gibi söyleyip kaçıyorlardı
Kolalı elbiseler onları dik tutuyordu ayakta
Ezber bitince eziliyorlar, büzülüyorlardı
Sıkışıp osurmaya bile korkuyorlardı
Onun için birbirlerinden ayıramıyorlardı

USA damgalı, roket sokup arkalarına
Girdiler dünyanın zengin generalleri arasına
Napolyon'dan almışlar derslerini, para, para, para.
Şimdi, bir onun adı kaldı küfürlü ağızlarda.
Birde Çankaya'dan düşüp, yuvarlanan Bodrum'a.

"Kartallar yüksekte uçar" dediler de
Her yüksekte uçan, kartal değildir demediler
Leş gibi gördüler, bitirdik sandılar bir gecede
Kayaya da, şahin gibi yüksekte uçarsın dediler
Şimdi onları kim tanıyor, hani, hangisi nerede?
Hepsi bir fare gibi sığındılar karanlık deliklere.

Milletin 'ben'liğini çıkarıp saktular yabancı 'ben'i
Kendilerini orada görüp, oraya saktular ülkemizi
Sınavlarda, sınıf geçti/kaldı diye not veren birisini
Ve onlar adına, boğdular, boğuyorlar kardeşlerini.
Düşmanlara dost diye, çıkarıp verdiler kemiğin iliğini
Hiç kimse bilmiyor, ne yaptığını, ne dediğini
Dinlere, mezheplere, ırklara böldüler milletimizi.

Halk seçiyor belediyeleri, yakındır demokrasiye

Bilemiyorum hangi belediye sınırları içinde
Bir 'büyük' adam zehirlenmiş, günün birinde
Mirasçıları, aç kalınca başladı kükremeye
'Niye sahiplenmiyorsunuz, bu başkanınızdı'' diye

Biz, ne kabuklu deniz ürünüyüz, ne de inciyiz.
Ne diyelim! Her içimizden çıkan kutsal olsaydı
Siz de çeyiz sandığında sakladınız bokunuzu
O aldı bizim lavım kanallarımızı, idrar torbalarımızı
Bok teknesi, bok yolunda gidermiş, bilirsiniz bunu

Kaç tutuklu, kaç işkence kaç intihar
Kaç kişi helikopterden atılanlar
Toplu mezarlarda çürüyen ve kaybolanlar
Yerinden yurdundan sürülenler
İşinden okulundan atılanlar
Kendi tahakkümlerini kurmak için
İbret olsun diye canına malına kıyılanlar.
'Plastik kaplar gibi yakılanlar''
'terörist yuvasından kurtulduk,
millete hayırlı olsun'' diye uluyanlar
Ve cezaeviydi bu yuvalar
Elleri ayakları bağlı yavrular.
Konuşurken ağızlarında kanlı çukulatalar
Saymakla biter mi bu suçlar... biter mi?
Böyle korkutularak kesildi milletin sesi
böyle kolaylaştırdılar hırsızlar, katiller işlerini.

Yas/kerlik eğitimi insanları aptallaştırır
Aklı ve mantığı söz geçiremez duygularına
Kadınların disiplini ve askeri eğitimi kıttır
Yönetim, geriden kadınlara, onun için verilir
Bu ülke ancak, seçkin papatyalarla yükselir.
İşte iktidar bizde böyle, kol gibi sivilleşir.

Heh! heh! he! , erkek egemen de böyle olur
Hırsız gece işe çıkar, kadınlar bile duymaz
Ağabeylerinin yanında kendi de çocuktur,
kendini değil, ülkeyi sünnet ettirir kurnaz.
Pilli savunma, milleti, işte böyle savunur.
asker dediğin, kendi kolunu, kafasını kırar da
son model, ithal malı, kafa ve kol takar arkaya.
Ve bunlarla devam eder sırtını kaşımaya.

işlerimizi ihale ettikler, yerli ve yabancı şahinlere
üretim ve finans kaynaklarımızın yüzde kırkı yabancı ellerde
ayıbınızı örtün diye, kırmızı, bez verdiler elimize
kendi ayıbımızı örtmeye çalışıyoruz geçmişle övünerek
burnumuz her gün daha çok saplanıyor pislige,
yabancılar yol gösteriyor bize halimize gülerek.
Ey halkım! daha ne kadar susacaksın böyle?
Sen sustukça son neferin de tükenecek

Artık dur diyelim bu ihanetlere,
Artık dur diyelim, cinayetlere.

Mehmet Halil

Ezberciler

sarılmışlar sarmaşık gibi ezberlerine
ezberleri olmasa düşüp serilecekler yere
ders verirler ezberleriyle,
ezberlerinin kaynağına bile...

sarmaşık yosunla,
ezberci kurgusuyla,
sarılırlar birbirine
saldırırlar hayata.

Mehmet Halil

Ezberlerimiz!

Eşime bir şey sormak gerekiyor,
Düşünmeden çeviriyorum numarayı,
Bir memur ev telefonumu soruyor,
Numarayı aramak zorunda kalıyor,
Bütün ceplerimi boşaltıyorum...

Cep telefonumu açarken düşünmüyorum
Tık! Tık! Tık! Tık! Parmaklarım basıyor
"Pin kabul edildi!" mesajını alıyorum...
Pin kodunu sorulduğunda, ağzım açık kalıyor.
Bilinçaltımın beni yönlendirdiğini anlıyorum.

Her zaman ezberlerimizle öğünebilir miyiz?
Atom enerjisi gibi düşüncelerimiz!
Zararları da faydaları kadar büyük!
Yollarımız patika olsa da,
Beyinlerimizi asfalta dönüştürdük.

Bilinçaltımız ve bilincimiz gibi yaşantımız
"Biri Marştan, biri Venüs'ten" farkında değiliz
Kolay değiştiremediğimiz şey bu kalıplarımız
Farklı dünyalarda birbirimizi anlayabilir miyiz?
Başka dünyaları da tanımalıyız!

Karmaşık olayların içinden sıyrılmak kolay değil
Bir şeyin içinden çıkmak için, içine girmek gerekir
İpek böceği gibi, etrafımıza ördüğümüz bu duvar
Öldürüyor yavaş yavaş, duvarı yıkmamız gerekir
Yoksa güvendiğimiz dağlara kurşun yağar...

Mehmet Halil

Faili mevcut

Dünya tersine döndü,
Yılanlar Ceylan'ı ezdi,
Büyütmediler küçüğü,
Cadılar sevmez ki güzelliği

Sürek avcıları,
Vurduğu ceylanla övünür,
Ceylanım benim! Vurulmuş!
Anası etrafında dövünür.

Bizim akbabalar,
Afrika'dakiler gibi değil
Ölmesini beklemiyor başında,
Gördüğü gibi bölüyor parçalara.

Daha, yerden yeni bitme
Ceylan'ım benim,
Kimse hesap sormuyor,
Çimleri ezdi diye, o fillere.

Alnında ne yazıyordu?
Tanrının dili Kürtçe mi?
Neydi katillerin korkusu?
Ceylan 'dağa çıkar' diye mi?

Ceylanım benim,
Çaldılar bir kere kapıyı
Ve kurşun çıktı, süt yerine,
Eteğe doldurdular her parçayı.

Kır çiçeğim benim,
Süslerken kırları,
Çok gördüler sana,
Küçük dünyanı.

Geleceğin borçlusu,
Geleceğin suçlusu
Ceylan'ım çocuksu
Yarım kaldı coşkusu.

Mehmet Halil

Fal

Papatyalar,
ne çok açmışlar
bu güzel günde
bütün sevgililer,
fal açabilsin diye...

nerede o eşki aşklar?
şimdi açılan fallar
içilen kahvelerden.
"nasıl bölüşülsün?"
Çeyizler ayrılırken.
diye...

Onun için papatya
Girmez metropole
Açılır kırlarda.
Güneşe güle güle...

Aşk emek ister
Kırlara uzanmayan
Aşkını da kaybeder.

Mehmet Halil

Fark/sızılık

Kızılderililerin ilkesi
İnsanla ağaç arasında
Fark görmezler...
Severler ağacı insan gibi...

Beyazların ilkesi
Fark görmezler
Ağaçla insan arasında,
Biçerler insanı ağaç gibi...

Konuşur özgürlükler ülkesi
Aramızda fark var mı ki?

Mehmet Halil

Faytoncu ve At

Faytoncu kibirli,
kendini beğenmiş patron edasında, ama...
Faytoncu ata, at faytoncuya muhtaç.
İyi hizmet vermek zorundalar yolculara.
At;
Arabaya binerken etekleri açılan kızlara.
her türlü güvenlikten, o sorumluymuş gibi...
meşin gözlükleri arasından yan yan bakıyor
Hey şist eteklerini ört... ayıp olmuyor mu?
Der gibi; kafası ve kulaklarıyla konuşuyor.
Gururlu, mağrur, iniş ve binişleri denetliyor.

Tam bu muhabbet anında,
Arabacının kırbağı şakladı.
At tam bir öğretmen tavında,
Bu kırbağa ne gerek vardı?

Arka ayakları üstüne dikilip, kişneyerek..
Kafasıyla da bir daire çizerek,
Kızaran ateşli gözleriyle, arabacıya bakıp,
"Beyaz bacaklara bayılırsın pezevenk,
alacağın olsun" diyen öfkeyle, kayışlara asıldı.
Bu ani kalkışla, faytondakiler geriye yaslandı.

kuralları böyle düzenin,
çoğu zaman
farkı olmuyor
düşünenle, düşünmeyenin.

Arpasının kesilmesinden korkan at,
Arabacıya, okkalı bir tekme atmak yerine...
Kuyruğuyla bütün sineklere kan kusturdu..
Bütün mola anında sigara yakmayıp,
Otobüse binerken yakan tiryaki gibi...
At da; hareketinden sonra, dökmeye başladı.
Arabacının burnuna doğru, taze, sıcak, buharlı nevalesini.
Kızlar eteklerini örtünce, diyecek yoktu keyfine..
Çıkarmış aletini, bütün azametiyle,
Hem gidiyor, hem faytoncuya sallıyordu.

Mehmet Halil

Fedakarlık

Egzozu kapatın bir bakalım
Motor çalışır mı?
-arada benzerlik var canlarım-
Egzozun rolünü anlayınca
Götler de uyanır
Müdür olurlar bürolarda
Bu nedenle mücadele
Götlerle diğer organlar arasında...
Üretimden güzel şey çıkar mı?
Durum böyle olunca...
Beyin, kalp, böbrek, ciğer, dalak,...
Askıda durur 'demokrasi' adına.

Mehmet Halil

Felsefemiz "Devrimci"

Düşünce olmasaydı
Madde olmazdı
Gölge olmasaydı
Ben olmazdım.

Gölge önemli, gerçek tali
Reklam önemli
Reklamı yapılan şey,
Reklama tabi

Söylenen önemli,
Gözle görülen değil,
Ters gören olabilir bu felsefeyi
Bu terslik değil mi?
Başları ayak, ayakları baş yapan?

Sen doğur, tanrı rızkını verir,
Sen başla, istim arkadan gelir
Karagözle Hacivat gibiyiz,
"Önce kendinde yap devrimi! " dersin,
O, önce kendini devirir.

Mehmet Halil

Ferhat ile Őirin

Buralarda dolaŐmıŐ Ferhat,
Buralarda delmiŐ dağları.
Her girişi dertli tünellerin,
Her ıkıŐı, ayrı bir Őirin.

Delik deşik her taşın altı,
Őirin'nin rengi siyah,
Őirin'e dönmüş Ferhat'ın suratı
Her ikisi de bedbah.
zalimler ikisini ayırmıŐ,
yarım kalmış mutlulukları.

Yıllarca, ölkeme açılmış,
Mutluluk dağıtmıŐ, kucak kucak.
Memleketim Zonguldak,
Bir neo-liberal gelmiş,
Őirini terk etmiş kaderine,
ŐönmüŐ binlerce ocak.

Ellerin yapamadığını yapmış,
Satılmış bir yerli alçak.

Mehmet Halil

Fırsat

Zaman geçip gidiyordu, bensiz
Yollara zamanı yakalamaya ıktım
Gidiyorum, zaman sessiz, ben sessiz,
Sesimle zamanı korkutmayacaktım
Ya o beni, ya ben onu yutacaktım.

Aniden, havada dondu kaldı bir kuş
Ağızım açık, öylece bakakaldım
Öğrendim ki o an, zaman durmuş
Anlırsınız beni, çok geç ayıldım
Ne yazık ki, fırsatı böyle kaçırdım.

Mehmet Halil

Filistin ınarı

yıllarca,
yıkılmak ve yakılmak için çalıştıkları.
barut ve yanık kokusuyla beslenen,
koca bir ınar devrildi.
ve tabiatın,
karakterinde bulunan,
yeni tomurcukların,
uyanma zamanı geldi.
her karanlığın ardından beklenen,
yeni bir aydınlık gibi.

Mehmet Halil

Gardaki köylü! ...

Göğüsleri omuzlarına asılmış
Omuzlar çökmüş, göğüslerin yükünden
Saçlar kabarık, dağılmış
Gözleri hüznü
Bir ah çeker gibi derinden.

Dudakları satırla kesilmiş gibi
Gergin, karışık mor ile kırmızı
Burnunun mayası çükünden
Ucunda daima ampul asılı
Yüzünde iz kalmamış sevgiden
Kim bilir ülkemin hangi köyünden.

Mehmet Halil

Gecikme sancısı...

Çalınan çantam da
Bulunurdu eşim
emniyet görevlisi olsaydı/m
hırsız da çantada ise
ne yapabilirim.

Mehmet Halil

Geldiği gibi gidiyor.

İlkokulda öğrenciydim
O benim öğretmenimdi,
Eli sopalı biriydi,
Onu hiç sevemedim,
Çünkü korkuttu beni.

Korkutarak eğitecekti,
Dışladı kendine göre tembelleri,
Aşağıladı, öğrencilerini,
Tahtada korkudan işeyenlere
Yalattı zeminden sidliğini,

Boyu uzundu,
Yakasına sarılamadım,
Keldi, saçlarından tutamadım,
Geç de olsa
Düşüncelerinden yakaladım.

O kendini beğenmişin biriydi
Kendinden başkasını sevemedi
Kimi saygıdan alır gücünü,
Kimi korkutarak elde eder bunu,
O ikincilerdendi.

Sorup duruyormuş aileme,
Hiç gelmiyor mu diye,
Kardeşim geldiğimi söylemiş
Düşünmüş biraz başı önde
"Ben onu hiç dövmedim ki! " demiş.

Bir ömür vermiş öğretmenliğe,
Hiç bir şey öğrenememiş yine,
Toplumsallık benim içimde,
O yalnız kendi için yaşıyor,
Bastonla toprağı dürte dürte,
Dünyaya geldiği gibi gidiyor.

Mehmet Halil

Gelgitlerimiz!

Okumamız az ama görselliğimiz çok
Her evde çift TV ama rafta kitap yok.

Okullarımız yükseldi ama bilincimiz?
Fen bilgisi yerine geçti din dersimiz.

Eğitimimiz arttı ama ya sağduyumuz?
sağduyu deyince sağ kulağı gösteriyoruz.

Gelişli gidişli dört şerit otoyollarımız,
Ufuktan ötesini görmüyor bakış açımız

Çok alıp, çok tüketiyoruz ama birikmiyor
Tüketim artıyor ama, mutluluk azalıyor

Çok şeye sahip olmak istiyoruz, çabamız az
Allah rızkımızı verir, kılarız beş vakit namaz

Mizah olarak kullanılır bizim aptallığımız
En iyi uzmanlığımız, köylü kurnazlığımız

Çay, alkol ve sigarayı çok tüketiyoruz
Nedenini soramayın, diyet uyguluyoruz.

İnek olmamak için yeşil ot yemiyoruz
İnsanca! Vitamin hapları kullanıyoruz

Ev gereçlerini çok alıyoruz, ev daralıyor
Nüfusu planlamak için, hareket azalıyor

Hepimiz avukat, mühendis ve doktoruz
Ama bitmez hastalığımız ve sorunumuz

İçimiz ağlar, dışımız güler, geçer günler
Geriye bakıp, 'ne yaptım' demez kimseler

Çok hızlı araba kullanıyoruz, çok çarpıyoruz
Hızlı giderken neşeliyiz, çarpınca ağlıyoruz

Uzaklara gidiyoruz, hatta uzaya gidiyoruz.
Ama apartmandaki yan komşuya gitmiyoruz

Amannn! Uzatmaya ne gerek var sanki?
Herkes ne yaptığını bilmiyor mu yani?

Mehmet Halil

Gelincikler gelinciklere kobay olmaz!

Metafizik düşünce savunucuları sadece
Bir hiçliğin kutsal olduğunu öğretti
İnandı çoğunluk bu "nedensiz nedene"
Araştırmak zor gelince seçtiler ezberi.

"Şimdiki çocuklar harika! "
Doğar doğmaz, karar verirler inançlarına,
Kimi Müslüman yazdırtıyor,
Kimi Hıristiyan kimlik kartlarına,
'Özgürlükleri' dokunuyor bayraklarına...

Çağdaş insanlar! Hayvan severler!
Hayvanların kobay olmasına karşı
Tanrı adına alıp kullanır gizemli eller...
Düşünmezler kobay olan çocukları.

Yönetenler memnun, uyku hapi yönetilenlere
Moda! Ezber bozanların düşman ilan edilişi
'Temizlik imandan gelir! " dediler, ve
Üretildi deterjanın her çeşidi...

Taş, çarmık, balta, ip icat edildi
Boru, barut, gaz ve nice makineler
Çağa göre temizlik aracı ürettiler,
Uyguluyorlar titiz ev kadınları gibi.

Çünkü! Yönetenin elinde
Yönetilenin silahı var
İpe sapa gelmez aslanlar, üretmezler de
Et verir, süt verir, yün verir koyunlar.

"Doğal seleksiyon" diyorlar
Aslana ve koyuna benzetiliyor insanlar
Kibarlık da eşantiyon yanında,
Koyun yerine kuzu diyorlar...

Biz, çağdaş insanlarız!
Gelincikler gelinciklere kobay olmaz,
Budur bizim onlardan farkımız.

Mehmet Halil

Gemiler

Gemiler deyince Tuzla geliyor aklıma
Tersanede çalışan işçiler ve ölümler
Gemiler deyince filolar geliyor aklıma
Alın terini tanımayan, filo sahibi bebeler

Kot sıfır, deniz seviyesi,
Kıyı, izlenirken denizle karanın sevişmesi,
Çapraz ateşe alınmış gibi, bir patlama sesi
Çansız yere serilmiş tersane işçisi...

Yüz yirmi iki (artı) filoların yenisi
Denizlerdeki gücümüzü cinayetler belirledi
Yanar iki aşk arasında gibi, tersane işçisi
Bir tarafta ölüm! Bir tarafta işsizlik tehdidi.
Bana görünen her gemi, sela sesi gibi...

Mehmet Halil

Generaller

Rütbe denilen o lekeleri
Takmak için kaç insanı
Yok etmeniz gerekti?
Kaç yoldaşımı aldın
Ergenekon generali?

İnsanı insanla vurdunuz
Ateşte kavurdunuz
Kana doymadı mı ruhunuz?
Öldürme sanatının ustaları,
Hani! Severdiniz çocukları.

Kurbanda iyi iş yapan kasap gibi
Burnunuz havada yürürsünüz
Meşeden yapılmış kazık sanki
Şizi kasaplardan ayıran süsünüz
İnsan boğazlamanın işareti.

Mehmet Halil

Gıdıklanmanın şehveti...

Gıdıklanan bir kişiye
Uzatılan parmak gibi
Her yıl gelir gündeme
Şu 'soykırım meselesi'

Ulucanlar'da bağlı olanı
Canlı canlı yakarlar ama
Hiç soykırım yaparlar mı?
'Malum' oluyor aptal olana

Abisi kendini aklamış gibi,
Başlarlar yalvarmaya
'Aman abi gıdıklama da
Ne istersen iste
Boynum kıldan ince...''

Kahraman Maraş Katliamında
Kimler oynadı başrolleri?
Ermeniler mi geldi oraya da,
Devletin resmi tarihçileri,
Hafızalarını mı kaybetti orada?

Kanlı bir tarih yazmış
Ermeniler Diyarbakır cezaevinde
Orada vampiri bile aratmış
Başka kim yapabilir öyle?

Ahhhh! Şu Ermeniler yok mu?
Çocukları tıklarlar içeriye
Kurşun bile sıkarlar beyinlerine
Anasından terörist doğmuş diye.

Ah şu Ermeniler yok mu?
Sıralanmışlar 1 Mayıs'ta
Sular idaresinin üstüne,
Otomatik silahlarla
En lüks otellerin pencerelerinde
Meydan okurlar yedi düvele...

Kanlı Pazar, Sivas, Bahçelievler
Katillerin kendini 'aklamasına' yeter
Fazla karıştırırlarsa tarihi (resmi değil tabi)
Hepsi birbirinden beter...

Gıdıklanan bir kişiye
Uzatılan parmak gibi
Her yıl gelir gündeme
Şu 'soykırım meselesi'

Suçlarını hatırlatıp birbirlerine
Yine çekilirler köşelerine
Bir yıldız takılır resmi tarihe

Taze darbeler indirilir erdeme...

Mehmet Halil

Gizemli yazarları okuyacağım

İki saatlik yolculuk çekilmiyor, boş boş otururken
Çekilmiyor her gün belediye otobüslerinde,
Başkaları, güzel gözlerde derinliklere inerken
Ben de, yormayacak bir kitap alıyorum elime
Okumaya başlıyorum, koltuğa bir güzel yerleşince.

Akşam dönüşleri yorgun oluyorum,
Okur gibi yapsam da, okuyamıyorum.
Okusam da anlayamıyorum...
İlginç konuşmalar duyuyorum,
İnsan ne ararsa onu bulurmuş,
O uğultuda ben de ilginç konuşmalar yakalıyorum
O zaman, antenlerimi açıp konuşmaları dinliyorum.
Yüksek sesle konuşanlar, çok bildiğini sananlar,
Daha çok da, hayat hikayesi anlatanlar...

Fısıltılı konuşmalar daha ilginç,
Gizemli şeyler, ilgimi çeker oldum olası,
Hemen o yöne döner antenlerimin rotası...
Aziz Nesin veya Nazım Hikmet'i görünce elimde,
'Bu yaşa gelmiş daha yeni okuyor şu kitabı...' diyor biri ötekine
Utanç içinde eğiliyorum önüme, yüzüm pembe pembe...

Adamlar, bir ömre o kadar çok şey sığdırmışlar ki
Oku oku bitmiyor kitapları...
Bizim okumaya yetişemediğimiz kitapları,
Onlar nasıl yazmışlar ki?

Onları okumak da yetmez ki,
Daha ne çok yazarın sırada daha ne çok kitabı
Konuşmaları duyunca utanmamak mümkün mü?
İster istemez anlıyorsun,
Görünce insanların yüzündeki tebessümü
Otobüste herkes bu kitapları okuyup bitirmiş de,
Bir ben kalmışım,
Yaz tatilinde ders çalışan öğrenciler gibi...

Gözler üstüme dikilince morardım.
Ne diyebilirim ki!
Bu yaşa gelip okumamak bu iki ünlü yazarı
-ya da gözden geçirmemek diyelim kendi hayatımızı-
Tanımıyoruz demek, kendimizi, halkımızı ve ülkemizi
Ama bunların yazdıkları bize yabancı mı? Hayır!
Nedir onların farkı?
Onlar! Suçlular,
Biz, deryadan habersiz yüzerken deryada
Tutup saçlarımızdan çıkarıyorlar dışarıya
Ve suyun ne kadar önemli olduğunu anlıyoruz hayatımızda...
Bilmek, mutluluğa atılan en büyük çelme
Bu yüzden, çok şey borçluyuz bizi mutlu etmek isteyenlere...

Bazen kalbimin çarpmasına neden olan yazıları seçip

Okutmak istiyorum arkadaşlarıma...
Okumaya başlayınca, heyecanlanacağını,
Onun da kitapları sevip okuyacağını sanıyorum
Pırıl pırıl parlayan gözlerimle tepkisini bekliyorum
Dudaklarını kıvrıp, yüzünü buruşturarak,
" amannnn, hep bildiğimiz şeyler bunlar" deyişini duymak...
Bütün umutlarımı söndürüyor aniden,
Demek ki buymuş diyorum "En zayıf yerden vurulmak"
Onları okuyan yoksa, beni kim okuyacak?

Derin derin düşünüyorum...
İnsanlar dil balığı mı? Mırmır balığı mı?
Onlar mı, sudan çıkarmadan başını kuma sokuyor,
Ben mi insanları hiç tanımıyorum?
Anlıyorum! Anlıyorum, yine ben suçluyum.
Bundan sonra, hiç adı duyulmamış yazarları
Hiç anlaşılmayan dilleri ve kitapları okuyacağım.

Dinleyecekler ama anlamayacaklar! Olsun
"vay be ne derin adammış! " diyecekler bana
Olacağım bir gizem baba...
Ben de bir tüy gibi uçup yükseleceğim
Tanrılara...

Mehmet Halil

Gönüllü istifçiler... / düz yazı

Bu gün cumartesi, yani hafta sonu, hava güzel, kendini Alsancak'a, kordon boyuna ve Kıbrıs şehitleri caddesine atanların sayısı çok. Birde dersanelerden boşalan öğrenciler olunca duraklar iklim tıklım dolu... Otobüs yaklaşır yaklaşmaz kapı tıkanıyor, birbirini ezerek otobüs doluyor... Hayatı boyunca, hak istemeyi bilmemiş, şükürcü bir toplumda, olanla yetinmeye ve gönüllü balık istifçilik yapanlar çok. Bu, şoför olabileceği gibi, yolculardan da çok çıkıyor.

İşte bu gün de otobüs doldu, ama, dışarıda bir hayli insan kuyrukta... Şoför bağırmağa başladı. İlerleyin... ilerleyin... orta taraflar biraz daha... Vıcık vıcık ter kokusundan kurtulmak için bir an önce durağına gelip inmek isteyenler çatlayacak durumda...

Nihayet biri çıktı ve beklenmeyen bir şekilde tepki gösterdi... Tavuk mu taşıyosun be...?

Her zaman, bir bir işaret ederek istifçilik yapanlar çıkardı... Bu gün beklenmeyen bu tepki karşısında yolcularda bir suskunluk oldu. Şoför hemen kendini savunurcasına, herkes evine gidecek... Görmüyor musun kapıda bekleyenleri... Sen bindinse binemeyenler var...

Aynı vatandaş tekrar "tavuk mu taşıyosun be... yeter! Arkadan da otobüs geliyor! Konuşmalar gerilerek devam ederken... Bir yolcu şoföre bakarak...

- Kaptan boş yer kalmadı devam edelim... Bir başkası
- Tavuğun canı yok mu? Tavuk olunca neden sıkıştırılıyor? Aradan bir başka ses...
- Tavuğun hakkını ve yaşamını savunamayan kendi hakkını da savunamaz... değişik bir ses
- kendini yönetemeyenler yönetilmekten bıkınca, böyle, otobüslerde gönüllü yöneticilik yapmaya kalkar.

Bu arada yolculardan yeterli desteği alamayan şoför, gaza bastı ve duraklardan yolcu almadan yoluna devam etti.

Geçmişini ve geleceğini düşünemeyen gününbirlik yaşayan bir toplum, geçmişindeki tembelliğin cezasını çekerken, geleceği için de yatırım yapamaz, gelecekte rahat edebilmek için mücadele etmez... Ama, o gün sıkışınca, kavga ile sorunu çözmeye çalışır. Kendisini kurtarınca iş biter...

Hayat ortaktır, bütün insanların birbirine ihtiyacı olduğu gibi, diğer canlılara da ihtiyacı vardır. Diğer canlıların hayatından da sorumludur. Bu sorumluluğu üzerine alamayanlar, almak istemeyenler asla kendilerini de sürünmekten kurtaramazlar. Kavga ve şiddetle kendilerini kurtarmaya çalışsalar da, bunun faturası da pahaliya patlar...

Kurtuluş yok tek başına... Aklın varsa destek ver, hem canlılara ve hem doğaya...

Mehmet Halil

Göz yaşartan ilerleme!

Orta çağda,
kopardıkları kelleden
Şarap kasesi yapmış cellatlar.
Kelleleri madalya gibi taşımışlar.

Zaman yerinde durmuyor
Zaman fren tutmuyor
Öyle hızlı
öyle hızlı ilerliyor ki
Teknoloji geliyor
Çağ değişiyor.

O çağda,
meydanlarda çalışmış cellatlar.
bu çağda,
issiz, karanlık odalarda.

Göz yaşartıyor ilerlemeler
Orta çağda,
kadın memelerindendi kolyeler
bu gün, kulak memelerinden

en iyi celladı eğiten
madalya alıyor
yani en ehil
bu gün,
madalyalar cellada değil.

Bu gün
İdam edilen adamın
Kellesi koparılmıyor
Kelle koparsa,
cellat suçlanıyor.

Ve hala
Kellesi boş olanlar
İktidarda.
İçinden şarap içilecek kadar
Kellesi boş olanlar.

Görüntü alan
Görüntü yayan
Olayı yazan,
tutuklanıyor.
Medeniyet!
hızla ilerliyor.

Mehmet Halil

GÜL olmak!

Ne zor iş, GÜL olmak
Doğal ortamından koparılıp
Mafyanın yemek masasına konmak
Dibini sulamak buruşmasın diye
Her daim su pompalamak.

Kara bir yaprağa, kelebek gibi
Korkuyla titreyerek konmak
Zamanla; ateş tutan eller gibi
Bu duruma alışmak
Ahhhh! Ne zormuş GÜL olmak.

Allah var yukarıda
Hak ettiler bu tacı
Durun sizde divana
Bütün sülale hacı
Bütün sülale hacı

Sabahları kendinden önce doğan
ve ortalığı ampule boyayan
mafyanın daha mafyacı
taş gibi bir oğlan
GÜLdürü(e) r acı acı.

Allah var yukarıda
Hak ettiler bu tacı
Durun sizde divana
Bütün sülale hacı
Bütün sülale hacı

Mehmet Halil

Gülme sırası...

'Hep devletten beklemeyin! ' diyorlar
Eğitim paralı, sağlık paralı,
Para basacak nefes alışlar
Yol paralı, köprü paralı...

Yetki var sorumluluk yok
Devlet de tanrılaşıyor
Özel güvenlik kurumları da çok
Onlar da bize bakıyor.

Her şeyi parayla yaptırıcaksak
Devlet neden vergi alıyor?
Devletten hizmet almayıcaksak
Cebimizden elini niye çekmiyor?

Yetki var sorumluluk yok
Devlet de tanrı gibi...
Artık çok oluyorlar çok!
Millet öyle alışacak ki...

Diyecekler;
'her şeyi tanrıdan beklemeyelim! ''
Bu dünyada açılın kara defterler
Tanrıya havale etmeyelim.

Soracaklar:
Neden başkasında benim sağlık kurumum?
Neden başkasında benim okulum?
Neden satıldı vatanım?

Cezalar ertelenmeyecek
Dünya tersine dönecek
Hırsızlar kaçacak delik ararken,
Gülme sırası bize gelecek!

Mehmet Halil

Günah bizim değil! Emir ve komuta ile, kazaya bırakıyoruz hayatımızı...

Bizim işler hep tersine,
Bu nedenle başvurulur ithale
Gel teskere! Gel teskere! ...
Bugün yarın teskere gelecek,
Bizim memet Lübnan'a gidecek.

Karar verilmiş verilmesine,
Demokrasi bağlanmış otomatiğe
Ezberlenmiş roller, iner, çıkar eller
Enerji kaynağı görülmese de
Vekiller çıkar görüntüye.

Oylama halkın nesine,
Ne söyleyebilir, -boroşit- kısılmış sesiyle?
kendini bırakmış "güvenli" ellere...
halk gözünü oyar mı? Kendi kendine.
Hazırında doktor ve uyuşturucu iğne.

Halk, kurşun gibi ağır yılların yorgunu
Yüklemiş yükünü, bekçi Murtaza'ya
Düşünmekten, stresten kurtarır onu.
Adanmış kendini tanrının kullarına
Unutmayın ki! CONİ tanrının kulu.

Emin ellerdesin, güzel günlerdesin!
Uyu halkım uyu, rüyan, yedi düvele bedel
Bir sabah uyandığında, çarmıha gerilmişsin
gene de önemli değil,
düzeltirsin okşaya okşaya, güzel güzel
Nasıl olsa seni gören, kendiliğinden gelir hizaya
senin fırladığın gibi içtimaya...
Ne acelen var?
Namaz bırakılır da,
hayat bırakılmaz mı kazaya.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Güneş batıdan doğuyor

Çayhanede, çay istiyorlar sanki
Şıradan askeri darbe söylentileri
Resmi kaynaklardan, e-muhtıra
Şıyasi partiler oluyor tetikçileri
İşte böyle! Bizde demokrasi...
Darbeler sivil, haki siyasetin rengi.

Mehmet Halil

Günün Söylettikleri

Erdoğan trafik kurallarını biliyor.
ABD muhalefetiyle zirveye çıktı.
Şimdi ABD'ye övgüler düzüyor.
Zirveden, çıktığı vitesle iniyor.

***

Beş onda yedi şiddetinde deprem,
Devlet yapısı binalar, okullar çöktü.
yönetenlerin yakınlarına yine iş çıktı,
bir taşla iki kuş vuruyor liderler.
Aman! bizi sokaktan kurtarın diye,
Ellerini öpüyor depremsizeler.

Mehmet Halil

Güven!

Kelebek kanadı kadar nazlı
güvenle, güvensizlik arası
güven! Öyle bir şey ki
ne çok konuşmakla kazanılır
ne de susmaktır işareti.
Doğanın özel bir nimeti.

Gözlerin odak noktası gibi
Hislerin, sezilerin kesiştiği,
Onlar ki, hiç affetmez hileyi
Titrer gözlerin ışıkları,
Sezince tehlikeyi...
Madenci feneri gibi...

Mehmet Halil

Güzel umutla, kirli kavga

Bu mevsimde hangi ülkede var
Şu pırıl pırıl, ılık güneşli hava
Kötüsünü görmeyince kıymetini bilmiyorlar
Doksan derece bükülmüşler Avrupa'ya
Bize havayı zehir ediyorlar.

Seçime karşı çıkıyor baştakiler
Pentegondan mı atama bekliyorlar
İşte bu kuklaların aynası.
Koltuk ceylan derisi olmasa da
Göz dolduruyor markası.

Demokrasi en büyük korkuları.
Onlara göre halk 'menzil eşiği'
Kavga şimdiden hızlandı.
Çıkar odakları atayacak,
Halk yalnızca nokta koyacak.

Market gibi çalışıyor kafaları
Bu dünya, askerler, polisler, badigartlar dünyası
Kavga, kitabına uydurulmuşlarla,
Kitabına uydurulmamış hırsızlıklar arasında
Doğruların savaşı ise açlıkla...

Sos yerine kullanılıyor akan kanlar
Yeterli onlar için süper olmaları
'Mutlu! ', büyük denizde boğulanlar
Kalkınmanın anahtarı reklamda.

Süperdi onların atası,
Adını 'süper tok' koydun mu
En çok üretimi yapar,
'süper bok'' fabrikası.
Ve en iyi onlar satar.

Mehmet Halil

Haberler

Şağ yakalanmak haber oluyor
Ölmeyen memeticikler içerde
Dünya yine hızlı dönüyor
Şimdi sıra öldürmeyenlerde.

Mehmet Halil

Haberler...

Filistin'de insanlık dramı,
Irak'ta insanlık dramı,
Güney doğuyu sorarsan,
s./kinden asarlar adamı.

Mehmet Halil

Hafize

Bu kadar titiz olma Hafize
Daha kaç gün oldu cam sileli
Rüzgar esti toz kalktı diye
Ömrümüzü temizliğe mi vermeli?

Her oda kapısında bir terlik
Evde dolaşmak da merasime tabi
Ne kadar zor sende misafirlik
İple çekiyorum saatleri,
sana gelince.

Beni evlendir diyorsun ama
Mikroskopla bakıyorsun
Tanışmaya gelen her adama
Bembeyaz yumurta mı arıyorsun.
Numaralı şapka gibi kafana...

Daha biz gelmeden
Evi sildiğini biliyorum.
Her şey pırıl pırıl eline sağlık
Yeni takım elbise aldı
Seni görmeye gelen alık
Sense sarıldın hemen süpürgeye
Yeni kumaşın, havları dökülür diye.

İyi ki öğrenmişsin
"erkeğe giden yol mideden geçer" diye
çok çeşitli, çok güzel pastalar yapıyorsun,
ama bir sigara içmek isteyene,
duvarlar islenecek diye kızılıyorsun.

Sen dışarıya bir kulübe yaptır Hafize
Evleneceğin adama özel.
Sen kendini çok beğeniyorsun ama,
Pastalar harika, ev temiz, ev güzel
Hiç düşündün mü Hafize,
Senin kalıpların kaç model.

Senin beğendiğin, seni beğenmiyor
Seni beğeneni, sen beğenmiyorsun
Gelenler huyunu beğenmiyor,
Sen, sesini beğeniyorsun.
Ses tek başına yetmiyor.
Sonra bana kızılıyorsun.

Sen de inandın artık
Telli duvaklı evlenme şansın yok
Rahibe de olmayacaksın, gemileri yaktın
Biliyorsun ki hiç umut yok,
Niye izin istersin aile heyetinden
Tabulara meydan okuyacağım derken.
Baştan belli değil mi? geçirecekleri çok.

Hepsi bir adam etmiyor,
Aile toplanmadan ermiyor bülüğa
Kimsenin gücü yetmiyor
Tek başına karar almaya...
Doğru söylemişler, akıl ilerlemiyor
Yaş ilerlemekle,
Yaşın kırkbeş olmuş
Karar veremiyorsun, kendi kendine.
İşte şimdi de bu kadın delirmiş diye
Ailen aldı mı seni göz hapsine
Bu dünyadan kız kurusu olarak gideceksin
Kız kurusu olarak Hafize.
Cinsellik olmayınca
Bu hayat niye?

Mehmet Halil

Halka sesleniş!

Devlet dediğin deniz
Biz onun feneriyiz
Aydınlıktır yolumuz
Denizden kazancımız
Denizden kazancımız.

Vampirlerle birleştik
Biz de küreselleştik
Çağa uyduk böylece
Almanya merkezimiz
Almanya merkezimiz.

Yürür bizim gemimiz
Karada ve denizde
Büyüme hedefimiz
Ur gibi midenizde
Ur gibi midenizde.

Bireyleri devlete
Devleti kendimize
Her şey düzeninde
Hırsızlık sayılmaz ki
Hırsızlık sayılmaz ki.

Çok şükür müslümanız
Denizden kazancımız
Kurarız çadırları
İftarlar zekatımız
İftarlar zekatımız.

Satarız baba baba
Para gerekli para
İnancımız büyüktür
Bizim dinimiz para
Bizim dinimiz para.

Çok şükür müslümanız
Amerika rahmetiyle
IMF' meleğiyle
Ayetler iner bize
Ayetler iner bize

NATO'yu göreceksin
Şükretmeyi bileceksin
Canavarını besleyip
Saldırmasın diyeceksin
Saldırmasın diyeceksin.

Şükredin her gününüze
Bak yaşıyorsunuz yine
Etinden veriyordu
Anka kuşu bile

Anka kuşu bile.

Mehmet Halil

Hayallerim

Bütün hayallerimde sen varsın
Bütün dünyamda sen
Gözlerim kapalıyken yanımda,
açınca, uçup gidiveren.

Bütün rüyalarımda sen varsın
Bütün beynimde sen
Düşünsem de, düşünmesem de,
Beynimi yiyip bitiren.

Bu yaz, deniz kızı gibiydin
Benden kaçıp,
Denize dalıp giden,
Öyle öfkelenmişim, öyle kızdım ki;
İlk defa, bir güç istedim tanrıdan,
Denizi kurutabilen.

Hayallerimde, rüyalarımda, beynimde sen.
elektrik gibisin,
Damarlarımdan, geçip giden.
Öyle güzelsin ki,
Beni kurutmadan,
Bir, gerçekleşebilsen.

Mehmet Halil

Hayallerim!

Beni benden çok seven
Bana en güzelleri layık gören
Hayallerim!

Benim için ışık hızıyla yarıştınız
Benim için tanrılaştınız
Beni o/nur/a kavuşturdunuz
beni tanrılaştırdınız.
Şimdi benim
Yetkilerim sonsuz
Ve yaşıyorum sorumsuz.

Siz güçlendirdiniz hayallerim
Siz güçlendirdiniz elimi ayağımı
Sizinle kaç evren kurdum
Yıktım! Yine anında
Hiç vermeden hesabını.
Yedi günde değil, yedi dakikada.
Yakalayıp ışık hızını.

Hayallerim!
Çok şey mi istedim sizden
Çok şey mi! ..
Ben içinde boğulurken sizlerin
Ne olur! Birini gerçekleştirin.
Verin bana sevgilimi.

Mehmet Halil

Hayat nedir?

Hayat;
Her Şeyi kadere bırakanlarla,
Hiçbir Şeyi,
kadere bırakmayanlar arasında oynanan,
ve insan ömrüne sığmayacak kadar uzun süren bir maçtır.
kendi maçını önemsemeyenler,
başka maçları izlerken,
kendini ve toplumsal çıkarlarını harcayacaktır.

Mehmet Halil

Hayatı Tersten Yaşama Sanatı

İnsandan çok hayvanlara güvenen
Ters akıtan coşkun suları.
Hazreti İsmail'in kimliğine bürünen
Hazreti kulların, kurbanları.
Benim ülkemin insanları.

Esirlerin, özgürler için çarpıştığı
İnsanların kurşunlara koştuğu
Kurşunların, sonsuz sultanlığı
Tembellerin rahatlığı ve mutluluğu
Çalışanların ise sürekli sınıdığı
Çukur ayna gibi beyinlerinde
Alt-üst olmuş fizik kuralları
Benim ülkemin insanları.

Zenginleri barıştıkça
Fakirlerin dalaştığı....
Sermayenin birleştikçe,
İşçilerin ayrıştığı...
Ve herkesin kendi aklına inandığı...
Ve ezberlenmiş kendi doğruları ile
Kendilerini,
dünyanın ekseni sandıkları
Benim ülkemin insanları.

Cismini yakıp,
ismini bayrak yaptığımız
tembellerin zenginlikte,
Çalışanların açlıkta buluştuğu,
Başkası meyvesini toplarken
Gölgesinde yattığımız
Zengin kaynakları,
Nadasa bırakılmış toprakları ile
Övündüğümüz güzel vatanımız
Seçmiş, kurtarıcı diye yılanları
Benim ülkemin insanları.

Üstünde bir bayrak olsun yeter
İsterse olmasın yorganı
Şükretmesini bilir... eğer,
Ekranda gösterirsen
Kendinden daha açları.
Ve yine ondan toplarsın,
Savaş mangalarına,
Silah tüccarlarına,
Batan şirketlere bağışları...
Bununla mutlu olur,
Benim ülkemin insanları.

Enkazlar altından fırlayıp
Bir ayağını cephede bırakıp
Yabancı uçakları üstünde alkışlayıp

Altıncı filoları, sevinçle kucaklayıp
IMF, ABD ve AB ye yalvarıp...
Bir milli maça bağlar umutları
Bir gol atınca patlar avuçları
Yırtılır gırtlakları...
benim ülkemin insanları.

Kutlar o geceyi
İçki şişeleri
ve ucuz fahişeler arasında...
Düşünmez ailesi ne durumda.
Kendi kaç gol yedi...
Hiç gelmez aklına
Bir gol atınca patlar avuçları
Yırtılır gırtlakları...
Kurtarır namusu
Benim ülkemin insanları.

Mehmet Halil

Hayatım

Hayat dediğin, kuru bir süngermiş,
Emdi yıllarımı, hiç anlayamadım.
Daha yaşayacak, zaman var diye,
Vakit ayıramadım, eğlenip gezmeye,
Ha bu yıl, ha gelecek yıl, diye, diye...
Gençlik, geçti gitti, yaşlılık kaldı geriye?

Mehmet Halil

Hayatın nöbetçileri

Hayat bir direniştir ölüme karşı
Direnmek için doğduk hepimiz
Ya yeneceğiz, ya da yenileceğiz
Direncimiz kadardır ömrümüz.

Bizde olmayanın peşinden koştuk
Gençliğe erişmek için çocukluğu,
Erginliğe erişmek için gençliği,
Çoluk çocuğa kavuşmak için erginliği,

Torun görmek için olgunluğu öldürdük
Öldürdük! Sıra ile hepsini
Öldü büyük bir kısmı hayatımızın
Kendimizle övünerek öldürdük kendimizi.

Şimdi aramaya başladık öldürdüklerimizi
Ölüm! Hep ensemizdeymiş, anlayamadık
Vergi memuru gibi, bırakmamış peşimizi
Bunu; kazanın dibi görülünce anladık.

Başkalarını okuduk, kitapları okuduk
Yaşamaya çalıştık, ölümden ürkerek
Kendimizi okuyamadık, anlayamadık
Celladımızın bekçileri olduk! Elde tüfek.

Mehmet Halil

Hayatınıza pil olarak devam etmek ister misiniz? / Düz yazı

Sizlere, Zülfü Mandal'ın "tanrıların şifresi einstein ve evrim" kitabından bir bölüm sunacağım.

Hepimizi yakından ilgilendiren bir konu olduğu için, özellikle okumanızı isterim. Lityum pillerle ilgili biraz bilgi edinelim. Örneğin cep telefonu aldığınızda denir ki, şu andaki enerjisini- şarjını tamamen bitirin ve ilk şarjı (aslında ikinci şarjdır, ilk şarj fabrika maksimum kapasitede yapılmıştır) en az 12 saat yapın denir. Bunun sebebi şudur. Varsayın ki piliniz altı voltur. İşte siz pilinizi örneğin altı saat şarjda tutarsanız, eş deyişle maksimum kapasite olan Altı volt kapasite kadar değil de beş volt olana kadar şarj ederseniz, pilinizin bundan sonraki maksimum şarj kapasitesi hep beş volt olacaktır. Çünkü eksik şarjınız sayesinde lityum pil

Hafızasını beş volta sabitlemiştir. Daha sonra on iki saat bile şarj etseniz o maksimum beş volta kadar dolacaktır.

Şimdi bunu insana uygulayalım.

...İnsan hafızasının geliştirilmesi maksimum onaltı yaşına kadar olabilirdi. Bunu maksimum altı volt gibi düşünün. Hafızayı geliştirmenin yolu da sosya ekonomik kültürel yapıdan geçiyordu. Yani ne kadar çok nesne ve bilgiyle-kelimeyle tanışırsanız hafızanız o kadar gelişir. Gelişmiş hafızanın anlamı da şudur, hafızada kayıtlı bilgilerin bir kısmını siler yerine yeni bilgiler koyabilirsiniz. Benzetme yaparsak, bilgisayara yüklediğiniz bilgilerin bir kısmını silip yeni bilgiyle doldurabilirsiniz ama kapasiteniz oranında. Başka bir deyişle ihtiyacınız olduğunda değiştirilebilir bilgi demek, kurabileceğiniz bağ ve yaratabileceğiniz kaos-etki miktarının çokluğu demektir. Lityum piller sürekli değiştirilebilir enerji ile çalıştığı için bir ömür boyunca daha çok bağ yapabilir. Bir insan da ne kadar çok enerji-bilgi-organ değiştirebilirse o kadar çok çeşitlilik yaşar. İnsan hafızasının doldurulma sınırını nerede durdurur, ne olur? Lityum pilin hafıza sınırının örneğin iki volt olduğunu düşünün. Çok çabuk bir şekilde boşalacaktır ve muhtemelen sadece alo demenize yarayacaktır. Başka bir işlem yapamayacaksınız, çünkü eğer yaparsanız konuşma şansınız da olmayacaktır. Bunu şöyle düşünün. Bir insan onaltı yaşa kadar maksimum kapasite yerine beş yaş hafızası kadar bilgi-kelime öğrenmiş olsun. Bu kişinin varlık bütünlüğünü sürdürmeye yarayan bilgilerini-organlarını başka bilgilerle değiştirme şansı olmayacağı gibi, değiştirmemek için de ciddi bir direnci olacaktır. Yani pillerin sahip olduğu enerjinin asgari bir miktarı nasıl ki hedef enerjiyi yaratmakla eş değerdir, işte insanın da sahip olduğu enerji-bilgi de, asıl hedef enerji olan hayatta kalmakla ilgili olmak zorundadır. Başka bir deyişle örneğin bir köyde yaşayan insanın hafızasını genişletme süresinde ne kadar şarj ettiğiniz, yani altı volt seviyesine getirdiğinizdir önemli olan, yoksa o artık belki de batılı ülkede yedi yaş sınırında bir hafıza genişliğinde kalacaktır.

Karbon pillerde nasıl ki değiştirilemez enerji yüklüdür, az bilgiyle dolu olan insan da aynıdır. Karbon piller bir kez doldurulur ve boşalınca da atılır. Karbon piller gibi olan insanları şöyle de değerlendirebilirsiniz. Hayvanlar nasıl sadece ebeveynlerinden kalımsal olarak geçen genetik kodlarla-bilgilerle yaşarlar ve zorlanmadıkça yaşam biçimlerini asla değiştirmezler, tek çeşit yani değiştirilmez enerji ile doldurulan insan da öyledir. Örneğin biz babamızdan öyle gördük vb..gibi lafları kullanırlar. Eğer sahip olduğu yegane enerjisini-yaşam bilgisini elinden alırsanız onu ölüme mahkum etmiş olursunuz.

evet her şey ölümle sonuçlandığı için, alıntıyı ben de burada kesiyorum.

siz de ya pilleri tam şarj yaparsınız, yada çöpe atılırsınız...

al ananı git köyüne demek hakları da olur o zaman...

herkes layığını bulur diyebilirler...

ya beğenirsin, ya da çekip gidersin demek hakları da olur.

siz karbon bir pilseniz, sizden daha fazla enerji yüklü lityum pilleri etkisiz hale getirebilir

misiniz?

çünkü onlar varken sizin değeriniz olmaz. kullanım değeri kazanmanız için buna ihtiyacınız olacak.

siz hala burda mı otluyorsunuz diye şaşırtabilirler sizi...

ve en çok duyduğumuz sözcüklerden biri özünüze dönün!

ölüler bunu duymadığı için dirilme ihtimalleri yoktur. onların dünyaya dönmesini kimse beklemez.

çünkü ölenlerin çoğu savaşlarda ve açlıktan ölmüştür, ya da trafik kazalarında... yani geri döndüklerinde dünyanın hali akıl almayacak kadar berbat olacaktır.

bu söz onlara değildir.

nedir bu öz?

bir eşkenar üçgen düşünün, onu yukarıdan aşağıya dörde bölün.

insan (tanrı-kral)

ülke....(milliyetçilik)

aile.....(gelenekler)

birey..(kişisel çıkarlar -ego)

en üsteki parça yine eşkenar üçgendir ama, altaki parçalar yamuktur. düzgünler yamukları idare edecek ki, yamukluğun önüne geçilsin!

öz ' ümüze dönmemizi isteyenler genellikle ya krallar ya da ondan rant sağlayan çevrelerdir.

birey anasının....na dönemeyeceğine göre:

dönülecek yer; milliyetçilik, gelenekler ve bencil çıkarlar. bu talepler kralların işini kolaylaştırır.

tam şarjlı pil mi olmak istersiniz? tepeye tırmanmak yani...

yoksa karbon piller gibi, bir kere kullanılıp atılmak mı?

seçim sizin!

Mehmet Halil

Hayatla kumar oynama!

Gölgeler aslından büyük olunca
Sunî yapılar çıkar ortaya...
İlk depremde kalırız altında.

Kafalar ezberlerle doluysa
Düşünceler çıkmışsa paydosa
Kukla oluruz, güçlünün ardında...

Orman vardır ağaçların ardında,
Git biraz daha ileriye doğru
Dal içine, tanı ormanı da...

Her atılan taşa koşan köpek gibi,
Gündeme ne gelirse, ona atlama,
Güçlen de başkaları sürsün peşini.

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (3)

İnsan balyoz olduğuna inanınca
Örse bakar gibi bakar, diğer insanlara.

*

Bir ağacın altında oturdum
Kendimle konuşuyordum
"Ne düşünüyorsun?" dedi birisi
Düşünüyorum! Nasıl bir şey, diye ruhum.

*

Çürümüyorsam yaşamıyorum demek
Ö halde, neden kötü olsun ölmek?

*

Yalan söylemek için, zeki olmalıdır.
Bir yalanı inkar için, bin yalan gerektirir
Zeki olanlar yaratıcıdır.

*

Kar sevmek önemli değil,
Önemli olan!
Kardan adam yapabilmek.

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (4)

Aşk eşittir mutluluk artı mutsuzluk
Mutluluk gaz verir önce
Kaza sebebi olur, hız ve sarhoşluk
Ardından mutsuzluk basar frene
Kavgalar! Değer kazandırır mahkemeye.
*

Hayat damla damla eriyen mum gibiyse
Karanlıkta yarar hayatım işe...
Bir ışık yanmıyorsa beyinde
Bir değeri yoktur, varlığının bile.
*

Ölümün çıplaklığı korkutur,
Giyinirsin kat kat üstüne,
Moda ölümü unutturur,
Ölüm bir gün sürprizini yapar gene.
*

Zaman, ölümün listesini yapar
Sen zamanın listesini yapamazsan,
Hayatın hesabı yarım kalır,
Erken ölümdür mirasçılarını ağlatan.
*

Hayatın gündüzünü atarsan,
Ölüm kalır geriye
Yaşarsın! Karanlığı aydınlatırsan,
Bir nokta olarak tarihte...

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (5)

Hastalıktan kurtulamaz,
Hasta beyinlerden medet umanlar
Genellikle adam olmaz,
"Oyum boşa gitmesin!" diye, kullananlar.

*

Nokta nokta hayatım...
Uçurum!
Son noktaya dayandı mı
Dikip gözlerimi yıldızlara,
Sinema gibi izlerim hayatımı.

*

Bayılırken ağaçların gölgesine
Ölümden korku niye?
Uyku, ölümün gölgesidir.

*

Ölünce ardımdan ağlayan varsa
Sevenlerimden önce
Veda etmişim demek hayata
Veda ediyorum demek bir bir sevdiklerime
Ben ağlamaya başlarsam hayatta.

*

Geçici bir yolcuyuz,
Evren zamanda, ben evrende,
Bir gün bitecek yolculuğumuz!
İşsizlikten, zaman da girecek krize.

*

Hiçliğe verdiğimiz sevgiyi
Verseydik birbirimize,
Dünya olurdu sevgi zengini
Yemezdi birbirini hiç kimse.

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (6)

Zamanın sonsuzluğu,
Dalga geçiyor hayatla.
İçine sindiremiyor hayat bunu,
Ölüyor bir gün, bu inatla.
*

Yapamadıklarımızın hesabı sorulmaz!
Yaptıklarımız için çeneler hiç durmaz!
İş yapanların heykelini dik! Taşla yarak,
İş yapmayanları huzura kavuştur unutarak.
*

Balık gibiyiz hayatın içinde
Şımarırız, bize gülünce
Ses soluk çıkmaz ölüme gelince
O kadar bağlanmışız ki güce.
*

Tanrı ve melekleri olsaydı
Pasaport da verirlerdi,
Dünyayı satın alan zenginlere,
Ölüm sınırından geçerlerdi.
*

Aklı o kadar değersiz ki
Veriyor her önüne gelene,
Bedava diye mezara girilmez ki
Bakacaksın kullanım değerine...
*

Öfke ile akıl aynı rayda,
Aksi istikametlere giderler
Bilinen sonuca,
Onlar birbirinin katilidirler.

Mehmet Halil

Hayıflanmalarım!

Ehliyetlisi doktor ehliyetsizi mezarcı
Ehliyetlisi mobilyacı, ehliyetsizi hızarıcı
*

Sedat bey eskiden doktordu, şimdi mezarcı
Zaten Sedat bey bu işi doktorken de yapardı.
*

Bütün meslekleri çıkar için düşünürüz.
Ehliyet hikaye, insan ölümlü para ölümsüz.
*

İş için forum doldur sonra günlerce bekle....
Ümut fakirin ekmeği, iş beklentisi nafile...

Mehmet Halil

Hayvan başkanlarımız

Beyini geliştiren oyun değil mi?
İnsanlar günden güne rabotlaşıyor.
Rabotlar oyun ister mi?
artık bir düğmeye bakıyor.

Hayvanlar çok da severler oyunu
oyun geliştirecek onları
Başkan seğeceğiz sıra ile
eşeği, iti, kediyi, koyunu.

Mehmet Halil

Hayvanlar ve İnsanlar

hayvanlar değer kazandığına göre,
insanlar kurban edilecek yine.
ey caniler!
İnsanları uyandırmamak için siz
Yüreklerinizi, ayaklarınıza,
bir çarık gibi geçirdiniz
çıktınız! kasaplığa.
Sessiz sessiz...
Kendinizi
Tanrı ilan ettiniz.

Üç-beş çoban
Koca bir sürüyü güder
Yönetmenin en kolay yolu
Şürüleştirmeden geçer.
Öyle mi?
Onun için;
Hadım edersiniz beyinleri.
Ya dünyalarını karartır
Ya özersiniz kafesleri

Dualar ettiniz içinizden
Elleriniz göklere uzandı
İçinizdeki hırsı yücelen
O derin, dualarınızda,
"hayvanları sevmek,
en büyük ibadettir" dediniz.
Zincirlediniz, iki metre kareye
"Sevdiğiniz için", onları
dağdan indirdiniz.
Onları "sevdiğiniz için" hücrelerde
Güneş görmeden, hormonla beslediniz
Diş, geçirebilmek için, kemiklerine.
Diş, geçirebilmek için, kemiklerine.

Mehmet Halil

Hazır düşünceler marketi

Hazır ekmek gibi
Hazır düşünceler var
Mutlu ediyor tembelleri
Zaman harcamıyorlar.

Fırıncılar etkili pazarda
Hamur yoğruluyor,
Koca koca makinalarda
İnsanlar yorulmuyor.

İnsanlar insanları düşünüyor
Örtüyorlar tazeliği korunsun diye
Düşüncelerin dumanı tütüyor
Yeni düşünce aramak niye?

Düşünerek konuşamazsın
Hazır düşünceler yetişir imdada
Hemen devre dışı kalırsın
Önem veriyorlar zamana...

Bakkallar bitti, marketler vızır vızır
Çalışıyor düşünceler marketi
Bin bir çeşit ambalaj içinde
bir de yabancı olursa patenti
deyme alıcının keyfine
her şey hazır, elma şekeri gibi
Yalanır durursun, sapı kalır elinde.

Üç şey değil mi hedefimiz
Üremek, korunmak, beslenmek,
Hapishaneler korunmak için,
Sanalda üreyeceksin, moda tüp bebek
Marketlerden besleneceksin,
Her şey paralı, bedava ölmek.
Sen yalnız seçeceksin...
Seçim, demokrasi demek.

Mehmet Halil

Hedefimiz

Caminin kubbesi kalkanımız
Minare zıpkınımız...
Korkar sanıyoruz günahlarımız.

Çok gerilerde kaldık.
Yalvarmak çözüm değilmiş,
Bizi geçti 'gavur' dediklerimiz.
Gözümüz açılsın,
Yıldızlar olsun hedefimiz.

Mehmet Halil

Hedefini ve aracını bilmeyen kaptanlar...

Son derece gerici iki adaydan
Birinin tercihi çıkacak sandıktan
Sen bir piyonsun bu oyunda...
Kendi ağırlığın olmadan...

Tarih aldanmaz bu oyunlara
Bıkmadın mı daha, piyon olmaktan
Zaman yardımcı olur arıtmaya
Nasıl kurtulursun bu utançtan?

Cephe kendi içinde yarılmışsa
Kazanarak çıkabilir mi savaştan?
Sözler yetmiyor zafer kazanmaya
Vazgeçin! Bülbülü oynamaktan.

Ne BOYKOT, ne EVET, ne HAYIR
Veda edin, şu TİM ve TAKIMLARA
Bizi, içselleştirilmiş yoldaşlık kurtarır
Bilim ve düşünceyi döşersek yolumuza...

Yol varsa araç da olacaktır
Araç tek tip parçayla olur mu?
Otomobil örneğidir çeşitliliğin
Geleceği bu güne feda etmeyin!

Düzenleyip nitelikleri ve nicelikleri
Her şeyi yerli yerinde değerlendirin
Üretin! Son model bir otomobili...
Düşmanı kendinize güldürmeyin!
"Ayaklar baş oldu!" dedirtmeyin.

Mehmet Halil

Hepimiz Hırantız

Kekeleyen imamların ardında
Bekliyor cemaat umutla
Biri bir kurşun sıktı haklıya
İmamlar dua ediyor hala
Ve kendileri de inanmıyor
Okudukları duaya.

İşaret fişeydi, sıkılan kurşun
Ey cemaat, yürüyün! ileriye
İmamlar ezberlerini okuya dursun
Sıkılan kurşun hepimize.
Bir daha cemaat, imamın önüne geçti
15-16 haziranda olduğu gibi...

Şimdi cemaat önde, imamlar arkada
Yükseliyor imamların gür sesi
Sayfalar arasında sıkışmış sanki
Yaralanmış gibi, en nazik yerleri
Cemaat kayboluyor seslerin arasında
Liderler ağaç arıyor, sonsuz ormanda.

Mehmet Halil

Her başa geçen öşür'ünü dağıtır.

Vatandaş dediğin, iki taş arasında tane
Eli kolu bağlı, teslim edilir 'işini bilene'
Mecbur olma ve devlet kapısına düşme
Yoksa! Beş paralık eder seni bir sünepe
Baştan sona, malzeme aynı o malzeme.

Bir makbuz kesmek için bir hafta sonra,
Bir köşede beklersin saatlerce kuyrukta
'Ben neden bekliyorum?' diyemezsin
Örgütlü bir çark var karşında, tek parça
Oradaki sümüklü böceğidir baştaki illetin

İşim bitsin diyorsan, rüşveti ekleyeceksin
Ve rüşveti yüzde on gibi hesap edeceksin
Aval aval bakmak yok, kuralları bileceksin
Bilmiyorsan da, gele gide öğreneceksin...
Buna mecbursun, yoksa işini bitiremezsin.

Bütün eller kirli olunca, çatlak bulunmaz
Çatlak bulunmayan kaptan damla su akamaz
Coğrafyayı tepeden bakan akbaba iyi bilir
O 'ispat olmaz' demişse, haklıdır ispat olmaz
.b'Nebinin her sözüne uyulur, çünkü sünnettir.

Objektif değil her köşedeki kameralar bile
Personel çalışırken, kameralar çıkar tatile
Utana sıkıla uzatırsın çaktırmadan parayı
'Bu ne yahu! yakışır mı bu, koca müdüre?'
Artır biraz artır, az bu yapılacak işe göre.

Gelenekler, görenekler, zamanla meşrulaşır
Tarihin her döneminde bela olmuş rüşvet le
Başa gelen 'iş bitiriciler' de öşür'ünü dağıtır
Taviz verirler, iktidarları perçinleştin diye.
Bir gün o perçinlerde çürür, tuttuğu dağılır.

Şimdi her şey ortada, geç önüne geçebilirsen
Artık aleni alınır ki, girsin pamuk elleri cebe
Memur şefe, şef müdüre, buluşurlar tepede
Baş nerede, kuyruk orada, kime ne söylersin
Hangi baş gövdeyi gözden çıkarabilir? Söyle!

Memur konuşuyor, çakır keyif olunca amiriyle
'Müdürüm, kılıcımızın iki tarafı da keserken,
Yapalım, ne yapabilirsek, bu fırsat şimdi bizde
Hangisi köşeyi dönmedi ki baştakilerden?
Kurtlar sofrasına davet edil de, yemek yeme! "

Biz de, dürüst adam arıyoruz, işimizi görecek
Kim dürüst? Dürüstlük, baş eğiş değil ki pislige
Bir başlamışsa çürüme, kolay mı önüne geçmek
Geleceği feda ediyoruz, günlük işler bitsin diye

Kendi boynumuzu kendimiz geçiriyoruz ilmiğe.

Daha yüz yıl bile olmadı, yeni bir çöküş dönemi,
Kendi isteğimizle davet ettik kanlı emperyalizmi
İlk kurulurken ezilirse emek, maya bozuk demek
Kolay kazanan kolay harcar! Unutmayın alın terini.
Emekçilerde içselleşir, yurdu, çocuğu gibi sevmek.

Mehmet Halil

Her enflasyon, zenginin elini öper!

Ormanda ağacı odundan,
Her uzun saçlıyı kadından,
Şivilliği sivil kıyafetten ibaret gören düşünceler
Özneyi görmeyen, görmek istemeyen gözler
Zekayı bir kamyon karpuz gibi seçenler
İçinin değerine, güzelliğine bakmadan
Dışının albenisine göre pazarlayanlar.
İnsani değer diye bir şey duymamış,
Parayı ve bencil çıkarları aşamamış
Kendi sümüğü kol gibi akarken
Selpak pazarlayan çocuklar gibi...
Satışa çıkardıkları milliyetçiliği
Bol bol görüyoruz şair deyi.

İrkçılıktan, kandan, kinden kirlenenlerin
Yağlama yıkama işi zannetmişler şairliği
Şiir yazmak için, iç burkan olaylar bekler
Ölümleri bekleyen, hazır ağlayıcılar gibi.
Özünden, öznesinden, sebebinden habersiz
Küfür, yağlama ve ağıt yarışında dizginsiz.
Başkaları adına atar, tutar yakarlar izinsiz.
Alt yapı değiştikçe, uçurumlar büyüdükçe
Açıldıkça zenginle fakirin arası dağlar gibi
Açılır, şairle, taklitlerinin arası da böyle...
Ucuz diye, nasıl zararlı gıdalar yedirilirse
Ucuz şairlerde şıngalanır, ucuz beyinlere.

Mehmet Halil

Her kasap liderdir aynı zamanda...

Gaddar olmalı lider seçtiğin
Hazırlanmalı narkozsuz ameliyata
Şakaya gelmez siyaset dediğin
İktidar hedeftir siyasetin sonunda
Parti liderlerinin en büyük korkusu
Kendinden akıllıların da var oluşu
Risklidir! Aklın tanrıdan uzak duruşu
Siyasetteki gelişme, lideri aşmamalı
Aşarsa da menzilinden çıkmamalı
Çakışmalı tüzük kuralları ile büzük kuralları
Şular tersine akarsa,
Liderin canı
Kelle paça ister anında...
'Kendi için bir şey istemez! ' lider dediğin,
Kalp damarlarını bile adamıştır vatana
Siyasetin damarlarını açmak için...
Onlara kayıtsız şartsız güvenin.

Mehmet Halil

Her şey "Sakalı-Şerif"te gizli

Bir gün gül suyu içerlerken
İmam-ı Azam ile bir müridi
Mürid soruyu sordu aklına gelen
Neden saklıyoruz?
Yüzyıllardır, bu sakalı şerif-i

İmam-ı Azam irkildi birden
Bilgisizlik yakışmaz müride karşı
Riske atar geleceğini, gerçeği söylerse
Bir yıldız gibi parladı, İmam'ın bakışı
İnandı müridin kendinden önce öleceğine.

Yüzlerce metre yakında
Kimse olmamasına rağmen
Eğilip müridin kulağına
Kendi de ateşiyle terlerken
Dedi: Başka kimseye söyleme ha...

Mürit toparlandı dizleri üstüne
"Emriniz olur efendim"! diyen başı
gömüldü omuzları içine,
her biri sessiz, sanki iki mezar taşı
müridin kulağı uzandı İmam'ın çenesine.

Bilim hızla ilerliyor gün geçtikçe
Ulaşılabilecek DNA testiyle sakalın sahibine
O sahip ki, yeniden hayata dönecek
Bilimin ilerlemesiyle, Klanlama yöntemiyle
Hem de aynı insandan binlerce...

İşte bu yüzden, gösterilen itina "sakalı şerif-e"
İçgüdüsel bir sonsuzluk isteği,
Şimşek gibi dolaştı her iki beyinde de
"Sakal kendi sakalıyla değiştirilmeli..."
Ve böylece garanti etmeli yeniden dirilişi.

Bir sakal var ortada yüzyıllardır korunan
Bir kıl, ama kim bilir hangi imamın ki?
Kim galip çıkacak sonunda, bu soğuk savaştan?
Gizlice buluşturdukları ilimle bilimi
Sonsuzluk umududur, bir yerde barıştıran...

Mehmet Halil

Her Şey! Kürenin keyfi için...

Bir kahya için en büyük mutluluk,
Efendisinin üniformasını giymekmiŐ!
Amerikan formalı Şimdi kıyafetler
Üretim polisiye tedbirlerle durduruldu.

“keyfimin kahyası mısın? ”
Sorular cevabını kendi buldu,
Şimdi en popüler iş,
İmamlık ve kahyalık oldu.

Efendilerimizin keyfinden sorumluyuz!
Onun için bir kişiye iki güvenlik görevlisi
Jandarmalık kolay değil! Onu da az buluyoruz!
ınar gibi kök salmıŐ Ergenekon’umuz!

“Söz konusu vatan ise, diğeri teferruattır! ”
Vatan ne için var?
Cumhuriyet Şahin kanatlıdır,
Onu korumak için, teferruat denen insanlar.
Kürenin kahyaları öyle buyurdular.

Mehmet Halil

Hey / kel

Zaman zaman
tırş ettik kafayı
zaman geçti
yine uzadı.

yerli malı dediler
dışarıda eğittiler
köylüyüz dediler
köyü sildiler.

Uzaktan kumandalı
Pilotsuz uçak gibi
Yolcuya moral diye
Manken seçtiler.

Hey! Kel!
Hoş geldin
Sen haklısın
Seni manken yapan
İthal malı
Makyajın.

Anasını ağlatırsın
Kazımaya çalışanın.
Ve bu korku ile
Terbiye edilir basın
Krediler de
Eşantiyon sayılsın.

Aslın balçık da olsa
Makyajınla çok güzelsin
Çoğunluk alkışladı diye
Hepimizi becerdin.

Suç yalnız
Sende değil
Seni seçen ellerin
Yani
Akıl tırışlı kellerin.

Kel- gevren- köstebek, karayılan
Hepsi aynı zincirin halkaları
Dayadılar önlerini bize
Amerika'ya dönük arkaları.

Bir koç gibi kelin duruşu
Bu yüzden
otuz yıllık altın vuruşu
şimdi aşınmış
devir daim pompasının dişleri
onun yerini alacak
ithal referanslı yenileri.

Biz nasıl rahatlarsak
Gidince ayak yoluna
Onlar da öyle
Rahatlayıp gelirler
Gidince Amerika'ya.
Ama biz yaparız,
Onlar yaptırırlar.
Yutmaya hazır
Dişsiz ağızlar.

Hey/kel
Buş geldin
Kısırım diye
Kendi elinle
Buş'unkunu verdin.

Kendin becermiş gibi
Gerim
Gerim
Gerildin

İsa gibi...
çarmıha gerdiniz.
bizi,
Arkadan çivilediniz.

onlar
Kıdemli asker
Biz acemi
Düzdüler bizi
'Biz düzüldük
Siz de düzülün' deyi

Davranışları öyle doğal ki
Rutin iş onlar için
Urpermiyorlar
ne de olsa
alışmışlar.

Biz nasıl rahatlarsak
Gidince ayak yoluna
Onlar da öyle
Rahatlayıp gelirler
Gidince Amerika'ya
Kirli kanla dolu, kalpleri
Alışmışlar halkı satmaya.

Biz ki
Her türlü
Aracı gereci ile
Terbiye edilmişiz yıllardan beri

Her Şeyi bilsek de
Kısarız sesimizi
Toplamak için
Potansiyel enerjiyi
Bir gün
biz konuşacağız en iyi.

Mehmet Halil

Hırsız

Mahalle gürültüyle uyandı,
pencerelerden başlar uzandı
polislerin arasında bir genç,
anlaşılan bir vukuat vardı.
Bu gece, bir hırsız yakalandı.

Hırsızlık polis lojmanlarında,
Hırsız, dört polis arasında,
Kolları ters çevrilmiş durumda,
Üç adım gerilerinde bir polis,
Ses bombası gibi patlamada.

Küfürlerin bini bir para,
Tekmelerde az geldi hayalara,
Cevap veren biri olmayınca,
Hızını alamayan polis, ateş açtı havaya,
Küfür ondan, tekme ondan,

Onun silahıydı patlayan,
Oydu arkada, bağırıp, yırtınan,
üstünün karşısında, en çok konuşan,
o oldu sesiyle, büyük kahraman,
O oldu terfiye, bir adım daha atan.

Mehmet Halil

Hırsız minareyi çiçekle süsler

umut aramaya gelmişler,
Dört Afyon'lu Konya'ya
Baba oğul, kaynana, gelinle,
Vermişler el ele.

Arkalarında, iki genç duyuyorlar,
Önde gidenlerin konuşmalarını.

"Bak oğul, türbe burada, otel burada,
ne kadar kolay olacak işimiz. Ohh!
"otel de - Mevlana otel-iy(iy) miş"
rahatladı, derin bir nefes aldı adam.
"Koş, önden git ayırt yerlerimizi,
Çok yorulduk, hemen uzanalım." dedi oğluna.

Oğlu hızlandı, mesafeyi açtı hemen,
Tırmandı merdivenleri,
başını uzattı kapıdan içeri,
sanki başını fırına sokmuş gibi,
Yanakları kıpkırmızı;
Kurşun yemiş gibi döndü geri.

İstinat duvarı gibi dikildi önlerine,
Baba "yürü oğlum" diyor,
Oğlu ne yürüyor, ne konuşuyor.
Sıcak suda haşlanmış gibi suratı,
Nasıl söyleyeceğini bilemiyor.
Baba öfkeli, itip geçiyor oğlunu,

Annesiyle karısının yolunu kesiyor
Merdivenden yukarı çıkarmıyor.
Çok geçmeden, baba da iniyor.
Önün da kapanıyor ağzının vanası.
Derin bir sessizlik kapladı yüzlerini.
Sanki suya girmişler gibi,
Hızları kesiliverdi,

Arkadaki gençlerden birinin yüzü güldü,
-Onlar madeni buldu, biz işletelim dedi.
-Ne madeni,
-aradığımız madeni,
aşk sayacı kırmızıya dayanmış iki arkadaş,
merdiveni tırmandılar,
İki kanatlı kapıyı açınca,
Çıktı önlerine çıplak kadınlar.

Mehmet Halil

Hiçbir iş, sizin dışardan gördüğünüz kadar basit değildir... / düz yazı

- Arkadaşlar burası hep 376'yı mı bekliyor?
- ... (mırıltılar... aradan bir iki) evet...
- Öyleyse şöyle bir sıraya geçelim de sonra birbirimizi ezmeyelim.
- Amca hepimizi alır bu otobüs, bak çok yolcu yok.
- Şimdi öyle ya, biraz sonra ne olacak belli olmaz...

İsteksizce kıpırdanmalar başlar, sıraya girilir, ama kimse yeni gelenleri sıraya geçmesi için uyarmaz....

Yine üstünkörü kalabalık yığılır. Çoğunluğu öğrenci olan kalabalık için sıra gereksizdir. Otobüs gelir,

o ana kadar görülmeyen gurup halindeki kalabalıklar, otobüs görülür görülmez, siperden fırlamış gibi birdenbire ortaya çıkar ve otobüse hücum eder. Sırada bekleyenler arada kaybolur. Zaten sıra

olunsun isteyenler, manevra kabiliyetini kaybetmiş olan, yaşlı insanlardır. Kalabalık hücum edince, ezilme korkusuyla geriye çekilmek zorunda kalırlar, gençler, iyi nişan alınmış ve yaydan fırlayan ok gibi koltukları 12'den vururlar. İşte bizim çakı gibi, yegane iftiharımız gençler. Onları böyle cevval, böyle atik gördükçe, yüreğimiz karış karış yağ bağıyor, biz o yüzden, tıkanan kalp damarlarımızın kurbanı oluyoruz.

Her mücadelede araziyi iyi tanımanın avantajları vardır. İşte ben o avantajlı insanlardan biriyim.

Bu avantajları iyi kullanmayı öğrendim. Öğrendim ama, Allah kahretsin, bilmekle, o bilgiyi iyi kullanmak farklı şeyler. Otobüsün ön kapısı nereye gelecek, onu iyi tahmin ediyorum. Öndeki aracı, sağdaki, soldaki trafik durumu, yani bütün nirengi noktalarına göre, tanjant, kotanjant derken, gençlerin arasında otobüse sızıp, onlar arka sıralara doğru hücum durumunda iken, ben önlerdeki sıralarda boş bulduğum koltuklara kendimi atıyorum. İşte bu sabah ta öyle bir ince hesap ve askerlikten kalma atakla, ikinci sırada bir koltukta yer kaptım. Bendeki mutluluk mutlulukların en büyüğü artık. Her şeyden önemlisi, gençlerin arasına karışmışım.

"Maksat iktidara gelmek değil sürdürmek" diye bir söz vardır. İşte ben o maksada ulaşamadım hiçbir zaman. Daha iki durak gitmeden iki büklüm bir kadın bindi otobüse. Haliyle bütün gençler güzellik uykusunda olunca kıyamıyor insan, kalktım yer verdim. Baktım, benden ihtiyarı da yok ki onu kaldırayım. Koltukları şöyle bir süzdüm. Kimi ingilizce kitabını, kimi fen bilgisi kitabını, kimi matematik kitabını, kimi ticaret ve muhasebe kitabını, kimi tıp kitaplarını, inşaat, mimarlık vs... içimden bunların hepsi yanlış branş seçmiş diye, onlar adına üzüldüm. Hiçbiri tiyatro veya güzel sanatlara gitmiyor ama, hepsi de çok güzel rol yapıyor.

Daha önce araziyi iyi tanımanın avantajından bahsetmiştim. Ben de bu avantajı iyi kullanmayı öğrendim. Kalkıp yer verdim ama, "vay be ne salak adammış" demeyin. İki sıra arkamda oturanın

bir durak sonra ineceğini bildiğim için kalktım, ve hemen onun başına dikilip kalkar kalkmaz o koltuğa nasıl, ustaca oturabilmenin hesabını yaptım, hesaplarımı kusursuz uygulayabilmek için, iyi bir sipere yerleştim. İyi bir istihbarat her zaman başarının yarısıdır. Planım kusursuz işledi ve hemen boşalan koltuğa yerleştim. O arada otobüs durmuş kalkmış, yeni yolcular binmiş... Allah Allah bu da ne? sanki gençlere karşı çoğunluk sağlamak ister gibi, niye ardı ardına yaşlılar biniyor bu otobüse?

Alnımda ne yazıyor diye merak etmeye başladım. Neden hep benim başıma dikilip, gözlerimin içine bakıyorlar. Gözleri para isteyen dilenciler gibi. Onları görünce söylediklerini anlıyorum ama, burada anlatamıyorum. Oradan dökülen asitli sular doğru yüreğime iniyor. Yokluyorum gözle görülmeyen bir boru mu var arada diye, ama elime bir şey gelmiyor. Mutluluğum kursağımda kalıyor. Yine isteksizce kalkıyorum. Yok oğlum, rahatsız olma diyor ama, nezaket icabı anlıyorum. Çünkü daha sözün yarısında koltuğa çoktan yerleşmiş oluyor. Yine koltukları süzüyorum. En yakın

istasyonda incek olan birinin başına, malum ustalığının bütün maharetlerini göstererek yerleşiyorum. Koltuk üstünden birinin kalktığını hissedemiyor bile. Sanki o yellenmek için yana yatmış ta düzelmiş gibi oluyor. Kalkanın poposunun yarısı kalkmadan benimki yerleşiyor. İnsan otomobille hızla giderken kenardaki ağaçları nasıl tanıyamazsa, bende çevremde başka kimler var tanıyamıyorum. İnsan uzun süre ayakta kaldıktan sonra oturunca, daha çok mutlu oluyor. O mutlulukla bir durak gittim, omzuma bir el değdi,

“Amca çok fenayım bana yer verir misin? ” “Hay! Hay! ” Dedim ve hemen kalkıp yerimi verdim.

Acaba bu da mı rol yapıyor diye de kalkınca iyice inceledim. Kalktıktan sonra yapılacak bir şey yok.

Yeniden yerime oturmak gibi bir niyetim de yok. Ama kendimi sınamak istiyorum. Geçekten aptal mıyım diye..

Otobüs değil sanki dokuma tezgahı, insanlar mekik gibi. Ben kalktım, ama, hasta olan bayan ayakta dikliyor. Neden oturmadı diye baktım. Koltuk dolmuş, oturan da genç, kulağına eğilip, “hasta bayana yer vermek için kalkmıştım ” dedim. Neyse itiraz etmeden kalktı ve bayanı oturttuk. Bayan sözü çok etkili bir söz. Bir sayfa yazıdan daha etkili. Hasta bir erkek olsaydı, işi çok zordu. Bayan sözünü duyan erkek kalkmazsa bir bayana karşı 1-0 yenilmiş olur. Erkek olursa söz konusu olan 1-1 berabere kalınır. Beraberlik için de hiç kimse kendini yormaz.

Neden duygular, haklara karşı ağır basıyor? . Bunu bir türlü anlamıyorum. Bu anlayış kıtlığından da hep kendi kendime acımışım. Okulda da öğretmenim bana “1 kilo pamuk mu ağırdır, yoksa bir kilo demir mi? ” diye sorduğu zaman, “demir” dediğim için kaç yıl aynı sınıfa çivi çaktım. Ama artık aynı hatayı yapmam. Bu gün aynı soruyu sorsalar, rahatlıkla “pamuk” diyebilirim.

Artık bu son hakkımı da, onu da kullandım. Orta boşluğa kalabalığa daldım. Ama homurdanmalar vardı. Acaba ne oldu diye kulak kabarttım. A! O da ne? inceden inceden benimle dalga geçiliyor. Haksız da değillerdi, ayakta o kadar insan var iken benim üç koltuk değiştirmem hiçbir adalete sığmazdı... Gözlerini bana dikip sessizce soru soran gence “bu yaşlılar arasındaki illegal bir dayanışma” dedim. Homurtu biraz daha yükseldi, gözler üstüme dikildi...

Kendi kendime “ne yaptım şimdi? ” diye soruyorum. Aptallığın bu kadarı da pes doğrusu. İşte en zayıf noktadan yakalandım. “Durduralım şu otobüsü, götürelim karakola” sözlerini duyuyorum.

“Kaç kişiyiz lan anasını satayım, ya başka arkadaşı varsa, ya karşı çıkan olursa...” Bana dış bileyenler, “şu moruğa bir ders verelim” düşüncesinde illegal olarak birleşiyorlardı.

Kendimi Şirinyer karakolunda bulduğumda, komiser soruyordu. “Şu geçen ki adam değil mi o? ”

“Evet komiserim o”. Yeşilyurt-Buca dolmuşu Yeşilyurt’tan Buca istikametine giderken, Bahçelievler mevkiinde karşıdan karşıya geçen 13-14 yaşındaki öğrenciyi görünce, hem hızını artırdı, hem direksiyonu üstüne doğru kırmıştı. Çocuk kaldırımıyla minibüs arasında ezilmekten zor kurtuldu.

Bunun üzerine minibüsçü ile kavga etmişim. Şoför “ bilmem ne yaptığının çocuğu caddede sallanmasın” diyordu. Ben “o sallandı diye sana öldürme hakkı mı doğuyor” diye, birbirimize girmiştik. Şirinyer karakolu’na gittim. Olayla ilgili tutanak tutturmak istedim, tutturamadım. 8. yolcudan bir tekini bile yanıma alamamıştım. “Aynı olay sizin çocuğunuzun başına gelse ne yaparsınız? ” diye, bağırdığım halde kimse oralı bile olmadı. “Sizin çocuklar da mı Bilmem ne yaptığının çocuğu” demek zorunda kaldım, ama nafile. Kimse istifini bozmadı. Polisler “bir tek sen mi vardın minibüste be” diye üstüme üstüme gelip beni korkutmuşlardı. Çaresizdim, yalnız kaldım, süklüm püklüm ayrılıp gittim. İşte o zaman, kaybetmenin faturasını daha pahaliya ödeme zamanı geldi. Nasıl denize dalarken her 10 metrede bir, basınç bir atmosfer artarsa, bu işlerde de

öyle. Her malubiyet, insanın üstüne yeni bir ağırlıkla biner. Ben de bunun altında ezilmeye başladım.

Komiser "1. şubeden eski dosyaları çıkaralım mı?" diye üstü örtülü tehdit ederken, bir başkası, "Kardeşim bu milletle yola çıkılmaz, tek başına sen mi kurtaracaksın bu milleti? boş ver kendi işine bak" diye nasihat ediyordu. Nasihattan çok da, bir uzlaşma önerisi. Sezsizce karşılıklı anlaşıyorduk.

Biliyordum ki siyasi dosyalar açılınca soruşturmalar çürük ciklet gibi uzayıp gidiyor. Zaten bu gelişim de benim isteğimle değil ki...

Otobüsler ne kadar çok dolarsa ve ne kadar çok yolcu ayakta kalırsa, koltuklar o kadar çok değer kazanıyor, bu koltukları bize lütfeden Belediye Başkanımızın değeri de o derecede artıyor. Zaten koltuklar boş olsa, her yolcu bir koltuğa otursa, bu yorgunlukla uyumazlar mı? Kim düşünebilir o zaman Belediye Başkanını? Halkı dinamik tutmanın ağırlığı işte burada... başlı başına bir zeka ürünü... Kolay mı Belediye Başkanı olmak? Kim böyle bir Belediye Başkanına laf söyleyebilir. Her koltuğa oturan "Allah razı olsun Başkandan" demek ihtiyacını hisseder. Bizim çağ atlamamız işte böyle... Yalnız tanrıya şükretmekle kalmayız, Başkanlarımızı da böylece tanrılaştırırız. Elde olanı da kaybetmenin korkusu, "gelen gideni aratır" korkusu, mevcut olana dört elle sarılmamızı buyurur.

Bilirsiniz her ilaç bin bir çeşit çiçekten damıtılarak elde edilir. Belki bir yıl belki daha uzun bir zamanda, yiyerek elde ettiğimiz gıdaları, vitaminleri, bir tabletle alırız böylece.

Her kutbun bir de öteki ucu vardır (+) ve (-) gibi... Her değerli girdinin bir de değersiz çıktısı olur.

Değerli ilaçları alamayan yoksullar, değersiz ilaçları kullanır. Bunlar bir çemberin üstündeki nokta gibi... Kesilip açıldığında zıt uçlardadır, ama çember olunca aynı noktada birleşirler. Yani (-) kutup da (+) kutup kadar değerlidir. Yokluk ta yoksulları mucit yapmıştır. Bu püf noktayı keşfetmişler ve "yaralı parmağa işeme"yi öğrenmişler. Onun için sıkışınca, yaralı parmağa işerler. Doğum yapan kadın, nasıl bebe sevinciyle bütün acıları unutursa, yaralı parmak ta asitli ortamda "iyileşme"ye başlar.

Bir başkan, başkanlığını yaptığı binlerce kişinin yarasına nasıl parmak bassın? Bu o kadar kolay mı?

Biz değerli başkanlarımızı bu kadar üzmez. Onun için biz yaramızı başkanın merhemine sokarız.

Hem de başkanlarımızı inciltmemek için, tırnağımızı söküp sokarız.

Tanrı, bütün başkanlara, bizim gibi, anlayışlı seçmenler bağışlasın.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Hoca'nın dersleri de atom gibi... kullanılır iyiye de kötüye de.

"Uzaktan davulun sesi hoş gelir"
Hoş olsun diye hükümet programı
Önce Amerika'dan seslendirilir
Yeşil yemle kapana sokar kuzuları.

Ne atılımlar yaptık, ardı gelmedi
Önce 'tavsiye kararları'na çıktılar
Umutlandırdı demokratik yürekleri
Sonra kedi gibi büzülüp tısladılar.

Ardından 'ilk hedef' oldu Avrupa
Kapı, ha aralandı, ha aralanacaktı
Demokrasi kokusu geldi burunlara
Gelecek korkusu tokat gibi çarptı.

Takiyede uzun deneyimli adamlar
Her dönem bir şeyler buluyorlar
Açılım politikası geldi ardından,
Açılan seçim sandığıymış anlaşılan.

Nasrettin Hoca'yı severiz ama
Hayatımız benzemiyor fıkralara
Halkın beyni dumura uğrayınca
Cambazların işine yarıyor Hoca.

Mehmet Halil

Horozum

Gece ile gündüzü bölen horozum,
Yüzyıllarca, insanları uyandırdın.
Güzel sesin, tüylerin, kuyruğunla,
"Bekçi Murtaza" yı kıskandırdın.

senden erken davrandılar onlar da
Zamanı ikiye bölmeye başladılar...
Anayasa... Muhtıra.... Darbe...
Güzel ötüyoruz diye; anırdılar.

Güzel sesli horozum benim,
kıskananlar, sana benzemeye çalıştılar.
Buna, çok uğraştılar; ben şahidim,
Ama, bir türlü başaramadılar.

Şimdi, kendilerine benzetmek için,
Özel eğitim veriyorlar sana,
Döğüşmen için mahmuzlarını bileyip,
Sokuyorlar seni illegal hayatlarına.

Güzel horozum, müjdecim benim,
dışı gibi değil onların içi, baştan sona kir.
Mahmuzlarını, düşmanlık öğretenin,
Kana susamış, kızıl gözlerine geçir.

Mehmet Halil

Hortumculuk garantisi

Krallara karşıydı ilk dokunulmazlık
Vekiller özgür konuşabilsinler diye.

zamanın örs ile çekici arasında
her şey tersine dönüyor dünyada.

Dokunulmazlıklara dokundular da
Parmak izi bırakmadılar ortada...

Şimdi halka karşı dokunulmazlık
Hortumcuları korumaya başladık

Hortumda sağlamak için garantiyi
Kandırdılar yüz binlerce enayiye...

Hortumlar virüslere karşı korunacak
Anti virüs için, yatırımlar yapılacak
MGK belgesiz hortumcu olmayacak.

Mehmet Halil

Hürriyet

Kimi ayağıyla yazıyor
Kimi kıcıyla yazıyor
Ve o kitap satıyor
Pazarlayan burjuvazi
Parayla insan oynatıyor
Ve dalgasını geçiyor
O alınlara değil parayı
Çek yapraklarına asıyor
Çiçekle süslemiş barbarlığı
Kibarlık yağ gibi akıyor
Rafine edilmiş kokuları

Yarış var iki sınıf arasında
Vicdan mazeret buluyor
Laikler de kazanmak zorunda
Damla damla birikim acıtıyor
Aldığı gazla katılıyor yarışa
Yazan insanların 'önemi'nden
Değer veriliyor yazılanlara
İçerikleri bomboş olsa da...

Bazıları da, yazmayın diye
Paraya boğulur,
Parayla susturulur
Parayla borazan olur

Susmayanlara
Ya zincir vurulur
Ya kurşunla susturulur
İşte cum/hürriyet budur...

Mehmet Halil

Hüzünleri neşeye çevirdik! /düz yazı

Ayrılıklar ve ilk buluşmalar her zaman hüznünlüdür. Ama akıllı insanlar hüznüleri de sevince çevirebilir. İki bin altı ve iki bin yedinin vardiya değişiminde böyle bir boşluk oluştu. Bu boşluk çoğu insanı işinden gücünden dokuz gün kopardı. Dokuz gün dillere kolay. Hele işine sevdalı insanlar için çok uzun bir zaman. İnsan böyle zamanlarda sevinemiyor, hatta üzüyor bile... Nedenini, niçinini sormayın. İşte yazmanın da en zor tarafı bu, insan anlatamıyor bazı şeyleri. Ben istemiyorum mu sanki. İstemek yetmiyor tabi... Herkes kesesindeki kadar verebilir.

İşte bu günlerimizi tatlandırmak için, kooperatifimizin yüklenicisi bayramdan üç gün önce bizi topluca yemeğe götürdü. Allah razı olsun! Bursa ipeği gibi yürek var adamda... Bizi düşünmüş. Çok ince düşünceli, hatta anlatsam inanmayacaksınız, biz yemek yerken telefon çaldı, çocuğu hastalanmış, ama buna rağmen bizi bırakıp gitmedi. Karısına 'başının çaresine' bak dedi.

Şimdi sevgili okurlar, önünüzde bu kadar hassas bir yürek söz konusu iken siz olsanız et yemeği isteyebilir misiniz? Bu yüreğe hakaret olmaz mı? Kırmızı et yerken yürek gözünüzün önüne gelmez mi? Biz de öküz değiliz ya! , balık istedik tabi... Hiç bilmezdim, balığın ağzının bu kadar pis olduğunu, meğer yanında rakı olmazsa küfür edermiş. Rakılar da geldi, çok şükür balığın ağzını da kapattık.

Neyse size bütün yemeği anlatacak değilim ya... Bunu kim hak etti ki zaten. Bakıyorum kooperatif sözünün K'ını duyar duymaz bardağın boş tarafını görmeye başladınız. Kim bilir neler konuşuyor sunuz şimdi. Ne yapayım ağzınız çuval değil ki büzeyim. Her ne kadar inanmasanız da ben yine doğruyu söyleyeyim. Yüreğimizde, şu kış gününde, bacalardan çıkan kömür isi kadar kir varsa namerdim. Hin oğlu hinler, sanki yemeği yiyen sizsiniz de sırtıp duruyorsunuz. Yoksa balığı ben seçtim diye mi bu? Meğer ben balıktan anlarmışım. Bana sen seç dediler. Bana Levrek gösterdiler, Olmaz dedim, belli ki çiftlik. Deniz dediklerine inan, çünkü bütün çiftlikler denizde. Çipura, olmaz.

Karıştıra karıştıra, aradan iki sarıgöz çıktı. Masaya bilirkişisi olarak dönüp levrek ve çipura var dedim.

Balığın adını duyanlar, bilgiç bilgiç, Çipura, dedi. Ben de balıkçıya dönüp, arkadaşlara istediklerini ver. Yani çipuralarını, ben şansıma küseyim, bana çipura yetmedi... fark etmez ya bana da sarıgöz ver dedim... Arkadaşlar benim adıma üzüldüler ama, şans bu ne yapalım...

Neyse herkes sevindi bu yemekte ama ben sevinemedim. Bu güne kadar hep, 'denizden ne çıkarsa yenir' diye biliyordum. Oysa balık da küfür edermiş rakısız yenilirse. Bana şimdi her şeye eyvallah diyen bir mide lazım. Ben iki milyona hamsi alacağım, onu, yemek için yirmi milyon rakıya vereceğim. İşin kötüsü bir hamsi ile doymayacağıma göre, tabaktaki bütün hamsilerin koro halinde küfrettiğini bir düşünün. Yoksa, kusarım ben yediklerimi. Yoksa bize, 'bundan sonra eliniz mahkum biz ısmarlamadan balık yiyemezsiniz' mi demek istediler? Eğer böyleyse, bu heyet balıklar tarafından kurulmuş bir örgüt tarafından gönderildi demek.

Neyse yemek yemektir işte üzerinde fazla durmayalım. Lokantayı terk edip, asıl fasla gelelim. Çıktık lokantadan, biraz ilerleyince önümüze tesadüfen Milli Piyangocu çıktı. (Bakın dikkat edin Milli derken Milli'yi büyük harflerle yazıyorum. Hiç kimse milliyetçiliğime toz konduramaz) Çekin! dediler bize, utana sıkıla birer tane çektik. Rüşvete girmesin diye de çeyrek bilet olmasına dikkat ettik. Beş milyar bu laf değil. İnsan beş milyar için nelerini vermez. Ama esas olan niyettir. Bizim niyetimiz temiz. Ama bir arkadaşımız tesadüfen yarım bilet çekmiş. Şansa bak hele... Kim inanmaz ki bu kadar şanslı birine, yirmi milyar çıkmaz, yarısı on milyar... söylemesi dile kolay. Günün şanslı adamı olan arkadaşımız, etrafını çeviren yedi kişi tarafından tebrik edildi... İş çok ciddi. O kadar parayı nakit versek belki de aynı heyecanı veremezdi. Arkadaşımızın tebriklerle, inancı sabitleşti. Eli o cepten bu cebe

sürekli dolaşmaya, biletin yerinde olup olmadığını dakika başı kontrol etmeye başladı.
Orhan: Hocam çıkarışa bana ne kadar verirsin? Hoca ciddi ciddi düşünmeye başladı. İçinden bir hesap yaptı. Önce çevresindekileri, yani oğluna, kızına, doğacak torununa vs. aldı ve onları tam tekmil donattı... ama hocanın hesabı uzun sürünce, bizim aceleci arkadaşımız,

- ya hoca o kadar düşünmeye ne gerek var be... ben fazla istemiyorum beşte biri yeter bana der demez... hoca iki elini kaldırdı.
- 'Yoooo o kadar veremem' dedi. Yüzü kızardı boynunu büktü.. 'Kusura bakma ama benim de kendime göre hesaplarım var'' dedi. Tabi para hocanın, kim ne diyebilir? O gün akşam olması için ve serveti bir an önce evde sağlam bir yere yerleştirmek için, hoca devamlı saate bakmaya başladı. Şansa inanmayan iki arkadaşımız, biraz küstahça, hoca çelik kasa alalım dedilerse de, hoca önce ciddi ciddi bakarken, gülen bir başka arkadaşı görünce,
- inşallah! inşallah! dedi.

İşte böyle zamanlarda olur ne olursa, zaman kilitlenip kalır. Saatler böyle zamanlarda eskir. Gözler bilenir berberin usturası gibi böyle zamanlarda. O gözler ki en ulaşılmadık yerleri görür böyle zamanlarda. İşte hoca o akşam, kağı gibi ilerleyen zamana öfkelenmişti. Neyse zaman tembel de olsa nihayetinde durmuyor. Damla damla akıp geçti. Hoca evine gidip, serveti en münasip yere kendi elleriyle sakladı.

İşte o andan itibaren hep o paranın nerde ve nasıl paylaştırılacağını hesapladı hoca... İş ölü zamanların düşmanıdır. Bu hesaplar sayesinde üç gün geldi geçti... bu hesaplar zamanı kemirdi.

.....
Hepimiz yaşlıyız. Huzur evi gibi kooperatifimiz. İnsan yaşlanınca, yokuş aşağı yuvarlanan taş gibi, günlerin akışı hızlanıyor. Öyle hızlı, öyle hızlı geçiyor ki anlatamam... (aramızda yaşlılığı kabul etmeyenler var. Onun için burayı parantez içinde söylüyorum. Okuyun ama kafaya kaydetmeyin)
Tatil bitti. Kooperatifimizde kendi aramızda daha ilk sohbetleri yaparken, yani nasıl geçti ne oldu falan...

Bilirsiniz yaşlanınca insanın hayatını torunları dolduruyor. İşte o beynelminel yaramazlık hikayeleri anlatılırken telefon çaldı. Telefonu açan hoca 'Tamam, tamam efendim, başkanımızda burada'' dedi.

Telefonu kapatıp bize, 'müteahhit geliyor'' diye haber verdi.

Bizim telefon sesiyle kesilen sohbetimiz gene kaldığı yerden devam ederken çaycının sesi yükseldi,

Hadi bakalım boşa çene çalmayın! Çenelerinizi yağlayın... biraz da biz bayram yapalım... Hoca kızdı diğerlerinin gözüne bakıp, çaycı da uzaklaştıktan sonra

- 'Bu da çok yılışıklaştı! '' dedi.

- Eh artık o kadar olsun canım, bayramda o kadar hoşgörülü olalım...

Derken kapıdan içeri müteahhit elinde bir poşetle girdi. Gelirken çayları da söylemiş... Poşetten kuru pasta ve böreklerin her çeşidi ortaya açıldı.... Klasik hoş beşleri geçiyorum kafanız şişmesin diye, bu jestimi de unutmayın haaa... size söylüyorum okuyucular.

Hakkı,

- Benim gözüme bakma, bana bir şey çıkmadı. Zaten nerde görülmüş ki bir binada iki bilete piyango vursun. Bunu duyanların gözleri hemen, aramızdaki en şanslı adam olan hocaya dikildi. Bütün gözlerin kendi üzerine dikildiğini gören hoca, kıpkırmızı oldu..

- Vallahi bana da vurmadı...

- Hadi hadi inkar etme... bakın arkadaşlar hoca nasıl kızardı. Yüzde yüz hocaya

çıktı yirmi

milyar. Lan Orhan hep senin yüzünden beşte birini istemeseydin şimdi hiç olmazsa baklava yedik, senin yüzünden baklavadan da olduk. İşte tam da '' az tamah çok zarar getirir'' sözü bunun için söylenmiş sanki...

- Yok ya burada çok tamah az zarar getirdi...

- Zaten her şey ters gidiyor bu dünyada... Yakında dünyada tersine dönerse şaşmam zaten...

- Vay be hoca her şey beklerdim de bunu beklemezdim senden... on milyardan bi milyarı da kıskandın ya helal olsun sana... Şu bileti alana bari yapma şunu...

- İnsanlar, ya iş yapınca, ya araya para girince, ya da aynı masada içki içince belli olurmuş...

- Hocaya da para çıkınca belli oldu ... hiç sesi bile çıkmıyor baksana....

Konuşmalar gayet ciddi geçiyor hoca kendine inanılmamasından dolayı üzüyor, kıvraniyor.

Bütün bu şüpheleri nasıl gidereceğini düşünüyor belli... en sonunda konuşmaya hazırlandı...

Dikkatler tekrar hocanın üstünde yoğunlaştı.. bunun için de hikayeyi tam anlatmaya karar verdi.

- Arkadaşlar, buradan gidince bileti sakladım. Çekiliş sırasında bileti aradım.

Baktım sakladığım

yer karışmış, hanımdan şüphelendim, soruyorum, bilmiyorum diyor. Ama suratı kızardı. İnsan suçlu olunca kızarır ya hemen anladım. Tekrar tekrar sordum. Renk verdi yüzde yüz onda olduğuna inandım. İnkâr edince, sen bunu hak ettin deyip bi tane patlattım. Ama gene yok.

- vay be! bu tokatı yiyince yoktan bile yaratırdı benimki olsaydı, diye Gürsel bey ciddi ciddi kızdı, hocanın karısına... Hoca bu arada sözünün kesilmesine kızarak, uyardı. (Gürsel kooperatifin en kıdemsiz adamı) dur arkadaş ya araya girme... sonra çocuklara sordum bir bir... o gece bulamadık. Sabah olunca, vestiyerdeki eski ceketin cebine koyduğumu hatırladım.

Herkes ciddi ciddi dinlerken birden bire ne olduysa, tam ağzında çay yudumlarırken, Hakkı'nın

makaraları boşaldı. Dolu harç kovasının yere çarpması gibi bir ses çıkararak ağzındaki çayları diğerlerinin üstüne eşit şekilde dağıttı. Her şeyde olduğu gibi burada da adaletini gösterdi.

Ciddiyet o mertebede yükseldi ki... ciddiyetin bu mertebe ciddileşmesi sonucu, müteahhidin de

makaraları çözüldü... o da kasıklarını tutmaya başladı. Aslında aldığı biletin boş çıkmasından dolayı suçluydu. Suçlu birinin böylesine gülmesi, sonuçta hocayla dalga geçildiği imajını yaratabilirdi. İyi şeyler yaratmada yeteneklerimiz kısır bile olsa, kötü şeylerde, küçümsenmeyiz.

Şimdi aranızdan birileri çıkıp ta bu kadar tantana neyin nesi diye sormasın hatta düşünmesin...

Orasını asla söylemem... Bayramlar özel günlerdir bu özel günlerde kimse parasız bırakılmaz.

Bayram, Müslümanların bayramı ve Müslüman malı ortaktır vs... vs... Hak edilene de... hak etmeyene de paylaşılır.

Bayramın nasıl geçti diye soranlara bunu basılı olarak veriyorum. Artık aynı şeyleri anlatmak bana sıkıntı veriyor. Kaybedecek fazla zamanım olmadığı için çözüm olarak bu yazılı yöntemi kullanıyorum.

Her iş yeri açan, sokakta, el ilanı dağıtarak vermiyor mu yemek listesini... ya da iş yerinde neler yaptığını... bu, yeni çağın, yeni yöntemi.

Mehmet Halil

Irak'ta operasyon hızlanıyor!

Damarlarında petrol dolaşanlar,
Bush'a güven oyu veriyor.
Boşalan petrolün yeri,
Kanla dolduruluyor.

Çatışmalarda
Amerikan askerleri
Korkudan altına yapıyor.
Şimdi,
çarşaf değiştirecek,
ülke aranıyor.

Mehmet Halil

Isınan küller ve kıvılcımlar!

12 eylülün arı peteklerine,
kan emiciler dolmuş,
Sülükler sarılıyor,
Bal almak isteyen ellere.

öldürüldü sanayi, tarım, madencilik,
temel yatırım sektörü öldü.
Baltanın arkasından sapı da atılır.
Peki! Devlet ne yapılır?

turizm adı altında her türlü rezillik
öne çıktı, kumar ve piyango,
öne çıktı umut sektörü.
öne çıktı kepezelik.

TV ekranlarını
magazin ve dedikodu doldurdu.
Süslü sürahilere benzeyen beyler,
Biblo gibi hanımlar,
Ne çabuk unutuldu geldiğiniz yerler?

Kara kara düşünüyor, işini, eşini kaybedenler,
Ekranlara çıkarıp onları,
Açlığın sesini, gürültüye boğuyorlar.
sırtlarından para kazanıyorlar.

ne kadar çok yakışırsa,
siyah balıkçı kazak üzerine sarı kravat
devlete yakıştırıldı bunlar,
devletin başındakiler rahat.

Ast solistler ne yapsa,
Saçını yeşile de boyasa,
Onun üstünde her şey moda oluyor ya,
Biz de uyuyoruz,
Çıkan her modaya.
gerçek kareleri unutuyoruz...

acıları gizleyen sahte etiket
Bitsin! artık bitsin!
İş için, ekmek için, ilden ile yapılan hicret.
Onlar ürkek, masum, boynu eğri,
Onlar mis gibi ekmek kokusuna hasret.

Beylerin,
sıktıkları o suyla,
Sanmasınlar ki...
yanan ateşler söndü,

Islak küllerin altında,
İçten içe büyüyor ateş,
Hayat külleri kurutuyor.

Kıvılcımlar, rüzgarı bekliyor.

Mehmet Halil

İcazetli Partiler

Bizde partiler
verimli topraklar gibi
başlarında derebeyleri.
ellerinde kılıç, dikilirler.
çoğunun kirli elleri.

parsellenmiş topraklar
hepsi verimli,hepsi sulak.
sessiz sakin yerlileri,
çekip çevirir derebeyleri.

Huylusu huysuzu
Tüylüsü tüysüzü
İneği öküzü.
Tarlada sevişirler
Ahırda tepişirler.
Paylaşım zamanı
Artar dedikodu,
Artar fitne
Hepsi birbirinden ibne...

Farkı yok birbirinden
Asker nöbeti gibi...
Nöbet tutarlar, dönem dönem,
Hiç biri nöbete gelemes
Çavuş izin vermeden.

Ağızlarında en güzel türkü
Demokrasiyi ezberlemişler.
Yerliler demokrasiye inanmış,
Türkünün güzelliğine kanmış.

Bıkmamış! sık sık
deneyip değiştirdiğinden,
bıkmamış kiralık demokrasiden.
Ve bunu pazarlayan, partilerden.

Toprağa taşa, demire can verirler,
Bir türlü canlanmaz kendileri.
Ama bu umutlarınızı kırmasın,
Güçleniyor toprakta kökleri.
Onlar zamanını bilir.
Ne bir adım ileri
Ne bir adım geri.

Mehmet Halil

İçimiz ve dışımız...

Kendi dilini tanımayan, burun kıvıran
İngilizceden gelen kelimeleri kullanan
Ana dili Türkçeden utanan insanlardan
"Ana dilde Kürtçe eğitim" beklenir mi?
Vay benim "kardeşim! " Abdülrahman...

Aşk ve nefret sırt sırta
Bir tarafta milliyetçilik,
Bir tarafta hayranlık yabancılara...
Yabancı kelimeleri rozet edindik.
Sarıldık Amerikan bayrağına,
Sırtımız dönük doğuya,
Gizli bir yolculuk batıya...

Kuaför, penis, Türksel, regina, Filipis, sorti, konfeksiyon, operasyon, istasyon, gar,
Fortis, Konsolos, Ambulans, lokanta, market, Familya, street, medium, airport, flar,
Daha neler neler var...

"kardeşlik" bomba sırtında kurdela
Yalancı meme gibi yala babam yala
"Açılım! " geliyor açılın!
Sahte politikalarla temek kazmaya
Gelecek seçimlerde seçim sandığına.

Kasabın "merhamet" yazıyor tabelasında,
Farklılıklarımız zenginliğimizdir!
Işıklı tabela gibi satılık ağızlarda,
Yüce dağlar sanki tatbikat yeridir,
Mesaj, doğrudan silah tüccarlarına...

Mehmet Halil

İğneler

Burası mayın tarlası değil,
Şiir tarlası,
Güzel Şeyler yaz, bizi avut diyorsun.
Bir yangın üstümüze gelirken,
Nasıl yapabilirim bunu?

Bende isterdim, dostlarımı,
Gülle, çiçekle karşılamayı,
Ama zaman, o zaman değil!

Benim bugünkü küçük iğnelerim,
Yarın hançerden kurtaracaksa sizi,
Zararı yok istenmeyeyim
Sıralamaya deva edeceğim
Koltuklarınıza iğneleri.

Poponuz,
yüreğinizden daha mı kıymetli?

Mehmet Halil

İki anayasa ve 15-16 haziran

Bin dokuz yüz altmış bir anayasası
Demokrasinin kapılarını araladı
Bir canlanma, bir gelişme çağıydı
Yarı açık kapılar zorlandı
Egemen güçleri bir telaş sardı.

Suskun dev yüzünü gösterdi
Kendim seçeceğim dedi geleceğimi
Egemen güçler birleştiler; 'aştı dediler,
Sosyal gelişme, ekonomik gelişmeyi'

Bir tarafta umut, bir tarafta korku
Ne ayrılabilirler, ne birleşebilirler
Kaçtı iki tarafın da yarım uykusu
Gerildi iki kutup arasında ipler.

Yeni bir dönemin zemini örülüyor
Parke taşı gibi sık ve sağlam işçiler
Bu güvenle birleşen ses yükseliyor
Gür çıkıyor birleşen zayıf sesler.

Egemenlerin çemberi daralıyor
Emekçiler bu kışkaca hayır diyor
Sanayi merkezi İstanbul kaynıyor
15-16 haziranda zincirler kırılıyor.

'Demek ki geçmemeli
Sosyal gelişme, ekonomik gelişmeyi
Hiç zaman kaybetmeden
Bu gelişmeyi önlemeli...'

Bu gelişmenin odak noktaları
Eğitim, demokrasi ve örgütlenme
Değişmeli derhal anayasa,
Tersine dönmeli gelişme...

Baskılar, muhtıralar, kararlar
Yetmedi bunu önlemeye
Mücadele ile alındı haklar
Devam etmeli mücadeleye.

Sınırlı demokrasi bile
Yetmedi hakları gasbetmeye
Baskılar arttıkça,
Yüz binler katıldı grevlere.

Demokrasi ayrı yorumlandı
Kimi insanca yaşama dedi
Kimi sömürmek insanları
Çalıştırmak makine gibi.

İnsanlar kıyıldı, insan makinelerde

Yeni bir zemin hazırladılar
İnsanları kurtarmak için ilerde
İnsanlarca, kıyıldı insanlar.

Baskı ve ölüm kol geziyor
Korku, hepsinden de korkutucu
İnsanlar "çil yavrusu gibi dağılıyor"
Açılıyor 12 Eylül faşizminin yolu.

Toplar, tanklar, cezaevleri, kayıplar
Bir hediye gibi sunuluyor ayıplar
Bulanık suda, kaos ortamında
Kurtarıcı gibi göründü ayılar.

Oysa her şey tersine çevrilecek
Set çekilecek sosyal gelişmenin önüne
Para insanlığın önüne geçecek
İnsan artık para basan makine.

Yeni bir belge, yeni bir anayasa
Bir tarafa, çok geniş demokrasi
diğer taraf yem oldu, zenginler sofrasına.
Kesildi işçinin, köylünün sesi...

Ve garantilemek için yıllarca bu düzeni
Öne çıkardılar bireysel kazanç hedefli eğitimi
İnsan insana düşman edildi,
İşlendi dantel gibi bencillik.
Adı liberalizm, adı yenilik...

Şimdi beyinler kelepçeli
Kollar ayaklar kelepçeli
Mideler kelepçeli.
Öyle bilemeli ki dişleri
Kelepçeleri kesmeli.

Bunun için artmalı
sosyal uyanışın hızı.
Öyle çalışmalı ki işçi sınıfı
Parlasın gelecekteki yıldızı.

Mehmet Halil

İki Diktatör

Ne hayvan severmiş,
Ne hayvan severmiş ki Hitler,
Köpeğim taze et yesin diye...
Önüne süt çocuklarını kesmişler.
*

Ne insan düşmanı,
Ne insan düşmanıymış ki Stalin,
Yoksul insanlar da yaşasın diye,
Önünü kesmiş,
İnsan etiyle beslenen Hitler'in...

Mehmet Halil

İki dil, iki adam

Duydum ki Orhan Pamuk,
Gece gündüz yazıyormuş.
Ankara'nın havası soğuk,
Yazarak ısıtıyormuş.

Musa Kart meşhur oldu diye,
Sana bir kaymakam çıktı kuradan
Bakan yatakları pamuk olmuyor
yasak pamuk mu çıktı kotadan?

Yirmi yıldır lanetleniyordu,
Kitapları toplatıp yakanlar.
kitaplar kömür mü kokuyordu?
Orhan Pamuk olunca susuyorlar.

Yoksa yabancı dilde mi yazıyorsun?
Biliyor musun? fazlalar kotaya tabi...
Mesela '29 zikade 1421 tarihi..."
sayısı mecliste 551 olur koltuğun.

Mehmet Halil

İki ucu boklu değnek

Tarifi edilmeyen Şeylerin,
bilinmeyenlerin aŐığıydım,
Özgürlüktü, en büyük idealim,
bir türlü elde edemedim.

Evlendim, denize girercesine,
Ahıra bağlanmış, bir inek oldum.
mükellef oldum, vergi dairesine,
kanımı kuruttular, yudum, yudum.

yıllarca koŐmuŐum hayal peşinde.
Görülen tarafını beğenmedim,
Bilinmeyenlere gönül verdim.
Farkını göremedim birbirinden.

Neye sarıldımrsa güvenerek,
Buz kesildi, ateş gibi yürek,
Yaşamak nedir, nedir yaşamak?
Yaşamak! iki ucu, boklu değnek.

Mehmet Halil

İktiDarlık! İŖteDarlık!

Bütün partiler iktiDar için kurulur
NeoİktiDarlar payKapmak içindir
Ŗiddet! İktiDar ın biricik yoludur
Ŗađ sol sağ sol sağ sol ormana gir
Kıyırdayan her yaprağı hemen vur.

İlk dersimiz kahramanlık dersidir
'Bir eli bükemedinse, öpmesini bil'
'El elden üstün! ' Tersî, dersimizdir
Kırınca zayıf eli bırakmazsan delil.
Kahramanlık ve cesaret de sendedir.

'çivi, çivi ile sökölür! ' diye öğrendik
Ŗiddetle yenildik, Ŗiddeti çivi bildik,
Yenile yenile öğrendiğimiz buymuş
Gücümüzü kendi içimizde denedik
Her Ŗiddet, önce kendini vururmuş.

İktiDar için dar olmak Ŗartmış sanki
Bu, bencil, faşist iktidarların öğretisi
Paylaşmak değil, dar kadroyla almak
Hak ve hukuk tanımamak ilkeleri
Kitlelere inanmayanların işi daralmak.

Payın iri olursa, payiDar olacaksın
Anla, en yakın ortaklarını vuracaksın
Silahın yoksa boyalı su kullanacaksın
Bunu devrim adına marifet sayacaksın
Sıkışan akrep gibi kendini sokacaksın.

Yok! Birbirinizden farkınız, aynı markasınız
Labirente düşmüş gibi, sözler öyle dolanır ki
Eleştirirken ele verir sizi, o kirli yazılarınız
Hırsızlar nasıl birbirini ele verirse
Daha fazla pay alamadım diye, siz de öyle...

Mehmet Halil

İmza kampanyası ile ayet iner mi ki?

En modern makineler yönetir bizi
Sayılara dökeriz bütün isteklerimizi
Vicdan denilen şeyin tuşu nerede ki?
Tıklama rekoru kırıp alsak önceliği...
Sayılar ne kadar kurtarır demokrasiyi?

Tanrının cezalarını neden kulları onaylar ki?
'RECM' cezasını oylarmış İslam ülkeleri
Boğazına kadar gömüp öldürecekler birini
İftihar ediyoruz birlik başkanı Türkiyeli deyi
Hangi medeniyet batılı yapar ki bizi?

Ötekiler, sayılar, tuşlar, güç gösterisi, çıkarlar...
İki ile ikinin çarpımı beş derse kalkan parmaklar
Verilmiş oluyor en doğru ve medeni kararlar,
Tanrı adına onaylanan bütün cezalar,
Tanrıya inancı değil, inançsızlığı kanıtlar...

Mehmet Halil

İnadına

Ayrılık olmasaydı, aşka inanmazdım
Aşık oluyorum değişen evrenin ruhu
Ölüm olmasaydı, hayata sarılmazdım
Hayatı sevince sıkıntılar biberi ve tuzu.
Daha güçlü olmak için çırpınışlarım.

Denizin dibi toprağın altından başka,
Her şeyi bilirdim, rüzgar olsaydım
Ne kanatlarım var, ne de rüzgarım
Öfkeliyim! beni tutan bu sınırlara...
Daha hızlı olmak için çırpınışlarım.

Mehmet Halil

İnsan olmadan Türk olunur mu? / düz yazı

Hırant Dink'e kurşun sıkan ırkçı. Dünyanın hangi ülkesine gitse, orada, kendi gibi düşünenler tarafından öldürülmeli! demek... Mantığa göre... Eğer bu doğru düşünce ise ve bütün toplumlar, böyle düşünecek olursa, bütün insanlar birbirini öldürecek demek, sonuçta insan namına hiç kimse kalmayacak. Evet, insanlığın "sayın" katili... Sen mi suçlusun? Tutkuyla sizi "sayın" yapan düşünce mi? Reyting uğruna ırkçılığa, körükle giden medya mı? Yoksa, her şeye, "ben" uğruna seyirci kalan ben, ben, olan halk mı? Yoksa, çıkar için, suları bulandırmak için, her yanlışın karşısına çıkanları, ibret olsun diye temizleyen, gözlerini para bürümüş, menfaat bürümüş, bu sömürücü çark mı? İnsanlık onurunu savunan Hırant Dink öldürüldü. Onunla beraber, ülkemin onuru da vuruldu. Bu utançla, başın öne eğik dolaşacağım. Ama daha kaç defa vurulacak onurum. Daha kaç defa öleceğim? İnsanlığı yaşatmak için, insan olmamız gerekiyor. Kim insan olmadan yaşamak istiyor? Kim?

"Aptal olmayan namuslu insanlar, yalnız başlarına asla kanmazlar. Ama ne yazık ki, onların başka, çok zararlı alışkanlıkları vardır. Bu gibi insanlar toplum olarak kanarlar. Uçkağıtçı, bu toplumdan bir tek kişiyi kulağından tutup yakalayamaz. Ama -tüm toplumun kulakları- buyurunuz, her an hizmetlerindedir. Bu ne tuhaf iş, kulakların bağımsızlıkları konusunda yalnız başına iken zayıf sayılabilen madrabazlar, uçkağıtçılar, toplum olarak asla, asla kulaklarını yakalatmazlar, kendilerini ele vermezler. Belki dünya tarihinin bütün sırrı bundadır..."

İşte N.G.Çernişevski - Nasıl Yapmalı- da bize bir anahtar veriyor. Bu anahtarı kullanmak için, bir çilingir mi bulmalı, yoksa bir çilingir mi olmalı?

Bak işte daha ben buna bile karar verememişim. Demek ki bütün suç bende. Kime ne söyleyebilirim...

Mehmet Halil

İnsan olmak için "Ego"nuzun akordunu yapabilirsiniz! / düz yazı

İlk duraktan sonraki üçüncü durağa gelmiştik ki otobüste boş koltuk kalmamıştı. Şişman ablak yüzlü kurbağa ağızlı, yanakları dolgun ve pembe, dalgalı saçları omuzlarında, kırk yaşlarında görülen kadın, bir elinde paketler diğer elinde, kolundan çekelediği oğlan çocuğu, bulutlu suratı, gözüne kestirdiği, üçüncü sıradaki koltukta oturan 8-10 yaşlarındaki iki çocuğa bakarken daha da karardı... Çocuklar üzerlerine dikilen bu tehditkar bakışlardan ürktüler, gönülsüzce kıpırdanırken, kadın sanki suç işlemişler gibi, kafasıyla kalkın işaretini verdi. Çocuklar suçluluk duyarak sessizce kalkıp giderlerken, "bacak kadar şeyler koltuğa yayılıyorlar" diye de söylenmekten geri kalmadı. Boşalan iki koltuğun cam tarafına, elinde çekeleyerek getirdiği, aynı yaşlardaki kendi çocuğunu oturttu. Kendi de koridor tarafına oturdu ki, böylece kendi çocuğunu emniyete aldı. Bir başkası ondan yer istemesin diye bu tedbiri aldığı, her gelen yaşlıya yönelen tedirgin, gizli bakışlarından belli oluyordu. Bir durak sonra binen 70'lik iki yaşlı bayan, boş yer olmadığı için, yaş olarak en küçük o kadının çocuğu olduğundan, başına dikildiler. Bilirsiniz genelde anlayışlı kadınlar böyle durumlarda çocuğunu kucağına alır, bir kişinin daha oturmasına fırsat tanır. Bu kadınlar, çocuğa "kalk" diyecek kadar egoist değildiler. Kadın ise, sağa sola bakınıyor elindeki poşetleri karıştırıp onları görmemezlikten geliyordu. Böylece epeyce yol aldıktan sonra çocuğun oturduğu koltuk, artık onun müktesep hakkı oluyor ve kimse kaldırmaya yeltenmiyordu. Hal bu ki, ilk bindiği anda olsa, oturması için çocuğa kimse fırsat vermezdi. Boş otobüse binmenin avantajını, annesi sayesinde kullanıyordu... İşte bizim çocuklarımızın alınlarına yazılan kaderi...

Elbette büyüklere yardımcı olacağız, büyüklere saygıyı borç bileceğiz ama bu böyle olacak demek, çocuklar hiç oturma şansına sahip olmayacak demek mi oluyor? ... Ne yazık ki belediyelerimizin tahsis ettiği toplumu taşıma araçları yeterli değil. Metropol şehirlerde gençlerimizin oturma şansı kalmıyor bu geleneklerle. İşin kötüsü de bu kurullarla hiçbir zaman oturma şansının olmadığını pratik deneyleriyle öğrenen gençler, saygılı olmanın bu cezası da, sınırsız bir ceza olduğundan, nihayetinde, saygıyı suçlamaya başlıyorlar. Onlar için artık saygı kötü bir şey oluyor. Böylece o gelenekler aslında saygısızlığın kaynağı oluyor.

Şimdi birçok okuyucu, haklarını koruma refleksini aşan, gençlerin o umursamaz ve yok sayan tavırlarını gösterip bütün gençleri onların nezdinde suçlayanlar çıkacaktır... 'İstisnalar kaideyi bozamaz' diye bir söz var... Biz genel toplum kurallarını sergilemeye çalışıyoruz.

Günlük olaylarda gördüğümüz gibi, diğer çocukları kaldırıp, kendi çocuğunu oturtmak, kendi oturup, kendinden sonra gelen yaşlılara, ne de çocuklara oturma hakkını tanımayan o kadın kendi çocuğuna o hakkı tanımış ve başında iki yaşlı ayakta kalmıştır. Bu gelenek ve göreneklerin dışında insanların bencilliklerinden kaynaklanmaktadır.

Kendini kurtarma politikası toplum tarafından o kadar içselleştirilmiş ki, bu gibi haller çok çoğunluk kazanmıştır.

Gençler yaşlılardan çok, genç ve güzel kızlara yer göstermekte, yorgun, yoksul görünümlü insanlar da, kılık kıyafeti düzgün, kravatlı, ütülü kişilere öncelik tanımaktadır. Haktan çok Güç ön plana geçmektedir.

Bizim çocuklarımızın toplu taşıtlarda oturma hakkı yoktur. Bütün haklar büyüklere aittir.

Paraca güçlü olan, yaşlı olan, kuvvetli olan, gücüne göre hiyerarşide en üste, zayıf olan ise alt sıralarda...

İşte bu yüzden metropol şehrin çocukları, gençleri, kendilerinden yaşlı ve güçlülerden arta kalan haklarla yetinmek zorundadırlar. Bu duruma tepki gösteren, kalkmak istemeyen, yer vermeyenler, ahlaksız, terbiyesiz, saygısız, hatta birazda

yüksek sesle konuşur itiraz ederlerse

anarşist ve terörist mertebesine kadar terfi ederler.

Hiç kimse yaşlılara, siz bu hakka nereden sahip oluyorsunuz diye sormaz?

Hiç kimse, siz bu hakları elde etmek için mücadele etseydiniz şimdi kimse ayakta kalmazdı diye söylenemez.

Büyüğe saygı, güçlüye saygı, genetik bir hastalık olarak kuşaktan kuşağa geçmiş...

Saygı denilen şey ise, eşitlik ilkelerine göre hak edilerek kazanılmamış, güç ile sağlanmış.

Bütün günün yorgunluğunu, sırtlanmak zorunda kalan gençlerin, öğrencilerin, çırakların hakları hiç kimsenin aklına gelmiyor.

Genç vücutların ve kafaların daha fazla korunması gerektiği, akıllara gelmiyor.

Gençlerin, büyüklere karşı haklarını savunması, geleneklerle yasaklanmış...

Zayıfları, güçlülere mahkum eden bu gelenek, görenek, adet ve kurallar hiç yargılanmaz, tartışılmaz.

Zaten insanlar, yalnız kendilerini düşünmeseler, toplumsal eşitsizliklere tepki göstermek için fedakarlıkta bulunmuş olsalardı, şimdi toplu taşımalarda bu sıkıntılar olmazdı. Bu duyarlılığa sahip olan insanlar elbette yalnız toplu taşıtlarda değil hayatın bütün alanlarında aynı duyarlılığı gösterir aynı refleksle haksızlıklara tepki gösterir ve bu muhalefetle hayat bu kadar, zıtlıkları, bu kadar derin çelişkileri bir arada yaşamazdı.

Öğretmenler konuşuyorlar otobüste, arkadaşına,- 'iyiler, kötülerden cesur olunca'' düzelir bu haksızlıklar- diyor. Rüşvet ve yolsuzluklarla ve gündemi dolduran sınır ötesi hareket ve nedenleri üzerine sohbet ederken... Ama biraz sonra da sıra çocuklara gelince, kendi çocuğuna, 'sana mı düştü bu işleri düzeltmek, bırak sen bulaşma, milyonlarca insan var senden başka' dedim diye, ne kadar doğru yaptığına inanmış olarak hararetle anlatıyor.

Evet, genellikle bu hayattan şikayet eden çok, haksızlıkları, adaletsizlikleri, yoksuzlukları herkes görür, bol bol eleştirir, ama bunlara karşı kim mücadele edecek sıra oraya gelince, herkes kendi kabuğuna çekilir. Kendisi ve ailesi bu işlere bulaşmasın ama birileri düzeltsin.

Ama kim? Onu hiç düşünen yok... Vahiy yoluyla bir kurtarıcı mı gelecek?

Her anne baba kendi çocuğuna, 'oğlum bu gibi işlere sen karışma'' derse, kim karışır bu işlere? Çok sevdiğimizizi sandığımız çocuklarımızın geleceklerini ipotek edip yediğimizi, kaç kişi biliyor?

Bütün kötülüklerin içinde egoizm var büyük ölçüde...

Kötülüklerden kurtulmamız için her şeyden önce kendi egoizmimizden kurtularak başlamalıyız işe...

Kendimizi kurtardığımızı sandığımız an, aslında, bütün kötülüklerle teslim olduğumuz andır. Gençliğimizin büyük kesimi bu gün işsiz ve sorunlarla baş başa çaresiz ise, bu bizim yanlışlarımızın sonucudur.

Bütün önemli sorunlar, önemsiz gibi görülen sorunların toplamıdır.

Hırsızlığın büyüğü ile küçüğü arasında, ahlaki yönden nasıl fark yoksa, bu da öyledir.

Bu nedenle 'ego' muzun akordunu iyi yapmalıyız.

Çocuklarımıza bırakacağımız en güzel miras belki de bu olacaktır.

Mehmet Halil

İnsana saygı mitingi

Benim yükseklerde bayrağım,
Onurlu ve gururlu sancağım.
Sen göklerde dalgalanırken,
Neler, neler dönüyor altında.

Dalgalandıkça büyük parçan,
Küçük parçana vurmasın.
Kırılacak fay hattın yok,
Hiçbir zaman da olmasın.

Yükseklerde çok yükseklerde,
Soldun mu güneşe yakın yerde,
Kan istiyorlar, senin adına,
Çiğlikler kopuyor ülkemde.

Dünya birincisiyiz şövenizmde,
Dünya birincisiyiz milliyetçilikte,
Huzurlu bir yaşam olurmu?
Bunlar karşılıklı bilindikçe.

Askeri üsler var başkalarına ait,
Bütün ödemeler izne tabi,
topraklarım tarıma müsait,
topraklarım kotaya tabi.

İpotek altında bütün ülke,
Çeteler çöreklenmiş her köşeye.
Onlara karşı mücadele verilmezde,
Kışkırtılır emekçi halkım birbirine.

İşe alınırken en son sırada,
İşten atılırken baş köşede,
Unutulmuş eğitim ve sağlıkta,
Halkım göçebe olmuş ülkesinde.

cinayetler işlendi faili mechul,
insanlar kayboldu faili mechul.
Kaç defa göndere çekildi,
Bayrak yerine, demokrasi.

Sömürüye karşı dövüşten aldın,
Ey! Bayrağım, o kızıl rengini.
Toprak, yine aynı toprak ama,
Aldı çek defterleri, toprak yerini.

Yabancı bankaların kasalarında,
teslim olmuş başka bayraklara,
cinler çarpmasın bayrağım sana
tezgahlanan oyunlara aldanma.

Kahraman kesildiler bugün, kahraman
Sirtında Amerikan bayrağı taşıyanlar.

Mazlum insanların peşine düşmüş,
Doğal kaynaklarımız satılırken susanlar.

Mehmet Halil

İnsanın kendisini beğenmesi iyi mi, kötü mü? / düz yazı

Hepiniz bilirsiniz "insan kendini beğenmezse çatlar" sözünü. Ama biliyor musunuz? İnsan kendisini bu kadar çok beğenince de sürünüyor. Demek ki insan çatlayıp gitmek yerine, sürünerek yaşamayı tercih ediyor. Bu söz çok küçük bir azınlık için geçerli değil tabii, biz genel çoğunluk adına yazıyoruz.

Aklımızı o kadar çok beğeniyoruz ki, her çabamız başkaları üzerinde güç sahibi olmak için. Ama bu arzu ile şehvetle kıvrılırken, başkaları bizim üzerimizde güç sahibi oluveriyor. Bunu üst benliğimiz kabul etmese bile, alt benliğimizin isteklerine boyun eğerek kabulleniyoruz.

Her kimki bize bir başkasının kölesi olduğumuzu söylerse, hemen tepki gösterip itiraz ederiz. Bunu kanıtlamak için de üzerinde baskı kurabileceğimiz zayıf insanlar bulur, onunla tatmin olmaya çalışırız.

Oysa insanın kendi üstünde güç sahibi olması, kendini denetlemesi, işte özgürlük burada aranmalıdır.

İnsan kendisine güvenmedimi, mutlaka güvenebileceği birini arar. Başkası üzerinde baskı kurmak isteyen, kendisi, başkalarının baskısından kurtulamaz. Onun kafasında bu meşru bir hak olmuştur. Çünkü... Hak olarak gördüğü bir şeye karşı baş kaldıramaz. İnsanın kendisini beğenmesi, aynı zamanda kendisini başkalarından üstün görmesi demektir. Bu da, kendi çıkarlarını başkasının çıkarlarından üstün görmeyi beraberinde getirir.

Yalnız kendi çıkarlarını düşünen insan da güçlüden yana tavır koyar. Güçlüden yana tavır koyanlar oldukça da, dünyadan zalimler eksik olmaz.

İşte, bu insanların bencil çıkarları, kendini beğenmişlikleri, güçlüden yana tavır koymalarına sebep olur. Bu güçlüden yana tavırlar da; zalimler ve mazlumları, ezenler ve ezilenleri, yöneten ve yönetenleri yaratır. Kendisini üstün görenler, diğerlerinin sırtından yaşamayı hak olarak görürler. Onlar üzerindeki her türlü baskı ve tahakkümü kurar, sistemleştirir ve geliştirirler.

Hayatta zaman ve mekan gibi sınırsız olan şeyler vardır. Bilginin sınırı yoktur. Kar hırsının sınırı yoktur. Kar hırsının sonucu ise, zalimlerle mazlumlar arasında sürtüşmeyi, sonra bu sürtüşmeden şiddeti ve savaşları doğurur.

Kendisini beğenmiş insan, kendisini beğendiği için kendisini geliştirme ihtiyacı duymaz, onun için gelişme genellikle mülk ve para sahibi olmaktır. Bilgi ve erdem onların düşmanıdır. Kendisinin sahip olamadığı şeylerin ise başkaları, kendinden daha geri gördüğü insanlar tarafından edinilmesine de karşıdır. Onların aydınlanmasını da istemez. Çünkü onları fethetmek için karanlığa ihtiyacı vardır.

Bu karanlığın değişik anahtarları vardır. Kader, fizik ötesi güçler, milliyetçilik, din ayırımı, mezhep ayırımı, renk ayırımı, ihtiras, kariyerizm gibi...

İnsan, tanrı kavramı sayesinde kendi sorumluluğundan kurtulmuş oluyor. Hiç kimse mücadele etmeden geleceğini sağlam temeller üzerine kuramaz, bu unutulmamalı...

Bütün dünyanın, tanrı tarafından nimet olarak insanlara bahşedildiğini savunan bu felsefe, insanların büyük bir kesimini de kendileri için yaratıldığına inanmışlar gibi sanki... Bunu itiraf etmezler ama öyle davranırlar. Zayıfları tarih boyunca köle olarak kullanmışlardır.

Geçmişte, kölelerin omuzlarında taşıdığı, üzeri örtülü koltuklarda seyahat ederlerdi... İpekler giyinmiş, elmaslar takınmış beylerle hanımların ayakları yere değmezdi.

Şimdi ise yalnızca şekil değişti. Büyük bir çoğunluk yine onların hizmetlerinde...

Bu gün öyle bir karmaşa haline getirilmiş ki hayat, balık tutmak için suyu bulandıran köylü gibi... bu karmaşa içinde, akli karışan milyonlarca çaresiz insan, bu zalimler düzenine boyun eğmek zorunda kalıyor.

İnsan dünyanın bu karmaşası karşısında ne yapacağını şaşırıyor. Kendi ülkesini kurtarmak istese yine üstesinden gelmenin zor olduğuna inanıyor. İl, ilçe, köy ve nihayet aileye kadar indiğimizde görürüz ki, asıl sorun, bu büyük karmaşanın düğümü insanda. İnsan toplumu düzeltmeye kendinden başlarsa sorun hiç de büyütüldüğü

kadar zor değil.

İnsanlar kendileri düzgün olursa, kendileri erdemli olursa, kendileri hak, hukuk, adalet sahibi olurlarsa düzeltmeye kendinden başlarsa, ailesini düzeltmek kolay olacak, sonra köyü düzeltmek kolay olacak, sonra ilçe, il, ülke... nihayet dünya...

Önemli olan insan kendi hastalıklarından kurtulmalı. Her birey çıkar gözetmeden, aklını kullanarak, diğer insanların haklarına saygı göstererek davranacak olursa, ne şiddet olur, ne savaş olur, ne sömürü olur. Silahlara giden paralar insanın eğitimine, sağlığına ve beslenmesine ayrılır. Daha mutlu bir toplum oluşur. Hiç kimse kendi hesabına artı değer sömürüsü hesabını yapmaz. Bu tüm toplum için ütopya olarak görülse de çoğunluğun kendisini düzeltmesi, azınlığa bu fırsatı vermez.

Çözumsuzlükleri çözebilmenin anahtarı insandadır. Bunu da her şeyden önce bu yaşamdan rahatsız olanlar tarafından başlatılmalıdır.

Şimdi sorulacak soru hazırdır. Hayata sıfırdan mı başlıyoruz? Bu uğurda yapılan bir şey yok mu? Elbette yapılan, yapılmak istenen çok şey vardır. Ama dönüp geriye baktığımızda, sıfır noktasında olduğumuzu söylersek yalancı da olmayız. Tarihten ders alarak ilerlemek zorundayız. Yıllardır aynı yerde sayıyorsak yanlış giden bir şeyler var demektir. Bunu sorgulamak zorundayız.

'Her insan kendi sınıfının düşmanını tanımazsa, bir zaman gelir iyi şeyler yok olmaya başlar.' Evet söz olarak her ne kadar kendi sınıf düşmanımızı tanıdığımızı iddia etsek de, pratikte mücadele, emekçileri temsil ettiğini iddia eden, guruplar arasında devam etmektedir, her gurup kendisini beğendiği için, bir diğerini reddetmekte ve ayrı kulvarlarda yürümekte, kendi dar guruplarının çıkarına iş yaptığını zannederken, egemen güçlerin değirmenine su taşımaktadır.

Sınıf bilincini geliştirecek köklü bir eğitim olmadığından, mücadele slogan yarışında ileri gidememektedir.

Yaşamı tehdit edilen yığınlar kendilerine güven veren ciddi bir örgütlenme olmadığı için, egemen güçler tarafından yaşamlarıyla tehdit edildikçe, hayatta kalmak için, köleliğe razı olmaktadırlar.

İnsanlar farklı deneylerden geldikleri için farklı olmaktadır. Bu farklılığın olumsuz yönleri kadar olumlu yönleri de vardır. Farklı deneyler farklı zenginlik demektir. Niyet iyi olunca, anlaşılacak hiçbir konu yoktur. Davranışlarımız, sözlerimizi doğrulamalıdır. Esas olan güvendir. Güven bir kere sarsıldı mı, onu tazelemek kolay değildir.

Hepimiz, bu toplumun birer parçalarıyız. Ayların, günlerin, zamanın bir parçası olması gibi biz de toplumun birer parçalarıyız. Birbirimizden farkımız yoktur. Deneylerimizden başka. Hiç kimse de deneylerinden dolayı suçlu sayılamaz.

İşlerimizin yolunda gitmemesinin sebebi, toplumu temsil ettiğini iddia edenlerin sapıtmasından dersek yanlış olmayız. Onların; bu iş bizden sorulur, ben olmazsam bu yürümez, öyleyse isteyen benim arkamdan gelsin tavırlarıdır... Oysa onlardan öncede, onlardan sonra da, bu toplum vardı ve olacak...

Sınıf mücadelesinin içinde bulunmayı bir görev gördüğü halde, örgütlenme zaaflarından dolayı, ezilen halkın kurtuluşuna yararlı olamayan insanlar, yalnızca kendilerini mücadelenin içinde göstermek için küçük başarılar elde edenlerden, daha güvenilir olduklarını düşünmeliyiz. Onlara kendi kısır döngüleri içinde yer almadıkları için kimsenin kızmaya hakkı yoktur.

İnançlarımızın ölçüsü davranışlarımızdır. Bu tür davranışlar ise, bu insanlardaki inançların zayıflığını göstermektedir. Kendisinde olmayanı kim başkasına verebilir? Dağlar arasından gür ve güçlü akan nehirler.. düz ovalarda belli ana kanalları yoksa, yayılır ve değişik kanallar açarlar. Bu da nehrin akış hızını azaltır. Enerjisi eksilir. Her yeni siyasi kurum, kendini geçmişteki köklere bağlamak istese de, böyle bir ana kanal hala oluşabilmiş değil. Felaket içinde hepimiz tek bir aile gibiyiz... ama, felaket biraz uzaklaşınca en yakınımızdakini ısırır dişlerimiz...

Düşmanını iyi tanımayan onu yenemez... Biz bundan hep kaçtık. Küçümsedik düşmana dair olanları...

Çözumsuzlüğün, kaosun bir başka nedeni de, demokrat diye kamu oyuna empoze edilen, habercilerin, yayıncıların, egemen güçler tarafından yüksek ücretlerle satın alınışı. Demokrat olarak güven duyulan bu kimlikler, onların verdiği taraflı haberler ve yorumlar, toplumu şaşkına çevirmiş, çevirmektedir.

Bu tür etlili kimliklerin, aman karşımıza almayalım diye, deşifre edilememesi veya yeterli şekilde duyurulamaması toplumun yanlış yönlendirilmesi, kararsız kalınması vs...

Örgütsüz sosyalist, ilerici ve demokrat güçlerin zamanla yozlaşması ve eski kimlikleri ile yeni davranışları arasında toplumu yanıltmaları...

Kendindeki kusuru göremeyen bir kesim de, "bu toplum layık olduğu şekilde yönetilir" diyerek kendi sorumluluklarından sıyrılmakta ve gelişen şartlarda yeni çözümlerin ve açılımların neler olabileceği konusunda kafa yormamaları, ama konuşurken iddialı konuşmaları...

Bu toplumun çıkar durumlarına göre belli partileri, belli meslek örgütleri, sendikalar vardır. İşçi sınıfının örgütlenmesine belli mesafelerde yakınlığı olan bu örgütlerle, belli noktalarda anlaşılabilirliği gibi, belli noktalarda da ayrılıklar olamsı doğaldır. Bunlarla ilişkilerin, en verimli bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Egemen güçler küreselleşme adı altında, uluslar arası planda örgütlenip ortak tavır alırlarken, emekçi sınıfları ulusalcılık, milliyetçilik, yurtseverlik gibi... kanallarla bölüp birbirine düşürmektedirler.

AB ile birleşmek için her türlü taleplerine evet derken, yüzyıllardır kendi parçası olan kürt halkına en doğal yaşam hakkını çok gören, ana dilde konuşmasına baskı ile cevap veren bir ülkenin, ilerici ve aydın insanları olarak, sesimiz yeterli çıkmamaktadır. Zorunlu askerliğe karşı çıkmamak da, askerlik adı altında, adam öldürmeyi onaylamak demektir.

Sınıf mücadelesinin ana hatlarını oluşturan bu talepleri, gerekli şekilde seslendirememekteyiz.

Buna karşı bizim de işçi sınıfı neferleri olarak, uluslar arası örgütlenmelerle bütünleşip, sermaye guruplarının çıkar çekişmelerinden yararlanıp, bize karşı olan saldırılarını zayıflatmamız gerekir.

Uluslar arası sermaye tarafından yutulmuş yerli sermayenin bazı kesimleri, yok olacaklarını göre göre sessiz kalamazlar. Bu çıkar kavgasını egemen güçler baskın iletişim araçları ile kullanarak, ezilenleri bölmede, ezilenler arasında milliyetçiliği kışkırtarak kendi lehine kullanmaktadır. Bu bilinç karmaşasını sadeleştirmek, netleştirmek ve gene yaygın şekilde kamuoyuna ulaştırmak gerekmektedir.

Kendini sosyalist zanneden, "sol" adı ile kendini toplumcu mücadele içinde gösterip, itibar kazanmak isteyenler, elbette sosyalizmi acımasız bulurlar. Sosyalizmin, mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirdiğine bozulurlar... Benimsedikleri Emperyalizmin dünya çapında akıttığı kanları görmemezlikten gelirken, yıkılan reel sosyalizmin hatalarını büyütüp, kendilerine haklılık kazandırmaya çalışırlar. emperyalizm lehine bu çabalarının karşılıksız kalmayacağı umudunu taşırlar, haklıdırlar. Çünkü üretmeyen insan ancak hizmet sunarak, kendini pazarlayabilir. Egemen güçler için pravakasyon geçerli bir silahtır.

Yine Emperyalizmin devrimci olduğunu ve zamanla kendiliğinden çöküp, sosyalizmin kurulacağı gibi tezler, burjuvazinin desteğini aldığı için kafa karıştırmada, suyu bulandırmada, rol almaktadır.

Bu karmaşadan kurtulmak için, muğlak "sol" kelimesi ile sosyalizm ve komünizm tanımları birbirinden ayrılmalıdır. Kavram kargaşasına yer verilmemelidir.

Egemen güçlerin elindeki güçlü iletişim araçları ile toplum psikolojisi, sınıf mücadelemize karşı kullanılmaktadır. Toplum psikolojisi öyle bir şey ki: Spartaküs olayı

buna ilginç bir örnektir. Kısaca bu örneği hatırlatıp yazıyı bitirmek istiyorum. Roma Kralı Stadyumlarda Sprataküs'ü aslanlarla döğüştürüp halkı öyle eğlendirir. Spartaküs aslanlarla mücadele ederken halk tezahüratta bulunur. Spartaküs, bir aslanı, ardından ikinciyi... üçüncüyü sıra ile kılıç darbeleriyle yere sererken halkın tezahüratı doruk noktasına çıkar. Spartaküs alkışlanarak yüceltilir. Spartaküs 39. Aslanı da yere sermiştir, halk iyice coşmuştur. Spartaküs'e tazahürat en yüksek seviyededir, ama bitkin de düşmüştür. 40. Aslan, Spartaküsü yere serince halktan ' yuh! ' sesleri yükselmiştir.

Bir insanın dayanma gücünün sonsuza kadar var olamayacağını düşünemeyecek kadar aptal insanlardır, kralları ayakta tutanlar.

Bu gün de halkın nabzını tutan medyadır. Halkı istediği gibi yönlendirip harekete geçirmektedir. Kalabalıklar her zaman linç olaylarına hazırlanmaktadır.

Buna karşı emekçi güçlerin güçlü kitle iletişim araçları yoktur. Gerçekler her zaman yıldızlar arasında ay gibi seçilir. Öyle bir iletişim aracına sahip olsak, egemen güçlerin sahte haberlerini çürüterek toplumu kendi mecrasına doğru yönlendirebiliriz.

Bunu yapacak gücümüz vardır. Yeterki emekçi kesimleri temsil ettiğini iddia eden partiler sendikalar, odalar, dernekler bir araya gelebilsin. Onların çirkin oyunlarını bozmadan, kirli yüzlerini ortaya çıkarmadan, kitleselleşmeyi sağlayamayız... Bundan bütün guruplar güç kazanabilir. Ama kendi aralarındaki rekabet bunu imkansız kılmaktadır. Samimi ve bilinçli davranılırsa bunun üstesinden gelinir. Bütün bunların tek bir merkezi olmalıdır. Tek bir siyasi merkez.

Hepsinin özü; bize bu günün işini yarına bıraktıran, okuma tembelliğinden kaynaklanan, egemen güçlerin kitle iletişim araçlarının etkisinde kalarak bilgilenmemizden kaynaklanmaktadır. Tembelliği bırakıp, kendimize güvenmeye başladığımız zaman işimiz daha kolay olacaktır.

Kendimize dönüp, kendimiz olalım. Toplum içinde, kendi eksenimizde buluşalım.

Mehmet Halil

İnsanlar göz göze gelmekten niye korkarlar? 7 Düz yazı

Belediye otobüsünde bile, boş koltuğa oturmak için, otomobil gibi manevra yapıyorlar. Oturacakları koltuğu gözlerine kestirip, bir adım geçiyorlar ve sonra geri geri gelip oturuyorlar ki oturduğu koltuktaki diğer yolcu ile göz göze gelmesinler... işte bu gün yanıma geri manevra ile oturanın gözüne bakayım dedim. 45 derece eğik oturduğu için, boynum kopacaktı adeta. (açıklama yapmak zorundayım, ben 68 kuşağıyım ya, bukalemun gibi renk değiştiriyor demesinler diye, boynumu hiç sağa sola çevirmiyorum. O yüzden kireçlenmiş.)

Dikkatli bakınca o da anladı sormadan açıklama yaptı. (L, demeden leblebiyi anlayan bir halkız çok şükür. O yüzden diyolog kurma yeteneğimiz gelişmemiş.) Önünü gösterip, fermuar bozulmuş abi, oturturken açılıveriyor da, dedi.

Ben de hııı dedim.

Demek ki, göz göze gelmekten korkanlar, kendini suçlu hissedenlerdir, dedim, kendime...

Üzerimde kağıt kalem olmadığı için, keşfettiğim bu yeni kuramı, unutmayayım diye bütün gün tekrarlayıp durdum.

Akşam, birbirimizi tamamlayan üç arkadaş, yine öğretmenler lokalinde buluştuk. Benim dilimde hala aynı cümle, ama ben farkında değilim. Arkadaşlarım bana tuhaf tuhaf bakarlarken, masamıza Osman yaklaşmış, ben farkında bile değilim, bu arada (S) arkadaşım,

ne oluyor? der demez. Ben ani bir refleksle "Göz göze gelmekten korkanlar, kendisini suçlu hissedenlerdir" dedim.

Konudan konuya geçiyorum ama, beni yazılarımdaki gibi, kaba biri olarak tanımayın diye açıklama yapmak zorundayım. (beni gözleriyle görenlere ne desem boş ama meşe kütüğü gibi görüp dururlarken 'ben ince biriyim' dersem de nafile, ama sizlere yutturabilirim. Çünkü yazılanlara inanmak zorundasınız.)

Önce Osman Bey demiştim. Oha! dedi yanımdaki arkadaşım(U) . Nasıl komünistsin sen öyle? Beylik feodal dönemden kalma bir tanım. Marabaların, kölelerin, sahibi... Derebeylik yakışır mı bizim dilimize... Hak verdim...

Hocam! sözüne dilim alışık değil ama, her akşam öğretmenler lokalinde, hepsi hoca, hepsinin ismini öğrenmek zor, o şekilde... Sonra kendi aramızda konuşurken, hocaları birbirinden ayırmak imkansız oluyor. Hoca ismini kullanmak da kuvvetler ayırımı açısından yanlış olduğu tespitini yaptım.

Abi! sözünü yirmi yılda zor öğrenmiştim bu İzmir'de, her ne hikmet ise, bir tek amcama 'Abi' derdim ben. Ama inşaat sektörüne girdikten sonra ilk günler suç işler gibi yüzüm kızara bozara kullandığım Abi sözcüğünü.. 4-5 yıl sonra yüzüm kızarmadan söylemeye başladım. (daha önce çalıştığım işyerlerinde ben bey olduğum için hep isimle hitap ederdim.

siyasi çalışmalarda ise arkadaş, yoldaş... bu kadar kaynaşırdık sınıfımızla)

Şimdi Osman derken hepiniz bu ne kabalık diyeceksiniz biliyorum. Olsun varsın, madem

Abi demeyi öğrendin niye Osman Abi demiyorsun diyeceksiniz. Onun için biraz daha bekleyin. Onun daha kaba olacağını anlarsınız...

Osman, sizinle biraz sohbet edebilir miyim? Diye sorup, arkadaşımız (U) 'dan 'tabi ne demek' cevabını aldıktan sonra, kendi masasından rakı bardağını da kapıp geldi...

Sizi hep izliyoruz. Üç arkadaş ne güzel sohbet edip konuşuyorsunuz, onun için bir tanışmak istedim...

Osman'ın sesi, gevrek ve gür olduğu için, bütün konuşmaları kulağımızda, kulağımızdan da öte, kafamızın içinde kitap gibi duruyor. Üçüncü karısını da altı ay önce boşanmış, dördüncüyü bulmak için davul zurna ile, ilan veriyor sağa sola. Her akşam içmesinin mazereti de, evde yemek yapan birinin olmaması, bulaşık ve çamaşır işinin de elinden gelmemesi...

Yani bir arkadaş, bir dosttan çok, bir hizmetçi arıyor. Gazete ilanları da pahalı...

Bunları hepimiz bildiğimiz için, arkadaşım (S) 'hah tam da konumuza ışık tutacak, sorularına kim cevap verecek, diye düşünüyordum, iyi oldu geldiğin Osman Bey' dedi. 'Bak bu arkadaşım (U) yazar iki kitap yazdı, şimdi üçüncüye başladı, bu şair, ben de öykü ve senaryo yazıyorum' dedi. Ben şimdi evlilik ve aşk üzerine bir araştırma yapıyorum. Bu konuda siz de tecrübelisiniz. Size soracak sorularım olacak. Galiba Osman beyin asıl tanışmak istediği de, bu bayan arkadaşımızdı. Çünkü sorulan sorulara cevap vermekten çok, Osman Bey kendi kafasındaki soruları soruyor, belleğinde sakladığı konuşmaları yapmaya çalışıyordu.

Biz üç arkadaş, ekonomik oluşu ve yerinin ayakaltı, aynı zamanda güvenilirlik açısından

bize en uygun gelen bu öğretmenler lokalinde takıldığımız akşamlarda, Osman Bey'in, zengin çocuklarının, 2-3 yıl kullandıktan sonra otomobillerini nasıl yenilediklerini anlatır gibi

boşanmalarındaki marifetlerini anlatmasına sinirlenip, onu bir gün nasıl haşlayacağının hesabını yaparken, masamıza kendi ayağıyla geldi, bu yüzden Osman, bardağını almaya giderken, kulağıma eğilip, 'doktor iyi olacak hastanın ayağına gelirmiş' dedi. O arada Osman bize döndüğü için ben gülemedim bile. Ne de olsa erkek egemen bir toplumda, bir erkek olarak, hemcinsimin başına gelecekleri düşünüp üzüliyordum daha şimdiden... İşin daha kötüsü arkadaşımız (S) böyle düşünürken, Osman'ın, pembe hayalleri olduğu da gözümüzden kaçmıyordu. Ben de sanki Osman Bey'e, özellikle söylemiş gibi oldum. 'göz göze gelmekten korkanlar, kendini suçlu hissedenlerdir.' diye... Osman Bey bu sözü kalkan gibi kullanarak, (S) arkadaşımızın gözlerine teyelledi gözlerini... Bize karşı suç işlemeyeceğine göre, bize bakmadı bile...

Deprem olacağı önceden belli olur da insan tedbir almaz mı diye düşünenleriniz olacaktır.

Ama, biz de düşünüyoruz ki, daha büyük ve bize zarar verecek depremlerin, bizden uzak bölgelere kayması işimize gelir.

Yüzyıllardır sürekli baskı altında olan ve ezilen kadınların, içgüdüsel öc alma duygularını öğrenecek kadar okumuşluğumuz olduğundan, (pratik deneylerle öğrendiklerimizi anlatıp kendimi küçük düşürmek istemem) hiç olmazsa okuduklarımızdan kendimiz faydalanalım diye düşündük, (U) arkadaşım ile göz göze kaçamak bir bakışla anlaşarak.

Konumuz masada geçen ikili diyaloglar olmayacak, o sıkıcı konuşmaları az çok tahmin edersiniz. O yüzden sizleri bunaltmamak için kısa keseceğim. Yalnızca farklı diyalogları anlatacağım.

- Osman Bey, kaç evlilik yaptınız?
- Üç bacım...
- Şimdiki üçüncü karınız mı?
- Yok şimdi dul'um... dördüncüyü arıyorum.. (derken Osman bey teyelli gözlere dikiş

attı ve o sokuldukça geri geri çekilen (S) ' ye biraz daha sokuldu.

- Osman Bey tevellüt kaç? (.....)
- Tevellüt 53 bacım... (şimdi neden Osman Abi demediğimi anlamışsınızdır.

Görünüşü

benden on yaş fazla görünse de benden gençtir maşallah...)

- Osman Bey (hızlı hızlı ve sert) siz ne iş yapıyorsunuz?
- Emekli öğretmenim bacım. (Osman biraz tedirgin, ama konuşurken de (S) yan koltuğunda olduğundan ona doğru uzanarak konuşuyor. Yakın temasın ayrı cinsleri yumuşatacak kadar geniş olan cinsel bilgisini değerlendiriyor.)
- Osman Bey, sen bu kadar yıl, bacım diye mi hitap ettin öğretmen arkadaşlarına?
Osman Bey, gözlerini bizim üstümüzde dolaştırdı. Yüzünde ve gözlerinde önüne mendil

açıp dilenenlerin bakışları vardı. Depremin hafif olması değil miydi amacımız, mecbur girdim devreye... girdim ama, daha sonra bundan dolayı benim çekeceklerimi de hafifletmek

var işin içinde... yani yuvarlak konuşmak, yada lastikli konuşmak gerekiyordu...

- Bu bir savunma sözü canım, bunda kötü bir şey yok, dedim. (bazı insan suçtan sonra ceza çeker, bazı insanlar önce cezayı kabullenerek suça talip olur.. tabi bunları söyleyemiyorum. Zaten herkesin bildiği ve anlayacağı şeyler, hepimiz şey'apmak istediklerimize güven vermek için bacım demez miyiz? Peşin peşin kovulmamanın garanti belgesi değil mi bu...) Ama Osman Bey hemen,

- Evet, evet öyle, beyefendi doğru söyledi, dedi... (Bu arada yüksek sesle reddetsem bile 'beyefendi' sözü de beni baya okşamadı değil hani... Çaktırmadan şöyle bi gerindim koltuğumda... Bu da (S) 'nin gözünden kaçmadı. Bakışlarından, sıra sana da gelecek dediğini hissettim...)

- (S) peki neden bana şimdi bacım dedin... Bu kadar yıldır arkadaşım demeyi öğrenemedin mi?

- Haklısın haklısın, dedi Osman, Arkadaşım sözünü, galiba arkadaşlık önerisi gibi anladı

Osman, başladı yazar arkadaşımıza yardımcı olmak için aşk üzerine konuşmaya... Güzel olursa, elinden iş gelirse, itaatkar olursa, lüks tüketime kaçmazsa... vs...

- (S) Eeee, daha daha, bu kadar mı? Sen burada içerken, gündelik işlere gitmeyecek mi?

Biz bir arada genellikle güldüğümüz için Osman bunu da espriye aldı...

- Hah işte, ne güzel anlıyorsun...

- (S) Sen hayat arkadaşı mı arıyorsun, yoksa yıkılacak birini mi?

Osman'ın kafası karıştı... yıkılacak biri terimini ilk defa duymuştu anlaşılın.

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir derler... Bunu bilen (U) arkadaş, ben tuvalete gidiyorum diye kulağıma fısladı kalktı.

Ya ben nereye gidebilirim? Ben gene kauçuk aramaya başladım. Alalacel devreye girip

- Yani Osman Bey, sizin aşk üzerine söylediklerinizi özetlersek, Fizik artı matematik artı

kimyanın kesiştiği nokta diyebilir miyiz? Uzatmaya gerek yok, test usulü, evet veya hayır yeter dedim. (işini noktalayıp iki tarafı kurtarmaktı amacım ama, Osman, başını eğip düşünmeye başladı...)

Fizik güzellik, (gözüme baktı, onayladım.) matematik, ekonomi. (gene başımı eğdim)

Kimya! dedi... (öylece kaldı)

- Hiç duygu olmaz mı bu işin içinde, diye sorunca... Bana övgü düzmeye başladı.

- (S) (gözlerime bakıp) Yeter! Diye cıyaklayıp, elinin tersiyle tamam tamam dedi.

Osman kaptı bardağını gitti... Biz hesap alıp toplanana kadar düşünüp, tekrar masamıza gelip, 'ben hata yaptım, kendim istedim bunu ama siz de çok serttiniz' dedi.

- Osman'ın gidişinden sonra, 'ben kısa kesip göndermeye çalışırken sen daha uzatıyorsun lafı...' diye sıra bana gelince... (neyse ben temiz kalayım...) hesapları ödeyip kurtulayım. (U) da, okumuş yazmış adam değil mi, tam bu anda rahatlamış vaziyette geldi masaya...

Ama ondan sonra ki günlerde, Osman artık o kadar yüksek perdeden konuşmadı.

Mehmet Halil

İnsanlık arayışı

Bir insanlığımız eksikti,
Bir insanlığımız!
Türk'e yakışmaz insanlık ithali
En azından o olsun milli
Onun da anıtını yaparız,
Tamamlansın insanlığımız.

İnsanlarda insanlığı bulamayınca
Umudumuz kaldı anıtlara.

Henric Heine, demiş ki,
"İnsanların anıtı,
Onlara atılan taşlarla büyür."
Teknoloji gelişti şimdi...
"İnsanlık anıtı,
insanlığa sıkılan kurşunla büyüyor.
Ve insanlık 43,50 metre
Anıtla övünüyor.

İnsanın, değerli organları içinde
Anıtların ise içi boştur
Çalınacak şeyler bulunur yine de
Koştur hırsızım koştur.
Belki tanrı takmıştır böbreği de.

İnsanlarda olmayan insanlığı
Kutlarız; anıtlarda arayanları
Heykeltıraş heykeli yap ki bakırdan
Yumuşak olsun beton kafalardan.

İnsanlık eşittir kılıç
İnsanlık eşittir hınc
Ey insanlık dışı
Korkudan altına sıç.
İnsanlık eşittir korku
Bütünleşti insanla tarih boyu.

Çölde su gibi ararken insanlığı
Fışkırmış İğdir tepelerinde
Orada gerçekleştireceğiz haccımızı
Kuyruk uzar Ankara önlerine.

İnsanlığı keşfedeceğiz! İnsanlığı
Güneş ışığında mumla arayıp, insanlığı.

Mehmet Halil

İstanbul'a gittim kendime geldim...

Her ne zaman gitsem
çeker beni kucağına
bir ana memesi gibi
Tünel, Beyoğlu, Galata
Taksim, Beyazıt, Babı-ali,
Beni çekiyor kendine,
Takılmış beynime zinciri...

Üretmek ve yaratmak
Üreterek geldik ilk insandan beri
Bu ikisinin arasında yaşamak
Ve yaşanamayandan ötürü,
Yaşamayana tapmak
Yaşamın bu illegal dürtüsü
Merakı sınava tutmak
Tersten yaşama kültürü...

Yaratmak olunca sanatçının ideali,
Düşünmezmiş maddeyi,
O maddeye çevirdiği için hayali
Zor bulurmuş ekmeği...
Yani yaşayanların deyişi...

Bu gidişte gördüm ki,
Hiç doğru değilmiş bunlar
Beyoğlu baştanbaşa sanatçı çiftliği,
Tünel'den taksime kadar...
Geçiyordu sanatçı sayısı yirmiyi
Bilet Milet de yok, kapıdan çevirmiyorlar
Kendin belirliyorsun dinleti değerini
Özgürlük diye buna derim ben
Kalkmış bütün zorlamalar...

Yeni bir şokla yeniledim kendimi
Hiç düşünmemiştim bu güne kadar
Hayata tersten girmeyi...
Bu seyahatim bana bunu da öğretti.
Sanatçılar sanatçı olduğu için yoksullaşmıyor
Yoksul oldukları için sanatçı oluyorlar...
Bundan sonra ciddiye almam "egemen güçler;
sanata ve kültüre karşılar" diyen hiçbir sözü.
Gördüm ve öğrendim ki, bütün meyveler gibi
Sıkınca çıkıyormuş sanatçının da özü...
Ve Beyoğlu'nda sanatın her çeşidi.
Egemen güçler boşuna savunmuyormuş doğal seçilimi,
Sanatı da çekip çıkarıyorlar insanın yüreğinden,
Lokmayı söküp çıkarır gibi midesinden...
Kan damlası akıtmadan ve incitmeden...

Kendime gelişim
Bununla da sınırlı değildi...
Dolaşmaktan çıkmıştı pestilim

Günlerden cumartesi
Oturacak yer arıyor gözlerim,
İnsanlar anlaşmış gibi bugün sokağa çıkmak için
İğne atsan yere düşmeyecek sanki
Gözlerimi yukarılara diktim,
"Can çıkmayınca umut kesilmez! " demişler
Dinlenmek için bodrum da bulunmuyor ki
Her yer beton kat kat,
Yukarılara diktim gözlerimi...
İsa gibi uçabilirim deyi
İşte o zaman tanıdım kendimi
Bir baktım ki,
Alev alev tutuştu, binanın cephesi
Anladım ki bütün suç bende,
Hayır! Hayır! Bende de değil
Bütün suç bana yumuk deyen annemde
Gözlerimin yumuk olmadığını kanıtlamak için
Fazla zorlamışım gözlerimi
Zorlanınca aşyormuş insan kendini
Çakmak çakmakmış benim de gözlerim,
Ama şimdiye kadar beni kimse keşfedememiş...

Yine dönelim yangın safhasına...
Bina sahipleriyle pazarlığa tutuşmadan
Peş peşe geldi beş tulumba...
Çıglık çıglığa...
Bina kurtuldu kısa bir anda.
Oysa kurtulan olmamıştı,
6-7 Eylüldeki sessiz çıglıkta...
Ses acının eseri
Sessizlik şok'un ve şaşkınlığın...
Fotoğraflar para etmiyor ki...
Kayda geçirsinler yaşanan her anı...
İşte o anda, yanan bina yakınında,
Sanatçı yoktu fotoğraf dalında.

Vicdanların fotoğrafı,
Acıların fotoğrafı,
Düşüncelerin fotoğrafı,
Hayallerin fotoğrafı,
Niyetlerin fotoğrafı...
İşte bunlar çok teferruatlı...
Biz sade insanlarız,
Kaldırmaz zekamız bu kadar detayı,
Yeter bize, gözlerimiz ve kulaklarımız.
Ve onları bir ömür boyu devlete kiraladık
Söz konusu devlet olunca,
Her şeyi teferruat saydık...

Geleceğimiz kolaylaştırılmış bizim için
Bizim için yaşamış atalarımız
Bütün zamanları aydınlatan bir kitap,

Bütün zamanları aydınlatan bir lider
Bütün milleti temsil eden bezler...
Ve şaşkınlığa meydan vermemek için
Silinmiş bütün başka izler...

Sırtımda Atakürküm
Yok düşünceden yana derdim
İstanbul sokaklarını baştan sona yürüdüm...
Ve tarihini okudukça yüzünden, kendime geldim.

Mehmet Halil

İsyanlar zincirli

İşe yeni çıkan acemi orospular gibi...
Medyatörlerin parayla kapanmış yüzleri
Aç insanları, umutla aldatıyorlar
Onların doğal olmayan estetik yüzleri
Onlar kendi makyajlarını kendi yapıyor
Parayla satın alırlar klişe erdemleri...
Kitlesele öldürmeye karşı gelmek suç
Suçlu göstermek için çığneden cesetleri
Onlara para basıyor bu kan denizi
Dünya çıglık atıyor, çıgıklar boğuluyor.
Aç kalan köpekler uzun uzun uluyor
İşte bu medeniyetsizlerin medeniyeti
Tercih ölümle yaşam arasında sürüyor.
Bir lokma yiyecek, aç insanların zinciri.

Mehmet Halil

İşimiz tulum-bacılık! ...

İşimiz tulumculuk...

Devlet insan için kuruldu
Şimdi insan devlet için oldu.

Üretim insan içindi
Şimdi insan üretim için.

Para değişim içindi
Şimdi değişim para için

Sınırlar uluslar içindi
Şimdi uluslar sınır için.

Silahlar korunmak içindi
Şimdi silahlar vurulmak için.

Edebiyat geliştirmek içindi
Şimdi uyuşturmak için

“Yaşamak için yemek vardı
Şimdi yemek için yaşamak”

uyuyanları uyarmak için değil,
şimdi taşlama,
Uyanıkları, korkutmak için.

bizim için,
Kurbanlar ne kadar önemli
hepimiz hayvan sever olduk
Hitler'den beri...
İnsanları kurban ediyoruz...
Tulum çıkardık her şeyi.

Mehmet Halil

İşte böyle biri

O, özgürlükle gelenek arasında
Bir kuş gibi, çırpınarak yorulan
Muhtemel imkanların uzağında,
Bir hayatı benimsemiş! Sıradan.

Bir radar detayları kaçırmayan
Kısık gözlerle alanı tarayan
O bir gelişen hayat savaşçısı
Köhnemiş arka planları vuran.

Seçip yalnız yaşama deneyini
O, ruhsuz kaba aşıklardan kaçan
Doldurup yalnızlığın geçidini
Melenkolik hayatına tutunan.

O filizi yeşeren tohum gibi
Zamanı gelince terk eden evi
Çocukları hazırlayan sınava
Örnek, çalışkan, mükemmel ana.

Hem öğretmen, hem öğrenci hayatta
Nesnel ve tinsel hayatı okuyan
O benim yoldaşım her an yanımda
Maddi, manevi desteğini sunan.

Seçici biri ortak çalışmada
Ortamı bulunca iyi içici
Bir de sohbet gelince masaya
Ondan fıskırır yaşama sevinci.

O bir insan 'tutunma' oyununda
En yakın dostu dizüstü yanında
Oyunlar bırakacak devrederken
Şimdi tuttuğu yaşam nöbetinden.

Bir insan tanıdım ki o bambaşka
Aşık insana, hayvana, ağaca
Kaçırılmaz hiçbir şeyi kısık gözleri
Benim yoldaşım! İşte böyle biri.

Mehmet Halil

İtiraf ediyorum, bende kefal oldum! / düz yazı

Yeni parayla yirmi milyar. Eski parayla yirmi tirilyon, karşı yaka iskelesine yaklaştıkça cami minarelerinden çıkan ezan sesi gibi bağıyor elektrikli cihazlar. Sen ol da aldanma... İnsan, hiç şansı olmadığı halde namaza bile gidiyor. Olmaz, olmaz ama! ... ya bi de olursa... ne kaybederim ki

nasıl olsa işim gücüm de yok... Eeee! Sakla samanı gelir zamanı bakarsın faydası olur. İşte çoğu insanın kafasındaki düşünce... ve bu düşünceyle gider camiye. Cenneti ne olur ne olmaz diye atar bi köşeye zulaya. Milli piyangoya gelince, ben de dedim ki, milyonda bir de olsa kazanma şansı var. Hani her kötü olayda haline şükret diye daha kötü bir olay gösterilir ya! .

Camiye gidenden şanslıyım. İşte ben de kendime o örneği gösterip, savunmayı hazırladım. Tabi bu savunma yakalanırsam gerekecekti. Hiç kimseye çaktırmadan, ben de kendime iki piyango bileti aldım. Bilet paralarını da karımın verdiği harçlıklardan, tam üç ayda biriktirdim. Duyarsa mafvolurum. Çıkarsa o parayı ne yapacaktın ha! . Bu yaşta sana kim bakar be... Her şey parayı yiyene kadar... Neden benden sakladın ha! ... Herkesin başından geçeni daha fazla anlatmayacağım...

Eh bu yaşa geldik her halde tek parça savunma ile böyle bir riskli işe girilmez. Bu savunmanın bir de, B planı var.

Televizyonlardaki Şov programlarında çekilişler yapılıyor. Paralar dağıtılıyor. Yarışmalar cazip hale geliyor. Yüzde sekseni açlıktan kırılan nüfusumuzun tek umudu olan bu yarışmalarda, kazanma şansını garantilemek için, kazandıklarını Mehmetçik vakfına bağışlama yarışları da, yarışmaların B planı oluyor tabi. Yarışmacıların çoğu, para için değil de sırf yarışmak için katılıyormuş programlara... İşte buna derler gönül zenginliği diye... Yarışı kaybedince akan gözyaşları da sevinç gözyaşları tabi...

İşte B planıma da bunu örnek aldım... Yani sizin anlayacağınız... Ben biletime para çıkarsa kendim için beş kuruş harcamıyacaktım. Sözüm yalansa namerdim.

Ayıp be beni doğru dürüs tanımadan hepiniz başladınız homurdanmaya... Çok duyduk bu lafları...

Karnımız tok bu laflara... Yemezler oğlum, boşuna çeneni yorma... Bunları duydukça alındım doğrusu. Bak haberiniz olsun sözünü geri almayanları antolojimden silerim haaa..

Ama haklısınız, nereye kullanacağımı söylemedim ki... Suç bende... Milli piyangodan büyük ikramiye bana çıktığında, şöyle pay edecektim.

Çok muhterem Turgut Özal bey efendinin kurduğu Fak-Fuk-Fon bu gün ülkenin her köşesinde

Milyonlarca insanımızı, açlıktan ve yoksulluktan kurtarmaktadır. Samimiyetimi anlayın ve bana inanın ki... Bilet alırmaz İzmir ilinin ve ilçelerinin özel idarelerini bir bir dolaştım. Ay başlarında, (kansız aybaşlarında yanlış anlaşılmasın) , oralarda para için sıra bekleyenleri inceledim. Bilmem hangi müteahhidin üretimini artırması ve konut sorunun kökten çözümüne katkıda bulunması için, moral hocası olarak, cansiperane çalışan, ama evdeki karısından korkusuna (ki böyle vatan haini karılar derhal boşanmalı) sigortalı bile yapamadığı metreslerini gördüm.

Şimdi hepinizin de içi burkuldu biliyorum. Zavallıların, bileklerinden dirseklerine kadar altınlar, bilmem kimin referans için verdiği kartını uzatırken şingir mingir ediyordu... Otuz metre ilerde ise, kolunda iki çocuk ve eşim askerde şehit oldu, bu çocuklar aç diye, boynu bükük rol yapan kadının çocukları ve kendi hep bir ağızdan ve de midelerinden çıkardıkları zil gibi seslerle, altın şingirtılarını bastırmaya çalışıyorlardı. Hepiniz haksızlığı anladınız demi...

ihtiyaç fazlası, ikinci, üçüncü sınıf fason üretim yapan bu tür insanlara yardım etme akılsızlığını kim yapar. Para getirmeyecek işlere kim yatırım yapar? Yüce liderlerimiz, bize en doğru yolu göstermediler mi? Şimdi biz bunları besleyelim mi? Asmadığımızı da dua etsinler. Dua işte böyle günler için...

Bu durumu görünce, hemen kağıda ve kaleme sarılıp, sayın devlet bakanımız Nimet Çubukçu hanımefendiye durumu açıklayan ve ülkemizin en büyük sorunu olan konut sorununun çözülmesi için

Cansiperane çalışan ve koluna boynuz sayısı kadar bilezik takmış olan hanımefendilerin haklarının korunması için devletimizin gerekli hassasiyeti göstereceğine inandığımı belirttim.

Bu kadar mı? İşte vatandaş olarak kendi üzerime düşen görevi şimdi açıklayacağım. Nimet hanımdan önce bunu benden duyun ki altında bir kurt yeniği aramayın. Büyük ikramiye bana çıkarsa ilk önce konut sorununun çözümüne cansiperane katkıda bulunan ve her tarafı yağ bağlamış, külçe gibi oturduğu yere yayılan hanımefendilerin boyunlarına, yirmi kiloluk külçe altınlar döktürecektim. Nimet Hanım da bu külçelerin takılması töreninde bana bronz plaket vererek onurlandıracaktı.

Büyük ikramiyenin büyük kısmını bu yüce emeller için harcadıktan sonra, komşuda bişer bize de düşer misali... İkinci planda da olsa, marka giyen insanlarımızı düşündüm... (kadınları dersem hanım hemen huylanır, onun için burası aramızda kalsın) Evet marka giymeyi sevenleri en lüks mağazaların vitrinlerine, en marka ve son moda kıyafetleri giydirip dikecektim.

Üçüncü madde olarak, hükümetin iktidarını desteklemek için Tonlarca Viagra alacaktım. IMF' ye ve AB'ye karşı güç kazanabilsin ve dirayetli durabilsin diye.

Muhalefete halk desteği kalmadığı için üzgünüm. İşte burada biraz kendime yontmuş olacağım... Muhalefetin halk-asına koymak şerefi küçümsenmemeli... Denizden ne çıkarsa yenir dediler. Yedik.

Her ne kadar müteahhit olmadık ise de müteahhitler partisi için bizim de, farenin sidiği, denize katılır sözünü hatırla yarak, kalbimiz temiz olduğu için temiz su borusu döşemek görevini üzerime alacaktım.

Bu kadarla da kalmayıp, önümüzdeki dönem mecliste gurup kurabilmesi için, yeteri kadar vekil kafesleyebilsin diye zürafa sokaktan 10 ev alabilmesine yetecek kadar para verecektim.

Böylece muhalefete yaptığım katkı ile üzüntümü hafifletmiş olacağım.

Görüyorsunuz ya sevgili okurlar, bu vatanın kaymağını yiyen TÜSIAD bile şimdiye kadar böylesine cömert davranmadı.

Şimdi bunları okuyan Milli Piyango idaresi kafasını hangi duvara çarpacaksa çarpsın.

Paralar döne dolaşa hayır işlere gidecekken, kim bilir hangi mafyanın kasasına gitti? Neee? Kim söyledi onu... 'Mafyadan çıktı mafyaya girer' diyen kim? Töbe haşa...

Ah işte benim talihsizliğim bu... Şimdi rahmetli Turgut Özal bey sağ olsaydı. Bu büyük ikramiyeden sağlanacak katma değerden payıma düşeni bana peşin peşin öderdi.

Artık her şeyi bu kadar açık seçik yazdıktan sonra, hiçbir kanaldan hiçbir medyatör gelip, ağızıma o şey başını dayayıp, efendim falanca, hanımla parayı alıp kanarya adalarına gidecekmışsiniz doğrumu? diye pis pis sırtarak soramaz. Siz de şahidimsiniz sayın okurlar.

Kefal olmak: Salakça yakalanmak, oyuna gelmek

Mehmet Halil

İzciler

Fikirleri nedeniyle peşlerine düşülmüş adamlar...
zamanla, fikirleri boşaltılıp putlaştırılıyorlar.
boşaldıkça daha çok çıkıyor onların sesleri
içi boşaltılmış ve gerilmiş deriler gibi
onların putları içinde, en yüksek sesle
kendi fikirlerini pazarlıyor, izcileri...
değerlerini, maddeye çevirmekle..
büyük pay çıkarıyorlar kendilerine.

Mehmet Halil

İzmir - İstanbul

yolumuz İzmir - İstanbul hattı,
her taraf yemyeşil, canlanmış,
her tarafta kıpır kıpır bir hayat
bütün gözler, camdan dışarı sarkmış
.....

Karacabey'de medya festivali vardı.
Gurup gurup ayrılmış bütün taylor...
Heyecanlı atışmalar tepişmeler vardı,
Hangisini izleyeceğini şaşırıyor insanlar.

Hepsinin gösterisi aynı anda...
Hepsini birden izlemek imkansızdı.
Çoğunluk, zap-la-ayıp, zup-la-ayıp....
gelinim olurmusun programına takıldı.

Semra hanım yumruğunu sıkıp...
Topun namlusu gibi ileriye uzattı...
Genç taylor, sıkılan yumruğa baktı
O nasıl erkek olunacağını gösterdi...
Ve bizden çıktı, ikinci demir leydi.

Ne kadar az bulunurmuş erkeklik
buldukları, çelik kafesde,
Kemeralar ve fotoğraf makineleri...
Çalışmaya başladı, heyecan içinde,
Şanki manzara, tarihi ve müzelik.

Tay öfkeyle partnerini tekmeler,
Erkek dediğin önce dişiyi döver
Tellerle çevrili dar alanda,
Şıkışır, dışarı taşamaz gövdeler.

Duygular taça atılır,
Duygular,
Bir heybe arpaya satılır.

Bir bakışta elektrikler çalışır
Üç derste aşık olunur.
Dışarda,
'ateşle barut yan yana durmaz'' diyenler
töre cinyeti işleyenler,
orada 'medeniyeti' temsil eder.

Medeniyet eşittir para.
Yapılacak iş sevap,
İşin başı, kutsal ellerle tutulacak,
Başka çare yok...
Ya olacak... ya olacak....

Taylorın kulakları düştü önüne

Utançtan kızararak dinliyorlar,
Ve derin derin düşünüyorlar,
Demek; yalnız!
orta bacakta değilmiş erkeklik

Her şeye rağmen, asılı heybedeki,
sıcak arpadan ayrılamıyorlar.
Artık erkekliğin onda dokuzu,
Pa-ra-da! Pardon, arpada diyorlar.

Gözleri birbirinin heybesinde,
Atılan her tekme, ya kar, ya zarar.
Onun için... atılan her tekmede
Hesaplanıyor, tanjantlar, kotanjantlar.

Orada tel örgülerden ibaret RÜTÜK
Bir taşla, iki kuş vuruyorlar.
Ağlanacak hale gülüyorlar.

Ahlakı çöküntüye, özgürlük ve teşvik...
ne kadar çöküntü, o kadar reyting.
reyting kadar para...
para eşittir cennet,
artık, para için ibadet,

bu sistem, bu kapitalist sistem
bir ileri, iki geri...
kendi ürettiği pislikle besleniyor.
Kusmuğunu yalayan köpek gibi...

Mehmet Halil

İzmir sallandı

İzmir sallandı bu gün,
5,6 ve 5,9 şiddetinde ardı ardına.
İzmir sallandı bu gün,
Artarak "bir sonraki gelebilir! " dediler.
Bakıp binalardaki çatlaklara
"Bir gün evlere girmeyin! " diye, anons ettiler.

Ama, nerede kalacağız?
Ne kadar kalacağız?
Bir çiçek gibi...
Çocukların umudu açsın istiyoruz.
peki bunu nasıl anlatacağız?

Bütün binaların,
Fenni sorumluluğunu yüklenen,
Belediyelerin ve resmi kurumların,
Binaları zarar görüyorsa,
Artık siz anlayın.

Hiç olmazsa yetkililer,
Ne ektiğini biliyorlar.
Kabul edildi paranın galibiyeti.
Bütün resmi daireler,
Tatil edildi.

Mehmet Halil

Kabuk bağlayan yüreklere

Bunlar, amaçları aşan cezalar
Sadist beyinlerden hortluyor,
Yasa yerine kin kusan cezacılar
Ölüm bizi korkutmuyor!

`Cesur! Öfkesini kontrol edebilendir'
Ölüm döşeginde bile, gülebilendir
Gülüyor Zere, bütün yetkililere...
Ölürken! `Zafer benimdir diye...'

Ölüme terk edildi Gül Zere
Terk edildi göz göre göre...
Ölümden de acı duyarsızlık
Kabuk bağlamış yüreklerde.

Mehmet Halil

Kabuslarım 2

Genetik kalıntılar gibi geçmişten gelen bir hayatın devamını yaşıyoruz. Oyuncuları ve seyircileri olduğumuz bir hayat... iki tarafı tura olan bir para ile, yazı tura oynanan... Oyunun dışında kalanlar, oyuna alışamayanlar kara listede, kara listede beyaz harfler gibi duruyorlar... yazıyı ve yazgıyı değiştirmek için uygun bir şekilde yerlerini almaları bekleniyor... iyi bir yazar çıkmıyor bu hayattan. Çıkmayacak harfler sıkışmadan... Sıkışıp ateş almadan...

***

Söze doymuş insanlara söylediğim zaman sözlerimi, cama çarpmış gibi yaralı bir şekilde buluyorum. Yaralı sözler nasıl görevini yerine getirebilir? Güneşte mum ışığı gibi fark edilmiyor.

Çamura, ota, boka söylersem, içlerine işliyor, yapılarına zarar veriyor, huzurları kaçıyor.

Kim uyanmak ister rahat uykudan? Onun için suç işliyorum. Öyle ya, ne hakkım var huzurlarını kaçırmaya... suçluyum... ölüm fermanım yazılıyor. Bilmiyorlar ki söylediklerim benim değil... Ölülerin kulağına fısıldadıklarım.

İnsan yenildiği için mi nesnelere tüketiyor,
Nesnelere tükendiği için mi insan yeniliyor?

***

Paranın ömrü uzun
Yüreğin ki kısa...
İki avcısı ruhumuzun
Ruh çırpınıyor arada.

***

Paraya tapanların götü büyüyor
Götü büyüdükçe paraya daha çok ihtiyaç duyuyor
Para değerli bizi kalıptan kalıba sokan
Çek cezanı: Ey parayı yaratan...

***

İşim çok zor çoooook...
Bütün gün,
duvara düşen gün ışığını tutuyorum
duvarın ardında bir sürgün,
gün sonuna doğru yoruluyorum,
hani bayrak yarışı nerede?
Ben de yoruluyorum,
Ve ışığı bırakıyorum.

Mehmet Halil

Kabuslarım 3

Şanslı yılımızmış onuncu yıl
Ahhhh! Ondan sonrası olmasaydı
Rehavetin gözleri pırıl pırıl
Geri sayım için bir başlangıç mı?

***

Köpek köpeği ısırılmış bir yerde
Köpek insanı ısırınca şaşmazlar
Yer yerinden oynadı çuval geçince
Köpek kadar korunmuyor insanlar.

***

Gözler çıkış noktası,
Ey gözyaşları nereye?
Tanımıyorsun çıktığın ovayı
Silineceksin beyaz bir mendille...

***

Mendilin beyazlığı rahatlatır
Feda ediyorsun varlığını
Kimin için niye?
Sileni tanıdın mı?

***

Değişmez sonucumuz,
Pi sayısı gibi...
Değiştirmek için ne yapıyoruz
Boşa değil mi çabaların her biri?
İstedğin kadar değiştir
Bölen ve bölüneni...

Mehmet Halil

Kabuslarım 5

Bir gün, ilk çıktığımız noktaya geleceğiz
Ne evlilikler olacak, ne de boşanmalar
Hepimiz Adem ile Havva olacağız
Kara bir mizah olacak o zaman,
Boynumuza kendimiz taktığımız tasmalar.

***

Yazıyor... yazıyor... yazıyorlar...
Bir gurup saçıyor varlığını
Alıyor kapasitesi olanlar
Zorlamadan sınırlarını.

Arz, talepten fazla
Yazan tüketmeyene kızıyor
Öteki aradığını bulamıyor arzda
Ürünler depolarda tozlanıyor
Kendini dinleyen dinleyene
İkisi aynı yerde buluşmıyor.

***

Akordu bozuk kışların
Osurukları tırmalar kulakları
Bu ortamda nasıl yaşayacaksın?
Kulakları, kışlara mı uydurmalı?

***

Diyorlar ki! ...
Üretici kullanamıyor ürettiğini
Üzülmeysin kardeşlerim!
Deterjan üreten, hangi işveren
Temizleyebilmiş kendi içini?
Buyurun! İşte! Züğürt tesellisi.

***

Aslanın taşaklarını örten kuyruk ince
Koyunlarınki benzer incir yaprağına
Adem neden ince yaprağı seçmemiş?
Biz de benzerdik işte o zaman aslana.

***

Isırır gibi, sevgilim sözleri,
Her hareketinde hırsız tedirginliği,
İnsan işine gelene inanıyor
Metal kaplı sözler, körelmiş sezileri
Yalan üzerine çoğu aşk hikayesi...

Mehmet Halil

Kabuslarım... 1

Geçmişle gelecek arasına sıkışmışım, öyle dar bir alandayım ki, sonsuz zamanda, jilet kalınlığı kadar bile değil, gözle görülmeyecek kadar. Jiletin kalınlığı belki de mevcudiyetimin milyon çarpı milyon karesi, çok sıkıştığım için fırlamışım dünyaya, ve öğünmeye çalışıyorum kendi kalınlığımla...

***

İnsanlık...

Yarı aydınlık dünya, yarı karanlık,
İçimin çoğu karartılmış, azı aydınlık
Genlerimi karartanlar mutlu mu?
Neden bana çok görürler mutluluğu?

***

Gözlerim açık, her şeyi görüyorum
Daha fazlasını görmek için de, gözlük takıyorum
İşsizler ve açlar,
Süngüler toplu katliamlar
Hafızama kaydediliyor gördüklerim
Ezberliyorum. Demek yaşam böyleymiş diyorum.

Ama neden kapalı diğer gözlerim?
Duygularım... yüreğim... düşüncelerim...
Sorgulamıyorum...
Taaaa ki,
Aynı sıkıntılar,
Beni kısılcacına alıncaya kadar.
Ne kadar fakirmişim zekadan yana
Bundan değil mi, göremeyişim ileriye?
Fakirlik fakirliği çekiyor,
Paranın parayı çektiği gibi...

Mehmet Halil

Kamelya

Ağaçlar arasına kondurulmuş,
Ortada masa, etrafta oturaklar.
Zemin çimlerden halı olmuş,
İçi bomboş, hani nerde insanlar.

Etrafını, kabaklar yaseminler sarmış.
Yayılmış çevreye güzel kokular,
Unutulmuş öylece, yalnız kalmış,
İçi bomboş, hani nerde insanlar.

Otuz ailenin ortak bahçesi,
Onun gibi bloklarla dolu çevresi.
Selam yok, sabah yok, insanlar bir hoş.
Cennet gibi kamelya, ama bomboş.

Sanmayın uygulanan sıkıyönetim var.
Yanyana gelmekten, korkuyorlar.
Korkuyorlar birbirine açılmaktan,
Herkesin bir derdi, bir açmazı var.

Susarak kurtulmak mümkün değil ki,
Kendi kendine, yasak koymuş insanlar.
Sıkıntılar gölge gibi, peşini bırakmaz ki,
Anlaşın, birleşin, güçlenin bitsin tasalar.

Mehmet Halil

Kan tahlilleri

Öldürme sanatıyla övünen millet
`En büyük asker bizim asker'
Ne hallere düşürüyor cehalet
Yine; Osmanlı ile övünürler,
Devşirmeler ve paralı asker.
Hizmete göre kan gurubu da
Emre uyarsa sessizse bizden,
Gavur olur baş kaldırırsa...

Davullu zurnalı gider askere
Davul da, Mehter Takımı da
En uygun simge kafalara göre
Davul boş kafa, çomak sopa...
Gür ses çıkar boş kafalardan
Çomak vurdukça ardından...
Gürültü düşünceye düşman
`Ses yüksek olunca,
Doğru kabul edilir yalan."

Hizmetlinin de uysalı iyidir
Sessizce, boyun eğerse köleliğe
Kanımız kaynar, o bizdendir...
Bir de halinden şikayet ederse,
`Dış ve iç mihraklar' seferberdir
Hemen karşı seferberlik ilan edilir.
Labratuvar tahlilleri beyindedir.
Sonuçlar kesindir, kan gurubu değişir.

Biz istersek değişir kan tahlilleri
Erkan Yolaç'ın `Evet' `Hayır'ı gibi
Bilim adamı da bizden çıkar,
Onlar belirler bilimi,
Başkaları alır Nobel ödülleri...

Mehmet Halil

Kanıt

Hıyar yiyorum diye
Beni hıyara benzetiyorlar
Bir an için üzülüyorum
Bal yerken, neden bala benzetmiyorlar?
Derin derin düşünüyorum!
Küçük insanlar, diğerlerini küçümser
Diyorum...
Onlarda buluyorum kusuru...
Hıyar yemekle hıyar olunsaydı,
Hitler, Musolini, Markos, Pinoşhe, Evren
Hepsi de, en büyük insan olurlardı...
Bundan daha iyi kanıt var mı?

Mehmet Halil

Kaplumbağanın marifeti...

Uçsuz bucaksız bir ova
Ortasında koca bir kaplumbağa
İki adam gelmiş ellerinde kova
Ölçmüş biçmişler ve sonunda,
Nirengi noktası diye sürmüşler
Kaplumbağanın sırtına kırmızı boya...

Aradan günler, haftalar geçmiş
Kaplumbağa yoluna devam etmiş
Sonra iki görevli gelmiş geriye
Göstermişler yerini arsa sahibine
Sevinçten havalara uçmuş adam
Yüzlerce dönüm fazla kazandırmış
Tembel bildiğimiz kaplumbağa

Bizi de ev sahibi yapıyorlar
Başlarken tatlı tatlı anlatıyorlar
Küçük olacak diyorlar taksitleriniz
Sonra yavaş yavaş artıyor bunlar
Ömür boyu borçtan kurtulamıyoruz.
Kaplumbağanın kendine ait evi
Biz ipotekli evde oturuyoruz
Kaplumbağa bile olamıyoruz.

Mehmet Halil

Kara perde

Arkadan bakınca, halı gibisin
Önden bakınca
Sarkmış gibi yıldızlardan
Huyun taban! Burnun tavan.

Hangi rüzgarla geldi,
Senin bu havan?
Sen nasıl doğdun,
Hangi anadan?

Düşkünlerin gözü gökte
Yücelerin gözü yerde
Yıllarca kapanmadı!
Kapanmadı kara perde.

Mehmet Halil

Kavgam (Bu boşanma sebebidir, ona göre okuyun ha!) / düz yazı

Yine ayakta kalmıştım otobüste. İşte yine yorgunum, zor bela fazlalıkları üstümden çıkarıp, attım kendimi yatağa. Karım homurdanarak geldi başıma.

- Sen ne karışyorsun başkasının çocuk doğurup doğurmamasına, diye ellerini beline dayayıp ötmeye başladı. Birdenbire neye uğradığımı anlayamadım.

- Bu da nerden çıktı şimdi, dedim...

- Şu iki blok ötedeki apartmanda oturan kadın görmüş seni... otobüste öyle söylemişsin... Bende jeton yeni düştü... dört gün önce yine otobüste bi gurup yaşlı kadın başıma dikilmişti. Bütün otobüse göz attım, genç yok otobüste, kalkmak ta işime gelmedi doğrusu. Zaten bir kere kalkıp yer verdin mi, tamam artık. Sanki abone olmuşlar gibi, otobüse binip yer bulamayan onun tepesine dikiliyor. Eh ben de her akşam ayakta kalacak değilim ya... Kalkmak istemedim. Gözüme bakıp duruyorlar. Kalkmayacağım, bunu kafama koydum da, bunu nasıl söyleyeceğim? Ehhhh yeter ben de yaşlıyım mı, diyeyim? Olmaz.

Önce bir iki öksürdüm, boğazımdaki gıdıkları temizledim, bir iki yutkundum. Başladım konuşmaya. Bakın otobüste hiç genç yok! Niye? Çünkü zamanında doğurmamışsınız. Doğursaydınız, şimdi kalkıp size yer verecek gençler olurdu. Cezanızı çekin, çünkü görevinizi yapmamışsınız, dedim. Bunu üzerine ayyy.. uyyyyylar başladı. Kimmiş o gıııı... diyen bütün gözler üstüme dikildi. Arka sıralardan biri yanındakine,

- O! O! , dedi. Öteki

- Komünist değil mi ne olacak, dedi. Kendi kendime, ne çabuk da duyulmuş komünist olduğum diye düşünmeye başladım. Parmaklarımı sayarak hesapladım, daha 6,5 ay olmuş buraya taşınalı. Nereden duydular acaba, diye kafama takıldı. Öyle ya! Daha bir ay olmadan sen değimliydin ki, otobüslerde oturacak yer bulunmuyor diye, bir otobüs daha çıkarılması için imza toplayan? Hımm anlaşıldı.

- Şu "sen mi kurtaracaksın memleketi?" diye imza vermeyen kadın değil mi o?

- Sana ne, ne ilgisi var şimdi bunun doğurup doğurmamakla?

- Sen de her şeye burnunu sokma bee...

- Bütün mahalle onu konuşuyor, ben rezil oluyorum.

- Bana söylenmeyip de neye sana söyleniyorlar. Herkes kendinden zayıfa yükleniyor. Belediyeden istemeye gelince kaçıyorlar, gençlerin hiç hakkını tanımıyorlar, sana yakınıyorlar

- İmza atsalardı bir otobüs daha koyacaklardı. Hiç biri ayakta kalmazdı. Bir de benim başımda dikiliyorlar. Koca mahalleden 30 imza, ayıp ayıp 50 - 100 olsaydı gene iyi... iş garantiydi.

- Kalkmazsan kalkma ama doğurup doğurmamasına ne karışyorsun, onların yatak keyfi sana mı düştü..

- Bu kadar mı söylediler, daha neler söylemedim onlara. Alışmışsınız başkalarını Yerinden kaldırmaya onun için imza bile vermiyorsunuz, zamanında hak istemeyi bilseydiniz, bu hale gelmezdi otobüsler.

Sizin bencilliğinizin cezasını gençler çekmek zorundalar mı? Başlarına dikilip, yer versin diye gözlerine bakıp duruyorsunuz. Bencilliğinizin cezasını çekin işte, dedim. Bunları niye anlatmıyorlar? Bunları anlatmak işlerine gelmiyor tabi...

- sen her şeye ne burnunu sokuyorsun. Karışma...

- sana ne yaa! .. hele onların arasında bir cazgır karı var, geçen gün gencin birini zorla kaldırdı. Ses çıkarmaya, çıkarmaya, kendilerinin doğal hakkıymış gibi davranıyorlar... Bu kadar belediyeye asılsalar, şimdiye iki otobüs çıkardı fazladan...

- Hani sen bir otobüs koydular demedin mi?

- Dedim ama, bir ay deneme yapacaklardı, yolcu ile dolarsa devam edecekti. Dolmuşlar anlaşmışlar, onun önünden Dakka başına minibüs çıkardılar. Otobüse yolcu kalmayınca, kaldırdılar. Belediye ile anlaşılıyorlar belli... Meclis üyesi olan arkadaşım, hem beni kırmadı, hem minübüsçüleri.. Eeee seçimler yaklaşıyor.

- Ne olacak bu benim halim, hiç insan içine çıkmayacağım mı ben...

- Sana ne oluyor be, bu benimle ilgili bir şey
- Karışmasan olmaz mı?
- Olmaz! .. benim işime karışma..
- Dayanamayacağım artık. Yeter! . Yeter! Yarından tezi yok boşanacağım...

Bundan sonra otobüste yer veren gençlere kızacağım.
Kalkmayın gençler oturun. Siz dersinize çalışmayınca hatır için not veriyorlar mı?
Bu insanlar da zamanında ve de şimdi, üzerlerine düşen görevi yapmamışlar,
yapmıyorlar. Cezalarını çeksinler.

Altmış yaş işine hiç girmeyeceğim. Oraya girersem, belediye yetkilileri şikayetçi olduğumu sanırlar.
O zaman da bana '' Mehmet Bey, şimdiye kadar hiçbir isteğinizi yerine getiremedik, çok üzgünüz ama
bu sefer şikayetinizi dikkate alacağız ve bu sorunu çözmek için altmış yaş kartını kaldıracağız derler.
Bundan, ben de zararlı çıkarım. En iyisi mi bunu hiç karıştırmayalım. 21.02.2007
Mehmet Halil

Mehmet Halil

Kelimeler

"kelimeler,
kendi anlamlarından başka,
çok daha fazla şey ifade ederler."

Kelimeler,
tek başına ampul ise
Anlamları;
saçılan ışıkları çevreye.

Her güzelin sırtına bir çirkin binmiş
Güzelin güzelliğini kirletmiş
Baş başa gidiyor çirkinlikle, erkeklik
Özenle taşıyor üstelik.

aynaya bakınca
ben de, bir suçlu gibi
bir suçlu gibi görüyorum kendimi
ve kaçıyorum kendi gözlerimden
kendi gözlerimi.

Beyaz deyince,
Siyah geliyor aklıma.
Beyazı beyaz yapan siyahtır
Siyah olmasa
beyaz da olmayacaktır.

Demokrasi deyince,
Zindan geliyor aklıma
Zindan olmasa,
Demokrasi sözü anılmayacaktı.

Şevgi sözü
Ürkütüyor beni
En fazla kullanılan kelimeler
En çok, onlar kaybediyor değerini.
sahte bir para gibi
Kullanmak istemiyorum hiç birini.

Hangi kadın,
otopsi yapan bir cerrah gibi
Gözlerini sokup yüreğine
incelemeden bakar
Seviyorum diyene.

Ben ki;
kurandan bir sayfa gibiyim
bütün kötü rollerimi kapışır kadınlar.
Ben her şeyde özgürüm ona karşı
Onun ayıbını yakalamak için
Attığım bütün adımlar.

İnsan, iyi niyetli

Neyi görmek isterse
Neyi duymak isterse
Onu görür, onu duyar
Kolayına geldiği için
Hemen ona uyar.

Savaş sözü
karanlığı yayıyor
kriz deyince,
vücudumda bir taraf kırılıyor.
Nur deyince, gözlerim yumuluyor.

Kırmızı deyince,
Boğaların boynundan kan fışkırıyor,
Köpek balıkları saldırıyor üstüme.

Deniz anası deyince
Kana bulanmış denizler
Savaş canavarlarınca kesilmiş
Ucu benekli memeler.

Çiçek deyince,
En masum
Korunmaya muhtaç
Boynu bükük
Bütün dertlere ilaç,
Utangaç bir insana
Gülmek geliyor aklıma.

Yeşil deyince rahatlık
Rahatlık gelirdi aklıma
O da kirlendi artık.
"Yeşil" kot adıyla
yüreklere hoplattık.
Ormanları yaktık
Yangın dumanlarıyla
Yağmur yağacak diye
İnsanları aldattık.

Sarı deyince ayçiçekleri
Birde sendikalar
Bir de bebe kakaları...
En çok sendikalar mı kullanır yağı
Düşünmeden edemiyorum
Sarı mı sendikaları bozdu
Yoksa sendikalar mı sarıyı
Bozulmaz mıydı yoksa
Bebeler sarı yapmasaydı kakayı.

Virüs deyince, kanser geliyor akla
Acı içinde kıvranan bir insan
İnsan deyince, ozan tabakası

zehirlenen ve tükenen doğa.
Değişen dengeler
Kuduran zenginlerle
Açlıktan ölenler.

kelimelerde tutuklu,
daha nice nice ifadeler.
Onları serbest bırakmak için,
Bende, birbirine karışır,
Bütün düşünceler.

Haykırıyor her kelime
Onlarında derdi iş bulabilme
İş bulanın yıldızı parlayacak
Bulamayanlar
Yoksulluk içinde paslanacak

Ben de yenemiyorum bencilliğimi
Önce kendimi düşünüyorum! kendimi
Boş kalan zamanımda
Güçlü kelimeler işgal eder beni
Diğerlerine, umut vereceğim
Söz!
Eşit dağıtacağım fakirin ekmeğini.

Haykırıyor, her kelime bana,
Bir köşede kıvrılıp ölmek istemiyorlar
Kurtarabilirsem, yükseleceğim omuzlarında
Kurtaramazsam,
bu benim, en büyük ayıbım
Kaybolup gidecekler, ölüm oruçlarında.

Mehmet Halil

Kemalizm üzerine... Düz yazı

Düşün gurubundaki, Kemalizm tartışmalarına yazdığım yazım.

Geç kaldım! Geç kaldım ama, gene de turu tamamlamak için devam edeceğim. Sizler heyecanla tartışırken, beni umutsuz bir vak'a gören biri, bütün marifetin bu elektronik beyinde olduğunu bilen biri, bu meretin nefesini kesti... İnat değil mi bu, ben kaldığım yerden devam edeceğim. Aletin nefesini kesen de şunu unutmasın, çocuklar kendisini ispat etmek için her şeyi yapar. Bende yaşlandıkça çocuklaşıyorum. Kendimi ispatlamak için galiba... inatla sürdürüyorum turu tamamlamayı...

Benim devre dışı kalışımından sonra konu Kemalizm'e gelmiş... Bu konular tartışmakla bitmez biliyorum, ama tartışacağız, hayat bu süreç içinde yanlışları ayıklayacak, doğrular kalacak, her şey doğal akışı içinde devam edecek. Onun için, geçmişe ve doğal olaylarla karşılaştırma yaparak görüşlerimi aktarmaya çalışacağım.

Suyun kaynama noktası yüz derecedir. Bunu suyun kaynama noktası olarak telaffuz etmemiz gayet doğal. Ama bu demek değildir ki, su yüz dereceye aniden gelmez, yüz dereceden önceki, bir dereceden 99 dereceye kadar olan harareti inkar etmek, fiziği bilmemek demektir.

Bir kadın 9 ay on gün sonra doğum yapar. Doğumda yardımcı olarak ebenin rolü büyüktür. Ama ebenin rolü büyüktür diye, hiç gebe olmayan birine, bu ebe doğum yaptırır diyebilir miyiz? Kadının karnında çocuk yoksa hangi ebe çocuk doğurtabilir?

Devrimlerin de bir öncesi ve sonrası vardır. Devrimi hazırlayan evrimi yok sayarak ve bir devrimin gerçekleşmesini yalnızca kişilere, güçlü liderlere bağlı kılarırsak çok yanılırız.

Yazdıklarımı okuyan çoğu arkadaşım, bunları biz de biliyoruz yahu, şimdi ukalalık yapmanın ne anlamı var diyebilir. Tabii onlarda istedikleri gibi konuşup rahatlasınlar... rahatlasınlar ki rahat tartışabilelim.

Her devrimci olayın objektif ve sübjektif şartları vardır. Bunlar oluşmadan hiç kimse devrimi gerçekleştiremez, erken doğan çocuk gibi gelişmesi ve yaşatılması zor olur...

Doğum günü geldiğinde, herkes ebelik yapamaz, ebenin de kendine göre yetenekleri, eğitimi ve pratik deneyleri vardır. Bu da doğumun kolay olması için çok önemlidir.

Devrimlerde de liderlerin önemi büyüktür. Dünya tarihinde hangi önemli olaya baksak liderleri, olağanüstü zekaya, yeteneğe ve karizmaya sahiptir. Belki onlara bu karakteri veren de, o tarihsel şartların kendisidir ama öyledir.

Kurtuluş savaşının lideri Mustafa Kemal de onlardan birisidir. Kurtuluş savaşında ve savaştan sonra T.C. kuruluş döneminde kabul edilen medeni yasaların tohumları daha Osmanlı döneminde atılmaya başlanmıştır. Mustafa Kemal Avrupa medeniyetine hayran bir lider olarak Avrupa'yı örnek almıştır. Avrupalılar, Özellikle de o dönemin egemen ülkesi İngilizler, birçok alanda Osmanlılara çağdaş medeniyete uyması için telkinlerde bulunuyordu. (Elbette emperyalist amaçları da vardı, o konu ayrı) . Burada demek istediğim

devrimler yalnızca güçlü liderlerin, güçlü iradeleriyle gerçekleşmez. Kurtuluş savaşı on yıl

önce başlatılsaydı gerçekleşmezdi. On yıl geç kalsa yine gerçekleşmezdi. İşte liderlerin en büyük rolü de bu şartları iyi değerlendirip, zamanında devrimci atılımı yapabilme yeteneğini

harekete geçirebilmektir. Mustafa Kemal bunu başarmıştır.

Bunu başarmak için, doğal şartların yanında, zekasını, yeteneğini, olağanüstü karizmasını kullanarak, kah şiddet kullanmış, kah demokratik yolları denemiş, kah hile yapmış, ama istenen sonucu elde etmiştir.

Bizim ondan alabileceğimiz en önemli ders, toplumsal dengeleri iyi kuran aklıdır. O şartlarda, her türlü farklı görüşü bir arada toplamayı başarmıştır. Bu çok önemlidir. Bu zeka işidir. Uсталık işidir.

Burada esas olan, feodolizmden kapitalizme geçişin doğumunu yapan lider olarak devrimcidir. Bir çocuk kendisini doğurtan ebeye ne kadar şükran borcu varsa, Türkiye halkının da Mustafa Kemal'e o derece şükran borcu vardır. Ama onu asıl doğuran Anasıdır.

Çocuğun anasına borcu daha büyüktür. Onu doğuran anasıdır. Devrimi doğuran da, tüm Anadolu halkıdır. Türkiye sınırları içinde yaşayan tüm toplumdur. Hepsisi bir toplam olarak bu devrimin anasıdır. Askersiz bir komutan ne işe yarar hiç düşündünüz mü?

Bu toplum birbirinden habersiz Anadolu'nun her köşesinde ayaklanmış dağlara çıkmış, bu mücadeleye hazırlanmış... Mustafa Kemal onları bir merkezde toplamayı başarmış.

Eğer bunları hatırlatan herkesi Mustafa Kemal düşmanı olarak gösterirseniz, ardında bir çapanoğlu aranır. Kurtuluşa kadar, Kurtuluş hareketinin karşısında olanlar, kurtuluş savaşının zaferi belirleyici adımları atmasıyla 180 derece çark edip, hemen Kemalist olmuşlardır. Ama devrimci olmamışlardır. Mustafa Kemal'in idealini değil, ismini putlaştırarak içini boşaltmışlardır. İlkelerindeki halkçılığı daha ilk günden inkar etmişlerdir. Şimdi işte tek kişi

bunu başardı diye düşünenler, halkın devrimci rolünü göremeyenler. "Ah! bir Atatürk daha gelse de bizi kurtarsa" diyerek Allaha dua ediyor ve bu haliyle bile putlaştırdıkları adama ters düşmeye başlıyorlar. Bilime ve eğitime aç toplumun eğitim konusundaki atılımlarına ve bu alandaki ileri adımlarına daha Mustafa Kemal'in sağlığında tırpan atıyorlar...

Kısaca Mustafa Kemal bile, Kemalistlerin bu gerici tutumlarına engel olamıyor.

Spartaküs de köleleri harekete geçiren devrimci bir liderdir ama, kendi döneminin adamı.

tarih ırmağı akıp giderken, geride kalanların mücadelelerinden alınacak dersler vardır ama onları putlaştırarak her devrin adamı yapamayız. Hem AB girmek için, kapılarında nöbet tutacaksınız, emperyalistlerin her dediğine evet diyeceksiniz, NATO'nun jandarmalığını yapacaksınız, Küreselleşmeyi savunup, liberal ekonomiyi uygulayacaksınız, hem de Kemalizm'in devrimciliğinden dem vuracaksınız.

Sanki, (seçimlerde önümüze sürülen 5-6 burjuva partisinden birine oy vermek zorunda kaldığımız gibi,) Şeriat kanunları ile Kapitalizmden başka alternatif yokmuş gibi, sürekli

toplumu bu alana hapseden tartışmalar da bize ileri hamleler yaptırmaz... Dolap beygiri gibi dolanıp dururuz.

Bu toplumu korkudan başka bir şekilde yönlendirmek mümkün değil mi? Ya Allah korkusu, ya da Kemalizm korkusu (Kemalizm'le artık CHP ve ordu akla geliyor...) Onlar da Roma kralı Neron gibi korkunç... Korku ile sindirilmiş, edilgenleştirilmiş bir toplum

istiyorlar ve her kafasına kaldırına tokmağı vurup eziyorlar.

Osmanlıdan miras alınma kulluk devam ediyor, Sözde Kemalizm diyenler, devrimcilik adına nutuk atanlar, Osmanlı'nın en önemli özelliğine, kulluk sistemine karşı gelmiyorlar onu sürdürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Cumhuriyetten bu yana darbesiz, sıkıyönetimsiz,

OHAL'siz kaç ay, kaç yıl yaşadık. Demokrasi bu mu?

Nerede toplumun örgütlenme özgürlüğü... Nerede barajsız seçim ve siyasi mücadele...

Nerede partilerin yaşama garantisi... Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir bayrağı altında,
Hangi halk temsilcisi, korkusuzca, özgürce halkının özlemlerini, isteklerini dile getirebiliyor?

Demek ki Turuva atı gibi... parlak ve gösterişli heykeller içinde düşmanımızı davet ediyoruz.

Darbeler olmasaydı, baskılar olmasaydı, yanıltmalar olmasaydı. Halk adına bazı çevreler yönetenleri belirmeseydi. Bu işi bu gün halk kendi yapma yeteneğini kazanacaktı. İşte o zaman, Kemalizm'i çiçekle süsleyenler, bugün egemen olamazlardı. Belki de Emperyalizme bu kadar bağımlı da olmazdık.

Bu gün CHP ve Orduda somutlaşan Kemalizm o kadar geri noktalar düşmüştür ki, AKP onların önünde yer almıştır. Tayip Erdoğan da haklı olarak "CHP bizden daha gerici" sözleriyle, hem kendi gericiliğini ve hem de kendinden gerici olan CHP'nin gericiliğini teyit etmektedir.

Çirkin yüzlerini saklamak için sürekli halkın değer yargılarının (Dinin ve Kemalizm'in) arkasına saklanırken, onların saygınlığını da bitirmiştir. egemen güçler bunu daha ne kadar sürdürebilirler bu da bizlere bağlı...

Kemalizm nedir? Kemalizm, Kapitalizmden başka ne olabilir. Ayrı bir sistem mi? Asla

Kapitalizmin, Emperyalizmin kirliliğini Ulusal Kurtuluş savaşında bizzat gören bu halka, kapitalizmi önermek mümkün müydü? Hayır. İşte bu yüzden Kemalizm'i ayrı bir

sistem gibi kabul ettirmeye çalıştılar yıllarca... Ama ezberi sevenler, hala, Emperyalizmle iç içe geçtiği halde, onların dikte ettirdiği her şeyi yasa olarak kabul ettikleri halde, bir ayet gibi hala, ayrı bir üretim ve yönetim sistemi gibi kendilerini kandırıyorlar. Hiçte farkında değiller ki, sahibini seven ayı gibi... Emperyalizme karşı o yüce kurtuluş savaşını veren lideri, bu tavırlarıyla, kendi ihanetlerine ortak ediyorlar...

Artık Kemalizm diye bir şey yok. Emperyalizmin jandarmalığını yapan, geri kalmış, eli ayağı bağlı kapitalist zayıf bir ülke var. Hedef çürümüş bu emperyalizmin jandarmalığından

Kurtulmak ve yepyeni, toplumun her kesimini kolektif üretim ve eşit bölüşüm ile insanca bir yaşamın hedefi olmalı önümüzde... Bunun temellerini atmak düşer bize... Kimsenin kimseyi

aşağılamadığı, kimsenin kimseyi ötelemediği, doğanın bütün canlılarının yaşam hakkına saygı gösteren bir sistemi geliştirmek düşer bize... Tabi doğaya da saygılı olacak...

Geçmişimizden ileri geleceğimizden geri olacağız.. Tarihin akışına yardımcı olacağız...

Bunun için, ilkeli olalım, işimizi adam gibi yapalım ki, bizden sonra gelenlerin, sevgilerine ve saygılarını kazanalım...

Mehmet Halil

Kendi yapar, kendi tapar

İnsan tütünü kıyar, ince ince,
Sarar sigarayı, içer gönlünce,
Nikotin kemirir onu, azar azar,
Zamanla insanın ciğerini oyar.

İnsan kendine, yönetici seçer,
Onunla övünür, 'başına ta' eder.
Seçilen -unutur seeni- kudurur.
Zamanla, seenin kamburu olur.

Bir anlayabilsem Şu insanları.
Őandan, Őereften, gösteriŐten,
daha mı öneli, sararıp solmak?
baş olmaktan, önemli mi yoksa,
hep sallanan, kuyruk olmak.

Mehmet Halil

Kendime Nutuk

Başta kalmak için
Söylediklerim yalan

Kendimi aklamak için
Yazdığım tarih yalan.

Yalanlar geleceği aydınlatmaz
Kurtarmaz beni,
Benden öncekilerin modeli...
Hiç kimse,
Başkalarının yanlışlarına sığınamaz.

Ben ki arkamdan gelen ışığın,
Önünü kesiyor,
Gölgeyi düşürüyorum geleceğe,
Öğüt değil!
Hesap vermek zorundayım gençliğe.

Mehmet Halil

Kendimiz, niyetimiz, hedefimiz... / Düz yazı

Her ne kadar kendimizi tanıdığımızı zannetsek de, yanılıyoruz. Bilmediğimiz çok yönlerimiz var. Kendini tanıyamayan başkasını da tanıyamaz. Bu nedenler insan olarak kendi aramızda yeterli ve doğru iletişim kuramıyoruz. Yapıcı değerlerimizi ortaya koyamıyoruz. Eleştiri mekanizmasını, ya yıkıcı ya da yağdanlık olarak kullanıyoruz.

Bu nedenle insan üzerine araştırma yapan psika analistlerden yararlanarak birkaç satır yazmak istiyorum.

Erich fromm, "kendini savunan insan" başlıklı psikoloji dizisi olarak yayınladığı kitabında İnsanları incelerken, "insancıl ahlaka karşı otoriter ahlak"ı inceler. Orada "iyi ve kötü arasındaki farkı ayırt edebilme yeteneğimizin tohumları çocuklukta atılır. Çocuk akılcılığı ayırt etmeden önce, iyiyle kötüyü birbirinden ayırmayı öğrenir. Değer yargıları, onun hayatında önem taşıyan insanların verdiği iyi ve kötü tepkilerle gelişir. Yetişkinde duyulan bu mutlak bağlılık ve sevgiyi göz önünde bulunduracak olursak, bir annenin suratında beliren onaylayan veya onaylamayan bir ifadenin çocuğa iyiyle kötü arasındaki farkı yeterli bir şekilde "öğretmesi" bizi şaşırtmamalıdır." demektedir.

Doğuştan itibaren irademiz dışında kabullendiğimiz ve ezberlediğimiz o kadar çok şey ver ki, ailemizde başlayıp okulda, devlet yayınlarında, toplumumuzda... genlerimize işlenmiş bize dayatılan "doğrular"dan kurtulamıyoruz. Her ne kadar sonradan resmi olmayan kitaplardan, veya kendimize ters gelen çarpıklıklardan doğan sorular nedeniyle öğrendiklerimiz, araştırmalarımız bize değişik doğruları öğrenmiş olsak bile, geleneklerimiz, alışkanlıklarımız, ve ezberlerimiz baskın çıkmakta, sonradan öğrendiklerimizi içselleştirmekte zorlanıyoruz.

Kitabı bilgileri her ne kadar konuşup lafzen savunmuş gibi görünsek bile, hayata uygulamaya gelince başarılı olamıyoruz. Sözde ırkçılığa karşı oluruz, ama pratikte yaptığımız ırkçılığın farkına bile varamıyoruz. Aldığımız nefesin farkında olmadığımız gibi...

Çünkü bizim edindiğimiz bilgiler ve ahlak dersleri, bize dayatılan dersler. Adımız gibi, bize dayatılan dini, ahlakı kabullenmişiz.

Biz, biz olmaktan öte biri olarak yapılanmışız.

Biz olamadığımız için, bize dayatılan bu "bilgilerin veya ahlakın, iyinin" bizim için mi, yoksa otorite için mi iyi anlamına geldiğini sorgulamaktan yoksunuz."

Kendimiz olamamanın birçok örnekleri verilmiş... Bir arabaya verdiğimiz değeri kendimize veremediğimiz gibi...

Sonuçta "Ahlaki değer için geçerli olan tek şey insanın mutluluğu" değil mi?

Öyleyse bütün ahlaki değerlendirmelerimizde insanı esas almamız gerekmez mi?

Vatan dediğin, toprak dediğin, bayrak dediğin insan için değil mi?

İnsancıl ahlak "yaşama sanatı"nın uygulamalı bilimidir ve temeli de teorik "insan bilimi"dir.

Bir organizmanın ilk "görevi" hayatta kalmaktır. Hayatta kalma mücadelesinden dolayı nasıl insanı suçlayabilirsiniz?

Burada kısa kısa da olsa insan biliminden alıntılar yapacağım. Yazıyı uzatmamak

için, kaçınılmaz olarak eklektik olacak.. Amaç okuyuculara insani değerleri ve insanı hatırlatarak, toplumsal gelişmelere ve değerlerimize yapıcı bir açıdan yaşlaşmaları dileğiyle...

“İnsan köleliğe de uyum sağlayabilir; fakat bunu ancak kendi zihinsel ve ahlaki niteliklerini alçaltarak yapabilir; o kendini güvensizlik ve düşmanlık tarafından yönetilen bir kültüre de uydurabilir, fakat bu uyuma zayıflayarak ve kısırlaşarak tepki verir... Ancak, “Kişi, kültürün üzerine yazılarını yazabileceği boş bir kağıt değildir; o; enerjisiyle dolu ve çeşitli biçimlendirilmiş bir varlıktır, kendini adapta ederken tepki de verebilir...”

Burada insanın kişiliği, yaratılışı, karakteri anlatılır.

İnsan karakteri, geçmişten bu yana insan incelemeli yapan diğer psiko analiz yapan diğer

Bilim adamları ile de ortak olan şu sonuçları çıkarır.

İnsanlar dört ayrı karakterde toplanır. (ana hatlarıyla... Birleşen ve ayrılan detayları vardır.)

Karakter tipleri: üretici olmayanlar

1. Alıcı eğilim 2. Sömürücü eğilim. 3. İstifçi eğilim. 4. Pazarlamacı eğilim.

Alıcı tipler: onlar için hayır demek zordur. Hayır deyemedikleri için evet demeye hazırırlar.

Yalnız kaldıklarında kendilerini kaybolmuş hissederler. Eleştiri yetenekleri yoktur. Bu onları başkalarına bağımlı hale getirir. Kiminle ilgili karar vereceklerse ona danışıp karar verirler.

Sömürücü eğilim: Başkalarının dile getirdiği düşünceleri farklı kelimelerle ifade ederek bunların yeni ve kendine aitmiş gibi davranır. Onlar her şeyi, herkesi, neyi ve kimden elde ettiklerine bakmadan sömürebilirler. Bu tip insanlarda, şüphe ve alaycılık, imrenme ve kıskançlık vardır.

İstifçi eğilim: Güvenleri biriktirmeye bağlıdır. Dış dünyayı sürekli bir tehdit olarak görür. Harcama yapmak onlar için tehdittir. Çok biriktirip çok az harcama yapar. En yüksek değerleri düzen ve güvenlidir.

Pazarlamacı eğilim: Başarı genellikle bir insanın kişiliğini nasıl sattığına bağlı olduğundan, kişi kendini daha bir meta olarak ifade eder ve aynı anda hem satıcı hem de satılacak meta olur. Özeti... “Nasıl olmamı isterseniz ben öyleyim.”

Üretici olanlar: Bu karakter insani ahlakın ulaşmak istediği noktadır. Cinsel üretim bütün hayvanlara özgüdür. Maddi üretim ise sadece insanlara özgüdür. Yaşamak için üretmek zorundadır.

Aktivite, genellikle var olan durumu enerji sarf ederek değiştiren davranış biçimidir. Kişi otorite aktif olmasını istediği için öyledir.

En kuvvetli aktivite kaynaklarından biri de akıldışı tutkulardır. Cimrilik, mazoşizm, imrenme, kıskançlık, açgözlülük..vs.

“Güç sahibi olmak yaratabilme gücünün yozlaşmış halidir.

Kültürümüzde üretken kapasitenin akılcı körlüğü sıkça rastlanan bir durumdur.

İnsanın bütün bu olumsuz yapısının yanında, sistemin çıkarları uğruna, olumsuz yönleri sürekli (milliyetçilik, ırkçılık, militarizm, tüketecilik...) kışkırtılan bir toplumun içinde yaşamaktayız..

Bilmem insanı az buçuk tanımaya yardımcı olabildi mi alıntılar. Daha fazlasını merak eden kitabı alıp okuyabilir.

Buradan çıkarmak istediğim sonuç, mükemmel insan yoktur. Mükemmel insan ölü insandır. Yaşayan her insanın farklı farklı kendi özgünlüğüne göre eksiklikleri vardır. Bu eksikliklerden dolayı hiç kimse hemen cezalandırılmaz. Görüldüğü gibi insan kendi eksikliğini bildiği hallerde bile düzeltmekte zorluk çekmektedir. Yani eksikliklerimiz, içinde yaşadığımız toplumla da sıkı sıkıya bağlıdır.

İçinde bulunduğumuz toplumda, bir milyar aç insan yaşamakta ve bir başka tarafta da, Bir tek insan, bir milyar insanı yaşama bağlayacak mal varlığına sahip... insanlar arasındaki bu uçurumun sebebi ise insanları ta doğuştan beri kendi çıkarları için eğiten ve yönlendiren otorite...

Böyle büyük bir güç karşısında ezilen insanların, karakterlerine göre bu güçlerin kontrolü altında kendilerini güvende görmeleri, yani, kendi cellatlarına sığınmaları, korkularından, küçük çıkar beklentilerinden veya milyonlarca insan içinde kendilerine sıra gelmeyeceğine inanmalarından... Kurtuluşu onların etekleri altına sığınmakta görmekteler.

Korunmaya gereksinimi olanlara saldırmak cesaret değildir. Haklının yanında olmayı ilke edinmelisin.

Dünya bütün canlıların ortak malıdır. Her canlının orada yaşama hakkı vardır. Buna saygılı olmalıyız. Dünyayı da işgal etsen, senin payına düşen, daha az olabilir, ama daha fazla olmayacak. Kendi tetikçilerini bile kendi temizleyen bu sistemden, yalakalıkla kimse çıkar sağlayamamıştır. Güçlü medya kalemleri bile yeri geldiğinde kapı dışarı bırakılıyor.

Böyle bir toplum için kendimize bazı misyonları yükleyip yazmaya başlamışsak ne yapmalıyız?

Hedefimiz, insan olabilme uğruna mücadele verebilmek mi? Ne yapmalıyız?

Önce insan olduğumuzu hatırlamaktan başlamalıyız işe, İnsanlık tarihi sayısız çatışmalarla dolu. Her çatışmanın sonu tarafların karşılıklı anlaşmasıyla olduğu gibi, tek taraflı kayıtsız şartsız şartları kabul ederek de teslimiyetler olmuştur. Ama bu içinde yeni bir patlamanın potansiyel enerjisini biriktirmeye daha o günden başlar. Yeni çatışmalara gebe kalır.

Güçlülerin büyük çıkarlar peşinde savaşları körüklerken, milyonlarca insanın maddileşmiş emeklerini kendi mülkiyetlerine geçirmiş bu çakallardan insani değerleri beklemek hayalcilik olur. İyi niyet sahibi olanlar bu serveti eline geçiremezler.

Geriye bir şık kalıyor mazlumların birleşip kenetlenmesi, Hiç kimseden aynı fedakarlığı beklemeden insanları mümkün olduğu kadar kendi cephesine kazanmayı hedef almalı.

"Her şey sosyalizm gelince düzelir." diyerek, mücadeleyi sonsuza ertelemek. İmkansız istemek, yani hiçbir şey istememek anlamına gelir. Elbette bir hedefimiz olacak. Yeni bir şey inşa edeceksek, bir inşaat nasıl tek tek tuğlaların örülmesiyle

yükseliyorsa, o da öyle. Mücadelemiz hiçbir şeyi küçümsemeden taş taş üstüne konularak yükselmeli. Bir inşaatta binlerce çeşit malzeme kullanıldığı gibi, toplumu inşa etmede de öyle. Her çeşit insanı kullanabiliriz. Bu da ustalık ister. Beğenmediğimiz insanlar bunu başardığı halde, biz başaramıyorsak, kendimizle hesaplaşmalıyız.

Dolu bir bardağı nasıl üstüne su döktükçe taşar gider, yani bizim döktüğümüz boşa akar.

İşte toplumda da öyle. Bu güne kadar egemen kültürlerin doldurduklarını boşaltmadan kendi kültürümüzü dolduramayız. Bu da kolay değil. Bıkıp usanmadan, onların yolu ile ezilenlerin yolunun ayrı olduğunu kanıtlamaya çalışmak. Kökleşmiş kültürleri bir anda söküp atmak kolay değil. Üç beş söz söyleyip başarılı olamayınca, kızıp hakaret etmek onları tamamen amaçlarımız dışına atmaktan başka nedir?

kendimizden öc alışmasına saldırgan davranışlar niye?

‘Yaşamın amacı, amacı olan bir yaşamdır.’ Demiş bir bilge...

Amacımızı iyi tespit etmeliyiz. Ne yapmak istediğini bilmeyen, nerede duracağını bilmeyen başarılı olamaz. Yenik, ezik bir toplumdan, kendine güveni sarsılmış bir toplumdan, çok büyük beklentiler ummak hayalcilik olur.

İlk tekerlekten bu günkü modern araçlara bir günde gelinmedi...

Küçük başarılar, büyük zaferlerin tuğlasıdır. Hem güveni tazeler, hem toplumsal inşanın temellerini atmaya başlar. Küçük başarılarla burun kıvrıyanlar, işten kaçanlardır.

Başaramamaktan korkmamalı. Başarısızlıklar gelecek başarıların okuludur. Başarısızlık deneme cesaretinden yoksun olmaktır.

Mutluluk doğru kararlarla, doğru kararlar deneyimle, deneyim yanlış kararlarla gelir. Ancak aynı hataları tekrar tekrar yenilemenin kabul edilebilir bir tarafı yok.

Cesaret, hedefe ulaşmak için gösterilen, sabır, metanet ve inattadır.

Mehmet Halil

Kendimizle zorumuz ne?

Üs ve eğitim Türkiye'den
Uçaklar göklerden indi...
Gözyaşı eksildi sermayeden
Bombalar vururken Filistin'i.

Dolaşırlar İslam ülkelerini,
Masum mazeretlerinden.
İslam mı, paranın dini?
Kim taviz verecek bütçeden?

Adam öldürmek için değil mi?
Neden silaha bu kadar yatırım
Öldürtmek için verdin eğitimi,
Paraya yenilmiş duygularım.

Durdurun silah üretimini!
Görelim gözlerde samimiyeti
Kabullen ki 'vicdanı-ret'i
Kurulsun insan cumhuriyeti.

Bütün hesaplar kar üstüne
İnsana değer veren kim?
Öyle erdemli insan nerede?
İnsanı yücelt ki görelim.

İnsan, her yerde insandır,
Elbette farklıdır görüşleri
Şirketler para için çıldırır
Bölerler bunun için bizleri.

Kaç bankacı, kaç sanayici,
Kaç şirket yöneticisi öldü?
Ölenler milyonlarca emekçi,
Açın artık şu kör gözünüzü.

Ayrılmasın renkler ve dinler
Ayrılmasın milliyetler...
Silah üretmeyelim! Asker olmayalım!
Barbarlığa karşı birleşelim.

Irak'ta ben, Afgan'da ben,
Filistin'deki benim,
Doğuda dağlardaki ben,
Tek düşmanımız sermaye bizim!
Kendi silahımızla ölmeyelim!

Mehmet Halil

Kendini inkar eden kadın - NALAN

İşte bak, kendini inkar eden kadın
Bir gül gibi açmış, gülücükler yüzünde
Asi kızı, uslanmaz kızı anasının,
İnadına gülüyor inadına yine.

Sembolü gibi bir kuşak çatışmasının
Kayalara çarptıkça gülüyor
Koyduğu isme rağmen anasının
Kadın kendini inkar ediyor.

Anası onu, uzantısı gibi seviyor
Ondan, organı gibi iteat bekliyor
Ne inatçı kadın görüyorsunuz
Gövdeden kopmaya çalışıyor.

Anası adını Nalan koymuş
Kızı, buna inatla karşı çıkıyor
O, her sıkıntıya meydan okuyup
Bulutlar arasından güneş gibi şakıyor.

Mehmet Halil

Kendisi olamayanlar, sürprize hazır olmalılar.

Hepimiz, ademin torunlarıyız, bu gerçeği su götürmez
Ve devletin önemli görevlerindedir ayıpları gizlemek
Keçilere kuyruklu frank giydirirsen kıçları görülmez.
İnatçı yaratıklar! Zordur keçilere medeniyet öğretmek.
Protez çikalı, medeniyet canavarının kaç dişi kaldı bilinmez.

Dün dündür! , Bugün bugündür! Ama, yarın daha olmadı
Otuz yıl çarptı çırptı, ne yeğenleri ne de kendi doymadı
Yağmayı gören, ben neciyim diye aydı, ve nöbeti istedi
Düşündü taşındı... Güçlü köpek gelince, zayıf çekilir geri
Çıkardı frangı astı vestiyere, kaptı şapkayı, kel görülmedi.

Mevsim sonbahar, aylardan eylül, geldiler bir gece beşi birlik
Ne terör kaldı, ne bölücülük, ne grev, ne de boykot okullarda
Başladı kışla hayatı, bütün ülke, NATO'ya bağlı askeri birlik
Gelenler paylaşılamadı; kimi'' bizim çocuklar'' dedi, kimi paşa
Gizlilik kutsal dediler, yakıldı kitaplar, çıkarıldı lügattan piçlik.

Öyle güvence altına alındık ki, doğuma bile askeri korumayla gittik
Demokrasi getireceğiz dediler, dünya 'demokrasi' ile tanıdı sonra bizi
Korkanların, kendileri kadar bizi de korkutarak, sağladıkları eşitlik
Dünyanın pilot bölgesi olduk, dayanıklılıkla denediler yıllarca bizi
Ölümü öğrenmek için, hayat okullarında eğitime aldılar ve öğretildik.

'Kimdi bunlar? ' diye sormayın, İsimleri unutuldu daha şimdiden
Zaten onlar, devlet adına görevlendirilmiş, çok yıldızı tetikçydiler.
Şimdi, hepsi birar fare gibi... Çıkmaya korkuyorlar deliklerinden.
Hiç bir baba, öz evladını kullanmaz pis işlerde, beslenir yeniçeriler
Daima yeniçeriler çıkar, kendi olamayan, geçmişiyile övünen milletten.

Mehmet Halil

Keyifliler!

Keyfi idarenin alt yapısı
Darbecilerin çıkardığı seçim yasası
Fark yok
Keyfi idare ile
Örfi idare arasında
Biri kılıfsız
Biri kılıfında...

Bant çekilir
çoğunluğun ağzına
yüksek frekanslı borular
azınlığın ağzında
nasihat kar etmezse
eli sopalı musibet hazırda.

Demokrasi
Yüzde yirmi beşlerin sesi
Gömlek ne kadar darsa
O kadar ihtiyaç var basınca
Ve amerikan bezinden olmalı
Yırtılmasın diye asılınca.

Sportmen insanlarız ya
Engeller moral verir bize
Hazırız engelli koşuya
Çıtalar yüksekte
Kimimiz takılırız düşeriz
Kimimiz alttan geçer
Ama kazanır yine de,
Bu da yeter gülmemize.

Mehmet Halil

Kezban abla...

Havanın ısınma zamanı,
Toprağa düşen bütün tohumların,
Çatlayıp fışkırma zamanı,
İlk günleri
Hastaya can veren baharın...

Hayatımızın "olmazsa olmaz!"ları
İnsan tohumunun toprağını
Hatırlamak için ayırmışız
Senede bir gün, sekiz martı...

İşte o gün
Elindeki çiçeği uzattı
Genç öğretmeni köyün,
Kezban abla şaşırdı
Hem de, yanakları kızardı...

O güne kadar,
Elleri topraktan çıkmamıştı
Rengi toprak renginde,
Elleri çatlak çatlaktı,
Öyle, ne çiçekler yetiştirdi kendi elleriyle...
Ama böyle hiç hediyeye olarak almamıştı.

Bir başkası, hiç çiçek vermemişti Kezban ablaya
Verilseydi, Kezban abla alır mıydı?
Ama, bunu veren gözlerin bakışı bir başka
Gözlerinde bir sıcaklık vardı...
Hiç benzemiyordu o aç, hoyrat bakışlara...

Soru dolu bakışlara karşı
Konuşmaya başladı öğretmen
"kadınlar gününün kutlu olsun!"
"Ömrün uzun olsun yavrum" derken
Sessizce geçirdi içinden
Ölmeden daha neler duyacakmışım!
Daha neler...
İki damla yaş aktı,
Kuru yorgun gözlerinden...

Kezban abla, evdeki buz gibi camda,
Yapmacık, çok sözler dinlemişti o güne dair...
Onda hiçbir şey değiştirmemişti ama,
O devam ediyordu, acıyla yoğrulmuş hayatına...

Tanrıdan sonra, ikinci tanrısı kocasıydı,
Kuran kurslarında, ona öyle belletilmişti
Mevlitlerde, vaazlarda öyle öğretilmişti,
Hiçbir zaman erkeğin önünden gitmeyecek
Ölünce bile, o erkeklerden daha derine gömülecekti,
Namaz kılarken bile,

Erkekler göbeğinde kilitlerken,
O, ellerini göğüslerinde kenetlemez mi?
Bütün bu emirler gökten gelmedi mi?

Hiç anlayamamıştı Allah'ın bu adaletini...
Bütün hocalar, bütün kocalar böyle emretmişti.
İşte bu torunun öğretmeni, o anlatmış çocuklara,
"Kadınların daha az çalışmak için yaptıkları eylemde,
çıkan yangın sonucu yüz kadının yandığını,
Amerika Birleşik Devletlerinde...
ve bu nedenle kadınlar günü kutlandığını"
Kızıyorlar şimdi bu öğretmene...

Oysa ne kadar iyi olurdu,
Bende dinlenebilseydim fazladan birkaç saat,
Bu dünya cennetim olurdu,
Okuma yazma da öğrenebilirdim,
Benim için de renklenirdi hayat...
Derin düşüncelere dalmıştı Kezban abla
"iyi günler! " dileyip uzaklaşan öğretmenin,
Bu davranışının şaşkınlığında...

Kendini bildi bileli,
Çocuğu yaşındaki erkeklere dahi
Hep, o yol verirdi
Bu öğretmen şimdi ona yol gösterdi...

Camiye gitmediği için kızdıkları
Bu öğretmene içi ısındı.
Hocaların her söylediği kafasını bulandırırıldı
Müslüman olmayanlara karşı savaşanlar
Şehit olur diyorlardı,
Şehit olanın mekanı cennet diyorlar,
Bir operasyonda ölen oğlu için,
"şehit" oldu dediler,
Ama savaşan iki taraf da müslümandı.
Bunu bir türlü anlayamadı.
Müslüman olmasalar bile,
Aynı değil mi onların da tanrıları?

Erkekler istediği gibi kaçamak yapabiliyor,
Hatta çok evlilik yapabiliyor,
Resmi nikahlı karıları olanlar metres tutabiliyor,
Bundan dolayı ne erkek ölüyor,
Ne de hapis yatıyor?

Ama kadınlar bir hata yaparsa
Bunu hayatlarıyla ödüyor,
Kapana sıkışmış gibi,
Hayatları sürekli denetleniyor
Neden tanrı böyle taraf tutuyor?
Tanrı varsa ve bunlar günahsa

Neden tanrı
Haz duygusunu kadınlara da veriyor?

Bu dünya erkeklere cennet,
Öbür dünya kadınlara,
İnanamıyor Kezban Abla
Baktıkça çatlak ayaklarına
Olsa olsa,
Şu süslü kadınlar öne geçer orada da
Onlardan seçilmiyor mu
Yılın kadını da?

Bütün bunlar aklından geçerken,
Kezban abla birden bire kendine geliyor
Günah işledim diye,
İki parmağıyla yakasını tutup,
Tü tü tü diye göğsüne tükürüyor
Ardından,
Ne olur ne olmaz diye
Uzun bir tövbe çekiyor.
Cehennem ateşi
Saçlarına sarılmış gibi oluyor.

Geçen gün Hatce'nin
Üniversiteye giden oğlundan duyduğu
İran'da kadınlara verilen ceza aklına geliyor
Kadınları, başı dışarıda kalacak şekilde gömüp
Taşlayarak öldürdükleri...
Hiçbir cehennem,
Bundan daha kötü olamaz diye düşünüyor.

İran Müslüman değil mi?
Yine Hatce'nin oğlan demiş ki
Türkiye de, o cezaya onay vermiş...
Neden,
Ülkelere göre değişiyor tanrının adaleti?
Yoksa! Tanrı yerde mi?

Geçen gün televizyon gösterdiydi
Kadınlar çarşaf yırtıyordu
Çarşaflarda mı yazıyordu tanrının adaleti?
"Saçma" demiş Hatce'nin oğlu
Doğru söylüyor Hatce'nin oğlu saçma
Başımı örtünce de,
Açınca da,
Bir şey değişmiyor, diye
Düşündü Kezban Abla...

Camiye gidenlerin çoğunda
Her türlü yaramazlık var da
Hiç kimse kusur bulamaz Hatce'nin oğluna
Boşuna inandırmaya çalışıyorlar,

Din olduğu için insanların ahlaklı olduğuna
Korkuyla, ödülle ahlaklıysa onlar
Ahlaksız olması gerekirdi Hatce'nin oğlu da
Ama, kimse kusur tutamaz ona
"Camiye gelmiyor" demekten başka...

Kadınlar günü,
Neden camilerde konuşulmuyor?
Aydınlandı Kezban Abla'nın yüzü
Bir tarafta korku,
Diğer taraf,
Yenmiş o korkuyu
Kezban Abla,
İlk defa yaşadđ böyle bir duyguyu
Artık bunu unuttur mu?

Hayatımızın "olmazsa olmaz!"ları
İnsan tohumunun toprağını
Hatırlamak için ayırmışız
Senede bir gün, sekiz martı...
Bu, yapılan haksızlıklara
Bir cila mı?
Örtmek için ayıpları
"Erkekler günü" var mı?
Erkekler özgür olabilmek için
Kaldırmalı kadın üstünden baskıları...
İnsan insana güven duymalı...

Mehmet Halil

Kırağının dileği

Issız, sessiz bir gecenin içinde
Evrenin kalp atışlarını dinlerken
Kendimi kaybettim bir müzik sesinde
Yaş olarak damladım gözlerinden
Güneş bekledim bir yaprak üstünde
Çekip alsın diye beni sıcak göğsüne
Şarıluyım gonca gül gibi memelerine
Beslenip yağmur olayım çiçeklere
Ne güzel yakışırız biz birbirimize
Masallara geçeriz 'yağmur ve gül' diye...

Mehmet Halil

Kırıklardan bir bütün çıkar mı?

İçinizde olanı dışarıda aramayın
Hangimizin içinde yok orospuluk?
Başkalarını kırmak için budala olmayın
Aradığınız içinizde oluk oluk.

Karmaşık bir makinedir insan
Her zaman bozuk bir tarafı bulunur
Makine bozulunca, yedek parça arıyorsan
İnsan için de yedek parça bulundur.

O makineyi üreten makinede sorun
Düzeltilmek istiyorsan eğer
Onu üreten makinedeki arızayı bulun
Bu; kusursuz bir kalıp ister.

Her zaman organik olmaz ham maddesi
Kimi metal kullanır,
Çöpten topladığı plastikten olur kimisi.
Biraz çalışınca dökülür üstteki cila
Gerçek yüzler çıkar istemeden ortaya.

Neden hep bu özgürlük türküleri
İki yüzlüler, hiçbir zaman özgür olamaz ki
Burası olanların arzu edildiği gibi anlatıldığı,
Soğuk savaş alanı
İçinizi boşaltın, dere gibi aksın
Besleyin karşı olduğunuz düşmanları
Besleyin ömür boyu düşmanlıkları.

Sizin özgürlüğünüz bu işte
İsteyen istediği gibi davransın
Edebiyat, sanat, kültür hikaye...
Daha 'kendine yapılmasını istemediğin şeyi,
Başkasına yapma' sözünden bile
Hiç bir şey anlamamışsın.

Aramızda uçsuz bucaksız mesafeler
Sözde cephe kurmaya çalışacağız
Bu yüzden düşmanlarımız bize güler
Kendini akıllı sanan aptallarız.

İnsanlara yüksekte bakmayı severiz
Düşüğümüz çukurun farkında olmadan
Kapıda yazanı biliriz, etiketlerin peşindeyiz
Anladığımız bu, edebiyat, kültür ve sanattan
Nasil sanatçı olabilir ki, başka izlerden,
Etiketlerin peşinden ayrılmayan.

Kimsenin kimseye güveni yok artık
Unuttuk birleşince güç olacağımızı
Bu yüzden açlığa ve ölüme yattık
Döndük herkese arkamızı.

Artık bunu da erdem saydık.

Mehmet Halil

Kırılma noktası

Anayasa'da mikro bir değişme
Meydanlarda makro bir tepişme
Anlayamadım öfkenin nedenini
Ya da öyle anlaşılıyor ki
Kaynama noktasıymış değişiklik
Etkilemiş sınırdaki niteliği
Nüfus planlama bürosu gibi çalışan
Meşhur Ergenekon Çetesini...

Truva atıymış Kemalizm
Öyle büyük yapılmış ki
Okyanus sanki
Kirlenmiyor tonlarca pislikle
Mazlumlar pisiği görünce
Kirleniyor birden bire
Zayıflık
Kurban ediliyor güce

Aşk olsun kendini
Halkın yanında gibi gösteren
'Demokrat ve sosyalistlere'
Truva atında beslenip
Girmişler içimize...

Mehmet Halil

Kırıntılar

Kendini mi keşfetmek istiyorsun?
Kelimelerin izini sür...
Dünyayı mı keşfetmek istiyorsun?
Kelimelerin izini sür...

Kelimelerdir en doğru yolu gösteren
Süzülüp gelmişse deneylerden...

Yoksullar sürünür yerlerde
'Yüceler' bulutlar üstünde.

Özündedir hey şeyin lezzeti
Öğrenmek gerekir elde etmeyi

Görünüşe aldanır insanlar
Denemezler araştırmazlar

Yakından belli olur kirlilik
Kardeştir uzaklıkla güzellik.

Mesafelere göre kelimeler de
Bukalemun olur, uyar araziye.

Kelimeler gibidir insanlar da
Değişir yapı taşlarıyla oynadıkça.

Şerefli... Leşe fer...
Erdemli... Em lider
Komutan... Tok uman...
General... Ar genel...
Cumhuriyet... Huyum... cer it...
Haydut... yad tuh...
Aslan... Sanal
Sunal... Uslan

Kalem kırılır, mürekkep silinir
Yazdıran ellere ödül verilir.

Zihin toprak gibidir,
Orada her şey yetişir.
Ama bazıları çapalanır,
Sökülüp atılır...
Bazıları gübrelenir.

Mehmet Halil

Kırmızı sayfalar

İttihat ve terakki

12 Mart

12 Eylül

28 Şubat -bu bir yenilikti-

Zincir gibi

Birbirini takip etti

Öz, Ergenekon'la çelikleşti...

bu günkü kadar ucuz değildi
öldürmek için kurulan tezgahlar
bu günkü kadar güçlü değildi
medya tekelleri, o zamanlar...

ne özel yetiştirilmiş köpek vardı
ne de özel timler
yeni yeni duman çıkıyordu "motorlu" sigaradan,
haberlere göre,
yeni eğitim almaya başlamıştı işkenceciler,
bize öyle duyuruyorlardı belki de...
hesap sorulmuyor ki örtülü ödeneklere

bu kadar sıradanlaşmamıştı,
komplolar, ölümle sonuçlanan saldırılar,
bu kadar tıkanmamıştı, halkın kulakları
gençleri,
"İbret olsun! " diye asarken cellatlar...
Ama kararlıydılar...

Büyük patronlarından,
Her türlü desteği aldılar,
Çıraklık başladı, Diyarbakır zindanlarından,
Kesildi, diller, kulaklar, burunlar...
Daha profesyonel oldular hocalarından
İlk; bu dalda yarışı kazandılar...
Kan aktı, akıyor, derisiz vatanlardan...
"dil vatanın derisidir! " ey insanlar...

Mehmet Halil

Kısa menzilli görüşler (torunuma öğütler)

Kazım Abi'nin yüzü tebeşir gibi
Soralım, gene ne takılmış aklına
Hayırdır, neyin var Kazım Abi
Sabah sabah bu güneşli günde
Bu bulutlu surat çekilir mi?

Bu tuvalet bu kata ait kardeşim
Buranın temizlik parasını ben vermişim
Herkesin elinde bir anahtar
Buraya dışardan kimse girmemeli
Değiştirelim bu kilidi,

Verilen aidat ayda beş milyon
Bunun için emekli albayın hiddeti
Bunun için yükselen tansiyon

Artık düşman gibi bakıyor
Dışardan gelen sıkışmış insanlara
Albay aralık kapıdan dikizliyor
Dışardan bir kız geldi kadınlar tarafına.
Konuşuyor Kazım amca...
-yüzde yüz çaycı vermiştir buna
soysuz, utanmaz zampara...
- o kadar da büyütme be Kazım abi
- ne hakkı var kardeşim? Ne hakkı var yani
taa! nerden geliyor buraya
bazıları da hak veriyor emekli albaya
ne de olsa albay, boşuna konuşmaz ya...

şimdiye kadar saygı duyulan adamla
şimdi dalga geçiliyor
Az bilen çok konuşunca,
aklının ucu çabuk görünür.
Onun için daha iyi olur,
asker konuşmazsa
emekli bile olsa.

Neden ayrı tutarız,
Diğer insanlardan kendimizi?
Hem onu üzeriz, hem kendimizi
Böyle basit şeyler için mi?
Her yerde, her zaman savaşmak
değer mi?

fotoğraf makinesinin pili bitmiş
başladım sokak sokak aramaya
esnafın referansı yine esnaf
gittim esnafın gösterdiği dükkana
düşmanımız tumbul kız çıktı karşıma
makineyi eline alıp
başladı yavaş yavaş anlatmaya
daha önce bilmediğim

çok şey borçluyum şimdi ona.

Uzak menzilli atışlar
Hiç hedefini bulmuyor
Yakın mesafeler ise
Gözleri yaşartıyor.
Tanımadığımız insanlara karşı
Acımasız, insafsız oluyoruz.
Sonra da utanıp,
pişman oluyoruz.

Zorunlu olursa uzak menzilli atışlar
Hesap makineleri çalışmaya başlar
Sağlam istihbarata dayalı
İnce ve derin araştırmalar yapmalı
Gözümüzü yumup
İşi şeytana bırakmamalı
Biz sıkışınca
ne beklersek başkasından
biz de beklediğimizi,
başkalarına yapmalı.

Sıkıştım bu sabah
İşe yetişmek için koşarken
Vasitadan vasıtaya...
Zor attım kendimi büroya
Kaptım anahtarı, koştum kapıya
Boşalttım bütün yükümü
Kavuştum yeni bir dünyaya
Karaya vurmuş balığın,
Yeniden kavuştuğu gibi suya.

Hafifledim birden
Bende, balık gibi fırladım
Dünyanın öbür ucu sandığım
Toprakla kesişen ufuklara
Yeniden gelmiş gibi dünyaya
İşte böyle
hızla koşarken ufuklara
Umutlarım
çiğ tanesi gibi düştü toprağa
umutlarımın düştüğü yerdeyim
dalmışım derin bir uykuya
kabus gibi rüyalarım sarmış beni
uyandım,
yine çiğ tanesi gibi
kayboldu umutlarım.

İşte böyle geçti hayatım
Buharlaşıp
gökkuşağı olamadım
yine toprağa düşüp

yeni bir hayata başladım
hayat ne kadar da kısa
daha dün
deh deh yaptığın
siyah kıllı sırtımda
şimdi yemyeşil çimenler
ayakların
şimdi onlar arasında.
Hayat çok kısa torunum
Hayat çok kısa
Basit çıkarlar için
İnsanlığını unutma.

Mehmet Halil

Kışlaya gitme, kendine gel!

Seçenekleri başkası koymuş ömümüze
- seçenekler arasından seçim yapıyoruz-
Sahip değiliz ki irademize
Sadece yaşamaya çalışıyoruz.
'Suçlu!' diye çıkarız hakim önüne
yaşamak için, öldürmek istemiyoruz.

Zorla asker ediliyoruz
Zorla silah tutuyoruz
Zorla tetik çekiyoruz
Sonra çıkarıyorlar hakim önüne
Zorlamaya boyun eğmedin diye
Boyun egecekmişiz, boyun egenlere.

'Seçimlerden seçim yap! "
Başkalarının mutluluğu için;
'Ya öleceksin, ya öldüreceksin! '
Ya da sarmalanıp kısıvrak
Kendi hayatını hediye edeceksin
Kınalı kuzu gibi susarak.

Yeni filizlenen, taze ot muyuz biz?
Hayatımız zorla alınıyor bizden
Yabancı midelere yem olarak seçilmişiz
Karşılığı peşin ödenir, kürenin merkezinden
Aferin ve elma şekerî olarak.
Bir de sınıf geçerler hal ve gidişten.

Verilen sopanın İki ucunda bomba
Hemen patlamaz ele alınca
Ama silah gibi ensende bir yasa
Üç yüz on sekiz diye geçmiş kitaba
O hemen patlayacak sopa tutulmazsa.
İnsan ol! Ona karşı kalk ayağa.

'Olmak ya da olmamak! "
Ama, birbirimizi öldürmeden
Her insan gibi hakkım yaşamak.
Yanlış çizilen, bir çizgi değilim ben!
Bu kadar kolay olmasın ortadan kaldırmak?
Kendini koru ey insan, Organize suçların efendisinden.

Mehmet Halil

Kıyamam anama...

Her ne zaman
Saldırı duysam kadına
Anam gelir aklıma
Hiç kıyamam ona...

Nerede rastlasam
Başarılı bir adama
Onurlu kadın vardı
Mutlaka arkasında.

Öndeki kahraman
Gelmiyor ki akla
Omuzlarında mermi
Arkada Kara Fatma.

Kim başarılı öğrenci
Hemen akla gelir
Onun ilk öğretmeni
Kuşkusuz annesidir.

Erkekler çıkar ekrana
Yemek dersi verir
Kadın her an mutfakta
Bütün aile beslenir.

Erkek vitrinde reistir.
Yönetmen arka planda
Üst yapılar protezdir
Alt yapısız hava cıva.

Komplekse kapılır
Eksiği olanlar
Hemen öne atılır
Sessizdir kadınlar.

Erkek cesur görülür
Güvenir sopasına
Kadınlar cesurdur,
İhtiyaç duymaz ona.

Erkek yağ gibidir
Hep üstedir ama
Terazi dengesizdir
Ağırlık yine suda.

Nerede bir kadın görsem
Anam gelir aklıma
Anam gibi bütün kadınlar
Asla kıyamam onlara.

Mehmet Halil

Kızaktaki Bürokrat

Kızağa alınmış bir bürokrat,
Onunla ilgili bilgiler kayıtlı.
Bilgiler rüşvet yemekle ayıplı.
Bay bürokrat,
Saygıda kusur etmiyor.

Sık sık olduğu gibi,
Yine iktidar değişmiş,
bir başkasının eline geçmiş fırsat.
bilen yok ki dosyası nerde saklı,
herkes görevini yapıyor.

Bay bürokrat hap yapıyor.
İş yapana, yeni iş verilmez ya.
Yeni müdürlük,
hap yapana kalıyor.

Devlet çarkının,
dişleri kuvvetli.
Çarkın içinde,
Herkes iyi niyetli.

Mehmet Halil

Kızılcahamam toplantıları

Anlaşılan ufukta kızıl tehlike var
Mecliste ayda bir toplanıyorlar
Kızılcahamam'da haftada bir...
Orda alınıyor en önemli kararlar.
Gündüz ampul aydınlatmaz ise,
Kızılcahamam'ı da kızıl tehlike,
Kurtarılacak iktidar böylece.

Mehmet Halil

Kızıltepe'de Kıyım

Her Şey,
düşünce özgürlüğü için.
Bütün belgeler öne serildi.
Bütün göğüsler şişirildi.
Avrupalılık ilan edildi.
Ve ardından,
Daha ilk okul çağında bir çocuk,
Terörist diye,
yargısız infaz edildi.

Düşünceler bir değil,
Özgürlüğü istenen,
hangi düşünce?
O belli değil.

Öyle bir zamandayız ki,
Hiçbir şeyin,
doğrusu makbul değil.

Kuzular bağlanıp, kurtlar salınmış.
Bütün kurallar tersine dönmüş,
İnsanüstü bir güç yaratılmış,
kaosa kılavuz yapılmış.

Çocuklar yalan söylemez,
Mafya, polis, hükümet,
el ele vermiş.
Doğruya,
Ölüm cezası demiş.

Hürriyet! çifte standart,
Kimine ölme,
Kimine öldürme hürriyeti.
Şimdi hayat bu gülüm.
Ben faili meçhul cinayetlerin,
Destanıyla ünlü,
topraklarda büyüdüm.

Mehmet Halil

Kızıma öğütler

Zırhlarından soyunma emi
Nasılsa duyguların mekaniği
Çalıştırır beyni çakmak gibi
Kıramazsın kabuklaşan geleneği
Sen olma öfkenin günah keçisi...

Zırhlarından soyunma emi
Açık havanın bol oksijeni
Kuru odun yığını erkekleri
Kıvılcım kaynağı gözleri
Sen olursun yangının sebebi...

Zırhlarından soyunma emi
Gözlerden koru kristal tenini
Övünür kıvılcım üretmekle
Öfkelidir topal bir demokrasi.
Kendinedir erkek liberalizmi...

Sarar her tarafı söylemler
Söylemle ateşlenir odun beyler
"Buna mı kalmış kuralları değiştirmek! " diye
Sıralanırlar ucuca beyinlerdeki zincire
Oluşur küflü, kalın, kara bir kale...

Suçtur eylem, aldanma teoriye
Yürürlükte koşullu teraziler
Çıkmaya kalkma yüksek kefeye
Ceza peşin kesilir yine
Alttan kığın görülüyor diye...

Zırhlarından soyunma kızım
"Kızına söz geçiremiyor! " diye
Yüzünü çeviriyor ahbablarım
Beni de yakıyor içten içe
Sokağa çıkınca yalnızlığım...

Mehmet Halil

Kim(ne) yim?

Yirmi iki yıl oldu egede doyuyorum,
Yirmi iki yıldır egeliyim.
Dantel gibi, ege kıyılarını seviyorum.
Ama; o kıyıları değil cetvelim.
Özümlü sözümü birleştiriyorum,
Elverdiği kadar bilincim.

*

Yirmi iki yıldır egeliyim,
Ege kıyıları gibi dilim.
Bir tek yerde kullandım, ege kıyılarını cetvel gibi
kızlarına bakmaya bayılırım
bakmak suçmuş gibi,
bunu yüzüme vurana kızarım.
Bu benim müzminleşmiş hastalığım,
Ruhum gençtir, ne kadar ilerlese de yaşım,
İzmir'in kır çiçekleri kadar
Doğal ve güzel kızlarına
Bayılırım bakmaya.

*

Egeyi seviyorum,
Egenin incisi İzmir
Ben de şimdi İzmir'liyim.
Ama; İzmir'i seviyorum diye,
İzmir'i postal yapmadım kendime.
Denizleri seviyorum,
Bir köprü oluyor bana
Ulaşmak için, Ege Denizi'nin yüreğine.
Yüreklere hoplatmak için değil
İzmirli güzel bir kızı okşar gibi
Ilık bir rüzgar olup, efil efil
Serinletmek için yürekleri.

*

Ege denizi; dünyanın beyni
Felsefenin, kültürün, mitolojinin
Oradan çıkmış en güzel örnekleri.

*

Her kim ki karıştırıp sapla samanı birbirine
Kıyıları cetvel gibi kullanmaya kalkar
İhanet ederse kültürüne,
İşte onlar barbar.
Ege denizi,
İki yakada iki eli,
Yüreğini aynı sıcaklıkta tutar.
İşte bu yüzden severim egeyi.

*

"Dünya yalnız bizim değil! " derim
Kırlardaki bin bir çeşit çiçek gibi
İrk ve renk ayırmadan insanları severim
Kolektif bir hayat, coşturur içimi.
Her şeyden önce, insana veririm değeri
Hor kullanmam doğanın varlığını,
Doğa da kendini yenileyebilsin deyi

Tüketmem ihtiyacımdan fazlasını.

*

Doktorum bana zayıflamam için,
İkide bir perhiz teklif etmesin,
Onların listesinde yok gıdalarım
Ben alfabenin,
En şişko harflerini yutarım...
Hiç dikkat ettiniz mi?
Duydunuz mu hiç,
"Geliyor... Gidiyor" dediğimi?
Ben; "Geliya... Gidiya" derim.
Nereli olduğumu ve
Şivemi sormaya gerek yok
Nasıl olsa,
Tanıdı beni hemşerilerim.
İşte bu kadar, benim de bölgeciliğim.

*

Alfabelerin ömrü uzundur
Harflerin hazmı zordur
Bir kere yuttunuz mu harfleri
Eritemez, mide emzinleri...

*

İşte onun için,
Hacmi büyüktür midemin,
Suçu yok göbeğimin,
Arkasında midem bulunur
Yemek için kilit vursam da ağızıma
Konuşmamak için de
Kilit vuramam ya...

*

Hayvanları severim! Ama;
Hayvanları ne kadar çok sevdiğimi anlatmak için,
"İnsanları tanıdıkça, hayvanları daha çok seviyorum! "
Sözünü kullanmak istemiyorum.
Evet! Hayvanların atam olduğunu kabul ediyorum!
Ediyorum! Ama;
"Ben, atalarımından ileride,
Çocuklarım da, benden ileride olsun! " diyen
Şaire inanıyorum.
Tarihten ders almak istiyorum ama;
Tarih tekerrür etsin istemiyorum.

*

Sahip olduğum hayvanı sevip,
Diğerlerine tekme atmam,
Kafese koyup, ya da, takıp boyunlarına ip,
Üstlerinde hükümlanlık kurmam.
Benim için bu tür davranışlar garip!

*

Düşmanıyım kan emicilerin,
Düşmanıyım emperyalistlerin,
Düşmanıyım işbirlikçilerinin...
O halde, bende biraz milliyetçiyim.

Ama! Emekçileri bölmek için değil,
Karşısına çıkmak için emperyalistlerin.

Emperyalistler birliklerini kuruyorlar,
Hiç sınır tanımıyorlar...
Milliyeti olmaz diyorlar sermayenin
İşçilere gelince enternasyonalizm
En ağır suçlar arasına giriyor
Dünya emekçileri arasında
Sınırlar kalınlaşıyor.

Şirketlere sınır yok! İşçilere var.
Şirketler özgürce birleşiyor,
İşçilere gelince, duvar gibi yasalar.
Ben şirketler arasındaki milliyetçiliği,
İşçiler arasındaki birliği savunurum!
Zenginlere köleliği hazmetmez gururum.
*

Dünyanın en büyük ordusu NATO
Dünya işçi sınıfı ve zayıf uluslarına
En büyük darbeyi vuran, savaş açan o,
Emperyalizme boyun eğmeyen halklara!
Onun hizmetinde, NATO'ya bağlı olanlar da
Kırdırıyorlar, dünya emekçilerini birbirine
"Ben adam öldürmem!" deme hakkın yok!
"mecbursun!" diyorlar,
Ben de "Hayır!" diyorum, insan öldürmeye.
Tüylerim diken diken oluyor, soykırım deyince.
*

Onların nasıl büyükse paraya olan inançları
Benimde yüceleşmiş insanlık kalbimle
Onların servetle ölçülüyorsa onurları
Ben de adamışım kendimi komünizme
Bir rozet gibi taşımıyorum onun adını,
Bir dantel gibi işlenmiş yüreğime...
Ben buyum!
Kendim seçtim kimlik kartımı.
Üstüne, ellerimle yazdım adımlı.

Mehmet Halil

Kimlerin kuluyuz!

Emperyalizmin bacakları arasında
yükü hafif bisiklet gibi maşallah
şıkır şıkır, uyumlu zincirle dişliler
Orta doğuya, hadi yallah, yallah.

güzel eğitiyor dünyada Coni'ler.
'Biz beynine kurşun sıkana kadar
Bizimle olan, ölümsüz dediler...'
Ona göre düzenlendi yeni yasalar.

Yükseklığe göre değişiyor basınçlar
Ne din kaldı kafada, ne de, ahiret
Heyecandan unutuldu, eski korkular
Şimdi Buch Allah, her şey ona emanet

Kore, Irak, Afganistan, Lübnan
Belli değil hangisi gelir arkasından
Büyük birader bizden yardım ister
Beynimiz dumura uğrar kasılmaktan

Yaptıkları az değil, Allah'ın kullarına
Cami yapacaklar, günahları kadar çok
Dualar yükselecek kararın semalarda
İmam ve müezzin çok, arkada cemaat yok.

Dünya ile ahiret karıştı birbirine
Çennet te bu dünyada, cehennemde
Öyle bölüştüler ki dünyayı
Zenginler cennette, yoksullar cehennemde.

Mehmet Halil

Kitap

Rejimin sırrı karanlık
'Evin içinde hırsız'
Demokrasi çalıntı
Mebus çalıntı...

Yeter ki
Kitaptan olsun her alıntı.
Önce kitaba inandıracaksın
Sonra kitabına uyduracaksın

Mehmet Halil

Kitlesele otorite! ...

Yazıdan önce de vardı şiir
O zaman, bellek gücü isterdi.
-Güzel söz söyleme sanatı.-
kaside, şiirin en yüce biçimi.
En etkili otorite bellekti.

Sonra yazı aldı nöbeti
Bin beş yüz yıl yazı hükmetti.
Kucak kucak kitap,
Harita ve gazeteler,
Dünyanın kaderini belirledi.

Sonra radyolar girdi devreye
Binlerce kiliometreden,
Haberler geliyordu,
İnanılmayacak bir şekilde.
İnsan önünde diz çöküyordu.

Şimdi TV ve bilgisayar,
Duracak gibi akıllar.
İnsan yarattı onları.
Şimdi onlar,
İnsanı kontrol ediyorlar.

Mehmet Halil

Koku!

O, bir postacıydı
Çantasız, ayaksız, zarfsız...
Tek aracı havaydı
Haberiye tatsız...

Bir adamın vücuduna sarılıydı
Duyulmuyordu iyiyken rahatı
Soğuk havalarda ona sığınmıştı
Adam soğuklara dayanamadı...
Vücut soğuyunca, koku da onu bıraktı...
Şimdi bağıyor çevrede,
Çıktığı kadar avazı...

Daha üç gün önce,
Kalabalık caddelerde,
Soğuktan büzölmüş bir halde,
Kolunun uzanacak canı bile yoktu...
Kolu, vücuduna yapışık gibiydi görünüşte,
Kalabalıklara uzatmaya çalışıyordu,
Donuk, buz gibi gözlerle...

Onu görenler,
Hem irkildiler bakışlarından,
Hem uzaklaşıp, hızlanarak geçtiler.
Kaçar gibi, bulaşıcı hastalıktan...

Onun buz gibi donuk gözleri
Delip geçiyordu yürekleri
Vücut dili, doğruyu söylüyordu
Üç gün sonrasının maskesini taşıyordu...

Ölü sevicileriz hepimiz!
Büyük ikramiyeyi tek sayıyla kaçırmış gibi
Burkuldu yüreklerimiz...
Vicdanlarımız hissetti, aynı anda kirliliğini...

Kimimiz, 'profesyonel' dedi,
Öyle olmadığını anladığı halde
Kimimiz, yabancılara karşı,
Ülkenin onurunu lekelemekle suçladı
Görev yapmayan zabıtalara kızdı.

Kimi, tek tek kurtaramayız!
'Toplumsal mücadelesini veriyoruz!' dedi
Kimi hükümeti suçladı,
Kimi, sadaka vermeye alışık olduğu halde,
Korkudan ona yanaşamadı...

Yüksek sesle kendini aldattı görenler,
Yüzünü çevirdi vicdanı titreyenler...

Yüksekten düşen taşın ivmesi nasıl artarsa,

Yalnızlığın ivmesi de artıyor yoksullaştıkça...

Yalnızlık tetikçi
Vuruyor soğukla, açlıkla...
Dillerde eksik değil insan sevgisi
Hoş bir söz 'empati'
Kimse kıyamıyor kullanmaya...
Dudaklardaki makyaj gibi...

Mehmet Halil

Kolay gelsin!

Suçu yağmura güneşe atmak kolay,
nasılsa kendini savunamazlar.
Fakirlik ve zayıflıkta aynı olay.
Güçlülerin yanında olmuş yasalar.
Ama ölüler,
Ölü olduğuna inandıklarımız...
Dirilerden fazla diremiyorlar.

Gerçeği görmekten acizse insan
Kapılıp gider hayalin peşine
Bırakır kendini kolay ezberlere
Hayat öğrenilmiyor yalnızca kitaplardan
Aşkın kitaptan öğrenilmediği gibi
Hayatla yoğuracaksın kendini
Ve ihtiyaç duyduğunda,
Derinden sızacak ter gibi
Sıkıştıkça...

Kısa uyku devreleri gibi, ezberler,
Öfkeli tartışmalar arasına giriverirler,
Güneş gibi adayamayız kendimizi,
Bir anda unuturuz, etik değerlerimizi.
Sadece karşı çıkmakla fikirler yenilseydi
Şimdi ortalıkta, fikir kalabilir miydi?

İnsan olmanın özellikleri bunlar,
Birde, sıradan olmakla farklı, olmak var
Farklılık terazide ortaya çıkar,
İnsanın terazisi, objektif bakışlar.

Bazı insanların en büyük eğlencesi,
Bazı insanların gururunu kırmaktır.
Her ne olursa olsun, gerekçesi,
Olmayan gururunu kıskırtmaktır.

Her şeyi zorla zapt edebiliriz...
Farz olur ardından savaşı beklemek
Marifet bu değil...
Marifet, öfkemizi zapt edebilmek.

İçimizdeki bizin, feneridir yüzümüz,
Kitabi olmak yetmiyor bize,
Bizi yansıtır, ağızımızdan çıkan sözümüz
Öfkelenince, dört elle sarılıyoruz küfüre.

Hepimizin boynunda boyunduruk,
Boyunduruğu vuruşa dış geçiremedik,
Kim ki boyunduruğu kırmak istedi,
Maymun olup, paçasından çekiverdik.
Vicdanımız affetsin diye ezilmişliği
'Onlar, bizden fazla ezilsin' istedik.

Korkulara boyun eğerek,
Birbirimizi küçümseyerek,
Boynumuza boyunduruğu,
Kendi ellerimizle geçirdik.

Düşünmek zul geldi bize
Kapıldık ezberlere,
Düşman olduk birbirimize.

Birbirimizi kışkırtarak, bağlanırsız kör bir döngüye
Bize övgüler düzer, bundan çıkar sağlayan kendine
Başkalarının omuzları üstünde yükselenler,
Hep yukarıdan bakıyor birbirine,
Kendi prangalarımızı, kendimiz takıyoruz,
Kendi ayaklarımıza böylece...
Nasıl umutla bakabiliriz geleceğimize?

Bahşışın anaparadan hoş geldiği gibi
Hoş geliyor gerçeğin de gölgesi
Laf oburu insanların kaderi bu,
Sözlerle zafer kazanma şehveti,
Kaybediyoruz hayat oyununu,
Kaybediyoruz, geleceğin nimetini
Anlamış gibi görünmek yeter mi?
Karşılıklı fikirleri kabullenebildik mi?

Taraflar kurnaz zannederek kendini
Vağırılığını artırmadan,
Artırmak istiyorlar, altının değerini,
Hep aynı oyunlar bıkip usanmadan.
Rakiplere iş bırakmıyoruz,
Kendimiz geliyoruz,
Kendi hakkımızdan!

Mehmet Halil

Kolay gelsin! (2)

Yalnız insan hep kalabalıklara koşar...
Gönlü zengin, (kalabalık) yalnızlığı arar...
Kirlenmiş insanlardır, temizlikte aşırı titiz olurlar...
Korkak insanlardır en fazla kahramanlıktan dem vuranlar...
Yoksul insanlardır alışveriş tezgahlarında en çok zaman harcayanlar...
Yine yoksul insanlardır, dengeli beslenmeden çok, mala yatırım yapanlar...
Vatanı satanlardır en fazla bayrağa ihtiyaç duyanlar...
Dinin ticaretini yapanlardır en fazla camiye koşanlar...
Kendi kanından şüphe edenlerdir 'ari', 'asil' kan arayanlar...
Aklı olmayanlardır, en çok, içi boşaltılmış heykele tapanlar...
Avcılar da av hayvanlarının içini boşaltıp, samanla doldururlar...
Ve şehirdekiler köye, köydekiler ise şehre göçebilmek için çabalar...
Yapmak istediğini yapamayanlardır, en çok başkasının dedikodusunu yapanlar...
Melankolik olur, çelişkileri en uçlarda olup, dengesi bozulanlar...
Toplumsal melankoliyi tetikler en zengin ile en fakir arasındaki uçurumlar...
Her insan kendinde eksik olanı arar... Eksikliğiyle beslenir hayal ve rüyalar...
Aşk ve nefret gibi... Yazı ve tura gibi... Hep sırt sırta, birbirinden ayrılamaz zıtlıklar...

Dengesiz beslenme nasıl her hastalığa yataklık ederse,
Dengesiz toplumlar ve yapılarda her hastalığı bünyesinde barındırır.
İçerdeki hastalıklara, dışarıda çözüm aramak da, ayrı bir hastalıktır.
Kendimizden kaçarak kendimizi bulamayız!
Kendi içimize girelim! Kendimizi tanıyalım!
Aşırı uçlarımız arasında bir denge kuralım!
Bütün zorlukları kolaylaştıralım!
Hadi kolay gelsin...

Mehmet Halil

Komşum Zehra

Sabahın saat dokuzu
Dokuzuncu kattan
Halı çırpıyor komşu
Halı ağır komşudan
Görünce
dikilip kaldım korkudan.

Alt katlarda
Yeni asılmış çamaşırlar
Hazırlanmış
güzelim kahvaltılar
komşum zehra
dalmış hayallere
halı çırpar
aheste aheste

beni görünce yirmi metreden
sağolsun durdu hemen.
Biraz yorgunluk,
Biraz da
Bana olan sevgisinden.

Toz o biçim çıkıyor halıdan
Komşum kötü niyetli değil
Aşağıya bakamaz
Yükseklik korkusundan

O durunca ben geçtim
Alt kattakiler donmuş,
Suratları bir karış.
Beni görünce, durmasına,
Daha çok bozulmuşlar.
Bağırıyor aşağıdan yukarıya
"kız orospu aşağıya baksana"
Bunu duyan Zehra
Düşürdü elinden halıyı.
Ben üstünde Zehra'ya bakıyorum.
Uçan halısına,
beni de alacak diye
korkuyorum.
Ama halıda Zehra yok...
Onu gülerken görünce,
Derin bir oh çekip
Seviniyorum.

Mehmet Halil

Konuşmak

‘Sözün bittiği yerde,
silahlar konuşur’
o yüzden de
barış gelsin diye...
söz bitirilmez,
en çok da
generaller konuşur.
siviller bozarsa bu oyunu
onlar olur savaşın suçlusı...

Mehmet Halil

Korkaklara Karşı

Bütün ayarlar bozuldu yine
Her Şey korku, Őantaj, tehditle.
Korkak insanlar, inanır ancak
Onurlu ve cesur insanların,
Korku ve tehditle sineceğine.
Cesur insanlar davranın.
Siz, toparlanıp davranınca,
Nefesi kesilir korkakların.

Mehmet Halil

Korku

Çok uzun,
bir tarih şeridi önümüzde
İlk çağlardan başlayıp,
Bu güne kadar uzanan.
Bu gün, göz nakli yapılıyor.
Kök hücre ile,
İnsan ömrü uzatılıyor.
Ne kadar da ilerledi tıp...

Tarih şeridi, yılan gibi
çöreklenmiş önümüzde,
eski ve yeni iç içe,
Nakil edilecek göz,
İşkence ile alınıyor.
İnsanlar işkence odalarında,
Bir tarih boyu çığlık atıyor.

bütün olarak sevmediklerini
Parça parça kullanıyorlar.
Başka birinin vücuduna ekleyip
Asimile ediyorlar.

Düşüncenin
madde olduğuna inanmazlar.
Ama vücuttan çok,
Düşünceden korkuyorlar.
Öylesine korkuyorlar ki...
Yüksek irtifalı uçaklardan,
Yere bırakıyor,
Bir an önce kurtulmak istiyorlar.
Kendi düşüncesini,
Ve kendi vücudunu beğenmiş
Narsist ve sadist insanlar.

Mehmet Halil

Korku 3

Çocukluğumda, karanlıktan,
Ölünluğumda devletten,
Yaşlılığımda ölümden korktum.
Çok görüldü! Çokkk!
Çok görüldü bana, mutluluğum.

Mehmet Halil

Korku ürünü

Adamlar ne kadar küçükse
O kadar büyür dev aynaları
Koltuklar, makamlar süslenir
O kadar artar makamlara saygı
O kadar, önem verilir kurallara
Korkudan çıkar ceza yasaları
Korku işlenmiş yüzyıllarca
Korkudan insanın güce tapması
Korkudan sermaye damıtılır
Ne kadar bokluysa kıçları.
Cila o kadar kalın atılır.

Mehmet Halil

Korku!

onun düdük sesi
buz gibi havada
mermilerden keskindi
ve vücudumuzdan önce
beynimiz delindi.

Düşünceleri öldürür önce
Düşüncelerin düşmanı
Düşünceler ölünce
kim ayakta tutabilir insanı?

boş sokaklarda dolaşıp duruyordu...
bir bölük asker gibi...
ölüm korkusu...
ölümden de etkili...

ve hala
o korku kullanılır
muhtıralarla
insandan kaldırım yapılır.
Postallara...

Mehmet Halil

Korkularımız!

Biz zor işlerin adamıyız zor
savaştık nice zorluklara karşı
yan yana gelince iki dinazor
öreriz duvarı sevgiye karşı
sevgi dediğin basit kaçıyor.
Basit işler bizi korkutuyor.

Mehmet Halil

Korkunun büyüttüğü korku!

Omzu kalabalıklar, emekliliği yaklaştıkça,
Daha yoğun takılıyorlar siyasi mesajlara...
Eskiden firmalarda "Bekçi Murtaza" olurlardı
Şimdi kesildi, kestiler ayaklarının altındaki dalları.
İşsizlik kara bir gece gibi sarmış tepeden tırnağa...

Siyaset kolay geliyor sırtını sağlama dayanınca
'Tik" hastasıymış gibi, anamalcılara göz kırpınca
Yıldızların ağırlığı kadar, şimdiden yatırım yapınca
Daha 'parlak' aday gelir mi sermaye liderlerin aklına...
Demokrasiler de canlanıyor siyaseti silahla yapınca.

Kimse şaşırıp kalmasın, siyanürden keskin mesajlara
Daha fazla kar için çırpınıp duruyor kapitalistler
Altın üretiminde yeni çözümler sunmalı dünyaya...
İbrahim olabilmeli kurban olarak çocukları sunmada.
Laiklik bile para etmiyor, kefalet bol olmayınca...

Biri 'para para para! ' demiş
Biri 'yatırım yatırım yatırım! '
Biri 'hatırım hatırım hatırım! '
Biri 'katırım katırım katırım! '
Konuşur bütün Bağbuğ'larım.

Malumu ilan etmek kolay
Uygulamak zor
Yeniçeriden bu yana kurtulamadığımız bir olay
Sırtında silah olan pirim yapıyor...
Artık silah tanrısı da korkutuyor...

Mehmet Halil

Kötülük

yok etmek istemem kötülerini,
iyilikte ve kötülükte sınır bilmiyorum.
Onlar iyi olsaydı, benden ileri.
O zaman, ben kötü olurum.

Mehmet Halil

Köy sohbetleri / Düz yazı

Köyün camiden çıkan cemaati hocaya her şey söylerler. ağır namaz kıldırıyor, sesi gacur gacur çıkıyor, zor eğilip doğruluyor... Hiç mi iyi tarafı yok hocanın... Bir kere aleyhte konuşmaya başladılar mı çorap söküşü gibi gidiyor. Sanki balıkçı bunlar. ahtapot tutmuşlarda, yumuşatmak için kayalara vuruyorlar. Her biri ayrı ayrı daha sert vurmak için yarışıyor.

- Selim, burada aklınıza geldiği gibi konuşursunuz da camiye gidinde nefes almaya korkarsınız,

dedi. diğerleri bir an için sustular. Bunu hiç akıllarına gelmemiştir.

- sahi biz camiye girince neden hiç konuşmuyoruz. dedi Selami

- Cemil, Günah dedi.. 'a'yı uzatarak

- Allah Allah hiçbir yerde camide konuşmanın günah olduğunu duymadım. Hem sonra hocalar

kendi arasında fısıllı fısıllı konuşuyor. Selim bunları söylerken, diğerlerinin inanmayan bakışları ona dikildi.

- E hocalar konuşur dedi, hayri...

- Hocalar konuşur da cemaat neden konuşamaz, öyle bir yasak mı var...

- Cami allahın evi Allaha saygıdan dedi bir başka genç...

- İyi de konuşmak allaha saygısızlık mı? Öyleyse dışarıda konuşuyoruz.

Saygısızlık mı

yapıyoruz.

- Yaaa Allah caminin içini görüyor da dışını göremiyor mu? Neden dışarıda konuşurken

korkmuyoruz da içerde konuşmaktan korkuyoruz...

- He ya dedi Osman saf saf... dışarıda... allahına diye küfür bile ediyoruz be...

- Eee camide allahın daha çok gözü var galiba dedi Selim...

- AAA allahın gözü o kadar çok mu...

- Arkadaşlar dedi Selim. Camide konuşulmamasının tek sebebi hocaların ezberi bozulması

diyedir. Hocanın ezberi bozulursa bir daha toparlayamaz. Lastiği patlayan araba gibi orada kalır. Ya baştan alması gerekir ya da bir başkasının hatırlatması. Onun için camide soru sorulmaz konuşulmaz.

Sadece başına fesi geçirip sallanacaksın ister anla ister anlama... Söylenenleri hanginiz anlıyorsunuz?

- Hiç birimiz dedi Osman.

- Peki neden anlamadığınızı sormuyorsunuz... Çünkü hoca da anlamaz okuduklarını. Yalnızca

ezberleyeceksiniz ya da dinleyeceksiniz. Cami düşünen insanı sevmez. En tehlikeli şey düşünmek. Bir de soru sormak. Soruyu da düşünen insan sorar. Onun için konuşan sevilmez camide...

- Üniversiteye giden Ferit atıldı hemen, bizim okulları da camiye çevirdiler valla, evet - hayırlı

test sorularından düşünmeye zaman kalmıyor... Diğerleri gülüştüler...

Yok camide konuşulur du konuşulmaz dı diye tartışırken... İsterseniz hocanın ezberini bozun da bir görün dedi Salih Öğretmen... Selim her konuda ilk işi yapmada tanınmıştı arkadaşları arasında...

Selim konuşur dedi köyün öğretmeni, ... Selim de öğretmenin gazına geldi. Ama sizde iş yok dedi... yine öğretmen...

- Hepsi de öğretmene baktılar, o konuşunca sizin de konuşmanız gerekir arkasından,

yine herkes gizli gizli birbirine bakıp sustular, konuşmalar ne olur. Hiç... Ama geleneği bozana, bir başkası neye konuştu diye sorsa cevap veremez. Neden konuştu deseler

verebilecek cevabı yok. Allah'ın günah yazacağına da hiç biri inanmıyor aslında.. Ama bu, sığınmak için en kolay mazeret...

- Neye susuyorsunuz, dedi Selim Bal gibi konuşulur...
- E sen neden konuşmuyorsun öyleyse..
- Siz beni hiç camide gördünüz mü ki konuşayım...
- Eskiden gelirdin ama...
- O eskiden di...
- Ya şimdi ne oldu... Cesaretin olsa gelip konuşurdun...
- Hem hocayı beğenmiyorsunuz.. arkasından bu kadar laf yapıyorsunuz... Hem arkasına dizilip

sessiz sedasız namaz kılıyorsunuz... Sizi zorlayan mı var.... Neden iki yüzlü davranıyorsunuz..

Beğenmediğiniz hoca kaç kere anlattı, en günah şey riyakarlık, iki yüzlülük diye, duymadınız mı?

ya gidin adam gibi camide konuşun... anlatın derdinizi... ya da susun... Ben hocanın sözüne inandım, riyakarlık yapmamak için gitmiyorum da konuşmuyorum da. Sizden daha az günah işliyorum.

Oradakilerin hiç biri camiye neden gittiğini düşünmemiştir o güne kadar. İnanmaksa tam inandığından emin değil. İnandığı ne çok şey var da her birinin, hep erteleyip dururlar. Ama bu alışkanlık yapmış, kendileri bile bilemedikleri bir nedenle gidiyorlar camiye. Gitmeyenlere de arkasından konuşup küfür etmekten geri kalmazlar. Hiç biri bunu açıklayabilecek durumda değil.

Hepside Selim'in camide konuşup konuşamayacağını merak etmeye başladılar.

- Öyleyse sen gel dışarıdaki gibi davran hadi, dediler selime... dışarıda yaptığın şakaları yap orada... Yaparım yapamazsın... dışarıda konuşmaya benzemez bu...
- O burada atıp tutmaya benzemez. Camide buradakileri konuşmak için büzük ister dedi Ayhan.

Bu söz iyice kızıştırdı iddiayı. Selim için de camiye gidip, kendini kanıtlamak şart oldu.

Namaz saatini beklerken, caminin yakınındaki kahvehanede okey veya pişti oynar yapacak işi olmayan köylüler. Gençler de kendi kahvehanelerinde okey oynuyorlar. Söz camiden açılınca aklına takılan ne varsa orada dökerler ortaya. Daha çok da inansalar veya inanmasalar da köyün öğretmeninin ağzına bakarlar. Çünkü o çoğunun öğretmenidir. Sözlerine inanmasalar bile, onu öğretmenin yanında açıklamazlar, gittikten sonra ardından konuşurlar. O gün de nereden çıktıysa söz kitaplardan açıldı.. Kitaplı dört Peygamber olduğunu söyledi biri... Biri Hz. Muhammet biri İsa dediler üçüncü ve dördüncüyü hatırlayan olmadı. Öğretmen, kim olabilir Orhan diye son mezun olanlardan Orhan'a sordu. Orhan biraz düşünüp Adem mi diye zayıf bir sesle cevap verdi. Yooo... E! Orhan da haklıydı en çok konuşulan peygamberlerden biri ama kitabı yok... Selim söze atıldı.. vardır da ciddiye alınmamıştır dedi.. Töbe dedi biri neden alınmasın? E adem çıplaktı, donu bile yoktu, bacak arasını bile, bağ yaprağı ile kapatmış, onun kitabı olsa bile kim okur.

Öğretmen tam da bu arada taşı gediğine koydu. Daha önceki cami hocasının arabası vardı. O arabası ile camiye gelince, yüz metre ötedeki kahvenin önünde, ayağa kalkıyordu köylüler. Oysa köy öğretmeni yanlarına kadar gelmeden kimse ayağa kalkmıyordu. Saygı bilgiye değil ki dedi, ya kürke ya da arabaya. Namazı araba kıldıracak sanki dedi... Eskiden Halil hoca ezan okurken kimse radyoyu kapatmıyordu kahvede, dedi şimdi hoparlör kurulduktan sonra, hemen radyo kapatılıyor. Bu saygı neye? Dineyse neden daha önce kapatılmıyordu... Teknolojiye dedi bir başkası... Hadi lan ne teknolojisini. En çok işimize yarayan traktör şurdan harıl harıl geçerken kızıyorsunuz, teknolojiyse

o zaman neye kısılmıyor radyo...

Bu saygı yüksek çıkan sese dedi Selim, pısırik sesler de ciddiye alınmaz. Kim yüksek perdeden konuşursa o doğrudur o haklıdır. Her zaman yüksek sesin korkutucu bir etkisi vardır... işte insanlar çoğu zaman korktukları ne ise, ona saygı gösteriyorlar.

Diğerleri güldüler... öyle ya dedi biri okulda öğretmen de bağırmanın söz geçiremezdi sana...

Öğretmenle Selimin fazla muhabbetli olmasına bozulan Cemil di bu.. Selim Cemil'e ters ters bakıp.

damdan düşer gibi... 'Bundan sonra bana kimse kitapsız demesin dedi... Daha sözü biter bitmez... arkadan masaya yaklaşan 'baba' selime elini uzatıp 'Hoş geldin kitapsız' dedi. Masadakiler güldüler. 24 peygamberden yalnız dördünün kitabı varmış, demek ki çoğunluk gene kitapsızlarda dedi Selim, kitapsızlık o kadar kötü bir şey değilmiş. Kitapsız peygamberler olduğuna göre, ben de peygamber olurum belki bir gün.

Refik de, senin peygamber olman için daha çok hatim indirmen lazım..

Niyeymiş o, hoparlör hatim mi indirdi... Ben de sanat okulunda okuyorum.. Az buçuk teknoloji ile yakınlığım var. Daha yüksek seslisini yaparım olur biter.

Aha dedi Refik, şimdi hoparlörün peygamber olduğu da nerden çıktı...

- Eeee dedi Selim... Bir (S.A.) vesselam derken susuyorsunuz bir de hoparlörden ezan sesi gelince.

Bu arada Ayhan oyunu açtı...

Baba geldiğine göre ezan okunacak demek diye oyunu bıraktılar. Aradan birkaç dakika geçti ezan okundu

Akşam teravi namazına iddialı gittiler. Bütün gözler ve kulaklar Selim'den tarafta... Köyün öğretmeni de iyice gerdi iddiayı... Selim de böylece bir sorumluluk almış oldu üstüne... Durup dururken de çıkıp konuşulmaz ya... Rezil olmakla, ona olan güvene layık olmak arasında, bir seçim yapmakla yüz yüze kaldı bu akşam Selim... Gençlerin hiç biri abdest bile almadan girmişti camiye... Zaten günah işlemeyi göze alıp gittiler... Abdestte ne gerek var... pazara gezmeye giden ve alışveriş yapmayacak Birinin sırtında küfe taşıması gerekir mi... Selim ne yapmalı da bu milleti güldürmeli diye düşünüp duruyordu, eğilip doğrulurken. Tabi kafa da bu kaygıyla, cemaate de tam uyamıyordu doğrusu... Öndekinden hep geç kalıyordu. İşte tam da bu anda, öndeki secdeye eğilince... pantolonunun çatında dikişlerin sökülmiş olduğunu, ve deniz kestanesi gibi teni gözlerine ilişti. Adam doğrulmadan telaşla parmağını daldırdı delikten içeri. O arada doğrulan adamcağızın, nazik yerine batan çivi gibi sivri ucun acısıyla, anam diye bağırdı. O sessizlik içinde caminin her köşesinden duyulan bu sese bütün gözler çevrildi... Olayın merkezindeki karışıklığa dönüp bakan hoca işin içinde bir şeytanlık olduğunu anladı...

- Hangi eşek o! dedi.. ayağa kalkarak

- Selim, hocam camiye abdestsiz gelmiş dedi.

- Sen nereden biliyorsun, dedi hoca..

- Hocam kadınların saçının bir teli görülünce abdest bozuluyor da, adamın kığı görülünce bozulmaz mı, dedi..

- Hoca öfkeyle.. Defol defol hemen çık dışarı dedi...

Selim böylece camiden atıldı... Atıldı atılmasına ya camide de konuşulabileceğini herkes öğrendi...

Ertesi gün konuşmanın ağırlığı, Hocanın o andan sonra dua okumadığı, okuyormuş gibi fosurdadığı üzerineydi...

Mehmet Halil

Kraliçe'nin Üniforması

İngiliz general,
işlediği cinayetler,
ve üzerindeki elbiseyle ölçülen değerini itiraf ediyor.
işkence gören direnişçiler, kameraya yakalanmış,
İngiliz generalin, söyleyecek başka sözü kalmamış.
Suçüstü yakalanmış, ama bu yetmiyor
İspat edilirse,
sırtlarından,
kraliçenin ünüformaları çıkarılır," diyor.
ve kraliçenin namusunu kurtarıyor.
-olağanüstü koşullarda,
gizlilik tılsımı bozuluyor-
Öyle ya, bir kere yakalanmakla,
ne hırsız, ne katil, ne de orospu olunuyor,

kendi kanunlarıyla.
kendi yurdunda,
kendi özgürlüğü için savaşan yiğitleri,
kırletemez emperyalizmin itleri.

kendi pisliklerinde,
bir gün boğulacak kendileri.
onlar, bir paçavra elbise için oradalar,
yerlilerin, kurtuluş için adanmış yürekleri.

Mehmet Halil

Krizin bana attığı tokat... Düz yazı

Şimdi denilecek ki kriz emekliye nasıl yansır. Sabit bir geliri var, onunla eskisi gibi idare edip gider. Hatta köylünün imüğü sıkıldıkça, pazardan sebze yi de daha ucuza alır... Emekliler bari ses çıkarmasın. Düşünmezler ki krizden aslan payını almaya çalışan tek elci sermayenin sinsi sinsi yaptığı zamlar en fazla onları etkiler...

Ama bizim asıl konumuz bu değil, işin bir başka yanından bakacağız. Krizle birlikte artan işsizlikten sonra, açlıktan ölüme yüz yüze kalan insanların sayısı o kadar arttı ki, buna paralel olarak hırsızlıklar da o derece arttı. Malum hırsızlıktan sonra çağırdığınız polis de, hırsız yakalanmaz, tedbirlidir, eldiven kullanır, parmak izi bulunmaz... sitede emniyet görevlisi niye yok? (emekli polisler güvenlik şirketi kurdukça bu baskı da arttı.) kapınıza emniyet kilidi taktırın, paranızı neden evde tutuyorsunuz gibi... hırsızdan çok ev sahibini suçlar nitelik baskın çıkınca, ev kadınları da kendilerine göre tedbir almaya başladılar...

Birincisi paradan daha değerli namus var. Hele İzmir'de gerçekleşen son olay dilden dile destanlaşarak yayıldıkça, çoğu insan parayı bile düşünmez oldu. Hani şu karşılıklı iki daireye hırsız girmiş, iki dairede de para bulamayınca, kadınları kucaklayıp karşı dairedeki komşusu adamın yatağına taşıyıp "bir daha evinizde para bulundurmazsanız daha beteri olacak!" diye not bırakılan olay var ya... Sabah olunca kadınlar kendisini komşu dairedeki adamın yatağında bulunca nasıl şok olmasınlar...

İşte bu olaydan ve tehditlerden sonra kadınlar bütün yaratıcı güçlerini kullanmaya başladılar... Benim hanım da pazar parasını ve gün parasını saklamak için yeni yöntemler geliştirmiş, dalga geçerim diye de bana söylememiş... Bulduğu yöntem, artık giyilmeyecek durumda olan eski elbiselerin cebine koymuş parasını ve bileziğini...

Bir gün kapıya bir yoksul gelince de param yok ama sana şu giyecekleri vereyim diye o eskileri vermez mi? Verdikten hemen sonra daha o uzaklaşmadan jetonu düşmüş ve "Ay dur! o çok eski giyilmez!" diye o eskileri geri almış... ne de olsa kapıdaki yoksul adama cebinde para ve altın var diyemezdi ya... o eskiyi kapıp, aceleyle benim yeni ceketimi vermiş.

Son yıllarda tekstil piyasası ucuzlayınca pazardan alınacak takım elbise bile, o eskilerin arasındaki para kadar etmiyor, diye düşünmüş benim hanım. Nereden bilsin benim bütün param da o ceketin cebinde... günlük sınırları aşmıyayım diye harçlığımı cebime alıp, üstünü evde bıraktığımı. İşte bu yüzden bir aydır ceketsiz dolaşıyorum. İzmir'de havalar güzel oldukça kimse bu eksikliği fark etmiyor ama, bu günlerde soğuklar bastırınca ben de Medine dilencisi, ya da siz deyin Hint fakiri gibi kalakaldım ortada...

Şimdi bütün umudum DTP de.. İstifa kararı alırlar da erken seçime gidilirse, seçim arifesinde AK parti bana da bir ceket verir. Bir oy için bir ceket, oyumu hiç de ucuza satmış sayılmam...

Koskoca ülkeyi sattık da bir ceket karımız oldu mu?

Mehmet Halil

Krizlere kurban edilen yoksullar ve yoksulluktan kurtulma adına verilen kurbanlar. (Düz Yazı)

Krizlere kurban edilen yoksullar ve yoksulluktan kurtulma adına verilen kurbanlar.

Günlük olaylara dar açıdan baktığımızda haklı gibi görünen ve bizi yanıltan olaylara bir de

tarihsel süreç içinde bakmaya çalışalım. Neden her olayda hep yoksullar, hep yabancı uyruklular,

hep rengi kara olanlar suçlanıyor. Neden kadınlar, neden çocuklar, kısacası neden hep zayıf olanlar

kurban seçiliyor, kurban ediliyor?

Dünya o kadar geniş, olaylar o kadar karmaşık ki; yanlış ile doğru arasında ayırım yapmak kolay

değil. Hele bütün gün geçim derdi ile çırpınan bireyin eve geldiğinde dinlenmek ve ailesinin diğer

fertleri ile ilişkileri, aile sorunları ile de önemli bir zamana ihtiyacı olduğunu göz önüne aldığımızda

olayların, gösterilen yüzünden fazlasını görmesini beklemek, haksızlık olur sanıyorum.

Normal olarak toplum hayatını organize eden koca bir devlet, devletin çeşitli kademelerinde seçilmiş veya atanmış işin ehli sanılan elemanlar... Buna karşı her şey

kötü gidiyorsa, alnımıza yazılan o kötü kader... Bir de TV de izlenen pembe tabloların sonra bu kötü gidişatın sorumlusu

tümüyle bireyin kendinde gibi görünüyor... Bunalımlar ondan sonra başlıyor...

Biraz irdeleyelim, olaylara bir de geriye dönerek, bir bütünlük içinde bakalım...

Devlet toplumların bir arada yaşama koşullarını yerine getirmek için yapılan bir örgütlenmedir.

Bu yapılanmanın da zayıf yönleri vardır. Bu zayıf yanlar her ne zaman istismar edilmişse o zaman

güçlü devlet kelimesi bol bol kullanılmaya başlanmıştır. Bizde ise artık besmele gibi ağızdan eksik olmamaktadır.

Konuya bütün ekonomik talimatlar, askeri talimatlar dışardan gelen heyetler tarafından ülkemizde icra heyeti işlevi gören yöneticilere dayatıldığı için uluslar arası ilişkilerden başlayarak girelim.

Ülkemiz 1950'den bu yana ABD yardım alarak ekonomiyi ayakta tutmaya çalışmaktadır. 1958 de

IMF ile tanışmış ve o tarihten bu yana tam 17 stand-by anlaşması yapmıştır. O tarihten bu yana 2000

yılında tam olarak bu anlaşmaya uymuştur.

Kapitalizmin karakteri gereği (artı değer sömürsünden kaynaklanan karakter) krizleri kaçınılmazdır. Ülke ekonomisi ne kadar güçlü olursa olsun bu krizler den kurtuluş

yoktur. Onun için

güçlü olan ülkeler bu krizleri hafif atlatabilmek için zayıf ülkelere daha fazla yüklenirler. Bunu en

sağlam gerekçesi de borçlandırma politikasıdır.

İşte dünya kapitalizmi IMF yi alacaklı olduğu ülkeleri, kendi tercihleri doğrultusunda, programlamak için görevlendirmiştir.

Pırlıtlı laflarla en zor koşullar dayatılmıştır. Elbette hiç kimse çıkar sağlayacağı birine kötü

hedefler göstermez.

IMF'nin Türkiye için de hedefi borçlarını ödeyebilir konuma çekmek olmuştur. Kendine kafa tutacak birini yaratacak değil ya...

Bunu için yapılanlar:

1. Özelleştirmelerin yapılması. 2. Devletin ekonomiden çekilmesi 3. Ekonominin serbestleşerek dışa açılması...vs.. Bu kadarı bile halkın ortak malı olan devlet varlıklarını

ve üretim

araçlarının elinden alınarak yerli ve yabancı şahıslara veya şirketlere yok pahasına devredilmesi...

devreye rüşvet mekanizması da girince, parıltılı sözler ve yalanlarla milyonların ve gelecek üç dört

kuşağın da hem borç altına sokulması, hem iş alanlarının kapatılması (Büyük iş alanlarını alan yabancı şirketler, daha verimli, iş gücü daha ucuz olan, başka ülkelerdeki fabrikaların lehine verimsiz

olanları kapatarak, az işçi ile rekabet gücünü artırma politikası... merkezileşmenin ana politikası)

sonucu işsizliğin daha fazla artması yoksul halkı olumsuz yönde daha çok etkilemektedir.

Küreselleşme denilen, ve büyük bir nimet gibi beyinlere işlenmeye çalışılan bu merkezileşme

politikası, yine güçlü dünya kapitalizmi tarafından borçlu ülkelere dayattığı, Borsa kanalı ile sosyal sigorta fonlarından yararlanmak, sağlığa yapılan yatırımı azaltıp borçlara aktarmak, sağlığı paralı hale

getirmek, eğitimi özelleştirmek... vs.. gibi bütün plan ve programları borçları tahsil etme üzerine

yapılmaktadır. Kendi krizlerini hafifletmek için, Tarımda sübvansiyonları kaldırmak, dünya piyasasında rekabet gücü olan tarım ürünlerine kota koymak gibi dayatmaları da borçlu ülke olarak

veya rüşvetler, başka çıkar sağlama yolları ile kabul ettirilmektedir.

Söz konusu olan anlaşmalarda ülkenin borçları sürdürebilmesi imkanından başka bir düşünceleri yoktur. Bu nedenle ülke gelecek için alt yapı yatırımlarına bütçede para kalmamaktadır.

Uluslar arası kapitalistler ve yerli ortaklarının çıkarlarına göre yapılan bütün bütçeler doymak

bilmeyen bu çıkar çevreleri lehine her krizde halka biraz daha yüklenerek, hayatı onlara yaşanmaz hale getirmektedirler.

Bu gün ülkemizde; ödenen vergilerin %21 banka kesimine gitmektedir

Bütçe giderlerinin %65'i tüketim maddelerine eklenen dolaylı vergilerle toplanmaktadır ki, bu

da haksızlıktır. Zengin ve yoksul aynı vergiyi ödemektedir. Vasıtalı vergiler, tüketim maddeleri fiyatının iki- üç katı oranlarını bile geçmektedir.

Milli gelirden %55 pay alan yüksek gelir gurupları, vergilerin sadece %20 sini öder

Vergilerin %15'ini ise küçük esnaf öder

Vergilerin %65'ini ise milli gelirin %19' unu alan emekçiler öder.

Bu bilgiler ise resmi kayıtlara göredir. Yani bu çarpıklık asgariye indirilmiştir kuşkusuz...

Politikacılar gerçekte ilgilenmez. Onların işi iktidarlarını korumaktır. Bunun için her yol mübahtır.

Her gün radyo ve TV ekranlarında bu gerçekler söylene, iktidarlarını koruyabilirler mi? Yalanlarının en başında eşitlik, adalet, hukuk, doğruluk dürüstlükten bahsederler.

Çünkü onlarda

Bulunmayan işte bunlardır. Halkı istedikleri gibi yönlendirebilmeleri için yalana ihtiyaçları vardır.

Yalan onlar için altından bile değerlidir.

Sadece yalan mı? Her ekonomik krizde bu krizlerden zarar gören, bunalan ve demokratik tepkisini gösteren, toplumlar suçlanmıştır. Ya kominizmle, ya bölücülükle...

terörle. Vs...

1970 lerde o dönemin gençlik liderleri kurban seçildi. Bu gün asanlar, silahlı baskınlarla yataklarında kıyıma uğrayanlar, kısırılıp öldürülenler hep bu haksız gidişata karşı iktidarları

uyarmaktan başka hiçbir şey yapmadılar. Tepki dünya emperyalist sistemine ve yerli ortaklarına karşı

ve kitle gösterileri şeklinde oldu. Onlar insafsızla katledildiler. Ama onlara karşı örgütlenen sermaye

guruplarının, fabrikalarda grev kırıcı milisleri gibi polisin yanında yedek güç olarak beslenen, anti-

emperyalist eylemlerde hep genliğin karşısına silahla çıkan, milliyetçi yaftası ile kitleleri aldatan gruplar el üstünde tutuldu. Devletin her türlü pis işlerinde kullanıldılar ve hala kullanılmaktalar.

Halkın bağrından çıkan, kendini halkına adayan gençler bu güzelim bahar aylarında halkından öldürülerek koparıldılar. Sebep basit, iktidarlarını sürdürülebilmek, yalanlarını gizleyebilmek için

kitlelere korku salmak. Ama onları korkutamadılar. Kendileri onlardan çok korktular.

Tam tersine

sosyal muhalefet çığ gibi büyüdü. İşçilerle gençler meydanlarda buluştu. Bu ülke yüz binlere ulaşan

grevlerle tanıştı. Sermaye ve işçi sınıfı arasındaki paylaşımda işçiler paylarını bir ölçüde artırdı. Öğrenciler daha fazla eğitim hakkına ve özerliğe sahip olmaya başladı. Patronlar bu gidişattan rahatsız oldular. Emperyalist mihrakların sözcüleri büyük otellerde

toplantılar yapıp, yerli kapitalistleri ve devletin başındakileri uyardılar, " Biz diktatörlükle yönetilen Afrika ülkelerinde daha çok para kazanıyoruz. Burada yok

demokrasi, yok işçi hakkı, yok sosyal haklar derken karlarımız kuşa dönüyor. Siz şu şu... .. tedbirleri alın ülkeye sermaye aksın" dediler.. ardından 24 ocak kararları alındı

onların istediği şekilde sosyal tepkiler onların uygulanmasına fırsat vermedi. Ardından 12 Eylül darbesi geldi...

Demokrasiye dair ne varsa kaldırıldı... İnsan kıyımları başladı.. Örgütler dağıtıldı.

Bu gün hala o yaralar onarılamadı. 80 öncesi darbenin mazereti olarak gösterilen, eylemlerin, cina-

yetlerin çoğu darbe ortamı yaratmak için tezgahlandığı ortaya çıktı... Bu suçları yüklemeye çalıştıkları sendikacılar, dernekler, sosyalistler, komünistler, demokratlar çok acılar çekti. Onlardan bir özür bile dilenmedi. Suçlular pişkin pişkin sırtarak

kabullendiler suçlarını. İşte bizim ülkemizde, insana verilen, daha doğrusu verilmeyen değer. Kapitalizmin karları için, kıyılan insanlar...

Bu gün yine aynı şekilde sürekli bir kapitalist kriz kitleleri her gün biraz yoksullaştırıp sıkıştırıyor.

İşsizlik ve yoksulluktan sıkışanlar büyük şehirlerin varoşlarına yerleşip, iş bulma geçinme derdine

binbir zorlukla yüz yüze geliyor. Gelemeyen kendi yerleşim alanlarında kitlesel muhalefetin, insan gibi yaşamının yollarını arıyor. Bunlara çözüm araması gerekenler,

hemen yalan makinesini çalıştırıyorlar. Ne bölücülükleri kalıyor, ne teröristlikleri. Ülkeyi Dünya emperyalist sisteminin

Oyuncağı haline getirenler, onların bir askeri bölüğü gibi emir ve komitaya uygun şekilde icraatta

Bulunanlar birden bire milliyetçi kesiliyorlar. Yok ülke bölünmez... Sanki ne istiyorsunuz diyen

Olmuş ... onlar da sınır çizmişler... Ekonomik çözümlere güçleri yetmeyince korku ve baskı ile

Susturmaya, korkutmaya çalışıyorlar

Önce yetkililerin vatandaşlarına vatandaşlık haklarını gözeterek gitmesi gerekir. Devlet olarak onlara güven vermesi gerekir. Hiç kimse kendisinin de önce birey, bir vatandaş olduğunu unutmaması, geçici görevle, halka hizmet için oraya seçildiğini hatırlaması gerekir. Kendisi ile her bireyin eşit haklara sahip olduğunu hatırlaması gerekir. Susturmak, bastırmak, suçlamak, korkutmak, güç kullanmak yollarıyla, yoksulluk önlenemez, yoksulluk önlenmeden de sosyal muhalefet durdurulamaz. Yılların mücadelesi ve dünyadaki olaylar gösteriyor ki, suçlu şu veya bu iktidar değil, şu veya bu kişiler de değil, suçlu sistemin ta kendisi suçlu kapitalizm, suçlu emperyalizm. Bu sisteme karşı, birlik ve bütünlük içinde örgütlü olarak siyasi partilerimizde, kapitalizmin tek alternatifini sosyalizmi kurmak için mücadele etmeden kurtuluş mümkün değildir. Birlikte davranmanın örnekleri Güney Afrika ülkelerinde görülmekte ve söylendiği gibi tek kutuplu dünyada ABD'ye karşı kafa tutulamaz değil. Bal gibi tutulabilmekte. Irak'ta ilk silah patlayana kadar halk korktu. Ama bu gün o korkuyu yendi hala ABD orada otaritesini sağlayamadı. Yeter ki karşı gelecek güçler bulunsun. Hiç kimse kendi çıkarları uğruna yalan söyleyenlerin yalanlarına aldanıp yüzyıllardır ortak yaşadığı kardeşlerini suçlama ve ezme kampanyasına ortak olmasın. Oyunlara gelmeyelim. Bu güne kadar kendi halkını kaç defa acımadan kıyan kapitalizmin sözcülerine aldanmayalım. Yalanla süslenmiş oyunları bozalım. Birlik ve beraberlik içinde yaşamamızın temelini atalım. Dünyada bizim gibi nice çok kültürlü devlet var. Onları örnek alalım.

Mehmet Halil

Not: Kızılıcak sayı:26 dan; İzzettin Önder, Harold Pinter'in Nobel konuşmasından ve Aslan Başer Kafaoğlunun yazılarından yararlanılmıştır.

Mehmet Halil

Kulağı çeken el nereden?

Gözyaşlarından oluşan bir Deniz
Terk edildi
Verecek balığı kalmayınca...
Denizler de aşılıyor,
Siyaset balona bağlanınca...

Her felaketten sonra,
İç ve dış düşmanlardan söz edilir
Kuklacı dışardan olunca...
Halk, seçimden seçime takılan bir rozettir.
Oy deposu olarak bakılınca...

Halk! Halk! Diye
Sabun köpükleri uçurulur
Kuklacılar kızığa çekince
Halkçılık böyle bir şey işte...
Emir ve komuta zincirinde...

Kolay gelen kolay gider
Kılıçdaroğlu da
Aynı akibete kürek çeker
Denizden büyük okyanus var
Oradan eser güçlü rüzgarlar...

Halkçılık için,
Sermayenin balonlarından,
El sallamak yetmiyor halka...
Yüreğiniz var mı içinde savaşmaya?
İşte deniz orada!

Mehmet Halil

Kurban

Korkudur insanları sürü yapan
Bilinci olmayan günlük yaşar
Birbirine sarılışı hep korkudan
Cahilin kıyameti içinde kopar

Sürüden birinin kurban oluşu
Kadere bağlanır, yorulmaz kafa
Çoğunluğun arasında o kuzu
Şıra gelince boğulur gözyaşına.

Sonun başlangıcı olur! Umut
Herkes kendini kurtaracaksa
Sürüye güvenmeyi de unut
Karşı koyamıyorsan saldıya.

Ne kurban edin başka canlıları
Ne de kurban olun başkalarına
Aklını kullan, garantile yarınını
Güvenme hayali kurtarıcıya.

Mehmet Halil

Kurbanlar

Düşündü günlerce gecelerce
İbrahim'e borçluydu oğlunu
Belki komedi belki bilmece
Gökten inmiş, beyaz koyunu.

Çok uzun yıllar geçmiş aradan
Kafa yoran olmamış hikayeye...?
Ezberlerle donatılmış kafalar
Kulun hakkı yoktu düşünmeye.

Yine, insanlar için yaratılmış
Yine insanlar için, zayıf insan
Faydalanıyorlar her tarafından
aklından, gücünden, kanından,

ne zaman üretimden düştü
başladı mı yemeye hazırdan
onun da dolar dünyalık günü
açlığa, ya da, kavgaya kurban.

Kurbanlık koyunlar gibi ömrü
Kondular ve teneke barakalar
ekmek ve azık için bütün günü
hızla geçer, günler, aylar, yıllar.

Kimi yaşar, yormadan kafasını
Tutmuş çarkın merkezi bir yanını
Kimi çeperlerde, zorla tutunur
çaresiz karıştırır çöp bidonlarını.

Onları alet eden çarkın haydudu
Gökyüzüne uzanan binalardan
Dipte bir kuş gibi gözleyip onu
alır dişleri arasına, hazır kurban.

İşte bu yüzden, bütün bir yılın
ruhunda ve etinde sıkışmış kinini
kurban keserek açılan supabının,
verdiği rahatlıkla, oyalar kendini.
Yerini doldurur, emilen kanının.

Mehmet Halil

Kurbanlar aranıyor!

filimler çevriliyor, tanrı göndermiş senaryoyu
Etten, süttten, peynirden kestiler sübvansiyonu
Havaya, tinere, ``ot``a, boka uyguluyorlar onu
Fuzuli tüketimi kıstılar, depolar doluyor silme
Tüketim yapan tüketiciyi tüketiyorlar böylece
Sürüyle kurban veriliyor liberalizmin tanrısına
Doymak bilmeyen tanrılar yayıldı geniş alana
Kudurmuş gibi saldırmaya başladılar her yana

Yeni yetme ekonomistler çıktı serbest piyasaya
Etten, süttten, peynirden kestiler sübvansiyonu
Havaya, tinere, ``ot``a, boka uyguluyorlar onu
Ortalama hayat kısaldı, sistem oturdu sa/rayına
Tanrılar yeni kurbanlar arıyor kurban pazarında
Yeni kurbanlar aranıyor yeni düzenin tanrısına
Derin bir sessizlik birikti barajların arkasına.

Koyu bir karanlık geldi, alaca karanlıktan sonra
Kara, kalın, sessiz bir çığlık duvarlar ardında
Solunan her derin nefes yeni bir nefesi çağırıyor
Derin nefeslerin derinliği her an daha da artıyor
Duvarlar dayanamayacak, biriken sessiz çığığa
Az kaldı, az kaldı, ulu duvarların yıkılmasına.
Hiçbir güç ulaşamamış bu güne kadar sonsuzluğa
Kurban arayan, kurban adaydır aynı zamanda.

Mehmet Halil

Kurşun

Eğitim özel, sağlık özel, yol özel,
Ülkeyi idare etmek; ah! Ne güzel.
Ödenen vergiler, silaha yeterli.
Gücümüz, sıkılan kurşuna bedel.

Mehmet Halil

Kurşun kalem

Kalem; kurşundan da etkili ki
Kurşunlayana yirmi yıl,
'Dink cinayeti ve
İstihbarat yalanları''na,
Yirmi sekiz yıl istendi.

Düşün bir de,
Kurşunla kalemin kardeşliğini,
Çağrı çıkartıyor ölüme...
Düşün kurşun kalemi!
Karanlığın gölgesinde.

Mehmet Halil

Kurtarıcı beklerken!

Cümle alemin çenesi düşer şikayetten
Devrim ister, değişiklik ister, ama,
Kendinden başka! Güçlerden.
Zalimin fazla güce ihtiyacı yok
O gücünü mazlumdan alır,
Mazlum! Başkasını beklerken.

Mehmet Halil

Kurtlardan kurtuluş

Ey siz gömülmemiş cesetler,
Ey siz makine parçası etler,
Yer üstünde kurtlardan kaçarsınız
Yer altındaki kurtlar bekler
Kaçmak kurtuluş değil
Kılıcı çeksin o bilekler
Vurun! vurun! vurun!
Kendinize
Acısız, bir gelecek kurun.
Vurun ki...
Hiç olmazsa
Yer üstündeki
kurtlardan kurtulun.

Mehmet Halil

Kuşum

Her ne zaman balkonda otursam
Ya da mutfakta
Cır cır cır ötersin karşımda
Dönüp yönünü bana.
Anlarım ki ihtiyacın var suya...

Tespîh çeker gibi, cır cır cır!
Dönmüş yüzünü Mekke'ye
Mümin'i örnek alır kendine
Benim kuşum öter her sabah, alır suyunu
Mümin de hava ile doldurur ruhunu...

Mehmet Halil

Kuyruk olmanın hafifliğine...

Namus da dayanmadı, yüksek enflasyona
Vatanımız namusumuzdur dediler,
Namusu nasıl parayla alıp sattılarsa,
"serbest piyasa ekonomisini!" ilan ettiler
Sattılar vatani da...

Şatanlar öyle namuslu,
Öyle namuslular ki...
En yüksek sesleriyle...
"Namusluyuz!" derken,
Gök kubbe yırtılıyor.
Ses ne kadar yükselirse...
İnsanlar o kadar inanıyor.
Yalanlar gerçek oluyor,

En temel yasa toplumun esenliği...
Toplum, toprak olacak diye,
Oldu, en temel yasa toprağın esenliği
Gömüyorlar toplu toplu, esen olsunlar diye.
Topraktan geldik toprağa gidiyoruz...
Tanrılar öyle buyuruyor bize...
Köleler koşuyor, koşuyoruz...
Güç neredeyse...

Mehmet Halil

Küreselleşme...

Dar bir azınlık için
Karıştı büyük bir çoğunluk
Kalbine dinamit kondu birliğin
Kan aktı oluk oluk...

Köleleri, köleliğe inandırmaya çalışırken
Kendileri de inandılar söylediklerine...
Azınlık ta kendi kuyusunu kazdı böylece,
Onlar da, köleliğe soyundu küreselleşmeyle.

Mehmet Halil

Leventler

bugün intihar eden, genç bir esnaf anısına.

İnce uzun boyuyla, sanki bir söğüt dalı,
Işıl ışıl deniz mavisi gözleri,
Fakirliğin, İzmir'in varoşlarına savurduğu.
Ailesinin göz bebeği.
İşsiz binlerce üniversite mezunundan biri.

Beş kişilik ailenin yükü omuzlarında,
Beş yıl direnmiş, iş bulmak için,
Ha bu gün, ha yarın, uçup gitmiş yıllar.

Globalleşme çılgınlıkları atılırken,
Küçük esnaf,
büyük sanayicilerin,
dipsiz kuyusuna kayıp giderken,
Zincirin son halkasına takılmış, son umut olarak.
Bir Bankaya borçlanmış,
Asgari ücretin üç katı borç; olmuş on kat.
bu kadar borç için mi? Diyebilirsiniz.
Nehir ne kadar küçük olursa olsun,
daha büyüğünü görmeyen için, büyüktür.

Fakir büyüğü bilmez, zengin küçüğü,
Öyle dememiş mi padişahın kızı,
"baba! fakir fakir diyorlar,
fakirlerin bir çuval altını da mı yok"
esas olan o paranın miktarı değil,
o borcu ödeyememe korkusu,
onuru, şerefi, gururu, namusu,
bunları çiğneyebilen,
o parayı her türlü elde eder,
bunları çiğneyemeyenin, hayalleri biter,
Filozofun dediği gibi...
"insan hayalleri bittiği zaman ölür"

sanayiciler, yapılan her işin firesi olur derler,
Fire derler, cüruf derler, atık derler, bok derler.
Onların fire dediği, Leventler.
çırpınır çırpınır hayalleri biter.
Ve içine bir zehir çöker,
"yenildik" der.
İş biter.

hayalleri biten, onurlu insanlar.
Kendinden başkasına,
belli etmez derdini,
günden güne, bir gül gibi solar.

İş çok da, iş beğenen yok,
Hazır yemeye alışmışlarda ondan,
Adamda sorumluluk yok ki,
Onun gibi biri... ekmeğini taştan çıkarmalı.
Konuşur,
Devlet kapısında iş bulmuş,
siyasi yalakalar korosu,
Unutmuş işsiz kaldığı,
ve kuyruk salladığı günleri...

duymuş, levent bu acı sözleri,
öyle lokma yiyip,
yutmak kadar, kolay değil ölmek.
günden güne incelmış.
Hayallerini tutturduğu ipler.

Daha sağlam bir ip bulduğunda,
İpin bir ucu tavanda,
bir ucu kendi boynunda.

Yarın medyada, haberi çıkacak,
Aynı durumda olan binlercesi,
Oradan, kendi akıbetine okuyacak,
medya, tirajını artıracak,
Artan her tirajla, ölenlerin kanı,
bankaların kasasına akacak.

Kimi hayalleri biterek,
Kimi açlıktan,
Kimi kurşunla,
Ama,
Normal ölüm yok, bundan sonra.

Mehmet Halil

Madenciler 2

Suyla dolu bir bardak neyse...
Öyle, lebe lebe galeri gazla,
Koltuğa bir çivi daha çakıp
sağlamlaştırmak için yerini,
yetkililer,
sürdürmek ister üretimi.

Bugün! bir başka gün...
Bir başka sıkıntı var içinde,
ekmek bekleyen,
yarım düzüne boğaz evde,
kazmayı bıraksa,
düşecek kim bilir, ne hallere.

yılların verdiği tecrübe mi?
yoksa ilahi bir içgüdü mü,?
Ruhu sıkılmış... bunalmış...
Ne vazgeçebilir, ne girebilir madene.

Bir tedbir alınsın diye bekledi.
Ve kulakları,
Dur! diyecek bir sese kilitlendi.

Ortalık gergin, sıkıntı dalga dalga,
Yetkililer, boy gösterir, girişte.
Birer birer verilmez bu kavga,
Tehdit vardır bunun altında sinsi.

İçerde çalışanları düşünür,
Bir cesaret verir kendine...
Sert bir tavırla tükürür,
Yürür bacaların içine.

Daha başlamadan bastı sıkıntı.
Şöyle bir etrafına baktı...
İçinden, bir şeyler fısıldadı,
Ve kazma havaya kalktı.

Büyük koparmak için lokmayı
İyice şişirdi ciğerlerini,
Hızla indirdi kazmayı.
Öyle bir şimşek çaktı ki.
Gündüz yaptı bacayı.
Ardından gelen sesi,
Duymadı bile madenci.

Günler sonra,
Ölümler meydanlara serilir.
Ve anladılar ki,
Ses ışıktan sonra gelir.

Mehmet Halil

Madenciler 4

Ocakların kapısında tabela,
Madencilerin yürekleri asılı,
"ekmek yediğin kaba sıçma"
Madencinin yüreğine aşılı.
Bu onları işe alırken yazıldı

Madenci,
O kara kayaları,
Bir insanı tanıdığı kadar tanıyordu
"kara hava" dedikleri zehirli hava
İşte orada kıvrılmış yatıyordu.
ciddiyetle keder bir olmuşlar
Madencinin suratına oturmuşlar.

Madende sıkışan gaz da,
İninde sıkıştırılmış kurt gibi,
Üstlerine atlamaya hazırды.
Gel anlat bunu patronlara,
Gel anlat bunu patronlara.

Onları işe alan gözlerine bakıyordu,
İşe değil, bu gün riske sokuyordu,
aldıran yok teknik raporlara
Sana, ekmek veren eli ısırma,
Yüreklerde tabela asılı.
Verilen ekmek ölüme karşı.

Madenciler,
Çaresizlik ve umut içinde
Ya açlık, işsizlik, ya ölüm,
Umutları sadece bir mucize,
Midelerine saplanmış bir olta,
Döne döne çekiyordu madene.

Burada savaş yasaları geçerli,
Ölüm var diye savaştan dönülmez
Savaşta binlerce kişi ölüyor
Ölümün önüne geçilmez.
Madencinin gözlerinde panik
Madende ölüme değer verilmez

Ve grüzo patlar o vardiya da,
Kıyılır yüzlerce cana.
Rapor istenir.
"Can kaybı varmı?" denilmez
"Ayak kapandımı" diye sorulur.
ayak kapanınca kömür üremez.
Ölenin yerine yenisi bulunur.
madenciden vazgeçilir,
madenden vazgeçilmez.
şunu bil ki
Yanan her kömür tozu,

Bir madencinin ruhu.

Mehmet Halil

Makine ile kavgam (Bölüm 1) / Düz yazı

Olur ya bugün dışarı çıkamazsam Evde boğulurum.Neyse ki bu oyuncak var. Her ne kadar problemler çıksa da, öğreneceğim. İnat etmeden hiçbir şey olmuyor. Bu makine yaşlı olduğum için beni ciddiye almıyor. Ama olsun ben onu ciddiye alıyorum bir gün onu, (çok yakın olduğu için bunu mu demeliyim,) utandıracam. Seni gidi beni bilmez seni diyeceğim. Dilini anlamadığım için şimdi biraz iteleyip kakalıyorum. Tabi ne ekersen onu biçersin o da bana öyle davranıyor. Benim istediğimi değil kendi bildiğini yapıyor. Gün ola harman ola, ben uğraşmaktan yorulmayacağım, sonunda bana pes deyeceksin be makine. Ben senin gibi nelerini gördüm. Sen tren gibi belli bir ray üstünde gidiyorsun, ama bana kimse sınır çizemez. Ne zaman nerde duracağım, ne zaman nereye gideceğim, neyi ne kadar yapacağım, ancak ve ancak benim bileceğim iştir. Ben senin gibi başkalarının çizdiği şablona göre davranmam. Özgürüm. İşte sen beni onun için kiskanıyorsun. Tabi senin yolunu çizen insanlar; belki onun için insanlara kızılıyorsun, ben de insanım bana da onun için kızılıyorsun eminim. Ama şunu unutma, seni de hayata kazandıran bu çok kızıldığı insanlar değil mi? Bu insanlar olmasaydı, seni her evin, her büronun, her bankanın başköşesine kim oturtacaktı. Bu insanlar olmasaydı, sen şimdi hangi çöplükte paslı bir metal parçası, pislikler içinde plastik parçacıkları olarak, her gün üstüne kedilerin köpeklerin pislediği hurdalar olarak, gözlerden ve gönüllerden uzak, hiç kimsenin dönüp bakmadığı pislikler olarak kalacaktın. Tabi şimdi öyle olsaydın, o çöplüğün önünden geçen her insana melül, melül bakardın, ah beni buradan kurtarsa, ah bana bir yardım etse, bende buna karşılık ona neler vermem ki. Ömrümün diğer kısmını, o insana kul köle olmam mı? Biliyorum o zaman böyle düşünürdün. Ama sonra, eğer bir evin baş köşesini kapmışsan, vazgeçilmez bir alet olmuşsan bana yaptığın gibi her küstahlığı yaparsın. Ah makine ah, sizin de bize benzeyen tek tarafınız bu işte. Kötüyü görmeyince iyinin kıymetini bilmezsiniz. Senin ne düşündüğünü nerden biliyorum sanıyorsun. Biz de öyleyiz de ondan. Düştük mü, hep başkalarına bakarız suçu başkalarında buluruz, kendimizde asla suç aramayız. Ama bir yükseldik mi, her şeyi kendi yaptığımızı sanıyoruz. Tabi bu arada istisnaları da var, makinelerin değil tabi, insanların istisnaları var. Bazı insanlar, bir iş başardılar mı her yere heykelini diktirir, Bazıları da sıradan insanlar gibi yaşarlar, İnsanlar içinde çok güzel şeyler yapıp, gene çok mütevazı kalanlar var, işte seni yaratan bil amca gibi. İnsanlık için unutulmaz bir nimet yaratmış, tabi bu arada, bu buluş size de yaradı. Bil amca Sayesinde sizde çöpten kurtuldunuz. Evet, önemli işler yapanlar her zaman mütevazı kalmışlardır. Herkesle şöyle veya böyle dirsek temasında olmuşlardır. Onların ürettiklerinden herkes payını almıştır. Bak gene payını dedim, sanki herkes bu payı kendi adına hak etmiş gibi. Neyse bende 'ölüm kaçınılmaz, miras hak 'deyip bu içinden çıkılmaz hak anlayışından sıyrılıp esas konuya döneyim. Asıl insanlarla, sizin yani makinelerin ortak yönleri ne? Şimdi seni kullanan birçok insan, bil amcanın kim olduğunu bilmez sanıyorum. Kimse duymasın, ben de bilmiyorum ya... Şimdi bilmiyorum dersem ayıp olur.. Kimseye belli etmeyelim. Bu konuda kimseyi de fazla suçlamayalım, bil amca senin ruhunu keşfetmiş, yani senin tanrın. Ruh, gözle görünen elle tutulan bir şey değil ki. Ama bilgisayar denince, önümüzde duran kutuyu tanıyoruz ve bu kutuyu yapan firmaları, üreten fabrikaları üzerindeki etiketlerden, reklamlardan ezber biliyoruz. Biliyoruz değil, beynimize zorla işliyorlar. Önümüzde elle tutulan gözle görülen seni tanıyoruz. Beko, vestel, vs. Karşımda sırtıp durma, senin ruhun olmasa bedenini kim alır. Ha şimdi bize benzeyen bir yanın daha var bak. İnsanlarda ruhu olmazsa bir işe yaramazlar, hemen toprağa gömerler vücudunu. Hadi, hadi bundan kendine bir pay çıkartmaya çalışma, senin ölünü bir poşete koyup doğru çöpe atıldın mı, bütün saltanatın bitecek. Ya biz öyle miyiz en azından mezar taşında ismimiz olacak, 'ismin olacaktaki ne olacak mı' dedin. Sana ne, ne olaksa o olacak. Sonra bazılarımızın ismi okullara, yollara parklara verilir. Senin de ruhun olmazsa bir işe yaramazsın, sonra senin bir mezarın bile olmaz, senin ismin mi var ki, bir yola bir okula versinler. Mesela bilgisayar deyince binlerceniz

birden akla gelir. Yani binlerceniz bir adam etmez. Çok çok Ahmet'in bilgisayarı, Mehmet'in bilgisayarı olarak anılacaksınız.. Yani biz olmadan bir hiçsin sen. Ne, ne bunları sen mi söylüyorsun,. güleyim bari şuna bak hele. "Oları çöpten toplamak için binlerce insan sabahın altısında yataktan kalkıyormuş ta, çöp bidonlarının başında bunları bulmak için saatlerce uğraşıyormuş ta, hatta ben önce geldim, ben alacağım, diye insanlar birbirleriyle kavga ediyor muş ta, hele bak sen, belediye bunlar için fabrika kurmuş ta, bunların hepsi bir araya toplanınca, sırf bunlar için insanlar birbirine giriyor muşta..." neler de biliyormuş şuna bak. Bunları bir araya getirip hata mı yapıyoruz ne? Neler diyor bu yahu bunlar bir araya gelince taş gibi birbirine sarılıp, yeni makinelere gövde oluyorlarmış, yeniden insanların arasına başka, başka cisimler olarak karışıyorlarmış, ama insanlar bir araya gelince mutlaka kavga çıkıyormuş. Vay vay! demek sinsi, sinsi bizim ayıplarımızı kaydediyorsun ha, utanmaza bak sen. Göğsüne vura, vura hem de bizim için, bizim için, diyor. El kadar parça diye siz bizi çöpe atıyorsunuz ama, aranızdan bazıları gene bizi toplayıp bir araya getiriyor. Biz tonlarca olunca da, kıymetleniyoruz. Sonra bizi paylaşırken kavga ediyorsunuz. Hadi be yalancı sen kendini ne sanıyorsun, senin dünyadan haberin yok be insanoğlu. Siz olmadan biz işe yaramayız bunu biliyoruz. Onun için de sizin her hizmetinizi de sessizce görüyoruz ama, siz de uyuyorsunuz. Biz olmadan da siz bir şey yapamayacağınızın farkında değilsiniz. Kiminizin kafası çalışıyor. Bizi iyi değerlendiriyor, kiminizde her kerameti kendinden biliyor. Hani sizi kızdırmak için söylemiyorum ama gerçek şu ki, siz insanların çoğu, bizi topraktan çıkarıyor, çöpten çıkarıyor, toplayıp fabrikalarda, bizi bir, bir işleyip, işe yarar hale getiriyor, her tarafımızda onların parmak izleri var, ama biz onların çoğunun evine bile giremiyoruz. Bizi yaratanlar karınlarını bile zor doyururken, bize eli bile değmeyen, bazı insanlar da, bizi alıp satarak, bizi hiç görmedikleri halde, bizden büyük paralar kazanıyor. Bu paralarla yeni fabrikalar kuruyorlar. Şunu itiraf edelim ki, siz insanlarda bizde olmayan bir şey var. Siz ona para diyorsunuz. Sizde parası olan öbürlerine sözünü geçiriyor. İnsanların parası ne kadar çoksa o kadar güçlü oluyor, insanlar o gücünü, diğer insanları yok etmek için kullanıyor. Biz makinelerde böyle bir şey yok. Bizde para diye bir şey yok, bizde kavga yok. Biz makineler birbirimizi yok etmeyiz. Bizde mi birbirimizi parçalıyoruz hayır, hayır, insanlar bize karışmazsa biz birbirimize zarar vermeyiz. Ancak insanlar küçük makineleri büyük makinelerin ağzına atarak bizi parçalatıyorlar bu da bizim suçumuz değil. Hem sonra bunu biz yeni bir makineye hayat vermek için yaparız. Tümüyle yok etmek niyetimiz olamaz. Biz de insanları mı parçalıyoruz. İnsanlar bize dokunmadan biz insanlara zarar vermeyiz. Ama siz insanlar kendi kendinizle anlaşamıyorsunuz, kavga çıkıyorsunuz. Biz kavga etmeyince de bize kızılıyorsunuz. Bizi zorla kavgaya sokuyorsunuz. Bizim birliğimizi kıskanıyorsunuz. Bizimle uğraşmayın, hem bizi yaratmakla öğrenip, hem bizi kıskanmayın. Beğenmediğiniz, ölünce "sizin yeriniz çöplük!" dediğiniz bizler. Ne kadar ezip büzseniz nihayetinde bir araya geliyoruz birleşiyoruz güçleniyoruz. Yine sizin karşınıza çıkıyoruz. Sizin hizmetinize giriyoruz. Bizi kötü amaçlarla da kullanıyorsunuz iyi amaçlar için de, her ne kadar kötü amaçlar için kullanılmayı istemesek de, bu bizim elimizde değil, sizin elinizde, siz, siz olun bizi iyi amaçlar için kullanın, bizi kötü amaçlar için kullanırken bundan biz de zarar görüyoruz. Savaşlarda olduğu gibi... Neden zarar görmek isteyelim ki. Uzun yaşamak bizim de hakkımız değil mi? Siz insanlar çok inatçısınız. Hem yalnız yapamazsınız, hem size en yakın duranı, size en fazla yardım edeni beğenmezsiniz, ona saldırır zarar verirsiniz. Biz makineler olarak, bir gün iş yapmasak, ne olur haliniz düşünün, düşünün de biraz haddinizi bilerek konuşun. Her şeyi biz yaparız, dersiniz ama, ağzınızdan hiç barışçı bir şey çıkmaz. Bir de diğer varlıklarla barışçı geçinmeye çalışın bakalım. Nerde, insanlar kendi aralarında yapamadıkları bir şeyi bizlerle yapmayı denerler mi hiç. Ama siz bunu yapmazsanız bile biz yaptırırız. Biz, bir gün çalışmayız sizin feleğiniz şaşar. Biz sizin gibi, aynı şeyi elli defa tekrarlamayız bunu unutmayın, biz bir defa söyleneni anlarız, onun için kendimiz

de bir defadan fazla söylemeyiz bunu unutmayın. Aynı şeyi tekrar, tekrar söyleyip bizi yalama etmeyin kendiniz gibi. Gelin aslımıza dönelim, biz de maddeyiz, sizde, kavga etmek yerine, güzel güzel geçinip gidelim şu dünyada. Her şey eşit olsun, siz olmadan biz yapamayız biz olmadan da siz. Bunu kabullenelim. Kavgasız bir dünya olsun, dünyamız. İnsanların bazıları, başlarlar bağırmaya, doğru söylüyor arkadaşlar, doğru söylüyor! İnsanlar kendi aralarında tartışmaya başlarlar. Bir kısmı, makineleri haklı bulur. Bir kısmı da buna karşı çıkar. 'Makinelerde kim oluyormuş Bizi şıçtıığımız boklar mı idare edecek artık. Bu kadar da korkaklık olmaz' diye başlarlar felsefe yapmaya. Dünyayı hiç kimse durduramaz. Önce akan nehirleri durdurun bakalım. Bu maddenin yapısına aykırı bir şey... Maddenin en küçük parçası atomlar hareket etmezse madde olmaz. Maddenin kendi içinde çelişkileri olmadan da evren olmaz. Biz doğaya karşı gelemez. Doğanın yasalarını biz değiştiremeyiz. Kavga olacak. Ölen ölür, kalan kalır. Makinelerde kendi aralarında kavga etmiyor mu? Makineleri haklı bulan insanlar, makinelere karşı olan diğer insanları dinleyince bu defa, onları haklı bulurlar. Konuşmalar tartışmalar devam edip gider, kim konuşursa o haklı görünür. Bir türlü anlaşma sağlanamaz. Kavgadan canı yanan kavgaya karşı çıkar, ama kavgayı durdurmaya güçleri yetmez. Kavga devam edip gider. Ara sıra asabı bozulan denizler, kara parçaları da kendi sırtlarında taşıdıkları bu varlıklara, sinirlenip " bunlar kendi aralarında kavga ederken neyin üstünde olduklarını unuttular" deyip varlıklarını hatırlatmak için, her ne kadar azametlerini gösterecekler de, insanların görüş mesafeleri az, ve unutkan oldukları için, üç gün sonra hiçbir şey olmamış gibi, günlük çıkarı için her kalıba girebiliyor. Kendinde hata aramayan insanoğlu bütün günahlarının geçisini bir yerlerde bulup, kendi kendini rahatlatmayı biliyor. İnsanoğlu bencillikten kurtulmadan, barış hayalden öteye gitmiyor. Bunları söyleyen makineye soruyorum. İstisnaları yok mu? MESELA BENİM GİBİ...?

Mehmet Halil

Makinem ile kavgam (Bölüm 2) / Düz yazı

Oh! Nihayet makinemin başına oturdum. Son bir haftadır, makinem ile aramız açıldı. Açıldı da ne demek. Son bir haftadır birbirimizi görmedik. Birbirimize uzak durduk, yan yana yada karşı karşıya gelmedik. Eee! makine yerinden oynamamış ki. Tamam, tamam ben makinemin yanına yanaşmadım. Çünkü ondan önceki hafta, bu makine ile kavgayla geçti. Bunun üstüne de sigorta affı diye bir şey çıktı, kimin için çıktı, niye çıktı anlamadım. İşte bu af çıkınca ve de 'Bağ-kur'lular 1 Eylül'e kadar, sigortalılar 5 Eylül'e kadar müracaat etmek zorundadırlar" diye ilan edilince, biz de kendimizi vatandaş zannedip, ilk günden, heyecanla sıralara girmeye başladık. Niye? Güya aftan yararlanacağız. Hangi aftan, suçumuz ne? Bunu sormak şöyle dur-sun düşünmedik bile. Vasıtalı vasıtasız vergi yükü bakımından dünya ülkeleri arasında baş sıralardayız. Yine ülkemizde, nüfusun %20 si GSMG %80 alırken, vergilerin %20 sini ödediği halde, dar gelirli vergi suçlusu olabilir. Zenginler suç işlemez. Onlar, yasaları yapanlar, paralı olanlar veya paralı olanların himayesinde devlet yönetenlerdir. Biz, emre uyarken doğuştan askeriz ama, siyaset yapmaya gelince siviliz. Bizim ülkede siyaseti de askerler yapar. Biz sadece üretimden ve patronların daha çok kar sağlamasından sorumluyuz. Ekonomik istikrarsızlık göstererek 'Ginnes Rekorlar kitabı'na girmek için yarışan ülkemizde, Biz de bu ekonomik istikrarsızlıktan payımızı almak için bir şirket kurmuş bulduk, zamanın birinde. Bilfiil çalışan, arkadaşımızı da hissedar yaptık. İyi mi yaptık, kötü mü yaptık, tam olarak ondan da emin değilim. Biliyorsunuz, hayatın her alanında, atletizm de olduğu gibi yarış yapılıyor. Neden herkes istediği kadar üretmez, herkes istediği kadar pazarlayamaz, herkes istediği kadar satamaz bu ülkede? Sam amca ne dediyse, ne kadar kota koyduysa o kadar. Bu ülke nüfusunun, %20' i yani 12 milyonu, üretim yapabilir, yada, bizim ülke olarak hedefimiz, üretimi artırmak değil. Tam tersine üretimi, yıldan yıla sam amcanın istediği oranda azaltıp, bu üretimi yapanlar arasında bir yarış düzenleyerek, üretim yapacak olanları seçmek, aynen üniversite seçme sınavları gibi. Çıtayı yüksek tutacaksın, atlayabilen atlasın, atlayamayan çatlasın. Üretime katılamamak, üretimden pay alamamak, yani aç kalmak demektir. Üniversiteyi kazanamamak demek geleceğin üretim ordusuna katılamamak demektir. Yani geleceğin açları arasına katılmaya mahkum edilmiş demektir. Ne yapalım, bize üretim hakkı tanımayan devlet, bizim suçumuz yok, deyip yatamazsın. Çünkü, aç kalacak ilk insan sen olursun. Bu ölüm orucuna yatmak demektir ki, aynı zamanda suçtur. Yarışacaksın, yarışacaksın ki, devlet ne kadar demokrasi sevdalısı olduğunu gösterebilsin. Hak edenler ve hak edemeyenler olsun. Şimdi esas olan bu. Kimsecikler, Dünyanın GSMH % bilmem kaç oranında artıyor. Bizim de en az aynı orada artmalı ki, ülkeler sıralamasında daha da gerilere düşmeyelim. Yani, şu üniversitelerin seçme sınavında nasıl öğrencilerimiz ilk sıraları kapabilmek için mücadele ediyorsa, esnafımız ve küçük sanayicimiz, üretimi artırıp ön sıralara geçerek, üretimden daha çok pay almak için yırtınıyorsa, ülkemizi yönetenlerde, uluslar arası planda kendi ülkesi adına, dünya pazarlarında kendi ülkesine düşen payı kapmak için yarışmalıdırlar. Yoksa yarış anında kendi vatandaşının önüne engel koyarak, devlet yönetilmez. Vatandaşın önünü açmak yerine, (önünü açmak yanlış anlaşılıyor galiba) tıkamak yalnız bizim ülkemizin yöneticilerine has. Temsil ettikleri büyük sermaye kesimini rahatlatmak adına, küçük ve orta boydaki üretim birimlerini silmektedirler. Her kesime de yetecek, Pazar payını almak için uluslar arası planda mücadele etmelidir. Yoksa sınıf geçmek için kopya çekmeye çalışan, öğrenci gibi (sınıf birincisi olmak isteyen uyanık öğrenci doğru kopya vermez) IMF reçetelerine güvenerek yola çıkılmaz. Dilenciye verilen sadaka hiçbir zaman onu mutlu etmeye yetmez. Neyse, babamın dediği gibi; bizim akıl verecek kadar aklımız olsaydı kendimizi kurtarırdık. Babama şunu hiçbir zaman anlatamadım. Pastör, Edison, Goya, Cicero, akılsız mıydı. Ne yazık ki, bu dünyada dünyanın döndüğünü ispat eden akıllı adam bile, akılsızlardan kendini kurtaramadı. Bu örnekleri verdiğimiz zaman, işte o zaman, en büyük darbeyi yiyoruz. Hemen kendinizi onlarla mukayese etmeyin siz onlar gibi olamazsınız. İşte

söyledikleri tek haklı söz bu olabilir. Elbette biz onlar gibi olamayız. Çünkü biz yüz yıl daha ilerideyiz. Ama onlar gibi olamayız diye. Tarihteki olaylardan ders alamayacak kadar aptal da olamayız. Aslında yanlış anlaşılmasın, bizi yönetenlerin akılsız olduklarını iddia etmiyoruz. Akıllarından şüphemiz yok. Akıllarını kendi çıkarları için kullandıklarından şikayetimiz var. Seçimlerden önce atıp tutanlar seçildikten sonra, bakıyorlar ki konuşmak ayrı şey, iş yapmak ayrı şey. (Aynası iştir kişinin sözünü unutamam, o söz, geçmiş zamanların atasözü, Akıldan geçtiği gibi davranan, ve öyle iş yapan insanlar ülkesindeydi) İş başına geldikten sonra, durum değerlendirmesi yapıp, bu ülke kurtulmaz. Bu gidişle bir gün bende aç kalırım. Çevresine bakıp bari bunlar gibi ben de kendimi kurtarayım, kendimi kurtarırsam gelecek seçimde tekrar seçilme şansım olur. Ama kendimi bile kurtaramazsam. Bak, bak kendini bile kurtaramadı bizi mi kurtaracak derler, itibarım sarsılır, korkusuyla itibar kazanmak için, hortumcular kervanına, yolsuzluklar kervanına, usulsüzlükler kervanına katılırlar. Tabi suçun büyüğü bizde, Seçilene kadar onlar bizim peşimizde koşarlar, seçildikten sonra, biz onları kovalarız. Hiç kimse kendine, kendi gücüne güvenmez. İlle de bir kurtarıcı olacak. İlle de kendi yaptığımız puta tapacağız. Kendimize güven yok cesaret yok, sabır yok. İnat yok. Bunları biz seçtik, biz yücelttik, öyleyse bizim için neler yaptılar diye soracak aklımız gücümüz, cesaretimiz yok. Sonuçta seçtiklerimiz de ruhu olmayan bu insanlarla, bir yere varılamayacağını, bahane ederek. kendi için bir şeyler yapma da kendini haklı görebiliyor, gösterebiliyor.

Makinemin suratu asık, biliyorum.” Konuya dönse özür dilemek zorunda kalacak, onun için, başka konulara daldı” diye bana kızıyor. Ama bizden üstün tarafı kızıyorum deyip işini yapmama gibi bir alışkanlığı yok. Dediklerimi aynen kaydediyor. Makinemden özür diliyorum. Ama o kadar alıngan olmana da gerek yok. Sen milyonlarca makineden sadece birisisin, bu kadar alıngan olma, sonra, insanlardan da bazı şeyleri öğren, tabi bizimle iyi geçinmek istiyorsan. Söylediklerim sana olsa bile, sanki başkalarına söylüyormuşum gibi davran, hep üstüne alınma, seni karşıma aldım ama hiç doğrudan senin kimlik numaranı, adını söyleyerek konuşmadım, hep genel konuştum. Biz insanlar böyle durumlarda, bizi eleştirenin koluna girip, onunla beraber aynı eleştirileri alkışlayıp başkalarına yöneltmeyi iyi biliriz. Onun için de kimin kime ne söylediği pek belli olmaz. Böylece de çoğu kavgalar da başlamadan önlenmiş olur. Siz makineler de bu gibi hayırlı, şeyleri (riyakarlık demek kavgaya sebep olabilir, onun için böyle ağır sözler seçmeyelim.) insanlardan öğrenin biz makineyiz deyip de fazla mekanik olmayın, biraz yumuşayın. Yoksa, bu günün robotlarını geliştirip insanlaştırmak isteyenler, istedikleri sonucu elde edemezler. İnsanlar kendi işlerine geldiği zaman istedikleri kadar yumuşayıp istediği kadar esneyebiliyorlar. Yoksa zamanla insanlaşmak sizin işinize gelmiyor mu? Çıkarınız için sizde birazcık yumuşayın. İnsanlara kızıp, küsüp geleceğinizi riske atmayın. Zamanımızın geçer akçesi budur. Özrümüzü kabul ettirmek için, insanların bu kadar sırrını verdik ya, güven artık bana da, biraz gül. Nedir bu aramızdaki bu küskünlük diye merak edenler var sanıyorum. Bir ortak açıklama yapalım mı? Ne dersin?

Ortak açıklama;

Sayın arkadaşlar, biz son bir hafta konuşmadık. Çünkü ondan önceki hafta, insanlar mı makineye muhtaç, makineler mi insana muhtaç diye bir tartışma başlattık. Bu tartışmada, her iki tarafta birbirine uygunsuz sataşmalarda bulunmuştur. Her iki taraf ta birbirinden özür dilerler.

Not:

Taraflardan biri makine olduğu için ilk defa böyle, açık, net ve kısa bir ortak metin çıkmıştır.

Makinemle küs geçirdiğim son bir haftayı insanlarla geçirmek istedim. Size, başıma gelenleri anlatayım. Affediyorum derken av edilen insanları. Şirkete hissedar olan,

mesai arkadaşım. Sosyal güvenceye sahip olmalı. Olmalı değil otomatikman Bağ-kur'lu sayılıyor ama Bağ-kur'a gittiğin zaman parayı tahsil etmiyor. Nedeni evrakları tamamlanıp gelmediği için giriş yapılamıyormuş. Girişi olmadığı için aidatı tahsil edilmiyor. Borçlanıyorsun. Yüksek faizler çalışıyor. Borçlar çığ gibi büyüyor. Sonra ödenemez duruma geliyor. Ne alan alabiliyor. Nede ödeyecek olan ödeyebiliyor. Ödemek için gittiğimizde istenen belgeler. Nüfus Cüzdanı, ticari sicil kaydı, meslek odası kaydı, ikametgahı, vatandaşlık numarası, iş yerinin vergi levhası, Bağ-kur'a giriş bildirgesi. Bunları ticaret sicile vermeden zaten şirket ortağı olunamayacağına göre, bunlar neyin nesi? İnsanların insanlara yaptığını makinem, yani bilgisayarım bana yapmaz. Makinem duyup şımarmasın diye bunları fıslayarak söylemek zorundayım. Makinem bir yazıyı iki defa kaydetmeye kalksam, beni zaten var diye uyarıyor, sağ olsun.(yeni barıştık biraz yağlamam lazım.) Bu evrakları tamamlaman için her gittiğin yerden her mühür için para vereceksin. Her kuruluşta bazı uyanıklar, dernek kurmuşlardır, onlara bağışta bulunacaksın. Yani..ike ...ike bağış yapacaksın. Yoksa 200 kişinin bulunduğu sıralara tekrar, tekrar girmek zorunda kalırsın. Aftan yararlanayım diye başladığın işte kazanacağın paranın iki katını bürokratik işler için harcadım ama gene de faydalanamazsın bu af denen şeyden. Düşün devlet kendi verdiği kimlik numarasını kabul etmiyor. Karşıda anlaştığı bir büroya 2 milyon para verip öyle alacaksın. Yoksa kabul etmiyor. 'Bunun bilgisayar çıktısı yok. Bunu söyleyen görevlinin de önünde bilgisayar var. Oradan kendi kontrol edemiyor mu? . Kendi 20 saniye harcayacak, ama mükellefe, sıradan ayrılıp o işi yaptırmak, ve yeniden sıraya girip o işlemi bitirmek üç saatini alacak. Düşünün bu affın kime ve neye yaradığını. Birileri için af çıkıyor, bizim gibi bazıları da kendini vatandaş zannedip umutlanıyor. Vatandaş isyan ediyor, 1-2 saat ortalık karışıyor, bazen polis geliyor, ama buradaki bu kadar zaman kaybı göze alındığı halde, bilgisayardan belgeleri kontrol etmek için zaman ayrılmıyor. İşte böyle iki haftalık çırpınıştan sonra, bütün umutları yitirip eve dönerken, bir trafik kazasında eşimin kolu kırılıyor. Şimdi hastahane yatıyor. Hastaneden biraz önce gelen mesajında, 'odamız çok soğuk bu gece sabah olmayacak'' diyor. Ne yapabilirim. Para önemli değil insanlık önemli diyorsun, 'fazla para insanı bozar' diyorsun, ama yıllarca pirim ödediğin sağlık kuruluşunun hastanesinde rahat uyuyamıyorsun. Rahat etmek için orada da para ile özel oda tutman lazım. Suçlu ben miyim? Ben mi arabaya çarptım da bu kadar acı çekiyorum? Cuma günü trafik kazası oldu. Salı günü ameliyat olacak ki, kol yerine oturtulsun. Tam dört günlük, acıdan sonra kol düzeltilmek için yeniden kırılıp alçıya alınacak. Kendi sağlık kuruluşumuz. Ama doktora dışarıda kendi muayenehanesinde para veremezsen, göreceğin muamele bu işte. Kendi sağlık kuruluşumuz diyoruz ama, kuruluşumuza kendimiz sahip çıkamıyoruz. Nereye ne kadar para ayırabileceğine IMF karar veriyor. Biz buna mı layıkız? Evet, biz buna layıkız. Salı günü saat 10.30 da ameliyathaneye alınan eşim saat 12.45 te kendi odasına yani Ortopedi servisi 59/ 1 de yatağına koyarken canı yanmaya başladı. Bir hastane görevlisi kolundan bile tutmuyor. Eğer hastanın yakını yoksa, vay haline ortalıkta kalır hasta ile kimse ilgilenmiyor. Hastaları azarlamaları artık o kadar alışıl gelmiş bir olay ki, hiç kimse yadırgamıyor. Doktorluğun en büyük meziyetleri haline gelmiş azarlamak. Bu azarın hemşirelere büyük faydası var. Kimse hemşirelere bir şey söyleyemediği için, işleri hafifliyor. Zaten her hastanın yanında bir yakını refakatçi olarak kalıyor. Hemşirenin işlerini bunlar yapıyor. Refakatçi kalanlar, refakatçi kalabilmek için haftada 40 milyon para ödüyorlar. Yani refakatçılar hastanede hem hastabakıcılık görevi görüyorlar, hem de SSK ya para ödüyorlar. Refakatçi kalanlar bundan şikayetçi mi asla. Hasta yakınları, şunu biliyorlar ki, kendileri orada olmazsa hastalarına gereği gibi bakılmayacak. O bakımdan kendi hastaları hasta haneden kurtulana kadar, her fedakarlığa hazırlar. Hiç kimse genel düşünüp de, burası yıllarca bizim pirim ödediğimiz sosyal güvenlik kurumumuz, ama biz buraya güvenemiyoruz, neden diye ne kendi kendine, nede diğer hasta yakınlarına

sormuyor. Herkes buna da şükür diyor. Çünkü dışarıda sosyal güvencesi olmayan, olmadığı için de kendi evinde çaresiz ölüme terkedilmiş insanlar var. İşte bu sosyal güvencesi olmayan insanların çaresizliği, diğer sigortalıların gözünü korkutuyor, haline şükrediyor, her şeye boyun eğiyor. Bu boyun eğen, insanlara karşı, doktorlar ve personel tam bir otorite kurmuş durumda, hasta ve yakınları ses çıkarırsak, bize bakmazlar korkusu altındalar. Tabi bu arada hastane görevlisi sevecen insanlar da yok değil. Hatta durumdan rahatsız olup da düzeltilmesi için eylem yapanlar da var. Ama azınlıkta kalıyorlar. Asıl mağdur kalan hastalardan bile destek alamıyorlar. İyi insanların kişisel tavırları, bu yapıyı değiştiremediği gibi, bir gün onlar da otoriter bir tavır almak zorunda kalacaklar. Çünkü herkes onları gözüne bakıyor, herkes onlardan yardım bekliyor. Onlar binlerce hastanın sorununu çözme gücüne sahip olamayacaklarına göre, bir gün tavırları değişecek, suratları asılacak İşsizler ordusunu gösterip, işçi ücretlerini asgariye düşüren sistem, sağlık hizmetlerin de aynı yöntemi kullanarak, asgariye indirmiş durumda. Hasta yakınlarından (Avrupa'da çalışmış biri) 'Türkiye'de insanın kıymeti yok canım, Avrupa'da böylemi, hastane personeli yüksek sesle bir konuşsun bakalım, hemen görevine son verirler, Hastama baksın diye Alsancak'ta yazıhanesine gittim, 40 milyon lira verdim. Adam beni, burada görmemezlikten geliyor. Hastamdan haber bile vermiyor. Önüne çıktım, sen beni tanımıyoy mu ya, ben sana 40 milyonu neye verdim. Dedim ondan sonra, hastam hakkında 'tamam tamam dedi 'bilgi verdi. İşte bunlar böyle utanmaz diye bana yakınıyor."

Eşimin yatağa alınışından bahsediyorduk. Amatörlük, yatağa alınırken bir taraftan da ben tuttum, canı yanınca bana bağırdı, canımı yaktın diye. Ne yapabilirim ki. Yatırdık yatağa ama, saatlerce, 'bu acıya dayanılmaz ölmek istiyorum annem beni kurtar'' diye yırtındı. Çaresizim ne yapabilirim. Hemşireye, 'canı çok yanıyor, ağrı kesici verilmeyecek mi? ' diyecek oldum. 'Biz zamanını biliyoruz' dedi sert sert, her şeye müdahale etme ukalalığında bulunmak istemiyorum. Serum bitti, 'ağrı kesici serumla mı veriliyordu' dedim aşağıdan alarak, 'Tamam duyduk, anladık.' dedi dik dik bakarak. Biraz bekleyeyim bakalım dedim kendi kendime, ama eşimin ölmek istiyorum, bu acı dayanılacak gibi değil sen nerdesin Memed diye gözlerime bakışı, öfkemi de artırıyor. Nihayet biraz sonra hemşire geldi bir iğne yaptı. Serumu yineledi. Bir saat sonra da eşim sakinleşti. Aydın' dan Denizli'den Uşak'tan gelen hastalarla sohbet ederken akşam oldu. Gece sedyelerden birini gözüm kestim, gece üstünde yatarım diye, saat 23 oldu baktım bir başka hasta yakını almış onu hastasının odasına çoktan üzerine uzanmış. Ben gene kaldım ayakta. Hasta yakınları, yani gönüllü hastabakıcılar. Gece kalacak bir yatağı bile hak edemiyorlar, sağlık kurumlarından. Kantinden ambalaj kutularını açıp altlarına yatak yapıyorlar. Amatör hastabakıcılar hastalarının altına, ördek veya lazımlık koyarlarken, çığlıklar kaplıyor etrafı. Hastaların korkulu rüyası, bu zaten. Aile içinde biraz da soğukluk varsa, seyret artık dedikodu. 'Böyle evlat olmaz olsun. Zaten zorla geliyor da... Allah kimseyi muhtaç etmesin...'

Perşembe günü oldu. Acılar hafifledi, gece de rahat geçince, dünkü çığlıklar üzerine gırgır başladı. Bu arada ben de bir sürpriz yapmak için dışarı çıktım. Manavdan üzümle şeftali alıp geldim. Odada üç hasta, üç refakatçi var. Gırgır devam ediyor. Eşim 'iyi akıl ettin' dedi. 'Benim aklım değil' dedim. 'Teyzenin akli, dün sen ölmek istiyorum Memet ne bakıyorsun öyle diye bağırdırken, bende senin için her şeyi yaparım canım dedim. Hemen helva almaya gidiyordum, diye çıkarken teyze bağırdı." Bana 'ölülerini bile 24 saat bekletiyorlar morgda'' dedi, 'şimdi acele etme, hakkımız baki kalsın belki yarın meyve alırsın bize'' dedi. Bugünde sen ölmekten vazgeçince meyve almak boynumun borcu oldu. Gülüştüler, 'Meyveyi gönülsüz aldın galiba çok geç kaldın' dedi. Bende; İzmir spor kulübünün oraya kadar gittim, manav bulamadım, bakkalın birine sordum, 'buralarda manav yok mu? ' diye önündeki kasaları gösteriyor bana, 'İşte patetes, işte domates, işte soğan manavı ne yapacan'' dedi. Kızdım oradan ayrıldım. Uzakta bir

seyyar satıcı arabası gördüm. Islık öttürüp işaretle durdurdum, kasaları görünce sevinmişim, bunca yol yürüdükten sonra elim boş dönmeyeceğim diye. Gittim baktım ki, arabada aradıklarım yok adamı da beklettim. Adamdan özür dileyip aradıklarım yok diyecek oldum bana kızdı. "İşte soğan va.., işte domat va.., işte badılcın va...daha ne arayan sen" dedi. Hemen terazinin kefesini kaptı bana "hangisinden" diye sormaya başladı. Bende sürpriz yapayım diye hangisinden alayım diye size sormaya geldim. Deyince gülüştüler, ama acı gerçek de hepsinin yüreğini burktu. Esnaf zorunlu gıda maddelerinden fazlasını bulunduramıyor. Onları satabilmek için bütün maharetini gösteriyor. Teyze, "bak o kadar acıdan sonra bile karın sana gavur Memed demedi" dedi. Meğer daha önce aynı yatakta yatan kadın kocasına gavur Ahmet dermiş; "Bana öyle deseydi ben üzülmezdim tam tersine, iltifat olarak kabul ederim" dedim. Eğer biz o gavur diye küçümsenen insanların ülkesinde hastahaneye düşseydik bu sıkıntıların hiç birini çekmez, insan gibi muamele görürdük. Onların yaşama seviyesi bizim on katımız. "Hiç oralarda yaşayanlardan duydunuz mu, şurada çektiğiniz rezillikler" dedim. Hepsi de "haklısın!" dediler. Görmüyor musunuz bizimkiler, onların arasına katılabilmek için ne tavizler veriyorlar. Ülkemizde herkes kurtuluşu o küçümsediğiniz "gavurlara" katılmada görüyor, ama onlar bizi kendi aralarına layık görmüyorlar. Ne yazık ki hala bizim vatandaşlarımız hastanedeki sıkıntıları gördükçe, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman; Atatürk gibi kurtarıcıdan bahsediyorlar, düşünmüyorlar ki insan aptal olduktan sonra elindekine bile sahip çıkamıyor. Onların kazandıklarını bir bir elden çıkarılardan hesap sormasını bilmiyoruz ve onları bir daha yönetime seçmemeyi düşünmüyoruz, önümüze ne konulursa onu yiyoruz. Ondan sonra geçmişle övünüp, bir kurtarıcı arıyoruz. Hepsinin elinde cep telefonu hepsinin evinde TV. Hepsinin evinde bilgisayar, bunları bulana hayranlık duymuyor, Kendi geçmişindeki, "başarılarla" övünüyor. Ne anlamı kaldı. Aldığın İstanbul'u değil, tüm ülkeyi vermişsin yada vermek için kapılarında el avuç açıyorsun. Bunları düşünen yok. "Kendisine güvenen atasıyla övünür mü?"

Ne yazık ki, bütün kötülüklerin başı "Allah'a inanmamak olarak görüyor" Sıkıştık mı Bunlarda Allah korkusu yok, eğer Allah korkusu olsa, bu kadar gaddar olmaz bunlar diye yırtınıyor. Ama bir kere bile başını yastığa koyunca, söylediklerinin, doğruluk derecesini araştırmıyor. Kendi bildikleri her şeyin doğru zannediyorlar. Zaman, zaman TV programlarında, sağlık sorunu ile ilgili tartışmalarda, ben hem sendikacılarla, hem program yapımcılarına kızardım.Yeterli personel olmadığı ve dolayısıyla doktorların ve hemşirelerin, Avrupa'da 10 hastaya bakıyorlarsa bizde 100 hastaya bakıyorlar, personel yeterli değil. Hastalar da zor şartlarda mücadele eden hastane personeline fazla yükleniyorlar derdim. Eşimle bu konuda anlaşamadık, ben ona kızardım, o da beni sabit fikirlilikle suçlardı. O birkaç kere hastanede yattı. Ben hiç yatmadım. Şimdi ona da hak veriyorum. Bizim her konuda çok iyi değerlendirmeler yapmamız lazım. Hem devlet ve sigorta hastanelerinde görev alıp, hem de dışarıda muayenehanesi olan doktor, özelden para kazanmak için çarkın dişlerini kendi lehine bilemeye başlıyor. Sonuçta da şikayetler artıyor.

İşte böyle, insanlar güçlüğünün yanında esas duruşta, zayıfın yanında kral kesiliyor. Makinemden özür diledim ama, yine bildiğimi okumaya devam ettim. Ben de makineme haksızlık ettim. Boşuna dememişler "Başkasına haksızlık eden, kendi hakkını savunamaz!" diye... Benim konuşmalarım kime ve niye?

Mehmet Halil

Mal - insan

Hiçbir padişah...
Velihtını tayin etmez son ana kadar,
Bilirki ölüsü bulunur tayinden sonraki ilk sabah.

hiçbir ata,
Mirasını devretmez ölmeden
Bilirki atılır o gün kendi evinden

Bir emekli
maaşını bırakır çocuklarına
Ve o maaş hatırına
İtibar görür yedi sülaleden
Ömür kazanır ölümden.

Mehmet Halil

Maliki'nin korkusu

Irak Başbakanı Maliki
Bu hükümet 'halt' iradesinin,
Pardon!
'Halk iradesinin hükümetidir' demiş
'Biz' zaten, bizden fazla 'siz'ciyiz
'kimse onlara takvim öneremez'miş
hedefi aynı Maliki ile ABD'nin
'kökünü kazımak'' halk milislerinin
altına bakmak gerekiyor örtünün,
bu telaş niye, bu öfke niye
pis kokusu geliyor götünün,
Irak, Vietnam olacak diye.

Mehmet Halil

Martılar

Şehirler arası feribotta izledim onları
Bir fotoğraf gibi hiç kıpırdamadan
ardımızdan süzöldüler açık kanatları.
Beni koparıp aldılar yalnızlığımdan,
İşte bu yüzden seviyorum martıları.

Rüzgara karşı nasıl da gidebiliyorlar?
Onlardan öğrenmiş yelkenciler kanolar
Onlardan öğrenmiş, su kayakçıları
onlara, boyun eğmiş rüzgar ve dalgalar
işte bu yüzden seviyorum martıları.

Ardımızdan süzölüyorlar, açık kanatları
Feribotta bilmem kaç beygirlik motorlar
Onların neresinde takılı bilemiyorum.
Hiç kanat çırpmadan saatlerce uçuyorlar
İşte martıları bu yüzden seviyorum.

Onlara, küçük simit parçaları atıyorum.
Bir kanat çırpıp kapıyorlar havada,
Birbirine aktarıyorlar parçaları
Benimle dalga geçiyorlar anlıyorum.
İşte onları bu yüzden seviyorum.

uzun menzilli savaş uçaklarına,
martılar öğretmiş yakıt naklini havada
satmışlar insanları birbirine satmışlar.
savaş gemilerinin ardındaki köpüklerde
üç beş balık avlamak için martılar.

Mehmet Halil

Meçhul fail

Ders almamız için,
Kara tahta yaptılar ülkeyi
Öğrencisi olduk tetikçi Führer'lerin
Israrla kullandılar kırmızı mürekkebi.
En üretken gübresiymiş servetin...

İnsan çok alışınca ortama
Sakarlık da yapıyor ara sıra
Ve suçüstü yapıyor birisine
Ne kadar korusalar da çeteyi
Olaylar yine verdiriyor fireyi.

Suçlular konuşmaya başladı
Kurşun, namluyu ele verdi
Namlu barutu, barut kovarı
Kovan iğneyi, iğne tetiği,
Tetik parmağı...

Parmağa ceza kesildi
El titredi korkudan
'Bir konuşsam!' dedi
Gövde faili meçhul ilan edildi
Otomatik pilotla yönetilen bir ülke
Heyecan dorukta...
Korkudan ağzını açamaz hiç kimse...

Mehmet Halil

Mehmetçiği ekmeğine yağ yapanlar... Düz yazı

..Sevgili büyüğüm yaşınıza, birikiminize bir diyeceğim zaten olamaz ancak sizde elma şekeriyle kandırabileceğiniz insanlar olmadığının da farkında olun..

Ne anlama geliyor bu sizinde hrant dink olmanız... mantıklı bir açıklamanız var ise okumaya hazırım... ya da sadece şuursuz bir sürü psikolojisi ve popülist saçma bir yaklaşım mı var... he açıklama yapmak zorunda tabiki değilsiniz ya da benim amacım demogoji falan da yapmak değil ancak saçma sapan fikirlere tok insanlar da var ülkemizde..

sadece ermeni bir vatandaş öldürüldü, art bir niyet aranıyorsa ŞEHİT olan binlerce MEHMETÇİK in şehadetinin sebeplerinde aransın... sen de hrant dink isen onun kaleme aldığı satırlarında arkasındasın, o zaman hrant dink hakkında düşündüklerimi de senin hakkında düşünüyorum, ister umrunda olsun ister olmasın, marifet hrant dink olmak değil, KİŞİLİK sahibi olmak...

İşte ben Hırant Dink olalı gelen buna benzer sayfalarca mesajlar. Tehditler... Hırant Dink, sadece bir insan... Hemen aklıma bu yazıyı yazanın fazlalığı ne acaba diye bir soru geliyor. Bu mesajı yazan, insanı küçümsediğine göre, kendisi insan değil, ya da insan olarak kendisini de küçümsüyor mu? Eğer kendisini de insan olarak küçümsüyorsa, kendi kafasına da sıkılacak bir kurşunun hiç önemi yok demek. Mesajdan çıkan anlam bu. O zaman neyin önemi var? İnsanın önemi yoksa, bu insanlık Neden bu kadar çırpınıyor. Bu yatırımlar, bu emekler ne için?

“Ben de Hırant Dink'im” derken, insanlığı, ırk, din, dil, renk, mezhep ayırmadan, tümüyle insanlığı savunduğumuzu, hatta bu anlamın içine katillerin bile girdiğini anlatmaya çalışmamız boşunaymış... Neden bunu anlamak istemezler... Çünkü, dünyayı yalnızca kendilerinden ibaret görecektir kadar dar görüşlüler.

Mesaj sahibi “kişilik sahibi” olmaktan bahsediyor, başka kişilerin haklarına saygı göstermeden nasıl kişilik sahibi olunuyor? Bunu izah edebilen var mı?

En çok sarıldıkları “Mehmetçiğin cenazesine katıldın mı?” İşte bu sorunun içinde, “ben buradayım” diyen çıkarıcılık, faydacılık. Mehmetçiklerin ölümünden siyasi çıkar sağlayan mantık, hemen sırtıyor. Daha fazla Mehmetçik vurulsun, daha fazla cenazeye katılsın, daha fazla siyasi rant sağlasınlar. Mehmetçiğe verdikleri değer bu kadar. Dillerine pelesenk ettikleri bu işte...

Bülent Ersoy programında, Mehmetçik adına nutuk atar. Nerede askerlik yapmış sa Serdar ortaç, asker kaçağı ama milliyetçiliğe gelince toz kondurmaz. Bunlara gelince sanatta siyasette serbest...

Ama Mehmetçik doğa üstü bir şey sanki.. Ben askerlik yaptım.. Ben neden Mehmetçik olamadım? Bu Mehmetçikler kimler? Bizim dışımızdan birileri mi?

Mehmetçik Mehmetçik diye çığırkanlık yapanlar, sadece Mehmetçik cenazelerinden pirim toplamaya çalışanlardır. MHP, DSP, ANAP koalisyon hükümeti dönemlerinde ne yaptılar Mehmetçik için? Cenaze törenleri o aileleri kurtardı mı? Ülkücüler mafya mantığı ile, öldürdükleri, ya da ölümlerine sebep oldukları insanların ardından göz yaşları döküp, sadaka toplamayı iyi biliyorlar. Onların kişilik dediği şey bundan ibaret. Onlar bu rantı sağlamak için, sahte gözyaşı dökerken, diğer taraftan daha fazla Mehmetçik ölsün diye provakasyonlardan geri kalmıyorlar.

Bu çığırkanların gerçek yüzünü gösteren birkaç örnek vereceğim. Mehmetçikten kastedilen askerlik yapan gençlerimiz ise, işyerimde çalışan bir genç arkadaşımın Elinde bir parmağı koptu, el bombası elinde patlayınca, ama aylarca uğraştı maşa bağlanamadı.

Bir de doğuda yaralananları dinleyelim... Uğur Sümer'in kitabından...

Hastanede en sevilen insan bendim
Çünkü hastalar içinde en kötü durumdaki bendim.
Ergün gürsoy Fatih terim ziyarete geldiler
Hastahaneden çıkınca 'beni ara dedi 'terim'
Beni çok sevdiklerini söylediler
Telefon numarası verdiler bana
Beraber kameralara poz verdik
Hastahaneden çıkmadan bir gün önce ara
Koskoca Fatih Terim
Sözlerini hiç unutabilir miyim
Bana yardımcı olacaklarını söylediler.
Aradığımızda öğrendik ki telefonu satmış.
Biz de satıldık telefonla birlikte...

Daha çok gelen oldu ziyaretimize
İsmet Sezgin, Mesut Yılmaz
İsmet Sezgin iç işleri bakanı
Hediyesi, bir çift çorap, poşette kahve
Çorap deyince sevindim
Kos koca iç işleri bakanı
Çorapları boşa getirmez dedim
Mutlaka içindedir ayaklarım
Baktım ki çoraplar boş
İşte ben o zaman, en acı kurşunu yedim.

Kolumdan yaralandım demiştim annemle babama
Saatlerce başımda oturdular
Bakıp bakıp ağladılar koluma
Gideceği sırada annem
'Oğlum bu pantolon senin' dedi.
Bir anda nasıl oldu anlamadım
'Benim bacaklarım yok ki''
hiçbir şey diyemeden baka kaldılar
kapıdan çıkınca annem aracıkta devrilmiş,
sonra hemşeriler anlattılar.
Çok sonra ağıtlarını duydum
'Keşke gözü olmasaydıda,
ayakları olasaydı...' deyip
ellerini dizlerine vurduğunu...

uzatmayalım taburcu olduğum gün
her şey belliymiş taaaa! önceden,
bir gazi değil de sanki bir sürgün,
suni ayaklarım, tekerlekli sandalyem
onlar da alındı benden
vurulduğum gün acı duymamıştım
şimdi yaram daha derinden
daha değersizmiş ayaklarım
tekerlekli sandalyeden.
Daha iyisi gelecek zannetmiştim
Daha iyisi yetkililerden.

Ankara'dan bir görevliyle gönderdiler beni,
Evin holüne bırakıp gittiler
Savaşta ileri sürerken beni,
Sırtımı sıvazlayanlar kahraman deyi
Bir yükten kurtulur gibi... bırakıp gittiler
Benimle gelmedi hiç biri...
Evet devlet için işim bitmişti.
Kalkan olarak kullanıldım hedefte
Ben bittim, hurda olarak atıldım çöplüğe.

Bir inek satıp babam aldı tekerlekli sandalyemi,
Kontrolle gidişim, şehirler arabası otobüsle.
Bir ambulans bile verilmedi..
Refakatim de iki kişi, yollarda bin bir eziyetle
Ne kadar da çok övünmüştüm, nasıl gurur duymuştum,
Yaralandığımda gelen helikopterle...
Şimdi, anladım ki.. ben çapraz ateşle vuruldum.

Çiller, Güreş, Yılmaz, Demirel, Erbakan
Hepsine ayrı ayrı yazdığım mektuplar
Hepsi cevapsız kaldı.
Hepsi benimle televizyona çıktılar.
Mağduriyetim giderilecekti.
İzleyenler benim halime bile gıpta etti.
Gerçek başka, yine, başka atılan nutuklar.

Kahramanların tek korkusu var şimdi
Başımıza iş açılır diye,
Konuşup, anlatamamak gerçekleri.
Ve söyleyememek isimleri.

O da siyasilerin ona yaptığını yapıyor
Bir daha hatırlamamak için,
Unutmaya çalışıyor.
Siyasilerin unutulması kolay ama,
Yaralar unutulmuyor.
Bir vatanın, bir başka evladını öldürmek
Vatan borcu oluyor
Vatan borcu, organlarla ödeniyor.

Bunun gibi çok örnek var kitapta, ama riyakarlığı ve hayat ticaretini görmek için biri bile yeter insan olana... İnsan olmayan ise bütün insanlık ölse, o kendi çıkarına bakar ve öyle oluyor işte...

Uğur Sümer'in "Bir savaş bir insan" başlıklı kitabından, bir alıntı ile kişilik sahibi insanların neyi savunduğunu görelim:

İki devre üstümdeki arkadaş
Kadın teröristin göğsünü kesip, tabur komutanına götürdü
Bi Dakka! .nasıl...Nasıl.. nasıl kesti?
Nasıl olacak kasaturayla kesti

Dur! Sen ne yapıyorsun diyen olmadı mı?
Niye olsun ki! Her zaman olan şeyler bunlar.
Kesenin ismini hatırlıyor musun?
Hatırlamaz mıyım! Hani isim sormak yoktu.
Kulak, kafa, göğüs kesmek...
Bunlar her zaman olan şeyler öyle mi?
Ben göğüs, kulak gördüm ama kelle görmedim...
Tabur komutanı ne yapıyor götürülenleri
Ne anlamı var göğüs kulak kesmenin
Bazı arkadaşlara izin verdiler
Hava atmak için kesiyorlar, fotoğraf falan çektiriyorlar.
Akşam olunca, hadi dediler, leş almaya gidiyoruz, terörist ölüsü var dediler.
Ellerinde ip vardı. Taşların arasında ölüleri bulduk. Ayaklarına ip bağladık
Öyle sürükledik geldik. Mundar bir hayvan ölünce leşini dereye sürüklersiniz ya, işte
aynen öyle.
Nasıl gösterdiler mağarayı
Nasıl olacak zorla
Ne yaptınız göstermesi için
Çok bir şey yapmadık, yarasına kasatura sokup kanırttık.
En sonunda mağarayı gösterdi ve kurtuldu.
Nasıl kurtuldu
Nasıl olacak kurşunu sıktık kurtuldu.
- meğer vatanmış adam-
Nasıl sıktınız kurşunu
Hepimiz birden sıktık işte....
Kimin eline fırsat geçerse öldürür..

İşte kişilikten bahsedenlerin savunduğu bu...

Mehmetçik savunmak bu kadar onlar için...

Bunları öğrenmek için her kişinin kolunu bacağını kaybetmesi gerekiyorsa, hiç merak
etmeyin çok sürmez sıra size de gelir bu kafa ile...

Ben onurumla savaşa karşı çıkıyorum... İnsanlığı savunuyorum...

Ben, bütün insanlığı, bütün ırkları, bütün renkleri, bütün dinleri savunarak, ülkemin
onurunu da savunuyorum.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Merak

Merak (Her nedense bu bayram kafamı hep bu işgal etti.)

Dalında elma armut resmi yaparmış netekim
Yapabilir mi ki? Dalında insan asılı bir resim?

Mehmet Halil

Metropol şehrin kıyakları... / Düz yazı

Benim ilham kaynağım otobüsler... Ama bana yaratıcı bir ilham gelmez. Yaratılmış hazır benim ilhamlarım. Çeşme başında, kovalarına su dolduran genç kızlar gibi, ben de otobüslerde, defterimi doldururum hazır ilhamlardan... Ruhları çağırarak zaman bulamam, insanlardan, olaylardan... Onun için katıksız olur yazdıklarım. Yazdıklarımı herkes bilir. Bilinenleri yazdığım için bu güne faydası olmaz... Belki gelecekte okuyanlar, bu günlere dair bilgiler edinmek için faydalanabilirler.

Otobüs durağı kalabalıktı. Kalabalık arttıkça yaşlıların da suratı asılıyordu. Yaşlılardan daha çok da yanındaki oğlu veya kızı daha da fazla üzülüyorlardı. "Baba" dedi bir genç kadın, yanındaki yaşlı adama, şöyle öne doğru çıkalım da... derken yaşlı adam yüzüne baktı... "Kalabalığı görmüyor musun" der gibi... yeter ki ezilmeyelim kızım... 80'lik adam ayakta kalmaya da razı idi. Yeter ki arada ezilmesin... çaresizlik en acı darbe... Yanında yaşlı ana babasını rahat ettiremeyenler, bunun acısını duyarlar. Bu konuşmaları duyan, elli yaşlarında bir adam, yaşlı adamı önüne aldı, "korkma seni ezdirmeyiz" dedi. 514 uzaktan görüldü. Kalabalıkta hareketlilik arttı. Trafik sıkıştığı için otobüs tabelanın çok gerisinde kaldı. Kalabalık otobüse doğru akınca, yaşlı adam yine gerilerde kaldı.

Hareket kabiliyeti yüksek olanlar, önden koşup boş koltuklara oturdular.

Yaşlılar ve çocuklular, yetersiz hareket kabiliyetlerinin kurbanı oldular. Ayakta kendilerine en rahat boşluğu bulanlar bile, diğerlerine göre, kendilerini daha şanslı sayıyorlar.

Ben kendimi, iniş kapısı önündeki merdiven boşluğuna yerleştirdim. Orta direğe dayandım.

Sonra arkamdan biri dokunmaya başladı. Dönüp baktım başıma 18 yaşlarında, kucığında 5-6 aylık bir bebek olan kadın dikiliyor. Bebek eli ağzında ayağı ile bana vuruyor. Önce anlamamıştım nedenini. Bebeğin yüzüne baktım benimle oyun oynamak istiyor. Ben bakınca gülmeye başladı. Ben de gülümsedim. Ayakları daha fazla oynamaya başladı, ağzını yaya yaya, daha fazla gülmeye başladı... Bende elini tutup oynamaya başladım. Çocuk elini ağzına götürdüğü, annesi "elini ağzına götürme" diye, çocuğun eline vuruyor. Başımı kaldırıp baktım. Çok genç bir anne, tek elle otobüsün borularına tutunuyor, tek elle de çocuğunu tutuyor. Kocasını olmalı, kara yağız delikanlı da kadını tutuyor ki düşmesin. Çocuk kadının kucğından aşağıya doğru kayıyor. Kadın sık sık çocuğu tekrar yukarı kaldırıp kolunu tazeliyor. Yorgun olduğu belli... Bu arada da elini ağzına götüren çocuğu sarsalıyor, elini ağzına götürmesin diye... öyle ya çocuğun eğitiminden de anne sorumlu.. Elini ağzına götüren bir çocuğun bu davranışından da ilerde hesap verecek."Çocuk dış çıkarıyor sanıyorum, ona evde havuç salatalık gibi şeyler verin, yoksa çocuk böyle alışır gider" dedim. Yukardan aşağıya dikine kesilmiş matruşka bebekler gibi.. Kadına kocası sarılmış, çocuğa anası sarılmış, tıngır da mıngır... Herkes için güzel bir yolculuk, yalnızca annenin yüzü soluk. Babası sert sert, "veriyoruz veriyoruz" dedi. Otobüs sarsıla sarsıla gittikçe kendisi de çocuk olan anne, çocuğu zor tutuyordu. Babaya bakıp "şu çocuğu biraz da sen alsana" bak düşecek dedim. Suratı kapkaranlık oldu. "Düşmez o" dedi azarlar gibi... Bir taraftan çocukla oynayarak epeyce yol aldık. Kadın o kadar halsiz durumdaydı ki... Çocuğu kucğından almayı düşündüm ama, biliyordum ki, çocuğu kucğıma alınca babalık hakkını almış olacaktım... bu babanın yüzünden okunuyordu, olay çıkaracağını tahmin ediyordum. Benden başka tanıdığım arkadaş yok. Yolculardan da yüzlerindeki ifadelerden anladığım kadarıyla, beni destekleyecek biri de çıkmayacak... O cesareti gösteremedim. Bir kere bunun dersini almıştım. "Vay be utanmaz kocasının yanında tazeye sarkıntılık etmiş" sesleri kulağımda çınlamaya başladı.

Bu defa çocukla oynarken daha yüksek sesle konuşmaya başladım diğer yolcuların dikkatini çekmek için... amacım çocuğu kucağına almayı öğrensin adam. Çocuğun eline ayağına dokundukça daha bir hızlı çirpiniş daha çok kıkır kıkır gülmeye başladı çocuk. Çirpindikça aşağıya kayıyor, kaydıkça annesi kolunu yeniden kaldırıp, yeniden sarılıyor çocuğa... Bütün dikkatler çevrilince babaya bakıp, " çocuk düşecek, annesi yorulmuş, şu çocuğu biraz da sen al kucağına" dedim, daha yüksek bir sesle... Suratı yine kapkaranlık oldu... ama ağzını bile açmadı... Belli ki çocuğu kucağına alsın erkeklik elden gidecek, cinsiyeti değişecekti... biraz daha ileri gitsem erkekliği kurtarmak için, bütün yeteneklerini kullanabilirdi... Hem kendini frenlemek, hem de çocuğun kaynağını, korumak için, karısına sıkı sıkı sarıldı... Bu kadar yıl yaşamışlığımın tecrübesi bana nerede durmak gerektiğini hatırlatıyordu. İçinden bana "fabrikayı sağlama aldım, çocuk giderse yenisi gelir, bunu düşünemeyecek kadar salak bu adam" dediğinden eminim.

Artık, Şirinyer'e gelmiştik. Otobüsten inenler artı. Boşalan yerlerden birine kadın oturdu. Kucağında çocuk olmasaydı adam oturacaktı. Dinimizin kuralları böyle... Koca ikinci Allah.

Bütün öncelikler onun.

Kadın oturunca, yüzünden mutluluğunu okuyabiliyordum. İlk durakta boş koltuğa oturabilseydi belki de, bu kadar mutlu olmayacaktı. İşte bu da Allah'ın kullarına bir lütfü...

Mehmet Halil

Mezar taşları

Krallar itaat ister.
İtaat görmek için,
Bilmem! Kaç kelle gider
Püf noktası bu! İşin.

O taktığınız metal parçaları
O taktığınız yıldızlar
Kaç cana tekabül eder?
Kaç cana?

Eğer,
Çocuklarınız varsa
Düşünün ki yıldızlar
Ölü çocuklarınız.

Yoksa!
Omuzlarına,
O! Anıt mezarlara.
Çocuklarını almamaları
Ölü yakıştığı için mi?

Ne kadar parlatsalar yıldızları,
Mezar sevilir mi?
ne kadar parlatsalar mezar taşlarını.
mezar sevilir mi?

Mehmet Halil

Mırıltılarım

Saçların yorganım olur,
Gözlerinden bakarım dünyaya
Nefesim hep seni solur
Ölürüm ciğerlerim boşalırsa...
***

Sevgi denilen, aklın yetmediği ülke
Kurşun gibi, beni de eritti ya içinde
Artık hiç inancım kalmadı sevgiye.
***

Zaman bir yel değirmeni
Beni de öğütüyor içinde
Buğday tanesi gibi...
***

Hayatımın piç çocukları, düşlerim,
Gizli arzularımın, o silik gölgeleri
Sizleri sonsuz umutla beklerim
Sizlere ayırdım gecelerimi.

Mehmet Halil

Milenyum anneleri

Medya ve siyasi liderler
Yepyeni bir gelecek vadettiler
Bir gecede, bir saatte,
Hatta bir anda.
Her şey değişecek dediler.

Milyonlarca insanın kaderi
bir gecede değişecekti.
Sanki herkesin cebinde
büyük ikramiye bileti.

O gece uyku tutmadı kimseleri
Yanar yanmaz sabahın feneri.
Sokağa döküldüler,
Bir arayış içinde bütün gözler.

Bütün dünya duymuş da,
Tanrı duymamış, uyumuş o gece,
Ne defterine yazmış milenyumunu,
Ne de görmüş rüyalarında,
Bir fırtına koştu,
Bilim adamları bile sustu.
Her şey bir bilmece.

Yarı uykulu,
Gözlerini uğuşturarak sokağa çıkmış biri
Bir değişiklik arayışı içinde...
Mutlu insanları, gülen gözleri
Arayıp durdu çevrede.

O da ne?
El arabasıyla, bir seyyar satıcı,
Anlaşılan çocuklarının isteğine,
Onların,
Probaganda ile canlanan hayallerine,
Cevap verebilmek için,
Erken çıkmış o gün işine.

Arabasında
dünden kalmış meyveler.
satıcıya aynı anda iki kişi yaklaştı.
Biri orta yaşlı bir bay
Diğeri 80'lik bir bayan.
Seyyar satıcı;
Buyur anne dedi.
Anne ağırdan aldı.
Biraz durakladı,
Bir iki adım geri attı.
Seyyar satıcı diğer müşteriye baktı.
O da "annenin işini gr" dedi.
Onun ayakta beklemesini istemedi.

Anne, "sen al yavrum sen al" dedi.
Adam meyvesini alıp uzaklaşırken
Annenin sesini duydu.
"yavrum çok açım, bir tane ver ne olur"
Seyyar satıcı meyveyi verirken,
"al hayır duası et.." dedi.
Bunu duyan adam dönüp,
Anneye poşetinden iki meyve verdi.
Anne titreyerek ağlamaya başladı.

.....

rüyadan uyanmış gibiyiz
Kesildi bütün milenyum haberleri.
Her cilalı ambalajın içi,
Saatli bomba gibi...
Şimdi sokaklarda
yüzbinlerce milenyum anneleri.
Bir de;
Hala kayıp çocuklarını arayan
annelerin adını verdiği
hüzünlü cumartesi
kapanmıyor
kalplerdeki izleri.

Mehmet Halil

Muhalefet

Yalnız muhalefete soyunanlar,
Kaçırınca elinden, muhalefetin ipini,
Olayların girdabı içinde, bocalar;
Üslenir muhalefetin; muhalefetini.

Rakibin üstüne gidemeyince,
Birleşip bir çığ gibi...
Şarar bir sıkıntı, bir düşünce,
Öğütür kendi kendini...

Muhalefeti meslek edinmiş kendine,
Kendinden başkasını beğenmez de,
Çaresiz, kıvranır, öfkelenir, kudurur,
Şıkar kendini, yağını çıkarır...
Sürer rakibinin ekmeğine.
şubat 2004

Mehmet Halil

Mutluluk 2

Sabah güneşinin altında
Krağı gibi hafızam.
beni hedefime götürecektir
izler var üzerinde...
üzerinde izler,
Hızlı davranamazsam
Kaybolup gidecekler.

Yazarken,
hep sonraya bırakıyorum
yazım kurallarını.
Yazımı
araç olarak kullanıyorum.

Ben mutluluğun peşindeyim.
Mutluluk,
Ardında gemileri yakarak gidiyor.
yetişmek istiyorum
Silinmeden önümde izler
Yetişmek için koşuyorum.

Sırt sırta, kederle mutluluk
İkisi arasında sıkışıp kalmışım
kederlerim yakamı bırakmadı
mutluluğu ben yakalayamadım.

Dönüp
bakıyor bana mutluluk
ben silerken gözlerimi.
Gülüyor,
Ve söylüyor son sözlerini;
"sen yazımı
nasıl araç olarak kullanıyorsan
ben de kullanıyorum seni
ben kaçmazsam
kim bilir kıymetimi? "

Mehmet Halil

Nazım'a

Ateş gibi yanan yüreklere
Soğuk su gibi, şiirlerin
Bakıp işçilere, köylülere
Anımsanıp mavi gözlerin
Şiirlerin okunur gür sesle,
Ve kavuşuruz rehavete.

Şiir akan pınarlar bile
Özelleşti artık
Özelleşti her şey
Ne insanlar öldü de,
Ölmedi 'kara maça bey'
Yabancı reçetelerle
Kan ter içinde
Başladı özelleştirmeye
Şimdi moda böyle...

İdeallerini gerçekleştiremedik
Düşüncelerinden çok seni sevdik
Aşklarını sevdik, gözlerini sevdik
Sesini daha çok yükseltemedik ama,
Mezarını taşıyabilirdik.

Nazım'a yakışır diye,
Nereyi beğendikse,
Satıldı dediler.
Dolar, euro, sterlin
TL' deyince güldüler.
Yine eskisi gibi...
Yabancı parayla milliyetçilik

En parlak kağıtlara,
Kara maça bey basıyor şiirlerini
En gür sesiyle,
Kara maça bey okuyor şiirlerini
Şiirlerin okullarda okunursa
Zorunlu izin veriliyor çocuklara.
Geri dönmek üzere
Bir daha! Bir daha!

Mezarını nereye taşıyalım
Satıldı en güzel topraklar
Öyle büyüksün ki Nazım
Hiçbir yere sığdıramadılar
Sen gelmeden değerlendirildi
Yatacağın topraklar.

Teknoloji, öyle gelişti ki
Öyle gelişti ki bu çağda
Yok! Yok!
Her şey bulunuyor,
Vatan haininden başka,

Nazım, onun için değer kazanıyor
Düşün! İhtiyaç duyuluyor mezarına.

Gözlerinde Deniz, Kalemde Mahir
Yüreğinde Aslan, Sağında Cihan
Hep sende birikmişler, hep sende İnan
Çerçi tezgahlarında kelepir vatan
Nerede vatan hainleri, nerede şimdi?
Hayatın tadı yok, onlar olmadan.

İşte böyle halimiz
Bayrağı kapmak için
yeterli koşamadık biz!

hızlanınca birazcık
kırıldı ayaklarımız
öndekine ulaşamadık.

güçlü çıktı kara maça bey
satıldı, satılıyor
vatana dair her şey!

Mehmet Halil

Neo ceza tasası

Demokrasinin kaçınılmaz stokları
Coplar, biber gazları, askılar, silahlar
Terörle mücadele yasaları.
Tarihçilere hazır şablonlar.

Kötü komşu insanı mal sahibi yaparmış
Demokrasi verilmez alınır.
İstemenin koşulu uyanmakmış,
Uyuyanlar, sopayla uyandırılır.

Hayali ihracat cennetindeyiz.
En geçerli meslek boyacılık
Fırsatlar dünyasında joker gibiyiz,
Kaş boyarken, boyanır gözlerimiz.

Düşmez, azınlık hakları gündemden,
Biz azınlık arıyoruz, ezilenlerden,
Oysa, merkezde oturanlar da azınlıkta,
Onlara veriliyor haklar, her çığığımızda

Mehmet Halil

Neo liberalist bir ÷lkede, Őantiyede maaş g÷n÷...

Bayram arifesi, maaş bekleniyordu
B÷t÷n g÷zler, umutla parlıyordu
Uzaktan otomobil yaklaŐıyordu
Dışı, bir kadın cildi kadar parlak
Hatları, kadın v÷cudu kadar zarif
işçiler, elinde olmadan bakıyordu.

Yorgunluktan kısılmış motor sesi
Doğum yapan ananın hırıltısı gibi
Kuş kanadı gibiydi kapının aŐılıŐı
Çıktı, ana rahminden çıkar gibi...
İnce, narin, sarışın bir kadın başı.
Kadın gayet nazik, konuşma yaptı

'Ekonomik kriz alt-÷st etti hayatı
G÷z yaŐartıcıydı Şirketin çabaları
Hiçbir Şirket vermiyormuŐ bu kadarı'
Bu ay ki ÷deme maaŐların yarısı
işçiler iri, fırlamış g÷zlerle bakındı
Bu bayan olamazdı k÷fr÷n hedefi.

Kendi k÷f÷rleriydi yutkundukları.
Bu y÷zden Şiş, işçilerin karınları.

Mehmet Halil

Nereden nereye?

Atatürkçü, en iyi rakı içen oldu
Ve yere düşürmediler başbuğluğu
Sosyal demokratların kekeme liderleri
Tam yerinde kullandı kekemeliği
Haaaaallll... deyene kadar
Döndü sırtını halka
.....KKK derken,
Sermaye vardı karşısında.
En iyi oyuncu, en iyi jön-Türk
Gelincik büyüttü asfaltlarda
Coştı alkışlarla
Amaaa!
Fazla şişince sığmadı sandığa.

AKP'lilerin elleri kulaklarında
Nanik yapmayı öğrendi
Özelleştirmeye karşı çıkanlara
İyi kullandı takiye-yi
Sevindirdi selamıyla tanrıyı da.

Kimin aklına gelirdi ki
İnsanın bu kadar değişeceği
İnsan nasıl bastığı paranın
Oyuncağı oldu ise...
Tanrı da şeytan gibi kullarınının
Karşısında artık öyle...

Mehmet Halil

No Pasaport

akşamın alaca karanlığında,
öpüşmeye yaklaşırken kayalara,
beni gören gri mavi deniz,
azgın boğa kıskançlığıyla,
çıkartıp sivri keskin dişlerini,
saldırdı üstüme, amansızca.

kayaları itip ayaklarımla,
kafamı sokup ağzına,
kaptırmadan dişlerine kendimi,
daldım karın boşluğuna.
yüreğini siktim mengeneyle.
gideceksin dedim;
gideceksin, istediğim yere.

ben nasıl taşıdımsa yıllarca,
içimdeki öfkeyi, ateşi, kini,
taşısın beni de deniz, ülke, ülke.
taşısın dünyanın güzelliklerine,
pasaportsuz, vizesiz, özgürce.

Mehmet Halil

Obama seçildi Düz yazı

Obama'nın seçilmesinin ardından, Erdoğan ve medya ortak bil dille, Amerika'nın özgürlükler ülkesi olduğu doğrultusunda bir gösterge olduğu gibi... mesajlar vermeye başlamaları garip. İnsanın şimdiye kadar Amerikadan ne gibi özgürlükler elde ettiniz diye sorası geliyor. Elli yıl sonrasının, belki de daha da uzun bir dönemin rayları döşenmiş bir sistemde, Obama'nın gelişile her şeyin değişeceği imajı verilerek ne elde etmek isteniyor? Genetik bir kalıtım olarak yüzyıllardır devam eden ırkçılığın birdenbire kaldırılması mümkün mü?

Bir ülkenin başbakanı, Obama'nın seçimi kazanması üzerine verdiği ilk mesajda "ırkçılıkta bir kırılma oldu, Amerika'da ırkçılığın artık olmayacağı..." anlamında... mesajı şaşırtıcı.

Devlet Başkanı bile olsa bir tek kişinin, "bundan sonra olmayacak!" demesiyle her şey düzelecek mi?

Bu kadar kolay ise Türkiye'de sorunlar neden çözülüyor?

Bir zencinin Başkan seçilmesi, o ülkenin "özgürlükler ülkesi" olmasını doğrular mı?

Neden Türkiye'de Kürt Başbakanlar C.Başkanları geldiğinde, Türkiye özgürleşmedi?

Neden Kürt sorununda hiç iyileşme olmadı?

Ya da işçi sendikalarından işçi temsilciler meclise girdi de ne değişti?

Obama; sadece yıllar sonrasına doğru yol haritası çizilmiş, rayları döşenmiş bir trenin makinisti olarak görev aldı. Buradaki rolü plan ve programı uygulamak. Kendi inisiyatifi ile yapabilecekleri çok sınırlıdır. Elbette rolü küçümsenemez ama her şeyi istediği gibi yürütebilecek tek yetkili değildir.

Fazla gürültü ve şamata kim ne elde edebilir?

2000 yılına girişte, MİLENYUM diye çıkartılan ve günlerce süren coşkudan sonra ne kaldı geriye?

Bir hiç...

Yalnızca Ülkemizin Stratijik rolüne güvenerek büyük misyonları yüklenme umutları boşunadır.

Hele hele "Amerika Irak'tan askerini çekecek, ve bize ortadoğuda daha çok rol düşecek!" diye kendi kendine, peşinen ortadoğuda jandarmalığa soyunup, sağa sola göz dağı verme politikaları çok yanlış...

Kendine güvenmeyen kendi için yapabileceği bir şey yoktur. Başkaları için hiç olamaz.

Toplumunu göreceli değerlerle pozitif yöne doğru sürükleyemezsiniz. Bunlar kısa vadeli aldatmacalardır.

Kendine güvenen, bilinçli, planlı, samimi ve azimli olmadan başarılı politikalar uygulanamaz.

Ama yeni seçilen Başkanın eskisini aratmayan, acıları hafifletecek politikalar üretmesi de hepimizi sevindirir.

Yeni başkanın umutları boşa çıkarmaması beklentisiyle, dünyaya hayırlı olmasını dileyelim.

Mehmet Halil

Okul ve pul

Maharet sahibi işinde,
Büyük vurgunlar peşinde,
İşini bilen memurla anlaşır,
Okul yaptırır, 'dürüst', görünürde,
Yapılan puldur, mektubun üstünde.

Mehmet Halil

Onaltıncı yolcu

Uzun yıllar geçti aradan
Kara denizin kara suları
Kıvrandı yıllarca sıkıntıdan
Yükseldi dağlar gibi dalgaları.
Yine de dinmedi acıları.

Ağıtlar yakıldı hep bir ağızdan
Karadeniz'in bağrında acı
Onbeş yolcu çıktı takadan,
Bir sır gibi saklandı onaltıncı.
Ses yok, tek kadın yolcudan.

Korsanlar için o bir ganimetti
Bu kadardı devrimin zihniyeti
Bu kadardı kadının hürriyeti.
Halkın uğrunda kan döktüğü,
Bu günkü bağımsızlık gibi...

Mehmet Halil

Onsuz olmuyor

Neden uyuyamıyorum
Oysa çok yumuşak yatak
Neden düşünüyorum
Başım, neden çatlayacak?

Göçmen duygular geldi yeni
Kuru bir yaprak gibiyim
Her rüzgar savurur
Her sel götürür beni

Nerelerde uyumadım ki ben
Zemin taş, zemin ıslak
Savurup attılar işkenceden
Uyurdum, kısıvrak

Grev nöbetleri tuttum
Altım taşlı, altım toprak
Mışıl mışıl uyurdum
Her şeyi unutarak

Vücudum suydu sanki
Her kaba uyardım
Düşüncelerim öyle ki
Her şeyi yakalardım.

Kazanmıştım yattığım yeri
İyi, kötü, ama ülkemdi
Yorgun da olsam
Zafer benimdi.

Şimdi uyuyamıyorum
Batıyor kuş tüyü yatak
Kaçtı bütün huzurum
kitap da okuyamıyorum

Gözlerim satırlar arasında
Gönlüm uçuyor havalarda
Oku okuyabildiğin kadar
Hiçbir şey kalmıyor kafada.

Mehmet Halil

Onur, yalnız kaba bir küfürle mi kırılır? / düz yazı

İNSAN toplumumuzda öylesine önemsiz görülmekte ve bu öylesine içselleşmiş ki, kimse ne yaptığının ne söylediğinin farkında bile değil...

Her kazada ve her ölüm olayında TV veya basında, haberleri ve yorumları dinlerken dudaklarım uçukluyor.

Daha 18'inde gencecik ve güzeller güzeli bir kız sayın seyirciler...

Sayın sözü de basın kurallarına göre zorunluluktan kaynaklanmakta, Görevlilerin içten söylediği bir şey değil, görev icabı...

...nişanlı imiş, on beş gün sonra düğünleri olacaktı...

...bir evin bir oğlu... veya bir evin bir kızı...

...terhisine üç gün kala şehit olmuş...

Malı, parayı, karı insanın önüne geçiren zihniyetin köklerini buralarda aramamız gerekmez mi?

Bu yüzden, üç beş kuruş daha ucuma maliyet için, insanlar gözden çıkarılır. Ardında dökülen gözyaşları aldatmacadır.

Üzüntü duyan gerçek sorumluluk sahipleri, hataların üzerine gidip hemen düzeltmiyorlar ise inandırıcılıklarını kaybederler.

Ya da Veysel Karani Demir gibi, bağlı bulunduğu uzantısıyla değer kazanıyorsa, ciddi ciddi düşünmemiz gerekir.

Görüldüğü gibi insan olmanın, insan olmaktan dolayı bir değeri yok. Kölecilikten gelen zihniyetle, yani mal olarak, ya sayısal olarak, ya işlevsel olarak, ya sembol olarak...

Askerse, askerliğin ilk ve son günleri değil de ortalarında ölürse Üzülmeye değmez...

Yaşlıysa, yaşlı olduğu için, bir ailede birden fazla ise, fazlası için, Güzel değilse güzel olmadığı için, ya da özürlüyse özürlü olduğu için üzülmeye değmez. Ya da çok üzülmeye değmez.

Demek ki, insanların bazı özellikleri pekiştirilmeden ölümlerine bile üzülemiyoruz. İnsan kendi gözünde kendisine bu kadar önemsiz görülüyorsa, barış mücadelesi de boşuna... Elbette o zaman "can malın yongası olur."

Bahçede arabası olduğu için, çocuklara oyun oynatmayan zihniyet buradan doğuyor. Bu yüzden "sofradaki yeri öküzümüzden sonra geliyor."

Bazı konuları ince eleyip sık dokuyan, haberci, yazar, çizer ve yorumcularımız, neden insana gelince bu kadar sıradan davranır?

Bu insana yapılan en büyük saygısızlık değil mi?

İnsan unsurunu küçümsemek insanın ta kendisinde öylesine içselleşmiş ki, Balığın deryanın farkında olmaması gibi, biz de farkında değiliz.

Böyle davranışlar ırkçı, dinci, milliyetçi ayrılıkçılığın temel taşlarıdır.

Bu temel taşları ortaya çıkarmadan, üst yapısıyla mücadele etmek bizi başarıya ulaştırır mı?

Koca ağaçların meyvesinden yere düşün küçük bir tohumdan meydana geldiğini unutmayalım.

Bu gün bizleri gözyaşlarına boğan şiddetin, savaşların da tohumunu buralarda aramalıyız.

İnsana değer verilse bu kadar büyük mezalimler olur muydu?

Başkalarına layık gördüğümüz her kötülüğün, bir gün bize de başkaları tarafından layık görüleceğini unutmayalım.

Ve bilelim ki, yaptığımız her kötülük, kendimize yapılmıştır.

İnsan tek başına insan olamaz.

İnsan tek başına gelişemez.

Mehmet Halil

Organ Bağışı

Organlarım, beni üzmediler.
Bana rahat bir yaşam verdiler,
Ben bir kaçını kırdım ama...
Organlarım, bana küsmediler.
Benim kadar egoist değiller...

Kaderci toplumlar mafyanın cenneti
Organ mafyası da türedi nihayet
İşbirliği halinde çıkarıcıların hepsi
Doktoru, siyasetçisi, milli emniyet
Yoksulluk, çaresizlik, bunu üretti.

Empati yapmasını istersek yaşayanların
Organ bağışı artarsa, yeteri kadar
Sıkıntısı çekilmez ise, organların
Çaresiz kalmazsa halkım, satacak kadar
Organlardan, kamış kalır elinde mafyanın.

Memnunum bütün organlarımdan,
Bir gün ayrılmam gerekecek onlardan,
Titizlikle koruyorum ve koruyacağım.
Organ mafyasının kurbanı olmadan
Götüm hariç, hepsini bağışlayacağım.

Mehmet Halil

Orhan Pamuk konuşuyor!

Bir konuşma yaptım,
Bazı güçler reklamımı üslendi.
Pazarlık etmeyi bilmem,
Fatura arkadan geldi.

Uluslar arası ticarete,
Hayali ihracat gündemde...
Çok kabarık faturalar,
Bende ne yuro, ne dolar.

Dayandı kapıya,
Tahsilatla uğraşanlar.
Ya paranı! Ya kelleni,
Mülteci ettiler beni.

Mehmet Halil

Ormancı

heyelan bölgesine,
gönüllü ormancı olmuş,
bu işe kendini adanmış,
öyle ağaçlar yetiştireyim ki,
hepsi kalem gibi olsun demiş.
yetişenlere kafayı takmış,
orası eğri kesmiş ağacı,
burası eğri kesmiş.
orman yetiştirmeye gelmiş,
ama ağaç bırakmamış.

Mehmet Halil

Ortak yönlerimiz...

Yeni tanıştığımız internetli
pembe mesaj atmış bana
Ortak yönlerimiz elverişli
Seninle mutlu olmaya...

Tüy gibi yumuşacık sözler
Kuşattı bütün benliğimi
Isındı buz gibi düşünceler
Rüyada sandım kendimi.

Öyle ya ikimiz de şairiz
Mesinjirimiz, kameramız bile var
Daha neler neler bilerseniz
Sitemlerle geçen dakikalar.

Ortaklık, kolaylaştı artık
Farelere ardı ardına tıkladık
Asker kışlası gibi sitelerde buluştuk
Kelle sayısıyla, guruplar oluşturduk

Kalabalıklar arasında mutluyuz
Bunalım atmak için kendimizden kaçıp
Mahmutpaşa, Kemeraltı gibi sığındığımız
Ekran başında uyur, uyutuluruz.
Kimselerde yok rahatımız.

Esas olan antolojimiz listeleri
Büyük şair olarak tanırız
Listeler yarışında birincileri
Bunlarla sınırlı ortaklığımız.
Sahada takım tutar gibi...

duyduğum romantik kelimeler
Tüy gibi yumuşacık sözler
Kuşattı bütün benliğimi
Isındı buz gibi düşünceler
Rüyada sandım kendimi.

Yumuşacık su değil mi?
Değirmen taşını çeviren
kaybetmişim kendimi
sokağa fırladım birden.

Hızla ilerliyorum kaldırımdan
Mutluluklar okunuyordu yüzümden

.....
Uyandıgımda,
buharlar uçuşuyordu önümden.

Sirt üstü uzanmışım kaldırıma
Yavaş yavaş aydınlanıyor dünya
Karşımda koca bir tabela...

Emniyet yazısını okudum önce
Belime sarıldım, kemerimi aradım.

Kendi kendime söylendim
Herkes akıl dağıttın, kendine kalmadı
İnşaattan düştüğümü zannettim,
Gözlerim çıraklarımı aradı.
'Beni böyle görmesinler' dedim.

Biraz daha aydınlandı ortalık
Emniyet yazısının ardına gizlenmiş
İhtişamlı rakamlarla müdürlük,
Konuşmalardan anladım ki...
Kafama balkondan saksı devrilmiş.

İyi ki yerden, yedinci kata düşmemişim
Şimdi yüzde yüz gebermişim.
"bin nasihatten, bir musibet iyiymiş"
hem okuduk, hem yazıp çizdik.
Ama ortak yönlerimizi,
Saksıdan sonra öğrenebildik.

Şimşek gibi çaktı beynimde
Aynı elbiseyi giyiyor askerlerde
Ama hep birbirini vururlar,
Siper kazıp, karşı cephelerde.

Uğur Kaymaz silahlı dediler
İnternet ortaklarımız savundu bunu
Araştırıldı, eni konu ölüler.
Yakalandı üstlerinde bir düzüne kurşun kalem,
Hem de sivrilmişler ucunu.

Biri kalemi kullanır silah yerine
Bin kalem olsa diğerinde, yetmez
Sevgiden çok, düşmanlık girmiş beynine
Isınma hareketlerini yapmış linç üstüne
Beyni yetmeyince, sarılır silahın gücüne.

Bizim de silahlarımız aynı, internette
Hedeflerimiz farklı farklı
Çevrilmiş acımasızca birbirine.....
Ortaklık savaşın hilesi
Güçlülerin desteğinde,
güçlülerin lehine.

Mehmet Halil

Osuruktan Şeyler

Bu gün hastane günümdü...
Ana baba günü hastane ve bahçesi
On kişiye bir sandalye...
Seksenlik anaya yer vermeleri için,
Birkaç kişiden rica ettim,
kimse iplemedi.
Sakat bir adama, yardım edelim dedim,
Kimse işitmedi.

Ana baba günü hastahane bahçesi,
Kalabalık ve toz bulutu içinde,
Bir hapşurdum...
Hep bir ağızdan, dört kişi birden,
Mermiden önce giden ses gibi...
Aynı anda "çok yaşa!" dedi.
Ben neymişim be...
İnsanlığın sihirli değneği.

Mehmet Halil

Otuzbir çekerek çoğalırız!

Biz değimliyiz ki sokaklarda
Yumrukları kaldırıp da havaya
'Bir ölürüz, bin doğarız'diyen
mevzi kazanmak için kendiyle yarışta...

İş bitirmek için sonsuza serilen.
Yetiremeyince, gündüz ile geceyi
Aralık ayı gibi otuzbir çeken
Takdir edin sizde Mehmet Ali'yi.

Mehmet Halil

Oyum AKP'ye!

AK Parti'ye inanıyorum. Çünkü;
Ben utangaç biriydim. Ailem beni
Öyle yetiştirdi. Çıplak kadınları görünce başımı yan çevirmekten boynum eğilmişti.
Kaç doktora gittimse çare bulamamıştım.
Sonra AKP iktidara geldi, türban diye bir şey yaygınlaştı.
Şimdi tepeden tırnağa kapalı kadınlara bakmanın hiçbir sakıncası yok. Ha penguen'e bakmışım ha o kapalıları... (kimse bana mizahla ilgilenmediğimi de söyleyemiyor)
Çok şükür şimdi boynum düzeldi.
Toplum bireylerden oluştuğuna göre, AKP de bireyleri düzelttiğine göre, toplumu da düzeltiyor demek.
Yine, çok şükür ki, artık öyle kelimelere büyük anlamlar yükleyip, düzmekle düzeltmek arasında cimbizla fark arayan insanlar da kalmadı.
Kalmadı çünkü AKP taşa tuz döktü. Kuzular da yalanıp duruyor sağa sola bakmadan...
Anayasa dediler, ağızlarından atom gibi fırlayınca, Cumartesi anneleri unutuldu.
Galatasaray'a Ana yasa gidiyormuş gitmiyor mu farkında bile değiliz.
Gündem anayasa tartışmaları ile dolduruldu.
Anayasa atom çekirdeği gibi bir şey... Atomun %99,9'unun boşluktan ibaret olduğunu bilirler.
Anayasa da %99 boşluktan ibarettir. Bu haliyle bile atomdan önemli oluyor.
O boşluk ki kapkaççılara mükemmel bir manevra alanı kazandırıyor.
Katiller eli kolu sallayarak dolaşip dümenlerine bakıyor. Tehditlerini savuruyor...
Masumlar ise kefaret olarak içerde yatıyor. Kurban ediliyor.
İnsanlık ortaçağa dönünce de ağız laf yapanların cumhuriyeti kuruluyor...
Konuşma cumhuriyeti.
Düşünmek nasıl suç değilse, eyleme geçmedikçe...
Konuşmak da suç değil, iş yapmadıkça...
Evet! Hayır! Yetmez ama evet! Üçüncü yol! Boykot! Vs... vs... vs...
Konuşan çok. Çekirdeğin etrafında dönen molüküller gibi...
Hiçbir şey yapmadan çok şey yapmış görünmenin telaşı...
Hepsi AKP sandığına giden çabalar...

Her şeyi bilirler de etki tepki yasasını bilmezler. Burjuvazinin öne çıkardığı gibi Rambo olmaya özenirler. Tek başına dünyayı kurtaracaklar. (ya da bir avuç bir arada)
Molüküller ne kadar sıkışık olursa kütle o kadar ağır olur. Ama şefler sıkışmaya gelmez.
Ses bombası ile iş bombasını ayıramayan bir toplum oldukça bunların konuşma cumhuriyeti sürecek. Kuzular tuz yalamaya devam edecek...
"Birlikten güç doğar!" sloganı yıllardır ezberletilir, ama, birlik söz konusu olunca şeflerin her biri kuantito...
Kendini aldatan sosyalistten, solcudan, daha tehlikeli ne var ki?
Çaresizlikten "topu taca atmak" hep bu yüzden değil mi?
Birleşip bir güç oluşturamadın mı, ağırlığını hissettiremedin mi, yapacağın başka bir şey yok.
Öyle de böyle de egemenlerin oyuncağı olmaktan kurtulamayacaksın!
Ardından da her şef kendisinin ne kadar haklı olduğunu kanıtlamak için gene çalacak...
Ama sonuçta yine herkes kendini dinleyecek.
Şunu açıkça itiraf edin. Birleşip alternatif bir güç olamadıkça oylar iktidara...
Karşı kefedede bir ağırlık olamadın mı, bütün laflar boşuna...
Kime ne söylüyorum, bende sosyalist olduğuma göre, oyum AKP'ye...

Mehmet Halil

Oyuncaklarımız!

12 Eylül bir sonuç; bizi oraya hazırlayan, oyuncaklarımız...

Çocuğuma aldığım oyuncak tabanca
Dayandı ilk önce benim kafama
Güldük! Kıkır kıkır, oyuncak diye
İşte! gözyaşlarına davetiye...

sanki matruşka bebekler, iç içe günler
Geçti benzeyerek birbirine
Aşıkmiş gibi, meclis damına,
büyüdü çocuklarla, oyuncaklar da

oyuncak oldu adam öldürmek şimdi
oyuncaklar teslim aldı bizi
oyuncağı olduk korkularımızın
ölüler sıralandı dizi dizi...

Mehmet Halil

Ölünce!

Ben dilenci değilim
Ne bir fatiha isterim
Ne de başka bir dua
Rahat bırakın derim
Yazın mezar taşıma.

Mehmet Halil

Özgeçmişim

Ayın ondokuzunda doğmuşum,
Bilirsiniz ondokuz rakamı özeldir.
Güneşle beraber olmuş doğuşum,
Anamın yüzü güneş kadar güzeldir.

Benim doğduğum gün dünya gelinlik giymiş,
Bunda bir keramet var diye,
Adımı memet koymuşlar..
Bende kusur yok, aklım tastamam,
Suçlu, bendeki kerameti bulamayanlar.

Temelim sağlam,
Bütün okullara çift dikiş atmışım.
Yüksek ilkokul, yüksek ortaokul,
Yüksek lise..
Hep yükseklerde otlamışım.

Bakan, başbakan, danışman bütün yaşitlarım.
Hepsi de televizyondan arkadaşım.
Samimiyetimiz o kadar ileri ki,
Biliyorsunuz hep onlara mektuplarım.

Boşa harcama zamanını memet diyorlar bana,
Aramıza katıl ihtiyacımız var sana,
İyi güzel de,
Bunu anlatabilseler birde karıma.
Günde bir saat ayırabilsem vatana,
Her şey düzelecek ama...

Mehmet Halil

Özgeçmişim 2

Ortaokulda Fransızca okuttular
Ve o yüzden
Her şeye 'fransız' kaldım...

Herkes gibi bende
Doğuştan askerdim
Askerde üst
Alttakilere göre tanrıdır
Ben de
'Vicdanı ret' hakkımı kullandım
Tanrılara baş kaldırdım...

kara yazmalı anam benim
patlayan ilk volkan gibi
sırf bizi fırlatmak için,
sırf bizim için gelmiş dünyaya
kendini adanmış
gece gündüz karışıp topraklara
bizim için çalışmış...
ben onun fırlattığı yıldızlardanım
anam benim en güzel vicdanım!

hiç de, denildiği gibi,
eşit mesafelerde ve eşit hızlarda olmadı
özümüzden kopup uzaklaşmamız
kimimiz erken düştü toprağa
kimi tutabileceği kadar yakınına düştü anamın
kimi sığmadı ele avuca...
en sönük ben kaldım merkezden bakınca.

Doğduğum ilk günden beri
Bütün bileşkeler beni denize doğru çekti
Bir soru takılıyor aklıma atalarım balık mıdır diye
Bilirsiniz hiçbir nehir akıyor tersine
Rüyalarımda balık
Kulaklarımda su şırıltısı
Ağzım her zaman açık
Ve sesimin çıkmayışı
Kıskandırıyor balıkları...
Doğruysa eğer
Şaşmaz diyorlar gen ırmağı...

Konuşmalara kota konulur genellikle
Naylon demokrasilerde
En büyük özelliğim
Kötüye uyarım ben de,
Öğrendiklerimi
Sorulardan öğrenirim genellikle
Kurnazlar en çok
Sorularla verir kendini ele
Aptal rollerim
Beni bağışlar kendime

Rakı içip kusma özgürlüğüne karşı
Nefret kusma özgürlüğünü savundum
Karşıma, sert erkek yapılı korkaklar çıkardı
Kusmak yerine, ağızımdaki küfürleri yutkunurdum...
Dozu kaçırınca kilom artardı,
Bu yüzden ara sıra kampa alırlardı
Verirdim vergisi ödenmemiş kilolarımı.

Köpek için tavuğun budu ne ise
Faşist için gücünün putu odur
Açlık işlemiştir iliklerine
Her ikisi de doyumsuzdur.
Zengin süsü veririm kendime
İçim dayanmaz isteklerine
Kilerim bitmez tükenmez doludur.
Aşık oldukları için pisliklerine
Bayılırlar benimkine de...
Vere vere
Bir şey kalmadı şimdi elde...

Kiralar yüksek, mal sahibi alçak,
Varlıkla yokluk arasındayım
Bu hayat nasıl düze çıkacak?
Engellendi işportacılığım
Devlet sinekten yağ çıkaracak
IMF'ye ödenecekmiş borçlarım
Bir şey de kalmadı ki satacak
Amerikan bezine sığmaz ayıplarım
Olmuşuz yedi düvele oyuncak
İşte böyle bir vatandaşım...

Mehmet Halil

Özgürlük!

Özgürlük... özgürlük... özgürlük...
Yüzyıllarca mücadelesi verilmiş.
Uğrunda ne bedeller ödenmiş,
Çekilen çile, ne günlük, ne ömürlük
Aradan, bilmem kaç kuşak geçmiş.

Kolay mı onu elde etmek, kolay mı?
Hangi ormanda tek tip ağaç var ki?
Cılız üç beş fidanla, iş tamam mı?
Bağırıyorsun, "özgürlük hemen şimdi"
Daha ilk sözde güldürüyorsun beni.

Hiçbir şey, o kadar basit ve kolay değil.
Bir çocuk bile, dokuz ayda geliyor.
Çocuk yapmanın bile kuralları var.
Her şey emek ve fedakarlık istiyor.
nikah masasında çocuk beklenmiyor.

Başında beklemekle değirmen dönmez,
Unutmuşsun, toplumsal çıkarları sende,
Un yok, ekmek yok, değirmene su gelmez,
kendine yetmiyorsun, elinde sandevüçle
Sen de yaya kaldın, demokraside.

Aynı ses çıkıyorsa her ağızdan,
Bil ki, fazla bir şey söylenmemiştir.
Hiçbir şey farklı değil doğadan,
En güzel sesler, birlikte yükselir,
Güçlü ve güzel sesler istiyorsan.
Ders almasını bil, sende doğadan.

Mehmet Halil

Özgüven

Zararını görmediğimiz halde
yıldandan korkarız,
çünkü yılan sürünüyor yerde.

Faydasını görmediğimiz halde
Kartalla övünürüz,
Çünkü kartal uçar yükseklerde.

Eşek denince kızarız,
kasılırız aslan denince.

Gariban görünce,
uzaklaşırız da yakınından,
kalantör görünce,
koşarız ardından.

Kendimize,
Hiç güvenimiz kalmamış,
Ve kaçıyoruz,
Kendimiz gibi olandan.
Kurtulamıyoruz
kalpazanların tuzağından.

Mehmet Halil

Özgüven sizlik

Boynumuza asılmış ezberlerimiz
Ezberlemek en iyi marifetimiz
Kaderimizi kendimiz yazarız
Dualar başkasına...

Her şey elimizin emrinde
Ama bir korku içimizde
Bir tilki girer beynimize
Başlar bizi kemirmeye...

Mehmet Halil

ÖZÜR KAMPANYASI / Düz yazı

Kürsüye çıkınca "benim vatandaşım! " derler. Biz bu sözün altında vatandaşı mal olarak görmenin alışkanlığını seziyoruz, anlıyoruz... Vatandaşlarımız iyi niyetleriyle alkışlıyorlar ve güveniyorlar. Devlet tarafından, korunup kollandıklarını zannediyorlar. Zaman bize gösteriyor ki, hiç de bu sözün altında koruma ve kollama niyeti görülüyor. Vatandaş köle olarak, hatta kurbanlık kuzu olarak görülüyor.

Kahramanmaraş olayları...
Sivas Madımak yangını...
1977 taksim 1 Mayıs katliamı...
Kürtlere uygulanan sürgünler, köy boşaltmalar...
Faili meçhul cinayetler kayıplar...
Sayılamayacak kadar çok aydınlarımızın katledilişi...
Katledilenlerin, katillerinin ödüllendirilmesi...
İşkenceci polislerin, gardiyanların, jandarmaların cezasız bırakılması...
Katillerin cezaevlerinden kaçırılması...

Bu ülkenin emekçi halkının emeklerinin birikimi olan devlet mülkü fabrikaların özelleştirilip yok pahasına satılarak, işçileri işsiz ve aç Kalmalarından, bırakılmalarından anlaşılıyor.

Yine kotalarla, köylünün karlı ekimlerini durdurarak, yoksullaştırılması...

Ayrıca bunu destekleyen resmi konuşları düşünürsek, hiçbir şey masum değil.

Kendi halkına bu cinayetleri işleyenlerin, işletenlerin, bu halkı açlıkla cezalandıranların sözlerinin doğruluğuna nasıl inanılır ki?

Kendi ırkına bile acımayanların, (ırkçılık yalnızca insanları bölmek, yönetimlerini garantilemek, kolaylaştırmak için kullandıkları bir araç...) onların asıl amaçları karlarını daha çok artırmak.

Evet, bütün devletlerin egemen güçleri hem kendi halkına eziyet ediyor, hem başka milletlerin emekçilerini kırmaktan çekinmiyor.

Artık bunu göremeyecek kadar kör olanlara diyecek sözüm yok.

Şimdi saldıranların tek gerekçesi "Sen Türk değil misin? "... Demek ki sadece Türk olmak insanlara cinayet işleme hakkını tanıyabiliyor.

Aynı şekilde, karşı tarafın egemen güçlerinin tetikçileri de, kendi emekçilerine ve demokratlarına, "sen ermeni değimsin? " demekte. Kendilerinden başkalarına karşı kışkırtmaktalar.

Akıllara durgunluk.

Dünyanın her tarafında kendi ırklarından insan olduğunu unutan bu ırkçılar, oralarda da, kendileri gibi düşünen ırkçıların, kendilerinden olmadığı için, Türklerin öldürülmesine nasıl cevap verebilecekler acaba?

Bunu hiç düşündüler mi?

Düşüncelerimizin doğru çıkması hiç de (kendi adıma) beni sevindirmiyor, üzüyor. Keşke haksız çıksam, keşke ben yanılısam da bu ülkenin insanları devletleri tarafından kollanıyor, korunuyor olsa...

Ama ne yazık ki, güçlüler zayıfları ezmek için yarış ediyor. Biz de bu arada çoğunlukta olanların ırkından olarak utanç duyuyoruz yapılanlardan, kendimiz de bu mezalimden defalarca nasibimizi almış olsak da, bu utancı paylaşmaktan, ve kendimizi de suçlu görünmekten çekinmeden özür dilemeye çalışıyoruz.

Böyle düşünmenin bile altında gizli bir ırkçılık var. O kadar işlenmiş içimize...

Egemen güçler, kendi aralarında hiç ırk, din, dil farkı gözetmeden, ne güzel anlaşılıyorlar. Şirketlerinde, para ne kadar birbirinden ayrılmaz ise, insanlar da birbirinden ayrılmaz.

Ama sömürecekleri kitleleri, birbirinden ayırırken, ne çok ayrıntı çıkıyor ortaya...

Ama ne yazık ki, bu bile anlayışla karşılanmıyor. Değişik nedenlerle, özür dileyenler suçlanıyor. Üzülmemek elde mi?

Hem de bu, en çok gene ezilenlerden, sömürülenlerden çıkıyor.

Şimdi soruyorum; Özür dilemek mi özürlülük? Özür dilememek mi özürlülük?

Özür-leri bile göremeyecek kadar kör gözlere de yazık diyeceğim!

Umarım göz klinikleri çoğalır da, gözlerimiz iyi görmeye başlar.

Her türlü mirasına sahip çıktığımız dedelerimizin, hatalarını da kabullenmek zorundayız.

Ama en çok da bizim gibi, hiç bir suçu olmayan, egemen güçlerin çarkında parçalanan farklı ülkelerin emekçilerine olan dayanışma borcumuz bu...

Olaylara geniş çaplı bakalım. Çıkar çetelerine karşı emekçiler olarak, birlikte davranmamaktan ve her iki taraftan da kaybedilen değerlere karşı çaresiz kalınmasından, dedelerimizden bize miras kalan sorumluluğu yüklenmek, yürekli bir davranıştır. Bu yüzden kampanyaya katılıyorum.

Mehmet Halil

Parlak 37 Yıldız

Cadılar ayaklandı, medeniyet çağında,
Ellerinde, ağızlarında, şeriat yasaları.
Cumhuriyet'in yeşerdiği topraklarda,
Meydan okundu, cumhuriyete karşı.

Yasalar, yasalarla anlaştı.
Devletle, şeriat kucaklaştı.
Şeriat, ateşi yaktı,
Devlet uzaktan baktı.

Şeriat yasaları konuştu,
Yananları "tahrik"ten suçlu buldu.
Menemen'de kararlıydı, Cumhuriyet
Sivasta bir heykel gibi sustu.

Sivasta hürriyet, cadılar içindi,
Bir basın bildirisi için,
Allarma geçen güvenlik kuvvetleri,
O gün,
Tam siperini öğrendi eğitimin.

Dinle, öfkeler söndürüldü o gün,
Medeniyet! havaya kurşun sıktı,
Bir taşla, otuzyediy kuş vuruldu o gün
Her kuş, parlak birer yıldızdı.

onlar büyük insandılar
Bir meteor gibi parlayıp
Çevreyi aydınlattılar
Kendileri yanıp
Karanlığa ışık saçtılar.

Daha, Madımak'ın külleri soğumadan,
Katiller sokaklara bırakıldı.
Katiller korundu, açıktan,
Cumhuriyet bir aldatmacaydı.

Mehmet Halil

Patlama

Özgürlükte kısıntıya gittiler sesleri çıkmadı
Ücretlerde kısıntıya gittiler sesleri çıkmadı
Eğitimde kesintiye gittiler sesleri çıkmadı
Sağlıkta kesintiye gittiler sesleri çıkmadı

Birikti ve sıkıştı potansiyel enerjiler...
ve
Ölümlerde kısıntıya gittiler

Patladı 'devrimciler'
HAYIR!
HAYIR!
HAYIR! Dediler...

Mehmet Halil

Paylaşım savaşı

Uyuz, kaşıkça haz duyar uyuzunu
Haz duyar bazı insanlar yara büyüdükçe
Her açılan yaradan bir umut doğar asalaklara
Döner etrafında sinekler, kargalar, akbabalar
Bazen kol kola girer yaralı salaklar ve asalaklar
Mistik toplumda kaçınılmaz sorunlardır bunlar.
Kendi inanmasa da, inanandan daha da fazla
dine sarılır, düzenden, aslan payını alanlar.
Onlar için cami lütuf, bilim ise angarya.

Mehmet Halil

Politikacı

Seçim öncesi
ne kadar da yumuşaklar
her biri;
burun ucu,
veya
kulak memesi.
seçilince kalkar,
her birinde eşek penisi.

Mehmet Halil

Post-modern kahraman

her yeni
aratıyor eskiyi
kendini aratıyor
delikli demir de.
muhtaç olundu
namerde

Kendine güvenmeyen
Kendinden güçlüyü arar.
Onu bulduğu zaman
Ayakları dibinde havlar.

işte böyle!
dolar namlusundan
fırlayan kahramanlar.

Mehmet Halil

Rahmi'ye

uydum telefonla yapılan tarife
yürü dedi arkadaşım
altı yoldan sağa dön ve ileriye...
ulaşırsın kuşdilene...

ben de inanmaya başladım kadere
hiç aklıma gelmezdi
Bir gün kuş dilinde
darı tanesi gibi
kalabalıklar içinde sürünme

bu kadar bina dikilince, kuşdilene
inanmaya başladım
pirinç tanesine...
isim yazarım diyene.

Rahmi! Kimin rahmi?
Doğanın yap boz oyunu bu
Şimdi toprakla bütünleşti.
Yeşertecek tohumu...

Şimdi en üretken o olacak
Yeşerecek üstünde binbir hayat
Göz dolduracak.

En son hoca dikildi başına
şimdiye kadar ölenlere ve Rahmi'ye
isim isim ihsanda bulundu hoca
tanrıya postacılık düştü yine...

Haydi Rahmi güle güle
Bu dünya yorucu
Artık kafanı dinle.

Mehmet Halil

Rekabet

Konya Adana arası
İki otobüs firması,
bürolar aynı caddede, karşılıklı,
on milyon ücret yolcu başı,
değnekçiler bağırsır, karşılıklı,
Adana! on milyon! on milyon! ,
otobüsün biri dolar,
diğerine hiç yolcu gelmez.

Araştırırlar nedenini,
Derki yolculardan biri,
Sizinkiler eski,
Onlarınkinin modeli daha yeni
Eski otobüslerin sahibi,
Hemen kararı verir,
Yedi buçuk olsun Adana biletleri,
Değnekçiler yırtınır,
Adana yedi buçuk! Adana yedi buçuk! .
Yolcular öbür otobüsten koşarlar buna,
Şen misin böyle yapan,
Öbürü düşürür beş milyona,
Yolcular tekrar dönerler ona,

Böyle karşılıklı inatlaşırlar,
En sonunda biri başlar,
Adana bedava! Adana bedava!
Öbürünün sahibi iyice çileden çıkar,
Değnekçiyi çağırır,
"Bağır lan" der.
Adana bedava! , yarı yolda, ekmek içi helva,
Yolcuların hepsi taşınır tekrar ona,
İki kişilik boş yer vardır ama,
Öbürü uyanmadan, şoför çıkar direksiyona,

.....
Otobüs yola çıkar, epeyce ilerlerler,
Ekmek içi helvalardan ses çıkmaz,
Yolcular başlar homurdanmaya,
Yan yana oturan iki arkadaş,
Helvalar gelmeyince muavini çağırırlar,
- Hani bizim helvalar
- Yolun yarısında, der muavin,
Bir taraftan yolculara çaktırmadan ekmekler hazırlanır.
Yarı yolda, ekmek içi helva dağıtılır.
Yan yana oturan iki samimi arkadaştan biri, ötekine sorar,
Helva ekmekleri, hemen mi yiyelim, yoksa Adana'da mı yiyelim?
Öbürü arkadaşına tepeden bakarak,
" Adana'da yiyelim tabi,
Hemen yersek, Adana'ya gidene kadar gene acıkırız"

doğru ya der öbürü, elindeki ekmeğe bakıp bozulur.
muavini tekrar çağırır yanlarına,
arkadaşının elindeki ekmeği gösterip,

Neden onun ekmeği benimkinden büyük?
Bu kadar da haksızlık olmaz ya,
Bir daha, bu otobüse binmem haa!

Muavin bozulur ama, ses çıkaramaz,
Müşteri velinimeti ya...
Kendi kendine konuşur,
"senin gibi müşteri yakışır, bizim gibi hıyara"

Mehmet Halil

Ret-ti miras

kapitalizmin varlık sebebidir savaş
düşün bir kere
kendi ipini kim keser?
savaş istemiyorsan arkadaş!
"vicdanı ret"te karar ver.

Mehmet Halil

Romantik aşık

O, aşkının tiryakisidir
Paketten sigara çeker gibi
Her gün seçer, yeni bir sevgili
Doyunca onun sevgisine,
Dönüp bakmaz geriye.

O, aşkın tiryakisidir
Kanı kaynar ilk kadehte
En büyük aşk'oliktir,
dibine gelince şişenin
yanar yüreği ve beyni
Yangından kaçır gibi
Bırakır gider sevgilisini.

Mehmet Halil

Rüyalar...

Seni gördüm rüyamda
Gözyaşlarımı taşıyordun
Süslü bir el arabasıyla
Ben donmuş bakıyordum.

Koşamadım ayaklarım kilitli
Ellerimi uzatamadım ki
Suda bir balıktım sanki
Hiç çıkaramadım sesimi

Muhteşemdin her halinle
Yaban kollar dolanmış beline
Arabayı bıraktın öylece,
Bir el sokuldu göğüslerine.

Gözlerimin içine baka baka
Göğüslerini dayadın ağzına
Neden bitmez ki bu işkence?
Ne yaptım ki bu kadar sana?

Beni rüyalardan başka
Ne baştan çıkarabilir?
Abone oldum rüyalara
Belki bir gün gerçekleşir.

Mehmet Halil

Rüyam

Bu gün yağan yağmurda
Sen vardın her damlada
Huzur buldum altında
Her yanım sırlısklam.

Yağan zezem suyuymuş
Meleklerin ruhuymuş
Hırçın gönlüm uslandı
Yumuşadım tastamam.

Coşan yağmur yorulmuş
Yere düşüp durulmuş,
Renkli hayata koşan
Üstünde sen! Bir tutam.

Mehmet Halil

Saat 2

Yediği, curuf ardında,
Yemediği umut, önünde.
günün her öğünü
ömrünün her gününde,
Tek gıdası zaman

Denizde balık gibi saat
Zamanın ortasında,
Ama ne dümen bilir, ne de rota.
Eskiden, kulağı bükülürdü
Tembellik edip durduğunda,
Şimdi,
zamana uydu, o da
şiddete karşı çıkıyor,
pil ve güneş istiyor.
Gıda ihtiyaçtan fazla olunca,
Ne polis,
ne asker çıkıyor karşısına.

Mehmet Halil

Saat 3

Bütün zamanların
İşsizlik korkusu olmayan tek işçisi
En çok sen çalışırsın
Bant usulü zamanın önünden geçişi
Hiç aşınmaz makasın
Köpek balığı gibi çeneleri.

Dilimle! ,
Dilimle zamanı en eşit şekilde
Kırıp kırıp pazarla
Kıymetini bilmeyen müşterilerine
Pazarla bir göz pırıltısına.
Çalışkanına, tembeline...
Hiç arkana bakma!

Biraz yorulup yavaşlaşan
Bükülür hemen kulağın
Sana adaletinden utanan
Cezası mı bu tanrının?
Almışsın önüne sonsuzluğu
Hiç durmadan çalışacaksın
Bilmem kaç ömür boyu...

Mehmet Halil

Saat Kulesi

Yorulmuş imparatorluk
Yorulmuş 2. Abdülhamit
Bırakmış onu kollarından
İzmir halkının da yardımıyla
Bırakmış onu denize karşı.
Bütün güzelliği ve ihtişamıyla.

O muazzam manzara karşısında,
Açılmış iştahı,
Yutmuş bütün zamanları,
Yutmuş
denizden gelen rüzgarları,
onun ağırlığıyla,
çökmüş, Konak Meydanı.

Mehmet Halil

Saçını başını yolanlar!

İnsanlar giysileri değiştirir
Bir rekabet başlar giysilerle arasında
Giysiler de insanları değiştirir
İnsanlar uyuyor modaya
Giysiler uymasın sıkıysa
Başında bekleyen var makasla...
'Komik olmayalım diyen'
İnsanlar da çıkıyor zamanla...

Hakkını teslim etmeli tartışmaların
Kendilerini de işin içine katıyorlar
Altında ezildikleri kendinden büyük lafların
Öznesi olamadıklarını itiraf ediyorlar...
Kendi yapamadıklarını
'düşmanlarından bekliyorlar! "

Alışılmış bir kıyafet gibi
Zorla giydirilmiş bir anayasa
Kabul ettirmiş kendini
Dokunmak istemiyoruz şimdi ona...
Çarmıha gererken birini
Meydan okuyup onun arzularına
Çıglık atmak biliriz devrimciliği...

'Hocanın dediğini yap! " ama,
Kendine asla uyma...
'Seçimden seçime politika yapıyor! " diye
Eleştiririz propagandamızda...
Bizimde birlik aklımıza gelmez
Yumurta deliğe dayanmayınca...

Bağlamışız ellerimizi ayaklarımızı
Beğenmişiz kendi aklımızı
Kara delikler gibi tavrımız
Biz başlatırız ilk patlamayı...

Burnumuz gövdemizden büyük
Neden burnumuzu taşıyor diye
Kızarız tembel ayaklarımıza
Esiyoruz kükreye kükreye
Baktığımız dev aynalarda
Tahtarevan bekleriz ayaklarımıza...

Devrimciyiz! Ama...
Değişikliğe de karşıyız!
Kendimiz yapmalıyız daha kötüsü olsa da
Öyle mantıklı ki muhalefetimiz
Omuz veririz düşmanımızın düşmanına
Düşman eski düşmanımız olsa da
Derin kuyulara
Yakınlarımızı atmış olsalar da...
Ulaşılmassa da binlerce kayıplara...

Perhizliyiz!
Şekersiz alışmışız çaylara
Beyaza itiraz ederiz
Vücutta şeker boşluğu olsa da...

Çok şükür `ciddiyiz! ' hepimiz
Şakaya gelmez kişiliğimiz
Alışmışız, rahatız ya
Kirli olsa da zeminimiz
Asit değmesin oraya...

Ya hep! Ya hiç mantığımız
Kaya gibi sağlam kalibımız
Önümüzden oyarlar bizi
Kış uykusunda bekleriz
Duvar gibi inançlarımız
Yere değmez sırtımız...

Kaya gibi sağlamız ya
Hiç gider miyiz ayaklarına
Eteklerinden gelip geçene
Kızılır `ihanet ediyor! ' diye...

`Kral çıplak! "
Çaresiz kılmış dengeler kralı
Katılması zor bir seçimde yalpalayarak
Kendinden şikayet ettirmeyecek kadar da `akıllı'
İleri atılıp yüksek sesle ötekileri suçlamalı...

Hitlerin silahıyla, demokrasiyi vurmalı...
`hepsi sistemin ajanları! "
Unutup gidiyorlar
Dillerine pelesenk ettikleri halkı
Onlar adına konuşan çok!
Onlar sadece ayak takımı...

Vesayetle büyüyenlerin
Kendi vesayet hastalığı
Zorbalıkla çelikleşen genlerinin
Halk adına karar verme rahatlığı...
Ve temsili örgütlenmenin
Yakıcı sonuçları...

Mehmet Halil

Sanat

ne boş zamanların oyuncağı
Ne de düzenin nalbantı...
Bütün tortuları ayaklandıran
Arıtma tesisinin çarkı.

Beynin farklı bölgelerini
Harekete geçirme işini
yüklenmiş sanat,
Hayata tuz ve biber katan
Bir emektir
Zamanla insanı da aşan.

Mehmet Halil

Saraylılar

Saraylara kalp yakışmaz
Kalp vericidir, saray alıcı
Vererek saray kurulmaz
Kalplere acı eker saraylı

Kalın ve yüksek duvar
Dışında hendekler var
Arzu ve tiksintinin kalbi
Heyecan kaynağı libidolar

Her ne olursa olsun
Kalp gerekmez saraya
Saraylı olmak mı istiyorsun
Olacaksın hadım ağa

Hadımlar üretmez
Bu yüzden üreteni de sevmez
İşsizlik üretirler bu yüzden
Çalışana da para verilmez

Hadımlar yönetir sarayları
Kendileri kullanır kasaları
Her şeye para bulurlar da
Artırılmaz emekli maaşları

Mehmet Halil

Savaş! ...

Halkın kurtuluşu
ölmek için savaşıyor.
THKO-CP
savaşmak için ölüyor.
Şavaşan savaşana,
Ölüp savaşanlar
Şavaşmak için ölenler
Ölüm kutsanıyor.
Şonunda (?)
Öldürenler kazanıyor.

Mehmet Halil

Sayın Başkanın Halka Hitabı (Okumamış olmanız Sizi Kurtarmaz...) Düz yazı

Büyük devrimler yapmak üzere yola çıkan her kudretli hükümdar gibi idaremiz de önündeki engelleri aşmak için önemli tedbirler almak ihtiyacını duymuş ve bu doğrultuda, gözünü kırpmadan bildiğini okumuştur, okumaktadır ve okuyacaktır da. Buna göre tüm halkımız, yediden yetmişe, alınan kararlara uyacaktır ve uydurulacaktır.

Karar 1: Sokakta çiftleşen veya çiftleşecekleri tahmin edilen kediler, köpekler, horozlar derhal toplatılıp, hapsedilecektir. At ve eşeklerin plajlarda dolaşır gibi, salına salına sokaklarda dolaşmaları yasaklanmıştır. Yakalandıkları takdirde, kendilerine suç işlemekten, sahiplerine, suça teşvik etmekten, görüp te ihbar etmeyenlere de yataklık etmekten üç ile altı yıl arasında hapis cezası verilecektir.

Karar 2: İneklerini veya at eşek gibi mallarını damızlık boğaya çeken ve zinaya yardımcı olan köylü kadınları veya erkekleri hangi köyden olurlarsa olsunlar, suçüstü yakalanmış-larsa yargılanmadan; şikayet üzerine tutuklananlar ise yargılanmak üzere derhal parmak izleri alınacaktır. Parmak izi kaybolmaması için parmak izi uzmanları gelene kadar. Suç işleyen hayvanın aletine ağırlık asılacaktır.

Karar 3: İnsanlardaki ve hayvanlardaki bu şehvet ve ihtirası söndürmek için; Bütün bele-diyeler en az otuz adet olmak üzere itfaiye aracı alacaklardır. İtfaiye araçlarının hangi firmalardan alınacağı ek listede gösterilmiştir. Ucuz fiyatla düşük kapasitede itfaiye aracı alıp ta mücadelede gönülsüz davrananlar. Cezaları iki ile çarpılarak uygulanacaktır. Gerçek bataklık kurutulmadan mücadeleyi başarmak mümkün değildir.

Karar 4: Alkol ölçen, radyasyon ölçen, yalan ölçen aletleri yapan bu konuda uzman kadrolarımız vardır. Onlara gerekli talimatlar verilmiştir. En kısa zamanda hisleri ölçen Aletler yapılacak ve kullanıma girecektir. O aletlerle yüksek hissiyata sahip ve suç işleme-ye yatkın olanlar karantinaya alınıp, askeriyeden de destek alınarak, günde üç vakit şap verilerek terbiye edileceklerdir. Biz geçmiş yöneticiler gibi.. hiçbir zaman hata yapıp sonra hatamızı kabul etmeye niyetli değiliz. Biz suç işlenmeden tedbir alıp suçu önleyeceğiz.

Suç işledikten sonra, "bu adam bu haltı işlemiş" "Vedimse ben vedim" gibi sözleri kullanıp küçük duruma düşmeyeceğiz. Biz erkek gibi davranıp, son anda geriye çekerek, piç bir çocuğun dünyaya gelmesini önleriz. Ne yaparsak kendimiz için yaparız, başkaları için değil.

Karar 5: Askerlikten emekli olan yüksek rütbeli personelin, karılarına ve kızlarına bağlanıp ve yedi kuşak devam eden dul ve yetim maaşlarından dolayı evlenmedikleri görülmüş ve zina yapmalarını engellemek için toplu olarak ve derhal evlendirileceklerdir. Böylece hem zina önlenmiş olacaktır. Hem de parasızlıktan evlenemeyen, işsiz güçsüz, erkek takımına bir geçim kapısı temin edilerek, sosyal patlamanın önüne geçilecektir. Ayrıca ölmüş kocalarının, bol, yetim ve dul maaşları ile boyunları sıra sıra altınlarla çevrili iri yapılı karıları günde otuz kilo süt veren inekler gibi.. etrafına kasılarak bakmaları engellenecek ve sosyal patlamayı tahrik etmeleri önlenecektir..

Karar 6: Uzun vadeli tedbirler arasında da beşik kertmesi ve bekaret kemeri gibi hususlar yeniden uygulamaya konulacaktır. Bu konudaki çalışmalarımız en kısa zamanda tamamlanacaktır. Yoksa, zamanında başı bağlanmayan ve ipe yulara gelmeyen bu gençlerin ne yapacağı belli olmaz. Bizim dünya aleme rezil olmaya niyetimiz yoktur.

Evet sevgili vatandaşlarım, icraatlarımıza sizler için, canla başla çalışarak devam edeceğiz. Bugün bir dua ile manifestomuza son verelim.

Ey Allah'ım alnımıza böyle kara yazılar yazıp ta bizi utandırma. Biz kullarını zor duruma sokup çaresiz bırakma. Biz nasıl son anda tasarıyı geri çekip gücümüzü ve yüceliğimizi gösterdikse sen de alnımızdaki kara yazıları sil ve yüceliğini göster ya Rabbim. Bir kısmı fazla yemekten, bir çoğunun da açlıktan midesi bulanık bu insanlar arasında sandviç gibi sıkışık kalan bizleri korusun ya Rabbim. Tanrım insansız yapamaz ama, tanrısız yapan insanlar var ya Rabbim. Bizleri her türlü tehlikeden korusun ya Rabbim.AMİN

Mehmet Halil

Seçilmişler

Ulaşılmazaya duyulan o sonsuz aşk
Neler yaptırmıyor ki insana...
Öldürüyor, ölüme gidiyor koşarak
Kıyıyor, kendi gibi düşünmeyen cana.

Bekaretlerini hiç yitirmeyecek olan,
O huriler...
Ve o hurilerle kandırılan?
Afyonlu düşünceler...

Korkunun ve ödülün kurbanları
Çürümüş, çürütülmüş mantıkları
Kefaretlerini ödemek için seçerler
Hedef tahtalarına iyi insanları...

Mehmet Halil

Seçim

Bu gün seçim vardı yine
Ticaret odasıydı gündemde
Ekonomisinin kaderini belirleyecek
Delegeler seçilecek sözde...
İki liste sürüldü önümüze
Biri, 'Deniz Feneri'ni aydınlatıyordu
Diğer liste 'Ergenekon'cu.
Sular ters akıyordu
Ekonomiyi delegeler değil
Ekonomi delegeleri belirliyordu.
Yani, ölümlerden ölüm seçiyorduk
Ya açlıktan sürünerek gideceğiz ölüme,
Onuru gözden çıkararak
-ne zaman göze girdiği de meçhul-
Ya da!
Bir kurşun sıkılacak ensemize...
Demokrasi, kalkmış atağa
Durabilir miyiz daha
Tercihimizi yaptık ikinciye.

Mehmet Halil

Seçim yaklaşıyor

Fakirin avucunda parası
Hiç aklından çıkmıyor ki
Tutarken açlıktan karın ağrısı
Parmakları parayı sıkıyor ki.

Zenginın parası kasada
Nasıl kazanılır bilmiyor ki
Fark yok mideler arasında
Para: Ye! Ye! Bitmiyor ki.

Zamanın birinde demişler ki
"sayılı parada bereket yoktur! "
Parayı öylesine sevmişler ki
Karşılıksız besleyeni çoktur.

Para herkesin dostudur ama
Herkesi dost tutmuyor para.

Liderler komut veriyor ona
Delik ceplerden, çelik kasalara
İleri! Koşar adım! Marş! Marş!
İster piyon ol, ister kale
Seçim yaklaşıyor Ey! Vatandaş!

Mehmet Halil

Selam! barajın gerisinde uyuyan sulara!

Aşık oluyor, kıçları koltuklara
Aşk kural tanır mı?
Kavuşmak için başvurulur her yola,
Güçlü olur aşkın direnci,
Barajlar da, bu işin, pezevengi.

Bitmeyen tek aşk! İşte bu...
Uzun yıllar sürüyor iktidarları
Pazarlayınca seçmene uykuyu
Bağışıklık kazanıyor kıçları.
Artık hepsi birer orospu...

Para- zam, zam-para,
Asılı tek kılıç, parasızlık tepede
Yeniçeri çıkınca tahsilata da,
Yalama bir dil kalıyor geriye...
Hazır 'demokrasi' pazarına...

Mehmet Halil

Sen haklısın usta!

Kesin olarak doğum günü bilinmeyen ve
15 Haziran 1879 tarihi doğum günü olarak kabul edilen
Neyzen Tevfik için bir anma...

Türkü yine o türkü, sazlarda tel değişti,
Yumruk yine o yumruk, bir varsa el değişti!
Neyzen Tevfik

Neyzen sözünü çok önceden söylemiş,
Ama gösterişli bir kürkü olmadığından,
Burnu havada olanlar, gülüp geçmiş.
Sözlerdeki acı gerçeği anlamadan.

Tepeden tırnağa delirmiş bir ülkede,
Hayat şehirler arası otobüs gibi...
göstermeyince, satın alınmış bileti
Kimse Neyzen'i durup dinlemedi.

Kelimeler değişiyor, sesler değişiyor,
Gelenekçi, modern, asri, post-modern
Hastalık değişmiyor, ilaç değişmiyor,
özür dilemenin faydası da yok Neyzen'den.

Mehmet Halil

Sen sustukça

Hayat akıyor, bir ırmak gibi,
Bir taraf durgun, bir taraf hızlı.
Bir kısmı temiz, bir kısmı kirli,
Kenarda durmayın içine girin.
Durgun sular biriktirir zehiri.

Durgun su, da, bir gün kirlenir,
Dışında durmayın, içine girin.
Suya da dokunun, sabuna da,
Sizde..! akıntıya bir hız verin.
Hareket her şeyden daha temizdir.

Üsteki ister ki stotuko korunsun,
Sen mevcut durumda, en alttasın
Devinim olmazsa, alta kalırsın,
Kaybedecek neyin varki durursun?
Mutlu yaşamak senin de hakkın.

"İşleyen demir pas tutmaz"
Uyanın ey dostlar, uyanın,
Çalışanı düşman korkutamaz,
Sizde artık hakkınızı arayın.
Mücadele etmeden hak alınmaz

Üstüne üstüne gelirken felaket
Kaçmak kurtuluş olurmu hiç?
Hayat, mücadeleden ibaret...
Kazanacağın, kendi emeğin.
Alacağın, kendi hakın nihayet.

Her şey suyun üstünde yüzüyor,
Altaki, çoğunluk bunu görmüyor.
Kaldır da başını, şöyle bir bak.
Sen sustukça, sırtında duranlar,
Kanının, son damlasını alacak.

Stotukocular susturacak seni,
Hakim olan, onlar değil mi?
Susma, inadına yükselt sesini.
Seni yönetenler, senden değil ki,
Yönet artık, kendi kendini.

Mehmet Halil

Seni unutmuş değilim!

Bu gün, aynı saatte, aynı yerde
Yine aynı masa ve yeşil çuha
İki çay söyledim kendime
Daldım derin bir rüyaya.

O günkü "kapıdan giren güzel,
İşte o benim!" sesini bekledim
O gün içilen çayların tadı bir başka
Bu gün aynı çayla zehirlendim.

sensizliğin tokatı indi suratıma
dügümlendi kelimeler gırtlığıma
sessizliğimi, unutulduğuna yorma,
Sesimin yansıması, sessizliğim.
seni unutmuş değilim.

ne zaman aradıysam, nefesin kesildi
hissettim, "Ne vardı şimdi arayacak!" deyişini
o gün, kısa hayatımın miladı, o gün gerildim çarmıha
senden sonra, hiç parlak değildi yıldızlar da...
Bu gün rüyamda gördüğüm o güzel sendin
Gökyüzünü çatlatan şimşegin ışığında.

Keşke hiç tanımasaydım seni
Takvimden çıkarıp, bu ayın yirmi ikisini
Bir gün gitseydi hayatımdan
Şimdi bir kurt kemirmezdi beynimi
Hiçbir şey kaybetmezdim huzurumdan.

sensizliğin tokatı indi suratıma
dügümlendi kelimeler gırtlığıma
bir asit gibi, her gün biraz daha
oyuyor beni sensizliğim,
seni unutmuş değilim.

Mehmet Halil

Sıradan şeyler

Karşıdan bir kadın gidiyordu, eli çocuklu,
Aniden bir adım ileriye sıçradı, top gibi...
Çocuk olduğu yerde kaldı, gözleri buğulu
Meğer arkadan araba vurmuş poposuna,
Kan dökülmedi, kol kırılmadı ya, önemli mi?

Gayet pişkin şoför, uzanıp camdan ukala ukala,
"Uyuma be kadın! arkana baksana" dedi.
Elinde düdüğü, yaklaşan trafik polisi ciddi,
Ona göre bu, hergün olan, sıradan bir olay.
Trafığı tıkayan şoföre, sert sert bakıp, 'yürü!' dedi.

Mehmet Halil

Sistemin Travmaları ve buna karşı savunmalar. / Düz yazı

Tek amacı kar olan kapitalizm, ne kadar çok güçlense de ``Yeter! `` diyemiyor. Zenginliğin sonu yok. Doyumsuz bir sistemden de insanların kendi yararına hiçbir beklentisi olamaz.

Emek hırsızlığıyla başlayan bu yozlaşma, zamanla bütün olumsuzlukları kendi gelişmesi, karlarını daha fazla artırabilme ve kendi aralarındaki rekabette ilk sıralara çıkabilme uğruna insanlığa ve insanlığın gelişmesi için var olan doğaya verdikleri zarar, inanılmaz boyutlara ulaşmıştır.

1. İnsanların yoksullaşması...
2. Çalışanların çalışma şartlarındaki gerileme
3. Sosyal hakların tırpanlanması, mutsuzlukların artması...
4. Savaşların insanlığı yok edecek derecede ileri boyutlara ulaşması.
5. Doğanın kendini yenileyemeyecek derecede tahrip edilmesi
6. Diğer canlıların yaşama haklarının hiçe sayılması...

Dünyamız, amansız bir hırsın kurbanı edilmekte, daha çok kazanma hırsı ile bütün tüketim maddeleri, suni ve sağlıksız ürünlerle bize sunulmakta...

Biz kimiz? İnsanız. İnsanlık tek başına var olamaz. Üretim araçlarına sahip olan ve bu amansız hırsın emrinde oradan oraya koşan sistemin piyonları, üretim güçleri, yani bizler olmadan var olabilirler mi? Kendilerini, zehre çevirdikleri gıda maddelerinden soyutlayabilirler mi? Demek ki hırsları, diğer tüm insanları olduğu kadar, kendilerinin de yok oluşlarını hazırlamakta. Bizim görevimiz intihar edeni kurtarmak için mücadele değil...

Biz onlarla beraber diğer insanların, kendimizin zarar görmemesi için gerekeni yapmak zorundayız. Onlar kendi zenginlikleri ile kendi sağlıklarını koruma şansına sahip olabilirler. Bizim kadar bu durumdan zarar görmeyebilirler. Biz emekçiler kendi geleceğimizi ve çocuklarımızın geleceğini düşünmek zorundayız.

Sistemin kurumları kendi çıkarlarını garantiye almak için ilk olarak eğitimden başlıyorlar işe...

Çocukların kendi potansiyellerinin farkına varması için, onlara yardımcı olması gereken eğitim, yani var olanı ortaya çıkarmak için gerekli olan eğitim, bu güçler tarafından tam tersi olarak, potansiyelin gelişmesine dair olan inancın eksikliği ve bundan dolayı ``büyükler ne derse o doğrudur`` mantığının dayatılması ile yetiştirilmektedir.

``hayatın gelişme, yaşanma eğilimleri engellenirse, engellenen bu enerji, bir değişimden geçer ve hayatı yok edici bir enerjiye dönüşür... Yıkıcılık yaşanmamış bir hayatın sonucudur. Bir potansiyelin gerçekleşmesi belli bazı koşulların var olmasına bağlıdır.``* Bir tohumu toprağa attığımızda nasıl, güneşe, suya, çapaya, gübreye ihtiyacı varsa, bir çocuğun da potansiyellerini ortaya çıkarmak için bakıma (eğitime) ihtiyacı vardır. İyi bakılırsa iyi olur kötü bakılırsa kötü olur. Yani çocuk isteğe göre eğitilebilir.

``Görüldüğü gibi insan mutlak olarak kötü değildir. Ama gelişmesi ve büyümesi için gereken koşullar eksik olduğunda kötüleşir. Kötülük, iyiliğin yokluğundan ortaya çıkar ve hayatı gerçekleştirmede uğranılan başarısızlığın bir sonucudur.

Yıkıcılık, insanda birincil potansiyelini gerçekleştirmede başarısız olduğunda ortaya çıkan ikincil bir potansiyeldir.``*

Başkalarına yapılan her şey, aslında kendimize de yapılmıştır.

Bu gün kendi çocuklarımızı bile tanıyamayacak kadar kendimizden uzak görüyorsak, iyi düşünmeliyiz...

Toplumumuzda 10 kişiye bir güvenlik görevlisi düşüyorsa bunun sebebi var olan potansiyel enerjiyi üretici bir alanda kullanamamaktan kaynaklanmaktadır. Yapmayı

sevdiğin bir şeyi yapıyorsan, aradığın mutluluğa mutlaka ulaşırsın.

Çoğumuz sistemi kolayca suçlayıp, sistemi değiştirmek için kolları sıvarız. Evet kolları sıvarız, ama, nereden başlayacağız, ne yapacağız, nasıl yapacağız? Bütün bunların cevapları yoktur. "Hedefi belli olmayan gemiye hiçbir rüzgarın faydası yoktur" demişler. Genellikle duyduğumuz, "karınca hacca gitmek istemiş, sen bu halinle nasıl hacca gideceksin demişler, o da yolunda ölürüm ya..." demiş.

Evet, bu kararlılığın önemini anlatmak için gösterilen bir örnek, ama tek başına kararlılık da yetmez...

Sistemi değiştirmek için bakıyoruz ki sistem dünya çapında bir ağ... Gözümüzde büyüyor. Sistemin parçası olarak ülkemize bakıyoruz. Kolay örgütlenemeyecek bir güç istiyor. Birçok

zaaflardan dolayı o güce kavuşamıyoruz. Daha aşağılara iniyoruz il düzeyinde, yine insanlar bir araya gelemiyor. Neden? Neden? Neden?

Görülüyor ki dünya çapındaki o ulaşılmaz dediğimiz sistemin ham maddesi İNSAN!

Yani her şey o insanla başlayıp, insanla bitiyor.

Yani kendimizle!

O halde işe kendimizden başlayacağız. Hiçbir zaman, en moderninden bile olsa otomobil gibi olmayalım. Bütün toplantılarda, konuşmacılar hep diğer insanların kusurlarına odaklanıyor da kendinde hiç kusur aramıyor. Otomobilin farları da karşıyı aydınlatır ama kendini aydınlatmaz. Kendi iç ışıklarını yakmazsa...

Biz de kendi iç ışıklarımızı yakalım.

Bu nedenle biz, koşulların, yardıma muhtaç kurbanları olmayalım. İçimizde ve dışımızda bulunan güçleri etkileme ve kontrol etme yeteneğine sahibiz. İyiye dair olan çabalarımızı geliştirip onların gerçekleşmesine neden olan koşulları belirleyerek çoğaltabiliriz.

"Büyük hayalperestlerin düşleri asla gerçekleşmez, onlar her zaman daha fazlasını ister."

Biz karınca değiliz. Biz bu dünyayı bu günlere taşıyan insanlarız. Bu gün sistemin başında bulunanlar bizden çok üstün vasıflara sahip değildir. Onlar da bu toplumun birer parçasıdır.

Ama var olan akıllarını ve zamanlarını bizden daha iyi kullanmayı başarmışlardır. (Yönetimde olmanın avantajları bir tarafa...)

İşe kendimizden başlayacağız. O halde kendimize bir bakalım. Bu güne kadar nasıl doldurulmuşuz. Neyiz?

Ta beşikten beri, çocuk olduğumuz için, hiçbir şey bilmediğimiz için, geleceğimizi belirleyecek, ahlak kurallarını, anamızdan, babamızdan başlayarak, köyün imamından, okulda öğretmenden, askerden... sözlü ve görsel basından... bize dayatılmış. Dayatılan, sistemin ahlak kuralları...

En büyük ahlaksızlık çocukluktan beri büyükleri dinlememek, itaat etmemek, karşı gelmek.

Öğretilenler doğru mu? Biz çocuk, onlar büyük olduğuna göre, biz onlardan daha iyi bilecek değiliz ya... mantık bu.

Bir kere öğretilenler, ezberletilenler, alışkanlık haline gelenler mi, artık balığın deryadan habersiz olduğu gibi, yanlışlığının farkında olamıyoruz.

En önemli ahlak kuralları haline gelenleri sıralayalım. Irkçılık, Metafizik düşünceler, Milliyetçilik, militarizm, şovenizm ve geçmişimize damgasını vuran liderlerin mutlak doğru olduğuna olan inançlarımız.

Bu güne kadar başkaları tarafından doldurulan şu zihnimizi, artık kendimiz bakıma alalım. Bir bahçıvan bahçesini nasıl zararlı otlardan temizleyip, kendi işine yarayanları ekip, onları sulayıp çabalıyorsa biz de kendi zihnimizi kendimize yaralı olacak bilgilerle dolduralım.

Egemen sistem, din, milliyetçilik, ırkçılık vs... gibi ayırımlarla yüzyıllarca insanları birbirine düşürüp, emekçilerin metalaşmış ürünlerini eline geçirmiş ve geçirmeye de devam ediyor. Bizim bunlardan ne çıkarımız oldu? Bir azınlık, milyonlarca yoksulun tüketebileceğini tek başına tüketiyor. Ama milyonlar kendi emeğine sahip çıkacak yerde, o zenginlerin oyunlarına aldanıp, birbirleriyle savaşıyor, birbirini yok ediyor.

Neden? Çünkü zihnimiz onların çıkarına uygun şekilde doldurulmuş, onlardan vazgeçemiyoruz.

Kısa vadeli, küçük çıkarlarla aldatılıp, uzun vadeli ve büyük çıkarlarımız ellerimizden alınıyor. Bu oyunlar uzun vadeli çıkarlarımız gizlenip, kısa vadeli çıkarlar öne çıkarılarak, bize ezberletilen temel bilgi tuzakları ile gerçekleşmekte.

Aklınıza güvenmiyor musunuz? Toplumda aklına güvenmeyen yok!

O halde yapılacak bir şey var. Bize ezberletilenleri zihnimizden boşaltmak ve kendi aklımızla davranmak.

Kendinin efendisi olamayan hiç kimse özgür değildir. Epiktetos...

Bu arada liderlik için mücadele edenlerin kulağına da fısılayalım. Kendine liderlik edemeyen, bir başkasına nasıl liderlik edebilir? Deneylerimizle de bu sabittir. Bu güne kadar bir adım ileri gidememişsek, durup düşünmeniz gerekir. Liderliği öbür tarafa taşımak için direnmekten vazgeçin. Sizlerin başarısızlığı geriden gelenlerin cesaretini kırmıştır.

Başarısızlık deneme cesaretinden yoksun olmaktır. Bu gün cesareti kırılan ve geri planda atıl kalan insanları suçlamak yerine, aynada biraz da kendinize bakın. Belki o zaman

“herkes layığını bulur” demekten vazgeçersiniz.

Biliyorsunuz ki, önünüzde bir bardak varsa ve o bardak su ile dolu ise, siz de süt içmek istiyorsanız, ne yaparsınız? Elbette bardağı boşaltıp, sütle doldurmanız gerekir. Suyun üstüne ne kadar süt doldursanız da olmaz süt suyun üstünden dışarı dökülür.

O nedenle, zihnimize geçmişte iradeniz dışında yüklenen bilgileri unutun, çünkü ikinci bir kafanız yok, o eski bilgilerle dolu zihin yenileri sürekli reddediyor. Bu sizin elinizde. Bunlar bizi yanıltıyor, her şeyi çok iyi bildiğimizi sanıyoruz ve kendimizden başkasını da dinlemiyoruz. Hal bu ki dünya hiç durmadan dönüyor ve dünya döndükçe de çok şey değişiyor.

İnsanlık da bu değişime uymak zorunda, bu değişime uyamayan ortaçağ yasalarını da ileriye doğru taşıyan gericiliğin hamalı olmaktan kurtulamıyor.

Zihnimizi boşaltırsak, aç insan nasıl karın doyurmaya koşarsa biz de o zaman, zihnimizi doyurmaya koşar ve yeni bilgilere açık oluruz. Hep kafamızda olanı aktarma kaygısıyla, şimdiye kadar dinlemediğimiz diğer insanları, dinleme gibi iyi bir alışkanlık ediniriz.

“Başkalarının kalplerine yalnızca kendi kalbini açtığın zaman ulaşabilirsin.”**

İşte kendimizi anlama, en yakınlarımızı anlama ve bunun sonucu olarak da ortak noktalarda anlaşabilme fırsatımız böyle doğar.

Tabi bütün bunları gerçekleştirebilmek için de irade gerekli. Bir düşünür “İrademiz zekamızdan üstündür!” demiş. Önemli olan, bu üstünlüğü, fark etmek ve kullanabilmek...

İşe kendimizden başlamak bunun için önemli. Kendine güvenemeyen insanlar

başkasına güvenmek zorundadır. Kölelik yasaları da böyle başlar işlemeye...
Düşünme şeklimiz alışkanlıklardan kaynaklanıyorsa, alışkanlıklarımız sahiplerimizin bize öğrettikleri doğrultusunda...
Zihinsel ustalık ezberle değil, çalışmayla gelir. Kendi çabamızla elde etmediğimiz zaman kendimize güvenimiz de olmaz. O zaman ezberlerimiz bizi teslim alır.
"Gittiği yönü değiştirdiği anda herkes yaşamında devrim yaratabilir. Fakat nereye gittiğini bilmezsen, oraya ulaştığını nasıl anlayabilirsin? "**
Yaşamdaki en anlamlı şeyler, asla en az anlamlı olanlara feda edilmemeli. Bizim için insan önemli ise, insandan daha az anlamlı olan şeylerden taviz vermek zorundayız...
Toprak, vatan, bayrak, silah bunların hepsi insanın özgürlüğü ve mutluluğu içinse,
O halde ben, neden bunlar için insanı feda edeyim?

Her şey kendimizde başlayıp kendimizde bitiyor. Özgürlüğü tepetaklak kavrayıp, özgürlük adına bütün zamanımızı boşuna harcadığımızda, bir başkasının kölesi olarak pahalı bir fatura ödemek de var. Sistemin uyguladığı baskılara boyun eğip zamanı sıkıştırıp kullandığımız halde kendi mutluluğumuz için zaman ayırmadığımızda, bakımsızlıktan yarı yolda kalan arabadan farkımız kalmaz. Son otuz yılda yarıdan fazla düşen ücretler bunun en güzel örneği değil mi? O zamandan bu yana mücadele için özveride bulunmamanın bir sonucu değil mi bunlar?
İnsan kendini zorlamadan yaratıcı güçleri ortaya kendiliğinden çıkmaz. Bir hastamız olduğunda, sırtlayıp on kilometreyi düşünmeden yürürüz, doktora yetiştirmek için...
Bir toplantıya gitmemiz gerektiğinde, özgürlükle, mücadele arasında bocalamaya başladık mı? Yani gizli potansiyelimize sırtımızı döndük mü, sonunda köle olmaya mahkum oluruz.
Yaşamını iyileştirmek ve hak ettiğin biçimde yaşamak istiyorsan, kendinle yarışman gerekir.
"Yaşam bize daha çok ondan istediklerimizi verir." Demiş ustalardan biri, mücadele etmeden hiçbir şey elde edilmiyor.
Her kaliteli yapı, kullanılan malzemenin kalitesiyle ölçülür. Toplumsal yapının da malzemesi insandır. İnsan kendi kalitesini ne kadar yükseltirse, örülen toplumsal yapı da o kadar kaliteli olur. Onun için esas olan insandır. Kendini yenileyemeyen insan, başkalarını hiç yenileyemez.
İşe kendimizden başlayalım. Kendimizi değiştirirsek, dünyanın değişmesine de katkıda bulunmuş oluruz.

* Erich Fromm

** Robin Sharma' dan alıntılandı.

Mehmet Halil

Sivil siyaset, militarizmi aştı. / düz yazı

Hayat, mücadele ve yarıştan ibaret... Yarışı kaybedenlerin şiddete başvurduğu bir ülkede yaşamaktayız.

1980'de "sosyal mücadele ekonomik mücadeleyi aştı" diye darbe yapanlar, Osmanlı devletinin içinden gelip Türkiye cumhuriyeti ile daha da oturan teamüllerle gelenekleşmiş terfi ve atamalarla devlete tümüyle hakimdiler. Konumlarını korumak için de sık sık demokrasiyi askıya almaktan çekinmediler. Yalnız 1980 darbesinden bu yana onbinleri aşan cinayetin sorumlusu oldukları günden güne daha da net olarak ortaya çıkıyor.

Cumhuriyet tarihinde ilk kez sivil siyaset, bu teamülleri bozarak etkisini gösterdi. Son otuz yıldır "sol'a vurulan en büyük militarist darbe olduğu halde, "sol'un önemli kesimi bundan rahatsız. Mustafa Suphi'lerin boğulmasından sonra bile İttihat ve terakki ideolojisinden ayrılamayan solun belli kesimini hatırladıkça bu da sürpriz sayılmaz...

Bu günlerde de "sivil siyaset militarizmi aştı" diye dışını bileyenler çok... Bir türlü demokrasi diye bir şeye alışamayacağız!

Ya benimle olacaksın, ya da bana düşman. Bizdeki politika anlayışı bu... Ya tam, ya hiç...

1980 öncesinde iktidar ve hükümet ortaklığı bile yasaları değiştirmekte zorlanıyorlardı... İşçi sınıfının direnci küçümsenemezdi.

Bu nedenle Ordu darbe yaptı, anayasayı istediği gibi değiştirdi. Militarizmin gücünü kıran anayasadaki değişiklik yetersiz... Kimse memnun değil... Her kesimin istekleri de farklı... Her kesimin isteğine göre anayasa yapmak da mümkün değil... 1980 örneğinde olduğu gibi en güçlüler bile kendi istediği anayasayı yapmak için darbe yapıyor. Yani Anayasayı değiştirmek olağanüstü güç istiyor. Hem çok şey istiyoruz, hem gücümüz yok...

Nerede yanlış yapıyoruz?

Birincisi hedef belli değil. İktidar olmak mı? Öyleyse kitlelere gideceksin, kitlelerle kaynaşacaksın, sorunlarını anlayacaksın, doğru çözümler bulacaksın, güven vereceksin, doğru ittifaklar kuracaksın, alternatif güç olarak ortaya çıkabileceksin...

Kendini kabul ettireceksin... Bunun için de en yakınların ile iyi ilişkiler kuracaksın. Diğerlerini de dinlemeyi bileceksin, Anlayıp saygı duyacaksın... Yani sınıflar eksenindeki yerini diğerleriyle birlikte alacaksın...

Görülen o ki kimsenin aslında iktidar diye bir derdi yok. Kendine güveni yok. Kendine güveni olmayanın başkasına da güveni olmaz. O halde ne koparabilirse onunla, dar guruplar halinde oyun oynamak... Yıllardır değişmeyen bir oyun...

İkinci olarak; kendin olamayınca yapılacak bir şey var. Karşıtından beklemek. Muhalefet demek, yalnızca istemek olmuş. Hem düşmanın olarak gör hem de çıkarlarının koruyucusu olarak gör. Hangi gücüne dayanarak istediğin anayasayı bekliyorsun? Kendi beceriksizliğini, örgütsüzlüğünü gizlemek için iş yapıyormuş görünmek... 30-40 kişilik guruplarla basın toplantılarıyla işin kolayına kaçmak.

İşçi sınıfını örgütlemek için, taşeronlaşmanın başını çeken, sosyal demokratların kuyrukçuluğuna soyunmak.

Olaylardan ders alıp toparlanmak, güçlenmek yerine, aksine birbirini en olmadık damgalarla damgalanmaya başlandı...

Amerikan işbirlikçileri vs...

Üçüncüsü ilkesizlik; Sosyalizm unutuldu, Komünizm unutuldu. Bütün toplumu içine alan yuvarlak bir sol deyim,
AKP den militarist güçlere kadar herkes sol...
Soldan kimin ne anladığı belli değil... Solcu geçinen ve devrimi burjuvaziden bekleyenler de var.
Demokrasiyi ve adaleti kelimelerden ibaret görmek en büyük yanılgı...
İşçi sınıfını temsil ettiğine inanır ama hiç kimse siz ne istiyorsunuz diye o sınıfın bireylerine gitmez. Onlar adına karar verir.

Dördüncü; Anayasada yapılan değişikliklerle kim ne elde edecek, ona irdelemek yerine anayasayı kim değiştiriyor?

Değiştiren solcu değilse muhalefet, solcu değiştirirse hepsine evet.

Onbinlerce kayıp ve ölümün sorumluları bir tarafta, gelecekte İslam cumhuriyeti kuracakları varsayılanlar bir tarafta.

Anayasa böyle bir cumhuriyetin kurulması için yeterliyse, neden 1980 de Anayasa darbeden önce değiştirip de darbe yapmadılar?

Demek ki önce güç gerekli...

Yapılacak iş kayıtsız şartsız güçlenmek. İşçi sınıfını temsil ediyorsan, güvenini kazanabileceğin milyonlar var.

Daha bir ay önce işçi emeklilerine 20 TL zam verildi. Bu konuda kimin sesi çıktı. Gülüp dalga geçildi...

Neden bunu kabul etmiyoruz diye bir kampanya açılmadı? Çünkü bunun ardında ordu yoktu. İşçiler vardı.

Genler İttihat ve Terakki ırmağından gelmekte...

Anayasa'da yapılan değişiklik de emeklilere verilen zam gibi, küçük bir pay, bunu neden reddediyoruz?

Kemalizm'in gelişmesine ket vuruyor... Ordu rahatsız oluyor... Tanrılar için onbinlerce insanın kayıp ve ölümüne göz yumarız deniliyor...

gerekçesi de değişikliği yapan 'dinci' bir parti.

Demokrasiyi en iyi darbeciler, demokrasiyi askıya alanlar korur... Bravo şaşkın sosyalistlere ve demokratlara...

Yıldız hayranı romantiklere...

Bir bardak su ile saksı sulanır ama orman sulanmaz... hayalle anayasa yapılmaz, kabını büyütmeden kabından büyük şeyler bekleme...

Bu referandum Erdoğan'ı oylamaktır diyenler bakalım referandumdan sonra seçim yapılmıştır, seçime gerek yok diyecekler mi?

AKP yi meşru görmeyenler %7-8 oyla kendilerini meşru ilan ediyorlar neden, arkalarında ordu olduğu için...

İşte demokrasi anlayışları... Ordu mensuplarının sivil mahkemelerde yargılanmasını kabul edemiyorlar ama,

Sivillerin askeri mahkemelerde yargılanmasına da sesleri çıkmaz...

Kazanımları küçük olması mikro-evrime karşı gelmek gibi bir şey...

Fazlası için ya gücün olacak, ya da küçük kazanımları reddetmeyeceksin...

Emekliye verilen 20TL zammı reddetmediğin gibi...

Su 100 dereceye gelmeden buharlaşmaz, 20 derecede bağıra çağıra değiştiremezsin...

Hayalci olup imkansız isteme, gerçekçi ol gerçekleştir.

Mehmet Halil

Siyasallaşma!

“Yargı siyasallaştırılmayacak”mış
Yani sizin anlayacağınız,
Balık sudan çıkacakmış.

Mehmet Halil

Siz konuşun beyler!

İş isteriz, çocuklarımız için,
Deniz filosu istemiyoruz...
Yeter ki karnı doysun bizimkilerin
Ekmek istiyoruz, aş istiyoruz!

Zaten her gün dokuz doğuruyoruz
Üç de çocuk doğurunca
Bir düzüne ediyoruz
Düzenin aklına uyunca.

İthalat şirketleriniz kazansın diye
Bereketi sağarak ellerinizle
Doldurmak için kasalarınızı
Kota koyarsınız bizim üretime.

Sizden yabancı dil istemedik
Sadece 'ana dilimizi' istedik
Çok gördünüz yabancı değil diye
Hedef olduk yabancı mermilere.

Merdiven gibi bakmayın bize
Biz hak isteriz, sadaka değil
Halı serersiniz merdivenlere bile
Biz üretenez, merdiven değil!

Siz ağzınızla gülersiniz, açık!
Papatya gibi, hazine önünüzde,
Sizi dinledik, anladık ve inandık
Oyun komikti, güldük götümüzle.

Mehmet Halil

Sorun nerede, çözüm nerede, nasıl bir çözüm... (Bölüm 1.)

Sorun nerede, çözüm nerede, nasıl bir çözüm... (Bölüm 1.)

İnsanca bir yaşam, insana saygı, demokrasi... sorunun köklerine inmemiz gerekiyor...

Sorun sistem, hastalığın teşhisi bizden önce de yapıldığı için özünde değişiklik yok. Diğer tali sorunlar da masa başında çözülmez, pratik içinde çözülmesi gerekir... yani hastalık yeni değil... yenilik yalnızca hasta hane sayısı azalırken, hasta sayısındaki artış...

Teşhiste sorun olmadığına göre, ya da asıl bizim konuşmamız gereken teşhis olmadığına göre, tedavi sorununa gelelim.

Burada sorunu iki kapsamda ele almak istiyorum: Biri tedavi merkezleri, yani örgütlenme, diğeri ise bir bir hastalar... (sistemden zarar gören, bireyler ve guruplar)

Hangi hastalık olursa olsun hastalar kendileri tedaviyi kabul etmeden, çözüm imkansız gibidir.

Bence en önemli sorun burada bu sorunu halletmek hastalığı yüzde elli yenmek demektir.

Mücadele geçmişimize baktığımız zaman, zaaflarımızın yoğun olduğu dönemlerde, bölünüp başarısız olmuşuz. Toparlanma dönemlerinde, mücadele tarihimizde gururlu sayfalar yazdırılmış.

Burada benim üzerinde durmak istediğim, insan malzemesi olarak zaaflarımız... Çünkü;

Düşünce yüce de olsa onu taşıyan kişiler de önemli... onlar da yüce mi... yoksa onları taşıdığı düşünce mi yüceleştirdi...

Bunları incelemeyen; Kargaya nişan alıp ineği vuran.... İnsanlarla yola çıkarız..

Mücadelemizin can düşmanları olan hastalıklar:

Eğitimsizlik, Acelecilik, Egoistlik, Vurdumduymazlık, Adamsendecilik, Ezbercilik, Alışkanlıklar, Kariyerizm, önyargılar, Milliyetçilik, teknolojiyi küçümseme, yerel ve genel arasında doğru bağ kuramama, Ahlaki sorunlar, güce tapma vs... Bütün bunların sonucu bölünmüşlük... umutsuzluk, moral bozuklukları...

Eleman ne kadar sağlam olursa, hedeflenen yapı da o kadar sağlam olur. Onun için elemanlarda aranacak özellikler neler olmalıdır? Bir bir incelemeye çalışalım.

Eğitimsizlik: 'İnsana düşünmeyi öğretmiyorsan, düşünmemeyi öğretiyorsun demektir. İnsana düşünmemeyi öğretmenin en kısa ve bilinen yolu, ezberletmektir.'

Kime ait olduğunu bilmediğim bu güzel sözle girmek istiyorum konuya. Çoğumuz, kendi kendini yetiştiren insanlar olduk. Hangi kitabı okuduksa, bilincimiz o kitapların verdiği ile sınırlı kaldı. Geçmişte (80 öncesi) Sendikaların verdiği eğitim delege avlama arzusundan ileri gidemedi. Hastalığı tedavi edecek pratisyen olmak şöyle dursun, hastalığının yerini bile tarif edemeyecek hastalar olmaktan ileriye gidemedik.

Bazen de sınıfları çift dikiş geçen öğretmenler seçtik, tecrübelidir diye... Oysa insan hayatı için bile 5 yıllık tıp eğitimi yetmiyor, yıllarca pratik deney ve meslek içi eğitim tıp konusunda başarının önünü açıyor... Biz ise toplumsal bir hastalığın çözümü için, kendimizi aday görüyoruz. El yordamı ile devrime soyunuyoruz.

Mücadelede karşımızdaki güçler ise, bu konuda 200 yıllık deneylere ve sıkı bir eğitime tabi tutuluyor. Baltayı kuşanıp ormandan odun kesmeyeceğimize göre, eğitime

önem vermemiz gerekiyor. Sisteme uygun eleman yetiştiriyor. İtaatkar, kendini kurtarmayı öğreten, yalnız buyrulana yapan, araştırmayan, düşünmeyen, güce tapan, doğa üstü olaylara inanan vs. (sistemin Korunması ve güçlendirilmesi doğrultusunda, sistemin merkezi denetimi doğrultusundaki araştırma ve eğitim değil sözkonusu olan) Egemen güçlerin bu yozlaştıran eğitimine karşı ciddi bir tavır almadan ve altarnetif bir eğitim olmadan mücadele her zaman zaafa uğramaya mahkumdur.

Eğer eğitimi küçümsersek, bizim eğitimsizliğimiz karşı tarafın en önemli silahı haline geliyor.
O halde toplumsal mücadeleye inanan insan, zamanını " gün kazanıp gün harcamakla geçirmeyecek"

kurumsal bir eğitim imkanı yoksa, okuyarak. kendi kendini eğitecek, gerekirse, yerel eğitim birimleri oluşturacak... Temel kültür ve eğitim olmadan, yerli ve yabancı kitaplardan

Alıntı yapılarak elde edilen bilgiler sonradan yapıştırılmış etiket gibi sırtır, sırtıyor. Bilgileri içselleştiremiyoruz. Kolay elde edilenler kolay kaybediliyor. Onun için de geriye baktığımızda köklü bir geçmiş bulamıyoruz. Yeni kazanımlarla zenginleştiremediğimiz geçmişimizin, kalıntılarını, mirasını paylaşmak için bile birbirimize giriyoruz. Geriye baktığımızda, toplumsal mücadelemizin kalelerinden sandığımız nice insanları karşı saflarımızda görünce de hayıflanıyoruz.

Zaman hızla akarken ve bu zaman zarfında üretim ve buna bağlı kurumlar hızla değişirken;

Büyük düşünürlerin dünyayı saran görüşlerini, geviş getirircesine tekrarlamak, onları hayata uygulamadan, uygulamaya çalışmadan bir anlam kazanmaz."

Aydın geçinen nice yazar çizer, eğitimsiz işçi, köylü ve yoksul kesimler onları alkışlamadığı için, "benim sorunum mu? Kendi hakkını arasinlar" diyebiliyor. Ama kılavuz olduğunu iddia ettiği halde kendi rolünün ne olduğunu farkında olmadığı anlaşılıyor. O yalnızca alkışlanmak istiyor. Eleştiriye tahammülü bile yok. Milyonlar peşinden akıp gelirse iyi, gelmezse, bütün suç onlarda.

Okula gidip adam olamayanlar olduğu gibi, okula gitmeden adam olan çok insan var.

İşte bu eğitim ve kültür eksikliği ki... Nice sosyalistleri, TV başında, ters yüz edilmiş kültürün etkisinde kalmaktadır. Kendi sınıfından ve onun kültüründen gün be gün uzaklaşmaktadır.

Hala bu kurumlar, bağımsız kurumlar olarak, kitleler tarafından saygı görebiliyor.

Hiçbir ilaç, iyi beslenmenin yerini tutamadığı" gibi, hiçbir kalıp da eğitim ve kültürün yerini tutamaz. Bu olmadan kuru sınıf bilinci doğru davranmaya yetmez... yetmiyor.

Egoizm: Canlılar hazmı kolaylaştırmak için, yemlerini küçük parçalara bölerek yerler. Biz insanlarda öyleyiz.

İşte sosyal mücadelede, güç sahibi egemen güçler de öyle. Toplumsal muhalefeti güçsüz kılıp

kolay sömürebilmek için önce bölüyorlar. Sonra bu bölünen parçaları birbiriyle mücadeleye girmeleri için körüklüyorlar.

İşte burada en önemli zaaf bencillik.

Bencillik, kendini düşünme, kendi hesabına başkalarından çıkar sağlama... Eğitimsizlikten, çevreye güvensizlikten, sisteme güvensizlikten kaynaklanan bir hastalık...

Ben merkezilik keyif siyasetinin temelidir. Onu böylesine güçlü ve değiştirici bir deneyim haline getiren, olup bitenin ne olduğunu ifade etmedeki yetersizliğidir. Kendi dışındakileri kendinden uzaklaştırarak, kendini önemseme ve kendi dışındakileri önemsizleştirme, nihayetinde kendi dışındakileri kendi hesabına kullanma eğilimi... Kendini önemseyip ötekileri önemsizleştirme.

Milyonlarca üretici insanın, dar bir kadro tarafından, yönlendirebilmede kullandığı en önemli zaafımız.

Her ne kadar büyük ölçüde eğitimsizlikten kaynaklansa da, nice eğitilmiş insanlar bile kendi çıkarı söz konusu olunca, toplumsal çıkarları ikinci plana atabiliyor. Kişilerin ve gurupların çıkarı ön plana geçince de toplumsal çıkarlar, kan kaybına başlıyor. Egoizm sınırsız olduğu için bu hastalık, toplumsal çıkarları felç olana kadar sürükleyip gidiyor. Derneklerde sosyalist gurupların kendi aralarındaki yarış sonuçta ırkçı, milliyetçi düşüncelerin lehine gelişiyor. Böylece demokratik kitle örgütleri, egemen güçlerin kontrolüne giriyor.

Sonuçlar böyle olunca sosyalizm adına iş yapanların sosyalistliği de tartışma konusu oluyor.

Yönetici kadrolar önce kendilerini güvence altına alıp, ondan sonra sosyal mücadelede yerini alma düşüncesiyle bu zaafarla satın alınıyor, ya da zayıflatılarak etkisiz hale getiriliyor.

Özel dershanesi olan bir sosyalist eğitim konusunda paralı eğitime karşı politikada karşı tarafı savunuyor ya da sessiz kalabiliyor.

Kongrelerde kendi gurubunun kazanması için, güçlü çıkabilmek için, sol cephede tek güç kalabilmek için, sol cephede ittifaklar kurmak yerine, tek başına yönetime gelme hırsıyla yönetimi dolaylı olarak egemen güçlerin temsilcilerine bırakabiliyor. Ya hep ya hiç mantığı ile, kendi çıkarı uğruna, toplumsal çıkarlara zarar verebiliyorlar.

Dengeyi egemen güçlerin lehine çeviren her tutum ve davranış, karşı tarafa yarayan her davranış, Asla devrimci veya demokrat bir davranış değildir. Buna benzer örnekleri çok gördük.

Böyle bir davranışın sorumlusu olanlar kendilerine, her ne isim verirlerse versinler, asla kendilerini burjuvazinin aleti olmaktan kurtaramazlar. Cahil gördükleri, uyuttuklarını zannettikleri geniş halk kitlelerini değil ancak kendilerini kandırmışlardır. Kendi ayıplarını görmeyen bu kişiler ya da guruplar, mücadele tarihimize, geriye dönüp baktıklarında ne kadar kan kaybettiğimizi görüp düşünmek zorundadırlar. Ama egoist bir insandan bunu beklemek ne kadar doğru durup düşünmek gerekir.

DİSK'ten bir örnek verecek olursak:

"Antiemperyalizm.org" ta çıkan araştırmacı yazar Yılmaz Dikbaş imzalı ve DİSK başkanına yazılan bir mektuptan öğrendiğimize göre: Uluslar arası işçi dayanışması fonundan alınabilmesi öngörülen yardımlar, DİSK yönetimi tarafından "İşçileri özelleştirme konusunda eğitilmesi için, AB'den, özelleştirme yanlısı kurumlardan alınıyor. Böylece özelleştirme politikasına karşı DİSK göstermelik direnişlerle kamuoyunu uyutuyor. Sınıf uzlaşmacı politikalar, sonunda sendikaları da göstermelik, çaresiz örgütler olarak gözlerden düşürüyor. Aşağıda bununla ilgili kısa alıntılar var.

"Türkiye'de emperyalizme ve faşizme karşı çıkmak her Türk vatandaşının görevidir, namus borcudur, insan olma haysiyetinin gereğidir. Faşizme ve emperyalizme karşı çıkmayan bir toplumun mevcut dünya koşulları içinde, insanca yaşamaya, insan olmaya, haysiyetli hayat sürmeye hakkı yoktur."

Yukardaki paragraf, DİSK programından alınma. Sözler ne kadar da güzel

DİSK Tüzüğü'nün 3. Bölümü, Gelirler ve Giderlere ayrılmıştır. 28. Maddenin (c) bendinde ise, uluslararası örgütlerden yardım sağlanabileceği yazılıdır. Siz, AB'yi sıradan bir uluslararası örgüt olarak niteleyip, yaklaşık bir milyon Avro'yu bu maddeye dayandırarak mı alıyorsunuz?

Avrupalı sendikacılar, AB'nin emekçilerden yana olmadığını söylerken, siz nasıl oluyor da yaklaşık 300 bin işçinin başı olarak AB'ci oluyorsunuz?

Bize değer kazandıran şeyler, yaptığımız işlerdir.

Önemli olan 'sol', 'Sosyalizm', 'emperyalizm' sözlerini kullanmak değil. Onların ilkelerine ve programlarına uymaktır.

AB özelleştirme için eğitim fonundan yardım alacaksın ve o para ile özelleştirmeye karşı mücadele edeceksin... Dostlar alışverişte görsün...

Her fabrikanın önünde, o fabrikaların işçileri ile genel bir politikaya karşı göstermelik eylemler.

Kararlılık insanın gözlerinden okunur. Yönetici kararlı olmayınca kitleler kararlı olamaz.

Burada MARTİN NİEMÖLERİN bir sözünü ekleyeceğim, önce sosyalistler için geldiler, ben sosyalist olmadığım için sesimi çıkartmadım sonra sendikacılar için geldiler sendikacı olmadığım içinde sesimi çıkartmadım sonra yahudiler için geldiler, yahudi olmadığım içinde sesimi çıkartmadım sonra benim için geldiklerinde, benim için sesini yükseltecek kimse kalmamıştı.

Aynen biz de de öyle mücadeleler. Biz hak almak için değil. Alıyormuş gibi görünmek için örgütleniyoruz. Şimdiye kadar yapılanların sonucu bunu gösteriyor.

Hak almak şöyle dursun, sürekli mevziler kaybedildi. Neden parça parça oluşumuzdan. Her gurup kendini beğeniyor. Hedefi egemen güçler değil. Diğer emekçi Guruplar. Ya onun ardına düşecekler, ya da onun hedefi olacaklar.

Biz de, haklarımız için egemen güçleri zorlayacak eylemler değil. Aferin almak için, diğer sol guruplardan geri kalmamak, önde olabilmek için eylem yapılıyor.

Yine işçiler için ekonomik mücadele eden sendika, kendi bünyesinde çalışan işçilere, örgütlenme hakkını vermezse, kendi çalıştırdığı işçileri sigortalı yapmazsa, onları mevsimlik işçi gibi, yılda bir, sözleşmelerini yenileyerek çalıştırırca, o sendikanın hangi ilkesine güvenilebilir. O sendikaya kim güvenir.

'Körler diyarında tek gözlü adam hükümdardır' demişler... Sınıf mücadelemizde eğitim konusunda yetersizlik bizi bu duruma getirdi. Hedef toplumu kurtarmak ise bu hastalıklardan

sıyrılmış en azından bu hastalıkları asgariye inmiş kadrolar gerekli

Ama bencil tavırlarımız yüzünden bir araya gelip sınıf çıkarlarımıza uygun yayın yapacak bir TV kanalına sahip olamıyorsak, hiçbir iddia ile kitle karşısına çıkmaya hakkımız olamaz.

Richard Rorty'nin 'birbirimize güvenirse, başka hiçbir şeye ihtiyacımız kalmaz' tezine inanmamız gerekiyor. Bu söze inanabilmemiz için de birbirimize karşı dürüst

olmamız gerekiyor.

Özünde eğitimsizlikten ve egoizmden kaynaklanan hastalıklarımız çok, bunları kısaca özetlersek:

Alışkanlıklar: ne yazık ki yüzyıllardır despot yönetimlerce asker olarak yönetilmişiz. Emir almaya alışmışız. Bu alışkanlık yapmış. Birileri emrecek biz uygulayacağız. Bu yöneten erk olmazsa, o yönetime karşı gelen gurup veya parti olmuş fark etmiyor. Yine paket halinde gelen emirleri uygulamak görevimiz. Bir kurtarıcı, bir şef çıkacak bizi kurtaracak. Kazanırsa o kazanacak, Kaybederse yine o kaybedecek. Zihniyet bu olduğu için kollektivite sözde kalıyor. Önemli olan şef.

Bu yüzden ki, şef olmaya aday kişilerin bir partide toplanması da mümkün değil. Çarkın başını önceden tutmak gerekiyor. Bu düşünce, ayrı çıkarları savundukları için değil, ayrı guruplarda, ayrı şeflik mücadelesinde oldukları için, kendi arasında ayırım çizgilerini tespit ediyor. Babadan oğula geçen hükümdarlıkların, her ne kadar sözde reddedilse de arka planında, pusuda yatan bu zihniyet, bir araya gelmemizi engelliyor. Kafalar ezberci olduğu için, araştırma ve düşünme gelişmediği için, imkansızın peşinde gidiliyor. Bu kişilerin ve gurupların kendinden çok temsil ettiklerini iddia ettikleri emekçi yığınlarının elini ayağını bağıyor. Sonra da kendini bir güzel aklayıp, "her toplum kendi layığını seçer" diye suçu topluma yıkıveriyorlar.

Suç biraz da kelimelerde, defalarca sol denildiği, sosyalizm, denildiği halde işlevlerini yerine getirmiyorlar.

İnsanlar düzenli olan her şeye alışır...değişiklik onları şaşırtır... İşte devrimciliğin bir numaralı düşmanıdır bu...

Boyun bükeceğimiz kendimiz dışında bir şeyin kalmaması, alışkanlığımızdan devrim niteliğinde bir kopuş... Bunun için de alışkanlıklardan kurtulmak da mücadelemizin önemli görevlerinden olmalı.

12 Eylülle kabul edilen anayasaya bugün alışmayan kalmadı. O gün bu yasaya karşı hayatlar verildi. Bu gün olağan hale geldi.

Mehmet Halil

Sos(y) ete

Birbirine karıştı,
96 ile 69

Misafirimiz oldu her yabancı
Birbirine karıştı
Misafirperverliğimizle, kerizliğimiz
Bizden, biri düzerken orospuyuz
Yabancı uyruklu düzerse
Sosyete oluruz.

Belki de!
gelmesine engel olamadıklarımızı
misafir olarak kabul ediyoruz
silahsız yapıyoruz savunmamızı.
Korkularımızı bastırıyoruz.

Mehmet Halil

Sosyal mücadelemizle ilgili görüşlerim./Düz yazı

Arkadaşlar, önce bir soru sorarak başlayacağım

- Bir topal koltuk değnekleriyle alay ederse, daha iyi yürüyebilir mi?

- Hayır diyeceksiniz biliyorum...

Öyleyse her gün yaşadığımız sıkıntılardan şikayet etmek, bu sıkıntıları üreten sistemi küçümsemek,

veya sisteme küfür etmek, her gün her toplantıda aynı şikayetleri yapmak çözüm değildir. Önemli olan

şikayetçi olmak değildir. Hastalığı teşhis etmek ve tedavi etmek için, doğru ilacı kullanmak gerekir.

Bizler belki kapitalizmi doğru tanımlıyoruz ama (öyle olduğunu var sayalım) kapitalizm mikrobuna karşı doğru ilacı seçemiyoruz, seçmek istemiyoruz, ya da alamıyoruz. Nasıl şimdi doktor tavsiyesine göre ilaç kullanmayıp da otlarla tedavi olmaya çalışanlar var ise biz de öyleyiz. Evet bütün ilaçların ottan yapıldığını biliyoruz. Ama bir hafta, binlerce ottan aylarca alamayacağımız kadar da vitamin

ya da anti mikrobik maddeleri aldığımızı da bilmeliyiz. Yoksa otlarla tedavi olmak uğruna kendi kendimizin mezarını da kazmış oluruz. Biz bu gün inatla eski alışkanlıkları sürdürürsek, inatla eski tekkelerin altında devrim yapacağız diye diretirsek, otlarla tedavi olmaya çalışanlardan ne farkımız kalır.

Parça parça olduğumuz yetmiyor gibi, her parça da emperyalizmden fazla birbiriyle çatışmakta, boş değirmen taşları gibi kendi kendini öğütmektedir. Bu öyle bir alışkanlık yapmış ki, üç cümleyi arka arkaya doğru söyleyen, pürs zaferini kazanan kahraman gibi kabarmaktadır. Ama yıllarca toplumsal mücadelede bir adım ileri atmak şöyle dursun, her gün daha da yeni mevziler kaybederek geriliyoruz.

Hiç kimse bunun nedenini araştırmıyor, hiç kimse biz nerede yanlış yaptık ta bu durumlara düştük demiyor. Oysa her gün yapılan yanlışlar artık hepimizin boyunu aşmış durumda... Üç basın toplantısı yapıp, sonra da, mücadele ettiği sınıfın basınında haber olarak çıkmadı diye hayıflanıyoruz. Bu da, sınıf mücadelesi veriyoruz diyenlerin, kendi aralarına çektikleri duvarların, burjuvazi ile aralarındaki duvardan daha kalın olduğunu göstermiyor mu?

Yanlışlardan arınmadan doğru iş yapılmaz. Geçmişteki hatalarımızı ve bugün yaptıklarımızın bir muhasebesini yapalım.

Geçmişin hesabı deyince, sağa sola bakıp suçlu arayan insanlarla iş yapılmaz. Aynaya bakan ve ben nerede hata yaptım diyebilen insanlar görmek istiyoruz. Sağa sola bakan insan kişiliksiz insandır. Kışiliksiz insanlara güvenilmez. Kışiliksiz insan kendisinden akıllı insana tahammül edemez.

Kendisinden akıllı insanları görünce yeni arayışlar içine girecektir. Bu kadar çok bölünmenin altında yatan budur. Kışiliksiz insan ya yönetecek, bunun için kendinden zayıf adamlar ister, ya da yönetilecek. Kışiliğini kullanıp, katkıda bulunamayacağı için, yönetimin kollektivitesi göstermelik olacak. Yönetilen de bu durumda ben emir kuluydum, hata yönetenlerin diye, işin içinden sıyrılacaktır.

Ne yazık ki bu gün karşılaştığımız insan tipi çoğunlukla böyledir.. Kendini etken olarak görmemiş ve görmek istemeyen birileridir bunlar. Başkasının yanında emir kulu olarak bulunmuş insanlardır. Emredecek adam ve emir verecek adamlar aramaktadır. böyle insanlarla iş yapılmaz. Sağa sola bakan adam kendi iş yapmamış demektir. Başkalarının emirlerini yerine getirmiş adamdır. Özeleştirisi ile, kendi özeleştirisi ile işe başlayamıyorsa, ben kendi beynimi kullanmadım, makine gibi kullanıldım, ben onun için suçsuzum, beni kullananlar suçludur demek ister. Bize makine lazım değil.

Düşünen ve ne yapması gerektiğine kendi karar verebilen insanlar gereklidir.

Bu yeni insan tipi yaratılmadan, yeni bir yapılanmanın anlamı yoktur. Bunun için de herkes, önce kendi hatalarını önüne koyup kendi özeleştirisini yapmalıdır. Özeleştirisi laf olsun diye

değil. Yeni bir yapılanmada rol almak için değil, içtenlikle yapılmalıdır. Bunu duyan öyle güvenmelidir ki.. bu arkadaş bir daha, kendi çıkarlarını, gurup çıkarlarını ön plana almadan, toplumsal mücadele için fedakarlıkta bulunacağına gönülden inanabilelim.

Bu mücadelenin artık, 300 den fazla gurubun göstermelik olarak imza attıkları ve düzenledikleri eyleme 100 kişiyle katıldıkları sahte, yapmacık rollere alet olmayalım. Sendikalarda, derneklerde, odalarda, yönetim kapmak için birbirimize çelme atarak, toplumsal mücadele yürümez. Dostlar alışverişte görsün diye Gazi madalyası takıp Cumhuriyet bayramına katılanların rolüne soyunmayalım. Bu konuda en çok birbirimize olan güvene ihtiyacımız var. Önce bu güven sağlanmalı. Bunun için elimizden geleni yapmalıyız. Cılız seslerle, düşmanları kendimize güldürmeyelim.

Rol alıp oynamak isteyenlere sözüm yok. Ama gerçekten sınıf mücadelesinden yana olanlar...

Bir kere daha bu konuda ciddi ciddi düşünsünler istiyorum. Sınıf eksenli mücadele verdiğini söyleyen Demokratik kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin, birlik konusunu gündemlerine alıp tartışmalarını umut ederek sözümü bitiriyorum.

Mehmet Halil

Suç duyurusu! / düz yazı

İzmir Büyükşehir Belediye başkanından şikayetçiyim!

İzmir'de suç oranı devamlı artıyorsa, suçlu da ortada...
İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı...

Doğal yaşam parkı açtı İzmir'e. İzmirliiler akın akın oraya koşuyor.
Oradaki hayvanlarla konuşuyor...

Bende gittim... Mecbur kalmasam gider miydim, toz kondurur muydum insanlığıma... Misafirim geldi, torunu mecbur etti. Bilboartlarda, Belediye otobüslerinde parkın ve hayvanların resmini görmüş... İçindekileri mi gördü dışındakileri mi anlamadım ama... Bırakmadı bizi kendi halimize, gidelim de gidelim... Kendi torunum olsaydı, dinler miydim hiç, sağlı sollu iki tokat, tutup kolundan dışarı at... sıkıysa cırlasın öyle... ama misafir işte... Genlerimizde misafirperverlik var ya, ağır bastı içimizdeki canavara... bu devirde bile, işte anla... Biraz da hanımdan korkuma... onun için evden uzaklaşalım da, gerisini sorma...

Gittik ve gördük!

Televizyonlarda, cam ekranda "krallar mahkum, biz özgür!" oluyoruz... Orada tam tersi.

Küçük pencerelerden biz bakıyoruz, onlar geniş alanlarda dolaşıyorlar. (Lütfedip onlara sağladığımız imkanlarla övünüyoruz mu?)

Bizi önemseyip de, bizim cam ekranlara baktığımız gibi, merak edip bakmıyorlar bile... Güçlülerin bizi iplediği bile yok! Kendi hallerine, bizi yok sayarak, umursamazlıklarıyla kah dolaşıyorlar, kah yan gelip yatmış birbirini yalıyorlar... sanki bize nispet olsun diye öğretilmişler...

Biz, buraya canavar görmeye geldik. Hep, en vahşi bildiklerimize yöneldik. Onları kısıvrak yakalanmış halleriyle izleyip, azgınlığımızı sindirecektik. Öfkeli bakışlarından, kendimize kahramanlık donu biçecektik.

Birbirini yalayanlara hayretle bakıp, siz birbirinizi seviyorsunuz! Deyiverdim. Şöyle bir dönüp, "sen de kim oluyorsun!" der gibi baktı ve tekrar, eşini yalamaya devam etti. Siz hiç kavga etmez misiniz dedim, dönüp bakmadı bile...

Aslanı aradık, önemliydi bizim için, uysal yaratıklar içimizi kararttı. Aslan umutlarımızı canlandırıcaktı. Bakalım bu gün nerede operasyon yapacak, kaç bomba, kaç mayın, kaç mermi harcayacak... Baktık gördük ki, koyun koyuna yatıyor onlar da... Dünya umurlarında değil...

Ama suç onlarda mı? Koca bir ülkeye yerleştirilmişler, İsrail'den büyük bir devlet ama, bir harbiye okulları bile yok. Şok olduk şok.

Ama zayıflar, korkak gözlerle, oradan oraya koşturarak ve bize bakarak çığlık atıyorlar...

Güçlülerin kral edasıyla umursamazlıklarına öyle öfkelenedik ki...

Zayıfların o korkulu halleri bizi daha çok eğlendirdi... içimizdeki canavarlar gururlandı...

Biz bu park yapılmadan önce, evlerimizde kanepeye uzanıp, kendi içimizdeki doğal parkta geziniyorduk.

İçimizdeki canavarlarla ilgileniyorduk. İçimizdeki hayvanın isteğine göre davranıyorduk. Bazen boks, bazen futbol, bazen deve güreşi, bazen halı sahaya gidiyorduk... Bazen

adak adayıp kurban kesiyorduk...

İçimizdeki hayvanın azgınlığına göre, ya da halsizliğine göre bu, kahvehanelerde
şeramik döşeme işi de olabiliyordu...

İçimizdeki hayvanları böylece evcilleştirmeye çalışıyorduk. Suç oranı da duraklama
devrini yaşıyordu...

Son yıllarda bu doğal yaşam parkı açıldı, içimizdeki hayvanlarla ilgilenemez olduk.

İçimizdeki canavarlar azdı...

Biz şimdi savaş alanına dönmüş bir doğal park gibi kaldık.

Bunun suçlusu kim?

Ben başkasını suçlayamıyorum.

Suçlu! Büyükşehir Belediye Başkanı diyorum.

Mehmet Halil

Susurluktan beri...

‘şapka düştü kel göründü’
Kellerin üstüne gidemedik,
Şımarıldılar, çoğaldı sürüsü
Olmayan adalete güvendik.

İhbarları film gibi izledik
Yere bir adam düşürüldü,
Adamın tabanında delik...
İnsan kaplıydı yüreği
Kıymetini bilemedik.

İnsan ‘düşünür’ dediler
Para tanrısı,
Gök tanrısı,
birde ırkçılık,
bütün düşünceleri sildiler.

Mehmet Halil

Şair

Onun elinde,
Yeteri kadar,
Destek ve manivela yok.
Ama sözcükler çok

Sözcüklerle uğraşiyor,
Donkişot gibi çıkmış ortaya
gece gündüz çalışıyor,
Dünyayı yerinden oynatmaya.

Mehmet Halil

Şaron'un niyeti

Şaron ölecek diyorlar, inanmayın.
Bilir ki, umut ekmekten heyecanlı,
Rol yapıp umut veriyor insanlara.
çok acı çektirdi ya! yıllarca onlara.

İlerleyen zaman kurtaracak Arapları,
Sürdürürlerse! mücadele ve inatlarını...
Kararlılık onları hedefe ulaştıracak, ama
Şaron, biraz da böyle alıyor hincini...

Mehmet Halil

Şehir havası

Bedava olduğu için sevmeyiz,
Kırdaki havayı ve bol gıdayı
Para ile ölçülür değerlerimiz.
İner şehre, oluruz çağdaş ayı
Makyajla insan içine çıkarız,
Çünkü yüzümüz zehirden sarı.

Mehmet Halil

Şehitlere saygı! ...

“Mücadeleleri mücadelemize örnek olsun”
diyoruz. şehitlerimize, her saygı duruşunda

‘Tarih bize şunu öğretti yiğitlerden...
Ölüm kaçınılmazsa kahretmesini bil...

Nutuklarda değil... idam sehparalarında
Cennetle cehennem arasındaki dar geçitlerde

Ve başları dik gittiler, bize güvendiklerinden
Onları kılavuz edindik nutuk atarken...

Ama, risklerle yüz yüze geldiğimizde
Taviz vermeye başladık mücadelemizde

Çağdaşlık diye yeni bir kılavuz çıktı önümüze
Değişmeyen elimizdeki, bir tek karanfil...

Ters yüz edildi şehitlerin sözleri bu devirde
“tecavüz kaçınılmazsa zevk almasını bil”

bütün şeytanlar insan kılığına girince
insanlarda salyangoz gibi çekildi içine.

ama biz her şeye rağmen yılmadık
“bütün sabahların anasıdır karanlık”

Mehmet Halil

Œeytan bunun neresinde?

Gecekonduları yıkarken,
mafyaaya karŒıyım diyorsun.
Seçimlerde,
yıktığın yerde,
sandıktan çıkıyorsun.
Mafya bunun neresinde.

Mehmet Halil

Şeytanın heykeli

`Bir insan ne kadar çok taşlanırsa
O kadar çok olurmuş heykeli'
Her heykel görüşümde hatırlatır
bu Alman atasözü bana
Alman şair Heine'yi

En fazla sıcak ülkelerde heykel
Sıcak ülkelerde, ören, agora
Taş ve taşı atacak el
Heykeller! ,
durgunluk veriyor akıllara.

Hem şeytanların ruhu oluyor
Hem imamların, papazların
Heykelleri bile taşlanıyor
Ezberlere çomak sokanların.

Hep bunu düşünüyorum
hep bunu, bunları
Uykusuz gecelerde,
şeytan taşıyan insanları....

Şeytanı büyötmek için taşıyorlar,
karanlık içinde karınca gibi yüröyen
Günümüzdeki gerçek şeytanlar,
İnsanların kanını emmeye giderken...

Mehmet Halil

Şiddet(e) Hayır!

Platon'un yukarıyı gösteren parmağı
Ne demek istiyor? Kim ne anlıyor?
İnsan ne arasa onu bulur yaşamında
Platon'u örnek alan, sopaya sarılıyor.

Şaşı gözlerle mi bakıyorlar o fotoğrafa
Müzik de şiddet müziği, mehtar takımı
Kendine güvenmeyen bağlanır atalara
İdeal devlet yerine, top, tüfek, sopa mı?

Refleksini yenemiyor insanın korkuları
Ne kadar çok "seviyorum!" demişse
O kadar çok horlamış, ezmiş kadınları
Yine kadınlar en çok şiddet mağdurları.

Ter döken ister karşılığını ve verir hakkını
Toplayıcı olanla, üreten arasındaki fark bu
Akılsız gücünü kullanacak, akıllı ise aklını
Korku üretiyor, gücünün kaybetme korkusu.

Hangi iktidar ve iktidar yanlısı küfürsüz?
Sokaktaki küfürden ibaret kelime hazneleri
Onda olmayan gereksiz, mayası kültürsüz
Sayısal çoklukta, meşruiyetleri ve güçleri.

Korkakların tek sığınağı, şiddet ve güçleri
Bu yüzden, bilinçsiz, budala, cahil çevreleri
Erdem, üretkenlik, güzellik ve aşka düşman
Şiddet işkence ve ölüm onların elinde Kuran.

Odun sıkışınca kömür, kömür sıkışınca elmas olur
İnci, istiridye kabuğunun içinde derinliklerde...
İlik, canlının merkezinde, kemiğin içinde bulunur
Bütün özellikler ve güzellikler ezilenlerde...
Vahşiler işte buna kudurur.

Mehmet Halil

Şiir balon değil

Odun sıkıştı kömür oldu
Kömür sıkıştı elmas oldu
Küçümseme küçüklüğü
Büyük küçükten aldı gücünü.

Şiirin büyüklüğüne tav olanlar
Şiirin içini boşalttılar
Şiir içinden alır gücünü
Bunu anlayamadılar.

Şiir, riyakar değildir
Şiiri güçlü yapan,
Onun içinde yatan
Sıkıştırılmış bilgidir

Şimdi niceleri
Kendini şair ilan etti
Hem kasaba ağladı, hem koyuna
Çogalsın diye okuma adedi.

Sırala, içi boş sözleri
Okuma adedi yükseldikçe,
Dolmuyor ki içleri...
Gazla yükselmiyor şiir,
Şiir balon değil ki...

Mehmet Halil

Şiir ve şairlik üstüne... / düz yazı

İnsan ne için yaşar? Hayattaki amacımız nedir? İnsanın bütün hayatı bir amaca hizmet etmelidir. Her davranış bir amaca yönelik olmalıdır. Bir adım bile olsa, ileri adım atmak. Hayatı bir nebze daha güzelleştirmek... Yarını, bu günden daha iyi yapmak... Geleceğimize, çocuklarımıza daha güzel, daha yaşanılır bir ortam bırakmak... Çocuklarımızı sevmenin gerçek göstergesi, amaca yönelik bu çabada yatmaktadır...

Şairler de bu amaca yönelik davranmalıdır. Yarını daha güzel yapmanın esası, eskiyi, çürüyeni yıkıp, yerine yeniyi inşa etmekle mümkündür...

Hedefi olmayan şair olur mu? Evet, Amacını belirleyemeden bir ömür tüketen çok insan var. Gününü gün eden, amaçsızca yaşayan, kimseye faydası olmayan ve bu ağırlığıyla toplumsal gelişmenin sırtında, ağırlık olarak kalan, hatta gelişmenin önünde engel olan çok insan var...

İnsan, tek başına çözümleyemediği, büyük güç gerektiren işleri, doğaya karşı mücadelesini başarabilmek için, örgütlü topluluklar içinde yaşar. Birey olarak görevimiz bu topluluk içinde kendi payımıza düşeni sırtlanmamız gerekmektedir.

Toplumsal gelişme arttıkça bireylere düşen pay da böylece artacak, bireylerin de yaşam düzeyi yükselecektir. Yüzyıllardır, toplumsal üretim ile büyük gelişmeler elde edilmiştir, edilmektedir. Ama toplumun belli geniş kesimleri, asıl üretimin sahipleri, gelişmeden payını alamamakta, yaşam standartları, yükselmesi gerekirken düşmektedir. Bilindiği gibi zenginlik dar bir kesime akarken, geniş kesimlerde yoksulluk artmaktadır. Geniş kesimlerin sosyal hakları her gün biraz daha elinden alınmaktadır...

Bu sonuç bize gösteriyor ki toplumun aydın kesimi, üzerine düşen görevi yerine getirememektedir. Duvar öremeyene duvarcı denir mi? Ekmek yapamayan fırıncılık yapabilir mi? Düne göre, bu günü, daha iyi yaşanılır değilse, bizler de görevimizi yapamamışız demek...

O halde kendimizi sorgulamamız gerek!

Bizler, guruplarda, toplumsal çıkarlarımız doğrultusunda ne gibi katkıda bulunuyoruz? Şiir sayfalarında okunmadan yazılan klişe yorumlarla ne elde edeceğiz? Birbirinin tamamen zıddı olan dizelerin her birine "eline sağlık, diline sağlık, yüreğine sağlık" gibi "yorum" niyetine yazılanların hedefi nedir? Toplumsal gelişmeye veya sanatsal gelişmeye ne gibi katkısı olabilir? Açıklayabilecek olan var mı? Sadece gurup kurucusu olmaktan doğan bir "sorumlulukla" guruba asılan şiirlere klişe yorumlar yapmak, zaman öldürmek değil mi? Faydası olmadığı gibi, hız çağında kaybedilen o değerli zamanlara yazık değil mi?

Diyeceksiniz ki bizim de bir hedefimiz var? Evet, kendi kendini tatmin etmek de bir hedeftir. İnsan bu tatminden de haz duyabilir. Haz duygusu sınırsızdır. Onun içindir ki, birbirinin aynı, ama, gerçekte hissedilmeyen aşk şiirlerinden yüzlerce yazılabilmekte... yaşadıkça bu böyle devam eder. Çünkü haz doyumunu geçicidir. Bu gün doyuma ulaşılır, yarın yine acıkır haz duyguları...

Eleştiri mekanizması işletilmeden ne şiir gelişir, ne de şair...

Israrla yorum yazılması isteniyor, ama, gerçekten içinden geleni yazınca, eksiklikler işaret edilince, küsülüyor. Eleştirenin, her eleştirisi haklı olacak diye de bir kural olmaz, yanlış eleştiriler de olacaktır, her görüş farklıdır. Zaten bu farklılıkların arasından yeni fikirler,

yeni arayışlar çıkar... Eleştiriye kabul etmeden yorum beklemek kayıtsız şartsız beni onayla ve övgü düz demektir.

Tek bir düşünce, tek bir görüş insanı, şairi geliştirmez. Aynı görüşü binlerce kez yazsan yine bir şey değişmez. Aynı şeyi söyleyen binlerce insan tek kişi sayılır. Orada tek görüş vardır.

“Ben sana bu kadar yorum yaptım, bu kadar puan verdim sen de aynısını yap” pazarlığı ile karşılıklı alınan puanlar ve yapılan sayısız yorumlar şaire ne kazandırıyor? Ne gibi gelişme sağlıyor?

Ama takas usulünden vaz geçerseniz. Gösterilen ilgiye göre eserimize biçilen değeri anlarsınız.

Bunu anladığınız zaman, eserinizi sizin zorla okutmanıza gerek kalmaz. Eseriniz zaten kendini okutacak kaliteye ulaşacaktır. Çünkü o zaman suni iltifatlar ve taktirler olmayacak,

Siz de daha fazla okuyup, araştırıp, gerçek sanatın sırrına ulaşmak için çaba harcayacaksınız.

Hiçbir emek boşa gitmez ve mutlaka karşılığını bulacaktır.

Her şairin bir gurubu, her şairin bir dergisi vs... cebimizdeki sigara paketi gibi, şair kimliklerini parçalayarak şairliği de yok ediyoruz...

Bu mantıkla şairlik dibe vurmaz mı?

Irmaklar denize akarken, şairler dağa doğru akmaya çalışırsa, yarınlarımız da bugünlerden daha geriye gitmeye mahkumdur...

Şairlik konusunda iddialı olanların bu konuda ciddi olarak düşünmeleri dileğiyle...
Saygılar.

Mehmet Halil

Tabanı deliklilere ölüm!

Atom gibi bir devletin halkıyız
Devletin içinde çekirdek kadarız
Öldüre öldüre azalttılar ve azıttılar
Neden tutuklanmaz kasaplarımız?
Çünkü! İthal ediyoruz besinlerimizi,
Çekirdeğe ihtiyaç kalmadı ki...

Dedik ki biz çekirdek kadarız
Polis ve asker arta kalanımız
Onlar bir tutuklanırsa bilirsiniz
Çekirdek olarak kalır devletimiz.
Étsiz çekirdekle nasıl besleniriz?

Bir ölüye sarılanı görürsünüz de
Bir iskelete sarılanı gördünüz mü?
Dostluğa ihtiyacımız var bizim de
Makyajlı olsun devlet görünümü...
Müzeye kaldırılınsın barbarlık ünü.

'Para puşta yakışır! ' kültürümüzde
Puştuğu yakıştıramayız kendimize
Kavuşmak için temiz bir geçmişe...
Tazminat öderiz, borca batsak bile.
Mutluluktur boğulmak büyük denizde.

Bilirsiniz 'devlet söz konusu olunca'
Adalet ve Madalet çıkarılır askıya
Öyle (s) on-urlu geçmişe sahibiz ki
Tahammülümüz yok hiçbir baskıya.
Deli diyorlar, akli olup çıldırmayana...

Çok ihtiyaç var günümüzde akılsızlara
Devlet kurtulacak beyinler boşaltılınca
Düşmanınız içimizde azınlık olunca! Ama
Kapımız açık, yabancılar zengin olunca.
B(P) uştuğu da ihraç etmiş oluruz onlara.

Mehmet Halil

Takıntılarım...

Kurt deyince mide bulanır da
Kelebek deyince neden güller açar
*

Muhasebeciler nasıl hesaplar
İnsanların artı ve eksilerini
*

Gök gürültüsüyle çöktü gökyüzü
Kara bulutlar kapladı üstümüzü
*

Hayatta hiç pişman olmadım deme
Herkes en az bir kere pişman olur
Ölüm pişmanlıktır yaşadığın günlere
*

Hep ağzına sağlık diyorlar
Sanatçı şarkı söylerken
Hiç kıcıyla zorlanmaz mı
Nedir bu kığın günahı
*

Ulan Temel alacağın olsun
Adalet mülkün temeli dediler
Sen sırita sırita gidiyorsun
senin adeletini sevsinler...
*

her birimiz birer Nasrettin hocayız
Hırsıza yardım eder yol gösteririz
Biz aç, başımızda kral kesilir hırsız
*

En sükseli köşede açılmış kokoreç lokantası
Hijyenik diyorlar salonumuz
Kokoreç bok yemenin Yunanca'sı

Mehmet Halil

Tanımsız!

Bana, 'kendini tanıt' diyorsun
Tanıtamam ki
Ne ben benim önceki,
Ne sen sensin, konuştuğun anki

Hayat akıp gidiyor
Akıp gidiyor nice hayatlar
Hiçbir şey eski yerinde durmuyor
Beni terk edeni, ben diye tanıtamam ki.

Değişir, değiştiği için, kopar sevilen
Değişmeyen de çürüyor zaten
Ben var mıyım, yok muyum?
Kendimden kuşkuluyum...

Mehmet Halil

Tanrı da devrimci!

Buch `tanrının iradesi ile'
Irak'ı işgalle görevlendirilmiş.
Şimdi Irak'ta tanrının kulları
Tanrının iradesine karşı savaşıyor.

Tanrı... Kulları... İradesi...
Tanrı kendi içinde bölünüyor
Demek ki:
tanrı da tek hücreli, amip gibi...

ve tanrı da değişiyor zamanla
değişim devrimin çekirdeği
tanısın tanrıyı tanımayan varsa,
demek ki! tanrı da devrimci...

Mehmet Halil

Tarihe dönüp bakın! ..

Bir fark olsun şiir pazarında
Mertler ile namertler arasında
Roma imparatoru şairleri,
Aslanların ağzına atıyormuş,
Şairler buna karşın yazıyormuş.

Şairler tarihe ismini zorla kazımış.
Bin iki yüz yıl dile kolay...
Bu kadar yıl,
Kaç devlet başkanının adı yaşamış.
Kağıt yok, kalem yok...
Şiirler papirüsler üstünde.
bozulmadan gelmişler bu güne...

Hak etmeden,
şairim demesin hiç kimse.

Şimdi yeni 'şairler' türedi
Tefeciliğe döndürdüler şairliği...
Üç beş satır yazıp defterlerine
Yumuşacık domuz burnu gibi,
Sokulup imparatorların götlerine..
Oturmak istiyorlar
Şairliğin ünü üstüne.

Mehmet Halil

Tartışmalar ve sonuçları... / düz yazı

EVET, BOYKOT veya HAYIR konusundaki kararı bu kadar ciddiye almamıştım. Daha doğrusu, referandumu ciddiye alacak kadar bir kazanım veya kayıp görmediğimdendi bu kayıtsız tavrım. Ama yapılan öfkeli tartışmaları görünce, sandığım kadar önemsiz olmamalı bu iş diye düşünmeye başladım. Ben bu anayasa değişikliğindeki kazanımı, emekliye verilen 20 TL'lik zamla ölçmüştüm. Ha almışım ha almamışım diye es geçmiştim. Ancak YAŞ'taki ve muhalefet partilerindeki öfkeleri görünce ciddi olarak düşünmeye başladım.

Bir de sosyalist ve demokrat olarak tanıdığım arkadaşlarımla tavrını değerlendirdikçe aklım uçuklamaya başladı. CHP ve MHP yi anlamaya çalışıyorum. İlegal örgütlenmeleri olan Ergenekon çetesi savunucuları olarak bu işle görevliler. Suçları ortaya çıktıkça prestijleri sarsılacak, itibar kaybedecekler. Ya sosyalist cephede olanlar (önemli bir kesimi kendilerine sosyalist demekten çekiniyor...) demokrat olduklarını iddia edenler. Sadece AKP karşıtı olmaktan mı kaynaklanıyor HAYIR veya BOYKOT demeleri? Yoksa Kemalizm'in şah damarı orduyu ve cuntacı aydınları koruma ve kollama görevleri genlerine işlemiş olmaktan mı kaynaklanıyor bu görev? İnsanların içinden geçen treni kavramak kolay değil.

HAYIR veya BOYKOT' un gerekçelerini özetlersek:

Birincisi; Emperyalizmin oyunu olduğu gerekçesiyle boykot tavrı, ya emperyalizmin ne olduğunu bilmiyor arkadaşlarım, ya da ordu ile emperyalizmin ilişkilerini, ordunun misyonunu... Emperyalizmin dünyada oynadığı oyunları hangi güçten alıyor? Ordudan, paradan ve uluslararası sermaye örgütlerinden... En büyük güç de ordu. Bu da sadece ABD ordusu değil. Azınlığı ABD'den ve gelişmiş ülkelerden. İnsandan çok teknoloji ile katılıyorlar, emperyalizmin zengin ülkeleri. Asker çoğunluğu ise az gelişmiş ülkelerden, bunların içinde en güçlü olan ordu da Türk ordusu. Dünyadaki her savaşa da 60 yıldan beri sürülmekte... Yani her halükarda emperyalizmin boyunduruğunda... Bu yeni bir şey değil... Bu gün üretim kaynaklarının %65-70 şini uluslar arası sermaye kontrol etmekte... Bu kimin sayesinde? Şimdi savunulan Kemalist ordunun... Sanki yedi yıldır bu duruma gelmiş gibi davranmanın neresi temiz politika? Yalnızca uygulanan sıkıyönetim, OHAL bölgeleri ve darbelerle onbinlerle ifade edilen ölümlerin, yüzbinlerle ifade edilen işkencelerin kayıpların sorumluluğu bu ordunun değil mi? Şimdi hepsi devleti savunduk. Emir tepeden geldi demeye başladı.

Ya bilinçli olarak siyasi kararınızı verdiniz ve şimdi kendinize temiz bir gerekçe arıyorsunuz, ya da gerçekten bunları unuttunuz.

Felsefede acılar çabuk unutulur diyor acaba doğru mu? Unuttunuz mu?

O tepeyi imar eden kimdi. Yeni anayasa o tepedekilerin yargılanmasına yol açmıyor mu?

Daha yeni anayasa gündeme gelmeden 15. madde kalsın darbeciler yargılsın diyenler şimdi neden BOYKOT veya HAYIR'cı oldular? Yeni darbe hazırlıkları yapanlar şimdiki kuvvet komutanları değil miydi. Şimdi, bu güçleri masummuş gibi gösterip, arkadan dolanarak aklamak, desteklemek dürüstlük, temizlik mi oluyor?

İşte insanların ilk ayrılma noktaları felsefe ile başlıyor.

Metafizikle yetişen, mutlak bilgilere inanan ve inançlarını desteklemek için okuyan, bu okuduklarıyla inançlarına sağlamlık kazandırmaya çalışan bir mantık. Bu nedenle güncel belgelerden çok, geçmiş belgelerden işlerine gelen bölümleri alarak savunma yapanlar. Şimdi görülen o ki yy.ların eğitimi ile işlenen kutsallık harekete geçti.

İnsanın kendini nasıl tanımladığı önemli değil, hayatın içinde nerede yer aldığı önemli.

Bu kutsallığı örtecek AKP'nin dini kutsallığı da hazır olunca, bu karmaşadan yararlanarak geniş kitleleri yanıltmak kolay olacak, ya tarihi yanıltmak...

Diğer görüş ise materyalist görüş; gerçeği aramak, deneyle kanıtlamak, doğruya en yakın olanı kabullenmek. Bilgiler hayatta denendikçe, yeniden gözden geçirilerek geliştirmek...

Bu görüşü savunanlar için mutlak bilgi diye bir şey yoktur. Sürekli bir yenilenmeye açıktır.

Bizim uygulamamız bu olmalıdır.

Marksist'im demek yetmiyor. Marksist olmak gerekiyor. Yani ilkeler önemli...

Evet, 12 eylülde, ikisi arasında önemli bir fark olmayan benzer yapılara oy vermek zorunda kalacağız. Metinlerini burjuva temsilcilerinin hazırladığı iki belge arasında seçim yapacağız.

Biz demokratlar sosyalistler olarak, birbirimizi beğenmediğimiz surece, birbirimizle bütünleşmediğimiz surece de bu böyle olamaya devam edecek... Burada suçu kendimizde aramamız gerekiyor? Sınıfsal karşıtlarından lütfet beklemek doğru değil, beklediğini alamayınca da öfkelenmek boşuna. Kim rakibine avans verir?

"Öfkeyle kalkan zararlar oturur." Sakin olarak düşünmemiz gerekir. Rahatsızsız durumdan. Ama rahatsız olmak çözüm değil. Mantıklı çözümler üretmek zorundayız. Mevcut hükümetin çıkarları ile emekçilerin çıkarları bu anayasada, belli ölçülerde çakışıyor.

Bunu görmemezlikten gelmek için kör olmak gerekir. Fazlası için fazla güçlü olmalıyız... Bu bizim sorumluluğumuz...

Feodalizmden kapitalizme geçişte de burjuvazi ile işçilerin (o zamanki kölelerin) çıkarları

çakışıyordu ve feodalizme karşı mücadeleleri de birleşti. Şimdi tarih o zamanki işçi sınıfı için, yanlış yaptılar diye mi yazıyor?

Boycotçu sendikalara bakıyorum da özelleştirmeye ve taşeronlaşmaya karşı bu kadar içten

bir mücadele vermediler, laf yaptılar ama iş yapmaya gelince göstermelik eylemlerdi...

Mikro bir kazanım bile olsa, burjuvazinin çatışan kendi güçleri arasından bu kadarını bile elde edebiliyorsak niye reddedelim. Kendimiz güçlenelim daha fazlasını elde edelim.

Kendisine güvenmeyen hiçbir konuda kazanım elde edemez. Kazanmak istiyorsak bilinçli olacağız. Kitleleri kazanacağız, bu da kitlelere güven vermektir geçiyor. Uzun vadede bunun çalışmasına hazırlanırken, bu gün burnumuza dayanan bu konuda, iyi düşünerek karar vermeliyiz.

Evet! Hayır! Bugün için çok önemli değil. Bizim için önemli olan, birinci kazanım, bu çaresizlikten ders çıkarıp gelecekte aynı durumlara düşmemenin arayışlarına soyunmak.

Ancak, hayır dersek... Öyle görülüyor ki bu gün geri adım atan darbeciler, Ergenekoncular,

cesaretlenip yarın daha fazla can yakacaklardır.

Bütün zenginlikleri gasp eden burjuvazi sinekten yağ çıkarmak için hesap yaparken, biz neden

ince eleyip sık dokumadan, önyargılarla karar veriyoruz?

Ergenekoncuların suçları sabittir. İtirafı ortada. Ama diğer burjuva temsilcisi, dinci kesim için henüz sadece önyargı vardır. Olmaz deyemeyiz. Her ikisi de aynı sınıfın temsilcileri.

Ama, yapabilirler varsayımından hareket ediyoruz.

Şimdi bakıyorum, önyargılarla BOYKOT' ve HAYIR cephesi siyasi kararını vermiş,

karşısındakileri suçlamak için gerekçeler bulmaya çalışıyorlar.
Aynen bizim, Devlet güvenlik mahkemelerinde, onların önyargılarıyla suçlanıp,
cezalandırıldıktan sonra kararlarına gerekçe aradıkları gibi...
Tekrar ediyorum. Her iki taraf da burjuvazinin temsilcileri... Burjuvazinin, kar için
yapamayacağı hiç bir şey yok. Bu korkuları yenmenin tek yolu bizim güçlenmemiz.
Herkesin istediği oyu kullanması demokrasi gereğidir. Ama kendi istediğimiz gibi oy
kullanmayanları değişik şekillerde suçlamaya kimsenin hakkı yoktur.
Esas olan, karı ve zarar hesaplarını önyargısız, çarpıtmadan yapabilmektedir.
Hele orduyu Emperyalizmden ayrı düşünmek gibi bir gaf çok daha şaşırtıcıdır.
Saygılar

Mehmet Halil

Taş

Deniz kenarında yaşamak varken,
Asitli böbreğimde yatarsın.
Güveler yemiş gibi, delik deşik gövden,
Sen altın mı olacaksın, ben kıvranırken?
Allahım ne kadar da aptalsın.

Mehmet Halil

Taş Yürekler

Devenin,
iğnenin gözünden geçişi,
Devleti,
hortumlayanların,
ceza evinden,
Yurt dışına kaçıışı,
Yangında yananların,
Sinema izler gibi,
seyredilişi.
Ve savaş görüntüleri,
Hiç şaşırtmıyor bizi.
Bir kediye versem,
Yer mi acaba,
Taş bağlayan
yüreklerimizi.

Mehmet Halil

Tatil anıları

Sandalyesini attı deniz kenarına
Ortalık sakin, hava karanlık
Başını kaldırıp baktı yıldızlara
Cıvı cıvı yıldızlardan gelen aydınlık

`Hele bir sayayım bakayım'' dedi
Eksilen var mı yıldızlardan
Gri kubbe altındaki parlak lekeleri
Süzdü saatlerce yorulmadan

''Büyükayı'n bir yıldızı eksik''
Elini alınına koyup süzdü yine
`Haaa duruyor yerinde, ama çok silik'
Solmuş yakın olduğu için güneşe.

Kül içinde kıvılcımlar gibi kimisi
Yanıp sönüyorlar rüzgar esmiş gibi
Altta deniz uzanmış boylu boyunca
Çoktan beri bakmamıştı böyle bir tabloya.

Ayaklarından toprağa, gözlerinden yıldızlara
Aktı gitti yılların yorgunlukları
Bu kadar yakın olmamıştı, son yıllarda doğaya
Unuttu birkaç günlüğüne, şehrin beton yığınlarını.

Mehmet Halil

TC kaynaklı suç modelleri: / Düz yazı

Hırsızlık suç değil, hırsız göstermek suç; Ülkenin onuru rencide oluyormuş...
Yani hırsızlık onurlu bir iş, hırsız göstermek onursuz bir iş...

Çocukların su gibi harcanması suç değil,
Buna tepki göstermek (.....) çocukları savunmanın yankıları, daha büyük suç yüklüyor savunana...

Formatında konuşmamak diye yeni bir suç çıktı... Gerçi bu yeni sayılmaz. Çünkü siyaseti siyasetçiler yapabilir diye bir betonlaşmış zihniyet yeni değil ama... Suç olarak, daha açık ve net olarak belirlenmiş oldu...

Çocuğu olmayanın çocukları savunması suç! Bu suç sayılmalı... Bu suç sayılmazsa, bundan sonra, kimse "Benim çocuğum değil mi ister döverim ister severim!" diyemez. "Benim karım değil mi ister severim ister döverim!" diye sokakta sopa atamaz. Savcı erkek adammış.

Bizde mülkiyet esastır. Savcı bunu tescil etmiş oldu. Şimdiye kadar "Benim köylüm!", "Benim işçim!", "Benim Vatandaşım!" diyen siyasilere hiç kimse tek kelime söylemedi.

Benim karım, benim çocuğum, diyen çocuğunu karısını döver de, benim işçim, benim köylüm, benim vatandaşım diyen dövmez mi? Etimiz de kemiğimiz de onlara emanet edildi...

Ne zaman nerede ne kadar ne konuşmamız gerekir onlar bilir. Ne zaman nerede hangi tonda öksüreceğimizi onlar bilir... Ne zaman nerede ne kadar sıçacağımıza onlar karar verir.

Haklılar. Değil miyiz ki biz onlara bu yetkiyi verdik... Haklılar değil mi ki onlar "Benim vatandaşım!" "Benim köylüm!", "Benim işçim derken!" sessizce, tepki göstermeden dinledin. Onlar işlerine öyle geldiği için bunu "kabullenmek" olarak kabullendiler ve kendilerinde bu hakkı gördüler.

Çocukları asabilme özgürlükleri, onların aklında özgürlük deyince...

Can, malın yongası, yonga ağacın özünü korur. Mal olarak, yonga olarak koruyacağız onları.

Ya da silkinip, "DUR!" demesini öğreneceğiz.

Bülent Hanım sayesinde Ceza yasaları da başladı devrime... Hadi hayırlısı...

Mehmet Halil

Tek yol "Amin" İdi

Arısı, atı, iti, kuşu, kurdu, koyunu
Zaman zaman hepsini meclise saktuk
Hepsi biliyor birbirinin huyunu suyunu
İyi idare ediyorlar, hayvanlar alemini
Tabi, dinleyen olmadı insanın şikayetini
Hayvanlara güvendik, insandan korktuk.
Zıtlık düşünenle düşünmeyen arasında.
Hayvanları geliştirmenin maliyeti yüksek
Şimdi ezberci bir topluma soyunduk...
Dinazorların sayısı da azalıyor git gide,
İnsanları, hayvanlar seviyesine indirerek
Homojen bir toplumu oluşturmak hedef.
Ve hep birden kur'anı kıraat ederek
Ozon tabakasındaki çatlatan göklere
Sesimizi ulaştırarak ilahi güçlere
Yardım edin diyeceğiz bizlere.
Haydi kolay gelsin hepinize.

* İdi Amin'in insan etini sevdiği söylenir.

Mehmet Halil

Tekel işçileri ders veriyor!

Bütün teoriler pratikten doğuyor
Bugün Tekel işçileri tarih yazıyor
Çözölemeyen şu türban sorununu
Tekel işçileri nasıl da çözüyor...
Türbanlı türbansız hepsi bir arada
Sahte oyunculara meydan okuyor.

Bölücülükten menfaat sağlayanlara
En güzel cevap, direnişle veriliyor
Kürt, Türk, Laz, Süryani kol kola
Şarkı, türkü söylüyor, halay çekiyor
Hak ve adalet istiyorlar tek bir ruhla.
Geleceğin yolu, sokaklarda aydınlanıyor.

Ders veriyorlar, ağzı mühürlü basına
Onlar devam ededursun susmaya
İşçiler direndikçe doyuyorlar paraya
Hak ve adalet arayışlarını 'yok sayarak'
Gündemi doldurarak sıradan olaylarla...
Doyuyorlar! Kuyruk sallayıp patronlara.

Büyük laflar ediliyor mücadele adına
Kızıp öfkeleniyordu bazı "ustalar" da
'Herkes layığını bulur!' gibi sözlerle
Az kızılmadı! Seçmenlere, emekçilere
İşte şimdi onlar konuşuyor! Direniyor
Vatandaş, 'tek ruh' halinde destekliyor.

Direnişçiler din ve mezhep ayırmıyor
Çadırlarda, alanlarda yürekler ortak atıyor
Faili meçhul cinayetlerin, kayıpların, işkencelerin,
Sebepleri yavaş yavaş sorgulanıyor, anlaşılıyor,
Bu sıradan bir direniş değil, anlamı derin!
Egemen güçlerin silahları ellerinden alınıyor.

Tekel işçileri ders veriyor, örgütlere...
Sendikaları, konfederasyonları, dernekleri
'Haydi!' Dedi, iş var, laftan öteye...
İş zamanı! Eylem zamanı. Gösterin kendinizi,
Küreselleşmenin yoksullaştırdığı esnaflar da,
Acıyı hissedince etinde, saflarda aldı yerini.

Önce hastanelerde, ölüme mahkum edip de
Halkı bezdirip, razı ettiler özelleştirmeye...
Başladılar halka, acı meyvelerini yedirmeye
Bölerek en ağır darbeyi vurdular örgütlerine,
Söylenen yalanlar zamanla çıkıyor su yüzüne...
Kale oluşturmuşlar şimdi, halka karşı mecliste.

Tekel işçileri hem öğreniyor, hem öğretiyor
İşçiler çadırlarda hem direnip hem düşünüyor
Bölücülüğü kim istiyor, kimin için, nasıl yapılıyor

Grev çadırlarında bulmacalar ortak çözüyor.
Sonuç kötü bile çıksa, sonuca giden yol aydınlanıyor.
Ezilenler tarihe, parlak, yeni bir sayfa ekliyor...

Mehmet Halil

Temizlik Kampanyası

Hamamcıya,
hamama gittin mi diye sorulmaz
alırlar adamı makaraya,
mırıl mırıl koktuğuna bakılmaz.

Kirlileri kimse sevmez,
Şevilmeyeni kimse seçmez,
Öyleyse temizdir seçtiklerimiz.
Balık temizliğin, yönetenler kirliliğin
Ne olduğunu bilmez.

Mehmet Halil

Tencere ve kapağı

Sonucu belli seçime sandıklar kurulmuş
Egemenler için seçim, sahteliğe bir buluş
Vatandaşa, vatandaşlık zorla oturtulmuş,
Vatandaş, kılavuz olsun diye de okutmuş
Biraz okuyan da sıyrılıyor sorumluluktan,
Soruyor kendine, çıkarım ne okumaktan!
Hak görüyor kendine, parmak yalamayı
Demişler ya; ``Tok açın halini unutturmuş!
Sonra, arkasına yaslanıp bu tokların alayı
Diyorlar ki! ``Sen neysen, seğtiğin odur! ``
`` Tencere yuvarlanınca kapağını bulur! ``

Mehmet Halil

Toprak Ana

Tanrı kılıcını salladı,
Havada bulutlara çarptı.
Kılıç, şakır, şakır şakırdadı.
Etrafa kıvılcımlar saçtı.

Ve ardından oluk gibi...
Renksiz bir sıvı aktı,
toprak açılmış rahmine.
emdi onu, kana, kana
Ne stres kaldı, ne gerginlik,
Yumuşadı toprak ana,
şimdi hazır yeni doğumlara...

Mehmet Halil

Toprak gebe...

Silahlar doldu bugün
Doldu boşaldı bu gün
Kahpeler kurşun sıktı
Yiyitler öldü bu gün.

Ne güzeldi yürekler
Dillerinde bir türkü
Onlar devrildi yine
Analar keder yüklü

Kahpeler pusu kurdu
Derin! Elinden tuttu
Para girdi devreye,
Silahlar ölüm kustu.

Üç yanı deniz dolu
yüzülen kan gölüdür
Medeniyet ne garip
tarih kanla övünür.

Elveda üretime
Umutlar turizmde,
Turist kandan ürkünce
Koşarlar tefeciye.

'Bu nedir böyle? ' derim
Bıçaklar çıkar öne,
Hepsi birer İbrahim
bilenir İsmail'e

Yıldızlar kaydı desem
Katilin yüzü güler
Gizlenip susuyor hep
Katili gören gözler.

Toprak kana doydu be
Kusacak doğa dayı
Kum saati dönsün de
Tohum alsın sırayı.

Mehmet Halil

TSE belgeli edebiyatçı

Gereklidir standart, uyumlu olan yaşar
Uygun yapılmalıdır, üretim birbirine.
Kalıba uyulmalı, coşmalı yazılanlar,
Tıkır tıkır çalışıp işlemeli makine.

İnsanlarda makineye, uydu, uyduruldu ya
Beyine göre kalıp, yapıldı kullanımda
Trafik aksamasın, gitmesin sağa sola,
Her şey gibi uyacak, insanda standarda.

Düşünmek izne tabi, konuşmak izne tabi
Yeni hazır kalıplar, ah ne güzel yarabbi
Cemaatle namaz be, beynini yorma abi,
İmama uyacaksın, meyvesi de bol tabi.

Her yerde çürükler var, her şeyde çürükler var
Makine öyle güzel, ayıklanır hurdalar.
Yanılmak yok hayatta, tık! Hazır düğmeler var
Tıkır tıkır çalışır, tıkır tıkır tezgahlar.

Edebiyat en güzel, en kolay şey böylece
Kalıplar hazır bile, ya sebestir, ya hece,
Kalıplara dökülmüş, şiir gibi düşünce.
Kabalık etmek yasak, işlenir ince ince.

Tezgahlar tıkır tıkır, çalışır gündüz gece,
Abim ne derse olur, kah soru kah bilmece,
İplik ondan olacak, sentetik kumaş moda,
Sen aynada görün de, zevkini seçsin o da.

Sayılar önemlidir, atılamaz yabana,
Listelenir insanlar, listeler sıra sıra,
Her şey kolay artık, parmak ucu yeter.
Hazır kalıplar var, önemsiz düşünceler.

Tek noktaya bak, objektif de ne demek.
Standardı öğrenip, alışkanlık edinmek.
kafana göre gitme, istenilen sadık huy
Tıkır tıkır çalışan, makine sesini duy.

Sürü nerde gezerse, katıl sen de sürüye,
Şu içmen gerekirse, götürürler dereye,
Ölüm bile bedava, dönüp bakma geriye,
Başka renklere ölüm, boyanalım tek renge.

sana dokunmayana, sende dokunma sakın,
Ekmek elden su gölden, sümük akacak belden,
başkasına karışma, yanan kendine yansın,
Her şey girmiş yoluna, ne istersin düzenden.?

Biz geldik gidiyoruz, bir daha gelmek mi var?
Uy düzene be adam, sen de tadını çıkar.

Sana gelene kadar, sıradadır milyonlar.
Arka sıralara geç, harcanır ilk sıralar.

Kimine göre para, kimine göre şöhret
Edebiyat dediğin, bu değil mi nihayet,
Başka ne önemli, senin için dünyada?
Sen standarda uy! kavuşursun paraya.

Şablona uymak yeter, hazırda aferinler,
Panoda gülmek yeter, gelsin plaketler.
Hürmette kusur etme, senin olsun terfiler,
Düzene karşı gelme, canlı canlı keserler.

Milyonda birim deme, kıymık gibi batarsın
Koca kütük üstünde, iğne kadar olsanda,
Akordu bozuk gibi, huzurları bozarsın,
koroya uymayı bil, çekler hazır kasada.

En güzel sesi verip, aferin almalısın.
Arı değilsin ki sen, Bir defa sokup ölen,
Kafanı kullanıp da, hayata doymalısın,
Hem gülen olmalısın, hem de güldüren.

anlaşılmayandır, en yüce kültür.
sen pazara çıkar, ey! büyük düşünür.
hem hocalık yap, hem keyfine bak.
Ekmekleri yağla ki, sana geçilsin kıyak.

Hayat dediğin çubuk, ömür boyu uzunluk,
Doğal değil mi sanki, her aydına huzurluk,
Halkla elit arası, asma köprü burası
Senin sanat dediğin, umut ekmek arası.

Kendi kendine yeter, sanatçının bu hası,
Sanat bundan ibaret, sanatçı düşkünlere,
Yolu görmek istemez, dumanlıdır kafası,
"Sanat sanattır" der, bakmaz gerçeklere.

Yani herkesin derdi, reyting almak iyi bil,
Ağzın bıçak olsun da, arkan önemli değil.
Pantolon askılıdır, edepli dünyasında,
Emniyet kapaklı ya, korku yok kafasında.

Azınlık hakları mı? , hangi azınlık bunlar.
Standarda bakmalı, düşünmek arap saçı,
koyanlar boşuna mı, standardı koydular.
standartlar doğrudur, bağır edebiyatçı.

Mehmet Halil

Tuzla da tuz kokmuş!

Gaz patlamış bu gün de tuzlada
Gaz doğal olunca ölümler de mi doğal?
İnsan, makine üreten makine sayılırsa
Ölümler bağlanır matematik hesaba
Denilir! "Fire normal sınırlar arsında"

Yirmibeşbini bulmuş atılan
İşsizlik görülüyor karşıdan
Korku ölümü yenmiş orada
Liberalizm kumar oynayınca

Canavar can alıyor Tuzla'da
Yüz yirmi ikinci can yutulan
Canavar görülmüyor ortada
Gözler körelmiş patlayan gazdan

Van gölünde görülür canavar
Velakin görülmüyor Tuzla'da
Suyu nasıl görmezse balıklar
Balık olsun diye, insanlarda
Tanrı yetişir hemen imdada.

Ölenler ölür kurtulur ama
Geride kalanlar ne yiyecek?
Açlık dolanır etraflarında
Ha düştü tetik, ha düşecek
Geleceğin garantisi yoksa.

Gemi yapan onlar, ölen onlar
Güvertede oturanlar sakın, sessiz
Tek bir türküleri var bildikleri
"Hepimiz de aynı gemideyiz! "

Çalışmama özgürlüğü varmış
Nodul da kullanılmayacakmış
Açlık bıçak gibi boğazında
Tuz kokmuş, tuzla kokmuş
Piyasa ekonomisi çökmüş
Liberalizm amma da bokmuş...

Mehmet Halil

Türk kanı aranıyor!

Kanı bozuldu bu vatandaşların
Sözünü dinlemez oldular komutanların
Hiyerarşide üst her zaman haklıdır
Hakkı yeniyor çiçeklerin, başbuğların.
Üst kademeler itaatle orantılıdır.

Yeter ki hedef belirlenmiş olsun
"Hırsız hedefini çiçekle süsler."
İş bitmedi daha Çiçek Dursun
Yüce Başbuğ'dan gelir emirler
Aletleri yeraltındadır korkunun.

Kanla çiziyorlar bütün sınırları
Türk kanı yalnız onlarda vardır
Başbuğ'la, Çiçek klonlanmalı.
Kanı bozuklar için örnek vardır
Hazırlanır Faşizmin gaz fırınları.

Üretim biçimi değişmeden önce
Düşman aranmazdı kanda ve renkte
Şimdi paylaşıldı dünya, zorunlu itaate
Her şey kendi sınırları içinde, sıkışınca,
Yavrusunun sırtına binermiş fare bile...

Demokraside çözüm tükenmez
İç içe askerle NATO komutanları
İthal olursa maliyetler de üzmez
İthal olmalı ABD'den Türk kanı.
Emirlere de itaatsizlik edilmez...

Mehmet Halil

Ucunda ışık görünen tüneller

o gün
hak alma günüydü
birleşip kendi gibi olanlarla
hak etti ölümü
çıkınca meydana

örttüler, sessizce üstünü
arkada
uyuyan tomurcuklar vardı
çok geçmeden
nöbeti onlar aldı.

`İyi bir budama' dedi,
boşluklarına,
para sıkışan mevki...
`terfi' dedi, kurşun sıkana.

Onun için arttı
Zırhlı araç üretimi
Namlunun ucunda ışık dediler
Böyle düzelecekmiş ekonomi.
İşte böyle söz konusu tüneller.

Mehmet Halil

Ustam Nazım'a mektup

Neden sürgün olduğunu zamanla anladım
Ben de bu sürgünlüğü, artık onayladım!
"sofrada yeri, öküzümüzden sonra gelir!" demişsin şiirinde
Kadınlar hala suskun! Yönetim erkek egemenliğinde
Ve hala, erkekler öküz olma peşinde...
Zor işler yüklendi, senden sonra da öküzlere
Koca dünyayı taşımak için boynuzlarında,
Yeni yasalarla, izin verilecek dört evliliğe...

Eskisi gibi gene, her şeyden önemli mide,
Senin destandaki, o onurlu insanlar nerede...
Biz, sanki o savaşta erdemi yenmişiz...
Ahlakı ve erdemi tarihe gömmüşüz...
Onun yerine vampirler türedi derinden
Silindir gibi geçtiler, torunlarının üzerinden
Artık! Dünya'nın idaresi, tek merkezden.

Seni sürgün eden öküzler, bize,
"her şeyi devletten beklemeyin!" dediler
"Asya'dan uzanan o kısrak başını"
O, tek merkeze, kurban ettiler.

Sen ki, "insanlık!" dedin, Enternasyonalistin!
Şözünü ters çevirip, kurdular zenginler enternasyonalini
Öncelikle onlar yiyecek, senin öğretinin meyvesini,
Onun için layık gördüler! Sana,
"Anadolu'da, söğüt ağacı altındaki" yerini
Enternasyonal adına hibe ettiler ülkeyi
Yedi kuşak şişirmek için kendi midelerini
Asya'dan uzanan kısrak başını, bağışlayan öküzler,
"Sofradaki yerimiz! Her şeyden önce gelir!" dediler.
Hala, Dünyadaki ulu ağaçlardan birisin sen!
Öyle ulusun ki! Bir türlü kurutamadılar seni
Şimdi sana sarıldılar ki, kullanabilsinler gölgeni.

O kısrak başına hakim egemenler,
Torunların üzerinde kırıyor birbirini
Biz kuramadık kendi enternasyonalimizi
Onaramadık, paletler altında ezilen kemiklerimizi,
Salyangoz gibi çekilmişiz kabuklarımıza
Bir kurtarıcı çıksın diye bakıp duruyoruz arkamıza,
Hiç kimsenin kendine güveni yok!
Sana bunları söylemeye utanıyorum ama,
Dünya'ya liberalizm hakim,
"Başka çarem yok!"

Mehmet Halil

Uyanma şansı olmayan tomurcuklar ülkesi! ...

Dişlerini, diş etleri terk etmiş adamlar
Önlerinde et, yaşlı bir hayvandan
"Gençlik geleceğimiz,
gençlere güveniyoruz" diyorlar.

Diğer taraftan
Gençlere tepeden bakarak
et çeneleriyle
etleri parçalamaya çalışıyorlar.

Midesi bulanık
Yüzü sararan gençliğe de...
Pişkin bir edayla,
"acı patlıcanı kırağı çalmaz" diyerek
büyük bir özveride bulunmanın edasıyla
geviş getirmeye devam ediyorlar.

Huzur evleri gibi resmi kurumlar...
Reklamlarda bilişim çağı
Uygulamada özel girişim çağı
Bilgisayarlar göstermelik
Çıktılar özelden alınıyor.
Her çalışan
suyu kendi değirmenine çeviriyor.
İşsizler, beyinden vurgun yemiş
Bürokrasinin midesi geniş...

Üniversitelerine,
eğitim kurumlarına
güvenmeyen yapılanma
bir de memurluk sınavı yapıyor
gençler sınavlarda yaşlanıyor
kendine sıra gelecek diye nöbet beklerken
tesbih çekmeyi öğreniyor.

Mehmet Halil

Uyum

Gecenin karanlığından sabahın şafağı,
Sabahın şafağından, güneş yükseliyor.
Ağağların uzun gölgeleri kısalıyor.
Şafakla güneşe doğru uzanıyor canlılar,
Gölgeler kıaldıkça ağağlar arasında.

Gölgeler sık ormanlara kaçtı.
Gölgeler birbirine daha çok yaklaştı.
Ormada neşe ile akan derenin,
Sesi kısıldı ormandan ayrılınca.
Olaylar iticisi ve takipçisi birbirinin.

Mehmet Halil

Uzaktaki arkadaşa mektup

Buralar bıraktığın gibi değil artık
Pantolonumuz g mleğimiz yırtık.
İş yok, g ç yok, tarla yok.
Evlerin duvarları bile yıkık.

Bütün fabrikalar kapatıldı.
İşportacılık bile yasaklandı.
Bir pezevenklik kalmıştı yapacak,
Onu da; medya tekeline aldı

Mehmet Halil

Üstad

Aranıyor! Bülbül olmayan yerde karga
Şimdi 'Üstad!' oldu. Kart hıyarlar da
Pişiriliyor toplum! Nasıl pişirilirse kurbağa,
Su arıtılır mı? Havuzu karıştırmayınca
'Şairler' de ortak olmuş, hazır sofraya
'Kimin ne olduğu belli olmuyor!' sanma
Hangi üstad oturmuş, süslü bir sofraya,
Arkasında aç ve mağdur varken yığınla?
Şair isen, kelimeleri bu kadar ucuzlatma!

Mehmet Halil

Vatan haini! ... Sakarya'lı çiftçi

'Dostlarımız' tarlaya
boşuna koymuyorlar kotayı
Sakarya'da toprağa gömüştük...
Sevr'de imzalanan anlaşmayı.

Ey! ... Sakaryalı çiftçi
bütün suç senin
toprağı neden karıştırdın.
Bir silo buğday için

Sen karıştırdıkça, o kutsal yeri
Çıkıyor toprağın içinden
Şevr'in yenisi - IMF'si

Mehmet Halil

Vatan hainliğini kimseye bırakmayız!

kara toprağın kara bağrını kara sabanla süren köylüler
işte! onlar şimdi 'vatan haini'ler
yer altının derinliklerine girip
sivri kazmalarla, kara ciğerini söken işçiler
işte! şimdi onlar 'vatan haini'ler.

Ve şimdi vatan hainin kitaplarına el koydu
Vatan aşkıyla yanıp tutuşan, paralı eller
Ve bu vatani,
Vatan hainlerinin elinden kurtarmak için
Üste para vererek satan*, kara maça beyler.

Sizin vatan haini Nazım Hikmet ile
Sağlığından yarım kalmış hesabınız,
Bize Nazım'dan kalan tek mirasımız
Ve şunu unutmayın ki bizim hala,
Vatan hainliğiyle tutuşuyor kanımız.

* son altı yılda üç katına çıktı dış borçlarımız.

Mehmet Halil

Verginin geri dönüşü

Ben de vatandaşım nihayet
Bir çok vergi asılı boynumda
Gururla taşıdım bir müddet
Geri döneceğine inandım da...

Evet geri döndü nihayet
Okul, yol, köprü olarak sanma
Karşıma dikildi duvar gibi
Tank, kurşun, şiddet ve kanama

Mehmet Halil

Vur! dalgacı vur!

Şatolar kağıttan oluşunca
Kolaydır derin devletin işi
Sandığa sihirli eller dalınca
Ters orantılı çıkar, meclisi

Bu da yetmez üstelik
Tuzlu su içinin harareti gibi
"ama"lar, "eğer"ler, lastik
güçlü olan götürür sermayeyi.

Aslan payını alırken köpekler
Ardından doğacak fırsatı bekler
Uyuşmaz, hesaplarla kasaplar
Kabarınca şiddet, çatışma başlar.

Bütün günahlar silinmiş
Yıllık hesap bakiyesi gibi
Umutla devredilir, yeniçeriye
El sallanır, demokrasiye...

Kaç hükümet kurduk, kaç geçti tarihe
yağmadan, imza atamadılar bir esere
Bir günün beyliği beylik, yaşayan yaşadı
Bitmez tükenmez, bir zenginlik var ya
Vurdular! Çakılmış çiviye, bir daha, bir daha.

Yağmacı bir toplum, dayanamaz yağmaya
Saldırır güç odakları, yıkılmış otluğa
Çalışan, üreten, alışmış sinmeye
dur deyecek, kim kaldı ki ardında
Vur dalgacı, vur, çakılmış çiviye,
Vur! bir daha, bir daha.

Mehmet Halil

Vücut dili

"Tek dil biliyorum! " diye üzülürken
Öğrendim, vücut dilim olduğunu.
Dilimin birini dahi kullanamazken,
İkincisine sevinemedim doğrusu.

Dilimin ucunda durur da kelimeler,
Bir türlü çıkıp ağızımdan dökülmezler.
Ben üzülüp dururken kendi halime,
Vücudun çok konuşuyor dediler...

Şimdi anladım, az konuşmamın nedenini...
Vücut dilim çok konuştuğundan,
Öbür dilime sıra gelmediği belli,

Çok konuşmaya ihtiyaç duyanlar,
belki, biraz da,
vücut diliyle iyi anlaşamayanlar...
biri karşı çıkıyordur, diğerinin yalanına...

Mehmet Halil

Yalnızlık üstüne

Tanrım kullarının kıldığı namaza kanma,
Kanıp ta sana gıpta ettiklerini sanma.
Şiir yazıyorlar, hep yalnızlıktan şikayetleri,
Ya senin yalnızlığına inanmıyorlar.
Ya da seni kandırmak için ibadetleri.

Mehmet Halil

YaraSA Gözler

Tanrım;
"Kara gecede
Kara taşın üstünde
Kara karıncayı görüyor."

Kulları
onun için,
gece sevap
gündüz günah işliyor.

Mehmet Halil

Yaratıcı güç

Elhamdülillah! .....
Kutsal topraklarda yaşıyoruz...
Bizde her şeyin allahı var...
Rüşvetin allahı...
Yolsuzluğun allahı...
İşkencenin allahı...
Zinanın allahı...
Milliyetçiliğin allahı...
İrkçiliğin allahı...
Güce tapıncın allahı...
Soykırımın allahı...
Buradan çıkar allahı yaratanlar...
Yaratıcı güç bu topraklarda...
Doğduk da varız buralarda...

Mehmet Halil

Yaşamak

En büyük korkum işkence
En büyük işkence yalnızlık
Servetim, insandır binlerce
Mutluluk bu! içimde ılık ılık.

Yaşamak istiyorum ben
Sevgi ve mutluluk üreterek
Yaşam kalp atışı değil sadece
İnatla, doğruyu söyleyebilmek.

Mehmet Halil

Yaşamın kuralları!

Hiç yakışır mı bir generale
Zırhından sıyrılıp, çırılçıplak
Karısıyla evcilik oynamak
Hiç, emir eri yok mu bunun?

Asker bir toplumun bireyleriyiz
Bütün hayatımız protokol
Disiplinli, ritimli her hareketimiz,
Geleneklerle çizilmiş bir yol.

Her şey protokola uygundur
İçinden geldiği gibi davranamaz
skandal olur bu, kural dışıdır
affedilmez böyle bir utanmaz.

Sevişmek, sevişmemeyi sevmez
Aynı mekan, dar gelir onlara
Kav, bir tutuşunca kolay sönmez
Yataklık yapar büyük faciaya.

Filanca gün filanca saati bu işe ayıralım
Belediye bandosuyla duyuralım
İki rekat da namaz kılalım,
İşimize bakalım.

Askeri kurallar kadar önemli
üremenin yerleşmiş kuralları
Evlilik dini bir tören gibi...
Sevişme yok, yaşam ayarlı

Zaten gözle zina yapılıyor
Ondan sonra yatağa girip
Filim, filim, filim
Ne gereği var efendim.

İnsan karısıyla sevişmez
O ailenin yükünü taşır
Sevişmek ailede sevilmez
Sevişmek için metres aranır.

İnsanın ailesi ile sevişmesi ayıptır
Bunun için metrese ihtiyaç vardır.
Elbise gibi kadınlar, işine göre...
Günlük veya bayramlıktır.

Mehmet Halil

Yaşamın yarısı gözlerim...

Kıyıya vuran dalgaların köpükleri gibi
Gezerken gelip gidiyor beynimde imgeler
Kalem, kağıt yanımda sinekkapan gibi
Her yakaladığım bir dizeye girer...

Kart veriliyor kartlara...
Büyük şehirlerde yaşayanlara
Bedavadan biraz pahalıya
Durmak yok diyor bana beynim,
Şiir yaşamdır!
Çık yaşamı aramaya...

Ne yapsam üretmiyor beynim
Onu yatak odasına kapatınca...

Yaşam çevremde toz gibi
Seçebilirim belki farklı şeyleri
Geniş açıyla açınca gözlerimi...

Mehmet Halil

Yaşıyor her biri kendi eseriyle (iki portre)

Evren gerçek, resimler gölge
Evren acıları yaratır, resimler yansıtır
Picasso emsal olamaz Evren'e
Biri yaratır, diğeri yansıtır.

Biri "tanrı", diğeri sanatçı
Biri yok ederek kanıtlar varlığını
Yokluk içinden gelmiş diğeri,
Üreterek sürdürür devamını...

Biri 17 yaşında ünlenmiş,
Üretmiş hayata gülerek
Diğeri 17 yaşa büyülenmiş,
Büyüyü yok etmiş büyüterek...

Sanat, büyütme hayatı
İşte o, en büyük "sanatçı"
İki kalem darbesiyle,
Büyütmüş 17 yaşını...

Biri elli bin eser bırakmış,
En güzellerinden,
Diğeri armut suratlıyı kılavuz almış
Çıkarmış deh/ayı içinden...

Sollamış bir anda Picasso'yu
Elli bin, yüz bin çok küçük kalmış,
Küçümsemiş dondurulmuş tabloyu
acıyla doldurmuş gerçek tabloyu
Milyonların kemiğini sızlatmış...

Biri maşayla kullanırken fırçayı
Diğeri maşayla kullanmış celladı
Hep bir ayna karşısında olmuşlar
Biri "tek tanrı"lı, diğeri sanatçı.

Biri sanatın her dalında isim yapmış
Diğeri dalkavukluk sanatını yaratmış
Biri hala yaşıyor eserleriyle, her yede
Diğeri korunuyor, on beşinci maddeyle,
Yaşıyor her biri kendi eseriyle...

Mehmet Halil

Yataklık yapmaktan suçlusun!

İrak'ta Arap doğsaydın Saddam'cı olacaktın
İtalya'da doğsaydın Musolini'yi savunacaktın
Almanya'da doğsaydın otuzlu yıllarda
SS askeri olacaktın Hitler'in taburlarında
İsrail'de doğsaydın, Filistin'e saldıracaktın
Amerika'da doğsaydın,
Barış getirdiğine inanacaktın Dünya'ya
Türkiye'de doğdun
Kemalizm adına,
Ergenekon'u destekliyorsun...
Faili meçhul cinayetlerin,
Faillerini gizliyorsun,
Evet, sen!
Katillere yataklık yapmaktan suçlusun!

Mehmet Halil

Yazıcıoğlu! Üşüyordu!

Komut. Komutan. Komutanı,
Bodrumda, şatosunda rahatında
Uçarken onun tetikçibaşı
Daldı dağların karnına.
Bir kurşun gibi çakıldı,
Uçarken Maraş'tan Sivas'a
Son anda da ortak oldu,
Yanındakilerin gözyaşına.

Komutanı da öyleydi,
Konserlere, alkışlar yükselince girerdi
Başkalarının haklarına tecavüz etmek
Onların ilkelerindendi...

Şimdi kuyularda,
Etleri çürümüş kemikler...
Birer paratoner gibiler.
Çektiler onu üstüne üstüne,
Gönderdiler, cennetten cehenneme.

Günahları affediliyorsa ölülerin
Ne işi var ki cehennemin?
Yazıcıoğlu Tanrıya inanıyordu
Yazıcıoğlu üşüyordu,
Özlemişti sıcaklığını cehennemin
Gözyaşları sıcaktır "Cumartesi annelerinin"

Şazyikli soğuk suya dağar gibi
Üşüyordu! Üşüyordu! Üşüyordu!
Diken diken olmuştu tüyleri
Üstünde benek benek izleri
Ölülerin kanları gül gibi...

Ölürken sinema şeridi gibi geçermiş
İnsanın hayatı, gözleri önünden
Kendinden utandı mı dersiniz!
O filmi seyrederken?

Mehmet Halil

Yemin törenleri

Kasaplar satıra el basıp yemin etti
Binlerce canlıyı kesip sattı

Askerler silaha el basıp yemin etti
Binlerce insanı vurup attı

Muhasebeciler yeminli oldu artık
Milyarla kara para aklandı.

Doktorlar Hipokrat yemini ediyorlar
Devletin koruyuculuğunda,
özel muayene açıyorlar.

Tanrı inancı resmileşti yeminle
korkusu yok yemin ettirenin.
Silah edinmiş bunu kendine.

Tanrı korkusu, devlet korkusu
Açlık korkusu, ölüm korkusu.
Korkuyla evlendirildik.

Bitti, balayı aylarımız da
Fark kalmadı
yaşamakla ölmek arasında.
Korkular umursanmıyor artık

Yaldız kaplı tabular da paslandı.
Görüldü yaldızların altındaki sülük,
Kalelerde yeni çatlaklar açıldı,
Hava gibi sızacak özgürlük.

Mehmet Halil

Yemokrasi

Sıkısınca, sivilaştığından
Bizde su gibi politikalar
Akıp gidiyor durmadan
"dün dündür!" diyorlar
Tiksinerek boklarından...

Çürümüş politikaların
Nasıl olur korunması?
Sivil 'asker' kırması,
Baykal'daki ayıpların
Örnektir savunması...

Aynada kendisini gören
Haykırıyor birdenbire
"Bölücü sensin" diye
Bölücü ararken rakibinde,
Güvenerek Çömezlere...

Komüniste, Kürde, Alevi'ye
Suç yüklemeye gelince
Gerek kalmıyor delile
Bütün deliller sahte oluyor
Sıra Ergenekon'a geçince.

Mehmet Halil

Yeni doğacak çocuğa ağıt

Ahhh! Yavrum
borçlarla başı dertte
aklınca çıkıp kurtulacak
bilmiyor ki,
Çukurdan çıkıp
kuyuya atlayacak.

İçinde
pusuya yatmış ölüm
onu,
daha doğduğu gün
kemirmeye başlayacak

cumhuriyet koydu annesi adını
annesi severek büyütecek ama
içindeki kurt emecek kanını.
genleri sıçrama yapamayınca...

Mehmet Halil

Yenilik yılınız kutlu olsun! ..

Öyle seviyoruz ki enayilikleri
Bize sadece kutlamak düşüyor yenilikleri

Yeni yıla, yeni yeniliklerle giriyoruz,
Yeniliklerimize organ nakliyle başlıyoruz
Sünnetten kopan ucu asgari ücrete ekliyoruz
Gerisini beylere, paşalara, çaçalara bırakıp
Sadakanın derin hazzını tattırıyoruz.

Ağlamadan almaya alışınca insan
Alır ağzına ne koysan...

***

Eski yıl eski maskeyi düşürdü
Yeni maskeyle giriyoruz yeni yıla
Bu oyun, seyircileri güldürdü,
İki adım geri, bir adım ileri atıla...
Bir selam gönderelim yeni guruba.

Cahiller aya çıkıyor bir ton masrafla,
Biz ayı ayaklarımıza indiriyoruz bedava.
Yedi düvel bulanık suda balıklar gibi,
Bize bakıyorlar, bakar gibi gece mehtaba...

Öyle muhteşem bir giriş olsun ki yeni yıla
IMF kredili havai fişeklerle kutlana...
Görsünler! Işıkları bile böleriz parçalara.

Mehmet Halil

Yıldızlar

Yıldızlar gökyüzüne, bir bir çakılmış gibi,
Neden hareket etmiyorlar, üşümezler mi?
Suya düşünce, kurtulmak için çırpınırlar.
Neden! .. yıldızlar, suyu hiç sevmezler mi

Mehmet Halil

Yıldızlara inandım

Hiç inanmadığım halde,
Bu günkü burcuma baktım
'Aşkınla aranız düzelecek' demiş de
Ben de umutlandım.

İnandıklarımın
hiç bakıp okumuyorum artık
saatlerim dolu inanmadıklarımla
hayallere kapılıp, gerçeğe vedalaştık.

Şu son can çekişen güzel havalarda
Şenin ilk bakışın gibi yumuşak rüzgarda
İçim burkuldu, soğuk kokusunu alınca
Çok yakında, soğuyacak diye hava.

Biliyorum soğuğa karşı hassasdır
Derin bir nefes alıp
Ve, yüreğimin peteklerinde ısıtıp
Güney batıdan gelen rüzgarlarla
gönderiyorum ona
Belki beni hatırlar,
sıcacık sarılınca.

Mehmet Halil

Yıldızlı ifade

İnsan Hakları komisyonunda
Hrant Dink cinayeti ile ilgili
İfade verdi Albay Öz
Ağzından çıkan iki söz
Savaş yasalarının güvencesinde
"bilgi vermem!" dedi
Dosya kapandı böylece.

Olayı sabırla izleyen kamuoyu
İnsan olarak inceledi Öz'ü
Kitaptan okur gibi konuşuyordu
Resmi kıyafetler söyledi son sözü
Büyük sermaye meclisi sustu
Afalladı halkın iki gözü
Orada kendi meclisi yoktu.

Mehmet Halil

Yirmi yaş yeter!

Birinci yoklamaya sizi çağırıyor
Yaşamla ölüm arasındaki sınırlar
Birbiriyle öpüşüyor.
Hayat işte buraya kadar

Her ne kadar küreselleşse de!
Sermaye...
Çek ve senet mafyasının
Vatana ihtiyacı var.

Çünkü, her ülkede bu kadar kolay değil
bu kadar kolay değil soygunlar.
Yine soyguncular seçilmeliydi vekil
Ceylan derisinde onlar rahat otururlar.
Ey onursuzlar arsındaki, ayırık, sen çekil.

'Toprağı toprak yapan içindeki kandır'
Mehmet! .. ancak, ölürse kahramandır
Kardeşe en uygun, yine kardeş kanıdır
Mehmetçik'e, doyumluk aş, yirmi yaş yeter
Zengin sofralarında ekmekler, taze kan bekler.

Kalın enseliler, şiş göbekliler, sarkaç bıyıklılar
Ölcekler, biçecek, tartacak karar verecekler
Planlarına, programlarına, çıkarlarına bakacaklar
Kimler ne zaman, nerde ve nasıl ölecekler.
Bu ülkede karar alma, kara verme demokrasisi var.

İçecek suyumuz olmasın, sular Allah'ın emrinde
Emperyalistler kansız ve petROLSÜZ kalsın...
Savaşlar bunun için, dünyanın yoksulları hazır bekler
Ne kadar demokrasi isterseniz, o kadar kan aksın
Garsona bahşiş gibi, işbirlikçilere pirim verilsin yeter.
bahşiş yatırılan sermayeden daha da şehvetli...

Bankalar, sanayi, ticaret ellerinde
Devenin yükünü almışlar yani...
Boku için birbirimize girelim de.
Görenlerde iş yaptığımızı sansın bari.
Ölümler olacak, iş yapmanın ölçüsü de.

Mehmet Halil

Yolculuk

Yılları ve ömrün sınırlarını düşünmezdim
Genliğimde geçmezdi günler ve dersler
Şimdi, en çok ulaştırma bakanını severim
Daha otuz beşinde yolun yarısı dediler...
Çalışkan bakan aklıma gelince gülüveririm
Şirketiyle, binlerce kilometre yol döşediler
Bitmeyen kilometrelerce yolculuklar edindim
Mehtaplı bir gecede, ayla yan yana gider gibi
Ben giderim, yol uzar, yol uzar, ben giderim.
Ömürleri uzatır, bakanın 'Hayırdırlık şirketi'
Yolun yarısı bile değil, daha da gerideyim...
Yol yormaz insanı, yorucu olan yolun bitimi.
Tüm hazine yollara gitse de, şikayetçi değilim
Şirketin çıkarlarıyla benim çıkarlarım birleşti
Paranın parlaklığı, zenginliği şehveti o biçim
Şimdiye çoktan iki metre toprağım eşilecekti
Yollar uzadıkça, önümde işim uzadı benim
O para kazandı, bu 'abdal'ı da işle ihya etti...
Biz anlaştık! Bütün alçaklığımın itiraf ederim.
Biz anlaştık, yüreklerimize yazıp sözleşmeyi.

Mehmet Halil

Yular

Bir yular ki, geçirilmiş kulların boynuna
Bir yular ki, demokrasi koymuşlar adına
Üzümler, müzikal gibi, bayılmışlar bu ada,
Şarap oluyorlar, demokrasiyi tada tada.

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

"Hepimiz aynı gemideyiz! " diyor biri
Şaşıyoruz! Bu nasıl bir şey, hangi gemi?
Başımızı kaldırıp bir de bakıyoruz ki
Presleyip uskur yapmışlar, tüyü bitmemişleri.

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

Babalar, "babalar gibi" savunur çocuklarını
O çocuklar ki taşımacılık yaparlar engin denizlerde,
Bütün riskleri göze alır, korurlar babanın onurlarını
Sıkılmış şarap gibi halkının kanını taşırlar IMF'ye...

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

Mehmet Halil

Zamane aşklar

Şimdiki aşklar sallama çay gibi...
Bir içimlik,
Tortusuz aşkın dibi.

Şimdiki aşklar reklam aşkı
Acaba nasıl! ... nasıl! ...
Gidermek için merakı.

Şimdiki aşklar, sallama çay gibi
Ne yapan usta,
Ne içen tiryaki...

Şimdiki aşklar sallama çay gibi
Ne tat alınır, Ne güldürür
Uzun yolculuklarda zaman öldürür.

Şimdiki aşklar sallama çay gibidir
Reklamın esiridir
Acaba nedir nedir!
Heyecanlanır merak giderir.

Şimdiki aşklar
Takı, masa, sandalye,
Ev, araba, cüzdan,
Ruhu ölmüş,
Bedeni boyadan.
Ve,
her şey sıradan.

Mehmet Halil

Zamanın akışına ayak uydurmak... / düz yazı

Askerde ordunun komutanları eğitim yaptırırlar askerler birbirine ayak uydursun diye, sivilde sermayenin komutanları... yine de zaman öyle hızlı akıyor ki ayaklar çoğu zaman uymuyor, dolanıyor birbirine...

Evlerimiz sokaklarımız kadar güvensiz artık, eskiden mektup yazardık, kart atardık, üzerinde açık adreslerimiz olurdu. Şimdi adresimizi öğrenen olunca, yüklenip evlerimizi sırtımıza yeni bir yere göçüyoruz kimsenin bulamayacağı, bu bazen, yokluktan oluyor, gelen giden yokluğumuzu görmesin diye ya da çok gelen olursa çok masraf olur korkusuyla... Bezen de, ruhunu satamamışsındır, zorla almaya talip insanlar vardır, onlardan kaçarsın...

Eskiden evimizin bir parçası olan anneler, eşler, kız kardeşler, yine evin bir parçası olmaktan çıktılar, karavan gibi oradan oraya taşıdığımız bir parçası, tekerlekleri gibiler. Bütün yük sırtlarında...

Eskiden anne yarısı olan mahallenin kadınları, yani teyzeler, artık ekmek üstü yağ, şeker gibi şeyler vermiyorlar, toplu taşıma araçlarında yer versin diye gençlerin gözüne bakıyorlar. İşte böylece, eskiden "sana gözüm gibi bakarım!" sözü yeni yeni anlam kazanıyor beyinlerimizde...

Eskiden sokaklarda oyun oynanırdı, şimdi sokağa çıkınca, oyun oynamak için, zengin fakirin üstüne araba sürüp korkutuyor, ya üstüne çamur sıçratıyor ya da kulağının dibinde korna çalıyor.

Eskiden ağaçlara tırmanırken papağan gibi tırnaklarımız bilenirdi, şimdi bodur ağaçların dibinden geçerken, meyve çalacak diye diş bileniyor...

Şimdi her ne kadar komşularımızı tanımiyorsak da, polislerle içli dışlıyız.

Eskiden daracık sokaklarda oynardık, şimdi sokaklar genişledikçe oyunlar yasaklandı...

Doksanlık anamdan ayrılırken, "komşularına selam söyle" dedi. Bir anda duraladım. "Kime!" diyecektim, sonra vazgeçtim. Belki bir daha görüşemeyiz diye de tekrarladı arkamdan, güvenmez bir tavırla...

"Komşularına selam söyle, iyi geçinin komşularınla..."

Apartmanın önüne geldiğimde, anamın sözünü yerine getirmek için biraz oyalandım. Kapıdan biri çıksın da, halk hatır edelim, bu arada da anamın da selamını iletayım... "Bu deli mi ne?" diye düşünmesinler diye de şartlar olgunlaşmalı değil mi ya... lafi oraya getirmek için boşuna senaryo bile yaptım.

Apartman 18 daire, yani şöyle böyle 80 kişi oturuyor demek. Sitede 9 apartman var... yani 700 kişi... Köyümüzün 4-5 katı insan yaşıyor demek.

Tanıdığım, üç komşu, bir temizlikçi kadın, bir yan apartmanın kapıcısı...

Beş altı dakikalık bir oyalanmadan sonra kendi kendime "anamın sizlere selamı var ey ahali!" deyip apartmanın kapısından içeri daldım ve asansör beni kapıda bıraktı...

Ben içeri girer girmez, asansör hiç durmadan çalışmaya başladı. Aidat borçlarından, çevre masrafları gideri ödeyemediklerinden bana görünmek istemiyorlar... Eşim yönetici ise benim ne günahım var.

Değişmeyen işte bir bu var! Her şey değişecek ama, bir tek kadının üstündeki erkek hegemonyası değişmeyecek.

Dünkü anam ve çocukluğumla, bu günkü hayatımız arasında devam yol almaya...

Mehmet Halil

Zor seçim /düz yazı

Bu seçimde seçmenlerin çoğu son ana kadar kime oy vereceğini bilmiyordu. Ama kime oy vermeyeceğini biliyordu.

Her seçimde, en çok demokrasiden dem vurulur. Çünkü insanların en çok özlem duyduğu şey olmuştur demokrasi.

Yazılı insanlık tarihinin son 3500 yılının sadece 27 yılı savaşız yaşanmıştır. Sürekli ateş altında olan insanlık için bu 27 yıl ancak bir soluklanma dönemidir.

Hepimiz biliyoruz ki ülkemizde, sıkıyönetim, ohal bölgeleri, kitlesel katliamlar, darbeler, baskılar hiç eksik olmamıştır.

Osmanlı döneminden, modernleşme dediğimiz Cumhuriyet dönemine de aynı baskılar aynen devam etmiş, kulluk ve kölelik nüans farkları ile devam etmiştir.

Seçilen yol kapitalizm olduktan sonra bu kaçınılmazdır. Çünkü kapitalizm sömürsünü baskısız, şiddetsiz sürdüremez. Kapitalizm için barı, sukunet, balığın karaya çıkması gibidir.

Gelişmemiş bir kapitalist ülke olarak ülkemiz, kötü politikalar ve borçlanma sonucu, emperyalizmin jandarması konumuna düşmüştür. Bugün dünyanın en saldırgan ülkesi olan ABD her istediğini uygulatabilmektedir. Ülkemiz şavaşa göre örgütlenmiştir.

Savaş şiddetin örgütlenip sistematikleşmesiyle ve karşısındakini yoketmek ya da kendi iradesini zorla kabul ettirmek için kurumsallaşmasıyla gelişir. Yani şiddet organize olduğunda, sistemleştğinde, ordulaştığında ve devlet olmaya yöneldiğinde şavaşa dönüşür. Savaş iktidar ilişkileriyle doğrudan bağlantılıdır.

Militarist şiddet, bireysel şiddetten farklıdır. Başkaları adına, insanlık adına hareket eder. Bu nedenle, yasalar dahilinde işler. Devletin hukukuna ve yasalara dayanan kurumsallaşmış şiddet, militarizm olarak tanımlanır.

Bu örgütlenme ile, faili meçhul cinayetlerin sonu gelmez oldu.

Milliyetçilik yeni devletin gelişmesi için tek yol olarak görüldü. Kitleleri devlet adına istediği gibi yönlendirmenin en kolay yolu "devleti iç ve dış düşmanlardan korumak" adına, ve her zaman şavaşa hazır durumda bulundurmanın tek yolu oldu milliyetçilik.

Artık milliyetçilik, modern Türkiye'nin yeni savaş ideolojisi oldu.

"Gayri Müslimler, Kürtler, Araplar ne mutlu Türküm demek zorunda kalmasınlar demek bölücülük oldu. Kendini Türk kabul eden, kendinden soyunmayı, geçmişini unutmayı, edindiği kültürü terk etmeyi, ismini değiştirmeyi, dilini unutmayı başarabilen herkes Türk olabilir. Cumhuriyet vatandaşı olan herkes Türk olmak zorundadır. Türkiye'de Türk doğulmasa bile Türk olunur."

İşte bu durumda girilen seçimlerde, toplumun gelişmesinden çok, partilerin çıkarları ön plana geldi.

Yeni bir gelişme olarak, zaten kendi kontrollerinde olmayan bir geminin, hangi rotada ilerleyeceği pek de umurlarında değil.

Bu ortamda, AKP ihtiyatlı bir politika izlerken (iyi niyetinden değil ama, batı tarafından tedirginlikle izlenen bir parti olma konumundan dolayı) CHP kayıtsız şartsız ABD destekçisi oldu.

AKP orduya karşı (şiddetin ve baskının odağı olarak) "demokrasiyi savunarak" Türkiye'de ilk defa, "Devlet memurları parlamentoya bağlıdır. Generaller de devlet memurudur" sözleriyle hiyerarşi de doğru olanı savunmuştur. CHP ise, orduyu kendi zırhı olarak görmüş ve kitlelere öyle göstermek istemiştir.

En ala milliyetçiliği savunmaya başlamıştır. Halkçılığı milliyetçiliği ile sınırlı kalmıştır. Halka yabancı bir parti olarak kalmıştır.

Yani her yönüyle ezilen bu toplumun en hassas noktalarında, halkın çıkarlarına ters davranmıştır.

Adı halkçı olmakla beraber hiç halka güvenememiştir.

AKP temsilcileri ise; Halkın anlamadığı dilden, tek millet, tek bayrak, tek ümmet derken en köklü gericiği savunsa bile, halkın anladığı dilden, " biz herkesin hükümeti olacağız" demektir.

Tayip Erdoğan'ın seçim öncesi söylediği en doğru söz ise; "Deniz Baykal'ın CHP'si AKP'nin çok gerisine düşmüştür sözü" Bu söz AKP'ye çok oy kazandırdı.

Doğal olarak milliyetçilere oy verilecekse, zaten MHP vardır. CHP'ye neden gerek duyulsun?

MHP' denenmiştir AKP'den kötü puan almıştır, neden ona oy verilsin?
OY verilmeyecek ilk iki parti seçmenlerin beynine böyle kazınmıştır.

Geriye AKP ve bağımsızlar kalmıştır. AKP'yi kazandıran kendi başarısı değil, muhalefetin başarısızlığıdır.

Bağımsızlar, çin seddi gibi duran, bütün seçim yasalarına rağmen Ufuk Uras'ın deyimiyle Adeta "Tünel kazarak" meclise girmişlerdir. Bu da büyük bir başarıdır.

Bu arada belirmekte fayda görüyorum. Ufuk Uras Partisinin adayı olarak çıkmış olsaydı bu oyu alamazdı. Solun sekter ve sosyalist partilerin kendi arasındaki uzlaşmaz tutumundan dolayı halktan oy almaları mümkün değildir. Bağımsızlar (..) yüksek oranda oy almayı başarmışlarsa bu seçim öncesi yayılan "kendi aralarındaki ittifak" söylentilerine borçludurlar. Umarım gelecek seçimlere ders almış olarak girerler.

Mehmet Halil